



ΕΘΕΛΙΝΟΣ ΛΕΟΝΤΗ  
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΡΟΣ  
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ



ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ  
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΥΣΣΑΣ  
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης



675  
Εὔξεινος Λέσχη  
Ποντίων Νάουσας  
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυροῦπολης



ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ  
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ  
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης



ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ



ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ἅπασαν τὴν ἀνέγκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,  
μετὰ καὶ τῆς προσήκης

ΤΟΥ ΤΡΙΠΚΟΥ,

κατὰ τὴν ἀρχαίαν μὲν, νεωστὶ δὲ τυπωθεῖσαν διατάξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

διορθωθὲν καὶ, ὡς ἦν δυνατόν, ἐξακριβωθὲν  
ὑπὸ

**ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ**

ΤΟΥ ἸΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθείσα τε,  
καὶ πολλαῖς προσήκαις πλουτηθεῖσα.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚῆ

ΣΤῆ ΑΥΤΑΔΕΛΦΕΩΝ ΒΕΛΟΥΔΩΝ.



ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ  
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ.

1872



1916

Κατά το έτος χίμα εναντίον δεκάτ (1916)  
You're able (7) ελπίσθητε μεν ορα ελπίσθη  
αίλι (7) ο δρόμος ελπίσθη εναντίον. μεν ορα  
Αρροφονία μεν μεν ορα ελπίσθη ελπίσθη  
μεν ορα ελπίσθη ελπίσθη ελπίσθη ελπίσθη  
Ταυτοχρόνως μεν ορα ελπίσθη ελπίσθη  
Λογισμολογία.

ΕΘΞΕΙΝΟΝ  
ΠΟΝΤΙΩΝ  
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροπούλου

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ  
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ  
ΤΟΜΟΣ 1000  
ΕΤΟΣ 1916

ΜΗΝ

# ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

## ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Κὶ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, μετὰ τὸν Προσημιακόν, εἰπέ τὴν ᾠ. Στάσιν τοῦ Μακαρίου ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσταμὲν Στιχοὺς 7. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων 7. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

**Ο** ἄνη ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, Θεσαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτίησαντο· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ, ἐν παρόρῃσιᾳ προσβέωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Υ** ἄνη ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ γῆς φειρομένην· οὐρανοπολίται δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτισαν, ἢ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων ἢ ὁμόφυγχος· διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν

τοῖς χρῆζουσιν. Οὓς ἐν ἑσπέρῳ, τιμήσωμεν ἀξίως ἑορτάει, ἐν παρόρῃσιᾳ προσβέουνας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ο** ἄνη εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἢ αἰοῖδιμος, Κοσμάς καὶ Δαμιανός οἱ Θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν ἢ τὰ λειψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι· πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελούντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρόρῃσιᾳ προσβέουσι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

**Α** τελευτήτος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐχομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ Θεῆς δυνάμεως, διπνεκῶς ἐνεργησὶ τοῖς θαύμασιν· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιδωώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀληθδόνων ἀπαλλάττωσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλόδηρπος.

Καὶ νῦν. Θεοτακίον.

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόγητον τόκον; ὁ γὰρ ἀχράντος ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς, προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυά-

δι φύσων, ασυγχύτως γνωρίζομενος. Αυτόν  
 ικέετε, σεμνή παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς  
 ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰσόδος· τὸ Φῶς Ἰλαρόν· καὶ τὸ Προκειμε-  
 νον τῆς ἡμέρας. Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀνα-  
 γνάσματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ΄ τοῦ  
 παρόντος μηνός.**

**Εἰς τὴν Διτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.**  
**Η** πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθε-  
 ράπευε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναρ-  
 γύρων, ἅπαν τὸ πλήθος θεραπεύει τῶν νο-  
 σούντων· ἀνευδής γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπά-  
 ντος ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἰκε-  
 σίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.**

**Π**όθῃ θεῖα καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρα-  
 κτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίας  
 ὁδοὺς διηλύσατε· ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς,  
 ἀικηλιδωτὸν τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως  
 ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θεῖω χρυσωθέντες,  
 ἀχρύστως τὰς ἰάσεις, τοῖς νοσοῦσι παρέχετε,  
 δὺς ἱερά, φωταυγῆς ξυμωρίς, πεφωτισμένον  
 θεῖος ζεύγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψει καὶ νό-  
 σοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν  
 ἡμῶν, τὰς νόσους ἀναργύρως ἰώμενοι.

**Ὁ αὐτός. Γεωμανουῦ.**

**Μ**εγάλαν ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι,  
 ἐν κατεινότητι βίου, ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεῦ-  
 σασθε· καὶ διερχόμενοι πανταγοῦ, δωρεῶν  
 τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὤφλητε Ἀγ-  
 γέλων συνόμιλοι. Κοσμᾶ σὺν Δαμιανῷ τῷ  
 σοφῷ, Ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πά-  
 θη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

**Ὁ αὐτός.**

**Α**γάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶ-  
 νας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονό-  
 μησαν. Γῆ τὰ Δεῖψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐ-  
 ωδίαν διέπνευσε. Δούλοι Χριστοῦ γεγόνασι,  
 κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

**Ὁ αὐτός.**

**Ι**ατροὶ τῶν ἀσθενούντων, Θεσαυροὶ τῶν ἰα-  
 μάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀναργυροὶ  
 πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κρᾶζοντας,  
 καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἰκετεύοντας Θεόν  
 τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων  
 τοῦ ἔχθρου.

**Ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.**

**Φ**αῖδρά καὶ ἐπίφωτος ἀνέτειλε σήμερον,  
 ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμ-

πρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν Θεου-  
 μάτων. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, πιστῶς πανηγυ-  
 ρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῇ τῶν Ἁγίων, προθύ-  
 μως πάντες προσδράμομεν, ὅπως τὴν ταχι-  
 στην ἴασιν, ἀφθόνας παρ' αὐτῶν κομισάμεθα  
 ἀναργύρως γὰρ παρέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ  
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἰαμάτων τὰ χα-  
 ρίσματα

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Θ**εοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλα-  
 στήτα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἰκε-  
 τεύομεν· Πρέσβυτε Δέσποινα, μετὰ τῶν Ἀπο-  
 στόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεθῆναι  
 τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,  
 Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.**

**Τ**ῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ, πάντες συνδρά-  
 μωμεν, ἐν καθαρῇ καρδίᾳ, καὶ ἀγνῷ συν-  
 εἰδῶτι, αὐτοὺς συνεκδοάμενοι· Χαίροις δὺς,  
 τῶν ἀσθενούντων ἡ ἰασις· ὅτι ὑμεῖς ἀπειλή-  
 φατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν τῶν ἰάσεων.

**Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.**

**Τ**ὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, καλῶς φυλάξαντες,  
 φιλαργυρίας νόσον, ἐκτεμνόντες πανσό-  
 φως, ἰάσθε ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν παν-  
 σέοδον κοίμησιν, ἀξιοχρεῖς τιμῶμεν Θεου-  
 ματοτροχοί· ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

**Στίχ. Ἰδοὺ δὴ, τί καλόν, ἡ τί τερπνόν.**

**Ὡ**ς παρρησίαν λαβόντες, παρὰ τοῦ μόνου  
 Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, ἐκ ποικίλων  
 κινδύνων, λυτρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας  
 ὑμᾶς, Θεοφῶροι Ἀναργυροὶ, καὶ ἐκ παθῶν καὶ  
 κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ  
 σώματος.

**Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.**

**Π**άντοτε ἔχοντες Χριστὸν, ἐνεργούντα ἐν  
 ὑμῖν, Ἁγιοὶ Ἀναργυροὶ, Θευματουργεῖτε  
 ἐν κόσμῳ, ἀσθενούντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ  
 τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλη-  
 τος· ἀντλουμένη δὲ, μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ  
 χρομένη περισσεύεται, καὶ ἐκάστη κενωμένη  
 καὶ πληθυνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπο-  
 μένη· καὶ οἱ ἀρῶμενοι χορῆννυται ἰάματα,  
 καὶ αὐτὴ διαμένει ἀδαπάντος. Τί οὖν ὑμᾶς  
 καλέσωμεν; Θεράποντας ἰατροὺς ψυχῶν τε  
 καὶ σωμάτων, ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων, δω-  
 ρεῶν ἰωμένους ἅπαντας, σιληφῶτας χαρίσμα-  
 τα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέ-  
 χοντος ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.



Και νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

**Μ**ετάνοιαν οὐ κέηται, ψυχὴ ἀμετανόη-  
τε. Τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ,  
ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφάσθηεν ὡς κλέπτῃς·  
τῇ Θεοτόκῳ δράμεις, προσπεσον.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος πλ. δ'.

**Α**γιοὶ Ἀναργυροὶ καὶ Θαυματουργοί, ἐπι-  
σκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν  
εἰλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ο**ρανοὶ ἐν Θαυμάτων τὴν δωρεάν, παρα-  
δόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα  
θεραπεύετε, ἀενάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ  
ἔσθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦσα  
θεῶν, ἰσάσεων δύναμις· ὅθεν καὶ ἀφάρτων,  
ἀγαθῶν εὐπορίαν, τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναρ-  
γύρω φρονημάτων, Θεοφόροι Ἀναργυροὶ. Πρεσ-  
βεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων  
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,  
τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ω**ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-  
πόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι  
μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ  
πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς  
βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον.  
Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,  
ἀξίως δοξάζομεν, τὸν παναγίον τόκον σου,  
καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ  
Κιῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρή-  
σασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ  
σου ἄχραντε.

Μετά τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τ**ὴν παιδῶν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων,  
οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐ-  
τοῦ, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νό-  
σων, φυγῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Π**ροστασία ἅμαρτε, τῶν θλιβομένων, καὶ  
θερμὴ ἀντιλήψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ  
σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑ-  
περῆς, ἡ πάντων βόηθεια.

Ο' Ν. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν  
Ἀγίων· Ὡάλλομεν δὲ ἡ Καταβασίας· Ἀνοι-  
ξοὺ τὸ στόμα μου.

Ο' Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν Σέμις.  
Ἰωσήφ (\*).

Ωδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσατε.

**Κ**αταγραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεῖῃ, φωταυ-  
γεῖς Ἀναργυροὶ, καταυγάσατε ἡμῶν,  
τὰς ψυχὰς, σκεδάζοντες παθῶν, τὴν ἀχλὺν,  
ὅπως ὑμᾶς, πίστει γεραίρωμεν.

**Λ**υμαντικῶν καθαρθεῖντες πρῶν παθῶν,  
πόνων ἐπίδοσσειν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν,  
χαλεπὰ νοσήματα σοφοὶ, καὶ τοὺς πόρους τῶν  
ψυχῶν, ἐπικουφίσετε.

**Ε**κ τῶν τῶν ὅλων Δεσπότης τὰς δωρεάς,  
εἰληφότες Ἄγιοι, τῶν Θαυμάτων δωρεάν,  
τὰ ἡμῶν ἰσάσαθι πολλά, καὶ δυσίατα σαρ-  
κός, πάθη δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

**Ν**όμον τῆς φύσεως ὄχι τιτεῖς Ἀγνή, τὸν  
τοῦ νόμου πάροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρω-  
τὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε τῶν  
πολλῶν, ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

**Θ** κόσμος ἄδει τὰς ἡμῶν, Ἄγιοι καθ' ἐκά-  
στην, πολλὰς εὐεργεσίας καὶ Θαυμάτων  
τὴν πληθύν, Θαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέ-  
λων, ὄντως ἰσοστάσιοι.

**Υ**μᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς, δυσωποῦμεν  
ἀστέρας, τοὺς ἐν ὑφεί καίμενους, Ἐκ-  
κλησίας μυστικῶς, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, τὰς  
καρδίας, πάντων καταναγάζετε.

**Ι**δοὺ συνήθροισται λαός, Ἄγιοι πανταχόθεν,  
τοῦ ὑμῶν ἀνμνησαί, τὰς μεγίστας δωρεάς,  
ἐν τῷ θεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων, τὰς εὐχὰς  
πληρώσατε.

Θεοτοκίον.

**Α**γία Δέσποινα ἀγνή, ὑπεράγιον Λόγον,  
σωματώσασα λόγῳ, τῶν ἀλόγων με πα-  
θῶν, ὑμνοῦντά σε εὐσεβῶς, θεῖοις λόγοις, λύ-  
τρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν ἢ Λόγον,

Ἱαμάτων δοτῆρες Θαυματουργοί, καὶ Θαυ-  
μάτων λαμπτήρες φωταυργοί, πᾶσιν ἀνε-

(\* Τὰ τετυπωμένα Μηνιαία ἔχουσιν ἕτερον Κανὼνα τῆς σήμερον,  
τοῦ Ἰωσήφ μὲν ὅτι κηάσθη, ἀλλ' εἰς Ἐλεμούς οὐ τοσοῦτον ἀνι-  
στῆκε. Διὰ τοῦτο συμπέσει ἐνταῦθα ὁ παρῶν, ὡς γλαυφώτερος, καὶ  
μᾶλλον ἀσπρότερος εἰς ἰσοστάσιον ἡμῶν, σκεδάζων μὲν ἐν τῷ κοι-  
νοῦ ἰατρῶν, ἀντιπότες δὲ εἰσὶν, καὶ ἡ πόη πρῶτον προσηλίων εἰς ψῆς.

δείχθητε, τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλέγα, τῆ πίστει ὀροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θαλάπετε· ὅθεν ἰατροῖον, τῶν φυγῶν κεκτημένοι, τὸν Θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόδα, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

#### Θεοτοκίον.

**Π**ειρασμοὶς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχουαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με, καὶ ὡς ἔχων ἀντιλήψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέξω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπόρως ἐκέλευς, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

#### Ὠδὴ θ΄. Χριστὸς μου δύναμις.

**Τ**ὰ Θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς Θεῖας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποσταζόντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους ευφημήσωμεν.

**Ρ**ομφαία ὤφθητε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους· ὦν καὶ ἡμᾶς, τῶς βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀνάργυροι.

**Ο**ὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἄγιοι Ἀνάργυροι· ὃν δυσώπησατε πυρὸς, αἰανίου λυτρωθῆναι με.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**κηνώσας Κύριος, ἀγνή ἐν μέσῳ σου, τὴν σκηνὴν τὴν ἀγίαν πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόξε ἀειπαύρανε.

#### Ὠδὴ ε΄. Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ.

**Τ**ὸν Θεῖον εἰλικύσαν φωτισμόν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὀλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταφωγῶσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, Θαυμάτων δαδουχίας, οἱ μεγαλύνμοι.

**Ω**ραῖον ζεύγος ὄντες σοφοί, αὐλακὰς ἐργάζεσθε φυγῶν, Θεοσημείαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡσπερ ζιζάνια, καὶ ρώσεως τὸν στάχυν, ἐκαοστεύοντες.

**Ν**ευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ καχίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσα-

τε· οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστατάι, ἡμῶν Ἀνάργυροι.

#### Θεοτοκίον.

**Ρ**ῦσαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γέννησι κολάσεως, καὶ τῆς συνηγορίας αἰχμαλωσίας με, καὶ μή με κατασιγῶνῃς, ὑμολογοῦντά σε.

#### Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν Σάλασαν.

**Ο**ικοῦντες Ἀνάργυροι, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανούς, ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσσατε.

**Τ**ὴν Θεῖαν εὐπρέπειαν, φολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἄγιοι, γυμνοὺς ἡμᾶς ὑπάρχοντας ἀρετῶν, ἐνθεως στολίσσατε, καὶ παθῶν ἀτιμίας νῦν γυμνώσατε.

**Ω**ς κόσμον τὰ θαύματα, περικείμενοι παντός, σωτήρες κόσμου ὤφθητε· τῆς κοσμικῆς οὖν βλάβος πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε Ἄγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κολάσεως.

#### Θεοτοκίον.

**Μ**ὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρκὶ προέρχεται· τοῦτον Ἄγνη δυσώπησον τοῦ πυρὸς, καὶ πάσης κολάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

#### Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

**Ο**ὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς τις οὐ κέκτηται, ἀγαθοὺς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστόν, Ἄγιοι Ἀνάργυροι· ὃν δυσώπησατε πυρὸς, αἰανίου λυτρωθῆναι με.

#### Ὁ Οἶκος.

**Π**άσης συνέσεως καὶ σοφίας, ὑπέρειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν Ἰατρῶν, καὶ πᾶσι γῶσιν παρέχουσι· τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτων τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· ὅθεν καμὸι διηγήσεως χάριν δεδιώρονται, ὑμνήσαι ὡς Θεοφόρους, εὐαρέστους Χριστοῦ καὶ Σεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· ἀλγυθόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

## Συναξάριον.

Μὴν Ἰουλίος, ἔχων ἡμέρας λβ΄.

Η' ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ι.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Βολαῖς ἀδελφούς οὐ δέσπων οἱ λίθοι,  
 Ἐὼς εἰς ἐν ἄμφω συμπεπηγότας λίθου.

Πρώτη Ἰουλίῳ λίθοισιν Ἀναργυροὶ ἦλθον. Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Καρίνου τοῦ Βασιλέως, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες, καὶ μισθὸν τῆς ἰατρικῆς αἰτοῦντες τὴν εἰς Χριστὸν τῶν θεραπευομένων ὁμολογίαν καὶ πίστιν, καὶ μηδὲν ἕτερον κομιζόμενοι. Διαβληθέντες οὖν τῷ Βασίλει, ὡς μαγικῆ τέχνη τὰς Θεραπείας ποιοῦσιν, ἑτέρων δι' αὐτοὺς ἀγομένων, αὐτοὶ παρέδωκαν ἑαυτοὺς. Ἄλλ' οὐ μόνον αὐτοὶ οὐκ ἐπέσθησαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ μαλιστα καὶ τὸν Βασιλέα Καρίνον τῆς δυσσεβείας ἀπέπληξαν, ἰάσεως τῆς κατὰ τῶν Ἁγίων τυγχόνα καὶ αὐτόν. Ἐν γὰρ τῷ ἐρωτᾷν αὐτοῦ, καὶ τὰ δεινότερα ἀπειλεῖν, ἢ τοῦ προσώπου αὐτοῦ θεῖσι ἐκτραχηλισθεῖσα, καὶ διαστραφεῖσα ἐπὶ νῶτον αὐτοῦ, ἐθεραπεύθη ὑπὸ τῶν Ἁγίων· καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ παρεστῶτες ἐπίψυσαν εἰς Χριστόν. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Βασιλεὺς, μετὰ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε, καὶ τοὺς Ἁγίους ἐντίμως ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξέπεμφεν. Ὑστερον δὲ ὁ ἐπιστατῶν τῆς κατ' αὐτοὺς τέχνης φθονήσας αὐτοῖς, ἐπὶ τι ὅρος ἀνήγαγεν, ὡς πρὸς συλλογὴν δέσθεν ἰατρικῶν βοτανῶν, καὶ ἐπιβέβητος, λίθοις ἀνεῖλεν αὐτούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, τοῦ συστησαμένου τὴν Μονὴν τοῦ Βαθέος ρύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Δροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι, καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θεῶν ὕδατων, ὑπέπετρον ὄντες αἰετοί, πᾶσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυματουργοῦντες αἰεί.

Ἀμπρυνθέντες ὡσπερ ὄβρυζον Ἀναργυροὶ, χρυσοῖον, θεῖα χάριτι, ἐπλουτίσατε, ἰαμάτων χάριν σαφιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡμᾶς, χειμαζομένους χαλσπῶν, ἐπαγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραβήμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑμῶν, τὰ πνεύματα Ἀναργυροὶ, τὰ ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ' αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰε' ὡν τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ρύσασθε πάντας ἡμᾶς.

Ἐκοιμήθητε δικαίους ὀφειλόμενον, ὑπνον σοφοὶ Ἀναργυροὶ, καὶ ἀκοιμητοὶ πρεσβεῦται ὑπάρχετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν αἰεί, καὶ τῶν σωματῶν τὰ δεινὰ, πάθη κοιμίσασθε.

Θεοτοκίον.

Κτενοῦσα μὴ παύσῃ τὸν φιλόνητον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμωμε, ὅπως λάβωμεν, παντελεῖ συγχώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν ἐν οὐρανῶσι, ἵτοιμασμένων αγαθῶν, τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ὡδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχίᾳ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Ἁγιοὶ, παύσατε ἡμῶν, τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωματῶν, κορυφίστε ὀδύνας.

Θεοφοροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, Ἐχρηματίζοντες ὄντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, Θεοφόρον Ναόν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Ἐκ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὡσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς, ἰαμάτων τοὺς ναμοῖσι, καὶ τῶν νοσημάτων, κηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θεῶν θελημάτων, Ἀναργυροὶ δειχθέντες.

Ἰατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀναργυροὶ, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἴασασθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα κραύνατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σκεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν ἐν τρισὶ, χαρακτήρσι Θεότητα, μίαν Βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἀστροὶς φωταυγεί λαμπρύνεται,

καὶ συμφώνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάντοτε μακαρίζει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτῶ Ἀνάργυροι.

**Ω**ς φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἔλιοι, τὸ νοητὸν, στερεώμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημειῶν ἀτίται λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας· ὅθεν κραυγάζομεν· Λύσατε τὸ σκότος τῶν παθῶν, ἡμῶν δεόμεθα.

**Σ**κηνᾶς τὰς ἀνω οἰκοῦντες Ἅγιοι, μέσον ἡμῶν, γενέσθαι ἀοράτως σπλαγγίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς Θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμους ἀναπεμπόντων, τῷ Παντοκράτορι, καὶ μακαριζόντων ἐκτενῶς, ὑμᾶς πανεύφροιν.

**Η** γῆ τοῖς ἀνω συνεπαγύλλεται, ἐν τῇ φαιρᾷ, καὶ Θεῖα ἐορτὴ ὑμῶν Ἅγιοι, ἣν τελουντὰς ἡμᾶς ἐκλυτρώσαθε, σκότους ἀβροστημάτων, πάσης στενώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ χαλεπῆς, σοφοὶ κολάσεως.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ρικτὴν λοχείαν ἔχουσα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ, ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρῦσαι με, καὶ τῆς τῶν σωζομένων, στάσεως μέτοχον, ποιήσον ἡμῶν τὰ σε πιστῶς, Θεοχαρίτατε.

**Ἐξαποστολιᾶριον.** Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

**Τ**ὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ ἐληήστες, Ἀνάργυροι μακάριοι, ἱατρεύετε νόσους, καὶ Θεραπεύετε πάντας, τοὺς πιστῶς προσρέχοντας, τῷ Θεῷ ὑμῶν τεμένει· διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**κύησας Πανάγχαντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύσαν τούτω, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

**Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστάμεν Στίχους δ'· καὶ φελλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.**

**Ἦχος δ'.** Ἐδῶκας σημείωσιν.

**Ν**άμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σαφῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρδεύετε, ταῖς Θεοσημείαις, καὶ ταῖς παραδόξοις, τῶν ἰαμάτων παροχαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάθη ξηραίνετε, καὶ νόσους Θεραπεύετε, καὶ φυγαδεύετε πνεύματα, Θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύατε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Π**ᾶθ' ἀλογώτατα, καθυποτάξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυνάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, παρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἰαμάτων καταπλοῦτῆσαντες· διὸ τὴν ἱεράν ὑμῶν, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Ο** Θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρανὸς ἀναδέδεικται, φωτανγῆς καὶ οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ Θεύματα, τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημένος, καὶ ὡσπερ ἥλιον φαιδρὸν, τῶν ἰαμάτων Θεῖαν ἐνεργεῖαν, Κοσμᾷ μακαριώτατε, Δαμιανὲ παναοίδιμε, τοῦ Κυρίου Θεράποντες, πρεσβεύατε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δοξά, Ἦχος δ'.**

**Π**ηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοὶ Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιώβλητες, παρὰ τῆς ἀενάου πηγῆς τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· Φοῖο γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων Ἰδοῦ δεδῶκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ Θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ κελῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἱατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Ε**κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὴν Δειτουργίαν.**

**Τὰ Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ'· καὶ ε'· Ὡδή· Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν·**

**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

ΤΗ Β. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέραις Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσθῶμεν Στίχους γ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

**Ε**δωκας φιλόνηρπε, τὴν σὴν Μητέρα βοήθειαν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγγχος, δι' ἧς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσαι, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτότιστον ἡμῶν, ἐπαναρθῶσα θεῖον ἀξίωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ παντοδύναμη.

**Π**όλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσαν, περιέπιε παννύχτης, Ἐσθῆτι τιμὰ σε, ἐξ ἀβελωτῶν, ἀχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρογάμη· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε, Παναγία θεοῦμορφε, τῶν ἀνθρώπων βοήθεια.

**Ε**σθῆτα τιμίαν σου, θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαιρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἀρρήκτον τεῖχος, καὶ ἰαμάτων θησαυρὸν, καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀέννητον, λιμένα τε σωτήριον, χειμαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερμύνητε Δέσποινα.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'.

**Φ**ρένα καθάραιον ἢ νῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανήγυρισμεν, φαιδρῶς ἐξαρχοχτες, θαυμάσια μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασμάτος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιήσασθαι καὶ σκέπην, ἐκ πολέμου βαρβάρων, τῇ κραταῖᾳ δυνάμει σου, τοῖς ἰεραῖς αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μαρτυρες.

**Π**αλάτιον ἐμφυχον Θεοῦ, μὴν ἐχρημάτισας, ἢ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα σου, Οἶκω ἁγίω σου, τεθησαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἀ-

γίασμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου, Θεομήτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα, τὸ ἔνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

**Ε**σθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τίμιον καὶ ἀγιον, σῶμα σεμνὴ περιστείλισαν, δόξης θησαυρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσαν, τῆς χάριτος αἰεῖζω νάματα· ἢς ἐορτάζομεν, τὴν Κατάβειαν τιμῶντές σε, Θεοτόκα, τὴν πάντας τιμήσαν.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

**Ο**ὐκὸς σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφόριον (·), ὡς θησαυρὸν ἀγιασμάτος, φέρων ἐκάστοτε, ἀγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χροαστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν φυγῶν ἡμῶν, καὶ βεβόαιαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος β'.

**Ω**ς στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκα, Ἐσθῆτά σου τὴν ἁγίαν, ἢ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέβητο, καὶ φαιδρύνεται χαίρωντας σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκδωσά σοι· Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρέχόν-

(·) Τὸ Μαφόριον, ἕπερ ἀποκαλεῖται προαίτι καὶ εἰς τὸ θεῖον Τροπῆριον τῆς ε' καὶ εἰς τὸ κερπῆρον τῆς β'. Διὸς τοῦ ἀρχιερέως Κωνσταντοῦ τοῦ Ἰωνίου, λέγει οὕτω τὴς παρακλήσεως αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ἡμισίαν, κατὰ τὴν μὴν σκεπασίαν κλημάτιν κεφαλῆν ὡς «Μαφόριον, σκέπασμα κεφαλῆς» (Βασιλικὴ) καὶ «κεφάλαιον δὲ, τὸ μαφόριον α» (Ἐσθῆτ' β. γ). Κατ' ἄλλους δὲ διόλε, ἔδωκεν, τὸ σκεπασίαν λεγόμενον Ζωστικόν· ἢς «Καὶ Ζωστικὸν τὸ μαφόριον αὐτοῦ» (Διαμ. Διδασκ. 1. περὶ Μεταγωγ.) καὶ «Ἐσθῆτα ἢς τὸ κεφάλαιον, περιφραζόμενον τὸ κεφάλαιον» (Διαμῆγμα Πατρίων). Ὁ δὲ Ἄγγελος Ἀποστόλων, σχηματικῶς καὶ ῥημᾶ ἐξ ἑαυτοῦ, λέγει· «Προβλεπὴ ἀπομαρτυροῦμέναις ἀπύκτου εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ ἡρώδιον, καὶ εἰς φυλακὴν ἐβάλλεν» (Ἐπιστ. πρὸς τοὺς ἀποστόλους Ὁμοδόξων).

Ἐπεὶ δὲ ἡ λέξις, εἰς φησιναι, ἐκ τῶν πραγμολογῶν ἐστίν· τὴς λατινικῆς ἀποκαλέσθαι τὴν Ζωστικῆν, συντακτικῶν πειθῶν· ἐκ τοῦ λατινικοῦ μῆθος (manus, hanc) καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν φησὶν εἰς τὴν ἁγίαν μακαρολόγητον, καὶ κατὰ σχηματικὴν μαφορολόγητον, φέρει μὴ μὴ μαρτυρία, ἐπιπέδον ἰσως τὸ εἰς τὸν ἀναρχαίον μῆθος ἱεροποιήσαντι, ὃ τὸν ἁγίον αὐτὸν περιέβητο κατὰ τὸν ἁγίον αὐτὸν, καθὼς λέγεται περὶ τῆς Θάλας, Συρακοῦν τοῦ ἀποστόλου, καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἢ ἁγίον κερπῆρον· ἐπὶ αὐτῆς ἐστὶν ἐπιπέδον· καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἢ ἁγίον κερπῆρον· ἐπὶ αὐτῆς ἐστὶν ἐπιπέδον καὶ ἐπὶ αὐτῆς ἢ ἁγίον κερπῆρον (H. Ros. 17, 18)· ἢς ἐξ ἁγίας λέγει σχηματικῶν περὶ αὐτοῦ· Ἐπιπέδον γὰρ αὐτὸ τοῦ ἀρχαίου πατρὸς· αὐτὸν Κερπῆρον αὐτῆς ἁγίον αὐτῆς, πρὸς τὸ μὴ βραχύναι· «τὴς γὰρ τῆς» τὸ ἀποκαλέσθαι ἁγίον. Ταύτην λέγειν ἄλλοθεν ἀποκαλέσθαι τὴς ἀποκαλέσθαι ἀποκαλέσθαι καὶ ὁμοίως ἀποκαλέσθαι, ὡς ἐπὶ αὐτῆς ἐστὶν τὸν ἁγίον κερπῆρον καὶ Ἐσθῆτα καθάπερ, ὡς ἐπὶ αὐτῆς ἁγίον κερπῆρον αὐτῆς ἁγίον κερπῆρον καὶ τὸν ἁγίον κερπῆρον αὐτῆς ἁγίον κερπῆρον.

των, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.**

**Θ**εοτόκε ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα ἢ Ἰωάνη τοῦ ἀρχάντου σε σώματος, κραταίαν τῆ πόλει σου περιβολὴν ἐδώρησα, τῷ ἀσπέρῳ τόκῳ σου ἀφάρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύτις καινοτομεῖται καὶ χερός· διὸ οὐτωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ διορασαθῆναι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

**Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος δ΄ Ἐπεφάνης σήμερον.**

**Τ**ῆς σεπτῆς Ἐσθῆτός σου, τῆ Καθαρέσει, ἐρτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαός, καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι· Χαῖρε Παρθένη, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. **Δις.**

**Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοιον.**

**Ε**ροτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν Καθαρέσει, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡ σεμνῆ, καὶ μετὰ πόθου κραυγάζει σοι· Χαῖρε Παρθένη, πιστῶν ἡ βοήθεια. **Δις.**

**Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὡς ἡ παλαιὰ φέρει Ἀποστολικά τῶν δευτέρων Ἐσθῆτα τιμῶ τῆς πανάγνου Παρθένου. Ἰωσήφ.**

**Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄.**

**Τριστάτας κραταίους.**

**Ε**σθῆτά σου σεπτὴν, Θεοτόκε Παρθένη, τῷ τιμῶντι σε λαῷ, δεδώρησαι αἰεὶ, ἱερὸν περιτείχισμα· ὅθεν πάσαν ἐναντίων, ἐπανάσασιν πάντοτε, ἐκτραπέμεθα σθένει τοῦ Πνεύματος.

**Σ**αρκὶ τοῦ δι ἡμᾶς, ἐξ ἄγνων σοι αἱμάτων, ἠγνωρισθέντος ἐπὶ γῆς, Ἐσθῆτα ἱεράν, ἐπαφῇ καθηγιασας, σώματός σου τε προσφύσει, δι ἧς πάντας τοὺς δούλους σου, ἀγιάζεις Παρθένη ὑμνοῦντάς σε.

**Θ**σαύρισμα σεπτὸν, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν, ἐδώρησα ἀγαθῆ, Παρθένη ἀληθῶς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, ἀπαντας καταπλουτούσα, διοραεῖς Θείου Πνεύματος, καὶ θαυμάτων πολλὰς ἐπιδείξεισιν.

**Η** ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν ἡ τεκοῦσα, τοῦ Θεοῦ ὑπερφυῶς, δεδώρησαι ἡμῖν, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, σπῖλον ὄντως καὶ

ρυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τῶν αὐτῆν προσκυνούτων Πανάμωμε (\*).

**Ἔτερος Κανὼν.**

**Ἦχος ὁ αὐτός.** Θαλάσσης τὸ εὐρυθαῖον.

**Λ**αμπάδα φωτοφανῆ καὶ ἄδυτον, ὁ τῆς πανάγνου Νόος, ὡς οὐρανὸς εὐράμενος φαειρὸς, τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα αὐτῆς, τὴν οἰκουμένην σήμερον, ταῖς τῶν χαριῶν αἰθριάζει αὐγαῖς.

**Ι**σχύετε καὶ ἀσφαλείας σύνδεσμον, τὴν σὴν πανάγχαυτε, Ἐσθῆτα θεῖαν ὄντως ἀληθῶς, περιέχει ἡ πόλις σου, ὡς κράτος ἀδιάσπαστον· διὸ καὶ χαιροῖς καυχωμένη ἐν σοὶ.

**Τ**ῆς παλαιῆς ἀληθῶς ὑπέριμνος, ἡ σὴ σὸς Κιβωτοῦ, Θεογεννητὸρ ὤφθη τοῖς ἐν γῆ, οὐ τὰ σύμβολα φέρουσα, ἀλλὰ πιστῶς φυλάττουσα, τῆς ἀληθείας τὰ γνωρίσματα.

**Ὡδὴ γ΄.** Ὅτι στήρα ἔτεκεν.

**Τ**ὸ τερπνὸν ἀγίασμα, τῆν ἐπουρανίον πύλιν, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτῆς Ἐσθῆτα, θεῖα βρούουσαν χαρίσματα, ἢν πάλιν ἀσπατώμεθα.

**Α**φάρτιας ἐνδύμα, τοὺς τῆ φθορᾷ γυμνωθέντας, σοὶ τῷ ἀσπέρῳ τόκῳ, πάντας ἐνέδυσας σεμνῆ· οἷς τὴν σεπτὴν Ἐσθῆτά σου, δεδώρησαι ὄλβον ἀναφαιρέτον.

**Α**τροῖον αἰμίθον, τοῖς ἀθανάτοῦσιν ὑπάρχει, ὁ θεῖος οὗτος Οἶκος· τὴν γὰρ Ἐσθῆτά σου ἀγνή, πηγὴν ἀπαύστως βρούουσαν, ἰάματα κέκτηται Πανάμωμε.

**Ἔτερος.** Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

**Τ**ιμήσωμεν αἱ πιστοὶ, ὡς συναφείας πρὸς Θεὸν σύνδεσμον, τὴν τῆς Ἀγνῆς σήμερον, Ἐσθῆτα πιστῶς εὐλαδούμενοι.

**Ι**άματα τοῖς πιστοῖς, ἡ πολυτίμητος ἡμῶν σήμερον, τῆς ὑπερίμτος ἀγνῆς, Ἐσθῆς ἀναδρῶει ἐν χάριτι.

**Ω**ρέουσα, τὴν τῶν παλῶν κάμνον, τῶν σε ἀνυμνούτων κοιμίζει αἰεὶ.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου  
• **Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

(\* Ἐν τῷ Κεκοσμημένῳ λόγῳ τῆς ἑβδόμης ἐπισημαίνεται ἡμῖν, τὴν Ἐσθῆτα σου ἀσπέρῳ τῷ σου Ἐσθῆτα τῆν ἐσθῆτα σπῖλον ὄντως καὶ ρυτίδα, ἐκκαθαίρουσαν πάντοτε, τοὺς αὐτῆν προσκυνούτους πάντοτε. — Σημειώσασθε δὲ, ἐπὶ τῆν ἐσθῆτα τῆν οἰκουμένην Κανὼν ἔχει τὸ Κεκοσμημένον ἔχει ἕνα ἀσπέρῳ, πλήρη τῆν ἀσπέρῳ, καὶ ἔχει τῆς Ἀποστολικῆς τῶν ἀσπέρῳ.

**Καίσιμα, Ἦχος δ'.** Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ο**ὶ τῶν Σταυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἐδέμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ὄθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἰεὶ· Χαῖρε ἡ μὴν, ἐλπίς τῶν ὑμνοῦντων σε.

**Ὤδὴ δ'.** Δι' ἀγάπῃσιν οἰκτίρμον.

**Μ**εγαλύνωμεν τὴν μὴν εὐλογημένην, καὶ τὴν αἰτῆς Ἐσθῆτα, προσπυξάμεθα πίστει, ὅπως ἀρυσάμεθα, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

**Ω**ς πολῦτιμον θησαυρίσιμα κεκτημένη, ἢ σὲ τιμῶσα πόλις, τὴν Ἐσθῆτά σου Κόρη, πίστει κατασπάζεται, καὶ χάριν κομίζεται.

**Η**πανάμωμος ἢ μὴν ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ φανεῖσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν σώσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει τιμῶντων σε.

**Ἔτερος.** Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

**Ω**ς ὑπέριτον στερέωμα Θεοτόκε, ὁ Ποιητῆς καὶ Κτιστῆς σὲ πηξάμενος, ὡσπερ ἄστρῳ κατεκόσμησε, ταῖς θείαις ἐλλάμψεσιν, αἷς κατασφαιδρύνεις τὰ πέρατα.

**Α**πὸ γῆς ἡμᾶς ἀνέλει Θεογεννήτορ, πρὸς οὐρανὸν ἡ θεία, Ἐσθῆς σου τῷ πάθῳ σεμνῇ, ταύτης ἀναρβέντας θερμῶς δι' οὐσὲς δοξάζομεν, ὡς αἰτίαν ὄψεως τῆς κρείττονος.

**Ι**δοὺ χάρις ἀνεξάντλητος, ὅσπερ πάντες εὐλκρινεῖ καρδία ἀρυσάσῃς, θεία νύματα πηγάζοντα, ἀφθόνως φιλόερτοι, τῆς σεπτῆς σοροῦ τῆς πανάμωμου Μητρός.

**Ὤδὴ ε'.** Σὺ Κύριε μου φῶς.

**Σ**ὺ Δέσποινα ἡμῖν, τοῖς σοῖς δούλοις δεδωρῆσαι, κραταίωμα τὴν Ἐσθῆτα, καὶ τιμίαν σου Ζώνην, καὶ θείον περιτείχισμα.

**Π**αραδείσιος τερπνός, εὐωδῖαν τοῦ Πνεύματος, πανάχαρτε ἀποπέμπων, ὁ Ναός ὁ κατέχων, τὴν σὴν Ἐσθῆτα δέδεικται.

**Ν**αὸς ἡσῶς Θεοῦ, τοῦ ἐν σοὶ ἐνηκίσσαντος, ἀνάδειξον Θεοτόκε, τοὺς τῷ θείῳ Ναῷ σου, πιστῶς σε μακαρίζοντας.

**Ἔτερος.** Ὁ αὐτὸς Εἰρμός.

**Σ**ὺ Κύριε τὴν σὴν, Μητέρα ἐμεγάλυνας· σὺ ὕψωσας ὑπὲρ πάσας, νοεράς ἐξουσίας, ἀσυγκρίτως τὴν δόξαν αὐτῆς.

**Η**χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀφθόνως ἐκδιέχουσα, σὺ ἄχαρτε Θεοτόκε, ἐκ τιμίας σοροῦ σου, τοῖς πάθῳ προσκυνοῦσί σε.

**Σ**ὲ δύναμιν πιστοὶ, Βασιλεῖς περιζώννυται, σὲ σύνδεσμον Θεοτόκε, ἢ σὴ ἔχουσα πολεῖς, Ἐσθῆτά σου σεμνύνεται.

**Ὤδὴ ς'.** Ἐβόησε, πρυτῶν.

**Α**νεδείξας, τῆ πασῶν Βασιλίδι τῶν πόλεων, ἡ τέλουσα, Βασιλέα τῶν ὄλων καὶ Κύριον, ἀόρατος ὡς τεῖχος, τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν Ἐσθῆτά σου.

**Γ**αθήμενοι, τῆς Παρθένου τὴν χάριν δοξάζομεν, καὶ τὴν ταύτης, παναγίαν Ἐσθῆτα τιμῶμεν, ἐξ ἧς πάσα ῥώσις, ἀσθενουσὶν ἀπαύστως προέρχεται.

**Ο** Κύριος, μετὰ σοῦ Θεοτόκε γενόμενος, τῶν ἀνθρώπων, ἐαυτῷ τὴν οὐσίαν ὠκείωσε, καὶ τοῦ ἀλλοτρίου, ἐξ αὐτῆς πᾶσαν βλάβην ἐξώρισεν.

**Ἔτερος.** Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ο** ἴλην σε, ὑπερφωῶς ἐδόξασε Κύριος, ὄλην ἐλάμπρυνε Κόρη, ὄλην σὲ εἰτύησεν ὑπὲρ λόγον, τῷ Ναῷ σου, σὺν τῇ Ζώνῃ Ἐσθῆτι καὶ θείῳ Σορῷ.

**Ι**σχύν σε, οἱ πιστοὶ κεκτημένοι καὶ καύχημα, περιζώννυται δόξαν, τὴν σεπτὴν σου Ζώνην Θεοκλήτορ, κατέχοντες, ὡς ὑπέρλαμπρον κόσμον καὶ τίμιον.

**Ι**δεῖν σου, Θεοτόκε τὴν δόξαν τὴν ἄφατον, πᾶσαι ἀδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὤφθη, τῶν ἡμερῶν ὁ χρόνων ἐπέκεινα.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,  
• ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων  
• λυθροῦ κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς  
• πλευράς σου ῥευσαντι αἵματι.

**Κοντάκιον, Ἦχος δ'.** Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Π**ερὶ βολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀσφαλείας, θεοχαρίτατος Ἀγγη ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμα σε ἐσκέπασας, ἀκέπῃ θείᾳ ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν Κατάβησιν, ἐορτάζομεν πάθῳ, καὶ ἐκδοῶντες κράζομεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

**Ὁ Οἶκος.**

**Τ**ὴν καθαρὰν καὶ ἀληθῆ σκηνὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὴν ἐμφυχον νεφέλην, ἢ γάμμον τὴν τοῦ Μάννα, τὴν Θεοτόκον Μαριάμ, πάντες οἱ σωθέντες διὰ τοῦ τόκου αὐτῆς ἐν πίστει μακαρίζομεν· καὶ σὴν σεπτὴν Ἐσθῆτα προσπυξάμεθα, ἢ περ τῶν Δεσποτῶν περισχούσα ὡς βρέφος ἐβάστασε, φορέσαντα σάρκα, δι' ἧς περ τῶν βροτῶν ἡ φύσις ἐπήρηθ' ἐπὶ πρὸς με-

τάρισον ζῶν καὶ βασιλείαν· ὅθεν γεγηθότες, κραυγάζομεν μεγαλοφώνως· Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

### Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφῇ Καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχερίαις, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου, καὶ Βηρίνης τῆς αὐτοῦ γυναίκος.

### Στίχοι.

Χιτῶν μὲν Υἱοῦ χριστοφοροῖς ὁμίαις·  
Ἐσθῆς δὲ Μητρὸς χριστοφοροῦρη πόλει.

Δευτεροῖν κατέβητο σοφῇ Ἐσθῆτα Πανάγνη. Πατρικίῳ οὖν, Γαλιλαίας καὶ Κανδιδίος ἀδελφοί, ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπερχόμενοι προσκυνῆσαι, κατέλαβον τὴν Παλαιστίνην. Κατὰ δὲ τοὺς Γαλιλαίας τόπους γενόμενοι, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου παρὰ τιμὴν γυναίκα· Ἑβραία εὐρόντες τιμαμένην, σπουδὴν ἔβητο ταύτην ἀφελῆσαι. Καὶ δὴ, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπιδημήσαντες, καὶ πάντα ἅγιον τόπον κατασπασάμενοι, καὶ σορὸν ὁμοίαν τῇ, ἐν ἣ ἡ τιμία Ἐσθῆς τῆς Θεομήτορος ἐναπέκειτο, κατασκευάσαντες, ἐν τῷ ἐπανίεσαι, ταύτην μὲν κενὴν οὖσαν, ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνης ἔβητο· ἐκείνην δὲ μετὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ Θεοῦ ἐνδύματος ἀελάμενοι, τῆς ὁδοῦ εἶχοντο. Καὶ καταλαβόντες τὴν Καισαριανουπόλιν, ἀπέβητο ἐν ἰδίῳ προαστείῳ, Βλαχερίαις ἐπονομαζόμενῳ, κρύψαι τὸν Θεσσαρὸν πειρώμενοι. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τῷ Βασιλεῖ καταμνηνύουσιν· ἧς τὴν εἰσακημιδὴν ἀκούσας, ἀπάτου μὲν χαρᾶς πληροῦται ἐν τῷ κατασπάσσει αὐτὴν Ναὸν δὲ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῷ τῷ προαστείῳ, τὴν τιμίαν Σορὸν κατέθετο. Ἐνθα καὶ νῦν αὕτη ἡ τιμία Σορὸς κατακειμένη, μέχρι καὶ νῦν φυλακτήριον ὑπάρχει τῇ Πόλει, καὶ νόσαν καὶ πολεμίων ἐλατήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοίντου· καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰουβενάλιου, Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

### Ὤδη ζ. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ὑψηλοτάτων νοί, καὶ ταπεινῆς καρδίας, τοῦ Βασίλειος ὑψηλότετον, τὸν Θρόνον δοξάσωμεν, τὴν παναγίαν Κόρην, τὴν κεχαριτωμένην.

Πατάς Θεοῦ ἐλεκτή, ἐν τῇ σεπτῇ σου ταύτῃ, πασταδί πιστεῖ τὴν Ἐσθῆτά σου, κειμένην σεβόμεθα, ὡς κιβωτὸν ἁγίαν, καὶ εὐσεβούντων στέπην.

Ἀνακαινίζεται πᾶς, ὁ προσίων ἐν πίστει, καὶ τὴν ἁγίαν ἀσπαζόμενος, σορὸν τὴν κατέγουσαν, τὴν σὴν ἁγνὴν Παρθένη, φωτισεῖδῃ Ἐσθῆτα.

Θεογεννήτορ ἁγνὴ, τὴν σὲ τιμῶσαν πόλιν, ἑλισμοῦ σεισμοῦ τε καὶ κακώσεως, ἀπάσης περισώεις, καὶ ἐθνικῆς ἐρῶδου, καὶ ἐναντίας βλάβης.

Ἔτερος. Ἐν τῇ κειμένῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Σὺ ὡς ἡλιος, δικαιοσύνης μόνος ὢν Ἁγαθῆ, Σφαιῶν τοῦ Ναὸν ἐφαιδρύνεις τῆς Σεμνῆς, τοῖς ποικίλοις σου χαρίσμασιν· ἐν ἣ ἀνίσχυσαι, τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει Ἐσθῆτος αὐτῆς.

Ὑπερβλύξαισι, οἱ τῶν Θεαμάτων Θεοὶ Πανάγνη, χάριν ἀληθῶς κρατήρες σου τοῖς πιστοῖς, καὶ ἀφῆνας τοῖς τιμωσὶ σε, τῆς Σορῆ προχέουσαι, ὡς εἰς ἄλλης Ἰδομ νοητοὶ ποταμοί.

Νῦν προσέλθετε, μετ' εὐφροσύνης πάντες οἱ ἐπὶ γῆς· δευτε, ἡ σορὸς προτρέπεται μυθικῶς, τῆς Κυρίας περιπτύξασθε, τὴν ὑπερένδοξον, ἐν ἐμοὶ Θεσσαρισθεῖσαν Ἰωάννη αὐτῆς.

Ὤδη η. Αυτοῦτὰ τοῦ παντός.

Εὐχαριστοῖς φωναῖς ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν παντοῦν καλῶν ἡμῶν πρόξενον, καὶ τὴν σεπτῇ Ἐσθῆτά σου, ἀσπαζόμεθα Κόρη ἀναβωῶντες· Εὐλογοῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νοητὸν ὡς λαμπάδιον ἔχοντες, ἐν λυχνίᾳ τραπέζης προκείμενον, τὸ ἱερὸν μαφόριον, τῆς πανάγνου Παρθένου τὰς τῆς καρδίας, φωτιζόμεθα κόρας ἐκάστοτε.

Ὀψιδάμωσ ἀμοιροῦντας κατέλιπες, ἱεράς σε Παρθένη προσφασέως, τοὺς ἀνάξιους δούλους σου· ἀντὶ σώματος γὰρ σου τοῦ ζωηφόρου, τὴν Ἐσθῆτά σου πᾶσι δωδῶρησαι.

Ὑμνηδίαῖς ἐνθέοις τιμῶμεν, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐρύχωρον σῆνωμα, τὴν ἐν μητράσι Πανάγνον, τὴν οὐράνιον πύλιν, δι' ἧς ἐκλείσθη, ἡ πρὸς Θάνατον πύλη ἀπάγουσα.

Ἔτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δαμιῆλ.

Ἀγγελοῖς πανάγχευτε ἁγνὴ, νῦν συγγχορεύουσαι, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ, καὶ περιέπουσι Δέσποινα, τὴν τιμίαν καὶ ἁγίαν σου, Ἐσθῆτα πῆρ καὶ χαρᾶ, καὶ εὐφροσύνη πολλῇ, προσκυνούντες, καὶ ἀνυμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ γένους ἡμῶν.



**Ρ**άβδος ἡ τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς, ἀναβλαστή-  
σασα, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά· ἡ πολυτί-  
μητος ἄχραντε, μυροθήκη ἡ τοῦ Πνεύματος·  
ὁ Θεσαυρὸς τῶν ἀγαθῶν· τῶν ἀρωμάτων πη-  
γὴ, ἐξ ἧς μύρα τῶν ἰαμάτων, ἐκδύζει ἡ Σεία  
σορός.

**Υ**μνοῦσι, πανάχραντε Ἄγνη, τὰ μεγαλεῖα  
σου, αἱ νοεραὶ στραταῖ· ἀνακηρύττου-  
σιν ἅπαντες, Πατριάρχαι καὶ Προφῆται τρα-  
νώς, καὶ Ἀποστόλων ὁ χορὸς, Μαρτύρων πλή-  
ρωμα, καὶ Ὅσιον ἅπαν τὸ πλῆθος· μετ' ὧν  
προσκυνοῦμέν σε.

**Ὁ Εἰρμός.**

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-  
» ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξ· πυρὸς δὲ δύ-  
» ναμιν ἐσέβησαν, ἀετῶν περιτριζόμενοι, οἱ εὐ-  
» σεβείας ἔρασαν, Παιδὲς κραυγάζοντες· Εὐ-  
» λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὠδὴ 3.** Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

**Ι**δοὺ σὲ τὴν κλίνην Σολομών, γεραίρομεν,  
χαρμοσύνης μελωδήμασι· καὶ τὴν τιμίαν  
σου Ἐσθῆτα, ὡς ἄλληλιν κιβωτὸν ἀγάσματος,  
κυκλοῦντες τὰς ἰάσεις λαμβάνομεν, τὰς σω-  
τηρίου Ἀειπάρθενε.

**Ὡ**φῆ νῦν ἡ Σεία σου σορός, κατέχουσα,  
τὴν Ἐσθῆτα τὴν τιμίαν σου, ὡς περ πη-  
γὴ φωτὸς Παρθένε, ἀκτίνας ἰαμάτων ἐπέμ-  
πουσα, καὶ σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν  
μετὰ πόθον ἀπαζόμεθα.

**Σ**ήμερον συγχάρισον ἡμῖν, πανάμομε,  
προσκυνήσει τῆς Ἐσθῆτός σου, πάσαι  
οὐράναι Δυνάμεις, Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ  
Μάρτυρες, καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες,  
Δεσποῖνα μὴν ἀειπάρθενε.

**Η**γίσασι ἅπανα ἡ γῆ, πανάγιον, τοῦ Δε-  
σπότην καταγέμεν, τῆ Καταβίσει τῆς  
Ἐσθῆτος τῆς σῆς, καὶ ὁ Δαυὶδ ἐπαγγέλλεται,  
τῆς παλαί κιβωτοῦ προτυποῦσης σε, τῆ κα-  
ταπαύσει Ἀειπάρθενε.

**Φ**αιδρὸν περιβόλαιον τὸ σὸν, μαφόριον, ἐ-  
δηρήσῃ καὶ προτείχισμα, τῆ σὲ τιμῶσῃ  
βασιλίδι, τῶν πόλεων πασῶν ὡς Βασιλίσσα,  
ἀπάντων ποιημάτων τυγχάνουσα, Θεοκυπτόρ  
Μητροπάρθενε.

**Ἔτερος.** Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

**Θ**άλαμος ὑπέριμος οὗτος, Θεογεννητὸρ ἡ  
σορός σου, ὦφῆ τὴν τιμίαν σου Ζώνην,  
καὶ τὴν Ἐσθῆτα παρθενικὴν τε στολὴν, καὶ  
νυμφικὴν ὡς ἔχουσα, καὶ συντηροῦσα ὡς ζωῆς  
Θησαυρόν.

**Ν**αὸν ἐκμιμούμενον πᾶσαν, τῶν οὐρανῶν  
τὴν εὐκοσμίαν, σήμερον πιστοί, τῆς Παρ-  
θένου, κατελιθῆσθε ταῖς τῶν Θαυμάτων αἰ-  
γαῖς, ὡς περ ἀστρασι λάμπουσι, καταυγαζό-  
μεθα τῇ χάριτι.

**Ε**χει τὴν ἄγιαν σου Ζώνην, Θεογεννητὸρ ἡ  
σὴ Πόλις, καὶ τὴν σὴν Ἐσθῆτα ὡς τεῖχος,  
καὶ τὸν δογματῶν Σείαν ἐνότητα, καὶ Ὀρθο-  
δόξων καύχημα, καὶ Βασιλείων τροπαιούχημα.

**Υ**μνοῦμεν τὴν ἄφατον δόξαν, καὶ τὴν ἀ-  
νείκαστόν σου χάριν· σὺ γὰρ εἶ πηγὴ  
τῆς σοφίας, ἐξ ἧς ὁ λόγος πᾶσι προέρχεται,  
τοῖς δὲ τιμῶσιν ἄχραντε, καὶ μεγαλύνουσι  
τὸν τόκον σου.

**Ὁ Εἰρμός.**

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτε  
» σου Παρθένε, ἀπορωγιατὸς ἐμῆθη,  
» Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ  
» ἐπαγγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

**Ἐξασπαστεῖλαρον.** Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

**Μ**ὴν καὶ φύσιν καὶ χρόνον, ἐκαινίσας  
Θεομήτορ· ἄσφατος γὰρ σου ὁ τόκος,  
ἄσφατος καὶ ἡ Ἐσθῆς, δι' ἧς τὴν πόλιν σου  
σκέπει, ἡ καὶ τὰ σκήπτρα, τῆς εὐσεβείας  
κρατύνεις.

**Δίς.**

**Ἦς τοὺς ἄθνας, ἱσθῆμεν Στίχας δ'· καὶ ψάλλο-  
μεν Στιγῆρα προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ ἄ-  
» ρχος δ'· Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

**Η**σορός ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου ἄ-  
χραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιά-  
σματος, καὶ ἱερὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα, καὶ  
καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἑκάστην γνω-  
ρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀ-  
νυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν  
Θαυμάτων τὸ πέλαος.

**Γ**ὰς τοὺς περιδόξος, ἴδε οἶκος ἀείφωτος, ἐν  
τῷ τειθησαύρισται τῆς Θεοπαίδος, Ἐσθῆς τι-  
μιάτῃ χάριτι. Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν  
καὶ ἰλασμόν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρῶσασθαι, καὶ βοή-  
σατε, εὐχάρισται καρδίᾳ· Παναγία, εὐλογοῦμέν  
σε Παρθένε, οἱ σσασμένοι τῷ τόκῳ σου.

**Τ**ὴν ἄγιαν Κατάβειν, τῆς Ἐσθῆτός σου Δέ-  
σποῖνα, ἐορτὴν κεκτημέθα, εὐφραίνόμενοι  
ὅτι τῇ πόλει σε σήμερον, δοθῆναι ἠξιώσας, ἱερὰν  
περιβόλιν, φυλακῆριον ἄσυλον, θάρον τιμίον,  
ἀναφαιρέτον πλοῦτον ἰαμάτων, ποταμὸν πε-  
πληρωμένον, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

**Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.**

**Φ**ρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέ-  
λοις, καὶ ἡμεῖς πανηγυρίζομεν, φαιδράς

ἐξάρχοντες, δαυϊτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι Νύμφῃ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερονὸν ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πύλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβάρων, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ταῖς ἰκυσίαις αὐτῆς.

**Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν.**

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρῖμοι, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ε'.

**Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν.**

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

### Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, φάλλομεν **Στιχηρὰ** προσόμοια τοῦ ἁγίου γ'.

**Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἅγιοι;**

**Ω**φθης διανγεία τοῦ Πνεύματος, ὡς περ λίθος διανγής, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας ἀθλητῶ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερέως, καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τῶν παρατάξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν Μάρτυς ἀράμενος· διό σε πιστεῖ δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον. **Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Κ**ύματα τῆς πλάνης παρέδραμες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ ἀήττητῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοσητῶ, ἐγκαθαρμίσθης ἀθλητῶ, γαλήνης μὴ ληγουσῆς ἐμπορευόμενος, καὶ δόξης μὴ ρεούσης ἀξιώσεως. Μάρτυς Θεόφρον Ἰακίνθε, διαπαντὸς εὐφραίνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Μ**έλαισι οἰκείοις ἐδόξασας, τὸν ἀθανάτων θωρεῶν, ὅθεν σε μέτοχον σοφῆ, δεικνύει, καὶ δοξάζει σε Ἰακίνθε, σημείοις καὶ δυνάμεισιν ἐκάστω· καὶ γὰρ πηγὴ ἁγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς· πᾶσι πρόκειται. **Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Τ**ίνι ὁμοιωθῆς ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλω, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα,

καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχθεῖα, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, Ἀγγη, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ρυσθῆναι με, τῶν παγίων τὸν ἀλάστορος.

**Ἡ Σταυροθετοκίον.**

**Α**ρνα ἡ Λυμάς ὡς ἐύρακτιν, ἐπὶ ζυλῆ ἠλωμένον, ἐκυσίαις σταυρινοῦ, ἀνεβῶς μητροικῶς, ὀδυρμένη ἐν κλαυμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο θάυμα; ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦται μακροθύμει, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; **Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάθεσιν.**

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετά τὴν συνῆλη **Στιχηροῦ,**

**Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ ἁγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.**

**Σὲ τὸν διανγῆ, Μάρτυς, αἰνέσω λίθον.**

**ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑψῶν διοδοεύσας.**

**Σ**ὲ τὸν διανγῆ μαρτυρικῆ, πολυτίμην λίθον, γεγονότα θείου ναοῦ, νῦν ἐπικαλοῦμαι συνεργάτην, τῶν σῶν ἐπαίνων γενέσθαι μοι.

**Ε**πίγειον δόξαν καταλιπὼν, οὐράνιον κλέεις, ἐκλήρωσας διηκειῶς, συνών τῳ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, στεφανηφόρος Μάρτυς ἐνδοξῆ.

**Τ**ὸ τῆς ηλικίας νεανικόν, καὶ τῆς διανοίας, τὸ γενναῖον ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀπέδειξας Μάρτυς ἀθλοφόρος, κατὰ τῆς πλάνης ἀνδρῶσι μόνος. **Θεοτοκίον.**

**Ο** πάντων τῶν ὄντων Δημιουργός, διὰ σωτηρίαν, τῶν ἀνθρώπων ἐν σῇ γαστρὶ, σκηνώσας σαρκούτα Θεομήτορ, τὸ καλὴ ἡμᾶς, δημιουργοῦμένους.

**ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

**Ν**έος καθιστάμενος, πρεσβυτικῆν σαφῶς φρόνησιν, Μάρτυς Χριστοῦ, ὠφθης κεκτημένος, καὶ συνέσει κοιμούμενος.

**Δ**ρόμον συντονώτατον, ἀθλητικῶς δραμῶν ἐφθασας, μαρτυρικῶς, ἀνδραγαθημάτων, τὴν τιμίαν ἀνάρρησιν. **Θεοτοκίον.**

**Γ**ίνυον πρεσβείαις σου, πρὸς τὴν οὐράνιον ἄνοδον, τοὺς εὐσεβῶς, κεχαριτωμένη, Θεοτόκον φρονοῦντάς σε. **Ὁ Εἰσμός.**

• **Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων**  
• **Σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τὸν ἐσκοτι-**  
• **σμένον, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.**

**Καθίσματα. Ἦχος γ΄.** Θείας Πίστews.

**Α**ίθος τίμιος τῆς Εκκλησίας, φυλαττόμενος ἐν τοῖς ταμείοις, τοὺς οὐρανίους ὑπάρχων Ὑάκινθε, τοὺς προσκυνώσας τοῦ λίθου ἀήλεγγας, καὶ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Μάρτυς ἐνόησε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Θεοτοκίον.**

**Θ**εία γέγονε σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγος Παρθενομήτηρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράσασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούτον γενόμενον, ῥεφρυπνόμενον σαρκὸς πλημμελίμασι, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέου νόμου, παρέχουσα σσημὴ τὸ μέγα ἔλεος.

**ἢ Σταυροῦ Θεοτοκίον.**

**Η** αἰμάντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ Θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθούσα ἐκραύγασεν· Οἶμοι τέκνον μου· πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παλῶν τῆς αἰτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

**Ὠδὴ δ΄.** Εἰσακήκοα Κύριε.

**Α**θλητῆς ἐνομώματος, πόνοις εὐσεβείας ἐγγυμασάμενος, ἀναδέδειξαι παρόλβις, τῶν τυράνων θράσος μὴ πτοούμενος.

**Υ**ακίνθινον φέφανον, οὐρανοδαφῆ θεύρου δεξαμένον, συγχορευεῖν κατηξίωσαι, τοῖς ἐπουρανίοις ὡς οὐράνιος.

**Γ**εγηθῆτι φρονήματι, τὸν τῆς εὐσεβείας λόγου ἐκήρυξας, καὶ τὸν τυράνον διήλεγξας, ἀποτόπῳ γνώμῃ δυναμούμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Η** Θεὸν Παντοκράτορα, μόνη δεξαμένη Θεομακάριτε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ κινδύνων ῥύσαι τοὺς ἠμουνίτας σε.

**Ὠδὴ ε΄.** Ὁρῆρίζοντες βρωμένε σσι.

**Μ**αινόμενον τὸν τυράνον ἠλεγγας, Ἀθλοφόρε, δύναμιν ἀήτητον, παρὰ Χριστοῦ ἐνδυσάμενος.

**Α**θάνατον ἐκτίσω τὴν εὐκλειαν, στεφφόρε, θάνατον ἐκούσιον, διὰ Χριστοῦ προσηκάμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**υσθήμην πρεσβείαις σου Πάναγνε, τῶν παγίων, τοῦ ἐχθροῦ οἱ σεβόντες, τὴν ὑπὲρ λόγον σου γέννησιν.

**Ὠδὴ ς΄.** Ἰάσθητι μοι Σωτήρ.

**Τ**αῖς στρέβλαις τῶν ἀσεβῶν, ὁ Μάρτυς πάσχων ἠγάλλετο, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς,

τὸν νόον κραταιοῦμενος, ἐνίκα τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὸν Ἀλιβετήν, ἀνευδότης ἐπεργόμενος.

**Υ**ακίνθος ὡς φαιδὸς, σκηνὴν τὴν θεϊαὴν ἐφαίθρουνας, ὡς κόκκινον ἐλκετόν, ἀθλήσεως αἵματι, ἀνάθημα γέγονας, τῆς τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίας παναυίδιμε.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ωθήμην διὰ σοῦ, κινδύνων καὶ περιστάσεων, Θεογεννήτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάνταγνε, τῆς θείας ἐλλάμφσεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστος, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

**Ὁ Εἰρμῶς.**

**Γ**λάσθητι μοι Σωτήρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

**Κουβιάκου, Ἦχος πλ. β. Ἰδιόμελον.**

**Τ**ὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου Χριστέ, κεντημένος ὁ Μάρτυς σου, τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμιώτερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς ἀπάτης τοῦ ὄφρατος ἀφανίσας, παρόρησιαν τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη, τῇ δόξῃ σου πολυέλεε.

**Ὁ Οἶκος.**

**Υ**πὲρ πολλοὺς ὑμνήσωμεν Μάρτυρας, τὸν τῆς πόλεως ἡμῶν προίστάμενον· ὃς τῆν πόλιν ἡμῶν ὡς γυμνάσιον, τῆς ἰδίας φυλάττων ἀθλήσεως, ὡς παρόρησιαν ὀπλισάμενος, καὶ τὸν πέλεκυν ἔχων τῆς ἀληθείας, δι' ἧς ἀπέτμε τὸ τῆς πλάνης φυτόν, συνεγείρει καὶ ἡμᾶς πρὸς ἐργασίαν τῶν καλῶν· Ἐκβόωμεν οὖν σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ· Σὺ εἶ μόνος Χριστέ πολυέλεε (\*).

**Συναξάριον.**

Τῇ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὑακίνθου τοῦ Κουβικουλαρίου (Θαλαμπηπόλου).

**Στίχοι.**

Ἐξ ἀρετῆς μὲν Ὑακίνθος, ὡς λίθος, Λαμπρός, πλέον δὲ ἐκ ροῆς τῶν αἱμάτων.

Ουλομένην τριτάτῃ Ὑακίνθος κάθηναι λιμῶ,

ὅπως ἐκ Καισαρείας τῆς πρώτης τῶν Καππαδοκῶν τυγχάνων, τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ ὑπηρετῶν ἦν. Διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανός, τύπτεται καθ' ὅλου

(\* Κακοῦλη καὶ ἀμύση ἀμφότερα, τὴν Κωνσταντῖνον καὶ Ὁμοίως· ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται· ἀρῆσθαι ἡμᾶς κατὰ γράμματα, ὡς ἴσταν, ἀπ' ἐπιτεγόμενα διόρυστον ἄλλα, εἰ μὴ τὴν ἐξωπεργῆς μετακρίσιν.

τοῦ σώματος, καὶ φρουρᾷ βάλλεται· ἐνθα μετ' ἡμέρας ἀπόσιτος τυγχάνων, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

**Στίχ.** Δύνας, Ἀνατόλιε, τοῦ βίου τέλει,  
Τῷ μὴ δύνοντι προσπελάξεις ἧλιω.

**Ο**ὗτος, Πρεσβύτερος καὶ Ἀποκρισάριος τῆς Ἀλεξανδρείαν Ἐκκλησίας ὑπάρχων, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται, βασιλεύοντος Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Διόσκορος γὰρ ὁ κικιδόδης, ἐλίπας αὐτὸν τῆς ἰδίας καθοδοξίας συνήγορον ἔξειν, Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως προχειρίζεται· ἀλλ' οὐδὲν τῆς καινοφροσύνης ἀπώνατο. Οὗτος γὰρ ὁ μακάριος Ἀνατόλιος πρῶτος αὐτὸν ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ ἐν Χαλκηδόνι καθεῖλε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ἀγίοις Φλαβιανοῦ ἐν τοῖς Διπτύχοις ἐνέταξεν, ὑπὸ Διοσκόρου καὶ τῆς κατ' ἐκείνον ἡσυχαστικῆς Συνόδου καθαιρεθέντος, καὶ ἐγκυκλιῶν ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς κατὰ τόπον Ἐπισκόπους ἐξέπεμψεν, ἀναθεματίζει τοὺς ἐξάρχους τῶν αἵρέσεων προτρέπόμενος. Καὶ ὀρθοδόξως τὴν Ἐκκλησίαν ποιμάνας, ἀδίκα θανάτῳ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν ἀναιρεῖται, διάδοχον αὐτοῦ καταλείψας τὸν ἀγιώτατον Γεννάδιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαστύρων Θεοδοῦτου, Θεοδοῦτης, Διομηθούς, Εὐθυμίου, Ἀσκληπιάδου, καὶ Δολινοῦχ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ᾠδὴ ζ.** Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

**Α**ὐτοκράτορα φέρον, τῶν παλῶν ἀριθίλων τὸν εὐσεβῆ λογισμόν, τροφὴν τῶν παρανόμων, κατέπτυσας παμμακρῶ, Δεῖω λόγῳ τρεφόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἐρώτατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἀγιώτατον, προσήνεγκας θεόφρον, φυγῆς εἰλικρινείας, καὶ νοῦς καθαρότητι, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**εομένης τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων Παρθένης τῆς τοῦ θανάτου φθορᾶς, πηγὴν ἀθανασίας, καὶ ζωῆς ἀκράτου, συλλαβοῦσα κατέπαυσας, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν, ἀγνὴ εὐλογημένην.

**ᾠδὴ η.** Ἑπταπλασίως κάμινον.

**Ε**κ χαλεπῆς φενώσεως, καὶ φρουρᾶς πρὸς εὐρύχωρον, πλάτος Παραδείσου, καὶ τερπνὸν κατήχησας, Ἄγιον ὀφόμενος, φωτισοίεις λαμπρότητα, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, ἐποπτευσῶν χορείας, Θεῷ παρισταμένης, καὶ βοῶσας ἀπαύτως· Λαὸς ὑπερφυοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Σ**ὺ τὸν Θεὸν ἠγάπησας, ἐν φυγῆς μέχρις αἵματος, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, Ἀλλήτᾳ μακάριε, ἀντικαθίσταμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, ἀντικαθίσταμενος, καὶ δυσμενεῖς τρεπόμενος, καὶ νικητικῶς, κελοσημημένος φεφάνοις, προθύμως ἀνακραζέεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ω**ς εὐπροπέε ἀνάθημα, διαυγῆς ὡς Ὑάκινθος, ὡς ἀραιότητα, ἀλαφρῆς ἐδόξασας, ναὸν τὸν οὐράνιον, τὰ τῶν Ἀγίων Ἄγια, ταῖς μαρτυρικαῖς, μαρμαρυγαῖς ἀραιάσας, ἀπαύτως ἀνακραζών· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

**Α**ὐτὸν Θεοῦ τὸν ἀναρχόν, ὑπὲρ λόγον γεγέννηκεν, ἐπὶ λογικῆς εὐεργεσίας φύσεως, δι' οὗ ἐκυτρώθημεν, φθοροποιῶ νεκρώσεως, καὶ ζωοποιον, ὑπεξέμαρξα ἡμεῖς· διὸ σε Θεοτόκον, ἀληθῶς καὶ κυρίως, δοξάζομεν Παρθένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὁ Βίρμος.**

**Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκασσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας· τούτως ἰδῶν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν ἀνεξίαν, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**ᾠδὴ θ.** Σὲ τὴν ἀπειργόγαμον, Θεοῦ Μητέρα.

**Ι**ὺ λαν ἀπεργάσασ, ταῖς σαῖς προσβείαις τὸν Δεσπότην, πάσι τοῖς πιστῶ ἡμῶνσί σου, τὴν ἀνίκητον ἀθλήσιν· δι' ἧς τῶν εἰδῶλων τὴν ἀπάτην κατήχησας, τὸν δὲ λόγον, τῆς ἀληθείας διετράνας.

**Θ**έαμα τερπνότατον, ταῖς τῶν Ἀγγέλων φρατηγίαις, οὐρανοβαφῆς Ὑάκινθε, κεχρωσμένος ἐν αἵματι, τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὁμολογίας καὶ πίστεως, καὶ στεφάνῳ, μαρτυρικῶ καταχοσμούμενος.

**Ο**ὗλος ἐχρημάτισας, Θεοῦ πανίερου δογῆσον σῶμα γὰρ καὶ φυγὴν ἠγίασεν, ἀνεκδοτῆς ἐνστάσις, πρὸς τυραννικὴν παραφορᾶν, καὶ παράνομιαν γενομένην· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

## Θεοτοκίον.

**Ν**έκρωσόν μου Δέσποινα, τὴν ἔτι ζῶσαν ἀμαρτιαν· ζῶασον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρὸς σου, δι' ἄφατον εὐσπλαγγίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλυνουσιν.

## Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθένον, σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηρύσασαν,
- δια λόγον τὸν ὄντως Θεοῦ, τὴν ὑψηλοτέραν
- τῶν ἀχραντῶν Δυνάμεων, ἀσιγήτους Σελογίας μεγαλύνουμεν.

## Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολυσις.

## Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου (\*)

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν **Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου γ΄.**

**Ἦχος πλ. δ΄.** Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἀσκητὴν τῶν παθημάτων, ἀμνησθύντα τὰς ὀρμίας λειτουργῶν ἱεροουργούντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ κηθάραν, μελωδοῦσαν τὰ τοῦ Πνεύματος κινύραν, καταβέβησαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυὶδ γναριζόμενον, τῆς κίεωτου προσκρητήσαντα, τῆς χάριτος, καὶ τῆς νέας Διαθήκης σοφῆ.

**Τ**ί σε νῦν Ἀνδρέα προσεζώμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικών, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἁγίων ἀφευδῆ· αἰεσίτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπιπάληφιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑψηλὴν ἀκριβίστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Τ**ί σε νῦν Ἀνδρέα προσεζώμεθα; τῶν Ἁγίων Ἱεροσολύμων βλάστημα τερπνόν· τῶν δογματῶν τῶν ὁρθῶν, τῆς εὐσεβείας στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱεράτατον, τὸν κόσμον, φρικτωραίας καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπερία. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

(\*) Τὸ Χαροκόπου ἔχει σήμερον καὶ ἕτερον Ἀνδρουθίου εἰς τὴν Ὅσιον Μνήμην, τὴν ἀναρροῦντο ἐν τῷ Συναξαριστῷ. Ἄντι δὲ τῶν παρόντων Προσεσώων τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἔχει ἕτερα, εἰς Ἦχον α΄. Τῶν εὐρανοῦν ταγματῶν ἀρίστα καὶ ταῦτα, καὶ ἵεν ἀρτυρικά.

## Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ὠμοειδέως ταλαιπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωσ, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιώσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάστα, καὶ τὴν νόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχέϊαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον· Τὸν σὺν Υἱὸν καὶ Θεὸν Ἀγνῆ, μὴ διαλίπης προσβέουσα, ρυσθῆναι με, τῶν παγίων τοῦ ἀλάστορος.

## Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Α**ρνα ἡ Ἀμνάς ὡς εἴρακεν, ἐπὶ ξύλου ἠλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μητροκῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο Δείμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πᾶς θανατοῦσαι μακροθύμει, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δόξαζω σου, πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασι.

## Ἀπολυτικίον. Ἦχος πλ. δ΄.

**Ο**ρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεοπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἀνδρέα σοφῆ, τὰς διδασκαίαις σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρόσβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

## Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

**Ἡ συνήθης Στιχηλογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·**

**Υ**μνοὶς προτῶμεν ἀνδρικοῖς τὸν Ἀνδρέαν. Ὡθ' α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἴππον καὶ ἀνάβατν. ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων, ἐκτιναζόμενος, σεαυτὸν τῷ Δεσπότη, δι' ἀρετῆς ἠτόμασας, φαιδρὸν καταγῶγιον, θεοφάντορ Ὅσι· ὄθεν ὠφθης Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

**Μ**ελεῖ παναρμονία, τὴν σὴν κινύραν κινῶν, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὑμολογῶν ἐφαιδρῶνας, Ἀνδρέα θεσπέσιε, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνηχοῦμενος θεῖα χάριτι.

**Ν**ῶμ τῷ ζωγράφῳ, σοφοῖς πεθόμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη, ἀσκητικῶς ἐνέκρωσας, τὸν νοῦν δὲ ἐπέτρωςας, τῷ σφοδρῷ σου ἔρωτι, ἄδων ἄσματα θεῖα πάνσοφει.

## Θεοτοκίον.

**Ο**ῖος ἐπιθυμία, καὶ ἀχραντος γλυκασμοῦ, ὁ Υἱός καὶ Θεός σου, τῶν ἀγαθῶν τὸ πλήρωμα, ὑπάγοι Πανώμιμει· ἐν δυσώπει

ρύσασθαι, τοὺς ἐν πίστει νῦν σοι προστρέχοντας.

**Ὡδή γ.** Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

**Π**ήξας δι' ἀρετῆς τὸν βίον σου Ὅσιε, καὶ τῷ θεῷ πόθῳ θεῶ ἐνούμενος, ὄργανον ἐδείχθης λογικόν, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καταλαμπρύνων μελωδήμασι, θεῖον ἑκαστοῦν ἀρνούμενος.

**Σ**οφίας τῆς οὐρανόυ γέροντας ἐμπλεκῶς τῆς ψυχῆς γὰρ τὸ στόμα πλατύνας Ὅσιε, πᾶσαν εἰσδέξω προφανῶς, αἴγλην τὴν σωτηφόρον, τοῦ τρισηλίου ἀμαρῦγματος, ὡς ἱερογῶγος ἱεράτορος.

**Κ**ρατύνας τὰ ψυχικὰ δυνάμεις σου Ὅσιε, καὶ σαρκίως κρατήσας ἀσκήσεις, γέροντας ὅλος φαινοτάτος ἀστῆρ, τέσπων τὴν Ἐκκλησίαν, τοῖς ὀρθόδοξοις σου διδάγμασι, καὶ ἀρμονικοῖς μελωδήμασι. **Θεοτοκίον.**

**Ρ**υσθῆται τῶν παλημάτων αἰγμάλωσις με, δεσπῶπῃ σε Μήτηρ Θεοῦ πανάμωμος, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς, πάσας ἐξαλειφθῆναι, τὴν ἀμαρτίαν ἢ τοῦ αἵροντα, κόσμου παραδόξως κηύσασα.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχετάς βροῦσους, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστῆ, πέτρων, τῶν ἐντολῶν σου, τῆν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργε.

**Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ.** Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον,

**Α**μπρωπῆεις τὴν καρδίαν θεῷ φωτῇ, ἐξηρεῦξω δογμάτων ἁγιοειδῆ, μακάριε λόγια, καὶ τὸν κόσμον ἐνώπιόν σου γέροντας δὲ θεῖον, τῆ Πνεύματος ὄργανον, ἡδυτάτοις φθόγοις, ἰδύνεις ἐκάστοτε, πόντων τὰς καρδίας, ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, Ἁγίων τὰ τέγματα, καὶ Παρθένου τὴν ἄχραντον, ἢ Ἀνδρέα πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρῃσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. **Θεοτοκίον.**

**Ο**ς Παρθένου καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπορικῶς τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσαι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος ἐηλόξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὄθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρῃσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἀχραντε.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Τ**ὸν Ἄγνον καὶ Ποιμένα καὶ Αὐτρατὴν, ἢ Ἄμωτος θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκδοῦσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταυρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα εἰένος. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἀδυσίας, καὶ πηγῆ ἀγαθότητος, σπλαγγγίσθητι καὶ δώρησαι νῦν, τῶν πταισμάτων ἄρῃσιν τοῖς δοῦλοῖς σου, τοῖς ἀνυμνοῦσὶ σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

**Ὡδή δ.** Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

**Ο** λῆγος σου τῷ βίῳ κοσμοῦμενος, θεολογίας ἀκρίβοις, κανὼν ἐδείχθη θεσπέσις, τῆς πανουγιῆς Τριάδος, τὴν ὁσῶν σαφηνίζων τραπέζατα.

**Τ**ὴν πράξιν θεωρίας ἐπίβασιν, ἐπιδειξάμενος ἁγῶν, καὶ θεωρία χρησάμενος, τῆς πολιτείας σφραγίδι, Ἀνδρέα θεηγῶς διέπρεψας.

**Ω**ς θεῶν ἱεράρχης πανήτορις, ποιμαντικῶς προπολεμῶν, τῆς Ἐκκλησίας ἀπῆλασας, τὰς τῶν λεόντων ἐφάδους, Ἀνδρέα τῆς ἀνδρίας θεωροῦμε.

**Μ**ερίστῳ ἐγκωμίων ὑπέβειν, τὴν Θεοτόκον εὐρηκίαν, σπουδῆν εἰδείκνυς καταλλίλιον, τὴν ὑπερτέραν ἐπαίνων, ἐπαίνους πολυτρόποις γεραίρων Σοφῆ. **Θεοτοκίον.**

**Ε**κτός μὲν συναρξίας συνῆλαδες, ἀδιαφθόρωσ ἐν γαστρὶ, πρὶν ἀδινῆσαι δὲ τέτοκας, καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφυλάξει.

**Ὡδή ε.** Ὁ ἀναβαλλόμενος.

**Ν**ῦν οἱ σεμνυνομένοι, τοῖς σοῖς διδάγμασι, καὶ μελωδίαις ταῖς θεοπνεύστοις, ἱερῶς ἠδόμενοι, Ἀνδρέα παμμάκαρ, τὴν μνήμην σου γεραίρουμεν.

**Α**ἴγλη λαμπρυνόμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὰς τῶν Ἁγίων χοροστασίας, παναγίως ἤνεσας· μεθ' ὧν νῦν ἀγάλλῃ, Ἀνδρέα παμμάκαριστε.

**Ν**ῦν οὐ δι' αἰσθήσεων, φημερῶν τοῦ σώματος, οὐ φαντασίαις ὄρας τὰ θεῖα νοερῶς δὲ πάνσαφε, ψυχῆς ἐνεργείαις, ἐνούμενος τῷ κρείττονι. **Θεοτοκίον.**

**Δ**άκρυσι προσπίπτω σοι, σφοδρῶς δεόμενος, ἐμῶν πταισμάτων νῦν λυτρωθῆναι, διὰ σοῦ Πανάμωμε, καὶ τῆς αἰωνίου, χαρᾶς γενέσθαι ἄξιον.

**Ῥδὴ ς.** Μαινομένην κλύδων.

**Ρ**ητορεύων ἤλεγξας, τοὺς ἀίεους, στόματι λαμπρῶ· τῶν σεπτῶν Εἰκόνων γὰρ ἐτρόφανσας, παναληθῶς, ἱεροῦστα προσκύνῃτην.

**Γ**ερῶς ἐκόσμησας, τὴν σὴν Πάτερ, ἐνδόξῃ ζωὴν τῶν παθῶν γὰρ τάραχον κατέσβησας, καὶ πρὸς ζωὴν, τῆς ἀπαθείας προώρμηται.

**Κ**αλλιναῖς τῶν λόγων σου, καὶ δογμάτων, πάντες οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς ἠδόμενοι ἀγαλλονται, αἰρετικῶν, τὰς γλωσσαλγίας τρεπόμενοι.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**λικῶς ἐνοῦται μοι, ὁ ἀνάρχως, λάμπας ἐκ Πατρὸς, διὰ τῆς σαρκώσεως πανάμωμης, τῆς διὰ σοῦ, γεννηθείσης Θεοῦνυμφε.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Μ**αινομένην κλύδων, ψυχοφόρα, Δέσποτα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεῦνυσσεν, καὶ ἐκ φθορᾶς, ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγγχος.

**Κοντακίον, Ἦχος β΄.** Τὰ ἀνω ζητῶν.

**Σ**αλπίσις τραυδῶν, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φωστῆρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Γραίας Ἀνδρέα Ὅσιε· θεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ προσεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Συναξάριον.**

Τῆ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

**Στίχοι.**

Θαυρὸν ἐφεύρε τῶν πόνων στέρος μέγα,  
Κρήτης ὁ ποιμὴν, οὐ πόνος Κανῶν μέγας.

Τῆ δὲ τετάτῃ ἀρχιθύτην μόρος Ἀνδρέαν  
εἶλε.

**Ο**ς ἐκ πόλεως Δαμασκῶ ἀρμητο, ἐκ Θεοφιλῶν γονεῶν φύς, καὶ πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων ἐκδοθεὶς μάθησιν. Οὗτος, Θεοδώρου πατριαρχούντος τῆς Ἁγίας Πόλεως, Κληρικῶς κείρεται, καὶ ὑπογραφεὺς αὐτῷ καθίσταται· καὶ συγκροτηθεὶς Συνόδου ἐν Κωνσταντινῶν πόλει, πρὸς αὐτοῦ στέλλεται τοῖς πραχθεῖσι συνουδοκῆσαι. Διὰ δὲ τὴν ἐνοῦσαν αὐτῷ γνώσιν τε καὶ ἀρετὴν, Διάκονος τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καθίσταται· καὶ μετ' ὀλίγον ὄφρανοτρόφος· εἶτα Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης. Ἀπερχόμενος δὲ εἰς τὴν ἐαυτοῦ παροικίαν τὸ δεύτερον, καὶ ἐν τινι γενόμενος ὕψῳ, καλουμένην Ἐρεσσῶ, τῆ πλησίον Μιτυλήνης, καταλύει τὸν

βίον, πάμπολλα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ καταλείψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀλλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτύρου Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Κυρήνης. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδότου· καὶ τοῦ Ἁγίου Δανάτου, Ἐπισκόπου Λιβύης· καὶ τῆς Ὁσίας Μαρίας, Μητρὸς τοῦ Ἁγίου Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ Ὄρει. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ῥδὴ ζ.** Ὁ ὑπερυψούμενος.

**Γ**ὰ τὴν λαμπρότητα, τῶν Ἁγίων Ὅσιε, θεῶσθ ἐν πνεύματι, ταῖς ἐργοῖς ἐλάμπρυνας, τὸν βίον σου, κραυγάζων· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

**Σ**ῶμα περικείμενος, Ἀσωμάτων τάγματα, ἐξηλάσας Ὅσιε, ἐν οἷς ἀγαλλόμενος, συμφώνως ἀναμέλπεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

**Τ**ὰ Ἱεροσόλυμα, νῦν λαμπρῶς εὐφραίνεται, φωστῆρα πολύφωτον, τῷ κόσμῳ ἐπέμφαντα, σὲ μάκαρ μελωδούonta· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**πρὶν μὲν ἀσώματος, σωματοῦται Πάναρχε, δι' οἰκτον ἀμέτρητον, ἐκ μήτρας ἁγίας σου· ἢ πάντες μελωδούμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

**Ῥδὴ η΄.** Σοὶ τῷ παντουργῶ.

**Ν**έας κλιδοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ, φαιδρῶς προεσκήρτησας, χοροῦς ἡσάμενος· Πάντα τὰ ἔργα, Χριστὸν βοῶν ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Α**σμα τὸ καινόν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Πάτερ, Ὅσιαν ἐκραύναξες, τῷ Παντοκράτορι· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ν**έμων ἀρετῆ, θεοπεπῶς τὰ ἔργα, τοὺς ἄλλως ἀνύμνησας, Ἀνδρέα πάνσοφε, πάντων Ἁγίων, τῶν πρὶν θαυμαστωθέντων, καὶ τελειωθέντων, Χριστῶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Δ**εῦτε τὴν ἀγνήν, καὶ Θεοτόκον Κόρην, ὑμνήσωμεν λέγοντες, ἐνθεοῖς ἄσμασι· Χαῖρε Παρθένη, δι' ἣν χαρὰ ἐδόθη, φύσει τῶν ἀνθρώπων, ὑπερευλογημένη.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Σ**οὶ τῷ παντουργῶ, ἐν τῇ καινῷ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορεῖαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ῥδὴ θ΄.** Ἡσαία χορεύει.

**Ρ**ημάτων ὁ φλόγγος σου, διὰ πάσης, ἐδραμε τῆς γῆς, δογμάτων τε τὸ τερπνόν, καὶ

εὐλοκίνας Ἀνδρέα μακάριε· διὸ Χριστός, ὁ Παμδασιλεύς, σέ ἐστεράνωσεν, εὐπρεπείας διαδήματι.

**Ε**ν ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων, αἴγλης τριλαμποῦς, Ἀνδρέα μυσταγωγῆ τῶν ὑπερφωῶν, τοὺς πόθῳ τελοῦντάς σε, τὴν ἱεράν, μνήμην ἱερώς, νῦν ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ κινδύνων διαφυλάττε.

**Α**σμάτων τάξεις, συνευφραίνῃ, νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὸν τούτων ἐπὶ τῆς γῆς, βίου ἀκλινώς, ὡς πολιτευσάμενος, καὶ τῆς ὀρθῆς, πίστεως φανεῖς, κηρύξ πανάριστος, Θεορρήμον ἀξιάγαστε. **Θεοτόκιον.**

**Ν**εμομένη ἐστῆσας, τοῦ θανάτου, ἀσχετοῦ ὀρθῆ, τεκούσα σωματικῶς, ὄντως ὑπὲρ νοῦν, ζῶν τὴν αἰώνιον, ἢ προσβαλὼν, στόματι πικρῷ, Ἄδης κατήργηται, Θεοτόκε Μητροπάριση.

### Ὁ Εἰσός.

- **Η**σαία χόρευε ἢ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱόν, τὸν Ἐμμανουὴλ,
- Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολή, ὄνομα αὐτοῦ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου, αἰς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

## Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπάδου τοῦ Θαυματουργοῦ.

### ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἰστίου ὅτι ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀθανάσιος ἐορτάζεται ἐν τῇ Μοῦσῃ αὐτοῦ· καὶ ἀλλοτρεῶς δὲ, ὅπου ὁ Πρεσβυτέρως βούλεται· ὅτι καὶ ἡ Ἁ. Σπίσις τοῦ Μακάριου ἀνθρ. στιχολογίται, καὶ Εἰσὸς γίνεται, καὶ Ἀνακρίματα λέγονται Ὁσιακά, ἀπὸ, τῆς θείας, ζήτητος εἰς τὴν Ε. τοῦ Δικεμβρίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Λαμπάδου καταλαμβάνεται τότε.

Ἐν δὲ τῷ Χειρογράφῳ ἐλλείπει παντελῶς ἡ τούτου Ἀκολουθία.

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν **Στίχους 7.** καὶ φάλλομεν **Στιχηρὰ** προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων.

**Στιχηρὰ** τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

**Ἦχος β.** Ποίους εὐφημιῶν στέμμασι.

**Π**οίων εὐφημιῶν ἔπαινον, προσεστέγγωμεν Ἀθανασίῳ· τῷ πεποικιλμένῳ ταῖς πρά-

ξέσι, καὶ εὐθνησμένῳ ταῖς χάρισι, τῆς Θεολαμποῦς φωτοχυσίας τῷ ξίφει, τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὀρμάς· τῷ στύλῳ, τῷ Θεωρίᾳ ἀπαστράπτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ, τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ ἀυγάζοντι τῆς ψυχῆς, Θεῖα τὰ προστάγματα, τοῦ πάσι ζῶνι παρέχοντος.

**Π**οίοις οἱ εὐτελεῖς στέμμασιν, Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων· τὸν αἰθεροδόμον ἱερακα, τὸν οὐρανοποιῶτα αἰρούμενον, τῶν Θεωριῶν πτέρυξι θείαις· τὸν πύργον, τῆς ταπεινώσεως τὸν ἀρρήκτον· τὸ τείχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσιστον· τῆς τῶν ἡμῶν εὐκοσμίας, τὴν σεμνὴν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐκδυσωπῶντα τὸν μόνον εὐσπλαγγχον.

**Ο**ρθρος ἀειφανὴς Ὁσιε, ἀνεδείχθης πυρσῷ Ὁμοιοτήτων, τοὺς παλῶν ἀγίων τυφώττοντα, ἔλκων πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνεσπερον, Πάτερ Ἀθανάσιε Θεόφρον· διὸ περ, ὡς ἐπανέησαντα τὸ ταλαντον, φυγῶν σε, Θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνεδείξῃ, τῶν ἀνάτων μολώπων, σηπεδόνας ἔξειρα, τῷ τῶν λόγων τέμνοντα, καὶ βῶντι σωτηριον, παρέχοντα τοῖς προσιοῦσί σοι.

### Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου Λαμπάδου.

**Ἦχος πλ. δ.** Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Π**άτερ Λαμπάδε μακάριε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, τῆ ψυχῆ καθυπέταξας· καὶ χαρισμάτων, ἔμπλεως γέγονας· τοῦ παναγίου Πνεύματος Ὁσιε· ὃ στηρίζομενος, τῶν πνευμάτων φάλαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας καθυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

**Π**άτερ Λαμπάδε Θεόπνευστε, ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, Θεοσαυρὸς πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαιῖσι κείμενος, καὶ σημεῖοις καὶ τέρασιν, εὐωδιάζων, ψυχὰς τῶν πίσει σοι, προσερχομένων, Θεομακάριτε· ὅθεν βρωῶν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρπασον, τῶν θυοχηρῶν, σοῦ ταῖς παρακλησεσι, ἀνευφημοῦντάς σε.

**Π**άτερ Λαμπάδε Θεόσοφε, ἀσημητικῶς ἰωγαίς, τῷ Θεῷ προσκολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου λάμψεσιν, ἱερώς φωτιζόμενος, λαμπὰς ἐδείχθης, πάσιν ἀυγάζουσα, σωτηριῶδες, ἀρετάς πάντοτε· ὅθεν τὴν μνήμην σε, τὴν φωσφόρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίστει ἐορτάζομεν, Θεομακάριστε.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β.**

**Ω**ς ἐνθεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανιέρων σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀθανάσιε· ἐν αὐτῷ γὰρ



πάσα ἡ τοῦ Ὄρου πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς ἐβλεψεν ἄπουν ἐν κλίνῃ σε, ῥήμασι γοεροῖς ἀνεβοῦ· Δὸς τελευταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἄγιε· διδάξον ποῦ καταλείπεις τὰ τέκνα σου Πάτερ, ἃ ἄκτειρας ὡς Πατῆρ, ὄντως συμπαθῆς καὶ φιλόστοργος· Ὁμως κἀν ὡς τὰ τάρτα καλύπτῃ, ἄνω σε πάντες πλουτοῦμεν προσητάτην, καὶ πρσβευτήν πρὸς Θεόν, οἱ πόθω τιμῶντές σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόγευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀρχόντης ἐκ Πατρὸς ἐλάμφιας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος διήκας, οὐκ εἰς οὐδᾶν προσώπων τευόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευς, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀσπὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

**Τ**ὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης μελψαμεν, Ὅσιον Ἀθανάσιον ὑπὲρ ἡλίου γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερωμάτι, καὶ πιστῶν ταῖς φουκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἡχεοσφάγησε· τὸ μὲν Θεοπνευτοῖς διδασχαι, καὶ σωτηρίαν ῥημάτων εἰσηγήσατο, ἄς περ. ἀφοβωτάτους οἶα κρουνοῦς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαξε· τὸ δὲ, τῆ πράξει τῆ Σαυμαστῆ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτεία, πρὸς ζῆλον ἐφέλιχόμενος· καὶ ἀμφοτέρω, βίον καὶ λόγον ὑπέριλαμπρον, ὡς παιδοτρίβης ἀριστος Θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἱεσάιαις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τᾶνδὲ τὴν ποίμνην φρουρήσων, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κρατῶν, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

**Τ**ὸν Χριστοῦ ἔραστήν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθῆ μύστην τοῦ Σωτήρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἠγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροῖ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήτημεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα Θεῖον, ἐν ἐναντῷ συλλαβῶν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἐλιπεν ἀπάτην, ἤρε δὲ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπαμάδιον· καὶ τὰ στίφη τῶν δαιμόνων ἐτρέφατο ἀνόρεως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς Θείας ἀγάπης τὸν ἀριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμῶν, ἐν σπουδῇ πέφθα-

κε, τὸ φῶς τὸ ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς πανουργοῦ. Ὡ Σαυματος ἐστατικοῦ, καὶ πράγματος Θεοπρεποῦς· ὅτι γήινος ἂν τῆ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσάιαις, δόξαν καὶ τιμὴν Θεοθεν ἄπλετον λαυδάων, καὶ πρσβευτῆς ἡμῖν γίνεταί, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων αγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

**Ε**ξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαυρος σχεδόν, ἐν σαρκίῳ γερωῶ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γούν σε πᾶσαι μέλπεισι τὸν εὐσεβῶν, ἐξαιρετικῶν δὲ ἡ σὴ τιμία ποίμνη, τὸν λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράμμα· ἢ ἀνεδείξας ὡς πόλεν ἐν ἐρήμῳ τερπνῆν ἢ οικητήριον γέφυρας Μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέψησας· ἢ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωραρίζεται Σαυμασίαις, καὶ τοῖς γενναίοις σου ἄθλοισ· καὶ σοῖς λιταῖς Ἀθανασίαι, καὶ πρσβεσίαις ἐξαιτεῖ, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

**Σ**αλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμαρτῶν ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐνηξέσσειν, πόντας πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ τὸ Θεοδότης Πατρός, Βασιλεῖς καὶ ἀρχόντες Σαυμαζέτωσαν, τοῦ Παμβασιλέως τὸν γνήσιον ἐκέτην, τὸν τοῦ κισμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος Θεῖου πανοπλία τροπασάμενον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀριστίας ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραίφην· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν Θεωρίαις ὑψίνου· ἐν προᾶξσειν ὑπερενεφῆ· ἐν διδασχμασι τῆς τροφῆς χειμαζέσσειν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἔδραστῆρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενοῦσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἴπωμεν· Πατέρων κοιναν· Ἀθανασίαι, πρσφῆθι τῶν σῶν οἰκετῶν, διαπαντός ἡμῶν, Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱεσάιαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Σ**αλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμαρτῶν· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέσει τοὺς ἀνυμνοῦντας ἀετῆν. Βασιλεῖς καὶ ἀρχόντες συντρσχετάσων, καὶ τὴν Βασιλίδα κρστειτῶσαν ἐν ὕμνῳ, Βασιλέα τεξάσων, τοὺς Σανάτω κρα-

τομένους ποιῶν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκίησαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μᾶτέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν τὴν λυγρίαν τὴν χροσταυρῆ τὴν φωτοφόρον νεφέλην τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν τὴν ἐμφυγόν τε κιβωτὸν τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότητος Θρόνου τὴν μακροδόχον χροστῆν στάμνον τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην ἀπάντων Χριστιανῶν τὴν καταφύγιον, ἄσμεν Δεηγέροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπωμεν· Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωτον τοῦ ταπεινοῦς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτεῖᾳ σου.

**Εἰς τὸν Στίχον. Στοιχασθὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.**

**Χ**αίροις ἀγγελικαῖς σιγῶν, χροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε τὸν βίον γὰρ τοῦτον Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῆς, ἀρετῶν ἀσκήτας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρότητος, ἀκλήιδωτον ἔσοπτρον, ἀκτενοδόλου, ἀστραπᾶς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυράζουμος, εἰρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγειν ἐκ Ζείας, φητοφανείας ἠμῶμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ Σάνατος.**

**Χ**αίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγῶς, γεγεννημένος, ἢ ἀπίττος πρόμαχος παθῶν γὰρ, τεμῶν τὰς ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀσμάς, ὑποσᾶς ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτὸν ἐθροιάμβευσας, τὴν ψυχολέθρον πλάνησιν τὴν τοῦ Σταυροῦ δε, τοῦ Σωτήριος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν ἢ καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀειτούοντας τὴν Ζείαν, διὰ σαρκῶς, ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.**

**Σ**τύλος φωτειοδῆς ἀρετῶν, ἐστηριγμένος, ἢ νεφέλη σκιαζούσα, σὺ ἄφθης, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὀρώντων προηγουμένους (΄), Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν τὸν νοητὸν δε, Ἄσκλη τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιτον, τὴν οὐράνιον ἀνοδον, εὐρες Θεομακάριστε, καὶ κληρον ἀκήρατον, σὺν Ἄσωματοις τῷ Θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.**

**Τ**ὴν τῶν Πατέρων καλλογήν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρούσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν προσευθετὴν ἀκαταίσχυντον, συνδραμόντες ὡ φιλέορτοι, ἀσματοικοί ἐγκωμίοις μνησάμεν, λέγοντες· Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστήρ τηλαυγέστατε, ὁ ὁδοῦχων τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν τῶς πυρσεύμασι. Χαίροις τῶν ἐν ὁδῶν τῶν ὀμῶς παρακλήτωρ, καὶ Σερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύση προσευθῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμῶντων σου τὴν σεβάσιμον κοίμησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

**Ἀπολυτικός, Ἦχος γ΄. Τὴν ὁσιότητα.**

**Τ**ὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοὶ καταπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημι, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σέ ἠμείφατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.**

**Ἡ λοικῇ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολύσις.**

Εἰς τὸν ὄρθρον.

**Μετὰ τὴν Ἀ΄ Στοιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

**Ε**πὶ τῶν ὤμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε· καὶ πᾶσι Μονασταῖς, ἐνασλουμένοις σεμνῶς, γαγγένησαι κανὼν, καὶ τύπος ἔνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς Ζείοις σιάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβῶν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεῦων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Μ**ὴ εἰσελθῆς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοᾷ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλεσον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμέ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ἀρητὴν τὴν Πόρονην καὶ τὸν Ἄσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μάλλον τοὺς πταίσαντας.

(\*) Βέλτιον ἴσως· τῶν Θεῶν ὀρώντων.

Μετὰ τὴν Β'. **Σπυριδωρίαν, Κάθισμα,**

'**Ἦχος δ'.** Ἐπεφάνης, σήμερον.

**Τ**ῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι, τῶν Ἀσμάτων, σοφῆ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Π**ρσατσία ἀμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ προσβασία ἐτοιμῶς, τῶν ἐλπίζοντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδῃς, ἢ πάντων βοήθεια.

**Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.**

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:**

Ἀθανάσιον ὑμῶν, ἀρετὴν ἐπαινέσω. Ἀμήν.

**Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'.** Ἀρματῆλάτων Φαραῶ.

**Α**θανάσιε γεγονώς ἐπώνυμος, ἔτι ἐν βίῳ τελῶν, τῆς ἀληθοῦς ἄρθης, Πάτερ Ἀθανάσιε, ἀθανάσιος μετοχος, μεταστας τῶν προσκαιρῶν. Ἀλλὰ Χριστῷ παριστάμενος, μέμνησο ἡμῶν μεμνημένον σου.

**Θ**εοσεβῆ ἐξ ἀπαλῶν γενόμενον, ὄνυχων Ὅσιε, πρὸς ἀρετῆς κτήσι, γεννητόρων στήρησι, σέ οὐδαμῶς ἐκάλυπεν· ἀλλὰ πάντα τὸν πόθον, ὀλοσχερῶς καὶ τὴν ἔφεσιν, ἔτρεψας πρὸς μόνον τὸν κτίσαντα.

**Α**πὸ χειλέων ῥυπαρῶν τὴν αἰνεσιν, τοιμήσας ἴδω σοι, τῷ περὶ σέ πόθῳ, κάτοχος γενόμενος, καὶ τῆ ἀγάπῃ ὀσμῆος. Ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενοῦ καὶ δὸς κατ' ἀξίαν σοι, τοῦτον προσκομισαὶ τὸν ἔπαινον.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**έον παιδίον ὑπὲρ λόγον τέτοκας, τὸν παλαιῶν ἡμερῶν, νέας ἐν γῆ τρίβους, ἀρετῆς δεκινύμενον· οὐ ὁ κλειῶς θεράπων σου, Ἀθανάσιε Κόρη, τῷ ἔρωτι τιτρωσκόμενος, τοῦτόν σοι τὸν οἶκον ἐδείματο.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Λαμπαδοῦ.**

**Ὡδὴ α' Ἦχος β'.** Δευτὲ λαοί.

**Α**ρδευτικῆς, τῶν προσευχῶν ἐπιδόσεις, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα μου, Πάτερ κατάρδουσον, Λαμπαδὲ Θεοφόρε, καὶ λόγον ἀνυμνεῖν σε, ἐμπνευσον Ὅσιε.

**Σ**ὺ τὸν σταυρὸν, τῶν ὁσῶν ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τῷ διὰ σέ τὴν σταυρώσειν, τὴν ἐθελούσιον, ὑπομείναντι Πάτερ, νεκρώσας σου τὴν σάρκα, κατηκολούθησας.

**Α**σκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος, καὶ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπικαλούμε-

νος, ἐταπεινώσας τοῦτον· καὶ νίκης ἀνεπλήξω, Πάτερ διάδογμα. **Θεοτοκίον.**

**Τ**εῖς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῶν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

**Ὡδὴ γ'.** Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

**Α**πὸ παῖδός τῆ πρὸς Θεόν, ἀγάπῃ συνειλημμένος, τοὺς ἀηλικίας τῶν παιδῶν ἀθροίζων, καὶ γροεῖαν συνιστῶν, πνευματικῶς ἐρρῶνιμιζες, τῶν παιδικῶν παυσόφρας, τούτους εἶδῶν ἐξαιριούμενος.

**Σ**οφίας ἔρωτι βληθεῖς, πρὸς τὴν εὐδαιμονία πόλιν, Κωνσταντίνου παραγίην Θεοφρον· καὶ ὡς μελιτὰ σοφῆ, καὶ μελουργός τὰ κείρια, τῶν λόγων συναθροίσας, τὰ περικτὰ κατὰ ἔλοπας.

**Ι**στῶ Πάτερ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ψυχικὴν σου ὀδὴν, κυβερνήσας εὐσταλῶς τε καὶ κούφως, τὴν τοῦ βίου χαλεπὴν, ποταπορικὴν ἠνυσας, καὶ πρὸς γαλήνης θείους, ἠγῆθης λιμένας μακάριε.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**πρὸ αἰῶνων γεννηθεῖς, ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀπορρήτως, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ γαστρός σε προῆλλε, καὶ ἐβέβωσεν ἡμῶν, τὴν φύσιν Μητροπάρθενε, τοὺς τῶν Ὅσιων δήμους, περιφανῶς ἐπαγόμενος.

**Ἔτσος.** Σὺ τῷ λόγῳ σου Κύριε.

**Η**συχάζων ἐν ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις κρυπτόμενος, χάριν θείκην ἐκομίσω, Θεοφρον μακάριε.

**Τ**απεινώσει ὑφούμενος, τῆ ἀγάπῃ πετρούμενος, πρὸς τὰς νοπτάς καταπαύσεις, μετέβης Πατῆρ ἡμῶν.

**Ε**γκρατεία συνέζησας, Θεοφόρε Πατῆρ ἡμῶν· ὅθεν τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, Θεοφρον διέφυγες.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**οὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δέομεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

**Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.** Τὴν Σοφίαν ἢ Λόγον.

**Ε**κ νεότητος πάντα καταλιπὼν, τὰ τοῦ βίου ἐπὶ κήρα καὶ τερπνά, προθύμως ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι σε Ὅσιε· καὶ ἐπ' ὧμων ἄρας, σταυρὸν ὡς ἀκήκοας, ἐν νηστείαις Πάτερ, τὸ σῶμα κατέτηξας· ὅθεν σέ Ποιμένα, τῶν οἰκείων προβάτων, κελῶς προχειρίζεται, ὁ πανάγαθος Κύριος, Ἀθανάσιε Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄρσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,  
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

#### Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλ-  
λαβούσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κό-  
σμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ  
ἐκ μαζῶν ἐθῆλασας, τὸν πάντα ἐτρέφοντα·  
καὶ ἐν ἀγκαλίαις ἔσχεες, τὸν πάντα βαστάζον-  
τα ὄνεν δυσωκῶσε, Παναγία Παρθένε, ρυσθῆ-  
ναι πταισμάτων μὲ, ὅταν μέλλω παρίσθαι,  
πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα  
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δά-  
ρῃσαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

#### Ὡδή δ. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

**Ν**ούν τῶν παθῶν, καθηγεμόνα ποιούμενος,  
καὶ ἐνθέσις, ἔργοις ποδηγούμενος, σὺ τὴν  
καλὴν, ἦνυσας ὁδόν, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων,  
ἐνέδρας καὶ πανουρεύματα, καὶ τὰς ῥαδίκα-  
ρίας, εὐσεβῶς ἀπεκρούσω, ὡς ἐχέφρων τὸ  
κρείττον ἐλόμενος.

**Υ**πεισελθῶν, τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Κυρίου ζυ-  
γόν, καὶ τῷ Ζεῖῳ, πρόβω στοιχειούμενος,  
καὶ καθαρθεὶς, σώμα καὶ ψυχὴν, γέγονας ἀ-  
γενεῖας, καὶ σωφροσύνης ὑπέσεις, καὶ ὅρος  
ἐγκρατείας, καὶ σφραγὶς ἀπαθείας, καὶ ἀγά-  
πης εἰκὼν Ἀθανάσιε.

**Μ**ετεσχηκῶς, τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ τῆς Σύρα-  
ξεν, σὺ παιδείας, ἐμφιλοσφώτατα, τὸ  
προσφύες, καὶ λυσιτελοῦν, ἐκάστης διείλες, δι-  
καιοσύνη φραττόμενος, φρονήσει ταπεινώσει,  
συνέσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμπρέ-  
πων χαρίσμασι.

#### Θεοτοκίον.

**Ν**ώτοις φρικτῶς, χερουζικῶς ἐποχοῦμενος,  
ὁ Δεσπότης, Ξρόνον ὡς περ πύρινον, τὴν  
σὴν Ἀγνή, ἄκησε νηδύν, καὶ σαρκὸς προσλή-  
φει, τὴν ἀνθρώπινην ἐθέωσεν, οὐσίαν ὡς δι-  
δάσκει, ὁ κλεινὸς ἐν Ὁσίοις, Ἀθανάσιος μόνη  
πανῦμνητε.

#### Ἔτερος. Εἰσακήχικα Κύριε.

**Ε**υαδία γένομενος, ἐν τῷ Χριστῷ, ταῖς Ζει-  
αῖς ἀρεταῖς σου, ἰαμάτων μύρα, βρούεις  
Ζεῖπνευστε.

**Φ**ανερούσαι κρυπτόμενος, ὑπὸ Θεοῦ, εἰς δό-  
ξαν τούτου Πατέρ, ἐπὶ χρόνοις πλείτοις,  
μακαριώτατε.

**Τ**ῶν λειψάνων σου ἔχοντες, νῦν τῆ· σορὸν,  
ἐκ ταύτης ἐξαντλούμεν, Λαμπαδὲ τὰς  
ρῶσεις, ἀνευφημοῦντές σε.

#### Θεοτοκίον.

**Δ**υσωπούμεν σε Ἀγγραντε, τὴν τὸν Θεόν,  
ἀσπῶρας συλλαβούσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσ-  
βεῦναι, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

#### Ὡδή ε. Ἴνα τί με ἀπάσω.

**Ω**φθης ὡς περ μαγνήτης, ἔλκων τῇ γλυκύ-  
τητι Πατέρ, τῶν λόγων σου, πρὸς διδα-  
σκαλίαν, καὶ ἀκρόασιν τῶν παραινέσεων, τοὺς  
ἐπιειμένους, διηγεκῶς ὁρᾶν καὶ βλέπειν, τὸ σε-  
πτὸν καὶ χαριέν σου πρόσωπον.

**Ν**όμοις Ζεῖοις ὑπέικων, καὶ ταῖς προστα-  
γαῖς πειθαρχῶν τοῦ ποιήσαντος, νομοθέ-  
της ὡφθης, Μοναρχῶν καὶ κανῶν ἀκριβέστατος,  
παιδευτὴς ἀφρόνων, καὶ ὁδηγὸς πεπλανημέ-  
νων, καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει αἰοῖδιμε.

**Α**ρετῶν ἐκμαγεῖον, καὶ τῶν χαρισμάτων  
δοξαεῖον τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πέ-  
λων, ἱερόν καὶ τερπνόν φροντιστήριον, ἐδομήσω  
πάσαν, διαγωγὴν καὶ πολιτείαν, προσφυῆ Μο-  
νασταῖς ἐκτιθέμενος.

#### Θεοτοκίον.

**Ρ**ῆτορευον οὐ σθένει, στόμα κατ' ἀξίαν σε  
μέλειν Πανῦμνητε, ἀνυτέραν οὐσαν, Χε-  
ρουζίμ καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως· διὸ σὺν τῷ  
Ζεῖῳ, Ἀθανασίῳ τὸν Δεσπότην, ὑπὲρ πάντων  
ἡμῶν ἀδικήτεσε.

#### Ἔτερος. Ὁ τοῦ φωτός χρηργός.

**Τ**αῖς Ζεῖκαῖς ἀστρακαῖς, λαμπαδοχούμε-  
νος ἀεὶ ἡστραφας, φωτιστικὴν αἴγλην  
ἰαμάτων, φωτίζων τοὺς πιστοὺς, ταύτην σου  
τὴν μνήμην, γεραίροντας Ὁσιε.

**Κ**λήσει κατάλληλον, πράξιν δεικνύμενος  
λαμπὰς πέφυκας, τῷ Ζεῖκῷ προσανα-  
πτομένην, τοῦ Πνεύματος πυρὶ, καὶ τῆς ἀμαρ-  
τίας, τὴν ὕλην συμφλέγουσα.

**Μ**ύρον ἠδύπνοον, ἐξ αἰωνῶν Θεσαυρῶν Ὁ-  
σιε, τῶν Ζεῖκῶν πηγῶν ἀναβλύζεις, διώ-  
κων τῶν παθῶν, πάσαν δυσωδίαν, εἰς δόξαν  
Θεοῦ ἡμῶν.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**οὶ τῇ τελοῦσῃ Χριστῶν, τὸν τοῦ παντός  
Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· χαί-  
ρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χω-  
ρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

#### Ὡδή ς. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

**Ε**νέκρωσας σαρκικὰς, ἐπιθυμίας τοῖς πό-  
νοις σου, ἐσταύρωσας σεαυτὸν, κόσμῳ  
καὶ τοῖς πάθει, νηστείας καὶ δάκρυσι, προσ-  
ευχαῖς καὶ ὕμνοις, ἀνευδότοις προσεδρεύων  
Θεῷ.

**Τ**ῶν Μοναστῶν ἀρχηγός, τῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθως, καὶ τύπος καὶ χαρακτήρ, ἐναρέτων πράξεων, ὑπάρχων ἐκόσμησας, τὰ ἐκέισε πάντα, τῶν αἰζύγων καταγωγία.

**Η**δὺς εὐθύς καὶ χρηστός, ἐπιεικὴς τε καὶ μέτριος, εὐπρόσιτος προσήνης, ἐλεημων πέφυκας, συμπαθὴς καὶ εὐσπλαγχνος, ἰλαρὸς τοῖς τρόποις, χριστομιμητοῦς τοῖς ἤθεσι.

#### Θεοτοκίον.

**Ν**έος καθά περ Μωσῆς, ἀναφανείς κατεσκεύασας, οἷά περ ἄλλην σκηνήν, μάνδραν πανσεβάσμι· ἦν καὶ ὑπερηξήσας, πόνοις καὶ ἰδρώσι, καὶ ἀνέθου τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ.

**Ἐτερος.** Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

**Δ**ιελθὼν τοῦ βίαι κλυδωνίου, αὐραὶς θεῖς Πνεύματος οἰακίζομενος, πρὸς τοὺς λίμενας ἐφθασας, τῆς ἐκεῖ κατακαύσεως Ὄσιε. Ὀναστῶν ὑποτυπώσεις γέγονας· τὴν γὰρ Ἥλιου ἐξεκλόνισας ἐρημον, ἐρησυχάζων Ὄσιε, καὶ τὰ πάντα ξηραίνων τοῦ σώματος.

**Ο**βυθὸς τῶν θαυμάτων σου γέγονε, πάντων τῶν δαιμόνων μακάριε δλεθρος, καὶ φωτισμὸς τῆς ποιμνῆς σου, τῆς αἰεὶ σε τιμώσης πανόλβιε.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**υμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἢ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κησάσασα, τὸν τῷ οἰκέμῳ αἵματι, ἐκ φοβρᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

**Κρυτακίον.** Πύχος πλ. ὁ. Τῇ υπερμάχῳ.

**Ω**ς τῶν ἄλλων οὐσιῶν θεωρὸς ἀριστος, καὶ πρακτικὸς ὑψηλότης παναληθέστατος, ανακράζει σοὶ ἡ ποιμνὴ σου θεορῶμον· Μὴ ἐλλείπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

#### Ὁ Όσιος.

**Α**ναθῆν σου τὴν κλησίν, εἰληφῶς παραδόξως, ἀθάνατον ζωὴν ἐκλήρωσας· μετὰ σώματος γὰρ ἐπὶ γῆς, Ἀσωμάτων βίον μετελθὼν, γέγονας, τοῖς πάθειν ἀνάλωτος· διὸ σε εὐφημοῦμεν Πάτερ·

Χαίροις, φαιδρὸν μοναζόντων τὸ κλέος· χαίροις, λαμπρὰ σφροσύνης στήλη.

Χαίροις, τῆς ἀνδρείας ἀρίθλων γνώρισμα· χαίροις, τῆς πανσόφου φρονήσεως ἐνδείξις.

Χαίροις, στάθμη ἰσοστάσιος δικαιοσύνης ἀκριβοῦς· χαίροις, λόγῳ καταρτίσας σου τῶν πρακτῶν τὰ ὄρμας.

Χαίροις, νοῦς ἀπολαύων ἐνοιῶν ἀπρόρρητων· χαίροις, πάσαν τὴν κτίσιν εὐσεβῶς διαΐροισας.

Χαίροις, δι' οὗ ἡσχύνθησαν δαίμονες· χαίροις, δι' οὗ πᾶν πάθος νενέμρωται.

Χαίροις, λιμὴν τῶν ἐν ζαλῇ τοῦ βίου· χαίροις, σωτὴρ τῶν πιστῶς σοὶ βοῶντων.

Χαίροις, Πάτερ Ἀθανάσιε.

#### Συναξάριον.

Τῇ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

#### Στίχοι.

Μέγας μὲν Ἀντώνιος ἀσχή Πατέρων·  
Θεῖος ὁ Ἀθανάσιος, ἐνθεον τέλος·

Καὶ ἦν Ἀθανάσιος ὑστερος χρόνοις,  
Ἄλλ' ὑπερέσχε καὶ παλαιούς τοῖς πόνοις.

Ἀθανασίῳ καὶ μαθητῶν ἐξάδι,  
Ναοὶ λύονται σωμάτων ναοῦ λύσει.

Πέμπτη ὁ Ἀθανάσιον ἄγον νόες ἄφθ. Θεοῦ.

**Ο**ὗτος ὁ περιφανὴς τῆς οἰκουμένης ἀστήρ, Πατριδὰ μὲν ἐσχέ· Τραπεζοῦντα τὴν πρὸς τῇ Λαζικῇ, γεννητόρας δὲ τῶν εὐ γενομένων καὶ φιλοθέων, ἐξ Ἀντιοχείας ἐκλόντων τὸ γένος. Τοιαύτας οὖν ὁ παῖς ἀρχὰς ἐσχηκώς, καὶ τοιαύτῃς ῥίξιν ἐκγενεὺς ἐκπλαγῆσας, προσφατὰ καρπούται καὶ τὴν ἀναγωγὴν, καὶ γραμμάτων ἱερῶν εὐθύς εἰς μαθητεῖαν ἐκδιδόται, ὧν εἰς γεῦσιν ἐλθὼν, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίνεται καὶ εἰς ἀκρότητα φθάσαι παιδεύσεως· ἔνθεν τοι καὶ τὴν μεγαλόπολιν Κωνσταντίνου καταλαβὼν, κατακόρως τῶν μαθημάτων ἐμπίπταται· τὸ μὲν, ὑπ' ἐτέρων αὐτὸς διδάχθεις, τὸ δὲ, καὶ διδάξας συγχούς. Νεῖον τε ἄγων τὴν ἡλικίαν, πολὶον ἐκέκμητο φρόνημα, σφροσύνης εὐθύμως ἐχόμενος, καὶ τῆς ἀσκητικῆς σκληραγωγίας ἀντιποιοῦμενος.

Ταύτης οὖν εἰς τέλος ἀφικέσθαι διανοοῦμενος, ἐπὶ τὸν Κυμινᾶν ἔρχεται. Ὅρος δὲ ἐστὶν οὗτος ὁ Κυμινᾶς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, ὑψηλὸν καὶ δυσπρόρευτον, ἐν ᾧ Μοναστήριον ἦν, ἀφηγούμενον ἔχον Μιχαὴλ, τὸν Μαλεῖνον επικαλούμενον, ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦ μοναδικοῦ πολιτεύματος ἀκριβέστατον γυμναστήν, καὶ τοὺς ὑφ' αὐτὸν πρὸς οὐράνιον πολιτεῖαν ἰθύνοντα.

**Οἱς συγκαταλεγείς ὁ μακάριος, καὶ τὴν Ἀθανασίου κλησὶν ἀναλαβὼν, (Ἀβράμιος γὰρ ἐλέ-**

γετο πρότερον) πάντας ὡς ἐν ὀλίγῳ τοῦς συναγωνιστάς τοις πόνοις ὑπερβάλλοτο, δουλαγωγῶν τὴν σάρκα καὶ κατατρώγων, καὶ πρὸς μόνην τὴν τῆς ἐν οὐρανοῖς πολιτείας ἀποβλέπων ἀπόλαυσιν.

Ἐντεῦθεν, διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀρετῆς ὑπὸ πάντων αὐτῷ προσαγομένην τιμὴν, ἐπὶ τὸν Ἄθω μεταχωρεῖ. Ὅρος καὶ τοῦτο κατὰ Μακεδονίαν ὑψηλὸν τε καὶ ἐπιμηκες, ἐπὶ πολὺ τῆς Θαλάσσης διπλῶν, ἀνὰ τὴν τῆς ὑπόφετος. Ἐνθα γέροντι τινὶ μαθητεύει, τὴν υποταγὴν ἐν μετρίῳ φρονήματι ἀσπαζόμενος, καὶ πολλοὺς παρ' αὐτῷ τοὺς πνευματικῶς ἰδρωτάς ἐκφέρει. Ἐκείθεν ἀπάρως, κατὰ Σείαν ἀποκαλύψιν, τοῖς ἐνδοτέροις τοῦ σπλωθέντος Ὅρους ἐπιδήμι· καὶ πολλὰ καταδυσωπήθεις παρὰ τοῦ ἐν τῇ Βασιλείᾳ τότε διαλάμβαντος, Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, προωραμένου ἤδη καὶ συναφθέντος αὐτῷ φιλικῶς, Νεῶν περιφανῆ τῇ Θεομητορῷ ἀνεδέιματο· κελλῖα τε πλεῖστα, καὶ μεγίστους οἴκους ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἀνίστηται, εἰς διαίτας καὶ καταγωγὰς Ἀδελφῶν καὶ Λατρῶν πολυάνθρωπον μεγίστους πόνοις ἀπαρτίζαμενος, πρὸς Κύριον ἐκδημιεῖ, μὴ αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς ἀπολειφθεῖς τελευτῆς. Ὡς γὰρ οὐκ ἐνεδίδου, βαρυτάτους ὁ σδάμας πόνοις κατατενόμενος, τὴν ἐν αὐτοῖς ὀφειομένην σταθὴν εἰς τὸ ἀμεινον μετασπευάζειν ἠπέριγετο. Ὁ μὲν οὖν ἀνεβῆ συγκλίσειν τὸ ἔργον· τὸ δὲ κρατασπάθειν, σὺν ἑτέροις ἐξ τῶν αἰδίων καταχώνουσιν.

Οὗτος, ὡς ἡ περὶ αὐτοῦ ἐνδιόσκουος βίβλος ἐξιστορεῖ, μυρίων μὲν καὶ ἄλλων αὐτουοργῶς θαυματουργῶν ἀναδείκνυται, λόγοις διδακτικῶς, καὶ ἔργοις, καὶ προοράσσει παραδόξασθεις. Ἰάσαστο δὲ καὶ ὑπὸ λέπρας τινὰ κατεχόμενον. Βυθισθέντας τε κατὰ Θάλατταν τοὺς τούτῳ συμπλέοντας, ἐξαιρεῖται τοῦ κινδύνου σὺν τῇ νηϊ. Καὶ μετὰ τὴν ἀσθητικὴν ἀποδίωσιν, ὄθονιον περιτεθέντος, ὁ τοῖς αἵμασιν ἐκείνου ἐμβόσαστο, ἀνίσταται τις ἐκ νότου χαλιπατάσται. Πλεῖστά τε ἕτερα λόγου καὶ μνήμης ἄξια καθ' ἑκάστην δι' αὐτοῦ ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἐπιτελεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λαμπάδου.

**Στίχ.** Ἄρδων ἐλαίῳ Λαμπάδος τὴν λαμπάδα, Ἐτοιμὸς ἐγγίσαντος ἡν τοῦ Νυκτερίου.

**Ο**ς ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων ἀκτικτικαῖς ἀγωγαῖς ἑαυτὸν ἐκδοῦς, καὶ δι' ἐγκρα-

τείας καὶ συντόνου δεήσεως τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς καθυποτάξας τῷ πνεύματι, δικὴν ἠλίε ἐξέλαμψε, καὶ τοὺς ταῖς δαιμονικαῖς ἀπάταις καταζωφωθέντας ἐφύτισεν. Οὗτος ὁ Ἄθως, καὶ ἐπὶ τῷ βίῳ περιῶν, θαύματα παράδοξα ἐκτετέλεκε· καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημήσας, ἀενάως τοῖς αἰτούσι ταῦτα παρέχει· καὶ μαρτυροῖ τὸ σπῆλαιον, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον κατακεῖται Λείψανον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ᾠδὴ ζ'**. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

**Ε**ἰς πάντα διέδοξαμε, σχεδὸν τὴν κτίσιν τῆς πολιτείας σου, καὶ τῶν κατορθωμάτων ὁ φλόγγος Πάτερ, καὶ εἰς περιόξον, ἐφῆσας ὕψος Θεοῦ σε δοξάσαντος, καὶ περιόξότην σε πᾶσι ποιήσαντος.

**Π**ενήτων προμήθεια, χροῶν προστάτης, προνοητῆς οὐρανῶν, λυγυμένων ταχέως παραυτίχῃ, κινδυνευόντων λιμῆν, ἀδικουμένων ἀντιληθῆς γένηνας, τὸν σὺν μιμούμενος Πάτερ διδάσκων.

**Α**στὴρα παγκύριον, καὶ μιναζόντων φωστῆρα αὐτόν, βροχῶν ἐν ἀνάγκῃς, ἀμαρτανόντων μέγα προσφύγιον, εἰδῶς μεσίτην καὶ πρέσβυν προβάλλουσαι, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν σε πανσεβάσμιε.

**Θεοτοκίον.**

**Π**οῦν ἐπιέμενος, ὁ σὸς Θεοῦ πατρὸς τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τὴν ἀπόρροτον δόξαν Θεογεννητόν, τούτῃ τὸν τίμιον, Σταυρὸν λαβῶν ἡκολούθησε, τοῖς ζωφόροις αὐτοῦ καὶ Σείαις ἔχυσιν.

**Ἔτερον.** Ὁ τὴν κείμενον πάλαι.

**Τ**ὰς βροχῶν καμίνοιο, τῶν παθῶν κατασθέντας, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, μακάριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Φ**ωτοβόλοις λαμπάσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταυγάζεις καρδίας, τῶν πίστει μελωδούντων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Τ**ραπεῖων τῆ καρδία, ὑψηλὸς πολιτεία, καὶ ἐν θαυμασίῳ Πάτερ, ἐδείχθης ἀναμείλων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Θεοτοκίον.**

**Ο** ἐν μήτρᾳ οἰκήσας, καὶ τεχθεῖς ἐκ Πατρὸς, ὁ τὸν Ἄδην στυλεῦσας, καὶ τὰ ἔθνη φρυτίσας, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή ἡ Ἑπταπλασίως κείμενον.

**Ν**εανικῶς τροπούμενος, τὰς ἀρχάς Ἀθανάσις, καὶ τὰς ἐξουσίας, τὰς τοῦ σκότους μέγιστος, διδάσκαλος πέφυκας, καὶ ὁδηγὸς σωτήριος, τὰς ἐπιβουλὰς, καὶ τὰς ἐνόχους καὶ δόλους, αὐτῶν ἀνακαλύπτων, καὶ τὴν Ποίμνην σου πάσης, δαιμόνων κακουργίας, ἀπήμαντον φυλάττων.

**Ε**πὶ τῆς γῆς ὡς ἄνθρωπος, περιῶν τὸ πολίτευμα, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὡς ἀληθῶς ἐκέκτησο, Ἀγγέλους ἐφάμιλλος, ἀναφανείς τὴν διαγωγὴν, καὶ τὴν πολιτείαν, ἐκτελῶν τὴν ἐκείνων μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Σ**ὲ συνελθόντες σήμερον, ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ τὴν τῶν Λειψάνων, σοῦ τιμῶμεν λάρακα, παθῶν ἀπολύτρωσιν, ἀμαρτημάτων ἄφεσιν, πάσης συμφοράς, καὶ περιστάσεως λύσιν, αἰτούμενοι ἑσχίας σου, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, πιστῶς καὶ χαρμοσύνης, τελούντες εἰς αἰῶνας.

**Θεοτοχίον.**

**Ὡ**ς Ἠλιὸ τὸ πρότερον, τὸ Καρμηλίον ἄκησεν, οὕτω καὶ αὐτὸς, τῷ Ὄρει τῷ τοῦ Ἄθωνος, σχολάζων ἐπίθησας, καθ' ἑαυτὸν συνείναι, Θεῶν καὶ Σεραρχαῖς, καταγροσθεῖς Σεωρίας, Σεράπων ἀνεδείχθης, τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, βρωῶν αὐτὴ τὸ Χαῖρε, μετὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.

**Ἐτσος.** Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

**Α**ποκαλύψει φοιτηταίς, καὶ σημεῖοις φοβεροῖς Πάτερ Σεῶφρον, ἀγνοοῦσαν ἐργασθῆς, καὶ ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἐφάνης παμμάκαρο κρυπτόμενος, μύρα ἰαμάτων, ἡμῖν ἀναπαύσων.

**Χ**άριν ἀέναντον ἡμῖν, ἀναβλύζεις ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου, ἀρθευόμενος μάκαρο, καὶ διασωῶν ἡμᾶς, κινδύνων καὶ παθῶν καὶ Ἠλιφωων, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

**Α**γγελικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, διανοίᾳ καθαρῇ ἐπολιτεύσῃ, καὶ Ἀγγέλους συνήφης, ἀπολυθεῖς τῆς σαρκὸς· Ὑμνεῖτε βῶον τὸν φιλόανθρωπον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοχίον.**

**Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς μοιγεγῆ, γεννηθέντα θεϊκῶς πρὸ τῶν αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, ἐκ τῆς Παρθένου σαρκί, Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ὡδή Σ.** Εἰς ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ.

**Α**γγεῖαν σωφροσύνης καὶ καθαράν, πολιτείαν καὶ βίον ἀνιέδθηλον, καὶ ἀγωγὴν,

ἄσαρκος καθὰ περ ἐπὶ τῆς γῆς, τετελειῶς ἀνέδραμες, πρὸς τὰς οὐρανοῦς διατριβὰς, καὶ πᾶσι συναγάλλῃ, Ὅσιος καὶ Δικαίους, καθικετεύων ὑπὲρ πάντων Χριστῶν.

**Μ**εγάλως μεγαλύνων ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν οἰκτιροῦν Δεσπότην καὶ μέλει, τοῖς σεαυτοῦ, διὰ Σεωρίας καὶ πρακτικῆς, τοῦτον δοξάσας εὐδόξως, ἄφθης καὶ περιόδιετος πανταχοῦ, ἐγένου Σεωφόρε· τὴν ἀρετὴν γὰρ οἶδεν, ὄντως αἰδέσθαι καὶ πολέμιος.

**Ἡ**νώθης Ἀσωμάτων ταῖς στρατιαῖς, καὶ Ὀσίων χοροῖς συνηριθμοῦσαι, καὶ ἐκλεκτοῖς, πᾶσι συγχορεύεις μετεχνηκῶς, τῆς ἀληθοῦς Σεώσεως, καὶ τῆς ἀθανάτου Πάτερ ζωῆς· μεθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ποιμνης, τῆς σῆς ἀδιαλείπτως, τὸν σοῦ Δεσπότην καθικετεύει.

**Θεοτοχίον.**

**Ν**αὸς ἡγιασμένος χωροητικός, τοῦ ἐνὸς τῆς Τριάδος ὑπάρχοντα, νῶν ὁ σὸς, Δεσποῖνα Σεράπων καὶ εὐαγές, σεμνεῖον Ἀθανάσιος, ἤγειρεν εἰς δόξαν σου καὶ τιμὴν ἐν ᾧ ἀκαταπαύστως, μὴ παύσῃ δωρομένη; τὴν συμμαχίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

**Ἐτερος.** Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεῶν Λόγον.

**Ὁ** δὲ ἡμᾶς ἐν σπηλαίῳ, γεννηθείς ἐκ Παρθένου, σπηλαίῳ κεκρυμμένην ἱεράως, λαμπροῦς τοῦ Πνεύματος, λαμπρῶς Σεωφόρος, πιστοῖς ἀποκαλύπτει τὴν σεπτήν, τῶν Λειψάνων σου Σήκην, πηγάζουσαν ἰάματα.

**Α**σκητικῶς ἠγωνίσω, τὸν ἀγῶνα τελέσας, καὶ πάσας τὰς παγίδας τοῦ ἐχθροῦ, πατήσας διασωῶν εἰς φθοράς, τοὺς τιμῶντάς σε πάθω, παμμάκαρο Σεωφόρε λαμπρῶς, ὁδηγῶν ἡμᾶς Πάτερ, πρὸς τρίβον τὴν οὐράνιον.

**Θεοτοχίον.**

**Φ**εῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς τὴν, μὴ τῷ Συμφῶσι ἐλέγξῃς με. Δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κρυφοκρίσασα Χριστῆ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

**Ἐξαστοκταρίον.** Τῶν Μαθητῶν ὁράντων σε.

**Ὡ**ς τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιματῶν, Ἐφῶς φασεφόρος, καὶ Ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτισας, σὴν ἀρετῶν λαμπρότησιν· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου Κυρίῳ.

**Θεοτοχίον.**

**Π**ανευαγῆς Παντάσασσα, ἱεραίας, τοῦ σοῦ τιμιωτάτου Ἀθανασίου, φυλάττε τὴν ποιμνην σου ἀπρόσφαυστον, πάσης ἐναντιό-

τιος, διαπαντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν προστα-  
 τίαν τοῦ κόσμου.

**Εἰς τοὺς Αἰνούς, ἱσθόμεν Στίχους δ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐφεξῆς γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.**

**Ἦχος πλ. δ'· Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Τ**ίμιος ὄντας ὁ θάνατος, τοῦ σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ ποδῶς ὁ θερᾶπυν σου, πηγὴν αἱμάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγαδεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἷς ἐτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέχρις αἵματος.

**Π**ηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ ποταμὸν ὄρεων, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς τὸ βλέπειν αὐτὴ δεδώρηται· ἐλεφαντίδα λέπραν ἐκάθηρε· συνεχομένους τε, ἀκαθάρτους πνεύμασιν, ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ῥύεται, καὶ σωφρονούντας ποιεῖ.

**Χ**αίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα, τῶν Μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποιμένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ὁσίων ὁδοσκηνε· χαῖρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ· χαῖρε Τριάδος τὸ καταργῶν· χαῖρε λαμπρότατε, λύγχε διακρίσεως· χαῖρε κανὼν, ἀρετῶν εὐθύτατε, καὶ στήλη ἐμφυγέ.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β'.**

**Πρὸς τὸ, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.**

**Τ**ὸν τῆς ἀθανασίας ἐπάνωμον, ἅπαντες ἐνφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ ἀνδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκήσαντα· ὃς καὶ τὴν ποιμνὴν συνήγαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνήγειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέθετο· ἧ καὶ προσβύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίσει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.**

**Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.**

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν,**

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἡ γ'· καὶ ς'· Ωδή. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὁσιακά·**

## Τῆ Σ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισαίου τοῦ Μεγάλου.**

**Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.**

**Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.**

**Φ**αῖδρα ἐξανέτειλε, καθὰ περ ἥλιος Ὁσίε, ἡ πανέορτος μνήμη σου, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων παμμάκαρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. Αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περιχαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

**Ἄ**γγελος ἐπίγειος, οἶά περ ἄλλος ἐδίωξας, ἐγκρατεία τὸ σῶμά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ τὰς ἀγρυπνίας, καὶ μνήμην θανάτου, διηνεκῶς ἐμμελετῶν, τὰ θεῖα Πάτερ ἐπαυξανόμενος, μεγίσταίς ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφρετὴν τὸ ἀκρότατον· ἔβην ὄντως κατήνησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκράρειαν.

**Θ**αῦμα ὑπὲρ ἐνοσίαν, ἐν τῇ κοιμήσει σου γέγονεν, ὀσιόφρον Θεσπίσει, ἠνίκά ὁ θίασος, τῶν ἁγίων Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὡς περ γὰρ ἥλιος σοφέ, τὸ πρόσωπόν σου ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστραπόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθαρότητα, καὶ πιστούμενον ἀπαντας, οἶου τέλους τετύχηας.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσις ἀμαρτίας, καὶ καταργῶν τερπνόν, τῆς υπερβίου Τριάδοςποίησον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Ε**φρες Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου διστομοι, Συμμεῶν σοι ὡς ἔφησε, ῥομφαίαν καὶ τέτροωσαι, ἐν αὐτῇ τὰ σπλάγχνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθέσσω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνῆ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκρούγαζες· Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον ἀνάστηθι, ὡς προεπίπας μακρόθυμε.

**Ἀπολυτικίον, Ἦχος α'.**

**Τῆς ἐσθίου πολιτίης.**

**Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολυσις.**



ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁσιότητος, καὶ τοῦ Ὁσίου οὗτος.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

**Π**άθει νεκρωθέντα, ζωώσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τῇ ζωῇ νῦν τῶν ζώντων, παρρήσια πολλῇ παριστάμενος.

**Ε**ρωτι Πάτερ Θεῶν, ἔρωτας σαρκὸς ἀποκρουσάμενος, ἠκολούθησας πόσῳ, τῷ καλοῦντι Σισαίη μακάριε.

**Α**γγλῶν αὐλον Πάτερ, ἐνδόν ἐν καρδίᾳ εἰσδεξάμενος, ἐφωτίσθης καὶ πάσαν, τῶν παθῶν τὴν ἀγλὴν ἐξηπάνας. **Θεοτοκίον.**

**Σ**ώσον με τὸν ἐν ζαλίῃ, πασῶν ἡδονῶν κλυδανίζομενον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, τοῦ παντός τὴν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὁδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

**Σ**άρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρῶς Ὅσιε, τὴν δὲ ψυχῇν, εἰδείξας ἀνείλας, τῶν παθῶν ἀταπεινώτων.

**Π**όνοις σου τὴν ἀρουραν, τὴν τῆς ψυχῆς σοφῶς Ὅσιε, καλλιερῶν, στάχυν ἀπαθείας, καὶ Σαυμάτων ἐξήνησας.

**Ν**έκρωσιν ἐνδεδύσας, ζωοποιὸν Χριστὸν ἐνδοξάζε, ἰχνηλατῶν· ἔθεν ἀνιστᾶν σοι, καὶ νεκροῦς χάριν δίδωσι. **Θεοτοκίον.**

**Τ**όπον ἀγιάσματος, καὶ νοητὴν Ἀγῆν τράπεζαν, ἁγίου Χριστοῦ, τὴν ζῶσιν τῶν ὁλῶν, δεξαμένην ὑμνοῦμέν σε. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

**Κάλεσμα, Ἦχος α'.** Τὸν τάσον σου Σωτῆρ.

**Σ**αρκὸς ταῖς ἡδοναῖς, ἐγκρατείας τῶν τόνοι, ἐνέκρωσας σαρξ, ἀρετῶν ἐμμελεία· διὸ ταῖς ἀναβάσσειν, ἐπαυξούμενος ἀρίστα, Πάτερ ἔφθασας, πρὸς τὴν οὐράνιον τρίβον, καὶ παρίστασαι, ἀεὶ Χριστῷ σὺν Ἀγγελίοις, Σισαίη Πατῆρ ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

**Θ**εοῦ σε καὶ τροφὸν, καὶ Μητέρα ἐκάλει, ἐκ γλώσσης μητρικῆς, ὁ τῆς χάριτος κήρυξ, Θεὸν τὸν ἐν σπλάγγχοις σε, ἐγνωκῶς διὰ Πνεύματος· καὶ ἀμὸν τεχνεῖς, αὐτὸν εἰδείκνυ δακτύλῳ, κόσμησ ἀίροντα, τὰς ἀμαρτίας Παρθένη, προσλήφει τοῦ χείρονος.

**Ἡ Σταυροῦ θεοτοκίον.**

**Ο**ῤῥασά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητήρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐδόξα·

Χιέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργοῦσά;

Ὁδὴ δ'. Εἰσακήλια Κύριε.

**Ε**πομβρία τῆς χάριτος, Πάτερ ποταμοῦς Σαυμάτων ἀνέβλυσας, μολυσμῶν ἀποκαθαίροντας, τοὺς ἐν πίσει μάκαρ, σοὶ προστρέχοντας.

**Ο**λονύκτιος δεήσῃσι, καὶ ταῖς πανημέροις Ὅσιε στάσῃσι, τὴν ψυχῇν προσκατηράμενος, τῆς Τριάδος οἴκου, ταύτην εἰδείξας.

**Ε**ν ἐρήμοις ἐμάζουνας, Πάτερ φυγαδεύων καὶ προσδεχόμενος, σὲ τὸν σώζοντα μακάριε, ὀλιγοψυχίας, καὶ κακώσεως.

**Θεοτοκίον.**

**Α**λάτομποτον ὄρος σε, πάλαι Ἀββακούμ προεῖδε Πανάμωμε, ὁ Θεὸς εἶ οὐ ἐπέφανε, καὶ ἡμᾶς φθαρένας, ἀνεκλίτισεν.

Ὁδὴ ε'. Ὁρλοῖζοντες βοώμενοι σου.

**Ν**αὸς τῆς τρισηλίου Θεότητος, χρηματίσας παθῶν τὰ ἰνδάματα, τῆς σῆς ψυχῆς ἐξεμείωσας.

**Ν**εκρώσας τῆς σαρκὸς σε τὸ φρόνημα, Θεοφόρε νεκροῦς ἐξανέστησας, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος. **Θεοτοκίον.**

**Τ**ὸν ἥλιον τεκοῦσα τῆς χάριτος, Θεοτόκε Παρθένη τὸν ἄδυτον, ἐσκοτισμένον με φώτισον.

Ὁδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτῆρ.

**Τ**ῷ κήτας τοῦ νοητοῦ, πανωλεθρίαν διέφυγες, ἐκγράταιαν προσευχῇν, ἀγάπην ἀνόβευτον, κραταιὰν ταπεινώσιν, καὶ στοργῇν βεβαίαν, πρὸς Χριστὸν Πάτερ κησάμενος.

**Χ**ριστός σου τὰ πρὸς αὐτὸν, κατεύθυνε διαβήματα· ὁ δυνατὸς δυνατὸν, σαφῶς ἀπειργάσατο, πατοῦντα ἐπ' ὄφειν, καὶ σκορπιῶν κάρας, Θεοφόρε παμμακάριστε.

**Τ**ῇ νεύσει τῇ πρὸς Θεόν, Θεὸς σαφῶς ἐχορημάτισας· τῇ πρὸς τὸ φῶς ὀλικῇ, στοργῇ φῶς γεγέννησαι· Ἀγγελος ἐπίγειος, Θεοφόρε Πάτερ, ἐπεκράνιός τε ἄνθρωπος. **Θεοτοκίον.**

**Μ**αρία τὸν καθαρὸν, τῆς παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τὸν νοῦν, παθῶν ἀμαυρώσεως, καὶ πλήρωσον χάριτος, καὶ δικαιοσύνης, τὴν καρδίαν μου Πανάμωμε.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτῆρ· πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι με· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-

- γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἔβδησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

### Συναξάριον.

Τῆς ἑ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισαῖου τοῦ Μεγάλου.

### Στίχοι.

Θεοῦ θετηγκῶς πυξῆν προσεγράφη,  
Θείου Σισαῖως Πνεύματος τὸ πυξίον.

Βῆ δὲ Σισαῖως γῆθεν εἰς οὐρανὸν ἐκτεταμίμω.

**Ο**ὗτος ὁ μακάριος, ἐκ βρέφους τὸν Θεὸν ἀγάπησας, καὶ τὸν τοῦ Χριστοῦ σταυρὸν ἐπ' ὧμων ἀράκωνος, αὐτῷ ἠκολούθησε, καὶ τὰς παρατάξεις τῶν αοράτων ἐχθρῶν τροπώσασθαι, χαίρων ἐχώρησε πρὸς τὰ ἐπίτονα τῆς ἀσκήσεως ἀνάμματα. Ταπεινώσθων δὲ εἰς ἄκρον γενομένην, νεκροῦς ἀνίσταν αὐτῷ ἐδηλωσατο ὁ τῶν ὧλων Κύριος. Ἐπει οὖν Ἀγγελικῶς ἐβίωσεν ὁ ἐν σώματι ἄσαρκος, πρὸς τὴν αὐλοῦν ζωὴν μετέστη, ὅπως τῶν Ἁγίων αἱ σκηναί, καὶ ἡ αἰθρία λαμπρότης, Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἰσοῦμενος. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἀθήνης τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου, καὶ Ρήσου Βικαρίου, καὶ ἄλλων πλείστων παθόντων ἐν Καμπανίᾳ.

**Α**ὕτη κατασχεθεῖσα, παρὰ τοῦ Ρήσου, καὶ τοῖς εἰδωλοῖς θῦσαι μὴ πεισθεῖσα, πολλῶν αὐτῆ βασιάνων ἐπαπειλουμένην, μάλλον αὐτὸν τε καὶ ἐτέρους πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐκκαλεσαμένην πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐκείσε ἠγεμόνος τὰς κεφαλὰς ὁμοῦ ἀποτέμνονται. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Ἀστίου (ἢ Ἀστείου), Ἐπισκόπου Δυρράχιου.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Τραϊανῶν τοῦ βασιλέως, καὶ Ἀγρικολαίου ἠγεμόνος. Κατασχεθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν πρώτων τῆς πόλεως, καὶ θῦσαι τοῖς εἰδωλοῖς μὴ πεισθεῖς, ἀγεται πρὸς τὸν Ἀγρικολαίου, καὶ τύπεται χερσὶ μολυβδίναις καὶ βουνεύροις. Ἐπιμῶνων δὲ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, χρισθεῖς μέλιτι, ἐπὶ τὸν τσίχλους ἀνεσκολοπίσθη, ὡς ἄρα θέρους, ἡλίου φλέγοντος, καὶ ὑπὸ μυιῶν καὶ σφηκῶν ἐνοχλούμενος ὁ μακάριος, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχιπύρου, Φιλήμονος, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολλωνίου, Ἀλεξανδρίωνος, καὶ Ἐπιμάχου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾨδὴ ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

**Ο**ὐλοῦν τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, ὑποδέξαι νοὶ κεκαθαυμένα, καὶ φωστῆρ τῶν πιστῶν, βοῶντων χορηματίξεις· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Θ**εῖα πυρὶ τῆς ἐγκρατείας, ἐπυρπόλησας ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ πρὸς φῶς νοητὸν, μετέλλθες ἀνακράζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

### Θεοτοκίον.

**Σ**ῶσόν με Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, συνεχόμενον βυθῷ ἀμαρτημάτων, καὶ παντοίας ἐχθροῦ, ἐξάρπαξόν κακίας, ἵνα τὴν σὴν σωζόμενος, μεγαλύνω χριστοστασίαν.

ᾨδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

**Δ**ιηνεκίσι χρωόμενος, προσευχαῖς καὶ δεήσασσι, λυμν ἐκ φυγῆς, τὴν τῶν παθῶν ἀπέλασας, καὶ τῆς διανοίας σου, τὰ ὀπτικὸν ἐκάθηρας· ὅθεν προσοᾶν, προφητικῶς ἠξιώθης, τὰ μέλλοντα Σισαῖ, εὐσεβῶς ἀναμέλπω· λαὸς ὑπερψούτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Α**γγελικῶς ἐβίωσας, μετὰ σώματος Ὁσίε, καὶ τὰς ἐναντίας ἐτροπώσω φάλαγγας, ἐντεθῆεν εἰς ἄλλον, μετ' ευφροσύνη· Πάτερ ζων, ὅπου τῶν Ἀγγέλων κατασκευώσας τάξεις· μεθ' ὧν νῦν ἀνακράξεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψούτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Υ**λομανουσὸν πάθεισι, τὴν ψυχὴν μου καλύψισον, σοὺ ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον ἰεραῖς ἐντεύξεις· καὶ τῆς συνεχούσης με, αἰγμάλωσις λύτρωσαι, Πάτερ Θεοφόρε, καθαρῶς ἵνα φάλλω· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψούτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

### Θεοτοκίον.

**Α**γισθεῖσα Πνεύματι, ὑπεδέξω ἐν μήτρα σου, τὸν Δημιουργὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τοῦτον ἐκύησας, ἀνερμηνεύτως Κόρη ἀγνή· ὃν ἀκαταπαύτως, ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

### Ὁ Εἰρμός.

- Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύκανος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκασσε· δυνάμει δὲ κραίττονι, περιουθῆεν·
- τας τοῦτες ἰδῶν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Ἄνθρωπον ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῆθ' Ἐφριξε πάτα ἀκρό.

Ἐδεικται Ἐσθμα φεβερὸν, κατ' αὐτὸν σου τὸν καιρὸν τῆς κοιμήσεως, ὑπὲρ τὸν ἡλίον, τοῦ σου προσώπου Πάτερ ἀστράφαντος, ὅτε παρέστησαν χοροὶ, Ἁγίων τὸ πνεῦμά σου, παραληφόμενοι, καὶ Θεῷ τῷ ποιητῇ προσκομίζοντες.

Ταῖς θείαις μάκαρ καλλοναῖς, ἐνθόδοιμοις καὶ θέσει θεοῦμενοι, καὶ λαμπρυνόμενοι, ταῖς φανωτάταις ἐκείνῃ λαμψείᾳ, τὴν φωτοφόρον σου πιστῶς, μνήμην τοῦς γεραίροντας, ταῖς ἰεσῖαις σου, ἀχλωιδῶς τῶν πασῶν λύμης λύτρωσαι.

Ἰκαίος ἀμειπτος παντός, ἀπερχόμενος κακοῦ Πάτερ γέγονας, ὅστις ἀκάκος, Θεῷ λατρεύσας ἐν ὁσιότητι ἐπανεπαύσατο διὸ, Τριάς τῇ καρδίᾳ σου, ἧς νῦν τρανότερον, ἀπολαύεις θηλαγῶν ἀξιάσαστε. **Θεοτοκίον.**

Ἐξ ἔργων ὅλαι ἐν ἐμοί, σωτηρία οὐχ ὑπάρχει Πανάμωμε τὴν ἐναντίαν γάρ, ὀδεύων τρίβον σκότῃς πεπληρωμαί· ἀλλ' ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός, ὑμῖν ἀνατείλασα, φώτισον σώσῶν με, μὴ παρίδῃς με δευνῶς ἀπολλύμενον.

**Ῥ Εἰρός.**

Ἐφριξε πάσα ἀκρό, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάθεσιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσθρου ὡς ἀνήκει, καὶ Ἀπόλυσις.

## Τῆ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Θεωμά τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς (\*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους γ'. καὶ φάλλομεν Στιχηρ. προσόμοια, ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Θεοπεργῆσε φαστῆρα, Πάτερ ἐπέγγυοιμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι, καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότους ἐκμεινύοντα τῆς πονηρᾶς,

(\* Ἐν τῇ Συναγωγῇ ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Κυριακῆς ἑλλείπει· ἀπὸ αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἕτερα Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Ἀκακίου τοῦ ἐν τῷ Κλίμακι, ἐκταξαίνοντα κατ' αὐτὸ τῆς Νουμβίου. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κοινὸν φέρει ταύτην τὴν Ἀκολουθίαν· ἡ δὲ κίον τὸν ἀριστοῦπάκου ἀσμασιν φθού.

τῶν δαιμόνων συγγύσεσι· τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἐροτάζομεν μακάριε.

Περιρρικῆν ἐν τῷ βίῳ, πάλοι γενόμενος, πλοῦτῳ καὶ δυναστείᾳ, Μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίας ἡμφιάσῳ, Πάτερ Θεωμά, τὴν πτωχίαν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκοθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χάρισμασιν ἐπλοῦτισε.

Συτλῶ πυρὸς ὀρατῶς σε, Θεὸς ὠδήγησε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ, πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὅσον ἀπαθείας· ὕδωρ τῆ σῆ, προσευχῆ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀδελπεῦσαι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χαλοῖς, εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀληθοῦς τοῦ Χριστοῦ, ἔστις τὸ βρημάτων ἀνοδείας, Χριστὸν κηρύττωντα, σταυρῶν ἐκούσιον καταδεξάμενον· καὶ δεσμοῖς ἐμπίλησσαι, καὶ πάσαις αἰκίαις· χαίρουσα ἀνεόραμας, πρὸς τὰ οὐράνια, ὀητοῖς ἀπ' αἰῶνος Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δόξης, διαιωνίζουσης ἀπολαύουσα.

Ἄλογο, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐλεκτικῆ ἀνεδείχθη, Κυριακῆ ἀληθῶς, κάλλιε διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς θείας ἀλήσεως, φαίδραῖς ἀγλαίαις· ὅθεν τὸν οὐρανίου Σάλαμον ὠήσας· ἔνθα, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς, πάντοτε χορευέσασ πάντων, τῶν μνημονεύοντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆ, κλάδος ὠραίστατος ὤφθης, καρπὸν σωτηρίου, φέρων τῆς ἀλήσεως, καὶ κατορθώματα, καὶ μαραινῶν ἐν χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν παντέρου, μνήμην σου εἰδομεν, πόθῳ, καὶ Λειψάνων τὴν Σήκην, νῦν πεοπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτήρος, παρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποιτημένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀλήσεως, καὶ βούσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτροιμαί τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσης με Νουμφίε ἐπουράνις. Αὐτῆς ταῖς ἰεσῖαις καταπέμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἐλεῆ σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Τρίτημερος ἀνέσ' ἡς Χριστέ.

Πανῦμνητε κατάβαλε, εὐχθρῶν μαιφονούντων ἰσχύν, καὶ τὴν λύπην, τοῦ λαοῦ σου

εις χαράν, μετάβαλε Παρθένη, και ἔλεος πα-  
ράσχου, ὅπως σωθέντες ανυμνοῦμέν σε.

### Ἡ Σταυροβεστοχίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμω-  
μος, Θεοτόκος κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-  
δύρετο βροῦσα· Γιέ μου και Θεέ μου, σώσω  
τούς πόθῳ ανυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐ-  
τοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν  
λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν  
Παρθενίας ἐγκώμιον· Ὡ Παρθενία, χάρις Θεοῦ·  
ὦ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθενία,  
Ἀγγέλων συνέμιλε.

Και νῦν. Θεοτοχίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι,  
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τῆν  
σκέπην σου.

Ἡ Σταυροβεστοχίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Πόντος, ὑπομίνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ  
και Θεοῦ σου, σταυρωσῆαι ἄγραντε, ἐφε-  
νες σαρκούσα και ὀδυρόζουσα· Οἱμοι, Τέκνον  
γλυκύτατον· ἀδικῶς πᾶς πάσχεις, πάντας Σέ-  
λων ῥύσασθαι, τούς ἐξ ἡδῶν γηγενείς· Ὅθεν  
Παναγία Παρθένη, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πί-  
στει, ἰλεῶν ἡμῶν τοῦτον ἀπέρογασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ἡ Ἁγιάς σου Ἰησοῦ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,  
και Ἀπόλυσις.

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχηλογίαν, οἱ Κανόνες  
τῆς Ὁκτωήχου, και τῶν Ἀγίων οἱ παρόντες  
δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ α΄, Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Τὸν φαιτισμόν, τῆς Δείας χάριτος ἐνδοξε,  
ἐν τῇ ψυχῇ δεξάμενος, ὡς ἄλλην Αἴγυ-  
πτον, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, κατέλιπες και  
βίον, ἔσχατος οὐράνιον.

Περὶφανής, Πάτερ ἐν βίῳ γινόμενος, κατὰ  
βαρβάρων ἔσθησας, ἄπειρα τρόπαια·  
και μονάσας ὁσίας, τὸ στίφος τῶν δαιμόνων,  
κατετραυματίσας.

Ἀσκητικῶς, τῷ δυσμενεῖ συμπλεκόμενος,  
τῇ συμμαχίᾳ Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ Πνεύμα-  
τος, ἐταπεινώσας τοῦτον, και νίκης οὐρανό-  
θεν, στέφανον εἰλήφας.

### Θεοτοχίον.

Μὴν Θεόν, πᾶσι τὸν ὄντα ἀχώρητον, σοὶ  
χωρητὸν γινόμενον, δι' ἀγαθότητα, ἀ-  
πεκνησῆς Κόρη· ὄν αἰτῆσαι σωθῆναι, τούς  
ανυμνοῦντάς σε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·  
Χαίρων κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρονίας.

Ἰωσήφ.

Ἦχος και Εἰσιός ὁ αὐτός.

Χαρμονικῶς, ἐπὶ τῇ μνημῇ χορεύσωμεν,  
τῆς ἀθληφόρου Μαρτύρου, και ἐλδοῦ-  
σωμεν· Ταῖς αὐτῆς ἱεστίαις, Χριστὲ Σωτῆρ  
οἰκτίριον, σῶζε τὸν κόσμον σου.

Ἀἴγλη τῇ σῇ, φωτιζόμενη ἡ ἐνδοξος, Κυ-  
ριακὴ Φιλάνθρωπε, σιότος διέφυγες, πο-  
λυθεοῦ ἀπάτης, και πᾶσιν ἰαμάτων, φεγγος  
ἀπῆστραψεν.

Ἦνα Χριστῷ, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ σου, εὐα-  
ρεστήσου Ἐνάταν, και πῦρ και βάσανα,  
εἰς οὐδὲν ἐλογίσω· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης  
ἠξίωται.

Θεοτοχίον.

Ἦμῃν Ἀγνή, τὴν τοῦ Ἐνάτου ἀνέστει-  
λας, ἀθανασίας πρόξενον, Χριστὸν κη-  
ύσασα· ὄν ὁ Ἄδης Ἐάνετα, βουλήσει ἐκκεία,  
ἰῶν ἐτρέμαζε.

Ὡδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ταῖς σαῖς ἐπικαμοφθεῖς Θεός δεήσσει, χειρὶ  
σε Προφήτου δεσμῶν ἀφῆκε, και πορευε-  
σθαι εὐδῶσσε, πρὸς ἐπίπονον σκάμμα τῆς  
ἀσκήσεως.

Ὁ σῶλῳ Ἰσραὴλ ποτὲ τὴν ἔρημον, παμ-  
μάκρο διέρχεσθαι εὐδοκήσας, διὰ φύλκ  
σε πυρὸς ὀδηγεῖ, προειδιῶς τῆς ψυχῆς σου τὴν  
εὐγένειαν.

Θεοτοχίον.

Χρυσοῦν ὡς ἀληθῶς Συμιατήριον, και στα-  
μνον τοῦ μᾶνα και Δεῖον ἔρος, και  
παλάτιον τερπνότατον, τοῦ Θεοῦ σε Παρθένη  
ὀνομάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ὁ αὐτός.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγνή σε ἄσθορον, ὡς  
καλλιεῖ ἐλάμπυσαν τῆς ψυχῆς σε, ἐαυ-  
τῷ νύμφην προσήκατο, ἐρασθεῖς σου δι' ἄκραν  
ἀγαθότητα.

Τὰ κάλλη τὰ ἐκτὸς καταμαράνασα, τὴν ἐν-  
δον ὑπέδειξας ἐμμορφίαν, τῷ γινώσκοντι  
τὰ κρύφια· διὰ τοῦτο σε Μάρτυς ἐμνηστεύ-  
σατο.

Ὡς κλάδος ἱερὸς ὠραία τέθνηλας, ἐκ ρίζης  
ἁγίας Παρθενομάρτυς, και καρπούς ὡ-

ραίους ἤνεγκας, τὴν τρυφὴν τὴν ἀγῆρω προξενούντάς σοι.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**οφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν εὐπρόστατον, τεκοῦσα Παρθένη τοῦ ποριστοῦ με, τῆς καλίας ἐλευθέρωσον, μεσιταίᾳ σου μόνῃ παναμώμητε.

**Ὁ Εἶρμος.**

**Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβου σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούτων σε.

**Κάθισμα, Ἦχος δ΄.** Ἐπεράνης σήμερον.  
**Τ**ῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας, διὰ Ζείων πράξεων, καὶ πολιτείας καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι, τῶν Ἀσωμάτων, Θωμᾶ παμμακάριστε.

**Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.**

**Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Α**γῆγας στίλβνῃ, κρίνον ὡς εὐόσμου, κοιλίαν ἐξηγήσας, Κυριακῇ τῷ Χριστῷ, Μαρτύρων πανευφῆμε. Λάμψεσιν ἐφωτισθῆς, ἐπιγνώσας Ζείας, πλάνης δυσωδεστάτης, ἀπελάνυσσα βλάβην· διὸ καὶ ἑορτάζομεν, Μάρτυς τὴν μνήμην σου. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Η**στείρα τὴν ἔλευσιν, προκαταδούσα τὴν σὴν, καὶ σὴν ἀσπασμῶν φωνῆν, ἐνηγη-Ζείσα ὡσίν, ἠπόσει τῷ πράγματι, ἐνδοθεν ἐγνακῖα, ἀσπασμοῖς σοῖς Παρθένη· ἐστίστα γὰρ τὸ βρέφος, ἐν αὐτῆς τῇ νηδί· διὸ τοῦ ἐν γαστρὶ σου Θεοῦ, ἐγνώ τὴν σάρκασιν.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Σ**ταυρῷ σε ὑφόμενον, ὡς εθεάσατο, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, Σπυνοῦσα ἐφλέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα γίε μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν θλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεώτας, Ζείων ὡς εὐπλάγγος.

**Ὡδὴ δ΄.** Εἰσακήκισα Κύριε.

**Ε**γχαρτείας ἐνέπρησας, Ζείω πυρὶ, ἀκάνθας ἀμαρτίας, καὶ θαυμάτων φέγγος Πάτερ ἀπήστραψας.

**Τ**ῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, τῆς τῶν παθῶν, ἰλῦος ἐκκαθάρας, ἀβλεπτούσας κόρας, μάκαρ διηνοίξας.

**Σ**αυτὸν ἠλλοτριώσας, τῶν κοσμικῶν, Δορυβῶνος Θεοφόρε, καὶ ὑπερκοσμίου γαλήνης ἐτύχως. **Θεοτοκίον.**

**Α**πειρόγαμε Δέσποινα, ἡ τὸν Θεόν, ἀφράστως συλλαβοῦσα, πειρασμῶν καὶ ἑλιφῶν πάντας λύτρωσαι.

**Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.**

**Ε**πὶ βήματος ἴσασο, Κυριακῇ, ἀδίκως κρινομένη, καὶ κριτῇ δικαίῳ ἐνατενίζουσα. ἔλη σώματος ἐθώκας, εἰς αἰκισμούς, καὶ αἵματος παρθένης, ταῖς ροχίς ἀσάρκου ἐχθροὺς ἐδύλλιας.

**Α**ταπεινώτος ἔμεινας, Κυριακῇ, βασάνοις ὀμιλοῦσα, καὶ τὴν ἐπηρεμένη ὄφρυν κατέβαλες.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ῦσαι πάσης κακώσεως, τοῦ δυσμενοῦς, Παρθένη τοὺς εἰδοτάς, ἀληθῶς Θεοῦ σε Μπτέρα πάναγνε.

**Ὡδὴ ε΄.** Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

**Χ**ειραγωγούντά σε, πρὸς τὰς ἐρημίας εὐσεβῶς ἐσχῆκας, τὸν Ἡλιοῦ Πάτερ τὸν Θεοδότην, φαινόμενον νυκτός, καὶ μυσταγωγούντά τὰ Ζεία σε Ὅσιε.

**Ὡ**ς ἄλλον Κάρυλλον, τὸ Μαλεῦ Ὄρος σφῆ ἀίχκας, ὀπτασιῶν, Ζείων ἀπολαύων, καὶ θαυματουργῶν, χάριν παραδόξως, Θωμᾶ κομιζόμενος. **Θεοτοκίον.**

**Τ**ὴν πληρωθεῖσάν με, ταῖς προσδοκίαις τοῦ δυσμενοῦς Ἀχραντε, ὡς συμπαθῆς, ἰάσασ καρδίαν, ἡ τὸν ἐπὶ Σταυροῦ, σαρκὶ προσηλωθέντα, ἀρόφτως κύσασα.

**Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.**

**Τ**ὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ναὸν Θεοῦ παναληθῆ δεῖξασα, Κυριακῇ, ναοὺς τῶν εἰδῶλων, ἠδάφισας, Χριστὸν, ἐπικαλουμένη, τὸν σε δυναμάσαστα.

**Υ**φώσας χεῖρας καὶ νοῦν, πρὸς τὸν Χριστὸν Κυριακῇ ἐνδοξῆ καὶ φοβερῷ, σεισμῷ τοὺς ἀθέους, κατέπληξας εἰς γῆν, κατανευκότας, καὶ βλέπειν μὴ σθένοντας.

**Σ**ε ὁ τῶν θλων Θεός, θαρσοποιεῖ ζωῆ φωνῆ ἀνωθεν, τοὺς αἰκισμούς, φέρειν τῶν ἀνόμων, γενναίω λογισμῷ, ὅπως ἀναδῆση, τῆς νίκης τὸν στέφανον. **Θεοτοκίον.**

**Ε**λυσας Ἀχραντε, τῶν Προκατόρων τὴν ἀράν τέξασα, ἄνευ σαρκός, σεμνῇ θηλημάτων, τὸν πάντα τῷ αὐτοῦ, θηληματι Ζείω, σαφῶς οὐσιώσαστα.

**Ὡδὴ ς΄.** Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

**Ε**ν ἐρήμῳ ἀνδρῶν κατὰκῆσα, ἡ τῶν προσευχῶν ἐπομβρία σε Ὅσιε, ὕδωρ ἐν ταύτῃ πλούσιον, τὸν Δεσπότην πηγᾶσαι ἡξίωσας.

**Α**βραῖμ ὡς περ παλαιὸς δίκαιος, τῆς ἐνεγκάμενης σουτὸν ἀπεμάχρυνας, καὶ τῷ

Θεῶν προσήγγισας, καὶ εἰς γῆν τῶν πραέων ἐσκήνωσας.

**Μ**ουσατὴς ἀληθῆς ἐχρημάτισας, καὶ μετὰ ταφὴν ἰαμάτων χαρίσματα, Πάτερ Θωμᾶ τοῖς χρήζουσιν, ἀνάβλυξίς δυνάμει τοῦ Πνεύματος. **Θεοτοκίον.**

**Ο** βουλήσει τὸ πᾶν ἐρηζόμενος, μήτραν βουλήσει ἀπειρήγμου ἠήσας, τοὺς τῆ φθορᾶ νοστήσαντας, ἀξίων ἀφρασίας ὡς εὐπλαγγχός.

**Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.**

**Υ**περέβης τοῖς ὅροις τῆς φύσεως, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν ἀλήσει πανεύφημη, καὶ τὸν τὴν Ἐὐαν τρώσαντα, τοῖς μεγίστοις σε πόνοις κατέστρωσας.

**Σ**τάλαγματὸς τῶν αἱμάτων σε πάνσευε, τῆς πολυθείας βυθὸν ἀπέξηρανας, καὶ ἰαμάτων πέλαγος, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν ἀνάβλυσας.

**Ε**πὶ βήματος Σῆρας ἠδ᾽ ἔβησας, σὲ τὴν ἀδιάφθορον ἀμνάδα ἐνόησας, Κυριακὴ καὶ σέβας σοι, ὡς Χριστὸν σεδομένη ἀπένειμαν.

**Θεοτοκίον.**

**Β**ασιλέα κηύσασα Κύριον, οἰδ' περ Βασίλισσα Σευχαρίωτες, τοὺς ἐπὶ σοὶ προστρέχοντας, οὐρανῶν βασιλείας ἀξίωσον.

**Ὁ Ἐρμῶς.**

- **Ε**ν ἀβύσσῳ παισμάτων κυλούμενος,
- τὴν ἀνεξίτηστον τῆς εὐπλαγγχίας
- σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ
- Θεός, με ἀνάγαγε.

**Κοντάκιον, Πχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.**

**Η** Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσαστο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς Σείους καὶ παλαιήματα, ἐγκωμίους ἄσαι νῦν· φερονύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρῆς τῷ φρονήματι, κυρία νός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

**Ὁ Οἶκος.**

**Τ**ῆς τῶν εἰδῶλων πλάνης κρατούσης ἀνά πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιπολούσης, φιλόχριστοι, μέδοντός τε δυσσεβοῦς καὶ ἀπανθρώπου ὄντος παρὰ πάντα ἀνθρώπους, προσεκυνεῖτο ἡ τῶν ἀξίων μιὰρὰ καὶ δυσάνυμος αἴρεσις· τῆ τούτῃ γὰρ ἀθεωτάτῃ φωνῇ τὰ πλήρη ὑπήκουσεν, ὡς τοὺς μὴ εἰκοντας τῇ αὐτοῦ ἀσεβείᾳ, Σύναντον ἀπειλῆσαι σφοδρόν τε καὶ δύσμορον. Ἀλλ' ἡ Μάρτυς Χριστοῦ, τὰς τῶν τυράννων ἀθέους προσταγὰς τε καὶ ἀπειλὰς καταπτύσασα, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρύξασα, τὸν ἐχθρὸν κατέπατησεν·

ὄθεν ὄρθην ἀληθῶς κυρία νός τε, καὶ παθῶν ἀπρεπῶν.

**Συναξάριον.**

**Τῆ Ζ΄.** τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

**Στίχοι.**

Διεῖς πέρυγας, εἶπεν ἂν Μωσῆς, Πάτερ,  
Ὡς ἀετός τις ἐξάνεπτης πρὸς πόλον.

Ἐδομάτῃ Θωμᾶν Σύναντος μέλας ἔμφρονα εἶλεν.

**Ο**ὗτος ἐν περιφανείᾳ καὶ περιβλήπτῳ καὶ φρασιτικῷ βίῳ πρότερον ἐνδιαπρέφας, καὶ πολλὰ καὶ μέγιστα κατὰ βαρβάρων στήσας τροπία, ὑπερτον τὸν Χριστὸν πόθησας, καὶ ἅπαντα ὡς οὐδὲν λογισάμενος, τὸν ζυγὸν Κυρίου ὑπέδου τὸν ἐλαφρότατον. Ἰσοστούον δὲ τῷ φερεπόνῳ τῆς ἀρετῆς τοὺς πολλοὺς ὑπερήλασεν, ὡς στυλὸς πυρός ἐν τῷ προσεύχασθαι τοῖς πέλας, καὶ τούτων τοῖς εὐδοκίματάτοις, διαδείκνυσθαι. Ὅθεν δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀποδιώξας, καὶ τυφλοὺς οὐματώσας, καὶ γαλοὺς ἀνορήσας, καὶ πηγὴν ὕδατος προσευξάμενος ἀνάβλυται ποιήσας, καὶ ἕτερα Σαύματα κατεργασάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Κυριακῆς.

**Στίχ.** Κυριακὴ Σανούσα, τὴν τομὴν φθίνει,

Προαιρέσει πλήν καὶ τελειοῦται ζῆφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Περεγρίνου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Δουκιανοῦ, Πομπηίου, Ἰσχυρίου, Παππίου, Σατορνίνου, καὶ Γερμανοῦ.

**Ο**ὕτως ἠπέρχον ἐξ Ἰταλίας· διὰ δὲ τὸν ὑπὸ Τραιανῶν γενομένη διωγμῶν, ἐν τῷ Δυρραχίῳ ἐρχονται. Ἐν ᾧ, τὸν Ἅγιον Ἀφειον τὸν Ἐπίσκοπον ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἰδόντες, καὶ τούτον μακαρίσαντες, συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ταξιωτῶν· καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνακηρύξαντες, προστάξει τοῦ Ἀνθυπάτου Ἀγρικολάου, ἐν τῷ τῷ Ἄδρια πελάγει ἐρήφηναι· καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον ἐχομίσαντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὁδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσοῦς.**

**Τ**υφλοῖς τὸ ὄραν, καὶ χυλοῖς Πάτερ Θωμᾶ τὴν εὐδρομία, ἐνοχλουμένοις ἀπολύτρω-

σιν, και ἀσθενούσι τὴν ἴασιν, ἐπιχορηγῶν τῆ δύναμι τοῦ Χριστοῦ ἀνεκφυγάζεις· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Η**συχίας τὴν σὴν, διετέλεσας ζωὴ Πατέρα παμμακάρο, ἀκτημοσύνη λαμπρυνόμενος, και ἐγκρατεία κοσμούμενος, μέλπων κατανύξεις καρδίας, τῷ Δεσπότη πανόλβι· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

#### Θεοτοκίον.

**Π**αρθένε σεμνή, ἀπειρόγαμη ἀγνή εὐλογημένη, καταπιπτότων ἐπανόρθωσις, ἀμαρτανόντων ἡ λύτρωσις, σώσον με τὸν ἄσωτον σώσον, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

#### Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

**Ο**νοῦς σου φωτι, ἀγαπήσεως Θεοῦ λελαμπρυνόμενος, μέσον καμίνης ἰσταμένης σε, φλογίζομένης οὐδόλας δὲ, ἀτρεπτος παρθένε ἐδειχθης, μελωδοῦσα τῷ Κτίστῃ σου· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Φ**λογίζει τοὺς τρεῖς, Νεανίας οὐδαμῶς τὸ πρὶν ἡ καμίνος, οὐδὲ τὴν Μάρτυρα· εὐχομένη γάρ, μέσον ἀκλόνητος ἴστατο, ὄρασον Σεικπὴν δεχομένη, κἢ ἐν αἰνεσί κραυγάζουσα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ρ**ομφαία τῆς σῆς, παρρησίας τὸν ἐχθρὸν τῆς ἀληθείας, Παρθενομάρτυς ἐθανάτωσας, κληρονομήσῃ πόθησασα, τὴν δικαιωθίσσαν δόξαν, Κυριακὴ και κραυγάζουσα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

#### Θεοτοκίον.

**Ο**μόνος Θεός, μόνῃ εὐρε καθαράν τὴν σὴν γαστέρα, και σωματοῦται και γνωρίζεται, ἄνθρωπος σώζων τὸν ἄνθρωπον· ἔθεν τῶν καλῶν ὡς αἰτίαν, σὲ ἐπιστάμενοι φάλλομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεοῦ σαρκὶ κητίσασα.

#### Ὠδὴ ἡ Τὸν ἐν καμίνῃ τοῦ πυρός.

**Π**ᾶθ δυσκάθεκτα φυγῆς, ἐγκρατείας χαλινῶ καθυποτάξας, τοῖς αὐλοῖς Ἀγγέλους, ἐξωμοιώθης βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, και υπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τ**ὸν τοῦ Θεοστίου Ηλιαῦ, ἀνιχνεύων ἱερὸν παμμακάρο βίον, πρὸς τὸ ὄρος ἀνήλθης, προσομιλεῖν τῷ Θεῷ, νηστεία τὸν νοῦν καθαιρόμενος, μέλπων εὐλογεῖτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

#### Θεοτοκίον.

**Ζ**ῶσα ὑπάρχουσα πηγὴ, ὡς τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀποτεκοῦσα, τὴν ψυχὴν μου τακεῖσάν, τῆς ἀμαρτίας φλογμῷ, Παρθένε Θεοτό-

και πότισον, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

**Ν**ύμφη Χριστοῦ παρθενικαῖς, καλλογαῖς Κυριακῆ πεποικιλμένη, ἐγνωρίσθης· διό σε, ἐπουρανίων αὐτὲς θαλάμων ἀξίως ἤϊωσεν, ἀνυμνολογοῦσαν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ὡ**ς Δανιὴλ μέσον θηρών, ἐνεκλήθης τὸν Χριστὸν δοξολογοῦσα, και τὴν τούτων παρθένε, θηρωθίαν σαφῶς, τῷ Σείῳ μετέβαλες Πνεύματι· ἔθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Σ**ὲ ὡς ἀνάδα πρὸς σφαγὴν, διὰ πῖθον τοῦ αἰμοῦ Θεοῦ και Λόγου, ἀγομένην οἰκτεῖρας, ὡς συμπληρῆς φωτεινούς, ἐπέμπετε Ἀγγέλους τοῦ σώματος, λύοντάς σε Μάρτυς, πρὸ τῆς τομῆς τοῦ ξίφους.

#### Θεοτοκίον.

**Ὡ**ς ὑπερούσιος Θεός, οὐσιώθη καθ' ἑαυτὴν ἐκ σου Παρθένε, και ὠράθη ὡς βρέφος, ὁ πρὸ αἰῶνων Πατὴρ ἡ Σείῳ συνυπάρχων Πνεύματι· ἔθεν ὡς αὐτοῦ σε, δοξάζομεν Μητέρα.

#### Ὁ Ἐξομῶς.

- Τὸν ἐν καμίνῃ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
- τῆς Παισὶ συγκαταβάτα, και τὴν
- φλόγα εἰς ὄρασον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, και υπερυψοῦτε, εἰς
- πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Ὠδὴ Σ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

**Π**νεύματι Πατέρα πτωχεύσας, οὐρανῶν βασιλείαν, ἀπέληρας σὺν πάνσι ἐκλεκτοῖς, ὁσῆς ἀρρήτου πληρούμενος, και τῶν πόνων ἀξίως, δεχόμενος Θωμᾶ τὰς ἀμοιβάς· διὰ τούτο σε πιστεῖ, και πόθῳ μακαρίζομεν.

**Η**τῶν λειψάνων σε θῆκη, τοῖς πιστῶς προσκυοῦσι, πηγάζει ἰαμάτων ποταμούς, πᾶθη θυγῶν κατακλύζοντας, και σωματων ὀδύνας, ἐξαιρόντας μακάριε Θωμᾶ, πρεσβείτων τῶν ἐν πιστεῖ, ἀεὶ μακαρίζοντων σε.

**Σ**υναγελάζων Οσίων, φανοτάταις ἀγγέλαις, και φέγγει ἀνεσπέρῳ νοσητῶς, Πάτεο Θωμᾶ ἀνγαζόμενος, τοὺς τὴν Σείαν σου μνήμην, τελούντας φωταγώγησον πιστῶς, και τυχεῖν σωτηρίας, πρεσβείας σου ἀξίωσον.

#### Θεοτοκίον.

**Υ**περαστράπτουσα πᾶσι, τῶν θαυμάτων τῆ αἴγλη, τῶν σῶν ἔσοχαρίτωτε Ἀγνή, τὴν τῶν πῶθων και τῶν θλίψεων, ἀπελαύνεις ὀμίχλην, και φῶς τῆς εὐφροσύνης νοσητῶς, ἐραπλάϊς τοῖς Μητέρα, Θεοῦ σε μεγαλύνουσιν.

Τῆς Ἁγίας, Ὁ αὐτός.

**Ι**σχυροτάτη παρθένε, πρὸς Θεὸν πεποιθήσει, Σηρίων τὰς ὁμάς καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασιάνων τοῦ σώματος, τὸ ἐπίπονον Μάρτυς, ἐξέκλινας γενναίῳ λογισμῷ· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ, καὶ πόθῳ μακαριζόμεν.

**Ω**ραιότατῳ νυμφίῳ, ἀραιότατον κάλλος, τῆς σῆς διευτρεπίχρῳα ψυχῆς, τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, διετήρησας Μάρτυς· καὶ τοῦτῳ τῶν μελῶν τὸς αἰσιμούς, ὡς περ προίκα προσῆξας, Κυριακῇ πανεύφημι.

**Σ**οὺ τὸ πολυάθλον σῶμα, ἐπὶ γῆς τεθλαμμένον, ἰάσεων πηγάζει ποταμούς, τοῖς εὐσεβῶς προσπελάζουσι, καὶ παθῶν ἀπελευθεῖ, τὸν ῥύπον καὶ βυθίζει πονηράς, τῶν δαιμόνων ἐπόδους· Κυριακῇ Θεοῦ μπε.

**Π**αναγία σου μήτηρ, ὡς περ ἡλιος Μάρτυς, ἀνέτειλεν ἡμῖν Κυριακῇ, νέφῃ παθῶν ἀπελευθύνουσα, ἢ φωτίζουσα πάντας, τοὺς πιστεῖ ἀληθῆ περιχαρῶς, σὲ τιμῶντας παρθένε, καὶ πόθῳ μακαριζόντας. **Θεοτοκίον.**

**Φ**ωτεινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγίᾳ ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτίζομεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

**Θ. Εἰσιός.**

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀσῆτῳ σφίᾳ, ἦγοντα καινοουργῆσαι τὸν Ἄδამ,  
» βρώσει φθορᾷ πεπιποκῆται δεινῶς, ἐξ Ἁγίας  
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,  
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

**Ἐξαποστειλόμενον.** Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

**Ε**ν οὐρανῷ ὡς Μάρτυς, Κυριακῇ σὺν τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σεῶ σεπταῖς σου πρεσβείαις.

**Θεοτοκίον.**

**Ι**ερωτάταις Κόρη, Κυριακαῖς τῆς σῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φυλάττε πάντας, δούλους τοὺς σους ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

**Εἰς τοὺς Αἴωνους Στιχηρὰ προσόμοια,**

**Ἦχος πλ. δ'.** Ω τοῦ παραδόξου Σαύματος.

**Μ**άρτυς ἀληθρῶς ἐνόηξες, σὺ τὸν Νυμφίον Χριστὸν, ἐκ καρδίας ἠγάπησας, καὶ αὐτὸν ἐκήρυξας, τῶν τυράννων ἐνώπιον· διὸ βασιάνων δεῖνὰ ὑπήνεγκας, γενναιοτάτης ψυχῆς στεφρόντη, καὶ εἰσεκκλυθας, σὺν αὐτῷ

πανεύφημι, ὡς ἀληθῶς, εἰς νυμφῶνα ἀφθαρτον, καὶ ἀτελεύτητον.

**Μ**άρτυς ἀληθρῶς ἐνόηξες, Κυριακῇ τοῦ πυρός, σὺ τὴν φλόγα κατέββασας, ἀλλὰ καὶ τὸ φρούραγμα, τῶν Σηρῶν κατεπραῖνας, τῇ πρὸς τὸν Κτίστην ζεῦσῃ πίστει σου, καὶ ταῖς πρὸς τοῦτον Σερμαῖς ἐντευξέσιν. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, κατὰ χρέος ἄσμασι, νύμφη Χριστοῦ, ἄλλῃσιν τὴν παντιμον, Σηομακάριστε.

**Μ**άρτυς ἀληθρῶς ἐνόηξες, διὰ Χριστὸν τὸν Θεὸν πολυώουνα βάσανα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα, ἀνδροικῶς ὑπομείνας, τὸν σὸν ἀγῶνα λαμπρῶς διεπύσας, καὶ μαρτυροῦσι τὸ στεφρὸς εἰληρῆς, παρὰ τοῦ νέμουτος, τρανῶς τοῖς κηρύττουσιν αὐτὸν Θεὸν, νομίμως ἀλλοῦσῇ τε, βραδεία νίκης λαμπρᾷ.

**Δευτερόθεν τὸ πρῶτον. Δόξα. Ἦχος β'.**

**Ε**ν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκηνώσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἀσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν Παιθενίας ἐγκώμιον· Ὁ Παρθένια, γὰρ Θεοῦ· Ὁ Παρθένια, Μαρτύρων δόξα· Ὁ Παρθένια, Ἀγγέλων συνόμιον.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.**

## Τῆ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.**

**Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. γ'. καὶ ψάλλομε. τὰ ἐφεξῆς Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Ἁγίου.**

**Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.**

**Α**φρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρός, ὑπὸ Θεοῦ πανσφῶως, οὐρανόνθεν τὴν κλησιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον· ὅθεν μαθῶν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδείχθης καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

**Τ**ῇ μυσικῇ παντευχίᾳ, καθωπλισμένος σοφείῳ, Προκόπιε Σέοφρον, Σράση ἐχθρῶν, ὀσμηνῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ζῶανα καθελῶν, μέχρις αἵματος ἐνήθλησας.

**Ὡς τὸ φρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πιαῖς Ἐγγυαῖσι, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυρι, Βασιλεῖ, καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σε, ταῖς σαῖς πρεσ-**



βείαις προσάγεις τῷ Χριστῷ, ὃ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

**Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια,**

**Ἦχος δ'.** Ἐδοκίαι σημειώσιν.

**Α**στρον ἀνατέλλας, ἐκ τῆς Ἐβίας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπτε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς Θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγεῖνῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγίσταις λάμψεσι· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, ἀλλοφύρε Προκόπτε.

**Σ**ωμὰ σου Προκόπτε, καταξέσμενον ἔνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασάνων, ξίφει τευνόμενον σαρὲ, τὴν βασιλείαν σοι προσέξηνσε, παμμακάρο τὴν οὐράνιον, ἐν ἡ χορεύεις γηθόμενος, ἀλλοφύρε πολυάθλιε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

**Δ**ῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίστειας, ἱερώς ἐναθλήσαντα, Θεόφρον Προκόπτε, μετ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς κηρυμῆθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνδρειοφρόνας ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιῶτην ἀήττητον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς τῆς πίστειας πρόμαχον.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β'.**

**Ε**ξέλαμψε σήμερον, ἡ ἔνδοξος μνήμη σου Προκόπτε πολυάθλιε, συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρτους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ προστρέχοντες, ἐν τῇ σοφῶν λειψάνῳ σου, ἱαμάτων χαρίσματα λαμβάνομεν· καὶ τὸν σὲ στεφανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύστως ὁμῶς ἄζοντες.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

**Τ**ὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκτίνω πρὸς σέ Δέσποτα· Μὴ παρίδῃς, τὸν μικρὸν μου στεναγμὸν· ἐν ὧρα ὅταν κρίνῃ, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, γενοῦ μοι στέπνη καὶ βοήθειαι.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Ε**ν ζυλῷ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένη μητρικῶς, ὠδύρετο βοᾶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σώσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,**

**Ἦχος δ'.** Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Ο**ὐρανὸθεν ἡ κλησίς σου, ὡς τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν Προκόπτε πακαοἰδιμε-

καὶ φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὸ σκότος κατέλιπε, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ, τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θεαίαι λάμψεσι, τῶν σεπτῶν σε αγῶνων καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύχημα.

**Στίχ.** Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

**Ε**γκρατεία τὸ πρότερον, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας ὑστερον, πρὸς τὴν ἀθλησιν, ἀνδρειοφρόνας ἐχώρησας, παμμακάρο Προκόπτε, ἀρειυθήσας τῆς σαρκὸς, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν βασάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἀνω, χοροστασίας ἀνέδρομας.

**Στίχ.** Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

**Σ**τρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ροαῖς τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐδύθισας, καὶ ὀμβροῦς ἀνέδουσας, ἱαμάτων δαφιλῶς, ἐκ πηγῶν ἀνυμνοῦμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ Σωτῆρος καὶ πάτας, καταρθεύων, τοὺς ψλογμῶ τῶν παθημάτων, συνεχωμένους Θεοπέευστε.

**Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.** Προκόπιον Χαρτοφύλακος.

**Τ**αῖς μυστικαῖς λαμπρόσι, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος καταυγάζομενος, Μάρτυς Προκόπτε γενναῖόφρον, εἴσεις θεὸς χορηματίζεις, Θεούμενος ἐν μελέξει· ὅθεν τοὺς πίθει τελοῦντάς σου τὴν φωσφόρον ἑορτήν, ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, περιώζε σαῖς προσβείαις.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Ὁ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

**Χ**αῖρε πυρίμορρον ὄχημα· χαῖρε ἀγγή μυστική, ἡ τῷ κόσμῳ εἰσάξασα, τὸν λαμπρὸν καὶ αἰδοῦτον, καὶ ἀνέσπερον ἦλιον· χαῖρε κογχύλη, πορφύραν βάψασα, ἐκ σῶν αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός· χαῖρε πανάγχατε· χαῖρε φυλακτῆριον, πάντων πιθῶν, τῶν προσκαλομένων σε, ἐν πεποιθήσει ψυχῆς.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Τ**ὶ τὸ ὀρώμενον Σάμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὃ Δέσποτα· Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ζυλῷ ἀνήρησαι, ἢ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωὴν· Ἡ Θεοτόκος, κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμασμένον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀόρητῶς ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.** Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινῶ, καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήγου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος·

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Π**λουσίαις μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, περιχέομενος, τοὺς τὴν φωσφόρον ταύτην καὶ σεπτὴν, ἐόρτην σου γηραιόνας, παθῶν ἀγλῦλος λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν Μάρτυς Προκόπιε.

**Η** κλήσις οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἢ σὴ Προκόπιε, ἀλλ' οὐρανόθεν Ἰακύνθον ὡς τὸ πρῶν, ὁ Χριστὸς ἐσαγήνευσε, παθῶν οἰκίσμων Μάρτυρα, πανακλιτῆ σε ἐραγαζόμενος.

**Σ**τρατείας τῆς ἐπιπέρας πάντοσε, τὴν αἰωνίζουσαν, ὡς νονεγχεῖς ἠλλάξω καὶ θνητοῦ, βασιλείωσ ἀθάνατον, καὶ βασιλείων ἀφρονον, σοὶ παρεχόμενον Προκόπιε. Θεοτοκίον.

**Τ**ὸν φύσει Δημιουργὸν ἐκύησας, ἡμᾶς θεώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνητε· ὃν ἐκτενοῦς ἰκέτευε, φωταγωγησαὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

**Σ**ταυροῦ ἐν μέσῳ, παραδόξως Χριστὸς σοὶ ὀπτανεταί, ἐκδοξασμῶν ἐμφανῶς, τὴν πρὸς ἡμᾶς συγκατάθεσιν, καὶ σὲ πρὸς τὴν ἀλλήλων, προσεχματούμενος.

**Ν**αὸν καὶ στήλην, ἀνεγείρας σαυτοῦ Θείου Πνεύματος, ζήλου πνέων θεϊκοῦ, ναοὺς καὶ ἀψυχα ἐδάνα, δαιμονίων κατέαξας, Μάρτυς Προκόπιε.

**Σ**υναπεβάλου, δεσμοτίνους χιτώνας τῷ ξέσθει· ἀφ' ἁρσίας δὲ στήλην, περιβάλου Προκόπιε, καὶ τὸν πολυμήχανον, Μάρτυς ἐγύμνωσας. Θεοτοκίον.

**Ρ**ῦσαι με πάσης, προσβολῆς ἐναντίας τοῦ ὄψεως, Μητροπάρθενε ἀγνή, καὶ τὴν καρδίαν μου φώτισον, πίστει σε δοξάζοντος, τὴν παναμύμητον. Ὁ Εἰρμός.

**Ο**υκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυναμίαι καὶ πλούτω  
 • καυχόμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,  
 • ἐνυποστάτῳ Σαφῆ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν  
 • Ἄγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Τ**ὸν Παῦλον ὡς τὸ πρῶν, ὁ Χριστὸς οὐρανόθεν, Προκόπιε σορέ, σὲ καλεῖ πρὸς τὴν πίστιν, τὸ κάλλος τὸ ἐνθεον, προσιδῶς τῆς καρδίας σου· θῆεν ἠθλησας, ἀνδρειοτάτως κηρύτ-

των, τὰ παθήματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπους, παμμάκαρ ἐπέλευσιν.

Θεοτοκίον.

**Ε**λπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσιν, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Η** ἄσπιλος Ἄμωας, τὸν Ἄμωον κ' Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρασα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πᾶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάθεσιν, καὶ τὰ ἐκύησα πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

Ὡδή δ'. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

**Ε**παρθέμον τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας, τὸν ἀλαζόνα τύραννον, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην, θεῖαις ἀνυψώσσει, κραυγᾶν κατέρραξας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ε**πιπράνεται φρουρῶ σοὶ ἐγκλεισμένῳ, ὁ Δουρωτῆς Προκόπιε, θάρσους ἐμπιπλῶν σε, φέγγει τε λαμπρῶν σε, καὶ κλήτην κατὰλληλον, σοῦ τῇ ποικιλῆ παρεχόμενος.

**Τ**ὸ τῇ χάριτι τῇ θεῖᾳ λελαμπρυσμένον, σοῦ κατιδόντες πρόσωπον, οἱ τῆς ἀπιστίας, ζόφῳ καλυπτόμενοι, τὸ φέγγος τῆς πίστεως, θεῖα ἐπινεύσει κοιζῶνται. Θεοτοκίον.

**Β**εβαρημένον τῷ ὕπνῳ τῆς ραθυμίας, πρὸς μετανοίας ὄρθρον με, τῇ σῇ ἀκριμῆτι, Δέσποινε ἐξέγειρον, πρεσβείᾳ καὶ σώσον με, μόνη τὸν Σωτήρα κηύσασα.

Ὡδή ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

**Τ**ῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, στρατὸν εὐσεπέθη, προσενήνοχος τῷ Χριστῷ, Μαρτυροῦσι αἵματι, κληρονομήσαντα, μετὰ σοῦ Προκόπιε, βασιλείαν τὴν ἀσάλευτον.

**Τ**ῆς συγκλητῆς ὤφθησαν, τῆς ἄνω κοινωνοί, γυναικῶν αἱ Συγκλητικαί, γένους περιφάνειαν, ἀπαρτισμέναι, καὶ Σανεῖν ἐλόμειναι, ὑπὲρ σοῦ Λόγε ἀθάνατε.

**Τ**ῷ πυρὶ φλεγόμεναι, τῷ θεῷ τὴν ψυχὴν, φλεγόμενου καὶ σφειδῶς, ξεομένου σώματος, περισφρόνησαν, αἱ τὴν σπὴν ποθήσασαι, βασιλείαν Πολυέλες. Θεοτοκίον.

**Σ**υλλαβόσθα τέτοκος, Θεῶν Ἑμμανουήλ, εἰς ἀνάπλευσιν τῶν βροτῶν, Παναγία ἄχραντε, σάρκα γενόμενον· ὃν αἰεὶ ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥῆθ' σ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ε**ρῶ σοι, ἡ μελιρρύτος γλώσσα διδάγματα, μελιγαθὴ καὶ περὶ αἰας, ἀθείας ὅπως ἀπελυτρώτο, εὐπειθῶς σοι, τοὺς προστρέχοντας Μάρτυς Προκόπιος.

**Μ**ητέρα, τὴν εὐεβέειαν Μάρτυς κησάμενος, τῆς δυσσεβείας ἐξαιρέεις, σοὺ τὴν κατὰ σάρκα σεμνὴν μητέρα, καὶ προσάγει, οὐρανίῳ Πατρὶ οἱ ἀλλήσεως.

**Τ**ὰς ὄψεις, ἀποσέων σιδήρῳ ὁ τύραννος, τοῦ λογισμοῦ σε τὸν τόνον, Μάρτυς οὐκ ἐσάλευσεν ἠδρασμένον, τῆ ἀγάπῃ, τοῦ τὰ πάλη σαρκὶ ὑπομείναντος. **Θεοτοκίον.**

**Α**γιον, τῶν Ἁγίων ἀρόθως ἐκύησας, ὑπεράγια Παρθένε, τοὺς πιστοὺς αἰεὶ ἀγιάζοντα, καὶ Μαρτύρων, τοὺς ἁλοῦσιν τοῖς Ἀγγέλοις συναπτόντα. **Ὁ Εἰρμός.**

• Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεις Κύριε, ἡ  
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-  
• θρου κεκαθαυμένη, τῷ οἰκτον, ἐκ τῆς  
• πλευρᾶς σου βύσαντι αἵματι.

**Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζήτων.**

**Τ**ῷ ζῆλῳ Χριστοῦ, τῷ ζείῳ πυροπολούμενος, καὶ ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ τιμῆ φρουρούμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρονῆμα, καὶ τὰ φράση καθεῖδεις Προκόπιε, καὶ τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῆ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. **Ὁ Οἶκος.**

**Σ**τόμα συνέσεώς μοι παράσχου ὁ προάναρχος Λόγος, βουλομένῳ ἡμῶν τὸν σὸν ὀπίτην Προκόπιον· ἔχεις γὰρ πλούτου τῆς εὐσπλαγγνίας ἐν ἀπειρῷ Χριστέ μου πελάγει τῶν σῶν κριμάτων· ἵνα κατὰ τῆς ψυχῆς τὸ ζοφῶδες καθαρθῶ, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα ἀποσμηξῆς, καὶ ναὸς ἀμώματος τοῖς ζείοις ἔργοις γενόμενος, ἐπάξια μὲν τῷ Μάρτυρι ὅς τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν ὕψωσας, τῆ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

**Συναξάριον.**

Τῆ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκόπιου.

**Στίχοι.**

Ἔσκε Προκόπιος, ἀνχένα κλίνων,  
Λέγειν Κοπεῖτω· τῆ πλάνῃ γὰρ οὐ Σῶ.

Ὁγοδοᾶτη Προκόπιον ἀρηιθίου κράτα κέρσαν.

**Ο**ύτος ὁ τοῦ Κυρίου Μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, πατὴρ μὲν

εὐσεβοῦς, καὶ τὸν Χριστὸν ὀμολογῶντος, τοῦνομα Χριστοφόρου· μητρὸς δὲ Θεοδοσίας, τὰ εἰδῶλα Στρακευούσης, τῆς Λιλιανῆς (Ἱερουσαλήμ ὀμλ.) πόλεως· γέννημα· ὃν ἡ μήτηρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην, πρὸς Διοκλητιανὸν ἀγαροῦσα, Δοῦκα τῆς Ἀλεξανδρείαν πεποίησεν.

Ὁ ἐντολὰς παρὰ τοῦ βασιλέως δεξάμενος, τοὺς Χριστιανούς τιμωρεῖσθαι, καὶ ὁδοῦ τῆς πρὸς Ἀλεξάνδρειαν ἀνάμενος, ἐξαίφνης κατὰ τὴν ὁδὸν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν γενομένων, φωνῆς ἤκουσεν οὐρανόθεν, καλοῦστος τε αὐτὸν ἐξ ὀνόματος, Νεανίαν, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ τὸ πρότερον ὄνομα) καὶ τὴν πορείαν ὀνειδί-ζουσης καὶ θανάτου ἀπειλούσης, ὅτι Θεομαχῆσων πορεύεται κατὰ τῶν Χριστιανῶν. Τοῦ δὲ Ἁγίου σαφέστερον ἐμφανίσθηαὶ τὸν λαλοῦντα παρακλήσαντος, ὡρῆα αὐτῷ Σταυρός ἐν εἰδεί κρυστάλλου, καὶ φωνῆ ἐκείθεν ἠκούσθη, λέγουσα· Ἐγὼ εἰμι ὁ ἑσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ λοιπὸν ἅπαν τὸ οἰκονομίας μυστήριον ἀνεβίβει, ὑποσφραγῆς ἐν Σκυθοπόλει, ἐπέταξε γενέσθαι, μετὰ τοῦ δειχθέντα τύπον αὐτῷ, Σταυρὸν, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου συγκείμενον.

Ἐπει δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τῶν Σαρακηνῶν μέγιστον στήσας τρόπιον, πρὸς τῆς μητρὸς θυσίας τοῖς εἰδῶλοις εὐχαριστήριους προσενεργεῖν προετρέπετο, καὶ, ὡς τιμὴ ἐπισπευτικῆ, ὄμλος ἦν, αὐτίκα τοῦτον ἡ μήτηρ διαβάλλει ὡς Χριστιανὸν πρὸς τὸν βασιλέα. Ὁ δὲ, Οὐλίαν, καὶ τῆς Καισαρείας Ἡγεμόνι, ἐπέτρεψε τὴν κατὰ τοῦ Ἁγίου ἐξέτασιν· ὅφ' οὐ τυπεται σφοδρῶς, καὶ τῷ δεσμοτηρίῳ δίδεται, δόξας ἡμιθανῆς εἶναι· τῆ δὲ τοῦ Κυρίου ἐπιστάσις, τῶν δεσμῶν ἐλύθη, καὶ Προκόπιος ἐλήθη. Εἶτα ἀγεται ἐν τῷ τῶν εἰδῶλων ναῷ· καὶ διὰ προσευχῆς τὰ ἐκέισε εἰδῶλα καταβαλῶν, τοὺς στρατιώτας τῶν δύο νουμέρων, σὺν τοῖς αὐτῶν τριβούνιοις (τοὺς στρατιώτας δηλ. τῶν δύο Ταγματῶν, σὺν τοῖς στρατηγοῖς αὐτῶν) Νικοστράτῳ καὶ Αντιόχῳ καὶ δώδεκα γυναῖκας Συγκλητικῆς, ἅμα τῇ μητρὶ Θεοδοσίᾳ, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπιστάται πίστιν· ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετηθήσαν, αἱ δὲ ἀπειθῶς αἰκίζονται, καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκκόπτονται, καὶ πυρωθεῖσαι σφαίραις τὰς μασχάλας διαπεύρονται, καὶ ἕψαι τὰς κεφαλὰς ἐκκόπτονται.

Μετὰ ταῦτα, ὑπὸ Φλαβιανοῦ Ἡγεμόνος εἰς

ἔξεσται ὁ Ἅγιος καθίσταται. Ὅς Ἀρχελάω τινί, ἔφηει πλῆξαι αὐτὸν κατὰ τῆς γαστροῦ κελεύσας, ὁ εἰς τοῦτο προπηδήσας, κατὰ γῆν νεκρὸς ἔκειτο. Εἶτα τείνεται ὁ Ἅγιος καὶ ἔξεται· καὶ ἐπ' ἀνθρακίαις ἀπλωθεὶς, καταφλέγεται· καὶ ὄξος ἐπαντλείται ταῖς καύσεσι· καὶ τῆ χειρὶ πῦρ καὶ λίθων τῶν δεξιόμενος, ἀλιπυρὸν τὴν χεῖρα ἐκράτησεν, ἵνα μὴ ῥόξῃ τοῖς ἀεθίσαι, σκληρῶς τὸ πῦρ, θυσίαν τοῖς εἰδωλοῖς προσαμαγεῖν. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἀναρτηθεὶς ἕζεται· καὶ τὰς χεῖρας προσδέεται· καὶ εἰς λίθων ἐκπυρρῶντα μέλλων ἐμβληθῆναι, ἐπεὶ τῆ τοῦ Χριστοῦ σφραγίδι τούτου κατέλυσε, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· καὶ τιμθεὶς τὸν ἀνχένα, σφραγῆφορος εἰς οὐρανὸς ἀνεβλήθη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὡδὴ Ζ.** Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Β**αρεὶ μολύβδου, τὸν σὸν ἀνχένα συντριβόμενος, Μάρτυς, οὐκ ἠθάνου· φέρειν γὰρ τὸν ζυγὸν ἐπανχένιον ἐπέησας, τὸν ἐλαφρότατον, τοῦ οἰκοῦν ἡμῖν ὀμιλησαντος.

**Χ**άριν ἐξ ὕφους, τῶν ἰαμάτων κομισάμενος, νόσους, ἀπελαύνεις, Μάρτυς καὶ ποιητῆ, ἐξοῶν διώκεις πνεύματα· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

**Τ**ῶν νικηθῶδεις, τῶν δυσμενῶν πληγῶν δευχόμενος, Μάρκα, καὶ πυρὶ φεγγόμενος καρτερῶς, τὴν ἀσβείαν κατέλεξας· Ἐυλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

**Θεοτοκίον.**

**Κ**όρης ἀφθόρου, ὑπερφυῶς ἀποτίκτεται, Λόγος, ὁ τὰ λόγῳ πάντα δημιουργῶν, ἀλογίως θέλων ῥύσασθαι, τοὺς τὴν ἐκουσίον δοξολογοῦντας, αὐτοῦ συγκατάθεσιν.

**Ὡδὴ Η.** Χεῖρας ἐκπετάσας.

**Λ**αμπάσι φλεγόμενος δεινῶς, τοῖς ὀβελίσκοις τε κατακεντούμενος, καὶ τοῖς χρονίαις σε μάλωψιν, ἀναξέσις εἰσοδεχόμενος, ἢ ἀλγεινῶς σφοδρῶς, Μάρτυς ἐκράνναζες· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Τ**ῆ σὴ δεξιᾷ τὰ ζυφερά, δαιμόνων πρόσωπα, Μάρκα ἐρράπισας· ταύτην γὰρ ἀνθραξιν ἐνδοξε, καταφλέγεσθαι ὑπέδειξας, παρανομοῦντι δικαστῆ, ἀντιταττόμενος καὶ κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Τ**ὴν πέτραν Χριστὸν τὴν ἀρράγην, παμμάκαρ ἐνδοξε, ἔχων Σεμέλιον, λίθους Προκόπεια

ἔχαιρος, ἀμοιρῶν βαρυνόμενος, πρὸς ἀδαρῆ σε χαρμονῆν, ἀνακουφίζουσαν ἐξοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ὸν πᾶσαι Κόρη γενεαί, ὡς προσηρῆσας, σὲ μακαρίζουσι, Θεὸν μακάριον τέξασαν, μακαρίους ἐργαζόμενον, τοὺς τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ, ἀκολουθούντας πιστῶς, καὶ βιώντας· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ οὐκ ἠνι ἐσβέσας, ἀσπὴν περιζωσάμενος, οἱ εὐσεβῆς ἐσφάται, Παῖδες κραυγάζοντες· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὡδὴ Θ.** Λίθος ἀχειρότμητος.

**Τ**ὸν πεπονημένον σοι τέλους, ἐπιτυγῶν μεγαλοπρόνομος, ἔλλινος Θεῷ τὸν ἀνχένα· κρουσθεὶς δὲ ξίφει ὡς περ ἐν ἀμακί, τῇ σῶ ἐπέδωξαι αἵματι, καὶ πρὸς αὐτὸν Μάρτυς ἀνέδραμες.

**Β**ούεις ποταμούς ἰαμάτων, παύεις δὲ φλογμῶν παθημάτων, δαιμονικάς τε βυθίζεις φάλαγγας, τῇ πακοσθενεὶ τοῦ Πνεύματος, Σεία δυνάμει ἀξίαγατε.

**Τ**ὸς τὴν παναγίαν σε μνήμην, περιχαρῶς ἐπιτελούντας, πάσης ἀπειλῆς πάσης νόσος, πλυτὸς κινδύνου σῶζε Προκόπεια, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην Κύριον, ἱερωτάταις σου δεήσεσι.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ῶς ἡμῖν ἀνέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σε νηδύος, ὁ δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῶν ἀστέρων καὶ πάσης κτίσεως· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένη, ἀκρογωνιαῖος ἐπιμήτη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκος μεγαλύνομεν· Ἐξαποσειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

**Ε**ξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ, ἐγένετό σοι ἡ κλήσις· ἢ φερνύμωμος προκόπτων, Προκόπεια τῷ Κυρίῳ, χοροὺς προσήξας Μαρτύρων· μεθ' ὧν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν σὲ εὐφημούντων.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ὸ τὸ πολίτευμα Λόγε, κραταίωσον ἐν πολέμοις, τοῖς Βασιλεῦσι τὸ νίκος, κατὰ βαρβάρων παρέχων, τῆς Θεοτόκος πρεσβεΐας, ἢ ἐδωρήσω, Χριστιανοῖς προστασίαν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱσθῆμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος β'. Βυζαντινῶν.

**Ω**ς προκόπτει ἐν Θεῷ, πάντας πρέσβευε ἀθλοφόρε, προκόπτει ἐν αὐτῷ, Μαρτύρων κλέος μέγιστε Προκόπτιε, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ τούτου θρόνῳ ἀεὶ παριστάμενος, ἐν Σεαρέφτοις ὁδοῖς καὶ Σείαις πράξῃσιν, εὐαρεστοῦντας αὐτῷ, καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

**Ν**εανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὡς περ ὁ Σεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν υφίστων τὸ Σείον χάρισμα ἐδέξω, καὶ τοῦ θειοῦ πολεμητήρος τὰ θράση, τῇ πανοπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατεβαλες. Μαρτυρῶν τὸ καύχημα, ἀθλοφόρε Προκόπτιε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Κυριακοῦ.

**Αἶνος** τῷ Θεῷ, ἐκ χοϊκῶν χειλέων προσάδεται, ἐπὶ τῇ Σείᾳ μνήμῃ σε, Προκόπτιε πολὺάλλε· σὺ γὰρ ᾤφθης ἀκραϊωνῆς στρατιώτης, τοῦ λόγου τῆς πίστεως, ραυλίσας ἐν τῷ σκάμματι εἰδῶλον τὰς μορφῆς· καὶ νῦν προσερίσθης τῷ φέγγει τῆς Γοιᾶδος, κατακυσσεύων ἡμῶν, τὰς διαρκείας τὰς πρεσβείαις σε.

Ἦχος πλ. α'.

**Ἡ** Ἐκκλησία σήμερον, στολισμένη τοῖς ἄλλοις σε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ εὐφροαίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέλαστον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφήμως, κραυγάζει γεραίρουσα· Καίροις, ὁ τὸν Παῦλον ζήλωσας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντριφὰς τοῦ ἀντιπάλου. Χαίροις, Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ Βασιλέων κραταιώμα, Προκόπτιε πολὺάλλε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρρησίαν ἔχων, Ἀθλοφόρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ανατολιῶν.

**Ω**ς περ ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ δεξάμενος, Μάρτυς Προκόπτιε, καὶ προκόπτων ἐν Θεῷ, τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει, τῶν τυράνων τὸ δυσσεδές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπνές, ἀνδρείως κατήσχυνας. Διὸ καὶ μέχρῃς αἱματος ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς ἀνταγωνισάμενος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Luglio.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Δ**έποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ ἑλιψῆς.

Εἰ βούλει, Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνα τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ς'. Ὡδή.

Ἀπόστολος καὶ Ευαγγέλιον, Μαρτυρικά.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόστυνον αἰώνιον.

## Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρόν.

**Ο**τε, ἡ κορηὶς τῶν Μθητῶν, περιερχομένη τὸν κόσμον, ὄλον ἐσφίριξε, τότε σε εὐράμενον λίθον ὡς ἔντομον, Ἐκκλησίας Σεμέλιον, ποσβάλλεται μάκαρ, στήλας καταστρέφοντα, εἰδωλικὰς καὶ ναοὺς, Σείᾳ, δυνατεῖα τοῦ Λόγου, τοῦ διὰ παρκὸς ὀμιλῆσαι, Πάτερ τοῖς ἀνθρώποις εὐδοκῆσαντος.

**Λ**όγω, φυγαδεύων ποτηρὰ, πνεύματα κακίας ἐτέλεις, πνευματικούς τοὺς λαοὺς, Πνεύματος τῇ χάριτι, Μάρτυς Παγκράτιε, ἀνατέμνων τὴν αὐλακα, τῆς τούτων καρδίας, καὶ καταβαλλόμενος, σπόρον τὸν ἔνθεον· ὄν περ, γεωργῶ προσηγάγου, τῷ ἐπουρανίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

**Δ**ύσιν, φροντωρίαις νοηταῖς, σὺ Ἀνατολὴν ἀπειρογάσω, ἥλιον φέρουσαν, Σείας ἐπιγνώσεως, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῶν, ὑπὲρ νοῦν ἀνατειλάντος· καὶ δύσας ἀθήσει, Πάτερ ἐξάνετειλας, πρὸς φῶς ἀνάσπερον· ἔθλα, τῶν εἰσώτρων λυθέντων, βλίεπεις τὸ ποθούμενον κάλλος, τοῦ Ἀγωνοδέτου σου Παγκρατίε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Π**άντων, προστατεύεις ἀγαθῆ, τῶν καταφενύοντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνῳ καὶ ἑλιψῆσιν, ἀεὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὄθεν σοι

προσπίπτομεν· Ῥῶσαι, πάσης περιστάσεως  
τοῦς δούλους σου. **Ἡ Σταυροβιοτοκίον.**

**Υ**ῆρες, ὑπομείναντα πολλὰς, ἢ ἐπὶ Σταυ-  
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τὸν παντὸς Ηοικτὴν,  
βλέπουσα Πανάγχαυτε, ἔστειλε ἰέρουσα· Ὑ-  
περῦνυτε Κύριε, Ὑιὲ καὶ Θεῷ μου, πῶς τιμῆ-  
σαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις,  
ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δέξαι τῇ πολλῇ εὐσπλαγ-  
χίᾳ, καὶ συγκυατάβασί σου φιλόνηρωπε.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.**

Καὶ τρόπων μέτοχος.

**Ἡ ἱοπά Ακολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ,  
καὶ Ἀποψίσεως.**

Εἰς τὸν ὄρθρον.

**Ἡ συνήθεια Σαρχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς  
Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὐ ἢ Ἀ-  
κροατικῆς.**

Ὑμνεῖν σε, Μάρτυς, προσθέτω Χριστὸς πλέω.  
(—πλείω).

**Θεοτόκος, ἢ μᾶλλον Ἰωσήφ (\*).**

**Ὠδὴ α' Ἦχος α'. Ὠδὴ ἐπιτύκιον.**

**Υ**πέστιμον λίθον σε, ἢ Ἐκκλησία, γνωρί-  
ζει Παγκράτιε, ἐδρασιμῶ τῶν λόγων σε,  
στηριζομένη αἰεὶ, καὶ διὰ τοῦτο σου τιμᾶ, τὴν  
μνήμην σήμερον.

**Μ**ονάδα τρισάριθμον, ἐνίσχυμένη ταυτό-  
τητι φύσεως, καταγγέλλων ἐσθίεσαι,  
τῆς ἀθείας ἀγλύ, καὶ φωτοδόλοισ διδαχαῖς,  
λαοῦς ἐρωτίσας.

**Ν**εώσας ἀρότοι σου, τὸν Δεῖον λόγων,  
καρδίας Παγκράτιε, γεσηπείσας πρό-  
τερον, κακισπασίας ἀνχημῶ, γοιμίους ἐδειξας  
σαφῶς, διὰ τῆς πίστεως.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**κ σου ἀνατέταλιν, ὁ φωτοδότης, φωτί-  
ζων τὰ πέρατα, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, ἄ-  
χραντε Δέσποινα· δι' οὐ οἱ ἐν σκότει καὶ  
σιχί, φῶς θεάσαντο.

**Ὠδὴ γ'. Στερωθήτω ἡ καρδιά μου.**

**Τ**ῶ τυπικῇ σου λόγῃ ἔτειμε, δυσσημίας,  
Ὅσις ἀκταναν, καὶ κατεφύτευτας φυ-  
χαῖς, τῇ σαρκίᾳ δόγματι, ἀρετῶν εὐθουνο-  
μείας, τῇ αὐξήσει Παγκράτιε.

**Υ**πό τοῦ Πνεύματος σθενούμενος, ποιησά  
ἐδείξας πνεύματα, καὶ τῷ μοχλῇ τῶν  
προτευχῶν, τὰ τεμένεα ἠρώθησας, τῶν εἰδώ-  
λων, Ἐκκλησίας ἀνιστῶν ἀξιάγαστε.

**Σ**κευὸς εὐρών σε Θεῖα Πνεύματος, καθαροῦς  
ἀιτίνας δεχόμενον, ὁ Κρησφιλος Μάθη-  
τῆς, πρὸς τὴν δύστην ἀπέσειδεν, ἀθείας ἐκμειώ-  
σαι, τὴν ἀγλήν παντοδύσμιε. **Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ τὴν νεφέλην τὴν ὀλοφύτων, καὶ Θεοῦ τὴν  
στάχυον τὴν ἀγγυροσον, καὶ πλατυτέ-  
ραν οὐρανοῦ, καὶ μεταρσιον κλίμασα, ἀπει-  
ρόγαστε Παρθένη, οἱ πιστοὶ μακαρίζουεν.

**Ὁ Ἔσιος.**

**Σ**τερωθήτω ἡ καρδιά με, εἰς τὸ θελήμα  
σε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρα-  
νον στερεώσας τὸν δεῦτερον, καὶ ἐδράσας  
ἐν ταῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμις.

**Κεθισμα, Ἦχος δ'. Ἐσπερινὸς σήμερον.**

**Ε**υσεβείας πρόμαχος, τοσπινοφόρος, ἐπεὶ  
Παγκράτιε, ἀναδείχθεις ἐν οὐρανοῖς, σὺν  
Ἀσωμάτοις παρίστασαι, νῦν τῷ Κυρίῳ, προσ-  
βέβωον σωθῆναι ἡμᾶς. **Θεοτοκίον.**

**Ε**ν σῇ σκέπῃ ἀχραντε, τῇ σῇ Παρθένη,  
προσφυγόντων δέσπιν, προσδεξιμένη  
παρ ἡμῶν, μὴ διαλίπης προσβέβουσα, πρὸς  
τὸν Υἱόν σου, σωθῆναι τοῦς δούλους σου.

**Ἡ Σταυροβιοτοκίον.**

**Ε**πὶ ξύλου βλέπουσα, προσηλωμένον, σὸν  
Υἱόν καὶ Κύριον, καὶ θρηνησοῦσα μη-  
τρικῶς, ὀδυρομένη ἐκραύγασας· Οἱ μοι, πῶς  
πάσχεις, Ὑιὲ μου παυροίτατε;

**Ὠδὴ δ'. Ἐν πνεύματι προσβλέπων.**

**Π**υρὶ τοῦ Παρακλήτου, πυρίπνοος δειχθείς,  
τὴν ἀπάτην ἐφλέξας, Παγκράτιε σοφέ.  
καὶ ἀναλαμβάνας ὡς λυχνος, τοὺς ἐν θαλάσῃ,  
βυθιζομένους τῆς ἀγνοίας, πρὸς λιμένας Δεῖου  
εὐμβιάζεις θελήματος.

**Ρ**ημάτων σου ὁ φλόγγος, ἐξήχηται σορῆ,  
πέγγει λαμπουόμενος, τῆς γνώσεως  
Χριστοῦ, δι' οὐ Ἑλλήνων σοφία ἀπεμωράνη,  
καὶ τῆς κακίας σοφιστῆς ἀπετεφρώθη, Μάρ-  
τυς Ἰεράρχα Παγκράτιε.

**Ο**βίος σε ταῖς Δείαις, ἀστράπτων καλλο-  
ναῖς, πάντων ἀπημαύρωσε, δαιμόνων τὰς

(\*) Σημαντικὸν ἐπισόδη, ἀ' ὅτι ἐν τῇ Χειρογραφίᾳ τῆς Κελτικῆς,  
ὁ παρὼν Κανὼν ἔχει παραπροσγεγραμμένον καὶ τὸν δευτεροῦτον.—β'.  
Ὅτι τὰ τῆς γ' καὶ δ' ὠδῆς Τροπάρια, ἐναλλάγματα τῶν ἑσπιν προ-  
τερον, ἐφωδύθησαν πρὸς ἐκ τοῦ αὐτοῦ Χειρογράφου. Τοῦ δὲ τῆς ε'  
καὶ δ' ὠδῆς, ἀναγεγραμμένον ἔστιν ἡσυχί, ὡς καὶ ἐπισημασθῆναι ἐπὶ  
ἐκ παραπροσγεγραμμένον τὸν ἄρθρον, ἢ ἐπισημασθῆναι ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ὡς  
καὶ τὸ β' Τροπάριον τῆς δ' ὠδῆς, ἀντικαταστήσει ἐν ἐπισόδῳ ἐκ τοῦ  
αὐτοῦ Χειρογράφου. Σημαντικὸν ἐπὶ πάντων, ἐπὶ δὲ αὐτῆς Ἰωσήφ  
ἔχει ὁμοίαν Ἀκροατικὴν εἰς τὸν Ἐσπερινόν τε Φωκίον (Ἰωσήφ ὡς  
καὶ τὸ διακρίσει Χειρογράφου) Ὑμνεῖν σε, Φωκίε, προσθέτω  
Θεός γάρ σου Ἰωσήφ.

δράμας· και διαλύσας τὸ σκότος τῆς ἀθείας, νύκτας ἡμέρας, ἐναπέδειξας τοὺς πόθῃ σου ταῖς διδασκαλίας εὐπειθήσαντας.

**Σ**αρκουμένον τὸν Λόγον, οὐσίαις ἐν ὄψει, Κόρη και Σελήμασι, ἐκύψας ἀγνή, τὸν τὰς εἰσόδου, γνωρίζαντα παραδόξως, τῆς σωτηρίας, τοῖς τῆ πλάνῃ δουλωθείσιν, ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

**Ὠδὴ ε΄.** Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

**Θ**αυμάτων ἐπιδείξειςιν, ἐξώργησας λαούς, λόγῳ δὲ ναοὺς καταδόξασας, και ἔδομησῶ ἱερωτάτα, Ἐκκλησιῶν τὰ κάλλη, εἰς καινισμόν ἀνθρώπων.

**Ε**ρράγη πρό προσώπου σε, φραγμὸς εἰδωλικός, Σύρα δὲ πνύγη τὰς ἔθνεσι, και διεύθη χάρις ἐλθεας, ταῖς τῶν πιστῶν καρδίαις, ἱερομύστα Πάτερ.

**Τ**οῖς αἱματινὴν φρονίαν, στολὴν τὴν ἱερὴν, κίθον δὲ δαιμόνων ἐξήρανας, και νικηφόρος ἀνεληλυθας, πρὸς οὐρανὸν τῆς νίκης, ἀπολαβεῖν τὸ στέφος.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ς ὄμβρος ἐν τῇ μήτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, Ἄχραντε και ὄμβρους ἐξήρανε, πολυθείας και ἐπήρασε, Θεογονίας ὕδωρ, τοῖς ἐν φλογμῷ ἀπάτας.

**Ὠδὴ ς΄.** Τὸν Προφήτην Ἰωάνν.

**Χ**αριτώσας σου τὸν νοῦν, και λαμπρύνας θαυλικῶς, Ἰησοῦς ὁ φωτισμός, τῶν ἀπάντων και Θεός, τῷ λόγῳ σου, τῆς ἀλογίας, λαοὺς ἐρρύσατο.

**Ρ**αντισμῶν εἰδωλικῶν, και αἱμάτων ἐναγῶν, ἐλυτρώσῃ τοὺς λαοὺς· και τυθεῖς ὡς περ αμνός, Παγκράτιε, Συσία ζῶντα, Θεῷ προσήνεξαι.

**Ι**ερουργήσας Θεοῦ, Εὐαγγέλιον σοφέ, τὰς ἐν ζέουσ ἰδοχάς, σφραγισσόμενος λαμπρῶς, τῷ αἵματι, ἱερομύστα, Μάρτυς Παγκράτιε.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**υμπυγνέτα προσβολαῖς, τῶν ἀκάθων λογισμῶν, ἐπανάγαγε πρὸς φῶς, σωτηρίας και ζωῆς, πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτήρα, Χριστὸν κνήσασα.

**Ὁ Εἰρμός.**

- Τὸν Προφήτην Ἰωάνν, ἐκμιμούμενος βιῶν.
- Τὴν ζῶν μου ἀγαθῆ, ἐλευθέρωσον φηλοῦς, και σώσον με, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· Δόξα σοι.

## Συναξάριον.

Τῇ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Γερομάριου Παγκρατίου, Ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

**Στίχοι.**

Ἰσοθεῖς ἐαυτὸν Παγκράτιος ὡς βάλθρον, Ἀλλήσεως ἤγειρεν οἶκον ἐν λίθων.

Παγκράτιος ὁ ἐνάτη δὴμ΄ ἔδρασε Παγκρατέως.

**Ο**ς ἢν Ἀντιοχεὺς τὸ γένος· παρά Πέτρον δὲ τοῦ Ἀποστόλου πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν χειροαργεῖται πίστιν, παρ οὗ ἡ χειροτονεῖται Ταυρομενίου Ἐπίσκοπος. Ῥωμύλῳ δὲ καὶ Λυκαωνίῳ ταῖς ναυκλήροις περιτυχῶν, καταλαμβάνει τὴν Σικελίῳ, οὗς και ἐκ προσομιῶν πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπισπάσαστο πίστιν. Ἐπει δὲ και τῆ νῆσῳ ἐπέβη, τοῦ τε Φάλλωνος και Αὐσσωνος και τῶν λοιπῶν δαιμόνων ἠράνισε τὰ ἰδυάλαματα, και τὸν ἐπὶ τοῦ τόπου ἡγεμόνα Βουφράτιον πιστεύσαι τῷ Χριστῷ παποίησε, και Ἐκκλησίαν δαιμαστῆαι. Πᾶσαν δὲ μαλακίαν ὁ Ἅγιος Θεραπεύων, και κατ' ἐκάστην προστιθέμενος πλήρη πολλὰ τῷ Θεῷ, και διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τελειῶν, ἐπὶ ὁ ἡγεμῶν Βουφράτιος μὴ παρῶν, ὑπὸ τῶν Μοντανῶν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὠδὴ ζ΄.** Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδας.

**Τ**οὺς ἀλμη συγχοσθέντας τῶν δεινῶν, ἀγέστρω σου τῶν λόγων ἀνηγάγων ἱερέ, και προσευχῶν ἱερωτάτη ἐπουδρία, Σολερὸν ἐξήρανας, κακοπιστίας βυθὸν, ἱερομύστα Χριστοῦ.

**Η** πέτρα σε ἢ οὕτως ἀρράγη, Θεμέλιον ἔβητο και βάσιν ἀρράγη, τῆς ἱερᾶς ἱεροφάντορ Ἐκκλησίας· ἐν ἣ ἐσφίξεται, πᾶσα κελία σοφέ, τοῦ νηπιόδους ἐχθροῦ.

**Σ**ὺ αἵματι βεβάπτισαι τῷ τῷ, Παγκράτιε, πρότερον ἐν ὕδατι λαοὺς, βεβαπτικῶς, και πρὸς Χριστὸν μετήλθες χαίρων· μετ' οὗ αὐλιζόμενος, θέσει Θεοῦσαι λαμπρῶς, αἵμακαρίστε.

**Θεοτοκίον.**

**Κ**αθαρωτάτην μόνην σε εὐρών, πανάμωμε, Λόγος καθαρῶτατος Θεοῦ, σοῦ ἐκ γαττος ἀπτεγθεῖς πιστοὺς καθαίρει, μολυσμοῦ, Θεόθυμψ, προσγενομένου ἡμῖν, ἐξ ἀκαρτίας κηλῶν.

**Ὡδή η΄.** Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

**Π**ερὶ ληπαινόμενος, ποικίλων πειρασμῶν, ἀνάλωτος ἔμεινας, φορούμενος τὸν νοῦν, λαμπραῖς θεωρίαις, καὶ ωρόλης σοφῆς, ἕξρος διακόπτου, ὕλην πολυθείας.

**Λ**αὸς εἰς ἐπίγρωσιν, προσάγων τοῦ Χριστοῦ, σημεῖα καὶ τέρατα, ἐτέλεις ἐμφανῶς, προλέγων τὸ μέλλον, ὡς προφήτης Θεοῦ, ταῖς τοῦ Πνεύματος, θεόφρον ἐπιπονοίαις.

**Ε**ικόνα τοῦ κτίσαντος, δεικνύων τοῖς λαοῖς, ἐκὼν ἦν ἐφόρεσεν, ἐνούμενος ἡμῖν, σημειῶν δυνάμεις, αἱ αὐτῆς ἐτελεῖς, τῆς πολυθείας, τὸ μῦθος ἀναπέλλων. **Θεοτοκίον.**

**Ὡ**ς ὄμβρος ἐν μῆτρᾳ σου, κατήλθεν ὁ Χριστός, καὶ πάσαν καθάρσεως, τὴν κτίσιν ἀληθῶς, ἑξήσαν· Παρθένε, Ἰσλερούς ποταμούς, εἰδαλομανίας, ὁ μόνος εὐεργέτης.

**Ὁ Εἰρμός.**

- Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι, καὶ πάσαι φρατῖαι, ὡς Κτίστην καὶ Κύριον, ὕμνεῖτε
- Ἱερεῖς, δοξάζετε Παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί,
- καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὡδή θ΄.** Τὴν ζωδόχον πηγὴν.

**Τ**αῖς φωτοβολοῖς τοῦ Πέτρου πυρσεύμασι, καταναγασθεῖς καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀστὴρ πολυφωτός, πρὸς τὴν δύσιν ἐφθασας, φωταγωγῶν διδάχαις τοὺς παρεσδύοντας, εἰς ἀγνώστους Παγκράτιε βάρβαρον.

**Τ**ὴν τῆς εἰκόνας τιμὴν διαβαίνουσαν, εἰς τὸ πρωτότυπον σὺ ἐπιστάμενος, πανταχοῦ τὴν ἄχραντον ἀνεστήλους ἐνδόξου, τοῦ Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Εἰκόνα, εἰς ἰνδαλμάτων δαιμόνων καθαίρεισιν.

**Ι**ερωταῖς ἐμπρόπων λαμπρότησι, μαρτυρικαῖς διαλάμπεισι ραιδρότησιν, ὁρῶν καὶ ὀραῶμενος, ἱερεῖ Παγκράτιε, ἀγαλλομένη ψυχῇ Θεοῦ τὴν δόξαν, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. **Θεοτοκίον.**

**Φ**εῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούων σου Κύριε, τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον γέννησιν, πεπρασμῶν ῥυόμενος, καὶ παλῶν καὶ Ἐλιψων, ταῖς ἰερασίαις αὐτῆς τοὺς σούς οἰκέτας, ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάθρωπος.

**Ὁ Εἰρμός.**

- Τὴν ζωδόχον πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν φωτοφόρον λυχίαν τὴν πάγχρυσον, τὴν σκηνὴν τὴν ἐμψυχον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτοκίον ἐν ὕμνοις τιμῶμεν.

**Ἐξαποστολαῖον.** Φῶς ἀναλλοίωτον.

**Π**έτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγκράτιε κραταῖαν σε, κρηπίδα Μάρτυς καὶ βίαιον, καθίστησιν Ἐκκλησίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποιήσῃ, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς Ἄγλας ἀβλαβῆ πάντων.

**Θεοτοκίον.**

**Π**άντες πιστοὶ σε μεσίτιν, πρὸς τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου, νῦν προβαλλόμεθα μόνην, οἱ συφραυόμενοι τούτῳ· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, Θεογεννήτορ, ὑπὲρ τῶν πίστει σέ ἀνυμνούωντων.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσθρου, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολύσις.**

## ΤΗ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας.**

**Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων γ΄.**

**Ἦχος α΄.** Πανευφημοὶ Μάρτυρες.

**Π**ανευφημοὶ Μάρτυρες ὑμεῖς, λίθοι συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν πέτραν τὴν ἀρρηκτον, οὐκ ἐξηρησάσθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτε γινόμενοι, Ἄγγελων τοῖς χοροῖς συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Κ**αλλίνικοι Μάρτυρες φρουραῖς, αἶμα συγκλειόμενοι, ὡς ἐντολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτηκόμενοι, δίφει οὐρανῶθεν, δρόσον ἐκομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀναψύχουσαν· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἀ**ἥττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀληθῆ ποιήσαντες, καὶ εἰς αἰεὶ διαμένουσας, θάνατον ἀδίκον, παρανόμῳ θῆρα, χαίροντες ὑπέφητε· καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων ευφραίνεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Σ**υνέχομαι πάντοθεν θειοῖς· καὶ ποῦ φύγα Δέσποινά, ὁ δυστυχῆς καὶ πανάθλιος, εἰ μὴ πρὸς σέ ἀγνή, καταφευγῶ μόνην, τὴν ἐμὴν βοήθειαν, ἐλπίς ἀηληπιέμων Θεόνυμφε; καὶ μὴ περιδῆμι, σε, τὸν ἀνάστιν οἰκέτην σου, Ἐλιβομένον, ἐτοίμη βοήθεια.



## Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ρ**ομφαία διήλθεν ὡ Γιέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν,  
ἐπὶ τοῦ ξυλοῦ ὡς ἐβίβει, Χριστὸν κρε-  
μάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει  
Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμυῶν μοι προέφησεν.  
Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδέξασον ἀβάντες, τὴν  
Μῆτέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς  
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀ-  
στιχίς, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφὴ φάλαγγα μέλοιο Μαρτύρων.

Ἰακωβου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

**Θ**εοφόρος πιστοὶ, τοὺς στρατιώτας Χρι-  
στοῦ, τοὺς Ἀθλοφόρους ἀνυμνήσωμεν, ὡς  
καθαίρετας τῆς πλάνης, καὶ τροπαιούχους  
φαιδρῶς, Θεῷ ἐπινίκιον, ὕμνον ἀναμέλποντας.

**Ε**πι γῆς ἀλληταί, ἠγωνισμένοι λαμπρῶς,  
καὶ τὰς βασάνους ὑπομείναντες, ἐν οὐ-  
ρανοῖς τοὺς φεράνους; ὑπεδέξασθε, συμφῶνας  
ἀναμέλποντες, ὕμνον ἐπινίκιον.

**Ο**μοιοία ψυχῆς, συνδέεμένοι πιτῶς, κατὰ  
τῆς πλάνης ἐχωρήσατε, καὶ νικηταί φε-  
ρανηφόροι ἀνεδείχθητε, συμφῶνας ἀναμέλπον-  
τες, ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

**Α**χράντε Μῆτερ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ  
σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Γεννητῆρος,  
μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεῷ, ἀπαύστως πρέσβευε,  
ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἐπλασε.

Ὡδὴ γ'. Δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου.

**Σ**υνέει στρατιώται Χριστοῦ, κεκοσμημένοι  
τὸν ἀλάστορα, ἀρχαίου ὄφιν ἐπνίκατε, ἐν  
τοῖς ρείθροις τῶν αἱμάτων ὑμῶν.

**Τ**ὸ σῶμα παραδόντες πικραῖς, καὶ ἀφο-  
ρήτοις ἀξιάγιαστοι, βασάνοις θείαν εἰ-  
λήφατε, κληρουχίαν διὰ πίστεως.

**Ε**ν λίθων Ἀθλοφόροι βολαῖς, τυράννου γνώ-  
μη συνηλαττόμενοι, τῆς εὐσεβείας τὴν ἀγ-  
κυραν, ἀσφαλῶς διεφυλάξατε.

Θεοτοκίον.

**Ι**κέτευε ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ  
λαγόνων σα, ὀυσθῆναι πλάνης διαβολῆ, τοὺς  
ὑμνοῦντάς σε Μῆτέρα Θεοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

**Δ**υναμίει τοῦ Σταυροῦ σα Χριστέ, στερεώ-  
σόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ  
δοξάζειν σου, τὰ σωτήρια παθήματα.

## Καθίσμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

**Ο**ὐ στρατιώται τοῦ Χριστοῦ οἱ γενναῖοι, ἀ-  
γωνιστάμενοι καλῶς τὸν Βελίαρ, ὀλοτε-  
λῶς ἐβύθισαν αἱμάτων ροαῖς; λίθοις γὰρ συν-  
θλάμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξίφει, πυρὶ ἐκκαϊό-  
μενοι, καὶ εἰς ὕδωρ βληθέντες, στεφανηφόροι  
ἄφρησαν σαφῶς; ὄθεν τιμῶνται, καὶ πίστει  
δοξάζονται.

Θεοτοκίον.

**Τ**ῶν ἀκαλιάρτων λογισμῶν μὴ τὰ πλήθη,  
καὶ τῶν αἰτόπων ἐνομιῶν τὰς νιφάδας,  
τίς ἐξεπέιν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπανα-  
στάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκ-  
διηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ  
σῇ πρεσβείᾳ Ἀγαθὴ, τούτων μοι πάντων, τὴν  
λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Τ**ὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα,  
ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκῆα, ἐπὶ  
Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσα Χριστέ; Οἱμοι  
ποθεινότητε, Ἰησοῦ ἀνεβῆσα; πῶς ὁ δοξάζο-  
μενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ βροτῶν  
ἀνόμων νῦν Γιέ, θελῶν σταυροῦσαι; Ὑμῶ  
σε μακροθύμει.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

**Φ**ιλοθέου ἀγάπης, κεκρατημένος τοῖς θε-  
σμοῖς, τὸν ἀντίθεον ἐχθρὸν, τῶν Ἀθλοφό-  
ρων ὁ χορὸς ἐτροποῖσατο, κράτει τοῦ Χριστοῦ  
κρατυνόμενος.

**Η**ξέκηκτος φάλαγγ, τῶν Ἀθλοφόρων τοῦ  
Χριστοῦ, τὴν ἀντίθεον πληθύν, τῶν ἀσε-  
βῶν, ἀνατρέπει ἀναμέλπουσα. Δέξα τῇ ду-  
νάμει σου Κύριε.

**Φ**ῶς ἀπόσιτον ἰδόντες, οἱ Ἀθλοφόροι ἐν φε-  
ραῷ, τὴν πολυθεον ἀχλύν, εἰδωλικῆς παροι-  
νίας δισεσκέδασαν, θεία δυναμίει νευρούμενοι.

**Α**τενίζοντες τῷ κάλλει, τῶν ἀκηράτων ἀ-  
γαθῶν, τὴν ἀβέβαιον φηράν, τῶν ἀνθρω-  
πίνων πραγμάτων ὁ αἰδίδμος, δῆμος τῶν Μαρ-  
τύρων ἀπίαστο.

Θεοτοκίον.

**Ε**πεσπίασεν ἡ Ὑψίστου, Κόρη δύναμις  
ἐν σοὶ, καὶ παράδεισον εἰργάσατο τρυ-  
φῆς, ζωῆς ξυλοῦ ἔχουσαν, μέσον τὸν μεσίτην  
καὶ Κύριον.

Ὡδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βρωμέν σοι.

**Α**ογίοις τετραμμένοι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀ-  
γίου, εἰδῶλιν οἱ Μάρτυρες, τὴν ἀλογίαν  
κατήργησαν.

**Α**στέους φασεσφόροι γεγόνατε Ἀθλοφόροι,  
καὶ ἀνήτη τῆς πίστεως, τὴν εὐωδίαν ἐκ-  
πέμποντα.

**Γ**εώργιον πενήντα ἄγιοι τοῦ Ὑψίστου, ὁρεπάναις τεινόμενοι, τοῦ Μαρτυρίου πανεύφημοι.

#### Θεοτοκίον.

**Μ**ὴ πάσῃ δυσωποῦσα ἐν ἔτιες Θεοτόκε, σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτενώδων ἀνυμνοῦντων σε.

Ὤδῃ γ'. Ἐκύκλωτέ με ἄβυσσος.

**Γ**ηθόμενοι οἱ Μάρτυρες, ἐδώκ' εἰς χεῖράς σου Δέσποτα, προσδέχου τὰ πνεύματα, ἡμῶν καὶ ἀνάπαυσον· σὲ γὰρ ποθοῦμεν, τὸν μόνον πιτυλέον.

**Α**γγέλων συνομόσηκος, ἡ σφαλγὴ τῶν τῶν ἐργασμάτων, Μαρτύρων Φιλάνθρωπε, τὸν δρόμον τελείωσα· καὶ νῦν προσβέβυς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Μ**αρτύρων ἡ πανεύφημα, Μαρτύρων χορεία θεολεκτός, Μαρτύρων εὐπορεία, Σερμῶς αὐταπήματα, σωθῆναι πάντας, τοὺς πρὸς ἡμᾶς προστρέφοντας.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**υλλήβει· ἀσπέρου σου, τίς λόγος ὁ φράσαι δυνάμενος, τὸ Σάββα Πανάμωμε; Θεὸν γὰρ συνέλαβες, δι' εὐσπλαγγίαν, ἡμῖν ἐπιδομήσαντα.

#### Ὁ Εἰρηός.

- **Ε**κύκλωτέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κή-
- **Τ**ὸς ἐγένετο· ἐγὼ δὲ ἐδόησα, πρὸς σὲ
- τὸν φιλάνθρωπον, καὶ ἔσωσέ με, ἡ θεοῦ σὸ
- κύριε.

#### Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρησάντων.

#### Στίχοι.

Παραμβολή τις εὐσέτη Θεῷ νέα,  
Τόλμη παρεμβάλλουσα καὶ πυρὸς μέσον.

Κτεῖνον ἐρισθενέας δεκάτη πῦρ Νικοπολίτας.

**Ο**ὔτοι, κατὰ τοὺς καιροὺς Δικινοῦ βασιλέως, καὶ Λυσίου ἡγεμόνος, ἀμολόγησαν τὸν Χριστόν. Ἐξήρχον δὲ αὐτῶν, οἱ καὶ τῆς πόλεως πᾶν πρότοι, Λεόντιος, Μαυρίκιος, Δανιὴλ, καὶ Ἀντοῖνιος. Διαφόροι δὲ βασιάνοις ἐξετασθέντες, ὕστερον ἐν καμίνῳ πυρὸς βληθέντες, τέλος τοῦ δρόμου τῆς ἀλήθειας εὐραντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βιάνωρος καὶ Σιλουανοῦ.

**Ω**ὗ ὁ μὲν Ἅγιος Βιάνωρ, τῆς Πισσιδῶν ἐπαρχίας ἐν· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν. Σὺ βάριαν, ἡγεμόνι Κυβρατησίας, εἰς ἐξετάσειν ἀγεται καὶ πρότερον μὲν κρεμασθεὶς σπαθίζεται, καὶ σφαίραις πυρὸς κατακάζεται, καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὰ ὠτα ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Σιλουανὸς παρεστῆς, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου καρτερὸν βλέπων, ἐπίστρεψεν εἰς Χριστόν, καὶ πάντα τὴν γλῶτταν ἐξέκοπη, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν κεφαλὴν. Ὁ δὲ Ἅγιος Βιάνωρ τρυπάται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν δεξιὸν σφαιλῶν ἐξορύττεται, καὶ τὸ θέγμα τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεῖται, καὶ τὸν αὐχένα τέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀπολλωνίου, τοῦ ἐκ Σάρδων.

**Ο**ὗς Ἡσιονίῳ τῷ ἀρχόντι, ἐνδημοῦντι τῷ Ἰωνίῳ, προσάγαθες, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἰσὼλα μυκτηρίσας, φανερῶς πρὸς τὸν λαόν, καὶ τὸ μαρτύριον ἐκπληροῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων μυρίων Πατέρων, οὓς διὰ πυρὸς καὶ θανάτου βίαια, παρεδόκαε Θεόφιλος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, διὰ Ἰσίδωρον τὸν Ἡεροδύτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Σύναξις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν τοῖς Βιάντου (ἐν ἀλλ. Βιάντου, ἢ Βιάντου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδῃ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς.

**Ε**ν τῇ καμίνῳ Χριστὲ, οἱ Ἀθλοφόροι ἐμολόγησαν· Ἐβλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων.

**Α**ελαμπρυσμένοι φωτὶ, τῷ τῆς Τριάδος Ἀθλοφόροι, μετ' εὐφροσύνης υἱῶν, τὰς ψυχὰς παρεδώκατε.

**Π**αρεστηκότας Θεῷ, στεφανηφόροι Ἀθλοφόροι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενώδ', αἰεὶ προσβέβυτες.

**Ω**ὗς ἀληθείας πυρσοὶ, ὡς εὐσεβείας ὄντες πύργοι, περιφανεῖς Ἀθληταί, πιστοὶς εἰδείχθητε.

#### Θεοτοκίον.

**Ω**μεσ σωτηρίῳ ἡμῶν, σὲ Θεοτόκε δυσωποῦμεν· Ἐξευμενίζου ἡμῖν, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σου.

Ὤδῃ η'. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

**Μ**ετὰ Μαρτύρων γενέσθω, τὰ αἰτήματα ἡμῶν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς αὐτῶν κληρουχίας, κοινωοὶ ἀξιοβείημεν, τὸν Χριστὸν ὑ-

μυῖνες, καὶ ὑπερψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Α**γαλλιάσει καρδίας, ὁ χρῆς τῶν καρτερῶν Ἀλλήτων, παρὰ Χριστοῦ τοὺς στεφάνους, εὐπρεπῶς ἀπολαμβάνουσι, καὶ φαιδρῶς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερψοῦσιν, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ρ**εῖθροι ἰδίων αἱμάτων, φοιτηθέντες ἀξιάγαστοι, ἐν οὐρανῷ τῷ Χριστῷ συμβασιλεύετε, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερψοῦντες, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τ**οὺς καρτερῶς Στρατιώτας, τοὺς λαμπτήρας τοῦ ἀσβέστου φωτός, τοὺς κοινωνοὺς τῶν φρονιῶν, τοὺς ἀστέρας αἰεὶ λάμποντας, εὐσεβῶς ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε ἀγνή, ἐν τῇ γαστρὶ σε τὸν τοῦτοιο, ἐποχοῦμενον βασιλέα· ὃν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ ὀσολογούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ο Ἐιρμός.**

• **Τ**ὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰῶνων, γεννηθέντα  
• **Υ**ἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν  
• **χ**ρόνων, σαρκωθέντα ἐκ Παρθένου Μητρός,  
• **Ι**εροῦ ἠμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάν-  
• **τας** τοὺς αἰῶνας.

**Ὠδὴ 5.** Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον.

**Υ**πὲρ τῆς κοινῆς, σωτηρίας προσεβούσατε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, Χριστῷ παριστάμενοι, δι' ὃν καὶ τοὺς ἀγῶνας ὑπεμείνατε.

**Ρ**ώμη κραταῖα, τὸ τῆς πλάνης ὄργανον, καθελόντες ἀπητῆτοι, οὐκίαν οὐρανίου κατοικεῖν σὺν Ἀγγέλοις ἤσώθητε.

**Ω**ς ἀειφανεῖς, δεδειγμένοι φωστήρες ἡμῶν, οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀπαύστως ἀνγάζεσθε, φωτοδόλοισι λάμψεσι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ν**όμοις καὶ θεσμοῖς, μαρτυρίᾳ νικήσαντες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, στεφάνους ἐδέξασθε, τοὺς τῆς δικαιοσύνης πανσεβάσμιοι.

**Θεοτοκίον.**

**Χ**αῖρε Θεοτόκε, Μητὴρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· ὃν ἐκύησας αἴτησαι, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς πιστοῖς ἀνυμνοῦσά σε.

**Ο Ἐιρμός.**

• **Σ**ὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, καὶ λόγον Μητέρα  
• **Θ**εοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀ-  
• **φ**ράστως κηρύσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως  
• **μ**εγαλύνουμεν.

**Ἐξαποστολιῆριον.** Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

**Π**ολυχειρία γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τεσσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθρῶς, συνδιδασκάζουσιν Σῶτερ· ὦν ταῖς εὐχαῖς ἑμάς σῶσον.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὦ **Μακαρία Παρθένη**· σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σὴ μητρικὴ παρρησία.

**Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁσθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπολύσις.**

## Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Ἐυφημίας, ὅτε τὸν Ὁσθρὸν τῆς Πίστης ἐπεκύρωσε.**

## ΤΥΠΙΚΟΝ

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΥΦΗΜΙΑΣ.**

**Ε**ἰάν τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ **Μακαρίου ἀνθρ.** φάλλομεν **Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα 5.** καὶ τῆς Ἁγίας ὁ. **Δέξαι, τῆς Ἁγίας.** Καὶ ὦν, τὸ ἄ. τοῦ Ἦμου. **Εἰσοδος. Φῶς ἔλαρόν.** Προκίτευον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας— **Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δέξαι, τῆς Ἁγίας.** Καὶ ὦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρατῆς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόστιχος.

**Εἰς τὸν Ὁσθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ἢ Ἀπὸ τῆς Ἁγίας. Εἶτα τὸ, Ἀξιών ἐστί, κτλ. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πελουδιον, Κατίκωμα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῆς Ἁγίας, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Ἐυλογητήρια, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἔθος— **Εἰς τὸν Ἄθωον, Ἀναστάσιμα ὁ. καὶ τῆς Ἁγίας ὁ. Δέξαι, τὸ Ἐκκλῆσιον. Καὶ ὦν, Ὑπερευλογημένη. Δεξολογία Μεγάλη.****

**Εἰς τὸν Λειτουργικὸν Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας, Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.**

**Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.**

**Μετὰ τὸν Προομιμακόν, Στιχολογοῦμεν τὴν ἁ. Στάσιν τοῦ, Μακαρίου ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσομίμα τὰ ἐπόμενα.**

**Ἦμος πλ. ὁ. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· ἢ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ ἐβελούσιον, μιμουμένην νύκτωρ, διὰ πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ,**

αίματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάξει, σθένει τοῦ Πνεύματος· ἢν ἀνούμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον τῷ τοῦ παντός, αἴνεσιν προσάρομεν, Θεῷ ἐκαστοτε.

**Μ**άρτυς ἀληθῶς πανεύφημος, Σηρῶν ἐπέσχεος ὁμάς, Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον· ἢ πυρός ἐν χάριτι, εὐγερώς κατετόλησας· καὶ πᾶσαν ἄλλην, οἴασα βίβανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμύραντον· καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ πλούμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

**Θ**εῖον Πατέρων συναθροισμα, πίστευς· Ὁρον τῆ σῆ, κρυφῆ ἐπιτίθεται· ὄν περ πανασίοιμε, ἡγαλίωσιν σὺ ἄπτεσσα, τὴν Σείαν πίστιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτροπομένη ἅπασαν αἰοσιν, καὶ κατασχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους ἐνόηξ, προαπιστάς· ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

*Ἔτερα Στιχηρὰ,*

*Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.*

**Τ**ὴν σοφίαν τῶν λειψάνων σου, καθαρῶντες Πανεύφημος, ῥῶσιν ἀνούμεθα ἀδαπάνητον, καὶ τὰς ψυχὰς φωτίζομεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθάρθενες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος· μεσιτείας σου, ἰσραῖς Εὐφημία· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἰεράν σου πανήγυριν.

**Κ**αὶ πυρὶ προσωμίλησας, ἢ Σηροῖς ἐκδέδοσαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχῶς ἐπιτίθεισαι, ἐξ ὧν σε ἐρύσασα, ὁ τῶν ὀλων Ποιητῆς, κατασχύννας τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν κηρύξασαν τὸν ἕνα Χριστὸν ἐν δύο ταῖς φύσεσιν

**Ε**ὐτυχῆ καὶ Διόσκουρον, καὶ τοὺς τοῦτοῖς ὁμόφρονας, Ἀζεφάλους ἅμα τε, καὶ παράφρονας, τοὺς ἀνιάτους νοσήσαντας, εἰς τέλος κατήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σεπτῆ, καὶ Χριστὸν ἀνεκλήρωξ, ταῖς Φελήσεσιν, ἐνεργείαις τε ἅμα διπλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα, ὡς οἱ Πατέρες ἐτόρανσαν.

*Δόξα, Ἦχος πλ. β'.*

**Ε**κ δεξιῶν τοῦ Σατήρος, παρῆσθη ἡ προσέγνος καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποιμημένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βρώσῃ πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι

τέτρομαι, τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χαρίσης με Νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱεραῖαις κατὰπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σατήρ τὰ ἔλεή σου.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη· τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόγευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀρχόντος ἐκ Πατρὸς, ἐλάμβασαι Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀσπύστος· σαρκωθείς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἱκετεύε, σμερὴν παμμακαρίστε, ἐλεηθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

*Ἐἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα. Ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος.*

*Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α'.*

**Δ**εῦτε πάντες οἱ πιστοί, τὴν ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφήμης Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνήσωμεν, λέγοντες· Χαίροις, ἀθληφόρῃ καὶ Μάρτυρ, καὶ τῶν τυραννῶν τὰ Σοῦτῃ καταργήσασα, καὶ τὰν κακοδόξων τὴν ἄνοιαν ἀπέλεγγάσσα. Χαίροις, τῆς Καλκηδόνας τὸ κάλλιστον Σρέμμα, καὶ τῶν Ὁρθοδόξων τὸ ἀπειστον ἔρεισμα. Χαίροις, ἢ διὰ Χριστὸν τὸν Νυμφίον σου, τὴν μὲν αἰμὴν τοῦ σώματος ταῖς βασινοῖς καταναλώσασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος ἐλλαμπόνησασα. Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούτων σου τὰ μνημόσυνα.

*Ἦχος β'.*

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος· ὡσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θανούσα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμαῖς αὐτῆς χερσὶ, τὸν ἡμέτερον Ἰόμον ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἰρετικῶν τοῖς ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκπαυλίξασα τούτων τὸ κακόν καὶ θλάσθημον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνωσα τὸ ὀρθόν καὶ ἀκίδθηλον, ἕνα μὲν καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κηρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν καὶ Φελήσιν· Ἡς ταῖς πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σε δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ἦχος γ'.*

**Τ**οὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς ἀγῶνας ἢ τῆς πίστεως, οὐς ὑπὲρ Χριστοῦ ἠγωνίσαν, ἐν ἀσθενεί τοῦ Σῆλους φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῆσεται· ἢ τίς ἐξείπειν κατισχύσει τῶν ἀρετῶν

σου τὰ προτερήματα, καὶ τῶν σῶν θαυμάτων  
τὰ πλήθη, Εὐφημία πανεύφημοι, τὸ τε φερόν  
τῶν ὁσίων θυμάτων, καὶ Ὁρθοδοξίας τὸ μόνι-  
μον· Δὸ καὶ ὑπὸ τῶν Δείων Πατέρων τῶν τῆς  
πίστεως Ὁσίου, ὡς ἱερωτικῆς ταύτης πιστεύου-  
σαι ἐν καὶ φυλάττεις διὰ παντός ἀπαράτρε-  
πτον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ἦχος δ΄.**

**Μ**αρτυρικῶν πανήγυριν, ἐπὶ γῆς τελ. μένου  
κατοπεύουτες σήμερον, εὐφρανθήσασθε  
τῷ πνεύματι, καὶ σιωπήσασθε ἀγαλλόμενοι·  
συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφημία ἡ σепτή, διὰ  
τοῦ ἱεροῦ καὶ καλοῦ τῆς Ἐκκλησίας ποιμένος·  
καὶ προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτὴν, συγχωροῖ ἐκάστῳ  
τὸν ἀγασμὸν ἀπερυστάχαι. Προσέδωκεν δὲ  
ἐν πίστει, καὶ ἀδιστακτῆ διανοίᾳ, μηδὲν ὑφο-  
ρόμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἀγίας σοφοῦ ἀπαντήσω-  
μεν ἀφένους τῶν νοσημάτων τὴν ἴασιν, αἰτού-  
μενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ  
τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.**

**Σ**ήμερον τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλέως ἡ ἀμείν-  
τος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐ-  
στίασιν πνευματικῆν, Εὐφημία ἡ πάνσεπτος.  
Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, μυστικῶς εὐφραν-  
θῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς· καὶ λαμπρῶς  
πανδοσία, καθάρθεναι τῆ νοῦ, ἐν παιδείᾳ  
ταῖς στολαῖς καθ' ἡλιθίαν τοῦ Θεοῦ Πνεύ-  
ματος· αὐτὴ γὰρ ὡς ἀγνή περιττορά, τῆ τῆς  
καρθερίας κολίσει, τῷ Υἱῷ νυμφευθεῖσα, ὁ-  
κλῶς τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἐν ἐαυτῇ εἰσχωρίσασθε,  
Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἕνα  
Θεόν, ἐν καὶ ποθεύσα καὶ ζητοῦσα ἐνήλιπται·  
διὸ καὶ συμβασίλευσι αὐτὰς εἰς αἰῶνας, ἐν ταῖς  
ἐπουρανοῖς σκηνώμασι.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Μ**ακροζώνου σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δο-  
ξάζου μεν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν  
πολὴν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀόρητον,  
τὴν ἀβράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν  
ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,  
Ἦχος β΄.** Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρῶν.

**Δ**εῦτε, καθαρῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεις ψυχῆ  
καὶ καρδία, καὶ ἀρυσάμεθα, πλούτον  
ἀδαπάνητον, ἐκ τῆς ἀγίας σοφοῦ, δωρεῶν προ-  
χεόμενον, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκει-  
μένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς ἦν περ, μακα-  
ρίζοντες πόθῳ, καὶ πιστῶς γεραίροντες πάντες,  
Σειοῖς ἐγκωμίοις καταστέφωμεν.

Lucilio.

7

**Στίχ.** Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ  
προσέσχε μοι.

**Ε**στὶς, πρὸ βροχιάτων καρτερῶς, δυσσεβῶν  
τυράνων, ὡς ἀμύων, πόνοις ἀνάλωτος,  
Μάρτος· καλλιπάρθενε, Χριστόν κλητόν σου,  
Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σίκα λαβόντα, ἐν  
δυσὶ ταῖς φύσει, καὶ ταῖς βελήσασιν· ὄθεν,  
εἰς σοῦς πόδας τὸν Ἰώμον, τῶν αἰρετικῶν, ἀ-  
πορούπται, Ἰάη τὸν κίετρον κατέρουσα.

**Στίχ.** Καὶ ἐστῆσεν ἐπὶ πέτρῳ τοῖς πόδας μου,  
καὶ κατεβύνα τὰ διαδρήματα μου.

**Μ**άρτος, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐ-  
φρανθήσασθε ἐν πίστει, καὶ μακαρίζουμεν,  
ἱεροῖς ἐν ἀγασμῶν καὶ μελεθῶμασι, τὴν σепτήν  
σου πανήγυρον, εἰς ἐν συνελόντες, οὗς τὸ νῦν  
συνήλπισεν ὁ Βυζαντιῶν ποιικὴν ὄν περ, φρού-  
ρει φυλάττει σέπτε, καὶ ἡμᾶς παντοῖας ἐκ  
βλασφ. λυτῶται προσθεῖσαι σου πανεύφημοι.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.**

**Η** δεινισμένη ταῖς ἀσεταῖς, καὶ περὶ τι-  
μῆν τὸν λογισμὸν, ἡμέρα προέβασα ἐν  
ταῖς κηρίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἐφίας ἀ-  
νακαίλασαι, ὡς ἀπὸ τοῦ θαινός, καὶ ἀθροισμὸν  
ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπι-  
φροσῆται, τῶν Δείων Πατέρων, μὴ διαλίπης  
ὑπὲρ ἡμῶν ἀσπαύουσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία  
πανεύφημοι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος.**

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.**

**Λ**ίας εὐφραναι τοὺς Ὁρθοδόξους, καὶ κα-  
τήσωνας τοὺς κηκοδόξους, Εὐφημία  
Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συν-  
όδου ἐκρούσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματί-  
τισαν, Μάρτος ἐνδοξῆ, Χριστόν τὸν Θεὸν ἰε-  
τεύει, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.**

**Καὶ Ἀπολυσις.**

**Εἰς τὸν Ὁρόρον.**

**Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν.**

**Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.**

**Η** νύμφη καὶ ἀμύνας, τετραμένη τῷ πόθῳ,  
Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς, οὐρανοῦ Νυμφίου,  
ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα,  
τὴν δι' ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης  
ἄπαντας, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβεῖ-  
αις ὡς εὐσπλαγγχος.

## Θεοτοκίον.

**Ε**λπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύτως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγ. Δυναμίσει, δυνάμει ἀρεσῶν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πάσι, ἢ ἰδιόθυσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Μετά τὴν Β'. Στιγλόγησιον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Κ**ατηργήθησαν αἰσχροῖς, αἰσθηζόντων ἢ πληθῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπληται πολλῆς, ὅτε εἰρῶν ποτὶ σε κατεβριμμένον, τὸν Τόμον ἐαυτῶν· τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμιαῖς ἐν χειρὶ, κατεχόμενον, κατηργουῦντα ἀνοίαν ἐνδοίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κροῦντα· Χειρὸς ἐτέγγη, διπλοῦς· τῆ φύσει, διπλοῦς καὶ ταῖς θελήσει.

## Θεοτοκίον.

**Κ**ατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν Σωτῆρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον νετόν, ἐν τῇ ἀσπέρῃ συλλήθει σου Θεοτόκε, βίαιον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥαῖθον Ἀγαθῶν τὴν βλαστήσαντα· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερῶσιν ἐκράυγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Ἰασηνέος.

Μετά τὸν Πολυλόγιον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

**Ε**ν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς πανευφημίας, μετ' ἐγκωμίων θαυμακῶς πιστῶν ὁ ὄμιλος, εὐσημησάμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθενοδογματίων γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατριῶν, προστάτης· καὶ μετὰ τέλος, θαύμα σφικτόν· Εὐστυχὴ καὶ Διόσχορον, ἐξέγρασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας ἐπὶ δόγμα Χριστοῦ· ἐν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

## Θεοτοκίον.

**Ε**ὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνήν καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σε Κεχαριτωμένη, βωδῶντες ἀκαταπαύτως· Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμιον, ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λογιθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως, μὴ αἰσχυνῶμεν οἱ δούλοι σου.

Ἔϊτα οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'.

Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος β'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῆ ἀνήσει.

## Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολλὸς, καὶ συνέβηθαι.

Ζήτηε Νοεμβρίου 25.

Ο' Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀληθινοῦ.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτοκίου.

Ἔϊτα, Ἐλήσόν με ὁ Θεός, κ.τ.λ.

Καὶ τὸ Ἰδιόθυσον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος κ.τ.λ.

Ζήτηε τὸ Δοξαστικὸν τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ο' Κανὼν τῆς Θεοτόκε· Ὑμῶν διοδύσας κτλ.

Καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρών.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοῖξο τὸ στόμα μου (').

**Α**νοῖξο τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ ἄσω μελωδία, τῇ ἀληθινῇ Χριστοῦ, καὶ ἀνήσει, παιδῶς ἀνακροῦντων, τοὺς πόρους οὗς ἤνεγκε, καὶ τὰ παλαισμάτα.

**Π**άσων ἄφθησα, ἡμῶν προχέεις χάρισματά, τοῖς πίστει προστερχοῦσιν, ἐν τῷ Ναῶ σου σεμνῇ, καὶ αἰτεῖσά σε, ἐκ βᾶθους τῆς καρδίας, καὶ πόθῳ τῆν ἀνήκειν σου, πανηγυρίζουσι.

**Ν**αὸς ἐχοματίσας, κατὰ τὸν Σείον Ἀπόστολον, ἐν ᾧ περ ἠυδόκησε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐνοικήσάι τε, καὶ ἐμπεριπατήσαι, φυγῆς καθαρότητι, Μάρτυρος πολυάθλη.

## Θεοτοκίον.

**Ο**ὐ κούπτωμεν Δέσποινα, τοῦ σου ἐλέους τὴν ἄβυσσον, καὶ βρύτιν τὴν ἀφθονον, τῶν τεραστίων σου, καὶ τὸ πέλαγος, τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὡν πάσι δι' ἔλεον πολὺν ἐξέχθας.

Ὡδὴ γ'. Τοῦ σου ὑμνολόγους Θεοτόκε.

**Ω**ποῖς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου, ἀθλοῦσα ἡ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὸν τυράνον ἐξέτπες, δι' ἄκραν καρτερότητα· ἀνδρείως γὰρ ὑπήνεγκε, τὰ τῶν δεινῶν κολαστήρια.

**Π**ανεύφημε Μάρτυς Εὐφημικ, εὐφημοῖς ἐν ἄσμασιν ἀεὶ, τὴν μνήμην σε γεραίρομεν, τὴν σὴν πλουτοῦντες λάρανα, τὸ λειψάνον σου φέρουσα, τὸ ἱερὸν καὶ σεβάσιμον.

(') Τὸ μὲν εὐσημησάντων Μηνῶν εἶχε πρότερον ἕτερον Κανὼνα ἀνομιμον, πεπονημένον καθ' ἑβδόμη, ἀκατάβλητον ἐπὶ ἑορταστικῶν καὶ πανηγυρικῶν ἡμέρων. Τὸν δὲ τῷ Χειρογράφῳ κείνῳ γλαυροῦσας καὶ ἀκαταβλήτους Κανὼν, Ἰωσήφ τοῦ Ἑσπερινοῦ ποιήματι, πρὸς τὴν Ἀρκαδικήν τε Φασαί. Τὸν δὲ πάλιν, καὶ πάλιν οὗτο ἰδιόθυσον ταύτων Ἀποκρίσιν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἐξελπίσαστο ὁ νοσηλοκαρπίτης Ἰωάννης, Πρωτοψάλτης τοῦ Χριστοῦ Μεγάλου Ἐκκληστῆ. Ἐπισηθὴ δὲ ἐν ποσῆτι κείνῃ τὰ Πατριάρχικα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀσκήματος Πατριάρχου Γρηγορίου Ε' τῷ 1824 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ.

**Α**νδρείως κατέβαλες τὸν ὄφιν, τὸν μέγαν  
σεμνὴ τὸν νοητὸν, δυναμωθεῖσα χάριτι,  
Πατρός· Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, τῆς ἀσυγχύτου  
φύσεως, καὶ τρισηλίου Θεότητος.

**Θεοτοκίον.**

**Υ**μνήσωμεν πάντες κατὰ χρόος, Μαρίαν  
τὴν Δέσποινα ἀγνήν, τὴν μόνην ἀειπαρό-  
ξενον· αὐτὴ γὰρ τὸ κεφάλαιον, τῆς σωτηρίας  
γέγονεν, ἡμῶν δὲ ἀκραν καθαρότητα.

**Κάθισμα, Ψῆχος δ΄.** Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τ**ὸν Νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν  
λαμπάδα σου φαίδρῶς εὐτρεπίσασα, ταῖς  
ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελή-  
λυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, στέφος τῆς  
ἀλλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξιμένη. Ἄλλ' ἐκ κιν-  
δύων λυτρώσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν  
πίστει τὴν μήνην σου.

**Δόξα, ἤ νῦν. Θεοτοκίον.** Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς.

**Ὤδῃ δ΄.** Τὴν ἀνεξήγηταστον.

**Ο**λβον ἐθησαύρισας τὸν ἀλήτην, ὃν περ σῆς  
καὶ βρωδῆς οὐ δύναται, ἐξφανίσαι,  
Καλλιπάρθε σεμνὴ· οὐ γὰρ ἐν γῆ κατέκρυ-  
ψας, τοῖς θεομένοις δὲ ἐσκόρπισας.

**Θ**άμβως ἐπληρώθησαν καὶ χαρμονῆς, ὄντως  
τῶν Πατέρων ὁ σύλλογος, ἐν ταῖς χερσὶ  
σου, καθορῶντες ὡς σεμνὴ, τὸν Ἰώμον τὸν ὀ-  
ζόδοξον, ἐν δὲ τοῖς ποσὶ τὸν ἀλλότριον.

**Υ**βρεως ἐπλήσθησαν σφέδρα πολλῆς, οἱ  
περὶ Διόσμορον ἄπαντες, καὶ Εὐτυχία,  
οἱ νοσηπυγῆς κακῶς, οὗς ἐπὶ τέλος ἤσχυνας,  
Μάρτυς Εὐφημία πανεύφημε.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**ῆς ἐπουράνιοι τὸ ἐπὶ σοί, ὄντως Θεοτόκε  
μυστήριον, κατανοοῦντες, ἐξεπλάγησαν·  
διό, ἰλιγγιώπει Δέσποινα, ὕμνον κατ' ἀξίαν  
προσφέρειν σοι.

**Ὤδῃ ε΄.** Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

**Μ**ερίδα πανεύφημε, τὴν ἀγαθὴν προέκρι-  
νας, πάντα παριδοῦσα τὰ τοῦ βίου,  
δοῦσαν καὶ πλοῦτον· ἐνός γὰρ χρεῖα ἐστὶ, μέ-  
ριμναν καὶ τύρβην τῶν πολλῶν, σὺ ἀπεσκο-  
ραίσας, τὴν Μαρίαν ζηλώσασα.

**Ω**ξέων τερασίον· νεκρὰ μὲν ἐν τῷ μνή-  
ματι, θαύματα τελεῖ δ' ὡς περ τις ζῶσα,  
κρεῖττονα λίαν, ἢ κατὰ ἄνθρωπον, αἱμάτων  
ἐκδύλλυζουσα κρουνοὺς, εἰς ἐνδείξιν μείζονα, ὅτι  
ζῶσιν οἱ δίκαιοι.

**Σ**υνοῦσα τῷ Κτίτῃ σου, ἐν οὐρανοῖς πανεύ-  
φημε, ἐντευξῆν ποιῶ ὑπὲρ τῶν πίστει,

ἀνευφημούντων τὴν Δεῖαν μήνην σου, Μάρτυς  
Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ τὸ αἷμα του,  
ὡς περ Σῦμα ἐξέχρας.

**Θεοτοκίον.**

**Α**νύμφευτε Δέσποινα, τῶν Προφητῶν ἢ  
πρόρρησις, ὄντως ἐπὶ σοὶ πέρας λαμβά-  
νει· καὶ γὰρ συνέλαδες ἐν τῇ μητρὰ τῇ σῇ,  
τὸν Λόγον τὸν ἀναρχον Πατρός, ὡς ὁ Δεῖος  
Σύλλογος, τουτωγὶ προεκήρυξεν.

**Ὤδῃ ς΄.** Τὴν Δεῖαν ταύτην.

**Ω**ς ἄνθος χροῦτον ἢ πάνσεμος, ὄρωτα Εὐ-  
φημία βρομένα, πάντα τὰ γήινα, δικην  
σκυβάδιον κατέπτυσεν, ἵνα Χριστὸν κερδήτην,  
ὃν περ ἐπόθησε.

**Κ**αθεῖλες Κόρη τὸν δράκοντα, τὸν μέγαν  
καὶ πολλὰ ἐπαίρομενον, καὶ κατέβυθι-  
σας, ἐν τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν  
καθ' ἡμῶν θολίως μηχανουόμενον.

**Ο**ρώντες Μάρτυς ὡς χυσομα, ἐν μέσῳ σου τὸ  
λείψανον κείμενον, τὸ ἱερότατον, πνευ-  
ματικῆς εὐαρχουμένη, ἀγιασμὸν καὶ ῥῶσιν ἀ-  
παρῶμενον.

**Θεοτοκίον.**

**Ξ**ανθὴς πάντας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε Πα-  
ναργία Θεοῦμε· ὡς πῶς ἀπειρανδρός, οὐ  
περ προτόκου γεγέννηκας, καὶ μετὰ τοῦτον  
παλιν, ἔμεινας ἀφθιρός.

**Κοντάκιον, Ψῆχος β΄.**

**Α**γῶνας ἐν ἀλλήσῃ, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει,  
κατεβάλου Σερμῶς, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ  
Νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἱρέσεις,  
καὶ τῶν ἐθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τοῖς ποσὶ τῶν  
Βασιλέων ὑμῶν, υποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς  
Θεοτόκης, ἢ ὑπὸ ἐξακοσίαν τριάκοντα Θεοφό-  
ρων Πατέρων, Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα  
Πανεύφημε.

**Ὁ Οἶκος.**

**Τ**ὶ τῶν σῶν ἀλλημάτων, ἢ τὶ τῶν σῶν κα-  
τορθωμάτων, ἢ τὶ τῆς σῆς παρθενίας, ἢ  
τοῦ βίου τοῦ ἀμέμπτου σου θαυμάσειέ τις  
πρότερον; σὺ γὰρ εὐφρανῆς τὸν Πατέρα, ὡς τῷ  
Υἱῷ νυμφευθεῖσα, τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ σω-  
τὴν κατακοσμήσασα. Τίς ἱκανοὶ πρὸς ταῦτα;  
τίς λέγειν νῦν ἰσχύσειεν, ὅσαι σε περιλάμπων  
ἀρεταὶ μὴ ἀποθούουσαι; ὡς ἐξ' Ἀνατολῆς γὰρ  
ἐκ τῶν ἀνατέλλουσα, παντὶ φαίνεις, καὶ  
ἀκτινοβολεῖς ἐν γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ ἐπὶ  
πάσῃ ἡπειρῶν ἀγιάζεις καὶ μυοῖζεις τὰ πέ-  
ρατα· διό Ἰώμον πεπίστευται ὑπὸ ἐξακοσίαν  
τριάκοντα Θεοφόρων Πατέρων, Ὅρον λαβοῦ-  
σα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

## Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὄρον τῆς Πίστews ἐπεκύρωσε.

## Στίχοι.

Δίκαζε, Μάρτυς, τοῖς ἄφοις, καὶ καιμένην,  
Κυροῦσα Πίστιν, ἧς ἐνήλησας πόθῳ.

Θέσκειλον ἐνδεκάτῃ Ὄρον ἐμπεσοῖ Εὐφημία.

**Η** Ἁγία αὕτη καὶ πανεύδοξος Μεγαλομάρτυς Εὐφημία διεκράτει κατὰ τοὺς καιροὺς Διακλητικῆσθε καὶ Παισίκου Ἀνθυπάτου τῆς Εὐφράτης, γεννηθῆ καὶ παιδεύθη τῆς πόλεως Χαλκηδόνος, ἐξ ευγενῶν καὶ Σωσέδων γυναικῶν καταγεγεννημένη· ἥτις, διαβληθεῖσα τῇ Ἡμετέρῃ ὡς Χριστιανή, πρὸς προσωπίδῃσιν, καὶ Σηρίσις ἐκδόδοται, καὶ ἑτέροις μηχαναῖς κολαστηρίων, ἅπερ γενναίως ὑπομείνῃσα, ἐκομίσατο τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον. Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον παρὰ τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Χαλκηδόνι διατάσσεται, ὅπου καὶ Νεὸς περικαλλῆς ἀφοδοῦμετο, εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας.

Ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τῶν Εὐσεβεστάτων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Παύλου, συνεκροτήθη ἡ Οἰκουμενικὴ Ἱερά Σύνοδος τῶν ἐξακοσίων τριακόντων Ἁγίων Πατέρων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῆς Χαλκηδόνος, οἱ τινες τοὺς περὶ Εὐτυχίου καὶ Διόσκορον ἀναθεματίσαντες, καὶ τοὺς μίαν φύσιν, καὶ μίαν ἐνέργειαν ἐπὶ Χριστοῦ βλασφημοῦντας καθελόντες, ἐπεὶ οὐκ ἐπέβητο, ἑτέρας ταύτους μετέσπονται· ἀλλὰ δὲ, ἐνεργαφῶς τὴν ἐκτέθεισαν Ὁσλοδοῦσαν Πίστιν Τόμῳ, καὶ τοὺς αἰρετικούς προσέτερον ἐν ἑτέρῳ γράφει τὸ ἑαυτῶν ὁρθόημα· καὶ διανοήσαντες τὴν λάρνακα τῆς πανευφήμου Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθεντο ἐπὶ τοῦ ταύτης στήθους ἀμφοτέρους τοὺς τόμους ἐσφαρισμένους· καὶ μετὰ ταῦτα, παραγενόμενοι καὶ ἀνοήξαντες, τὸν μὲν τόμον τῶν αἰρετικῶν εὖρον ἐξομιμέτων ὑπὸ τοῦ πόντος τῆς Ἁγίας, τὸν δὲ τῶν Ὁρθοδόξων Τόμον, κατεχόμενον ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος ταῖς τιμαῖς αὐτῆς χερσίν. Ὁ περ ἰδόντες, οἱ αἰρετικῶν μὲν αἰσχύνῃσιν, οἱ δὲ Ὁρθοδοξοὶ χαρᾶς ἐνεπλήσθησαν.

Τοῦτο γοῦν τὸ χάριτας βρῶν ἱερὸν καὶ ἀκέραιον τῆς Ἁγίας λείψανον, ἀποκρυβέν, ἐπὶ τῶν Εἰκονομάχων καὶ λειψανομάχων διακτῶν

τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐν τῇ Νήσῳ Λήμῳ μετακομισάντων αὐτὸ, εἴτε ἀπὸ τῆς Χαλκηδόνος, εἴτε καὶ ἀπὸ τῆς ΚΠ, ὅπου ὁ αἰθμός ἐν Πατριαρχαῖς Κωνσταντίνος εὐκτήριον ἤγειρε ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Ἁγίας, ὅστις κοσμηθεῖσθαι μαρτυρίῳ στεφάνῳ, ἐκ τῆς Λήμῳ πάλιν ἀνεκομίσθη εἰς Βυζάντιον ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Εὐδόξου. Γενόμενης δὲ τῆς ἀλώσεως, μετατέθενται πάντων τῶν ἱερῶν λειψάνων ἐν τῇ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν ᾧ ὑπῆρχε τότε τὸ Πατριαρχεῖον, μετατέθη καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἐκεῖ. Κἀκεῖθεν, μετατεθέντος τοῦ Πατριαρχεῖου ἐν τῇ ἱερῇ Ναῷ τῆς Παναγίας, μετακομίσθη σὺν τοῖς λοιποῖς καὶ τὸ τῆς Ἁγίας ἱερὸν λείψανον ἐκεῖ. Μετατεθέντος δὲ ἐκεῖθεν τοῦ Πατριαρχεῖου ἐν τῇ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, μετατέθη καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἁγίας λείψανον ἐν αὐτῇ, ὅπερ θεῖα εὐδοκία διακρίσεται μέχρι τῆς σήμερος, τιμωμένον καὶ σεβόμενον οὐ μόνον παρὰ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁσλοδόξων Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἑτεροδόξων, βρῶν ἰάματα τοῖς μετ' εὐλαδίας προσερχομένοις.

Καθιερωθῆ δὲ ἐν τῷ ὁρθέντῳ πανσέπτῳ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν ταῖς δεξίαις μέρεσι καὶ Παρεκκλησίῳν ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας, ἔθνα κατατάξιμένοι ἐστὶ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, καθ' ὃν καιρὸν, ἐπὶ τῆς πρώτης τοῦ Παναγιωτάτου Πατριαρχοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Γεωργίου, ἐκ βάθρων ἀνωκοδομήθησαν τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐτῇ οἰκοδομαί. Τελεῖται δὲ ἡ μνήμη καὶ πανήγυρις τῆς Ἁγίας κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Γουλιου, καθ' ἣν συναθροίζονται τὰ πλήθη τῶν Ὁσλοδόξων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, τῆς τε Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἑτεροδόξων· καὶ οἱ μετ' εὐλαδίας προσερχόμενοι, καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἱερὸν αὐτῆς λείψανον, ἀξιοῦνται πολλὰν ἰαμάτων. Ἡς ταῖς προσεβδίας εἴημεν ἅπαντες περιφρουρούμενοι. Ἀμήν.

## Ὡδή ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσα.

**Ρ**ῶνον ἔφερες, βασάνων τὴν δριμύτητα, Μάρτυς πανευφήμη, ἐν στερότάτῳ νοί, ἐξ ὕψους λαμβάνουσα θεῖαν βοήθειαν· ὅθεν ἐφαλλες. Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.



**Η** πανεύφημος, ἀμνάς και καλλιπάρθενος, πάντας ἐκάλεσε, πρὸς εὐαγίαν αὐτῆς· διὸ και εὐφράνθητε πανηγυρίζοντες, και κοινυγάσατε· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, και Θεὸς εὐλογητός εἶ.

**Σ**ὺ διηλεγῆς, τοῦ Εὐτυχοῦς τὴν ἀνοιαν, τοῦ δυστυχήσαντος, περὶ τὸ σέβας κακῆς, δεινοῦ Διοσκόρου τὸ Μάρτυς πανεύφημος, ἀναμέλπουσα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, και Θεὸς εὐλογητός εἶ. **Θεοτοκίον.**

**Γ**λεόν μοι, τὸν Υἱὸν σε Παναμώμητε, ποίησον θέουμαι, και μὴ παροῖς σεμνή, δέησεις και δάκρυα θροῦνός προχέοντι, και κραυγάζουσι· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, και Θεὸς εὐλογητός εἶ. **ᾨδὴ ἡ.** Ποῖδας εὐαγίαι.

**Ε**στὴς πρὸ βροχίτων Εὐαγία, τυρόνων παρανομιούντων ἀνομιαιότητα, τοῦ Χριστοῦ κρυπτούσα. Θεὸν τε και ἄνθρωπον, διπλοῦν ἐν ταῖς θελήσειν ἅμα και φύσει, και κράζουσα· Ὑμναίτε τὰ ἔργα, και ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Υ**πὸν γερων ἀπειποιῶσα, Χριστὸν τὸν Νουμῆλον σε ἐπιποθήσασα, οὐκ ἔτις τοῖς ἰσχύσει, Μάρτυς ἠκολούθησας· διὸ και συναγαλλῆ νῦν, αὐτῷ κραυγάζουσα· Τὸν Κύριον, ὑμναίτε τὰ ἔργα, και ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Φ**ρίττω κατά νουν ἀλαλαβόων, τοῖς πόνοισ σου τοῦς δεινοῦς και τὰ παλαιήματα, οἷς ἐνεκαρτέρησας, γυναικίῳ σώματι, διὰ πολλὴν ἀγάπην, Μάρτυς πανεύφημος, Πατρός τε και Υἱοῦ και τοῦ Θεοῦ, Πνεύματος τοῦ μόνου, Θεοῦ τρισυποστάτου. **Θεοτοκίον.**

**Ο**ρμος γαληνός μόνη ἐδείχθη, Παρθένε χειμαζομένην κ' προσφύγων, ἐνθα καταφεύγοντες, οἱ κλυομένων, ἐν τῷ τοῦ βίβη κλυῶν, περιστάσει· διὸ σε κατά χρέος ὑμνοῦμεν, και δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **ᾨδὴ Σ.** Ἄπας γηγενής.

**Ν**οὺς οὐκ ἐξαρκαῖ, και λόγος ἀνθρώπιος ἐκδιηγῆσασθαι, τὰς ὑπερυψεῖς τιμὰς, και δόξας Μάρτυς, ἀς περ ἀπέληφας, συμβασιλεύειν ἄληκτα Χριστῷ πανεύφημο· κατ' ἀξίαν, ἄβλων δὲ κεκληρώσαι, ἀκηράτων τρυφῆς ἀπολαύουσα.

**Μ**ύρω νοητῷ, ἐγρίσθης πανεύφημο τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, και μυρίζεις πάντοτε, τῶν προσόντων σοι μετὰ πίστεως, φυγῆς ὄμου και σώματα, και πᾶσαν αἰσθησιν, δι

ῆς πόρον, ἀποκορακίζεται, ὁ δυσώδης ἐχθρός και παμπόνηρος.

**Γ**εροπρεπός, τὴν σὴν ἀξιάχαστον πανηγυρίζομεν, και φαίδοιαν πανηγυριν, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῶ σοι σήμερον, ἐν ᾗ περ συνληροῖσθημεν, χειροκρογία πολλῇ, τοῦ Ποιμένου, τοῦ σεπτοῦ πανεύφημο, ὑπερὸν ἐξουστῶσαι τὸν Κύριον.

**Α**ναρχε τοῖς, τοὺς θεολογούτας σκέπε και φύλαττε· ἔχεις γὰρ προσβέουσαν, περὶ τὴν ὕβριν τῆς σῆς λαμπρότητος, μετὰ Μαρτύρων πάντοτε, τὴν καλλιπάρθενον, Εὐφημίαν· ἥς περ τὰ μνημόσυνα, ἐκτελούντες πιστῶς εὐφρανόμεθα. **Θεοτοκίον.**

**Φ**ωνήν σοι ἀγνή, προσάγομεν Δέσποινα πόση βροχίτων σοι· Χείρας θρόνευ πύρινε, Ὑψίστης χάριτος Θεοῦ καλῶν ὅπερ Δαυιδ προέγραψεν ὅρος πύστατον· Ἀποστόλων, χάριτος ἡ εὐπροσπει, και ἡμῶν τῶν θυγῶν τὸ διάσῳσμα.

**Ἐκπαστελλάσιον.** Παστικέβατο γῆρας.

**Κ**αὶ θανούσα ζῶσον, αἱμάτων αἰὸν ἐδίωσκε, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντε ζῶσα, κῆ τῶν δογματικῶν τοῦ Χριστοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγαπητικῶν, Εὐφρομῆ κατέχεις· διὸ εὐφημῶμεν σε. **Θεοτοκίον.**

**Ο** Θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυγὴν και δύναμιν, κῆ βοήθῆν σε παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν, και ἐν ταῖς περιφάσει· πάντας οὐκ ἡμᾶς ῥύσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν.

**Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰστώμεν Στίχους δ'.** και **Ἐκπαστελλάσιον.** Προσώμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ ἄ.

**Πῆχος πλ. ἄ.** Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

**Χ**αίροις Παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ ἐξ' Ἐφώας ὡς ἀστήρ ἀνατείλασα, και πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην φωταγωγοῦσα φαίδρος, φυγῆς διανυγία και φαίδροτῆτι· δι' ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων κενύρωται, και καταργηθῆ, Εὐτυχοῦς γῆρας βλάσφημος, Διοσκόρου τε, τοῦ δεινοῦ και παραφρονοῦ. Χαίροις ἡ ἀποσάζουσα, κρονοῦς τῶν αἱμάτων σε, καθαρτικῶς μελυσμάτων, ἐκ τῶν ἀγίων λειψάνων σε, Χριστοῦ τῆς δυνάμει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

**Δ**εῦτε τῆς Ἀβηθροῦ Χριστοῦ, μετ' ἐγκωμίων τελεμένην πανηγυριν, ὁρῶντες, συνευφρανόμεν πνευματικῶς ἐν γὰρ, και πανευφροσύνῃς ἐροτάσωμεν· αὐτῇ γὰρ κατέβαλε, τὸ ἀγέρωγον φρόνημα, τῶν τυραννούντων, τῆς δυναμει τοῦ Πνεύματος· θεν ἤρατο, κατ' αὐτῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῶν εὐφημήσωμεν, εὐ-

φήμοις ἐν ἄσμασι, τὴν καλλιπάρθενον Κόρην, τῆς εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Ο**ρους παραλαβούσα σεμνή, ἐνδοῦ τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες, ἐν ταῖς χερσὶ σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἀνῆλθον πνευσθέντες συνεβέβητο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς φευγὴ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὐς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὐς Μάρτυς ὁ Προεδρός, ὁ ἐρός Βυζαντινῶν, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

**Π**ᾶσα γλώσσα κινεῖσθαι πρὸς εὐφημίαν τῆς πανευφημίου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομιάτουσα, ἐγκωμίοις καταστέφωμεν νομίμως γὰρ ἀνδοισαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θῆλους ἀπαρτίβασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων τὸν τύραννον ἐγέρων καταβέβηκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέρεϊ κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ ἢ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, ἢ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ' γ' καὶ σ'. ᾠδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος·

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτει τῇ δεκάτῃ ἐκτῆ Κυριακῇ.

Εὐαγγελιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρτα τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ.

Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Ἐβδόμουδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

## Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Προκλου καὶ Ἰαρίου (\*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Π**ολυειδέϊ βασιάνοις ἐγκατερῆσαντες, φωτειοῖς στεφάνοις, ἐκομισασθε ἄμφω,

Ἰλάρει καὶ Πρόκλῃ· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον μνήμη πιστῶς, ἐπιτελούμεν δεόμενοι ἐκτενῶς, τοῦ προσεβῆναι ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

**Τ**οὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκὸς σου Πρόκλῃ ὑπήνεγκας, τὴν δι' αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μάκαρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου διαγωγὴν, καὶ τὸ Φῶς τὸ ἀνέσπερον· ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτης καὶ ἡμᾶς, φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

**Κ**αθὰ περ δύο φωστῆρος κόσμον φωτίζετε, τῇ τῶν Σαυμάτων αἴγλῃ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάρει καὶ Πρόκλῃ, τὸν σκοτασμὸν, τῶν πλῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ἡμῶν ἀνυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἐορτάζοντες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Θ**εομακάριστε Κόρη, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν Ἰλασμὸν, διαμείβου ταῖς δούλοις σου, ὡς παντελῆς σωτηρία καὶ Ἰλασμὸς, τῶν φυγῶν ἡμῶν Σείονυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ε**ν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοπούσα, ἔλεες θρηνοῦσα, Μῆτερ ἀγνή· Οἶμοι, Τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδικῶς Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνῆθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Σεπτοῖς Ἀθληταῖς σεπτὸν εἰσφέρω μέλος.

Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

**Σ**υνόντες τῷ Θεῷ, καὶ ταῖς θείαις ἀκτίσι, πυρσευόμενοι ἀεὶ, γενναῖοι Ἀθληταί, τὴν φυγὴν μου φωτίσατε, μέλποντος τὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν ὑμῶν ἀθλοισιν, κατανύζει καρδίας μακάριοι.

**Ε**πέτρωσεν ὑμᾶς, ὁ οὐράνιος πόθος· ὅθεν πάντα τὰ τερπνά, τοῦ βίαι Ἀθληταί, ἐλογίσασθε σκῦδαλα, νεύσει ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον, θεωβέντες καὶ ἄπασαν, τῶν ἀθέων ἰσχὺν ταπεινώσαντες.

**Π**υρὶ θεαρχικῆς, ἀναφλέντες Τριάδος, δυσσεβείας τὴν πυρὰν, ἐσδέσαστε σοφοί, τῶν αἰμάτων τοῖς ρεύμασιν· ὅθεν ταῖς τῶν ἱαμάτων,

(\*) Τὸ Κεφάλαιον ἔχει καὶ ἑτέρον Ἀκολουθικὸν τοῦ ἐν τῇ Συντακτικῇ ἀναγραφῆσιν Μεγάλου τοῦ Μακρίνου, οὗ δὲ Κανὼν οὐκ ἔστιν Ἀκροστιχίς· Ἀγαλλμα τερπνῶν τῶν μενοσρέπων σείει.

καθαρᾶς ἐπομβρήσει, τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνετε.

**Τ**ὴν ἀλυπον ζωὴν, τὴν οὐράνιον δόξαν, Παρθασίου τὴν τρυφὴν, τὸ φῶς τὸ νοητόν, τὴν τεροντὴν ἀγαλλίασιν, Μάρτυρες ἐπιζητοῦντες, τῶν δεινῶν ὑπνέγκατε, τρικυμίας γενναίᾳ φρονήματι.

**Ο**υράνιοι χοροὶ, τὴν ὑμῶν καρτερίαν, κατεπλάγησαν σοφοί· αἰκίσεις γὰρ σαρκός, καὶ πολὺπλοκα βέβαια, Μάρτυρες γενναιοφρόνως, ὑπνέγκατε χαίροντες, καὶ ἐχθροῦ τὴν κακίαν συντρούβοντες. **Θεοτοκίον.**

**Ἰ**ὺν τῶν αἰσῶν, τῆς προμήτορος Εὐας, Γαβριὴλ σοὶ προσφωνῶν, τὸ Χαίρε ἀληθῶς, ἐξετινάξῃ Δέσποινα· μόνη γὰρ τὸν ἀναιρέτην, τῆς κακίας τοῦ ὄψεως, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύησας.

**Ὡδὴ γ.** Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει.

**Σ**οφία λόγων, Δεῖκάν τοὺς ἀσόφους διπλεγξας, καὶ στρεβλώσεις τῆς σαρκός, ἰσχυρὴ Πνεύματος ἠνεγκας, Πρόκλε παμμακάριστε, Μάρτυς Ξεόπνευστε.

**Α**ναρτηθέντα, ἠμοτάτως κελεύει σε ἐξεσθαί, ὁ παράφρων πρὸς Θεὸν, φυγῆς τὰ ὄμματα τείνοντα, καὶ τῆ καρτερίᾳ σου, κἀλωπιζόμενον.

**Θ**λάσιν ἀνδρείως, τῶν μελῶν καθυπέμεινας πάνσοφε, αἵματι δὲ τὴν πυρᾶν, τῆς ἀσβείας ἀπέσβεσας, Πρόκλε δυνατούμενος, τῆ Δεῖα χαρίτι. **Θεοτοκίον.**

**Λ**ύσον Παρθένη, τὸν δεσμὸν τῶν κακῶν μου συνδέουσα, τῆ στοργῇ με τοῦ ἐκ σοῦ, τεχθέντος Λόγου πανάμωμε, καὶ σώσον με Δέσποινα, ταῖς ἰκεσίαις σου.

**Ὁ Εἰρῆς.**

**Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυλώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄγιος, πλὴν σου φιλόδηρωπε.

**Κάλεσμα, Ἦχος ἀ.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Γ**άριον πιστοί, καὶ τὸν ἐνδοξον Πρόκλον, ἀθλάσαντας φερόως, καὶ ἐχθρόν καθελόντας, συμφώνως τιμῆσωμεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες· οὗτοι Σάμμασι, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἐκδιώκουσι, φωταγαγόντες τοὺς πιστεῖ, αὐτοῖς προσπελάζοντας. **Θεοτοκίον.**

**Ε**λπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύτως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυνάμεσι, δού-

ναι ἄφρσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πιστεῖ καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσιν.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Η**ἄσπιλος Ἄμνας, τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρωσα, Σηροῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασι, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεῆ ὑπεράγαθε;

**Ὡδὴ δ.** Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

**Η**κολούθει σοὺ τοῖς λόγοις, τὸ τοῦ πράγματος βέβαιον· ὁ γὰρ αἰμοβόρος, εἶρηγοτο προσβαίνειν τοῖς ἐμπροσθεν, ἕως Χριστὸν τὸν τῶν ὄλων μόνον Κύριον, ὠμολόγησε, Πρόκλε Θεὸν ὑπεράγαλον.

**Τ**εταμένους καὶ τῷ ξύλῳ, τοῖς ἱμασὶ πεδούμενος, καὶ ποικιλοτρόπως, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις βαλλόμενος, Θεοῖς ἀψύχοις τὸ σέβας οὐ προσέπεινας, ἐν Κυρίῳ Θεῷ σου, σαφῶς δυνατούμενος.

**Α**πτήτῳ παρόρησῳ, καὶ γενναίῳ φρονήματι, ἀθλοφόρῳ Πρόκλε, ἔσθης πρόβημάτων τὴν σαρκῶσιν, διαπρυσιῶς κηρύττων τοῦ κενώσαντος, ἐκυτὸν μέχρι δούλου, μορφῆς Αὐτρωτοῦ ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

**Σ**υντρούβεν τῆ παραδόσει, τῶν χειρῶν σε τὸ ποίημα, κατοικτεῖον Λόγε, μήτραν ἀπειρόγαμον ἄκτιστας, καὶ ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις προσληλυθας, ἀφρασίας καινίζων, ὁδοὺς τοῖς εἰδόσι σε.

**Ὡδὴ ε.** Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Σ**ὺ Κύριε ἰσχυς, τῶν Μαρτύρων καὶ γήριγμα· σὺ Ἅγιε τοῖς Ἁγίοις, ἀδιάσειστον τεῖχος, ἀθλοῦσι προθυμώτατα.

**Ε**ρωτι Δεῖκῶ, τὴν φυγὴν πυρακτούμενος, ὑπέφερες ταῖς λαμπάσι, φλογιζόμενος Πρόκλε, παμμακάρα ἀξιάγατε.

**Π**ῦρ μόνον δειλιῶ, τὸ αἰώνιον ἔκραζες, φλεγόμενος Μάρτυς Πρόκλε, προσαγαῖς τοῦ τυράννου, καὶ γνώμη θανατούμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον, ὃ Δέσποινα Θεοτόκε; τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὄλων, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

**Ὡδὴ ς.** Ἦθλον εἰς τὰ βάθη.

**Ο**ὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγις οὐ Δῆρες, οὐδὲ θανάτου πέτρα, γενναϊότατοι ὑμᾶς χωρῖσαι, τῆς τοῦ Θεοῦ, καθαρᾶς ἀμώμου τε, ἀγαπήσεως κατίσχουσ.

**Ν**όμοις ἐγκλιμῶν οὐ δουλεύει, ἢ τῶν Μαρτύρων ὄντως, μέχρις αἵματος ἀνδραγαθία· μόνος αὐτοῦ, ὁ δοξάζων Κύριος, μετὰ λύνει ὡς Σεραπίουτας.

**Ε**ὐπλόως τὸ πέλαγος περῶντες, τῶν χαλεπῶν βασιάνων, προσησιμίσθητε πρὸς Σείον ὄρουσι, τῆς ἐν Χριστῷ, ἀλλοθροῦ Μάρτυρες, αἰδίου ἀπολαύσεως.

**Θεοτοκίον.**

**Ι**δοὺ ἡ Παρθένος ἀνεβόα, ὁ Παιῖας παῖλαι, Βουλῆς Ἀγγελῶν μεγάλης τίκτει, Ἐμμανουὴλ, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον, καὶ Σπηθεῖα τῶν φυγῶν ἡμῶν.

**Ὁ Εἰρμός.**

» Ἦλθον εἰς τὰ βῆθη τῆς θαλάσσης, καὶ  
» κίτεπόντισέ με, καταγίης πολλῶν ἀ-  
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-  
» γαγε, τὴν ζωὴν μου πάλυελες.

**Συναξάριον.**

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ Νημέρι τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Προκίου καὶ Γαρίου.

**Στίχοι.**

» Ηνεγκε γυνὸς πυκνὰ ὁ Πρόκιος βῆθη·  
» εἶπει δὲ Δάριος ἐτήθη κάου.

Δωδεκάτη βέλος εἶλε Προκίου, εἶρος Δαρίου τε.

**Ο**ὔτοι οἱ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέως, καὶ Μαξιμου ἡγεμόνος. Κατεσχέθη δὲ πρῶτον ὁ Ἅγιος Πρόκιος, καὶ ἐνόπιον τοῦ βασιλέως ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν, Μαξιμου τῆ ἡμερῆς ἐκόθοται, καὶ λαμπρὰς πυρὸς τὴν χειρῶν καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἔσεται, καὶ ἐπὶ ζύλου κρεμάται, καὶ λίθη βαρεῖται τοῦ πόδα· καὶ ἀπαγόμενος τοῦ τελευτῆσαι, συναντᾷ τὸν ἑαυτοῦ ἀνεψιὸν Δάριον, ἐλκόμενον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Καὶ ὁ μὲν Ἅγιος Πρόκιος ταῖς νησίαι τῶν βελῶν καταπυρρῆς, πρὸς Κύριον ἐξέθῆκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Δάριος ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸς ἑαυτὸν ἀποκαλεσάμενος, κρεμασθεὶς τύπτεται, καὶ ἐπὶ μιλίοις τρισὶ σύρεται· εἶτα τὴν κεφαλὴν ἐκτραθεῖς, κατετέθη μετὰ τοῦ Ἁγίου Προκίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Νημέρι τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μεγαλῆ τοῦ Μαλεῖνου, ὃς ἐχρημάτισε Πατὴρ πνευματικῶς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Νημέρι τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεραπίου· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀυθροῦ τοῦ Στρατηλάτου, Ηρακλείου, Φαύστου,

Μηνᾶ, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, πέραν ἐν τῷ Σίγματι. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσέβαισι, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὠδὴ ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.**

**Σ**ώματα τοὶς αἰκισμοῖς, ἐκδοθῶκατες πόθῳ, τοῦ σαρκιέντος Λόγου Μήτορες, πρὸς τούτου τὸν στέφανον, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξαθε εἰκότως.

**Φ**ωτὶ τῷ Σείῳ τὸν νοῦν, πεφωτισμένοι πίστει, βασιάνων σιότης παρεδόξαμετε, βουδύτας πανεύρημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

**Ε**ρβὴν χαλεπῶν τῶν σῶν, μελίσηγῶν λογιῶν, παμμάκαρ Προκίε Σείον ἴμα, ποτίζον τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**ὗς τῶν κτισμάτων Ἀγνή, ἀμωτέρα κύεις, τὸν πάντων ἐκίστην διακείμευσα, Παρθένος ἀμίαντος, εὐλογημένη αἰεὶ, Μήτηρ θεοδόξα σέβην.

**Ὠδὴ η'. Αὐτωτᾶ τοῦ παντός.**

**Μ**ετὰ πλειστάς βασιάνους ταξεύμασι, ἀνημέροις ἐχθρῶς σε προθίδωσιν· ὑφ' ὧν καταταραχόμενος, πανσιόδιμε Πρόκιε, χαίρων εἰς χεῖρας, τοῦ Θεοῦ ἐναπέθου τὸ πνεῦμα σου.

**Ε**πληρώθη τὸ τίμιον σώμα σου, ἀνευδύτοις ταξεύμασι Ἁγίε, καὶ ἀνάτως ἐπλήξε, ὀσμηνεὶς ἀσωμάτων, μὴ μελιθόδυντας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

**Λ**αιμυρῶμενος αἴγλη τῆς χάριτος, ὡς περ λίθος ἐν γῆ κυλιόμενος, συντριψας Δάριος, ὀχυρώματα πλάνης, μέλων συντόνας· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**αρκαθεὶς ἐξ ἀρχόντων αἱμάτων σε ὁ Θεός, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας με, Θεοκλυτὸρ Δέσποινε, ἀνεκτίσαστο κόσμον, οὕτω βούοντα· εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ὁ Εἰρμός.**

» Αὐτωτᾶ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς  
» ἄνευ μέσῳ φλοῦς εὐσεβήσαντας, συγκα-  
» τάδας ἐβροσίους, καὶ ἐιδιάζας μέλπειν Πάν-  
» τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ὠδὴ θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.**

**Ι**δε φαταγωγῆς καὶ ἱερά καὶ εὐσημος, τῶν Μαρτύρων νημέρι ἔλαμφε, πάσαν τὴν γῆν φαταγωγούσα, τὸν ζῶπον τῆς κακίας ἐξαι-

ρουσα, και νεφν των φυχων απελευνουσα, και ιαματων χαριν βρουουσα.

**Ω**ς δυο μαζοι πνευματικοι προχεετε, ιαματων γαλα Άγιοι, πασαν ετρεφοντες καρδιαν, πικριαν νοσηρατων διοκοντες, και παθη γαλεπα θεραπειουντες· οθεν αξιως μακαριζεσθε.

**Σ**ταγοιαν αιματων Άθλητοι φοινηξαντες, λουργιδα παναοιδιμοι, ταυτην ωραιως τε φορουντες, Χριστω συμβασιλευετε παντοτε, τω μονω Βασιλει και Θεω ημων, υπερ του κοσμου ικετευοντες.

**Η**γη επεουλγηται ημων τοις αιμασι, και λειψανω καταθεσει· των πρωτοτοκων δ' Εκκλησια, τοις πνευμασι ενθεωσ φαιδυνηται· εν η μετα Μαρτυρων ως Μαρτυρες, υπερ του κοσμου ικετευσατε. **Θεοτοκιον.**

**Φ**ωτος οικητηριον αγνη γεγενησαι, Παναγια Μητροπαρθενε, του δια σου επιφανεντος, εν υλη ορωμενη του σωματος, η παντας του εν σιγηι φωτισαντος· οθεν σε πιστει μακαριζομεν. **Ο Ειρμος.**

• **Ε**υα μεν τω της παρακοης νοσηματι, την κατاران εισωμισατο· συ δε Παρθενε· Θεοτοκε, τω της κνοφοριας βλαστηματι, τω κοσμω την ευλογιαν εξηλησας· οθεν σε παντες μεγαλυνουμεν.

Και η λοιπη Ακολουθια του Ορθρου, και Απολυσις.

ΤΗ Π' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η Συναξις του Αρχαγγελου Γαβριηλ· και του Οσιου Πατρος ημων Στεφανου του Σαββαϊτου (·).

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εις το, Κυριε ενειραξα, ισταμεν Στιχους ς'· και ψαλλομεν Στιχηρα προσομοια αμφοτερων ανα τρια.

Στιχηρα του Αρχαγγελου.

Ήχος α'. Πανευφημοι Μαρτυρες.

**Γ**αβριηλ ο μεγαιστεσ ο νουσ, ο θεοσιδεατασ, ο φωταγωγισ και ουρανοισ, φωσ το τρισυ-

λιον, καθορα και μελπει, ουν ταϊσ ανω Ταξιεσι, το θειον και φρικαδεσ μελωδημα, καθικτευει τε, δωρηθηται ταϊσ φυγαϊσ ημων, την ειρηνην, και το μεγα ελεοσ.

**Τ**ο μεγα μυστηριον το πριν, τοϊσ Άγγελοϊσ άγνωστον, και ποσ αιωνων τηρουμενον, μινωσ πεπιτευσαι, Γαβριηλ και τουτο, τη μονη τελαροηκισ, Άγνη εις Ναζαρετ αφιξιόμενος· μεθ ησ ικετευε, δωρηθηται ταϊσ φυγαϊσ ημων, την ειρηνην, και το μεγα ελεοσ.

**Φ**ωτοσ ον αναπλευσ αιε, και ποιων το θελημα, και εντελων τα προσαγματα του Παντοκρατοροσ, αρχηγη Άγγελων, Γαβριηλ πανοριστε, τουσ ποιοσ τιμωντασ περιωξε, αιε αιτουμενοσ, δωρηθηται ταϊσ φυγαϊσ ημων, την ειρηνην, και το μεγα ελεοσ.

Στιχηρα του Οσιου.

Ήχοσ πλ. δ'. Ω του παραδοξου.

**Π**ατερ θεοφορε Στεφανε, θεϊκα φρονητει τον νουν, οχυοσασ ιαμπρωτατα, τον θυμον ανδροριστε, σου φρονηη την εφωτασ, δικαιοσυνη απασαν δυναμιν, φυγησ ιθινασ φιλοσφωατατα, αρωμα τεροπνοιατου, αρετων συνηρμοσασ, ου επιβασ, χαϊρων ανεληλυθασ, προσ υφοσ ενδοξε.

**Π**ατερ θεοφορε Στεφανε, θεολογια των νουν, καταλαμπρυνασ Οσιε, δορυφορου δια περ, τον θυμον προτεινόμενοσ, κατα βλασφημιαν μακαρα αιρεσασ, επιθυμια τρωφησ της ανωθεν· ησ κατηξιασαι, μετασχειν δεσπεσιε, παρεστηκωσ, δρονω του Πανταναντοσ, η Παντοκρατοροσ.

**Π**ατερ θεορορημον Στεφανε, δι εγχερατιασ τον νουν, πιεζόμενοσ παντοθεν, προσ το πρωτον αιτιον, ανατρεχειν ανεπεισασ· ησ κατευνασασ κοσμου τον ταραχον, και τουσ θορυβοουσ αποσειαόμενοσ, νου καθαροτητη, συνεκράθησ παντοτε, προσ εφετων, οντωσ το ακροτατου, θεοφρον' Οσιε. **Δόξα, Ήχοσ πλ. β'.**

**Σ**υγγαριστε ημιν απασαι αι των Άγγελων ταξιαρχια· ο πρωστατασ γαρ υμων, ησ ημετεροσ προστατησ, ο μεγασ Αρχιερατηγοσ, την σημερον ημεραν, εν τω σεπτω αυτου τεμεριω, παραδοουσ εποπτανόμενοσ αγιαζει. Οθεν κατα χρεοσ ανυμνωντασ αυτων βοησωμεν· Σκεπασου ημασ εν τη σκεπη των πτερυγων σου, μεγαιστε Γαβριηλ Αρχαγγελε.

Και υν. Θεοτοκιον.

**Ο**υδεις προσεργων επι σοι, κατασχυμιμένος απο σου, εκπορευεται αγνη, Παρθενε

(·) Επειδη ο Οσιωσ Στεφανωσ εραζοταν και κατα την ΚΗ' του Οκτωβριου, εχρον και εσελ και ηρωδωσ τα αυτα Προσθημα και τον αυτον Κωνσταν. δια αυτου, εαν βουληται ο Προστωθ, καταλιπει τον του Οσιου, ψαλλομεν αυτ αυτου τον Ακολουθιαν της Άγιωσ Μαρτυριεσ Γαβριηλ, κωνσταντε Ιερατευομεν, μετα τουσ Αιωνα του Αρχαγγελου.

Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Δοξαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

**Ν**οὺς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπερήσατο δευτέρου, Γαβριὴλ σε μετέξεσιν, ἐνθέου φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτουσα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως Μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον, παρθενικῇ τὸν Ἀσώματος, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

**Θ**ρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίας λαμπόμενος, ταῖς θεῖαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεπομέναις, ἀπαύστως ἐκείθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς ἁρμονικῶς, χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλὺς λῦτρῶσαι, καὶ φωτισμῶ καταλαμβάνον, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐυλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

**Θ**ραύσον τὰ φρούραγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῆ ποιίμῃ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα· κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας· πρᾶνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετροτήτων πειρασμῶν· ῥύθαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πῶτα σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῆ σκέπῃ προσταρέχοντας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

**Ω**ς Ταξίαρχος καὶ πρίμαρχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός, Ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ θεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτεμένους σε ἐνδοξῆ, ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότητος δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως, σάρακα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. κ.τ.λ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τοῦ Ἀρχαγγέλου, καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὐ ἢ Ἀχοσστιχίς· Ὡς παμμέγιστον, τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὡς ἄ. Ἦχος δ'. Ἀνοῖξά τὸ στόμα μου.

**Ω**ς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκροτάτου, αὐλοῖς μετέξεσι, θεῖον καὶ αὐλόν, ἱκετεύω σε, Ἀρχάγγελε τὸν νοῦν μου, φωτίσαι πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

**Σ**τησάμεθα σήμερον, χορούς ἐνθέους γηθόμενοι, τὸν πῶτον γεραίροντες, τῶν ασωμάτων Νῶν, τὸν τῶν ἀόρητον, χαρὰν μεμνηνυκότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν, δι' ἀγαθότητα.

**Π**ροστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντικλήτορα, καὶ ταῖχος καὶ φηριγμα, Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθηντές σε, ὑμνοῦμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφρα, ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

**Α**γνήν σε πανόμενον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἐώρακε, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, λαμπρῶς ἐδόξασεν, ἀπειρόγαμα, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα, καὶ σεμνολόγημα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὐ ἢ Ἀχοσστιχίς· Σοὶ, Στέφανε, στέφανόν σοι ὀμνύμιον οἴσομεν ὕμνων. Θεοφάνους.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

**Σ**οὶ τῆς σῆς παμμάκαρ διδασχῆς, χρέος προσκομιζόντες, τὴν ἀμοιβὴν ἀποτεινόμεν φέφανον, ἐγκωμίων πλέκοντες· σὺ δὲ ἰλαεὶς δεδεγμένος πανόλβιε, ταῖς σαῖς ἱεσῖαις, χάριν μοι παράσχου τὴν τοῦ Πνεύματος.

**Ο**λθηρίων ὀρημα παθῶν, Πάτερ κατεμάρανας, ὡς λογισμὸν κελτημένους θεόφρονα· εὐμενῆς γὰρ λόγους, εὐπροσήγορος, προσνήης τε καὶ κόσμιος, λόγῳ τῆς σοφίας, Στέφανε καὶ γνώσεως στεφόμενος.

**Γ**ερῶς ἐλόσμησας σαυτὸν, Πάτερ διὰ γνώσεως, καὶ πρακτικῆς ἐνεργείας χαρίσματος, θεορῶν Στέφανε, ἐπιέμενος, τῶν στεφάνων τῆς δόξης Χριστοῦ· ὅθεν τῆς ἐλπίδος, ἀριστα παμμάκαρ οὐ διήμαρτες.

Θεοτοκίον.

**Τ**ῶν κτισμάτων σὺ ὡς ἀληθῶς, ὑπερτέρα πέφνας, τῶν ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν Πάγαγε· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς νυδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου· ᾧ σὺν παρρησία, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ὠδὴ γ'.** Τους σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

**Μ**εβέξει φωτὸς αὐλωτάτου, ὡς αὐλὸς ὄντως Γαβριὴλ, αὐλὸς φωτιζόμενος, φῶς καθοράσαι δευτέρον, τοὺς ὑλικούς ἐκάστοτε, βροτούς φωτιζῶν ὑμνουντάς σε.

**Μ**εγίστης εὐκλείας ἡξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε, Ἀγγέλων· δι' οὗ ῥήθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον, ὕψος μεγάλης τιμῶντάς σε.

**Ε**πίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πῶθω ζητούσι σε αἰεὶ, καὶ παύσον τὸ κλυδάνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ Ἐλίφωων, ὦ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

**Θεοτοκίον.**

**Γ**νωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, μυστήριον Κόρη σοι ποτέ, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαίρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἀπαντας, βροτούς θεῶσαι ὡς εὐσπλαγχνος.

**Ἔτερος.** Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

**Ε**ξέλαμψεν ὁ βίος σου, Θεοφόρε Στέφανε, ὀλολαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐν τῷ κόσμῳ καὶ κατεφώτισε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πῶθω προσάχνοντας.

**Φ**ωτίζονται τὰ πέρατα, διδασκαίς σε Ὅσιε· ὡς γὰρ φωστήρ ἐξέλαμψας, Θεοφόρε τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐσφραδῆ ἡ καρδία σε.

**Α**δούλων ἐτήρησας, τὴν ψυχὴν σε πάθεισι, καὶ ἥδοναίς τοῦ σώματος, Θεοφόρε Στέφανε τίμιε· διὸ νῦν ἐπάξις εὐφημοῦμέν σε.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**φάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐλάμψασα, λαμπρόσι τῆς παρθενίας σε, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

**Ὁ Εἰσός.**

• **Ε**ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρουσσα, Ἐκκλησίᾳ  
• τῇ παρούσῃ σου, ἐν ἣ ἕστερωθή ἡ καρδιά μου.

**Κάθισμα, Ἦχος α'.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Ὁ** μέγας Γαβριὴλ, ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνακράζει, τὸ θεῖον μελῶδημα, τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἀπαντες, μεγαλοφῶνως ἐν πίσει ἀνυμνοῦμεν, καὶ καθαρὰ διανοίᾳ, αἰσίως δοξάζομεν.

**Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.**

**Τ**ὸ αἶμά σε σοφῆ, μυστικῶς ἀνεθόα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ θεόφρον· τρανώς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριάδα τὴν ἀκτιστον· ὅθεν Ὅσιε, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀ-

πεδίωξας, τοὺς τῆς αἰρέσεως λύκους, σφενδόνι τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Α**νύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κενθῶνα καὶ Ἐλίφωων, καὶ δεῖνων περιστάσεων, πάντας λῦτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη ἔχοντας· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσον, ταῖς θεῖαις πρεσβείαις σου.

**Ὠδὴ δ'.** Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

**Γ**στασο μεβέξει Σαρχηκαῖς, παλαι Γαβριὴλ ἀξιάγαγε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιὴλ, καὶ ἐντιθεὶς τὴν δόλωσιν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

**Σ**τόμασι πηλίοις σε χαρμονικῶς, πύρινον τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρὸς, διηνεκῶς φλογίζοντες, θεῖαις Γαβριὴλ μεσιτείαις σου.

**Τ**ὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν στολήν, δόξῃ ἀπροσίτῳ ἀστράπτουσαν ἠμυρισμένως, στρατηγῆ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ περιστασία, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Ὁ** λην σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριὴλ, περιηγησιμένην Πανάμωμη, κατανοήσας, ἐκβοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαίρε ἀράς ἡ λῦτρωσις, ἢ τῶν προπατέρων ἀνάληψις.

**Ἔτερος.** Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

**Σ**ὺ Στέφανε, Μοναζόντων ἐγένου στεφάνωμα, ὡς λίθον πολύτιμον, τὴν ἀρετὴν περιεικείμενος· ὡφθης γὰρ μακάριε, θεοχαρίτων ὅπως ἐγκαλλώπισμα.

**Τ**ὴν ἐνθεον, Θεοφόρε σοφίαν τετίμηκας· διὸ τῶν χαρίτων σε, αὐτῇ στεφάνοις ἐλάμπρυνε, δόξαν τὴν αἰώνιον, σοὶ προσζήτησας ἡτέρον πανσεβάσμιε.

**Α**μάραντον, ὁ Δεσπότης παμμάκαρ σοι Στέφανον, ὡς δίκαιος ἐπλέξε, τῆς ἀρετῆς ἐμειβόμενος· Σάββα τοῦ θεόφρονος, σὺ μαθητῆς γὰρ ἐγένου γησιώτατος.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**εκρώσεως, τὸν καρπὸν μοι ἡ εὖα προσήνεγκε· ζωὴν δὲ γεννήσασα, τὴν ἐνπύστατον Πάναγνε, αὐθὶς με ἀνάρθωσας· διὸ κραυγάζω σοι· Χαίρε ἀειπάρθενε Δέσποινα.

**Ὠδὴ ε'.** Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

**Ν**ὸς κατὰ μεβέξει, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δευτέρον ἀράθης φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπίστοις, Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος

Πατήρ ὁ παντοκράτης, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύνθρονον.

**Τ**ὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερβαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον, μέγα τὸ κλέος, Γαβριὴλ μέγιστε, Σείων Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνοῦντων σε.

**Ο** Σείος ὡς εἶδέ σε, καιρῷ τοῦ Συριάματος, πάλαι συνεστῶτα Ἰαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῆ ἀγγελίᾳ τῆ φρικτῆ, ἣ περ ἐξεφώνησας, Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

**Θεοδοκίον.**

**Ν**αὸς ἀγιάματος, ὑπάρχμα Πανάμμη, πῶν Γαβριὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαύμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαίρουμενον.

**Ἔτερος.** Μεσίτης Θεοῦ.

**Ο**ρμὴν τῶν παθῶν, ἀπαθείας ἔρωτι κατέσβεσας, Σεωφῶρε Στέφανε, καὶ ταῖς Σεωρίας τε καὶ πράξεσι, κατελάμπρυνας Πάτερ, τὴν τῆς ψυχῆς κατάστασιν.

**Ν**οὶ καθάρῳ, ταῖς Γραφαῖς ὠμίλησας τοῦ Πνεύματος, Σεωρήθιον Στέφανε, καὶ τῆς Σεωρίας καὶ τῆς πράξεως, συνελῆξον τὸν πλοῦτον, Σεωφρον Πάτερ Ὅσιε.

**Σ**οφίας βυθόν, ἐρευνήσας Στέφανε κατέλαβες, εὐρεῖν ὅσον χορήσιμον, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, διὰ πόνων ἐκτίσας, παμμάκαρ τὸν γῆς γνώσεως.

**Θεοδοκίον.**

**Τ**οῦ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἐσχίνας, ὡσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτου, Θεογεννητὸς τέτοκας.

**Ὠδὴ ς.** Τὴν Σείων ταύτην.

**Γ**εώδεις γλώσσαι γεθαίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωτανῆ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, Σείαις λαμπρότησιν.

**Α**κτὶς ἡλίου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σε, πρὸς τὸν Δεσπότην δεσσεσι, τοὺς ὑμνητὰς σου σκότους, παθῶν ἐξάρπασον.

**Β**ουλὰς ἐθνῶν διακέδεσσον, τὴν Πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον κράτνον, παύσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχαγγελε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρακλίεσσι.

**Θεοδοκίον.**

**Ρ**ημάτων Σείων ὑπάκοος, Ἀγνή τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας, καὶ τὸν προάναρχον, Δό-

γον σαρκὶ ἀπεκῆσας, τῆς ἀλογίας κόσμον, ἀπολυτρούμενον.

**Ἔτερος.** Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

**Ο**ἰκουμένης φωστῆρ φαινότατος, Πάτερ ἀνασπείρει λόγου λαμπρότητι, καταφωτίζων Στέφανε, τοὺς σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προστρέχοντας.

**Μ**ακαρίως τὸν βίον διέδραμες· μύσας τὰς καιοθήσεις γὰρ ἐξῶ γεγένησαι, τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ Θεῷ προσωμίλησας Στέφανε.

**Ο**ς καλὸς ὡς ἄραιος ὁ στέφανος, ὃ νῦν ἐστεφάνωσαι πάνσοπε Στέφανε, ταῖς ἀρεταῖς στεφόμενος, καὶ παθῶν βασιλεύσας πανάριστε.

**Θεοδοκίον.**

**Υ**πὲρ φύσιν Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαωνίζεις Παρθένος ἐμφάνισα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε τὰ σύμβολα.

**Ὁ Εἰσός.**

**Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ φόβου ἑοῦ Θεός με ἀνάγαγε.

**Κοντάκιον.** Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τ**ῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς προτεῦων, τὸ πρό αἰῶνων ὀρισθὲν ὅπως μέγα, σὺ Γαβριὴλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαίρε προφανῶν αὐτῆ, ἣ Κεχαριτωμένη. Χρυσωτικῶς σε ὄθεν οἱ πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζουμεν.

**Συναξάριον.**

Τῆ ΙΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τελεῖται τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

**Στίχοι.**

Τῶν ὁσίων ὡσπερ οὐκ ἔχω κόρον,  
Ὡς οὐδ' ἔορτῶν, Γαβριὴλ Ἀρχων Νῶων.

Τῆ δεκάτῃ δὲ τρίτῃ συναγόχεν ὠδε Γαβριὴλ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαδδαίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολνδοῦχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας.

**Στίχ.** Σκηνοῖς Γολνδοῦχ εἰς Ἐδέμ· σκηναὶ δὲ σοί,

Τὸ τοῦ Βαλαάμ, ὡς σκιάζουσαι νάπαι· ὕτη ἦν ἐκ Περαΐδος, συναικήσασα ἀνδρὶ Ἀρχιμάτῳ, ἐπὶ βασιλείων, Περσῶν μὲν,



Χοσρόου, Ῥωμαίων δέ, Μαυρικίου. Μεθίσταται δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, καὶ βαπτίζεται, διὰ τὸ ἐν ἐστάσει αὐτὴν γενέσθαι, καὶ ἰδεῖν τοὺς προγόνους αὐτῆς καὶ τοὺς διαφέροντας ἐν τῇ γενῇ, οἱ ἐν ἀπιστίᾳ τὸν βίον κατέλυσαν. Διὰ τοῦτο παρὰ τε τοῦ ἰδίου ἀνδρός, Ἀρχιμάγου τυγγάνοντος, καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸ τῆς λήθης φρουρίον ἐκπεμφθῆναι καταδικάζεται. Καὶ διαγαγούσα ἐν αὐτῷ ῥόονους ὀκτῶ καὶ δέκα, καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον, ἐν ᾗ ὄρακων ἦν, ἀκοντίζεται. Χρόνον δὲ τετραμηνιαῖον ἐπέβη ποιήσασα, ἐξημέρωσε τοσοῦτον αὐτὸν, ὡς ἐπ' αὐτῷ ἐπικλίνεσθαι καὶ ἐπαναπαύεσθαι. Ἄλλὰ καὶ χάριν ἐκ Θεοῦ ἔλαβε, μὴ ὑπὸ πείνης τοῦ λοιποῦ ἐνοχλεῖσθαι.

Εἴτα, ἐκείθεν ἀνελευθεῖσα, τῷ τῷ Χοσρόου υἱῷ καθίσταται εἰς ἐξέτασιν, καὶ τύπεται μάστιγι, ἐξ ὧν ὁ μασθός αὐτῆς διαρρήγνυται καὶ ἐν σάκκῳ, καμινιαίας αἰθάλης πλήρει, ἐμβληθεῖσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἀσφαλιθεῖσα, ἐν τινὶ τόπῳ κατακόμενος προσπίπτει. Διαφυλαχθεῖσα δὲ ἀλαδῶς χυματικῶν ἐκδίδοται, ἐνθα πολλοὶ τῶν ἀκολαστῶν εἰστροχόμενοι, ταῦτην οὐχ εὐρίσκον. Ἀπαρμόμενη δὲ τὴν ἐπὶ θάνατον, ἐρρύσθη ὑπὸ Ἀγγέλου. Ἰγὺς δὲ δυσφορούσης ἐπὶ τὸ μὴ παθεῖν, ἐπιστάς ὁ Ἀγγέλος, ξίφος κατέγων, πλήττει αὐτὴν κατὰ τοῦ ἀνῆρος, καὶ ἑσῶς τομῆν ἐργάσασθαι, καὶ ἐκ τῆς τομῆς αἷμα ρυῖναι· ἐξ οὗ τὰ περιεχόμενα αὐτῆς ἰμάτια ἐμολύθησαν, καὶ ἰστίαι πολλές ἐργάσατο.

Ἡ δὲ Ἁγία, παραγενομένη ἐν Ἱερουσολύμοις, καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τόπους, καὶ τὴν διαφορὰν τῆς πίστεως τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ τῶν λοιπῶν αἱρέσεων γνούσα θεῶθεν, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει παραγενομένη, σοφῶς μικρὰ κατασχεθεῖσα, καταλιμπάνει τὰ τῆδε, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἐλόθμει. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν Κτίσειν.

Γαῖαντου τόκον ἔνοθε ἐμήνυσας, τῷ Ζαχαρίας ποτὲ, ἔνδον τοῦ θείου ναοῦ, ἐστῶτι καὶ φάλλοντι, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ· Ὑπερμύνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἡ περιόδοξος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, περιφανῶς Γαβριὴλ, καταγαίρει ψυχάς, πιστῶν καὶ προτρέπεται, μεγαλοφῶνως βοᾷ·

Ὑπερμύνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ἀμπερυνόμενος μεθέξει Ἀρχιστράτηγος, πρώτου φωτὸς μυστικῶς, δευτέρου φῶς ἀληθῶς, ἀόρατος τοὺς μέλλοντας, φωτίζων πάντοτε· Ὑπερμύνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχιστράτηγος, χαρὰν μνησῶν σοι, Παρθενομιητορ ἀγνή, δι' ἧς λυπη πέπαυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπεστερωται, καὶ εὐλογία ἠνθήσε, τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μυρίζουσι Ὅσις, τῶν σῶν δογματῶν, οἱ λόγοι τῇ χάριτι, τοῦ Πνεύματος λαμπόμενοι· Θεότητα μίαν γὰρ, σέβων ἐν προσωπῶσι τρισὶ, Λόγου τε τὴν ἀσκήσασιν μῶν, εὐδοκάζεις ἡμᾶς πανόλις.

Ὁ βίος τῇ λόγῳ σου, συνδραμῶν Πάτερ, διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, παμμάκαρ προσέξενσε· σοφίας γὰρ ὄργανον, Πάτερ πανέντιμος, γέγονας τῷ Κτίστῃ σου βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ καὶ ὑπερένδοξος.

Νοὸς καθαρότητι καὶ διανοίας, θεόφρον λαμπρότατι, τὸν βίον διεκλήυθας, ἀγνεία τε σώματος, καὶ παρθενία σεπτῆ, ἀριστον ἀνάθημα φανείς, τῷ Παντεπότῃ καὶ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ἰνύσσα Πάσμενε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν σὸν πανεύθιον, λιμῆνα καθοδήγησον, Θεὸν ἢ κηρύττα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθονίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὡδὴ ἠ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἰερολογίας ἱεραῖς σε, λαὸς ἱερός ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ τὸν παλαιτίον, Λόγον σωματούμενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελος, τῆ ἐξ ἡμῶν προσφανεῖς, Παρθένω ὑπερνοῦν τε καὶ λόγον· ὄθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρώτῳ, ἀνὴρ Ἀρχάγγελος ἐνούμενος, στόματι πυρίνῳ σε, μέλπεις τὸ μελῶδημα, τὸ φοβερόν ὃ μέλπεις, πάντας Ἀγγέλων χοροί· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος, ἀνθρώποις προσομιλῆσαι προελόμενος, ἔσχε σε προστρέχοντα, καὶ προαισιζόμενον, τὸ ἱερόν πα-

λάτιον, ὡς ἐρέ Γαβριήλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε  
βοῶντα, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς  
αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ς θρόνον τερπνόν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάν-  
των τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσα, ὡς  
τον ὑπερουσίον, μόνην οὐσιώσασαν, καὶ τοῖς  
βροτοῖς ἐνώσασαν, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσει  
ἀρρήτου καὶ ξένης, τὴν ἐυλογημένην ὑμνή-  
σωμεν Παρθένον.

**Ἔτερος. Κάμινος ποτέ.**

**Σ**τέφος εὐπρέπες, Χριστὸς ὁ ζωοδότης, τῆ  
κορυφῇ σε ἐπίτελλεκε, φεραίνομε Στέφα-  
νε, τῶν σῶν ἰδρώτων ἔνεκα, τῶν ἀπείρων τε  
καμάτων σου, οὐς χαίρων ἠγωνίσω, τῷ τούτῃ  
πῶθω πυρούμενος.

**Ο**λὴν ὑπερβάς, τὴν αἴσθησιν παμμάκαρ,  
νοῖ τῷ πρώτῳ προσωμίλησας, ψυχῆς  
καθαρότητι, πολιτείας τε σεμνότητι, φερανη-  
φόρε Στέφανε, κράζων· Ὑπερψοῦτε, πάντα  
τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

**Ε**ρωτι σφοδρῷ, παμμάκαρ κατιχενύσας,  
τοῦ Θεοφόρου Σάββα Στέφανε, τὸν βίον  
τὸν ἔνθεον, πολιτείας τε σεμνότητι, ἐξήλωσας  
πανεύφημος· γέγονας ἐκμαγεῖον, τούτου γὰρ  
ὄντως πανάριστον.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**οὺς ὁ ἀπαθής, ἐν μήτρᾳ σου ἐνοῦται, τῷ  
ἀνθρωπίνῳ νοῖ Πάναγνε, σαρκὸς τε πα-  
γύττητι, ὑπὸ χρόνον τε γενόμενος, αἰῶνων ὁ  
ὑπέρτερος· ὅθεν σε Θεοτόκον, πιστεῖ καὶ πῶθω  
δοξάζομεν.

**Ὁ Εἰρμός.**

- **Κ**άμινος ποτέ, πύρρος ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς
- ἐνεργείαις διμερίζεις, τῷ Δεῖῳ προσάγ-
- ματι, τοὺς Καλδαίους καταπλέγουσα, τοὺς
- δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλο-
- γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

**Ὁδὴ Σ'. Ἀπας γηγενής.**

**Γ**ρασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, δια-  
κονοῦμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτο-  
χυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ ἐρῶς Θεούμενος,  
καὶ φῶς ὀρώμενος, καὶ φωτίζων, πιστεῖ τοὺς  
τιμῶντάς σε, ἐρέ Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

**Ω**σπέρ οὐρανός, ὄρασαι κατάφερος, θείαις  
λαμπρότησιν· ὡσπέρ στρατηγέτης δέ,  
χερσὶ κατέχεις σκήπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ  
διαθέεις ἅπασαν, τὴν γῆν, τὸ βούλημα, τοῦ  
Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν  
τοὺς πιστοὺς ἐξαίρουμένος.

**Η** περικαλλής, δυὰς καὶ περίδοξος, Μιχαήλ  
καὶ Γαβριήλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς  
θείας δόξης πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγ-  
χώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστα-  
ται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι  
μιμούμενοι.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**έγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε,  
καὶ καταφαιδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑψηλίον,  
καὶ τὸν προστατὴν τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεο-  
γεννήτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ  
ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαι-  
στοῖς φωναῖς ἀνυμνοῦντων σε.

**Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.**

**Υ**πέρτιμος Στέφανε, νῦν καθαρῶς ἠδόμενος,  
καὶ τρυφῆς ἀπολαύων τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν,  
ἐνία τῶν Ἀρίων οἱ ὄημοι, περὶ Θεόν, χορεύουσι  
μάκαρ, τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας, μεσιτεύων  
πρὸς σὲ ἔλκυσον.

**Μ**ετέστης γηθόμενος, πρὸς ἐφετῶν ἀνράτα-  
τον, πρὸς τὸ μόνον τῷ ὄντι σαφῶς μα-  
καριον, πρὸς τὸ πανυπέρτατον κάλλος, πρὸς  
τὴν ζωὴν, τὴν ὄντως ἀγήρω, πρὸς φῶς τὸ ἀνέ-  
σπερον, Θεοφόρε Πάτερ Στέφανε.

**Ω**ς ἡλιος ἔλαμψαν, ἐν Μοναστῶν συστήμα-  
σιν, ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων καθιερούμενος,  
καὶ ὡς περ ἀκτίνας ἐπέμπων, ταῖς ἀρεταῖς  
τῆς σῆς πολιτείας, γλυκύτατε Στέφανε, Θεο-  
φόρε Πάτερ Ὅσιε.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**οήσαντες πόρρωθεν, προφητικῶς ἐν ὁμ-  
μασιν, οἱ Προφῆταιί σε πάντες προανε-  
φώνησαν, μέλλουσαν φανεῖσθαι Μητέρα, τοῦ  
πανουργοῦ, καὶ πάντων Δεσπότη· διὸ σε  
πανύμνητε, Θεοτόκον καταγγελλομεν.

**Ὁ Εἰρμός.**

- **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεοῦ καὶ Κύ-
- ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
- φανε, τὰ ἐσχατισμένα φωτῖσαι, συναγαγεῖν
- τὰ ἐσχατισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
- Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

**Ἐξαποστειλάριον.** Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Α**ρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς θεϊκαῖς ἐλ-  
λάμψεσι, τῆς ὑπερφώτει Τοιάδος, διέρχη  
πᾶσαν τὴν κτίσιν, ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε,  
πληρῶν τὸ Δεῖον πρόσταγμα, Γαβριήλ ἀφρα-  
πόμορφε, φερῶν φυλάττων καὶ σκέπων, τοὺς  
σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**ξίονος ἢς μετέλαβον, Θεοργικῶς τῆς κοίτι-  
τονος, ἐξώσθη, οἴμοι, ὁ τάλας, δι' ἀκρα-

σίας τῆς πάλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγχνος ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος μετέληπας, καινοποιήσας με λόγῳ, παρθενικῶς ἐξ αἱμάτων.

**Εἰς τοὺς Αἶνες, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγελοῦ τῶν δευτεροῦντος τοῦ πρώτου.**

**Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

**Γ**αβριηλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ, Σείας Ἀρχιστρατήγος, ἢ ὑποφύγος ἀναδεδείχαι· καὶ ταῖς λαμπρότησι, ἢ ταῖς φρυκτωριαῖσι, τοῦτε ἀυγαζόμενος, ἀμέσως κατὰ μεθέξιν δευτερον, φῶς ἐχορημάτισας, καὶ φωτίζεις τὴν περιέργιον, ἐξαστραπτῶν, τῇ κάλλει τῆς δόξης αὐτοῦ.

**Γ**αβριηλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν, κλέος περιβόητον· καὶ Σαυμαστὴ σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἐνθεος· ἡ μοσχὴ ἀραιά· τὸ εἶδος σου πύρινον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέριμος· ἡ φάσις αὐλός· ἡ ῥοπή ἀμετακίνητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει τοῦ κρείττονος.

**Γ**αβριηλ Ταξίαρχε χαρᾶς, μυστικῆς προάγγελε, ὁ νυμφόσολος ὁ ἐνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν αὐτῇ τῷ Κτίτῃ πάντων καθικέτευε, λυτρούσθαι τῶν δεινῶν καὶ τῶν ἑλιφειῶν, τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ τὰ δεῖτα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν πίστει, δεχομένους πάντοτε.

**Δεῖα, Ἦχος πλ. α΄.**

**Ο**που ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε, ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου δαίκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρε γὰρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν, ὁ πεσὼν ἑκασφόρος. Διὸ αἰτούμεν σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον, τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιόμνητε Γαβριηλ Ἀρχάγγελε.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ δυσωπούμεν, ὡς Θεοῦ Μητέρα εὐλογημένην, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν Μεγάλην. Εἰδὼν, εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὀκτωήχου.**

**Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει ἅπαντα Σεπτεμβρίου ς'.**

## ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

**Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γολινδοῦχ.**

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'.**

**Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς τοῦ παραδόξου Σαύματος.**

**Α**στρον ἡμῖν φαινότατον, ἐκ τῆς Περσίδος σεμνὴ, Γολινδοῦχ ἐξανέτειλας, ἀρετῶν λαμπρότησι, καὶ τῶν ἀθλῶν φαιδρότησι, τὴν οἰκουμένην περιαναγάζουσα, καὶ ἀβείας νύκτα διώκουσα· ὄθεν τὴν μνήμην σε, τὴν φωσφόρον σήμερον, περιγυρῶς, πίτσι ἐορτάζοντες, ὑμνολογούμεν σε.

**Θ**εῖαις σεμνὴ εἰσηγήσειαι, ἔγνωσ Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῖς ἐν γῆ ἐνδημήσαντα· καὶ τῆς διανοίας σε, φωτισθεῖσα τὰ ὄμματα, πρὸς πᾶσαν πάλιν τοιμῶς ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν καὶ ὤλεσας, τούτων τὸ φρούγμα· ὄθεν διαδόησαι, νικητικοῖς, ἔσπεψε σε Κύριος, ὁ ὑπεράγαθος.

**Α**πληγον τὸν νοῦν ἐτήρησας, ἐν τῷ πληγαῖς ὀμίλειν, ἢ χρονίαις καθείρξεσιν, Ἀθληφόρε ἐνοδοῦ· κατατάτω ἐν λάκκῳ δὲ, ἀπορρίψαισα, ἡμέραις πλείοσι, τροφῇ ἐτρέφου, μὴ διαφρέεσσαν, δράκοντα δόλιον, κεκτημένη σύνοικον, ἐκ τῆς αὐτοῦ, βλάβης ἀνενόηλος, Μάρτυς προσμείνασα.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ.

**Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·**

**Χαίροις Γολινδοῦχ, Μάρτυς ἀραισμένη.**

**Ἰωσήφ.**

**Ὡδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπειρῳ.**

**Χ**αρμονικῶς τῷ Δεσπότη ἐν οὐρανῷ, παρεστῶσα ἐνδοξῆ, καὶ ταῖς θεαῖσι ἀστραπαῖς, λαμπομένη πάντοτε ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις σου εὐχαῖς, Μάρτυς καταύγασον.

**Α**ποφυγοῦσα τὸ σκότος τὸ περσικόν, ὡς αἴτη ἀνέλαμψας, εὐσεβείας φαινός, ἢ πολλῶν ἐφώτισας ψυχὰς, ἐπιγνώσει θεῖκῃ, Σεομακάριστε.

**Γ**ηγηλατοῦσα τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, Γολινδοῦχ πανεύφημε, μαρτυρίου καλλοναῖς, σεαυτὴν ἀραιῖσας· καὶ νῦν, εἰς νυμφῶνα νοητὸν εἰσήλθες χαίρουσα.

## Θεοτοκίον.

**Ρ**'ύπου κακίας τὴν φύσιν ὁ πλαστοουργός, τὴν ἡμῶν βουλόμενος, ἐκκαθαίρει ἐκ τῆς σῆς, καθαρὰς σεσαρκῶται γαστρός, Θεοτόκι· διὸ σέ, πάντες δοξάζομεν.

**Ὠδὴ γ'.** Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

**Ο**νομασίαν σου νεύει πρὸς Θεόν, ὅπως πεφωτισμένους, ἐμνήθη τὰ θεῖα, Γολινδοῦχ ἢ ἀσφαλῶς, βεβαιώθεις ἐν αὐτοῖς, ἀπιστίας, σκότος ἀπεκρούσατο.

**Ι**σχὺν θεμένη τὸν Χριστὸν, τῇ Θεογενεσίᾳ, προσεχώρησας Μάρτυς, καὶ τὴν κλησιν εὐσεβῶς, ὡς περ τὴν πίστιν τὴν σὴν, ἐνῆλλαξω, θεῖαις ἐπινεύσεις.

**Σ**οφῶν λογίαν ἱεραῖς, ἀναπτύξαι πιστεῖ, ἐπιμένουσα Μάρτυς, ἐμνήθη ἐν αὐτοῖς, τὴν πρὸς ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ, παραδόξως, θεῖαν ἐπιφανείαν.

## Θεοτοκίον.

**Γ**νωστῶς κατείδομεν Θεόν, σαρκωθέντα Παρθένη, ἐξ ἀγνῶν σου αιμάτων, δι' οἰκτον νῦν τὴν ἡμῶν, ἀναλαβόντα μορφήν διὰ τοῦτο, πίστιν σε δοξάζομεν.

**Ὠδὴ δ'.** Χριστός μου δύναμις.

**Ο**ἱ σοὶ πανεύφημη, κατεβυθόμενοι, πρὸς τὸν Κύριον βροχίαι, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ, πόδες οὐ κεκλάωνται, ὑποσκελίζοντες αὐτοῦ, τὰς πορείας Θεῷ Πνεύματι.

**Α**υτῆναι σπεύδουσα, παθῶν συγχύσεως, καὶ ὀδῶν ἀπάτης Μάρτυς δεσμοῖς, χαιρούσα ἀμείλησας, καταδεσμούσα ἐν αὐταῖς, πᾶσαν πλανητὴν τοῦ ἀλάστορος.

**Ι**σχὺν σοὶ δίδωσι, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὑπομειναι βασάνους καὶ πονηρίας, φοβέρας ἀξιάγαστε· δι' ὧν κατήρησας ἐχθροῦ, πάντα Κόρη μηχανήματα.

## Θεοτοκίον.

**Δ**εσμὸν διέλυσας, τῆς παραβάσεως, τῶν καλῶν τὸν δοτήρα υπερβολῆ, τέσσαρα χρηστότητος, Παρθενομῆτορ οἱ πιστοί· διὰ τοῦτο σε δοξάζομεν.

**Ὠδὴ ε'.** Τὰ θεῖα φέγγει σου Ἄγαθὲ.

**Ο**χυρωθεῖσα τὸν λογισμόν, ἐν ὀχυρωτάταις φυλακαῖς, χρόνον πολὺν ἐκαρτέρησας, φυλάξαι δεικνυμένη διαταγμάτων Χριστοῦ, ἀγαθίστα Μαρτύρων Μάρτυς πανεύφημη.

**Υ**πό Ἀγγέλου φωτισοῦς, τῶν περιειμμένων σοὶ δεσμῶν, ἀπολυθεῖσα ἐξεδραμες, πρὸς ἀγιωτάτου ἀνδρός ἀπάντησιν, πρὸς σέ παρὰ Κυρίου σταλέντος ἐνδοξῆς.

**Χ**αίρουσα ἄκησας σκοτεινόν, λάκκον κα' βαθύτατον σεμνή, ὡς Δαυιδὴ ὁ θαυμάσιος, θράκοντι συνοῦσα, ὅς τις ἠδέσθη σε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων ἐπιγνοῦς Μάρτυρα.

## Θεοτοκίον.

**Μ**εμολυσμένος τὸν λογισμόν, καὶ ἠγρευμένος ταῖς πολλαῖς, Μήτηρ Θεοῦ προβάσει, σὲ καλῆκετῶν μὴν ἀρόλυτον, οἰκτεῖται με καὶ σώσει τῇ μεσιτείᾳ σου.

**Ὠδὴ ς'.** Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

**Α**πέροψαν λάκκω σε, κατωτάτῳ δυσμενεῖς, ἐν ᾧ ἡμέραις πλείοσι, βροσίν ουδόλως εἰληπας ἐν χειρὸς, ἀνθρώπων· ἐτρέψου γάρ, θεῖα ἄρτην, τὸν Κτίστην μεγαλύνουσα.

**Ρ**ημάτων ὑπάρχουσα, φυλάξαι Μάρτυς θεῖαν, πολυχρονίαν καθιερέξιν, κατεδικασθῆς πάσαις ἀσκητικαῖς, τὸ σῶμα συντρίβουσα, ἀγωγαῖς καὶ τὰ πάθη ὑποτάττουσα.

**Τ**ελείως ἠλόγησας, τῆς ἀγίας σου σαρκός, ἐν τῷ ῥοπαλίῳ τύπτεισθαι, καὶ τὰ ὄστα συντρίβεισθαι ἀρειδῶς, ταῖς λίθις κανεύφημ· θεῖκός γάρ σε πόθος ἐπεβρόνουν.

## Θεοτοκίον.

**Υ**φάνας ὁ ὕψιστος, ἐαυτῷ περιβολῆν, ἐκ τῶν ἀγνῶν αιμάτων σε, τοὺς γυμνωθέντας θεῖαις καταφολαῖς, ἐφαιδρυνεν ἀχραντε· διὰ τοῦτο σε πόθῳ μακαρίζομεν.

**Ὠδὴ ζ'.** Δροσοδόλον μὲν.

**Σ**ὲ γυμνοῦντες περιέφερον οἱ ἀφρονες, παικτικῶς πολὺν ἀπάσαν· ὀρωμῆνης δὲ, οὐδ' αὐμῆς ἐφρόντισας σεμνή, αἰσχύνης τὴν δόξαν τὴν ἐκεῖ, ἀπολειμένην γὰρ νοός, ὁμῶσιν ἔβλεπες.

**Ω**σπερ ἀσαρκος ὑπῆνεγκας τὰς μᾶστιγας, Μάρτυς θεομακάριστε· ἐδυναμίς γάρ ὁ Χριστὸς σε, σάρκα δι' ἡμᾶς, φορέσας συνῶν σοι καὶ τηρῶν, τὴν σὴν καρδίαν Γολινδοῦχ, ἀτρεπτον θεῖα στοργῆ.

**Ρ**ωμάλειός τὴν χρονίαν ἐκαρτέρησας, καθερέξιν ἀξιάγαστε ὡσπερ κόσμον θεῖ, τὰ κλοῖα προφέρουσα σεπτῶν, Χριστοῦ παθημάτων κρινῶνός, ὡς καὶ τῆς δόξης τῆς αὐτοῦ, Γολινδοῦχ γέμονας.

**Α**ναγέννησιν κομίζεται δι' ὕδατος, καὶ πνεύματος κανεύφημη, ἡ τεκοῦσά σε, νουθεσίας εἴσσα ταῖς σαῖς, Θεοῦ καταγαγαστος αὐτῆς, ἀποκαλύψει φρικταῖς, τὸν λογισμόν ἐμφανῶς.

## Θεοτοκίον.

**Ι**λαστήριον κεκτημέθα Πανάμωμε, πρὸς τὸν Θεόν σε πάντοτε· ἔξελου ἡμᾶς, τῶν ἐκεῖ

βασάνων φοβερῶν, καὶ λύτρωσαι πάσης ἀπει-  
λῆς, ἐπιβλήεις τε ὀρατῶν, ἢ ἀορατῶν ἐχθρῶν.

Ῥῶθ' η'. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

Σέ μεγίστους ἀγάσιν ἐγκατερόησαν, καὶ  
χρονία καθιέρει δεσμῶν ἀπέλυσε, Ζεῖα  
προτροπῇ, θυμωμένης πονηρότατος, Μάρτυς ἀ-  
βληφόρε, φαιδρῶς δεδοξασμένη.

Μετὰ πόνουσ μύριους τῆς ἐναβλήσεως, ἀ-  
κροτάτη ἀσκήσει σαυτὴν ἐδεδώκαας,  
Θέλλαν ἀληθῶς, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα,  
Μάρτυς μιμουμένη· μεθ' ἧς σε εὐφημοῦμεν.

Ἐπερωθῆς τῷ πόθῳ τοῦ Παντοκράτορος,  
καὶ τὰ Σήρατρα πάντα τοῦ πολεμήτο-  
ρος, ὡς περιστερά, τοῦ Χριστοῦ ἀξιάγαμστε,  
Μάρτυς υπερβόης, καὶ τῷ Θεῷ ἠνάθης.

Νοσῶς ἐνουμένη τῷ Ζεῖῳ ἐρωτι, τὰς ἐκεί-  
θεν πλουσίας ἀγάς εἰσόδεδεξαι· αἰς ἡ  
ν ὦν ἡμᾶς, καταναγέσθαι πρέσβευς, Μάρτυς  
τοὺς τελούντας, τὴν σὴν ἁγίαν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ἡ τῷ τόκῳ σε πᾶσαν ἀποστειρώσασα, τὴν  
κακίαν τοῦ πλάνου πάσης φειροῦσσαν,  
πράξεως Ἀγνῆ, ἀγαθῆς τὴν καρδίαν μου, δεῖ-  
ξον καρποφόρον, Θεὸν ἰλουμένην.

Ῥῶθ' ζ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδεῖν Σεόφρον νοός λαμπρότητι, τὰ ἀγαθὰ,  
τὰ μένοντα ἐκείσε ἤξισαι, ἐνδημοῦσα  
εἰσέτι τῶ σώματι· ὦν ὦν ἐν μετουσίᾳ, Ζεῖα  
ὑπάρχουσα, τούτων καὶ ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, Κυ-  
ρίῳ πρέσβευε.

Ὡς φῶς ὡς ἥλιος ἐναπήσραφεν, ἡ καρτερά,  
καὶ Ζεῖα καὶ γενναία σου ἀθλήσις, καὶ  
πιστῶν τὰς καρδίαις ἐφώτισε, φέγγει Θεογνω-  
σίας, καὶ ἀπεμείωσε, πάντα τὸν τῆς πλάνης  
κυστασμόν, Θεομακάριστε.

Σαυτὴν ἐνδύμασι περιέστειλας, σῶν ἱερῶν,  
ζαιμάτων βεδαμμένοις λαμπρότησι· τὸ  
δὲ σὸν ἡμαγμένον ἱμάτιον, Μάρτυς πηγὴν  
Σαυμάτων, ἐδείξας χάριτι, τοῖς καθαρωτάτῳ  
λογισμῷ, τούτου προσφάουσιν.

Ἡ σὴ δεδόχασται Ζεῖα κοίμησις, ἀγγελι-  
κῶν, ταγμάτων σε λαβόντων πρὸς Κύ-  
ριον· διὰ τοῦτο τελούμεν τὴν μνήμην σου,  
πάντες ἐν εὐφροσύνῃ, πανηγυρίζοντες, Μάρ-  
τυς ἀβληφόρε τοῦ Χριστοῦ, ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγελίου Ἀγνῆ συνέλαβες, Λόγον  
Πατρός, ἡμῖν ὁμοιωθῆναι θελήσαντα· ὃν  
δυσάπει εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλθοις, καὶ τῶν ἀμαρτη-  
Luglio.

μάτων, λύσιν πανάμωμε· ὄθεν εὐχαρίστους σε  
φωναῖς, αἰεὶ δοξάζομεν.

## ΕΙΔΗΞΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος, ἐν τῇ ἐν Κυρια-  
κῇ, ἢ τῇ πρώτῃ αὐτῆν ἑβδομῇ, φέλλεται ἡ Ἀκολου-  
θία τῶν 630 Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἀγίας  
καὶ Οὐνοκρατικῆς Δ. Συνόδου, τῆς ἐν εἰσι 451, ἐπὶ τῶν  
Βασιλέων Μουκαίου καὶ Πουλχερίου, συγκροτήσεως  
κατὰ Εὐδοκίου καὶ Διοσκόρου τοῦ Μουρωσιτῶν — Ἔστι  
οὖν ἡ Ἀκολουθία αὐτῆ ποιήμα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου  
Κωνσταντινουπόλεως Κυρίου Φιλοθέου, ἀκατάκτατος· περὶ τὰ  
μῆσα τοῦ 14. αἰῶνος.

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιγολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέ-  
κραθα, ἱεῖσμεν Στιχοὺς ι', καὶ φάλλομεν Στι-  
χηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', καὶ  
Ἀνατολικά δ', καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ  
παρόντα δ. Προσάμια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Σέ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνερμήνευτον  
Λόγον, σάρκα χορηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φι-  
λάνθρωπε ἀνεκέρυξ, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν  
σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον,  
διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑ-  
πάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα  
τὸν αὐτὸν καλὸν ὑπόστασιν· ὅθεν σὺν Πατρὶ τε,  
καὶ Πνεύματι ὑπόσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς  
προσκυνοῦμεν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Ἰύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὁνώριον  
Ἄμα, Εὐτυχῆ Διόσκορον, καὶ θεινὸν Νε-  
φόριον κατεφρέψατε, τῶν κρημνῶν ἐνδοξοί, τὸ  
Χριστοῦ ποίμνιον, ἐκατέρων διασώσαντες, δι-  
πλοῦν ταῖς φύσεσιν, ἕνα τὸν Χριστὸν καλὸν ὑπό-  
στασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις  
δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνοῦντες, ὡς  
ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ ἢ  
τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἀκτιστον ἐκήρυξαν, οἱ Θεοφόροι συμφώνως,  
τὴν Ζεῖαν ἐνεργεῖαν, καὶ τὴν Ζεῖαν θέ-  
λησιν τοῦ πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον,  
τῆ σαρκὶ νειμάντες, τὸ κτιστὸν τῆς ἐνεργείας  
τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν  
σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν  
τε διαίρεσιν· οὗς ἐν ἐτησίαις, τιμῶντες οἱ πι-  
στοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζο-  
μεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄκτιστον, οἱ Θεοφόροι Πατέρες,  
Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνε-

κήρυξαν, τὸ ἀπολύν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως, καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον ἀτέλεστον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίζαντες ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητάς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγελίον.

Δόξα, *Ἦχος πλ. β'.*

**Τ**ὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευρηψάμεν, τοὺς μελωδῶντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Γραῖδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα· τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους, τοὺς προσβεβύοντες πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεπήθηαι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

*Τὸ α' τοῦ Ἦμου. Εἰσοδός. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἢ τὰ Ἀναγνώσματα.*

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Α**κούσας Ἀβραμ, ὅτι ἠχηματώτεται Λωτ ὁ ἀδελφεὸς αὐτοῦ, κρήθησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα αὐτοὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς, καὶ κατεδίωξεν αὐτούς ἕως Χοβὰλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκῶ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδωμῶν, καὶ Λωτ τὸν ἀδελφεὸν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδωμῶν εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑποσρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδὸλλογόμορ, καὶ τῶν Βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον Βασιλείως. Καὶ Μελχισεδεχ, Βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἀβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἀβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἐκτίσεν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὑψίστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχείριός σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδεδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Οὐ δύ-

νήσομαι μόνος φέρεῖν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐφε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσέθει ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, χιλιοσπασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἀνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέψα αὐτοὺς ἠγείσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἐκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγῆς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακρίνετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρός, καὶ ἀναμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον προσπλήτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ υποστῆλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστὶ.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Ε**ἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σε ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλην τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμίσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἐτι· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Σεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θανατᾶζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον. Ποιῶν κρίσειν προσπλήτω, καὶ ὄφρα, καὶ γῆρα, καὶ ἀγαπᾶ τὸν προσπλήτων, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβήθησθαι, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσει, καὶ πρὸς αὐτὸν κοληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἴμῃ. Αὐτός κληρονομία σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

*Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.*

Δόξα, *Ἦχος γ'.*

**Α**ποστολικῶν παραδόσεων, ἀκριβεῖς φυλάκεις γέγονατε Ἅγιοι Πατέρες· τῆς γὰρ Ἁγίας Τριᾶδος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλάσφημον συνοδικῶς κατέβαλετε. Μετ' οὖν καὶ Μακεδόνου πνευματομαχῶν ἀπελέγχοντες, κατειργάσατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διόσκορον, Σαβελλιὸν τε, καὶ

Σεβήρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλάνης αἰτίσασθε ρυσθέντας ἡμᾶς, ἀκηλίδατον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Α**'σπόρας ἐκ Θείου Πνεύματος, βουλήσει δὲ Πατρός, συνειληφρας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκλήσας, καὶ βρέφος ἐγαλούγησας. Διὸ μὴ παύση πρεσβεύειν, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον.**

**Δόξα, τῶν Πατέρων.**

**Ψχος πλ. δ΄.**

**Υ**'περδοξασιμένους εἰ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγγε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.**

**καὶ Ἀπόλυσις.**

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.**

**Ἡ συνῆθη Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες.**

**Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄, τῆς Θεοτόκου εἰς β΄ καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, εἰς η΄.**

**Οἱ δύο Κανόνες τῶν Πατέρων, ἂν ὁ πρῶτος ἔχει Ἀκροστιχίδα:**

**Πλάνης ἀνυμνῶ δεξιούς καθαίρετας.**

**Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Φιλόθεος (\*).**

**Ὡδὴ α΄. Ψχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοχός.**

**Π**λάνης καθαίρετας δεξιούς, νῦν ἀνυμνησαὶ προβέμενος Δέσποτα, χάριν τὴν σὴν ἀνωδῶν, τὴν πανθενῆ καλῶ καὶ τὴν ἐνεργειαν· δεξιά γὰρ ὄντας, σὺ τοῦ Πατρὸς τε κ' ὀνομασις.

**Λ**όγοις Προφητῶν τῶν ἱερῶν, Εὐαγγελίων τε νόμοις ἐπόμενοι, τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγνωστον, καὶ τὸ γνωστον σαφῶς ἡμᾶς ἐδίδαξαν, οἱ σοφοὶ Πατέρες, τῆς πλάνης πάντας βυσσάμενοι.

**Α**'νωθεν χορὸς προφητικῶς, καὶ Ἀποστόλων ὁ Σέως κατάλογος, ἕνα τρισυπόστατον, Θεὸν τρανώς πανθενῆ ἐδίδαξαν· ὃν σεπτοὶ Πατέρες, σαφῶς ἡμῖν ἐξεκάλυψαν.

(\*). Ἐποίησε τὸν Κανὸνα τούτων ὁ ἱερεὺς Φιλόθεος, ἀναμνηθεὶς δι' καὶ τῆ Προσέμοια τοῦ Πατριάρχου, ὡς τινα εὐχαριστήριον ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῇ Θεοτοκίᾳ τῆς Σ'. Ὡδὴς τοῦ παρόντος Κανόνος, ὅτι μετὰ τὴν ἀναγνώσκον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἐρμού, ἐπανεκλήθη πάλιν τὸ δεύτερον εἰς αὐτὸν, κατὰ τὸ 1369 ἔτος, τῇ 14 Ὀκτωβρίου.

**Ν**ῦν οἱ πειθαρχοῦντες θεῖοις, οἱ Θεοφόροι Πατέρες εἰδόμενοι, κατ' οὐσίαν ἀγνωστον, τὸν Ποιητὴν ἀπάντων χρηματίζοντα, ἐνεργείαις μόναις, καλῶς νοεῖσθαι τοῖς βλέπουσι.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ῶς τὸ τριλαμπές Ζευρηγικῶς, ἐν τῇ γαστρὶ σου χωρήσασα Δεσποῖνα, τὰς καρδίας φωτίσον, ὡς ἀγαθὴ τῶν εὐσεβῶς ὑμνουμένων σε· φῶς γὰρ σὺ καὶ δόξα, καὶ σωτηρία αἰώνιος.

**Δεύτερος Κανὼν.**

**Ψχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.**

**Η**τῶν Πατέρων εὐσεβῆς ὀμήγυρις, ἡ κοτηθέσια ποτέ, κατ' Εὐτυχοῦς ὄντας, τὸν Σωτῆρα ὤρισεν, ἀδιαιρέτους φύσει, ἐν δυοῖ τοῖς τοῦ Θεοῦ, Πατρὸς Κυρίλλου διδάγμασι, βαινουσα σαφῶς καὶ ἐμμένουσα.

**Ε**ξοκασίον ἀριθμὸς τριάκοντα, εὐσεβεσάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυχοῦς πλάνην, καὶ Σεβήρου αἵρεσιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν δυοῖ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττοντες βαινόντες, ἔπεισι Κυρίλλου τοῦ μακάρο.

**Ο**μὴ κηρύττων ἐν δυοῖ ταῖς φύσει, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοιῆ τὸ ἀνάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος, τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐμφρόνως οὕτως ἐδέσπισε. Πάντες οὖν αὐτοὺς μακαρίζομεν.

**Θεοτοκίον.**

**Δ**εδοξασιμένα περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνῆ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

**Καταβασία. Ἀνοῖξον τὸ στόμα μου.**

**Ὡδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδώς.**

**Η**πρῆτι πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἡ χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος, ὡς ποταμοὺς ἡμᾶς ἀνεστόμισσε, τὴν πλάνην ἐνδοξοὶ κατασύροντας, καὶ πιστοὺς ποτίζοντας, εὐσεβείας νάματα, Προφητῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα.

**Σ**έρμιον κ' Πύρρον τοὺς δεινοὺς, προσάτας τῆς αἵρέσεως, Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ τὸν Σεβάρων, γενναίως ἅμα σοφῶι καθέλτε τὴν σεπτὴν στηροῖζαντες, Ἐκκλησίαν ἐνδοξοῖ, Ἀποστόλων Πατέρων τοῖς δόγμασιν.

**Α**'νάρχε Θεότητος τρανώς, ἐνεργειαν συναναρχοῦ, οἱ Θεοφόροι ἀνακηροῖζαντες, κτιστὴν εἰδόμενοι τὴν ἐνεργειαν, τοῦ κτιστοῦ προσλήμματος, ἐν διπλῇ φύσει, Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καταγαγγεῖλατες.

## Θεοτοκίον.

**Γ**οῦν οἱ ποθοῦντες τὰς αἰγὰς, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν ἀνέσπερον Ζεῖαν ἐλλαμπῖν, πηγὴ προσδοκῶμεν τῆ τῆς χάριτος, τῆ Μητρὶ τοῦ κτίσαντος· ἐν αὐτῇ γὰρ ἀπαντα, τοὺς πιστοὺς χορηγεῖται τὰ βελτίστα.

**Δευτέρως.** Ὁ στερωθῆνας καταρχῆς.

**Ο**ἱ τοὺς Σεβήρου ἀναιδιῶς, ἐναεβρυνόμενοι λόγοις, τοὺς ἰοῦ θανατηφόρου ἐμπλέοις, καταισγύνθητε ἀεὶ, ἀποχωροῦντες ἀπαντες, τῆς Ἐκκλησίας ὡς περ, λύκοι καὶ κύνες ἀρπάκτορες.

**Ο**ἱ διασπῶται καὶ πιστοὶ, τὸν Παντοῦργον καὶ Σωτῆρα, ἐν ἑαυτῶν ἀδιαιρέτοις οὐσίαις, καὶ θελήσει διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβομεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην, ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

**Δ**εῦτε Σεβήρου Κυτυγούς, καὶ Ἰακώβη τὴν πλάνην, Θεοδώρη Διοσκόρη σὺν τούτοις, ἀποθώμεθα τρανῶς τὴν δὲ τετάρτην Σύνοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλφωμεν Ζεῖος ἐν ἄσμασι.

## Θεοτοκίον.

**Τ**ῶν Χερσβιμ καὶ Σραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνος ἀγρῆ μακαρίζομεν.

**Καταξασία.** Τοῦ σου ὑμολόγου Θεοτόκε.

**Κάθεμα.** Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε.

**Φ**ωστῆρες υπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἵρέσεις, τῶν δυσσημῶν ἡλωσαλέων, σθέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγγύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, προσέβυστατε σωθῆναι ἡμᾶς.

## Θεοτοκίον.

**Τ**αχύ δεῖξαι Δεσποινά, τὰς ἐκείσεις ἡμῶν, ἢ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμη· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστρέγοντων· πρᾶννον μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζόμενων ἀθέων κατὰ τὴν δούλων σου.

**Ὠδὴ δ'.** Ὅρος σε τῆ χάριτι.

**Ν**όμους τοῦ τοῦ Πνεύματος, μελέτην ποιούμενοι, τοὺς πατοικεῖς νόμους σοφοὶ, καταπεφρονέντας πρὸς ὑμᾶς, ἐκ Ρώμης ἐδέξασθε, καὶ ἀναπτύξαντες φωτὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, τὴν Ἐκκλησίαν καλῶς ἐτηρηῖσθε.

**Υ**μνοὶ καταστέφωμεν, τὴν Ζεῖαν ὀμήγυριν, τῶν Θεοφόρων οἱ πιστοὶ· τὸν σαρκω-

θέντα Λόγον γάρ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ταῖς ἐνεργείαις αἶμα καὶ τοῖς θελήμασι, τοῖς κατὰ τὴν ἡμῶν ἀνεκλήσαν.

**Μ**εῖγιστα φυσώμενον, Ὀνόριον πάνσοφοι, ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ ἀρχῇ, Ρώμης ποτὲ τῆς παλαιᾶς, καλῶς κατεστρέψατε, καὶ μετὰ τέλος τοῦτον ἀποκηρύξαντες, ὡς τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ θρόνου ἀνάγιον.

## Θεοτοκίον.

**Λ**όγον ἐνυπόστατον, Παρθένε γεννήσασα, Θεοῦ καὶ φῶς ἀληθινόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς μετὰ τῆς ψυχῆς, διανοῖζον δέσμοι, καὶ τῆς ἐκείθεν αἴγλης μέτρον ποῖσον· σὺ γὰρ μεσίτις αὐτοῦ τε καὶ πρῶτανις.

**Δευτέρως.** Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

**Φ**ράσον τὴν, ἄφρον Σεβήρη καὶ μάταις, μίαν φύσιν, σύνθετον τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἶποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐτήμανας· ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ μία ἔστι, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν ἄλλοι.

**Μ**ίαν εἶπῶν, φύσιν τοῦ Λόγου ἐπήγαγε, σαρκωθεῖσας, φύσιν ἀνθρωπότητος, ἀνευτροπῆς, ὅπως καὶ ψυρομῶ, ὁ Ἀλεξανδρόων, διδάσκαλος τε καὶ προέδρος, τρανῶς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως ἐθέλοντας.

**Δ**ύο Χριστοῦ, ἀπαντες φύσεις κηρύττομεν, ἀσυγγύτως, πᾶσαν τὴν δυσσεβείαν, τοῦ Εὐτυγούς, ἄρδην οἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρη, τοῦ ἀφρονος στηλιτευόντες, ἐπόμενοι τῷ ὄρα, τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ Ζεῖου τοῖς ἐπεσι.

## Θεοτοκίον.

**Χ**ριστοκτονῶν, ὄχημα σὺ Θεομητορ ἀγρῆ· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐνδιαίτημα, τοῦ πατρικοῦ, Λόγου καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ σῶν ἀγράντων, λαρόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύστως δοξάζομεν.

**Καταξασία.** Τὴν ἀνεξιχνίαστον Ζεῖαν.

**Ὠδὴ ε'.** Ὁ φωτῖς τῆ ἐλάμψει.

**Ν**ομοθέτας Θεοφόρος Χριστὸς ὑμᾶς ἐδείξεν, ὀδηγούντας ὡς Μωσῆς Ἰσραὴλ νέον ἀριστά, Φαραὶ τὸν ἐχθιστοῦ, βυβῶ δεινῶ τῆς ἀπωλείας, ὡς περ ἐκείνος ποτήσαντας.

**Ὡ**ς καλλίστην καὶ λαμπρὰ τῶν Πατέρων ἡ Σύνοδος! τὸν ἀπλῶν γὰρ Ἰησοῦν ἐμαρτοῦσα καὶ σύνθετον, ὡς Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, διπλᾶς αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, πᾶσι κηρύττει τοῖς πέρασιν.



**Δ**ῶρον θεῖον τὰς ἐκ Ρώμης γραφάς λογι-  
σάμενοι, ἐπ' ἐκείναις εὐσεβείας τὸν πύρ-  
γον ἐστήριξαν, οἱ σφοδρὶ διδάσκαλοι, διττὰς  
Χριστοῦ τὰς ἐνεργείας, ὡς καὶ τὰς φύσεις  
κηρύττοντες.

**Ε**ξηλέγηθη Παῦλος Πέτρος ἑμοῦ καὶ Θεό-  
δώρος, σὺν τῷ Πύρρῳ καὶ Σεργίῳ Ὀνώ-  
ριος σύγχυσι, τοῦ Χριστοῦ τῶν φύσεων, τῆς  
ἐνεργείας τῆ συγχύσει, κατασκευάζοντες αἰ-  
σχίστα.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**λι Κόρη φωτισμός σου ὑπάρχεις καὶ ἐλ-  
λαμψίς, τοῦ αὐτοῦ φωτισμοῦ χροματί-  
σασα τέμενος· διὰ τοῦτο δέομαι, φωτὶ τῷ σῷ  
Θεογεννήτορ, ψυχῆς τὰς κόρας μου φώτισον.

**Δευτέρως.** Ἰνα τί με ἀπάσω.

**Ω**σεβῆς τὰς φύσεις, τοῦ Χριστοῦ μὴ  
συγχέης θεϊνὰς παράνομα· οἱ γὰρ δια-  
σῶται, καὶ παμμάκαρος πάντες διδάσκαλοι,  
ἐν δυσὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστῶν προσώ-  
πῳ, καταγγειλαντες πᾶσιν ἐξέθεντο.

**Π**ροσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς ἀνθρωπότητος  
σαφῶς ὁ ἀναρχος, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος,  
ὡς φιλόνηπος θεῶν οἰκτεῖται ἡμᾶς, τοὺς  
ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακηρύττω, ἐν οὐ-  
σίαις δυσὶ καὶ θελήμασι.

**Τ**ὸν Σεβῆρον καθεῖλεν, ἡ τετάρτη Σύνοδος  
καὶ τὸν Διόσκορον, Χριστὸν βλασφημεῦ-  
ντας, βεβαιούσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ  
προέδρου Ῥώμης, πάνυ καλῶς τὰς δύο φύσεις,  
τοῦ Σωτῆρος ἀτήρητας ὀρίζοντα.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**ητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱὸν  
σου κεκτημένη Πάναγγε, συγγενοῦς  
προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ καρίδης δέομεθα· ὅτι  
σέ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Θεοπότην,  
ἰλασμόν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

**Καταβασία.** Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

**Ὠδὴ γ.** Σπλάγγων Ἰωάν.

**Ε**ὐνήν καὶ καινὴν, συγχύσιν τῶν φύσεων,  
Χριστοῦ τὸ θεϊνὸν ὄντως συνέδριον, ἐξη-  
ρευθάντο, τὰς διττὰς ἐνεργείας συγχέαντες, εἰς  
ἐνεργείαν τὴν μίαν καὶ ἀλλόλοτον ἦν περ Ὁρ-  
σοδόξων πλήρωμα, ἰερῶν περιβόλων ἀπήλασαν.

**Ι**να τὸν θεϊνόν, ἐκφυγῆ Νεστόριον, δυάδα  
υἱῶν κακῶς εἰσαγόντα, τὸ συνέδριον, τὸ  
τῆς πλάνης ἐκ βόθρου εἰς βάραθρον, ἐκώλισθη-  
σε θελήσεων καὶ φύσεων, μάτην δογματίζον  
συγχύσιν· ἀλλὰ θεῖοις Πατράσι διήλυσθηται.

**Ο**ὐ περ τῷ Πατρὶ, Υἱὸν ὁμοούσιον, Πατέ-  
ρες τὸ πρὶν τρανῶς ἐκήρυξαν, σὺν τῷ

Πνεύματι, διδακτικῶν ἐνθέων ὁ σύλλογος, ἐν-  
εργείαις θεϊκαῖς πάντας ἐδίδαξαν, μίαν φυσικὴν  
γνησίως αὐτῶν, τὴν ἐνεργείαν ἅμα καὶ θελήσιν.

**Υ**ποστατικῶν, φρονούντων τὴν θελήσιν εἰς-  
ἦγον κακῶς σὺν ταῖς θελήσεσι, καὶ τὰ  
πρόσωπα, τῶν θελούντων τῆς πλάνης οἱ πρό-  
μαχοι· οὐς περ κάλλιστα Πατέρες ἐξελέγ-  
ξαντες, φύσει συμφυῆ διδάσκουσι, τὴν καταλ-  
ληλον ταύτης ἐνεργείαν.

**Θεοτοκίον.**

**Θ**ύρα θεϊκῆς, ἀκτίνας σὺ δέσποινα, πηγῆ  
τε φωτὸς αὐτοῦ γέγονας, τὸ γὰρ πλή-  
ρωμα, τῆς θεότητος ἅπαν ἐσκήνωσεν, ἀποφθί-  
τως ἐν τῇ μήτρᾳ σου πανάμωμο· οὐ πορ φυ-  
σικὴν ἐνεργείαν, καὶ τὴν αἴγλην βραβεύεις  
τοῖς χρῆζοντι.

**Δευτέρως.** Ἰαθήσῃ μοι Σωτήρ.

**Α**ἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου αἱ πρὸς τὸν  
Συνέκρονον (\*), ἀποσείσεισι ποτὲ, τοῖς  
τὸν Πρόεδρον, ἐλέγγουσι ἅπαντα, τὴν Σεβή-  
ρου πλάνην, εὐσεβῆς Χριστῶν κηρύττουσαι.

**Ο** Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κηρύττει ἐν δύο  
φύσεσι, καὶ ἐνεργείαις διτταῖς, Σεβήρου  
τὴν αἴρεσιν, τοῦ ἀνοῦ τροπέυμενος· διὸ πάντες  
τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένομεν.

**Θεοτοκίον.**

**Π**αθῆναι σε καὶ ἀγῆνη, Θεογεννήτορα ἐν-  
δόξην, Μαρία οἱ εὐσεβεῖς, κυρίας κηρύτ-  
τομεν, ἐμπαράττοντες δυσφημον, Νεστορίου  
στόμα, Διοσκόρου τε κακόνιοιαν.

**Καταβασία.** Τὴν θεῖαν ταύτην.

**Κοντάκιον.** Ἦχος πλ. δ'. Ἀυτομέλον.

**Τ**ῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πα-  
τέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν  
τὴν πίστιν ἐκοράνουν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα  
τῆς ἀληθείας (\*\*) τὸν ὑψάντων ἐκ τῆς ἀνω

(\*) Ἀπὸ τοῦ Σωκράτους, ὁμοῦς κυρίας, ἀπέχετο πρόσωπον τὸ  
προσηγορευμένον Συγγύλιον, διττὰς ἡμερομηνίας καὶ κατὰ τὸ ἀπορ-  
ρήσαστον τὸ πρόσωπον, καὶ κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς λέξεως τὴν γρηγο-  
ρήσαντος ὡς ἐπὶ ἀνὴρ παπικῶν ὁμοῦς καὶ ἡλιακῶν ἀσπαστῆ,  
δοξαστῆ καὶ ἄλλοις ἠρέσειν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίλλου.  
ἢ δὲ ἀπαιτητὴ τῆς αἰτίας αὐτῶν Ἐπιστολὴ τοῦ θεοῦ τοῦτον Πα-  
τρός ὅστις αὐτῶν ἔστι αὐτῶν (Κυρίλλου ἀληθῆ) πρὸς τὸν μακα-  
ριστὸν Σπλάγγων, Ἐπιστολὴν τῆς Διοκλιανῶν, τῆς κατὰ τὴν  
Ἰουλιανὴν ἐπιστολῆς, Ἐπιστολὴν αἱ Περί Πιστοῦς ἡ. Καὶ παλιν·  
« Τὸ αὐτῶν Ἐπιστολὴν δευτέραν πρὸς Σακεσταν » — Ἐστὶ δὲ τὸ  
Σακεσταν ἢ Σακκικανός, ὄνομα Ἀρμενίου, (ἐκ τοῦ Saccanus  
ἢ Saccus) ἄσπερ, κατὰ τὴν ἱστορικὴν αὐτοῦ, μεμνημένον εἰς τὸ  
ὄνομα μόνον, ἢ ὕποκαρτερῆς.

(\*\*) Ἐκκλησίαν κηρύττοντες τῆς Ἰα. ἑκαστοσαστηρίως, σφαιζόμενοι  
ἐν τῇ τῷ ἀγίῳ Μάρκῳ βιβλιοθήκῃ, εἰπε... ἢ Ἐκκλησία  
μιά τῃ πίστει ἐσφράγισται· καὶ τὸν χιτῶνα φοροῦσα κτλ.  
(Σμ. I. B.)

Θεολογίας, ὀρθοτομῆ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

**Ὁ Οἶκος.**

**Ε**ν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βουσίης· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ' ὁμολογίας, ἧς πινῶν ὁ νῦν Ἰσραὴλ, Θεὸν ὁραφθεγγόμενον· Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλιος. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πληθήσονται, καὶ αἰνεῖσονται τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

**Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας, εἶτα·**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριακοντα Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου.

**Στιχοί.**

Πόλυ νοητοῦ ἀστέρης σελασφόροι,

Ἀκτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

**Θ**εοδοσίου τοῦ υἱοῦ Ἀρχαίου τὰ στίγματα ἰθύνοντος, γέγονε τι τοιαῦτον. Εὐτύχιος γὰρ τῆς Μοναχὸς καὶ Πρεσβύτερος, ἀρχηγὸς αἰρέσεως κατέστη, λέγων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μίᾳ φύσει εἶναι, καὶ μίᾳ ἐνεργείᾳ· ὃς καὶ καθαιρεῖται ὑπὸ Φλαβιανοῦ τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Προέδρου, καὶ τῶν λοιπῶν Ὀρθοδόξων. Ὁ δὲ Εὐτύχιος, χρυσάμενος βοηθοῖς τοῖς τοῦ Βασιλέως ἀθέοις εὐνοῦχοις, οὐκ ἐπάυσαστο στασιάζειν, καὶ ἐνόρους ποιεῖν, μέχρις οὗ ὁ Θεοδοσίος τῶν τῆ δὲ μετέστη. Ἐπεὶ δὲ τὴν Βασιλείαν διεδέξαντο ὁ, τε Μαρκιανὸς καὶ ἡ Πουλχερία, κελύευσαι γενέσθαι Σύνοδον Οἰκουμενικὴν, εἰς ἣν καὶ συνηχθήσαν τὸν ἀριθμὸν Ἐπίσκοποι ἑξακόσιοι τριακοντα. Ἀμφότεροι δὲ, Ὀρθόδοξοι δὴλονότι καὶ ἐτεροδόξοι, ἐγγράφαντες τὰ ἑαυτῶν φρονήματα εἰς δύο Τόμους, καὶ διανοῖξαντες τὴν λάρινακα τῆς καυνοφῆμης Μάρτυρος Εὐφημίας, ἐπὶ τοῦ ταύτης στιβίους σφραγίσαντες ἔθηκαν· καὶ μετὰ ῥητίς ἡμέρας, εὐξάμενοι, καὶ ὑπανοῖξαντες, εὗρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν Τόμον ὑπὸ τοῦς πόδας τῆς Ἁγίας ἐβριμμένον, τοὺς δὲ τῶν Ὀρθοδόξων, ταῖς τιμίαις χερσὶν αὐτῆς κατέχόμενον. Τοῦτε δὲ γενομένου, ἐξέστησαν ἅπαντες, ἰδόντες τὸ τοιαῦτον θαῦμα· καὶ ἐπὶ πλείον φηριχθέντες

τῇ πίστει, ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν ποιοῦντα καθ' ἐκάστην παραδόξα καὶ ἐξάισια πράγματα, πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν καὶ ἀφελειαν. Τέλειται δὲ ἡ τοιαύτη Συναξὶς ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὡδὴ ζ.** Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

**Σ**ὲ τὸν Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ ἄνθρωπον, κατανουήσαντες χοροὶ, Θεολόγων Δέσποτα πρῖν, κόσμῳ σε ἐκήρυξαν, διπλοῦν ταῖς Σελήσεσι, καὶ ἐνεργείαις φιλάνθρωπε, σοῦ τὸ διπλοῦν ἐκατέρωθεν, τῶν φύσεων πιστοῦμενοι.

**Κ**ἄσμος λαμπρός, Ἐκκλησίας ὠφίτης· τῶν Ἀποστόλων γὰρ καλῶς, ἐνδεδάμενοι τὰ θεσμά, πάντας ἐδιδάξατε, λόγον τὸν τῆς πίστεως, τριαδικὸν ἓνα Κύριον, δημιουργὸν ἐνεργόν, Σελητικὸν παντοδύναμον.

**Α**κτιστον φῶς, καὶ ζῶν ἀθάνατον, κατανοήσαντες Θεόν, ὑπέρ ταῦτα τοῦτον καλῶς, πᾶσιν ἐκήρυξατε, φύσεως κατώτερα, τὰ φυσικὰ ἰδιώματα, τὰ συμφυῆ ἐγγνωκότες ὁμοῦ, καὶ ἀδιαίρετα.

**Θ**εοῦ φῶς, ἀστραπᾶς ἐξέπεμφεν, ὑμᾶς εἰς κόσμον ὁ Χριστὸς, τοὺς τῆς πλάνης δημιουργούς, ἄρδην καταφλέγοντας· πᾶσιν δὲ φωτίζοντας, τὴν Ἐκκλησίαν μακάριον, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας, Θεόν καὶ παντοδύναμον.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**λαμφε φῶς, ὁ Χριστὸς ἀνέσπερον, ἐκ σῆς νηδύος προελθὼν, καὶ τὸν κόσμον ἔσωσε πρῖν, ὁ ὑπερυψούμενος· ὃν περ καθιζέτατε, Θεογεννητορ φωτίσαι μου, τῆς σκοτισθείσης καρδίας, τὰ νοούμενα ὄμματα.

**Δεύτερος.** Θεοῦ συγκατάβασιν.

**Δ**υσὶ μὲν ἐν φύσει, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογούντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως ὁ ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροπούμεθα· ὅθεν τῇ πάθος προσλήψει ὑπόισαντι σαρκὶ, βωδῆμεν αὐτῇ· Ἐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ε**να ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημεῖῳ ὡς συνημμένον σαρκί· ὃ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες· Ἐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Α**ρσίου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμιχροβέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐτῆς τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμ-

σπκότες, Τριάδι κραυγάζομεν· Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Α**πάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, Θεολογούντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθέως συμφυές, καὶ συναϊδίον.

**Καταβάσια**· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

**Ὠδὴ η΄**· Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ.

**Α**ποστόλων τε καὶ Προφητῶν, ὡς ἔξρομητηρίου, Πατέρες κεινήμενοι, τοῦ ἐνθεοῦ διδαχῆς, ἐκήρυξαν λέγοντες· Εἰς ὑπάρχει Κύριος πάντων, Χριστὸς ἐν ὑποστάσει, διπλοῦς τὰς φύσεις, ὁμοῦ καὶ ἐνεργείας.

**Γ**να πλάνην πᾶσαν ἀναίδῃ, καλῶς ἢ βλασφημίαν, Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἐξορίσσωσιν ὁμοῦ, ἐνεργείαν ἑλπίσιν οὐσιώδη, ἀκτίστον φέρει τὸν Κύριον ἀνεῖπον, τὴν κτιστὴν δὲ πάλιν, ὡς Ἄνθρωπον καὶ Κτίστην.

**Ρ**ῆμα θεῖον σχόντες ἐν χερσὶ, Πατέρες ὡς περ ζῆφος, ἐγθροῦς τοὺς τῆς εὐσεβείας καταπλήξατε καλῶς, ἐνεργείαν ἑλπίσιν τοῦ σωτῆρος, πάντα τε τούτου τὰ φυσικὰ προσφέρως, διπλᾶ προσειπόντες, κατὰ περ καὶ τὰς φύσεις.

**Θεώσιμος.**

**Ο**ὕλη Κόρη ὅλη εἰ καλὴ, ὅλη φωτεινὴς τε φασφόρος καὶ θεοφόρος, ὅλη μόνη καὶ λαμπρά· διό μου τὰ ὅμματα τῆς καρδίας φώτισον, πνεύματος Δεσποινα, τῆς δόξαν σου καὶ τετραμένον, τῷ πρὸς ἐκείνην πῶν.

**Δεύτερος**· Ἐπταπλασίως καμίνον.

**Κ**αταισχυνέσθω πρόσωπα, καὶ φιμούσθω τὰ στήματα, τὸν μὴ κληρτοῦντων, ἐν διαί ταῖς φύσεσιν, ἀτιμῶς ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονοῦμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θελεῖν, Χριστὸν οὐ μὴν προσύποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

**Ο**ὐ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου (\*) ἐπίκλησιν, ὀνομαί τε τούτου, ἐαυτοῖς ἐγ-

γράφοντες, ἡμῖν ἀποφῆνατε· Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κλυμυθήρα, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διό αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάτες, ληρῆτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀναίσχυνοῦντες.

**Ε**ν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῆ Σεβήρον, τοὺς ὀνειοὺς κατεβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσατα, τὴν ἀκανθῶδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

**Τριαδικόν.**

**Τ**ρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπωσαν, αἴγλην ἐκ μίας, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννῆτορα ἀναγον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβάσιλευον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἰσραεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

**Καταβάσια**· Παῖδας εὐαγεῖτε.

**Ὠδὴ θ΄**· Τύπου τῆς ἀγνῆς.

**Ε**χόντες Χριστὸν μακάριοι, ἐν ἑαυτοῖς τὰ θεῖα πάλαι λαλήσαντα, καὶ νῦν καθαρῶς, τῷ καθαρῷ συναπτόμενοι, τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν στηρίζατε, ἢν πόνοις καὶ ἰδρώσει, μεγίστοις ὄγκως παρεστήσατε.

**Τ**ύπος καὶ κανὼν γεγόνατε, τῇ Ἐκκλησίᾳ πάση Θεοῦ τρισόβδιον, σάρκωσιν Χριστοῦ, θεολογεῖν ἐκδιδάξαντες, τῆς ἀκτίστου μίας τε Θεότητος, τὴν νῦν τε γλωσσαλιαν, προφητικῶς ἀποχοουσάμενοι.

**Α**παν δυσσεβείας πρόβλημα, προφητικῶς Πατέρες καλῶς ἐλύσατε, τὴν διαφορὰν, τῆς ἐνεργείας διδάξαντες, φυσικὴν ἀδιαρευτοῦ ἀκτίστον, ὀξίως προσειπόντες, καὶ παντορογὸν καὶ παντοδύναμον.

**Σ**τόμα τοῦ Θεοῦ γενόμενοι, ταῖς ἐνεργείαις μόναις καὶ ταῖς ἐκλάμψεσι, μεθεκτὸν αὐτόν, ὡς ἄγαθὸν ἐκηρύξατε, τὸν τῇ φύσει ἀπρό-

(\*) Ἡ λέξις Κεντόνου, (ἐκ τῆς γενικῆς ἀναμνηστικῆς τοῦ κεντόνου μεταπλασθεῖσα καλῶς) λατινικῶ μὲν εἶσα ἐκ τῶν Κέντων (Cento), προάγοντες δι' ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν κέντρον, σημαίνει κυρίως τὸ ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων τμημάτων συνθεσθένον ἵνδυμα. Καίτοι δὲ καὶ εἰς ἱππικὸν φασίαν, μηχανῶν, καὶ ἀσπαστικῶν (Ἀριστοτ. Νεφ. Στίχ. 480). Λέγεται γὰρ τὸ ὄνομα τοῦ Κεντόνου εἰς τὴν ἀσπαστικὴν τὸν Ἀρμενικὸν Ἰακώβου ἱππομικτοῦ (ἐὰν μὴ συνέθετο καὶ ἐκ τούτου ἀμάρτυρα τὴν γραφὴν, ὡς καὶ εἰς τὸ Σουλτανισμὸν) ἢ διὰ τοῦτο, συναφῶς εἰς τὴν τὰ πολλὰ καὶ διάφορα κείμενα τῆς Νεοελληνικῆς καὶ Ἑλληνικῆς αἰρέσεως, συνίσταται τὸν μῆτρον καὶ νῦν ἐκ αὐτοῦ καλουμένον αἰρέσιν τῶν Ἰακωβιτῶν· ἢ διὰ τοῦ

κινῶν ἱππομικτοῦ, πρὸς ἀπάντη τῶν ἐξουίων, ἐξουιοκινῶν ἀρετῶν καὶ ἀσπαστικῶν ἀναστημάτων, παρερχομένου ἐνδεδυμένου βακκίδου, δι' ἢν οἰκτιρῶν καὶ Ἰακώβου ἱππομικτοῦ, ἀπὸ Ἀρμενίας σημαίνει τὸν βακκιδότην καὶ εἰς ἄλλοις εἰρηλ. ἀρ. καὶ τὸ πρὸς ἡμᾶς Γ' ἐξ ἀντιθέσεως καὶ πρὸς ἀντιθέσεως (\* Νίκαια. Κελλ. Ἱστορ. Ἐκκλ. Βιβλ. σφ. 32 — Ἡμεῖς δὲ ἐ' Ἰακώβου οὐκ ἐπὶ τὰ τέλη τοῦ Ἰ. ἀνίσταται, ὡς ἐκ ὑποθέσεως τὸ γένος, μοναχὸς τὸ τῶμα, εἰς ἄλλοις ἀμαρτίαις, ἀλλὰ Σαρακηνὸς καὶ δραστήριος, καθήκην χρηματιστῆς, ὡς λέγουσι τινεῖς. Δεσποτὸν τοῦ Ἀλεξανδρείας. Χριστονοῦστος δὲ ὡς τὸν ἐκείνου τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνοδῶν ἑπίσκοπος, ἐκλήθη Μητροπολίτης αὐτῶν Οἰκουμηνικός.

σιτον Ἅγιοι· ἔθεν ὑμᾶς ἀξίως, ὡς εὐεργέτας μακαρίζομεν.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ὺ μοι τῆς αἰδῆς πανύμνητε, καὶ κερωνίς χρυσῆ καὶ ζείων συμπέρασμα· ἦν περ τῆς φυγῆς, ἐπανελθὼν νῦν ἀνέτηκα, τῷ Υἱῷ σου σεμνὴ χαριστήριον, τὸν ὕμνον σοι συναγων, ὡς τῶν καλῶν αἰτία Πανάγνε.

**Δευτερός.** Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

**Δ**ιήλθεν ὁ Σεβῆρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγγῆ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος, καὶ τὴν ποιήν, φήσῳ τῶν Πατέρων τὸν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἔνεκα, καὶ τῆς σταυμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Δόξασκάλων ὁ κατάλιτος.

**Τ**ὰς φύσεις τί συγγείεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ φυρμὸν ἀντιστάσεις καὶ σύγγρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμύττων καὶ τὴν ταφῆν, τῇ ἀπαθεί Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ θειλαιε Σεβῆρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυττόμεθα.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**φρὺν καὶ θράσος ἄμα τῶν δυσμενῶν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλάς, τῶν καθοδοσούντων Δημιουργῆ· τῶν δὲ πιωτῶν τὸ σύστημα, στήριξον ἀκατάκταν ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσαι, καὶ πίστει κραταιώσαι, ἵνα σὲ πάντες μεγαλύνωμεν.

**Καταβάσις.** Ἄπας γηγενής.

**Ἐξακοστωταίριον, τὸ Ἀναστάσιμον.**

**Εἰς οὐτῶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.**

**Γυναῖκες ἀκουσίθητε.**

**Π**ατέρων ζείων σήμερον, τὴν μνημηνεορταζόντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον· Πάσης βλάβος αἰρέσεων, ὄσσαι λαὸν σε Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγου δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**ν δύο ταῖς Σελήσεσι, καὶ φύσει Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπόρρητως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ Σελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

**Εἰς τοὺς Αἰνῆς, ἱστάμεν Στίχ. η. κ. φάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμον δ. κ. Ανατολίον ἐν, κ. τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα γ.** Προσόμοια.

**Ἦχος πλ. β.** Ὅλην ἀποθέμενοι.

**Ο**λην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον

οἱ σεπτοὶ Πατέρες, Θεογράφως διεχάραξαν, ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκῶτι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμεινοι προδήλως διδαχάσι, οἱ εὐκλείεις καὶ πανόδοιοι, ὄντως καὶ Θεόφορονες.

**Στίχ.** Εὐλόγητος εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ο**λην εἰσδέξάμενοι, τὴν νοπήν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφύεστατον χρησιμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματα, καὶ πολὺ συνέσει, Θεοπνεύτως ἀπερφέραντο, ὡς Χριστοκλήρονες, εὐαγγελικῶν προεργάμενοι, δογματῶν οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅσον Θεοδιδάκτων.

**Στίχ.** Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

**Ο**λην συλλεξάμενοι, ποιμαντικῆν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατον, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λοιμώδεις λύουσ, τῇ σφενδόνη τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δούλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου κληύματος, μύσται ἱερώτατοι.

**Δόξα, Ἦχος πλ. δ. Γεωργίου Νικομηδείας.**

**Τ**ῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδρομῶν, Πατρός καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσσε καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὐς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὡς εἶτα παρεμβολῆ, Σπηγοῦ ὀπλίται, παρατάξεις Κυρίου· ἀστῆρες πολύφωτοι, τοῦ νοπητοῦ στερωδόμενοι· τῆς μυστικῆς Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι· τὰ μυρίπνοια ἄνη του Παραδείσου· τὰ πάγγρυσα γόματα τοῦ Λόγου· Ἐκκλησίας τὸ καύχημα· οἰκμένην ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς προσεβύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένην.

**Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν.**

**Τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρίσμοι τῆς Ὀκτωβῆς, κ. ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ σ', Ὡδὴ.**

**Ὁ Ἀπόστολος.**

**Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.**

**Ἰτάει Ὀκτωβρίου κα.**

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μαθαίον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἔστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Ζήτηι Νοεμβρίου β'.

Κοινωνικόν.

Ἀινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

## Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Π**αῦλος ὁ μέγας Ζέφυρον, τοῦ κόσμου ἥλιος, ὡσπερ φαιδρὰν ἀκτίνα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ μάκαρ ἐπαφῆς, φωτιστικαῖς, σοῦ τῶν λόγων λαμπρότησι, καταφωτίζειν τοὺς παλαιοὺς ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς ἀγνωσίας κινδυνεύοντα.

**Ἡ** καθαρά σου καρδία, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτίσιν, ἀγαθὰ εἰσαπλουσίως, Ἀκύλα Σεηγόρε, φωτιστοῦς, ἀληθῶς ἐχρημάτισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκότος τὸ χαλκόν, Ζεῖα χάριτι διέλυσας.

**Οἱ** τῷ Ναῶ σου τῷ Ζεῖω, πιστεῖ προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μάκαρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυτροῦνται νοσημάτων, παντοδαπῶν, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱεραῖς σου προσβείαις καὶ πρὸς Θεόν, μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Θ**εομακάριστε Κόρη, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμενῆς προστατίς, τῶν πεισῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβουσα τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελεῖς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ε**ν τῷ Σταυρῷ παρεστάσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρήνησα, Μητὲρ ἀγνή· Οἶμοι, Τέκνον γλυκύτερον· τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἁγίε Ἀκύλα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήγου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸν κλεινὸν ὑμνήσωμεν Ἀκύλαν πόθω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

**Τ**ὸν ἱερὸν, ἱερατάτος ὑμνήσωμεν, Ἀκύλαν μελωδήμασι, καὶ ἐκδοσάμεν· Ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις, Οἰκτιρμον πάντας σώσον, ὡς ὑπεράγαθος.

**Ο**λον σαυτὸν, μάκαρ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, φωτιστοῦς ἐτέλεσας, καταστραπτόμενος, ταῖς αὐτοῦ φωταυγίαις· διὸ τοὺς ἐν τῷ σκότει, ἐφωταγώγησας.

**Ν**όμοις Χριστοῦ ὄχρωθεὶς τὴν διάνοιαν, τῶν ἀνομιῶν φουάγμα, ὅλον κατέβαλες, καὶ εἰδῶλων ταμῆν, κατέστρεψας ἀθλήσας, Θεομακάριστε.

**Κ**αθαρτικαῖς, σῶν πρεσβειῶν ἐπίδοσσι, τὰ τῶν σαμάτων ἐνδόξῃ, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἀπακάθηρον πάθῃ, πιστώως ἐπιτελούντων, τὴν Ζεῖαν μνήμη σου. Θεοτοκίον.

**Λ**όγω σεμνῇ, Λόγον ἐν μήτρᾳ συνέλαβες, τὸν διὰ λόγου ἅπαντα, δημιουργήσαντα· διὰ τοῦτο σε λόγοις, ἐνλείως ἀνυμνοῦμεν, Θεοχαροῦτατε.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

**Ε**πόθησας Θεόν, ὡς Ζεμίς ἐνδοξῃ, τὸν μόνον Δεσπότην καὶ Βασιλεῖα, καὶ αὐτοῦ τὸ Ζεῖον βουλήμα, ἀδίστακτα καρδίᾳ ἐξετέλεσας.

**Ἰ**σχίῃ τοῦ σεπτοῦ, καὶ Θεοῦ Πνεύματος, Ἀκύλα πανεύφημε τοῦ Βελιάρ, τὴν ἰσχὺν πᾶσαν κατέβαλες, ἐναθλήσας γενναίως ἱερώτατε.

**Ν**οί σου καθαρῶ, ἐνοπτριζόμενος, τὴν δόξαν Κυρίου, ταύτης μετέσχες, τελειώτερον μακάριε, μεταστάς τὸν προκαίριον πρὸς τὰ μενοντα. Θεοτοκίον.

**Ο**μόνος καθαρὸς, ὁμόνος Κύριος, σὲ μόνην ὡς ἔγνω καθαρωτέραν, πάσης κτίσεως Πανάμωμε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων σασωμάτωνται. Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβου σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Τ**οῦ Παυλοῦ τοῖς ῥήμασι, καταναγαθῆς τὴν ψυχὴν, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, Θεογνωσίας

φωτί, Ἀκὺλα μακάριε· στέφος δὲ μαρτυρίου, ἀνεπλέξω νομίμως· ὄθεν ἀναπηγάξεις, ποταμούς ἰαμάτων, τοῖς πίστει ἐορτάζουσι, μάκαρ τὴν μνήμην σου.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**αχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, παρθένε πανάχαριτε· ὀλεσον κατακράτος, τῶν βαρβάρων τὰ ἔραση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου πάντας ἡμᾶς διαφυλάξον.

**Ἡ Σταυροθεοκίον.**

**Σ**ταυρῶ σε υφούμενον, ὡς ἐθεάσατο, ἡ ἄγχαντος Μήτηρ σου, Λόγε Θεοῦ μητρικῶς, θρονόσῃ εἰρηγέτω· τί τοῦ καινῶν καὶ ξένον, τοῦτο θαῦμα Υἱέ μου; πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ θανάτῳ; ζωῶσαι τοὺς τεθνεώτας, Ξέλων ὡς εὐσπλαγγχος.

**Ῥδὴ δ΄.** Εἰσακήκισα Κύριε.

**Ν**υσταγμαῖ τούς καθευδοντας, τῆς πονηρίας, Ἀκὺλα δυσσεβείας, πρὸς τῆς εὐσεβείας τὸ φῶς ἐξήγειρας.

**Υ**περίφανον φύραγμα, τοῦ δυσμενοῦς, κατέβαλες Ἀκὺλα, ταπεινώσει Θεῖα θωρακίζομενος.

**Μ**ακαρίως ἐνήθλησας, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸ αἷμά σου κενώσας, Ἰερεὺ καὶ Μάρτυς τῶν παθημάτων αὐτοῦ.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**οητόν σε καλάτιον, καὶ ὑψηλόν, τοῦ Βασιλέως θρόνον, Θεοτόκε Δέσποινα ὀνομάζομεν.

**Ῥδὴ ε΄.** Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

**Ἡ**διστον λόγον αἰεὶ, ἀναπηγάξω εὐσεβῶς πάνσοφε, τῶν ἐν πικρῷ, πλάνῃ ὑπαχθέντων, ἐνήδυνας φυχᾶς, ὡς ἱερομύστης, Ἀκὺλα πανεύφημε.

**Σ**οὶ τοὺς ἐπαίνους Λουκᾶς, ὁ Θεηγόρος ἀληθῶς ἔγραψε· τοῦ ἱεροῦ Παύλου μαθητῆς γάρ, καὶ Ζεῖτος ξεναγός, ἐγένον τὰ Ζεῖτα, σοφᾶς παιδευόμενος.

**Ὡ**ς περ ἀστέρα φαιδρὸν, φωτοβολοῦντα τὸ σεπτὸν κήρυγμα, τὸν ἱερόν εὐράμενος Παῦλον, πρὸς τοῦτου τὰς ἀνάγας ἐδέξω τοῦ Λόγου, στερεῶς λαμπρυνόμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**ήτηρ καὶ δοῦλην Χριστοῦ, τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς γέγονας· ὃν ἐκτενώς, πάντοτε δυσώπει, τοῦ σαῖζεσθαι ἡμᾶς, τοὺς σε Θεοτόκον ἀγνή ὀνομάζοντας.

**Ῥδὴ ς΄.** Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

**Ε**ξῆχῆθη σου χάρις τοῖς χεῖλεσι, μάκαρ ἱερώτατε, ἢ σὲ εὐλόγησεν, ὁ τῶν ἀπάντων Κύριος, εἰς αἰῶνας Ἀκὺλα θεόπνευστε.

**Ν**οσημάτων ψυχῶν ἀλέξημα, καὶ ἀμαρτανούντων ψυχῶν ἰλαστήριον, ἡ σὴ πρεσβεία πέφυκας, Θεοφόρε Ἀκὺλα μακάριε.

**Α**ἰ πορεῖαί σου Θεῖως τελούμεναι, καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς τοῦ Θεοῦ εὐθυνοόμεναι, τοῖς πλανωμένοις ἄφθισαν, ὀδηγία καὶ τρίβος σωτήριος.

**Θεοτοκίον.**

**Κ**υριώνυμε Κόρη πανάμωμε, τὸν ἀγαθόδοτην Θεὸν ἡ κύνισσα, τοὺς σε ὑμνοῦντας πάντοτε, πειρασμῶν πολυτρόπων διασωσον.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ε**ν ἀδύσσω πταισμάτων κυκλοῖ μενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φόβράς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

**Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.** Ἐπεφάνης σήμερον.

**Α**ποστόλων σύνθρονος, καὶ συνδοίτης, γεγονώς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διόχαίς, καὶ θαναμασίαις κατηνύγματος, στέφανον ὁδός, Ἀκὺλα δεξάμενος.

**Συναξάριον.**

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκὺλα.

**Στίχοι.**

"Ἦπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους·  
"Ἦγρευσε δ' ὡς θήραμα Ξέλον Ἀκὺλαν.

Ἀκὺλαν δεκάτηγε τετάρτη τύμβος ἐκρυφεν.

**Ὁ** τοὺς ἐπαίνους ἐν ταῖς Πράξεσι Λουκᾶς ὁ Θεηγόρος ἀνεγράφατο· τοῦ ἱεροῦ γὰρ Παύλου μαθητῆς ὑπάσχων καὶ ξεναγός, παρ' αὐτοῦ τὰ Ζεῖτα ἐμνήθη· Ὅθεν καὶ τὴν πλάνην καταπτύσας τοῦ βελιάρ, Ἰερεὺς καὶ Μάρτυς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου γεγονώς, τὸν στέφανον παρ' αὐτῷ ἔληψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γούστου.

**Στίχ.** Μὴ ζῆμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ  
Ξέλων,

Εἰς πῦρ Ἰούστος ζῆμα βάλλεται ξένον.

**Ὁ**στος ὑπῆρχεν ἢ τῆς πόλεως Ρώμης, ἐν τοῖς Νουμέροις στρατευσόμενος, ὑπὸ Τριβύτων Κλαύδιον, παρ' οὗ, εἰς Χριστὸν πιστεύσας, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Μαργέντιον ἀποπέλλεται. Ἐρωτηθεὶς δὲ, ἢ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ

ἐμμένειν εἰπών, τείνεται σφοδρῶς, καὶ νεύροις ὤμοις τύπεται, καὶ περικεφαλαίαν πυρακτωθεῖσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς δέχεται, καὶ σφαίραις σιδηραῖς πυρωθείσαις τὰς μασχάλας ὑποτίθειται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πυρὸς ἀπλοῦται· καὶ τελευταῖον καμίνω πυρὸς ἐμβληθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέδωκε, μὴδὲ μέχρη τριχὸς λυμνηγμένου αὐτὸν τοῦ πυρὸς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ὁνησιμου.

**Στίχ.** Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὺν πόεως,  
Μετ' οὐ σὸς Ὁνήσιμος ἦκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονικίως.

**Στίχ.** Ἀφείς Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γιγνήν,  
Παρίσταται νῦν τῷ Ἐσθῶν τοῦ Κυρίου.

**Ο**ὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοφίλου, γέννημα ὑπάρχων Θεοφιλῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων, Φιτεινὸν καὶ Θεοκτίστης, καὶ αὐτάδελφος Θεοδώρου τοῦ ἐν Ἀγίοις Ὁμολογητοῦ, καὶ ἠγουμένω τῶν Στρατιῶν. Οὗτος οὖν, διὰ τὸν ἀξίειπαινον αὐτοῦ βίον, κοινῇ φήφῃ, τοὺς οἰκίας ἐγγχειρίζεται τῆς Θεσσαλονικέων Ἐκκλησίας. Κατέειπε χρόνον συγχρὸν διατριψάς, πρὸς τὴν Βασιλίδαν ἀνέξενυζε, καλεῖσθαι βασιλικῇ· καὶ παραστὰς ἅμα τῷ καλῷ αὐτάδελφῳ, καὶ μὴ παθηθεὶς, μὴδὲ πεισθεὶς τοῖς ῥήμασι τοῦ ἀσεβοῦς, ἀνακρινόμενος ὡς προσκυνητῆς τῶν θείων εἰκόνων, παραντίκα ὁ μὲν Ὁμολογητῆς Θεοδώρος ἐν τῇ τῆς Ἀπολλωνιάδος λίμνῃ πέμπεται ὑπερῶσις· ὁ δὲ γε μακάριος Ἰωσήφ, φυλακαῖς διαφόροις προσομιλήσας, καὶ τῇ λοιπῇ κακοπαθείᾳ πυκτεύσας, καὶ πάλιν διὰ τινος τῶν ἀσεβῶν ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ ἀσεβοῦς Βασιλέως, ἀναγκασθεὶς, καὶ τὰ αὐτὰ ἀπολογησάμενος, μείζονα τῶν προτέρων κακώσεων ὑρίσταται πάθη, καὶ σκοτεινότεραις καὶ ζοφωδεστέραις φυλακαῖς κατακλείεται. Ἐν αἷς, πολλὰς καὶ ἀνυποσίτους βασάνους ὑπόστας, καὶ λιμῶ, καὶ δίψει, καὶ πάσῃ κακοπαθείᾳ προσταλαίωρῆσας, πρὸς τὴν αἰώνιον λῆξιν ἀπῆρεν, οὐδὲ τὸν ὀπισθεν χρόνον τῆς αὐτοῦ βιοτῆς ἀνείκευ εὐρηκῶς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ᾨδὴ ζ.** Εἰκόνας χρυσοῦς.  
**Υ**φάνας σαντῶ, ἀφθασιῶς σολισμὸν τῷ  
Θεῷ Πνεύματι, ὅλος ῥαῖτος ἐχρημάτι-

σας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀπεγύμνωσας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνου Ἀκύλα, γυμνωθέντας ἐνέδυσας, καταστολὴν φωτισοῖδῃ, καὶ φῶς σωτήριον.

**Λ**ιμῶ νοητῷ, κρατουμένους τοὺς λαοὺς καὶ κινδυνεύοντας, ἄρτῳ τῶν λόγων ἀξιάγαστε, τῆς σῆς σοφίας διέθρεψας, καὶ τῆς οὐρανοῦ τραπέζης, κοινωνοὺς ἀπετέλεσας, ἱερομύστης περικῶς Θεοειδέστατος.

**Α**γῶ Ναφ, οἱ προστρέχοντες τῷ σῶ, ῥῶσιν κομίζονται, καὶ παθημάτων ἀπολύονται, καὶ νοσημάτων καθαιρούνται, ἀνυμολογοῦντές σε πόθῳ, καὶ βροῦντες πανεύφημε· Εὐλογοῦτός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

#### Θεοτοκίον.

**Ν**εκροῦται τὸ πρῖν, ὁ Ἀδάμ φθοροποιῶ βρώσει πανάμωμε· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, τοῦτον Παρθένε ἐζῶσας· ὅθεν ὡς καλῶν σε αἰτίαν, ἀνυμνοῦντες κραυγάζομεν· Εὐλογομένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηρύσασα.

**ᾨδὴ η.** Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

**Π**εριχαρῶς τοὺς οὐρανοὺς, σὺν τοῖς θείοις μαθηταῖς καὶ ὑπηρεταῖς, καὶ αὐτόπταις τοῦ Λόγου, χαρμονικῶς κατοικῶν, Ἀκύλα καὶ θέσει Θεούμενος, μέμνησο· τῶν πίστει, καὶ πόθῳ σε τιμῶντων.

**Ο**ἶ τῶν ἰδρωτῶν σου κρουνοὶ, ποταμοὺς ὀπάσῃ ἡμῖν θείων θαυμάτων, ἀναδύζουσι μάκαρ, καὶ ἐπηρεῖας παθῶν, ἀτόπων ξηραίνουσι πάντοτε, καὶ τὰς παρατάξεις, βυθίζουσι τοῦ πλάνου.

**Θ**έσει Θεούμενος αἰεὶ, ὁ ἐγγίζων τῷ Θεῷ νοὶ ἄσλφ, ὅλος φῶς χρηματίζεις, ἀπολυθεὶς τῆς σαοκῶς, καὶ βλέπεις ἄ βλέπουσιν Ἄγγελοι, ἔνδοξε Ἀκύλα, Χριστῷ ἱερομύστα.

#### Θεοτοκίον.

**Ω**ς τὸν παναίτιον Θεόν, ὑπὲρ πᾶσαν ἀληθῶς Ἀγνὴ αἰτίαν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, καὶ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ὄφθεντα τεκοῦσα πανάμωμε, τοῦτον ἐκδυσώπει, ὑπὲρ τῶν σέ ἱμνοῦντων.

#### Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων  
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάοντα, καὶ τὴν  
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-  
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς  
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

**ᾨδὴ ς.** Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

**Ε**ρωτάτους σε ὕμνοις, ἱερὸν πεφυκότα, κει-  
μῆλον τοῦ Λόγου καὶ σεπτόν, τούτου τε  
πάνσοφον κήρυκα, καὶ τοῦ κόσμου φωστῆρα,

καὶ στήριγμα τῆς πίστεως ἡμῶν, συνελθόντες Ἀκύλα, συμφώνως μακαρίζομεν.

**Ω**ς καθαίρετης τῆς πλάνης, καὶ ἔθνῶν ποδηγέτης, καὶ Θεῖος τοῦ Σωτῆρος ἀθλητῆς, καὶ συμπολίτης καὶ σύσκηνος, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων, Ἀκύλα θεηφόρε σὺν αὐτοῖς, τὸν Δεσπότην δυοῦσαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Σ**ὲ φοιτητὴν μὲν τοῦ Παύλου, ἐπιγρόντες Ἀκύλα, τοῦ κόσμου δι' φωστῆρα ἀπλαγῆ, καὶ ἱερώτατον Μάρτυρα, καιραιοτέτην εἰδώλων, καὶ γνώσεως Θεοῦ εἰσηγητὴν, εὐσεβεῖ διανοία, θεόφρον μακαρίζομεν.

**Η**παναγία σε μνήμη, ἀνατείλασα κόσμῳ, ὡς ἥλιος φωτίζει τὰς ψυχὰς, τῶν εὐσεβῶς εὐρημούντων σε· ἐν ἣ πρέσβευε μάκαρ, δοθῆναι ἱλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ μέγα πᾶσιν ἔλεος.

#### Θεοτοκίον.

**Φ**ωτιστικὴ σε λυχνία, προεώρα Προφήτης, τὸ φῶς τὸ ἀνατείλαν ἐκ φωτός, Παρθένομητορ βλαπτάζουσα, τὸ φωτίσαν πλουσίως, τὰ πρὶν ἐσκοτισμένα ταῖς ἀμαρτίαις, τῆς αὐτοῦ ἀνεκφράστου, πανάμοιου Θεότητος.

#### Ὁ Εἰρμὸς.

- Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
- βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ἁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

**Ἐξαποστειλάριον.** Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

**Μ**αθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων ἀπάσαν, σὺν αὐτῷ περιήλθες, τὴν γῆν, στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῆ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος, καὶ τελείας τὸν δοόμιον, ἐν οὐρανῷ, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀκύλα παμμακάριστε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων.

#### Θεοτοκίον.

**Ο**ρος Θεοῦ πανάγιον, ἢ Λυχνίαν καὶ Στάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Ῥάβδον τε, καὶ Πυρεῖον, καὶ Ζεῖον Θρόνον καὶ Πυλῆν, καὶ Ναὸν καὶ Παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν Ἀγνὴν ἢ Παρθένον, ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθείς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορήτῳ ἐνώσει.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁσβρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπολυσις.

## Τῆ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

### ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν τῷ τίτλῳ τοῦ πρώτου μηνὸς προσετέθη Ἀκολουθία τῶν Μαρτύρων τούτων πλήρης καὶ ἱερτάμιμος· καὶ ὁ βουλόμενος ἰορτάσαι αὐτούς, ζητησάτω αὐτὴν ἐκί.

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Ν**ηπιόφροντα τυραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρείοφρόνως κατήσχηνας· διὸ πρό βηματῶν σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστειόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἢ ἐπέβης, ἐν ἀτιμίῳ τῳ εἰσέτι, περιφρόνως αἵματι.

**Ω**ς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἐνόηξες, τὸν ἐκ σπλάγγχνου σου, ἀναδυστήσαντα Κήρυκον, προπάγεις θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξασα οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

**Α**ϊκισμοῖς ὀμλήσασα, καὶ ποικίλινς κολάσασιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας, ἀξιάγαγε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δὲ, τοῦ τοῦ τελειώσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα δέησας· θθεν νέμει σοι, ἢ διπλοῦς τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τῶν ἀβλοῦσι, παντοδυναμῶς δωροῦμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

**Δ**εῦτε καὶ θεάσασθε ἀπαντες, ζέον θεάμα καὶ παράδοξον. Τίς ἐώρακε νήπιον, τριετῆ ὄντα, τυραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύματος· Μητέρα ἐθῆλαξε, καὶ τιθνούμενος τῆ γαλουχῆ εἶδα· Μὴ πτοοῦ μητέρ μου, τὰς ἀπειλάς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γὰρ ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἦ Στανροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

**Ε**ν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠύρετο βοᾶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σώσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.



Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήγου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

**Ο** τριετής τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γα-  
λκῶν τὴν μητέρα ἐστήριξε· Παύσου ὡ  
μητὲρ μὲν, τὸν ὄδυρον τῶν σαρκῶν· ἀνοθεν  
ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.  
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

**Η'** Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

**Η'** Δάμαλις ἡ ἀσπίλος, τὸν Μόσχον βλέ-  
πουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον  
ὑπὸ ἀνόμων, ὄδυρομένη γοεῶς· Οἰμοί, ἀνε-  
βόα ποβεινότατον Τέκνον· τί σοι ἄνθρωπος ἀντα-  
πέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, Σέλων με ἀ-  
τεκνώσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον.

Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως  
Κυρίλλου ς΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Η'** λογικῆ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰαλίττα, σὺν τριε-  
τεῖ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ Κηρῷ, δικαστικῷ  
πρὸ βήματος παρέσχσαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-  
τες, τὴν Χριστῶν μὴ κλῆσιν, ὅπως μὴ πτοούμε-  
νοι, ἀπειλὰς τῶν τυράννων. Διὸ στεφθέντες νῦν  
ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιάωνται Χριστῷ παρισάμενοι.

Καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς  
Ὀκτωήγου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀ-  
κροστικῆς.

Κηρυκὸν ὕμνῳ σὺν τεκνίῳ προφρόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγράν διοδεύσας.

**Κ**ηρύξαντες Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς  
γεννηθέντα, σαρκωθέντα τὸ ἐκ μητρὸς,  
Μάρτυρες τῶν τούτου παθημάτων, διὰ παθῶν  
καὶ θανάτου γεγόνατε.

**Η'** ἔθεος Μάρτυς ὡς φωταυγῆς, σελήνη  
συνουσα, τῷ ἡλίῳ ἐξ αὐτῆς, τεχθέν-  
τι Κηρῷ πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν Σαυμά-  
των ἀκτίσι φωτίζουσι.

**Ρ**έοντων ἠλλάξω τὰ μηδαμῶς, κινούμενα  
Μάρτυς, καὶ ἀγάλας τὸν σὸν υἱόν, φέ-  
ρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαδόλου  
τὴν πλάνην ἡμαύρωσας.

**Υ**πάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρ-  
τυρίου, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μαρ-  
τυς Ἰουλίττα Βασιλέας, τοῦ ἀθανάτου Συγά-  
τηρ γεγενῆσαι.

Θεοτοκίον.

**Κ**ατήργηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἄδα τὸ  
κέντρον, ἠφανίσθη Μήτηρ ἀγνή· σὺ γὰρ  
τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ  
ἀπεκύνσας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀφίδος.

**Ο**υρανίων Σαλάμων, καὶ φωταυγῶς λή-  
ξεως, διαιωνίσθησθε τὴν οὐρανίαν κατηλιώ-  
στης, Μάρτυρες ἐνδοξοί, τοῦ διαδόλου τὰ κέν-  
τρα, πόνοις τῆς ἀθλήσεως ἐξαφανίσαντες.

**Ν**εοττός ὡς ἄραιος, περιστερεῶς σώφρονος,  
ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ ἀντιπατέ-  
μενος, ἐνδοξε Κήρυκε, Σαυευτικῶς προσελθόν-  
τι, καὶ συλῆσαι σπεύδοντι σὲ τὸν ἀήτητον.

**Υ**περήφανον ὄφιν, εἰς οὐρανοῦς Σέμενον,  
στόμα καὶ τὴν γῆν ἐκλειψεν καταυ-  
χόμενον, Νήπιον ἄκακον, τῆ τοῦ Σταυροῦ πα-  
νοπλία, παντελῶς ἠδάψισε καὶ ἐξηφάνισε.

Θεοτοκίον.

**Μ**ὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς Πατρικίους  
Ἀχραντε, Λόγος ὁ τὸ πᾶν οὐσιώσας,  
σοῦ τὴν πανάμωμον, γαστέρα ἄκησε, καὶ  
σὰρξ ἀτρέπτως ὤραθη, καὶ βροτοὺς ἐβέωσεν  
ὁ υπερουσίος.

Ὁ Εἰρμός.

**Ο**υρανίας ἀφίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ  
τῆς Ἐκκλησίας δομήτορ, σὺ με στε-  
ρέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῆ σῆς, τῶν ἐφάτων ἡ  
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φι-  
λάνθρωπε.

Καίσιμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Φ**ιλομάρτυρες δεῦτε τοὺς νοπητες, μαργαρί-  
τας Κυρίου καὶ ἀθλητάς, Κηρυκὸν ὕμνή-  
σωμεν, καὶ τὴν τοῦτε μητέρα· τῷ τριετεῖ γὰρ  
τούτου, ἐλθρέψασα γαλακτι, τῷ Θεῷ Συσίαν,  
προσῆγαγεν ἁμωμον· ὅθεν καὶ τῆς νίκης, σὺν  
αὐτῷ τὸν στεφάνου, ἐδέξατο ἄνωθεν, καὶ  
Χριστῷ συναγάλλονται· πρὸς οὐς πούτε βοή-  
σωμεν· Προσεεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν  
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-  
ζουσι πόθα, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

**Π**ειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἔχ-  
θρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ  
συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ  
ὡς Σερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σπέπην γνώσων  
σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος·  
ἔθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπύ-  
ρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου,

τῶν ἀπαύστως ὑμνουῦντων σε, προσβέουσα αὐτῷ ἔκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄρσειν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

### Ἡ Σταυροθεοκίον.

**Τ**ὸν Ἀμὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς Ξεωρῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκδοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λυτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνισθητι καὶ δάσῃσαι σὺν, τῶν πταισμάτων ἄρσειν τοῖς θούλις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

### Ωδή δ΄. Εἰσακήκισα Κύριε.

**Ν**ηπιᾶζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχέμικρον κατεδάλλεις, τὸν τὴν πονηρίαν κακουργήσαντα.

**Ω**ς κατάκαρπος ἀμπελος, Μάρτυς Ἰερίττα βότρυν ἐξήνησας, τὸν γενναῖον ὄντας Κήρυκον, μαρτυρίου γλεῖκος ἀποσταζόντα.

**Σ**υμπαθῶς ἐνητένιζες, οἶά περ ἀμνάς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφραγισμένῳ Μάρτυς ἐνδόξῃ.

**Υ**περήσανον τύραννον, θεῖα ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεδάλλετε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

### Θεοτοκίον.

**Ν**όμοι φύσεως Πάναγγε, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κνοφορία σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύψας.

### Ωδή ε΄. Ἴνα τί με ἀπίσω.

**Τ**εινομένη Ξεόφρον, μαστίει τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τοῦ πάχους, ἐξεδύσω στολήν, ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, Μονογενῆς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους, θεώσας ἐνέδυσεν.

**Ε**γυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς παναιοῖδιμε καταφορησάσα, σαρκικῆς αἰσχύνης, ἢ ἐγῆρον τὸν τὴν Ἐὐαν γυμνώσαντα, Ἰουλίττα πάλοι, καρτερικῶς ἀνδρασημένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

**Κ**εφαλὴν ἐκμηθίσαι, χάραν τὴν τοῦ ὄψεως Μάρτυς συνήλασας· στερηθεῖσα πλούτου, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβούσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημε.

### Θεοτοκίον.

**Ο** Θεοῦ Θεὸς Λόγος, σάρκα ἀνελάβοτο ἔνουν καὶ ἔμφυγον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἶκτον ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέλωσέ με, τὸν παραβάσει ἀπωσθέντα· ὃν ἰκέτευε σῶσαι τὰ σύμπαντα.

### Ωδή ς΄. Τὴν δέσπιν ἐχέω.

**Υ**πέπλευσαν τῶν ἀπείρων βασιάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄγατον ὕδωρ, τῆ τοῦ Σταυροῦ, κυβερνήσει καὶ ὄρωμ, γαληνοτάτῳ σαφῶς προσωρμισθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶ, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

**Σ**κιρτᾶσε Ἰουλιέων ἡ πόλις, θρηψαμένη καὶ κομπάζει τῇ μνήμῃ, σοῦ τῆ σεπτῆ, ἡ Ταρσοῦ Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ υἱῷ, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης ἠξίωσαι.

**Η**λόγησας πολυπλόκων βασιάνων, καὶ τρυγῶν ὠραιότητι ἐδείχθης, σὺν νεοτῶ, ἀναπάσσα καὶ πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄψεως, πανεύφημε καὶ εἰς μονάς, οὐρανόεις πανσόφος κατεπαυσας.

### Θεοτοκίον.

**Π**ροσίχουσι τῷ τρυπητῷ σου δρεπανῷ, τῆς προσβείας ἐναπόκοφον Κόρον, τοὺς πονηροὺς, λόγισμούς τῆς φυγῆς μου, καὶ καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι· ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα ἐκύψας.

### Ὁ Εἰρμός.

- Τὴν δέσπιν ἐχέω πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
- ἀπαγγέλω μοι τὰς ἑλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ φυγὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου
- τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
- Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

### Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**ν ἀγάλασι φέρουσα, ἡ χριστομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ μαρτυρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραυγάζει· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα.

### Ὁ Οἶκος.

**Τ**ὸν νοῦν μου φάτισον, Χριστέ, φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου, ὅπως ἐπαξίως ἐσχίσω ὑμνήσαι τοὺς Ἁγίους σου, καὶ τοὺς ἁγίους ἐξεῖπειν. Ποία δὲ γλώσσα ἐκλαλήσαι δυναθεῖται τοὺς ἄβλους, οὓς ὑπέμειναν, καὶ τὰ ἔπαθλα; Διὸ οὐ σοι προσπίπτω φιλόνηρωπε· Ἄνεσιν παράσχου τῇ ἀθλίᾳ νῦν φυγῇ μου, δωρούμενός μοι καιρὸν μετανοίας· εἰς τοῦτο γὰρ ἐκὼν ἔλαβες σάρκα, ἵνα πάντα πρὸς ζωὴν ἐπαναγάγῃς· ἢς οἱ Ἀθληταὶ τυγχόντες, ἀπαύστως μέλπουσι· Σὺ τῶν Μαρτύρων, Χριστέ τὸ κραταίωμα.

## Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων  
Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης.

## Στίχοι.

Ἰουλίττα σύναθλος υἱῷ Κηρύκῳ,  
Ἡ λαϊμόμηντος τῷ κάραν θελάσμενῳ.

Πέμπτη Ἰουλίτταν δεκάτῃ τάμον, νία ὃ  
εἶσαν.

**Α**ὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασι-  
λέως, ὀρμωμένη ἐξ Ἰουίου· διὰ δὲ τὸν  
ἐπικρατοῦντα διωγμὸν ἐκέισε, τὸν αἰδιμον  
Κήρυκον τριετὴ ὑπάρχοντα λαβοῦσα, κατα-  
λαμβάνει τὴν Σελεύκειαν. Εὐρούσα δὲ κἀκεῖ  
τὴν αὐτὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν κίνησιν, ἐρ-  
χεται ἐν Γαρσῷ τῆς Κιλικίας, ἐν ἡ Ἀλεξάνδρός·  
τις Ἠγεμῶν, ὠμός καὶ Σηριαδῆς τὸν τρόπον,  
τοὺς τὸν Χριστὸν ἐπικαλουμένους ἐτιμωρεῖτο·  
ὕφ' οὗ ἡ Μάρτυς συλληφθεῖσα χιλιέτο. Ἐκ-  
σπασθέντος δὲ ἐξ αὐτῆς τοῦ παιδός, σπεύδων  
ὁ Ἠγεμῶν κολακίαις αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν ἐρελ-  
κῦσαι, καὶ μὴ δυνηθεὶς, τῇ μητρὶ μόνον αὐτοῦ  
ἀτενὲς ἐνορῶντος, καὶ ὑποφελίζουσῃ τῇ φωνῇ  
τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλουμένου ὄνομα, καὶ τε-  
λευταίον, λαξ κατὰ τῆς γαστροῦ τοῦ Ἠγεμῶ-  
νος, ὡς εἶχεν, ἐντείναντος, ὀργισθεὶς ἐκεῖνος,  
κατὰ τῶν βαθμίδων τοῦ βήματος ἐῤῥιψεν αὐ-  
τὸν· ὅς, τῇ ἐκέισε προσκοῦσαι, τὸ κρανὸν  
συντριβεῖς, τὴν μακαρίαν ἀφῆκε ψυχὴν. Ἡ δὲ  
Ἁγία Ἰουλίττα, μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους,  
μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἐξομῶσασθαι, ἀπε-  
τμήθη τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν στέφανον ἔλαβε  
τῆς ἀβλήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος  
Δολλιανού.

**Στίχ.** Ποσὶ προθύμοις ἔδραμε τρίβον τέλους  
Ὁ Δολλιανός, οὐ ποσικρουστον τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος  
Λ'βουδίου.

**Στίχ.** Ἀβουδίῳ μάχαιρα πρόξενος τέλους·  
Αὕτη δὲ τούτῳ πρόξενος ἢ τοῦ στέφους.  
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-  
σον ἡμᾶς.

**Ὠδὴ ζ.** Παιδὲς Ἑβραίων.

**Ρ**άβδον συντριβῶν σου τὸ σῶμα, ὁ παρὰ-  
νομος Σεῶφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ  
στερέον, ἐσάλευσεν οὐδόλως· ράβδον καὶ γὰρ  
δυναμῆως, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατέχεις.

**Ο**μβροὶς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσβε-  
σαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ Ἁ-  
θληταί, κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητός  
εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας·

**Φ**έουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ὄν ἐκύησας  
ἐπέστης τῷ σταδίῳ· καὶ διπλοῦν τὸν  
καλὸν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀνάδοῦσῳ· Κύριε, ὁ  
Θεός εὐλογητός εἰ.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ήμασι σοῖς ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν  
γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίῃ Θεοῦ, Μη-  
τέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύον-  
τας, μακαρίους ἐκτελοῦντα.

**Ὠδὴ η.** Νικηταὶ τυράννου.

**Ο**ὶ παῖδοί ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς  
Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, καὶ τὴν  
γῆν τοῖς Σαύμασι φωταγωγούντες, εὐσεβῶς  
τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σημερον, τῶν ὑμολο-  
γούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ν**έον ὡς περ λάδου, ρίζα Σεοφύτευτος οὐσα  
Σεοφρον, τὸν σπτόν σου γόνου, φέρουσα  
εἰμάρνας τῆς ἀσεβείας, τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν  
αὐτῷ καὶ λέγουσα· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ  
εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ω**ς περ μόσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα  
ῶραιστάτη, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν  
ἐνδόξου Συστῆν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου  
Ἀμνῆ ἀνατελιαντι, καὶ σφαγιασθέντι, δι' ἄ-  
κραν εὐσπλαγγίαν.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**αρκωθείς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων  
σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνενευκότας,  
πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώ-  
σει Σεῖα, ἐβέωτην ἀχραντε· ὄν ὑπερυψοῦμεν,  
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῇ χάρι-  
τι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου,  
• σφίδρα ἀντεχόμενοι, Παιδὲς ἐβόων· Εὐλο-  
• γεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερ-  
• ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὠδὴ θ.** Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

**Τ**ᾶμα φέρει ἡ σπορὸς, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων  
τῇ χάριτι, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐπαρρο-  
μένη· δευτε ἀρυσσασθε, ἢ ἀγιάσθητε ψυχὰς,  
καὶ νόσων καθάρθητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν  
δοτήρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

**Ω**ς ρόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηθήσατε κοι-  
λάσι μακάριοι, ὡς κρίνα εὐδομα, ὡς Πα-  
ραδείσου Σεῖα βλαστήματα, μυρεφικῆν ὡς ἀ-  
ληθῶς, σταζόντα τερπνότητα, καὶ τῶν πιστῶν  
τὰς ψυχὰς, εὐωδία μυρτικῆ κατευρραίνοντα.

**Σ**τίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, ὠραιώθητε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς, ὠμοιωθέντες σαφῶς παρίστασθε, νίκης διαδῆμα τερπνόν, λαμπρῶς περικείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἰλασμόν ἀμασσιῶν ἐξαυτοῦμενοι.

**Η** Μάρτυς οἰά περ ἀνὰς, ὡσπερ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φέρουσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν αἰεῖ. Τούτων παρακλήσεσι, Κύριε σώσον ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱεράν μνήμην σέβοντας.

*Θεοτοκίον.*

**Φ**ώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλωττουσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ ποηροῖς λογισμοῖς, ἀμακρωβείσασιν καὶ κινδυνεύουσιν· καὶ ἐξελεύ με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

*Ὁ Εἰμός.*

• **Ε**φρίξε πᾶσα ἀνοή, τὴν ἀπόρροτον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος ἐκὼν, κατῆλλε μέγρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἀνθρώπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμέν.

*Ἐξαποστολείριον.* Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

**Τ**ὴν ἡλικίαν ἀτέλης, ἐν φρονήσει τελείᾳ, ὑπῆρξας θαυμαστότατα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρὶ τε γαλουχῶ, Ἰουλιττῆ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, μετὰ πάντων Ἀγίων ὧν προσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους.

*Θεοτοκίον.*

**Χ**αῖρε παλάτιον τερπνόν· Χαῖρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκήπτρον πανθαύμαστον. Χαῖρε κόψη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖρε μήτηρ ἀχραντε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα. Χαῖρε εὐδία λιμὴν, καὶ προστατίς ἀπάντων, Θεοκυπτορ Παρθένε.

*Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ φάλομεν Στίχον ἰδιόμελα γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.*

*Πχος α'. Γερμανοῦ.*

**Τ**ὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν Μητρὶ Θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀρχεκακὸν ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῶ, ἐν παρρησίᾳ ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλήσιν.

*Πχος β'. Βυζαντίου.*

**Δ**εῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, ἀστέφωμεν θυάδα παναγίαν, Τριάδος σέβας κατέχουσαν· τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράνων τὴν ἀπόνοιαν, τῆς εαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀναλαρόζωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰσλιττα πανσεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικείαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρῶτικῶς ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετής τῇ ἡλικίᾳ, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίροστε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ κυχῆμα, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλήσιν· οὐς ἱκετεύομεν, προσβέβειν αἰεὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, τῷ κόσμῳ θωρηθῆναι εἰρήνῃ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

*Ὁ αὐτός. Μανουολέαντος.*

**Ο** ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένον φρονήμα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγῶνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησαι σὺν τῇ Μητρὶ σου Χριστὸν τὸν Θεόν, θωρηθῆναι εἰρήνῃ τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

*Δόξα, Πχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.*

**Ν**ήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τελείος ἐδείχθης τῷ φρονήματι· ἀφ' οὗ τὸν ἀναρχον Λόγον ἐδέξω πανεύφημη, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλιάσας τῶν παρανόμων· σὺν τῇ Μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Τ**ὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

*Ἡ Σταυροθεοτοκίον.* Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

**Ο**τε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγῆν ὡς βροτὸν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπευδίεαις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσάν· τί τοῦτο πεποιήκας, ὁ λυρωτὴς τοῦ παντός; Ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλανθρώπου.

*Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωῆχου.*

*Δόξα, Πχος δ'. Ανατολίου.*

**Α**γγέλου τέρπου καὶ εὐφραίνου, Ἰκονιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάγησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλιττα ἡ πανεύφημος καὶ καλλένικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανήν,

τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρῆκῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐχομίσαντο, κηρύξαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρῆρσι βωθῶμεν, τῷ τούτου δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ σώσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Ε**κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.** Ἐδώκας σημειώσιν.

**Ε**φερὲς Πανάμωμε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου δίφρονον, Συμεῶν σοι ἐς ἔσρησα, ῥομφαίαν καὶ τέτρωσαι, ἐν αὐτῇ καὶ σπλάγγνα, καὶ τὰς διαθέσεις, ὡς ἐθέλω σὸν Υἱόν, ἐπὶ τοῦ ξύλου σεμνῇ κρεμάμενον· διὸ καὶ ἀνεκραυγάζεις Τέκνον ἐμὸν μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεύσον ἀνάσθητι, ὡς προσέφη μακρόθυμος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

**Οἱ Μακαριστοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἁγίων ἡ σ. Ὁσῆ.**

**Ὁ Ἀποστόλος.**

Ἀδελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος.

Κι ἀγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζῆτει Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν Ἀγαλλιᾶσθε, Δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

## ΤΗ ΙΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν **Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ.**

**Ἦχος πλ. δ.** Ω τοῦ παραδόξου Θαύματος.

**Α**θηνογένης ὁ ἑνδοξος, ἱερωσύνης φαιδρὸν, περικείμενος ἑνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἔδειξε, μετ' οὐ εἰσήλθεν εἰς ναὸν ἅγιον, τῷ Παντεπόπτη ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν αὐλοῖς τάξεσι, καὶ μετοχῇ, Σεία λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

**Α**θηνογένης ὁ πάνσοφος, χορὸν προσῆξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστει, καρτερώς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τελέσαντα μετ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων ἀναλαμβάνεται, ἕσει Θεούμενος, καὶ πρεσ-

βεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν αὐτοῦ, μνήμην τελούντων αἰί.

**Δ**εκάς μαθητῶν Θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σιχητήματα, καθελούσα ἔθλησε, καὶ τὸν ὄριν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, καθηγητὴν ἱερόν, ἐνθέω σθένει καταπλουτήσασα. Ταύτης δεήσει, σώσον ἡμᾶς εὐσπλαγγχε, τοὺς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντα, τὸν υπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ δυσωποῦμεν πανάχραντε, τὴν προστασίαν ἡμῶν, συσθέντες ἐν Ἐλίφει· Μὴ παρίδης τέλευσον, ἀπολέσθαι τοὺς δούλους σου· ἀλλὰ τάχυν, τοῦ ἐξελέσθαι ἡμᾶς, τῆς ἐνεφώσης ὀργῆς καὶ Ἐλίφει, ὃ παμμακάριστε, Παναγία Δέσποινα· σὺ γὰρ ἡμῶν, τείχος καὶ βοήθεια, ἀκαταμάχητος.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Τ**ὶ τὸ ὀρώμενον Θεάμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὃ Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίιν ξύλου ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζῶν ἡ Θεοτόκος, κλαίεσα ἔλεγεν, ὅτε εἴρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρόπως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολύσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη **Στιχηλογίαν**, οἱ **Κανόνες** τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὐ ἡ Ἀχρεστικῆς.

Τῶν σῶν Ἀθλητῶν, Χριστέ, μέλω τὸ κλέος· Ἰωσήφ.

Ὁσῆ ἀ. Ἦχος πλ. δ. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

**Τ**ῆξεῖν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεῶν ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περισίως.

**Ω**ς περ ἄμωμον θυμα, ὀλοκαυθβεῖς Θεομακάρισε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, προσπνεύχθης Θεῷ διὰ πίστει.

**Ν**όμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δῆμος πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ ἀβλοφῶρων, τῶν ἀνόμων βουλῶν ἀπεκρούσατο.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**άρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων Ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον ἐκύψασας.

**Ὠδή γ'. Στερέωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν.**

**Α**ύσας τοῦ ἐχθροῦ, δεινάς μηχανουργίας, τῆ πρὸς τὸν Θεόν, αὐτῶ διαθήσει, Ἀθηνόγενής ὁ Μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἤξωται.

**Η**μβλυσαν ἐχθροῦ, τὰ βέλγη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαστυρικαῖς, ἐνστάσειν οἱ Θεοὶ, καὶ καταναζίζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμβφει.

**Τ**είνας τοὺς στερέρους, ἰμάσιν ὁ παράφρων, ξέει ἀπκνῶς, μαστίζων ἀνευδότως· ἀλλ' οὐκ ἐσάλειψε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερέρότητα. **Θεοτοκίον.**

**Ὡ**φθης οὐρανῶν, Ἀγνή ὑψηλότερα, καὶ τῶν Σεραφίμ, αἰεὶ ἀγιώτερα, ὡς τὸν ἀπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυφορήσασα. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Σ**τερέωσον ἡμῶν, τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ὁ τοὺς οὐρανοὺς, τῶ λόγῳ φερεώσας, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε Ἰωδοῦτα, καὶ λυτρωτὴν καὶ πανοικτιμονα.

**Κάθισμα, Ἦγος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.**

**Α**σκήσει τὸ πρότερον, προκαταρθεῖς τὴν φυγῆν, ἀβλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτω νυί, Θεῷ εὐηρέστησας, ζῆτης αὐτοῦ καὶ Μάρτυς, γεγονῶς Θεοφόρος· στίφος δὲ προσήγαγε, μαθητῶν τῷ Δεσπότη· μετ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς, πρέσβευε ἐνδοξέ. **Θεοτοκίον.**

**Η** μὲν κησασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μὲν κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σε Ἀγραυτε, οὐσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· γήσῶν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελήματων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὄν ἐσωμάτωσας. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Τ**αχὺ προκατάλαβε, πρὶν δελωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσάις, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡνίμ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώωσάν πως ἰσχυεῖ, Ὁρθοδόξων ἢ Πίστις· πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

**Ὠδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.**

**Ν**οῦν τὸν πάντων ἐπέκεινα, Θεΐαις ἀναδασσεῖ φανταζόμενοι, τῆς σαρκὸς οὐκ ἐδειλιάσαν, τὰς πικράς αἰκίσεις οἱ Θεόφρονες.

**Χ**ριστοκλήρῳς Δεσληπτος, καὶ Ἱερομάρτυς ἀκαταγώνιστος, χρηματίσας κατηξίωται, ὁ Ἀθηνόγενής Θεΐας χάριτος.

**Ρ**ήπορεύοντες Μάρτυρες, σάρκωσιν τοῦ Λόγου καθυπεμεινάτε, τὰς αἰκίσεις καὶ τὸν

θάνατον, πρὸς ἀθανασίαν μεταβαίνοντες.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**σοδύναμον σύνδρονον, τῷ γεγεννηκότι τοῦ υπερουτίου, ἐσωμάτωσας Παναμίωμε, τοῖς βροτοῖς δι' οἰκτον ὀμλήσαντα.

**Ὠδή ε'. Ὁρβρίζοντες βρωμέν σοι.**

**Σ**τομῶτας ἀπαθείας τὸ φρόνημα, παθοκτόνου, πάλος ἐξείκονισας, τοῦ ἀταθοῦς ἀξιάγαγε. **Τ**αῖς Θεΐαις προτροπαῖς προσενήνοξε, τῷ Δεσπότη, μαθητῶν ὀμλήγουρην, Ἀθηνόγενής ὁ ἐνδοξός.

**Ε**φαιδύονε τὴν μνήμην σου Μάρτυς, ὁ Φωτοδότης, πληρῶν τὰς αἰτήσεις σε, ἐν τοῖς πιστῶς σοι προστρέγουσι. **Θεοτοκίον.**

**Μ**πτέρα καὶ Παρθένου εἰδότες σε, Παναγία συμφῶνως γεραίρουμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίζουμεν.

**Ὠδή ς'. Πάσθητί μοι Σωτήρ.**

**Ε**υκλείας μαστυρικῆς, Ἀθηνόγενής ἐπέτυχε, καὶ σὺν αὐτῷ μαθητῶν, χορὸς ἐξέφάνωται, ἀσκήσας τὸ πρότερον, καὶ τὴν τῶν σαιμόνων, τροπικαίμενος ἀπόνοιαν.

**Α**μπτύσει σε τὸ σεπτόν, μνημόσυνον ὁ Δεσπότης σου, πληρῶν σου τὰς πρὸς αὐτόν, ἐντευξέις μακαρίε· ἰδοὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, τὸν αὐτῆς σοι γόνον, προσκοιμίζει Θεῖω νεύματι.

**Π**αραδείσος νοητός, εἰδείχθητε ἀξιάγαστοι, τὸ ζῦλον τὸ τῆς ζωῆς, ἐν μέτῳ κατέχοντες, τὰς αἰσθησεις πάντων τε, τῆ Θεῖων ἀνθέων, εὐνοδία καθήκοντες. **Θεοτοκίον.**

**Ὡ**ς νοητὴ κιβωτός, τὸν Νομοδότῃν ἐβάστασας, λυχνία ὡς φωταυγῆς, τὸ φῶς ἀπεκύνθασας, ὡς ῥίζα ἀπότιστος, τῆς ζωῆς τὸν βότρυν, Θεοτόκε ἀνεβλάστησας. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Π**άσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέμου· πρὸς σε γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

**Συναξάριον.**

Τῇ 15' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνόγενῆς, Ἐπισκόπου Πηδοαχθήνης, καὶ τῶν δέκα Μαθητῶν αὐτοῦ.

**Στίχοι.**

Ἀθηνόγενής ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,  
Ψευδῆ θέαιναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ Ἀθηνόγενῆ τάμε χαλκός.

**Ὁ** ἅγιος ἦν ἀπὸ Σεβαστείας, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως· καὶ κρατήεις

ὑπὸ Φιλομάρχῃ Ἡγεμόνος μετὰ τῶν δέκα μαθητῶν αὐτοῦ, πολλοὺς τε βασάνων αἰκισμοὺς αὐτοῖς ἅμα ὑπομείνας, τὴν διαζήτους δέχεται τελευταίην. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι, πρὸ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ, ἀπελθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον αὐτοῦ, τοὺς μαθητὰς οὐχ εὖρε· προκατεσχέθησαν γάρ. Τὴν δὲ ὑπαντήσασαν αὐτῷ ἑλάφον, ἣν ἀνεθρέψατο ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, ἠλόγησε, καὶ ἐπήρξατο ἐπὶ ἀγρευθῆναι αὐτὴν τε καὶ τὸ σπέρμα αὐτῆς ὑπὸ τῶν κυνηγῶν, ἀλλὰ καθ' ἕκαστον χρόνον ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, αὐτὴν τε καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς μελλούσας φύεσθαι, νεβρὸν προσάγειν ἕνα· ὃ καὶ γέγονεν. Ὡρατο γάρ, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ἀγίων Ἐυαγγελίων, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἰσερχομένη ἡ ἑλάφος, καὶ τὸν νεβρὸν αὐτῆς μάσχον ἀνατιθεῖσα τῷ Ἁγίῳ, καὶ πάλιν ἐξιῦσα· ὃν θύοντες οἱ συνειλεγμένοι, εὐαχύνοντο εὐφραδιόμενοι, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ θαῦμα μέγιστον τοῖς ὁραῖσι τε καὶ ἀκούουσιν ὁμοῦ πιστοῖς καὶ ἀπίστοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

**Ο**ὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δακίου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, συνελήφθη· καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν παρρησίᾳ, σταυροῦται, καὶ βέβησι κατατιτρώσκειται. Ἡμέρας δὲ πέντε ἐν τῷ σταυρῷ προσκατεθήσας, εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ παρέθετο. Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὡδὴ ζ'.** Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιμος, τοῖς κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, πλάνης ἐσθεςας φλόγα· τῷ πυρὶ τῶν ἀγίων σου, ἀπετέφρωσας ὕλην, κακίας μακάριε· Ἐυλογητός βοῶν ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Ο**ἱ σαρκίως τὰ σιλητήματα, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, καὶ τῆς πλάνης σεβάσματα, τοῖς τῶν αἱμάτων ὄμβροις, μειώσαντες Μάρτυρες, ὡς στρατιῶται Χριστοῦ ἀνεψφρμείσθησαν.

**Κ**εφαλῆς ἐκτετιμώμενοι, παρανομῶν προστάξει, καὶ τὰς σάρκας ἐξόμενοι, πολυπλόκοις βασάνοις, ὡς πύργοι ἀκλόνητοι, οὐκ ἐσαλεύθητε· Ὁσιομάρτυρες.

**Θεοτοκίον.**

**Α**νθρωπέντες Πανάμωμος, διὰ σοῦ τῆς ἀρχαίας, τὰς πραγμάτων ἐκπάστως, τὸ Χαῖρε σοῖς βοῶμεν, καὶ πίστιν δοξάζομεν, τὸν διὰ σοῦ ἐκ φοβῶν ἡμᾶς ῥυσάμενον.

**Ὡδὴ η'.** Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

**Ε**νατενίζων ταῖς θείαις φωταυγίαις, εἰδωλικῆς εξαπάτης, Ἀθηνογένους διέλυσε, τὸ βαθύτατον σκότος, καὶ φῶς ἐχρημάτισεν.

**Ο**τῶν Ἀγγέλων χορὸς καὶ τῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν καὶ Ὁσίων, ἐπὶ τῇ μνήμῃ εὐφραίνεται, τῶν σεπτῶν ἀβλοφόρων, δοξάζων τὸν Κύριον.

**Σ**υνηρηθῆς Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις, μαθητευσόντων δεκάδα, μαρτυρικῆν ἐπαγόμενος, Ἱεράρχα μετ' ὧν σε, πιστῶς μακαρίζομεν.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**ὐν ἀπεκύλισας Λόγον ὑπὲρ λόγον, Θεογενεῖον Μαρία, ὑπὲρ ἡμῶν ἐδύσωπῆσον, τῶν πιστῶς σε ὑμνούτων, καὶ μακαριζόντων σε.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ο**ἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον Ἐυλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὡδὴ θ'.** Τὸν προσηλωθέντα.

**Ι**δε φωταυγῆς, σήμερον ἡμέρα Μαρτύρων, ἀπαστράπτουσα θαύμασι, καὶ θείαις ἀγλαίαις, καταγαζύουσα τῶν πιστῶν τὰς καρδίας. Δευτερωφτισμὸν ἀπαρυσάμεθα.

**Ω**ς περ προσφοραῖ, καὶ ἄμωμοι ὑμεῖς ὡς ἄρνες, προσπνέθητε Μάρτυρες, τῷ δι' ἡμᾶς τυθέντι, παρ' αὐτοῦ τοῦ στεφάνου τῆς νίκης, ὡς ἀγνωσθέντος χουμισάμενοι.

**Σ**τάζουσιν οἱ σοὶ, γλυκασμὸν Ἀβλοφόρε πόνου, καὶ πικρίαν πάσαν, παθῶν καθάιρουσι τῶν πίστει, τῷ τεμένει σου προστρέχονταν καὶ πόθῃ, σοῦ ἑορτάζοντων τὸ μνημόσυνον.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**έρεις ἐν ἀγκάλαις, Θεὸν τὸν φέροντα πάντα· τρέφεις τὸν τροφέα, ἡμῖν Ἀγνή ὁμοιωθέντα· Ὅν ἰκέτετε τῷ λαῷ σου δοθῆναι, πάντων δυσχερῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Τ**ὸν προσηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βῆτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσπγήτοις μεγαλύνομεν.

**Ἐξαποστολιαρίον.** Ἐπισκέφατο ἡμᾶς.

**Π**ληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τοῦ σοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους παιδῶνυνης, σὺν τῆς ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμῃ αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν Μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

## Θεοτοκίον.

**Α**γία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὄν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναγράντων σῶν σεμνῆ, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσάπει, τοῦ οἰκτειρησαὶ καὶ σώσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου, καὶ Ἀπόλυσις.**

## Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρτίνης.**

## Τ Τ Η Ι Κ Ο Ν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ.

**Ε**ὶάν τάχα ἐν Κυριακῇ, τῇ Σεβδάτῃ Ἑσπέρᾳ, μετὰ τὴν συνήθην Στιχησίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ὁ. τῶν Πατέρων γ. καὶ τῆς Ἁγίας γ. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀνακρούματα τῶν Πατέρων. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τῶν Πατέρων. Ἀπολυτικὸν Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁσίον, Μετὰ τὸν Ταπεινὸν Κανόνα, ἡ Λιτῆ τῆς Ἁγίας. Ἦ, Ἄξιον ἐστὶ... καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, ὡς συνήθως — Ἐξαποστειλῆτον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, τῆς Ἁγίας, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Ἁγίους, Ἀναστάσιμα ὁ. τῶν Πατέρων γ. καὶ τῆς Ἁγίας γ. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν. Ὑπερολογημένη κτλ. Ἀπόστολος, τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον, τῶν Πατέρων, κτλ.

Εἰς δὲ τὰ τελευταῖα τέσσαρα Τροπάρια τῶν Ἁγίων, λέγμεν Στιχούς τοὺς ἑξῆς·  
Στιχ. α. Εὐλογητός, εἰ Κόσμι, εἰ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.  
Στιχ. β. Θεομακτός· εἰ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.  
Στιχ. γ. Ὑπομείνων ὑψίστατα τὸν Κόσμον, καὶ προσέσχε μοι.

Στιχ. δ. Καὶ ἐστῆσεν ἐπὶ πέτρῳ τῆς πόδας μου καὶ κατίθυσεν τὰ δικήματά μου.

## ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στιχούς γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.**

**Ἦχος πλ. δ. Ω** τοῦ παραδόξου Θαυμάσιου.

**Ω** τοῦ παραδόξου Θαυμάσιου τὴν ἐπληρώσασαν ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαιλεῖσθαι φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπεινώσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα. Ω τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος ὅτις ἡμῶν, πᾶσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν. **Δίς.**

**Μ**άρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν Παρθένω

τάγμασι, καὶ Μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστιν τὴν μνήμη σου, καὶ προσέονται πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε προσβόλαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἰτησαὶ καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος. **Δίς.**

**Μ**άρτυς Μαρίνα πανεύφημη, οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισε, ἐπιμεμένη τῆς ἀραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔνοιαν, τοῦ σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν ἤς περ κατηξίωσαι, Θεομακάριστε. **Δίς.**

**Δόξα, Ἦχος β.**

**Ε**ν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσαμεν Μαρίναν τὴν Μάρτυρα· ὅτι καθέβλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδωλῶν τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν ἀνθρώπου ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς καθέβλε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς οὐρανούς ἀνιπτάται, τὴν κάραν στερητροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· **Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τοῦ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σου τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ παρεόωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς αἰωνίους· σὺ μονάς, ἔμβα ἐστὶ τῶν εὐφραϊνομένων ἢ κατοικία.**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,

**Εἰς τὴν Λιτῆν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α.**

**Ω** ἐν πέτρᾳ στερεῶθ, τῆς ὁμολογίας Χριστοῦ, προσερείσθηθα Μαρίνα πανεύφημη, τὸν παλαιανίον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐδύθισας, καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀπειλήσας.

**Ὁ αὐτός.**

**Μ**ετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηρημένης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτούσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἦχος β.**

**Ω** ἀλάσαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου προσενήνοχας, τῷ σῶ νυμφίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς, ἀθληφόρε ἀίπττε· ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν καὶ τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ἀραιότης σου ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλησεί τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίῳ θαλάμῳ ἠξιώθης, ὡς Παρθένος, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ πολυάθλης.

**Ἦχος δ.**

**Δ**οξάζομέν σου Χριστῷ τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήρησάν τὴν



πλάνη τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου ἐφιλάνθρωπε. Τύραννον οὐκ ἐποίησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου εἰλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δόξα, Ἦχος πλ. α.**

**Τ**ῆ παρθενικῆ σε Σελχθεὶς ἀραιότητι, ὁ Βασίλευς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον νύμφην ἑαυτῷ σε ἠρόσαστο, ἀκράτῳ συναφείᾳ· ἐν γὰρ τῷ Σελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐγκυβῶν τε καὶ παθῶν ἀήτητον ἔδειξεν· ἐγκαρτεργάσαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισπῶς σε κατέστειψε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασιλεύσασαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μαρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου δόξῃναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Μ**ακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρόος, τὴν πόλιν τῆν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τοῦ ἀρρήκτου, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,**

**Ἦχος β.** Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρῶν.

**Δ**εῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης στεφάνος ἀλλήλασαν, Μάρτυρα τιμῶμεν, Μαρίναν νύμφην Χριστοῦ παρθενίας χιτῶν· γὰρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρῦσον ὡς ὕφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται στεφάνοις, καὶ τῷ Στεφανίτῃ νῦν παρίστασαι.

**Στίχ.** Θουμαγός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

**Μ**έγα τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόητος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρατον ὄραλοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα, νῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σύ ἀληθῶς, εἶλες, εὐτελὲς ὡς στρουθίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ Ἁγγέλων ἀξιάγαστε.

**Στίχ.** Ὑπομένω ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

**Λ**όγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς, νύμφη ἐλεγκτῆ ἀνεδείχθης, Μαρίνα σύ ἀληθῶς, κάλλιε διαλάμπουσα ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραινουσα χάριτι, φυτὰ ἀλείας· ὅθεν τὴν πανίερον, μνήμην σου σέδομεν, πόθω, καὶ Λειψά-

νων τὴν θήκην, νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν ἐξ αὐτῆς ἰσάσων λαμβάνοντες.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β.**

**Ε**κ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ καθεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποικιλμένη ελαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βούσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρομαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγὼ· μὴ χωρίσης με· Νυμφίς ἐπουράνις. Αὐτῆς ταῖς ἰεσοῖσι κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐλεήσῃ. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον** Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ.** Ἡ Ἀμνάς σου ἐν Ἰησοῦ.

**Καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὸν ὄρθρον.**

**Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος δ.** Ὁ ὕψαιος ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τ**ὸν ἄραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ἠραιότατα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ σλίψεων, τούτῳ κατηγγῆσαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῶ, τῶν σὲ τιμῶντων Μαρίνα πανεύφημε.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Ο**ὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυνάστεϊας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ πρόστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσαστο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφυλάξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺν γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

**Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος α.** Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

**Ο**ς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ἠραιότατα ὅθεν εἰληφῶς, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἱαρεύουσα, τὰ ἀρρώστῆματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Μ**πτέρα σε Θεοῦ, ἐπιτάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκου φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστα-

σίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

**Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, ἢ τῆς Ὁκτωήχου εἰς, καὶ τῆς Ἁγίας οἱ δύο.**

**Κανὼν πρώτος τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς· Χριστὸ Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄμασι μέλπω.**

**Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διδοεῦσας.**

**Χ**ορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπρόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς προσβείαις καλλιπάρθενε.

**Ρ**εόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν, σοφῇ διανοίᾳ, κεχηρμένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρρεῖδες ἐμφρόνας καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

**Ι**κέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνῇ, ταῖς σαῖς ἰκείαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀλλήλοισι, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύασσον τάρραρον.

**Σ**οφία καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλὰς, οὐκ ἐπήτηξεν Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, Ζεῖα δύναμιε κρατυνόμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ῶν τρίβων ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζῶντι οὐσίῳν, συλλαβούσα καὶ σαρκικῶς, κηύσασα ταύτην Θεομήτορ· καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διεῖρήξας,

**Κανὼν δευτέρος, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς ἐν τῇ Ὠδῇ.**

**Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἰωσήφ (').**

**Μ**αρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, περιεστράπτουσα, περὶ Θεόν χορεύει ἱερός, Θεομήντη πανεύφημι, καὶ φωτισμὸν προσβείαις σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

**Α**βλῆσαι τὴν ψυχικὴν ἐνώσασα, Θεόφρον ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίᾳ γάγγην γεωργεῖς, γεωργῶ συντηρούμενον, τὰ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

**Π**ορρῦσαι σὴν εἰς αἰμάτων βαβύσασα, καὶ στολισθεῖσα φαίδρως, περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασιλεῖα, καὶ Ζεϊκαῖς λαμπρότησι, Μάρτυς Μαρίνα κατηγλαΐσαι.

**Ρ**ωσθεῖσα τοῦ παντουργοῦ πανευφημῆς, δύναμιε Πνεύματος, τὸν ἰσχυρὸν ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπεινώσας τυράννον, μεγα-

λαυχία χρώμενον, καὶ σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

**Θεοτοκίον.**

**Δ**οχεῖον χωρητικὸν γεγέννησαι, τῆς Ζεΐας χάριτος, Θεογεννήτορ ἀχραντε· διό, σὲ Μαρίνα προήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σὺ Ἰῶ προσαπενηύχεται.

**Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.**

**Ο**ὐ πῦρ οὐδὲ μαστίγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμῆ, οὐ τυράννων ἀμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς Ζεΐας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε πανόλβιε.

**Υ**πήσξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιατάσσης, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κορηπῆα, Ζεϊμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρα παμμακαρίστε.

**Π**αρθένος ἐν Μάρτυσιν ἐχορημάτισας, ἐν Παρθένοις ἀπύττος, Μάρτυς γεγέννησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοὶ παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

**Α**νὴν αἰμάτων σου καλλιπάρθενε, οἱ κρυνοὶ προχέομενοι, πᾶσαν κατέσβεσαν, τῶν εἰδῶλων τὴν πλανήν, καὶ δῆμον προσήγαγεν, Μαρτύρων τῷ Νυμφίῳ σου.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ωσθέντες τῇ χάριτι Θεοτόκου σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν· σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι, διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

**Δεύτερος.** Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

**Τ**ὸ πάθος τοῦ ἀπαθούς, τοῦ νεκρωθέντος διήμας νέκρωσιν. Μάρτυς σεμνῇ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν ἤντηκας θάνατον.

**Μ**εγίστου ἐπιτυχεῖν, ἐπιεμένη θωρακῶν πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλοκρίῳ τῷ σώματι.

**Α**ιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἠσθεύσας, ὡ Μαρίνα Μάρτυς τὸ φρόνημα.

**Ω**ς Μάρτυς μαρτυρικῆν, ἐνδεικνυμένη καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτεροιστὴν πτέρων σου, ταῖς ὠραιόταταις συνέτριψας.

**Θεοτοκίον.**

**Κ**υρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγέννησα Πανάμωμη.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

(') Τὸν δευτέρον τούτων Κανόνων τῆς Ἁγίας οὐκ ἔχον τὸ Κανονογράφον.

**Κάθισμα.** Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Μ**αρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημῶ-  
μέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν,  
ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κα-  
τεπάτησας γενναιοφρόνως· καὶ γέγονας ἡμῖν,  
ἀνδρῖα πίστεως, πάσαν τὴν ἐχθρόν, πατοῦ-  
σα δύναμιν· καὶ οὐρανόν σου ἔλαβες τὸν στέ-  
φανον, τῇ κορυφῇ σου αἰοίδιμ. Χριστὸν δυ-  
σώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελούντας τὴν  
μνήμην σου.

**Θεοτοκίον.**

**Κ**ατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεω-  
ρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ  
πόρον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπάρῳ συλλήφει σου  
Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβ-  
δον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυ-  
ρῶν ὁ Μνήστηρ σου καὶ φυλάξ, τοῖς ἱερῶσιν  
ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον,  
πάλιν μένει Παρθένος.

**Ὠδὴ δ'.** Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

**Θ**εοπρεπῆς, γέγονεν ὄντως ὁ βίος σου· τοῖς  
Ἀγγέλοις, ὥφθη ποθεινότητας· τῶν δὲ  
δαίμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς ὑπηρεταῖς, ἐ-  
κείνων τῆς ἀγριότητος, ἀπρόσιτος ἐδείχθη·  
τῷ Χριστῷ γὰρ ἐδόξα· Τῇ δυνάμει σου δόξα  
Φιλάνθρωπε.

**Ε**πί τῆς γῆς, ἠγωνισμένη πανθλίβει, καὶ  
προσκαίρους, πόνους ὑπομείνας, ἐν οὐ-  
ρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Δεσπότου,  
κοιμίζῃ Μάρτυς αἰοίδιμ, σπείρους εἰς αἰῶνας,  
σὺν Ἀγγέλοις βοῶσα· Τῇ δυνάμει σου δόξα  
Φιλάνθρωπε.

**Ν**ῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένον τὸ καύχημα,  
νῦν Μαρτυρῶν, ὄμιλος εὐφραίνεται, νῦν  
καὶ τὸ πλῆθος τῶν εὐσεβῶν, ἐπισυναχθέντες,  
χορευοῦσιν ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπό-  
τῃ, ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα  
Φιλάνθρωπε.

**Ο**ὐκ ἀλλή, πέφνης κόρη καὶ ἀσπιλος ὤ-  
φθης ὄλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ τῶν  
φυγῶν, κάλλους ἐραστῇ· διὰ γὰρ βασιάνων,  
πυρώσεως παμμακάριστε, ἐφάνης λαμπροτέ-  
ρα, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα· Τῇ δυνάμει σου  
δόξα Φιλάνθρωπε.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**ὴν ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ  
γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ  
Πατρὶ, σὺνθρονον Υἱόν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα,  
γεγεννηκας Θεοσύμφυτε· καὶ φέρεις ἐν ἀγά-  
λῃς, τὸν ἀχώρητον πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ  
κράτος κατέχοντα.

**Δεύτερος.** Ἀπαθλήντα σε ἰδοῦσα.

**Μ**αρτυρίου διαλάμποσα λαμπρόσοι, καὶ  
ἀσφηδρίας ἔφρανον, ἀνάδησαμένη, χαί-  
ρουσα παρίσταται, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου,  
ὡ Μαρίνα Μάρτυς πανεύφημη.

**Τ**ὸν περυσίαντα ἀπάτη τὴν πρώτην Εἶσαν,  
μαρτυρικῆς ἐνοστάσει, τρέψασα καθεῖ-  
τες, δειξάσα ἀνίσχυρον, καὶ χαίρουσα ἔφρα-  
ζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κυρίε.

**Σ**ε τὴν ἀσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι,  
σοὶ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς τὰς  
αἰκίας, ἀμωμῶν ὀλόκληρον, Θεῷ ἀπετέλεσαν,  
Σεῖον ἰσοεῖον καὶ σφάγιον,

**Τ**οῦ Ποιμένου Σεῖοις ἴχθυεσιν ἐπομένη, τὸ  
οἶ αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος,  
Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν οὐράνιον,  
ἐν ἴσα τῶν Μαρτυρῶν τὰ τάγματα.

**Θεοτοκίον.**

**Η** πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν  
Χερουβιμ φανεῖσα, τὰς φυγὰς ἡμῶν σω-  
σον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει ὑμνού-  
των σε, ἀγῶντες Παρθένε Δεσύνυμφε.

**Ὠδὴ ε'.** Ἰνα τί με ἀπόσω.

**Α**θλιῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον συντονώτατον  
κόρη δίνυτας· ὁ γὰρ Σεῖος πόθος, τὸ  
τοῦ Ἰηλεος χαίνον ἐπέρασες, προφανῶς δει-  
κνύων, τὸν λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτο-  
κράτορα Μάρτυς ὑπάροχοντα.

**Ρ**ανίδες σῶν αἱμάτων, Μάρτυς ἀποστάζου-  
σαι χλαῖναν πολύτιμον, καὶ τῆς ἀιηρά-  
του, ἐφροσύνης χιτῶνα ἐξύφαναν· δι περ νῦν  
Σεόφορον, ἐν οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοσητῶ σου  
Νυμφίῳ παρίσταται.

**Τ**οῖς δεσμοῖς τῶν εὐγῶν σου, κόρη τὸν μέ-  
γαλαχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρην  
τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν ἐταπεινώσας·  
ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς ἀγαθὸς ὁ Παντεπόπτης,  
τῶν αὐτὸν φοβουμένων τὸ Σελήμα.

**Υ**περτέρας σε δόξης, Σεῖοις διαδήμασιν  
ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι  
αὐτὸν ἐναθλοῦσαν Σεώμενος, καὶ πυρὸς τὴν  
φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηθόνας, καρτε-  
ρῶς ὑπομένουσαν ἐνδοξῆς.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**υπτομένη ὄρωντες, τῷ τῆς παρθενίας σου  
τόκῳ Πανάμωμ, τῶν βροτῶν τὴν φύσιν,  
τῆς κατάρτα, τῆς πρώην δοξάζομεν, τὸν ἐκ

σοῦ τεχθέντα, μόνη ἀγνή δι' εὐπλαγγίαν· ὅν  
 δυσάπει Παρθένη σωθῆναι ἡμᾶς.

**Δεύτερος.** Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Φ**ῶς γέγονας φωτὶ, τῷ μεγάλῳ τρανότερον,  
 ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις, φωτεφόρον τὴν  
 μνήμη, τὴν σὴν τοὺς ἐορτάζοντας.

**Σ**οῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένης ἐνίδο-  
 μαί· σέ Κύριε ἀγαπῶσα, σφραγίζομαι  
 ξίφει· Μαρίνα ανεκραυγάζει.

**Ρ**οῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀλείψας ἐξήρανας,  
 τοῖς ρεύμασι τῶν αἱμάτων, τῶν ἀδίκως  
 χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης ἐσθεςας.

**Ο**λόκληρον σαυτὸν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας,  
 ἐρύθημα παρθένης, ταῖς βαφαῖς τῶν αἱ-  
 μάτων, λαμπρότερον τελείασα. **Θεοτοκίον.**

**Ρ**οῦς ἐστὶ τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένης ἀφθόρως  
 γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν, τῶν ἀν-  
 θρώπων φθορεῖσαν, φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

**Ὤδη εἶ.** Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

**Α**πόβητον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ  
 ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγῆς, καὶ κη-  
 πος πολυκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ γνη-  
 σία νύμφη, καὶ Παράδοξις ἀσπίλτος.

**Ν**εάνεις πανευπρεπῆς, ὀπίσω σου ἠκλουθή-  
 σε, δραμουσα πρὸς τὴν ὁσμὴν, τῶν μύ-  
 ρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον πάθος σου,  
 διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ σεβάσιμον.

**Υ**πέμεινας ἀνδρῶν, ἀγῶνας Μάρτυς πο-  
 λυθάλη, καὶ τὸν πρὶν φρονοβλαβῆς, με-  
 γάλα καυθόμενον, μετ' ἤχων ἀπάλεσας, Σταυ-  
 ροῦ τῆ δυνάμει, ὦ Μαρίνα κυριώνυμε.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**αρία τὸ καθαρὸν, καὶ πάνσεπτον ἐνδίαί-  
 τημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φυγῆς  
 καθαρτήρια, παράσχω μοι δάκρυα, καὶ ἐπά-  
 κουσὸν μου τῆς δεήσεως πανάμωμε.

**Δεύτερος.** Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Α**μάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσης ἐξήρα-  
 νας, κακοπιστίας· Χριστοῦ δέ, τὴν σε-  
 πτὴν κατήρθευσας Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρίνα,  
 ἀβληφόρος παρθένων τὸ καίχημα.

**Α**βρόχως, τῶν βασάνων διηλθες κλυθῶ-  
 νιον· ἀκαταπόντιστος ὄθεν, εἰς λιμένα  
 ἀκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς ὄντως, ἀπο-  
 λαύεις γαλήνης αἰοιδίμῃ.

**Τ**ύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις συντριβε-  
 σθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, πονηρῶς  
 ὀσώτης προσέταττέ σε, τεταμένην, πρὸς  
 Χριστὸν τὴν διάνοιαν ἔχουσαν.

**Ὁ**ρβήσας, πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον ἡ-  
 λιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φουκτωραῖας, τὴν  
 φυγὴν θεόφρον σου κατφυγάσθης, Ἀβληφόρε,  
 καὶ πρὸς φῶς μετετέθης αἰδίου.

**Θεοτοκίον.**

**Θ**άλασσαν, σπαργανώσας ὀμίχλη βουλή-  
 ματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ Παρ-  
 Τένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὥσπερ βρέφος, καὶ  
 σπαργάνους ἀρρήτως εἰλισσεται.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ  
 Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ θαυμάσιων λυ-  
 θρῶν κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς  
 πλευρᾶς σου ῥύσαντι αἵματι.

**Κοντάκιον, Ἦχος γ΄.** Ἡ Παρθένης σήμερον.

**Π**αρθένιας κάλεισι, πεποικιλμένη παρθέ-  
 νε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθεῖσα  
 Μαρίνα, αἵματιν ἀλληλικῶς τε ἐόραντισμένην,  
 θαύμασι καταλαυφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐ-  
 σεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς  
 σῆς ἀβλήσεως.

**Ὁ Οἶκος.**

**Τ**ῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἐρωτὶ τῆς καρδίας σου  
 ἀπὸ βρέφους σεμνῇ πυροποληθεῖσα, ἔδρα-  
 μες, δορκᾶς ὡς διψῶσα, πηγᾶς αἰετόρροισι,  
 Παρθενομάτους· καὶ τῇ ἀβλήσει δὲ σαυτὴν  
 συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀβλήρω ὄντως τοῦ Κτί-  
 στοῦ σου, νύμφη ευκλεῆς, θαλάμῳ ἐφθασας  
 ἐστολισμένην, πεποικιλμένην, στεφανηφόρος, νι-  
 κητῆς, λαμπραδηφόρος, εὐθαλῆς, ἀβλήρως νυμ-  
 φῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσοῖν,  
 βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀβλήσεως.

**Συναξάριον.**

Τῇ ΙΖ· τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας  
 Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

**Στίχοι.**

Χεῖρ δημίου τέμνει σε, Μαρίνα, ξίφει·  
 Χεῖρ Κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ, Μαρίνα, δευροτομήθη.  
 Ἦτη ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινός τῆς Πισσι-  
 δείας, ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀντιοχείας, Αἰ-  
 δεσίαν τινός, ἱερέως τῶν εἰδῶλων, υπάρχουσα  
 θυγάτηρ μονογενῆς. Παραδοθεῖσα δὲ ὑπ' αὐ-  
 τοῦ γυναικί τινι, δωδεκαετῆς τυγχάνουσα, τῆς  
 μητρὸς αὐτῆς τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐδέετο  
 τοῦ Θεοῦ, τῆς τῶν Χριστιανῶν ἀξιοθῆναι πί-  
 στεως, ἣν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινῶν τῶν ἐν αὐτῇ  
 τῇ κώμῃ. Καὶ ᾗδη πεντεκαίδεκάτου ἀγομένου

αὐτῇ ἔτους, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ἐπεπό-  
θει ἀνάσθαι.

Ὀλύμπριος οὖν ὁ Ἡγεμῶν, μαθὼν περὶ αὐ-  
τῆς, ἀποστείλας συναλάβετο αὐτήν, καὶ ἔβα-  
λεν εἰς φυλακὴν. Μεθ' ἡμέρας δὲ ἐξαγαγὼν  
αὐτὴν τῆς φυλακῆς, παρέστησε τῷ βήματι  
αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτήν, ὅλος ἐξέστη ἐπὶ τῇ  
ωραιότητι αὐτῆς. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ  
τὴν τύχην καὶ τὸ ὄνομα, Μαρίνα, ἔφη, κα-  
λοῦμαι, τῆς Πισσιδεΐας γέννημα  
καὶ Θρέμμα, καὶ τὸ τοῦ Κυρίου με-  
θ' ὀνομα ἐπικαλουμένην. Μὴ ἀνασχομέ-  
νης δὲ αὐτῆς τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, ἐκέ-  
λευσεν ὁ Ἡγεμῶν ταῖσθα αὐτήν, καὶ ῥάβδοις  
ἀπηνῶς καταξάινεσθαι, καὶ τῷ αἵματι αὐτῆς  
ἡ γῆ ἐφανίσσεται. Εἰς οὕτως ἀναρτηθῆναι  
ταυτὴν προστάττει, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ξέε-  
σθαι ἐπὶ πολὺ· μετὰ τοῦτο δὲ ἔβαλεν αὐτήν  
εἰς φυλακὴν.

Ἐγένετο δὲ σεισμός μέγας, ὡς τε σαλευθῆ-  
ναι τὸ θεσμοκτῆριον· καὶ ἰδοὺ, δράκων ποθὲν  
ἐρπύσας, δεινῶς τὴν γῆν ἐποιοῖτο ἐν τῷ ἔρ-  
πειν αὐτόν, καὶ κύκλω αὐτῆς πῦρ ἔδοξεν ἐμ-  
βαλεῖν. Φοβηθεῖσθαι δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ  
συντρομέου γενομένης, ἐδέετο πρὸς τὸν Θεόν·  
καὶ οὕτως ὁ φοβερώτατος ἐκείνου δράκων, ὡς  
κυνὸς μέλαρος μορφήν διεδείκνυτο. Ἡ δὲ Ἁ-  
γία τῶν τραχῶν τούτου δραξαμένη, καὶ σφύ-  
ραν εὐρούσα, κατὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώ-  
ματος τούτου τύπτουσα, εἰς τέλος αὐτὸν ἐτα-  
πέινωσεν. Μετὰ δὲ τοῦτο, εἰς ἕτεραν ἐξέτασιν  
ἀγῆστια, λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, καὶ  
ἐπὶ σκεύους, ὕδατος πλήρους κατὰ κεφαλῆς  
ἐμβάλλεται. Ἀβλαβῆς δὲ φυλαχθεῖσα ἐκ τού-  
του, εἰλκυσε πολλοὺς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πί-  
στιν, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἐτήθησαν. Ἐπὶ  
τούτῳ θυμαθεῖς ὁ Ἡγεμῶν, ξίφει τὴν κεφαλὴν  
αὐτῆς ἀπέτεμε.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-  
σον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Παιδὲς Ἑβραίων.

Ὡς τὸ ἀπόσιτον Μαρίνα, κατεφάτισεν ἀ-  
ξίως τὴν ψυχὴν σου, καὶ λαμπάσι φωτὸς,  
κατηύγασε βωῶσαν· Ἐυλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ  
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡρῆς πρὸς Θεῖον ὄντως ὕψος· ὕψηλόν γάρ  
σου, ἐπέκτησο τὴν γνώμην· καὶ νυμφῶνα  
λαμπρὸν, κατὰ κηρας βωῶσα· Ἐυλογητὸς εἰ  
Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νύμφη γνησία τοῦ Δεσπότητος, ἀναδέδειξαι,  
Μαρίνα Θεοφόρε, καὶ ὡς Μάρτυς αὐτῷ,  
ἀήττητος κραυγάζεις· Ἐυλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ  
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄρχων οὐκ ἔτι ἐξ Ἰουδα, ἀλλ' ἐξέλιπεν· ἐκ  
σοῦ γὰρ ὁ Δεσπότης, τῶν ἐθνῶν ἡ ἐλπίς,  
ἀνέτειλεν ἀφράστως· ὃν ευλογοῦσιν ἀπασαι,  
γενεαὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι.

Δεύτερος· Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πυρὶ τῷ Θεῷ, φλεγόμενη πυρὸς οὐκ ἐφρόν-  
τισας· ὅθεν ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς  
Πιστοῖς, ἰαμάτων Θεῖα νόματα, παθῶν ἐπή-  
ρσιαν, ἀθληφόρε Μαρίνα ξηραίνουσα.

Πολυειδέσιν, αἰκισμοῖς ἐκφωθῶν σε ὁ τύ-  
ραννος, εὔρε τὴν ψυχὴν σου πέτρας ὡς  
ἀληθῶς, στερότεραν· ἀνεῴσας γὰρ· Ἐυλογη-  
μένος εἰ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σὺ τῷ Νυμφίῳ, καθάπερ προῖκα προσήγα-  
γες, δῆμον καὶ λαὸν πιφεύσαντα εἰς Θεόν,  
καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, ταῖς φωτοδόλοις  
σου, θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μόνη, ὡς καθάραν σε ἀδιάφθορον,  
ὁ Λόγος καθαρὸς ἠγάπησε καὶ ἐκ σοῦ, ἀ-  
νεπλάσαστο σαρκούμενος, Κόρη τὸν ἄνθρωπον,  
ὁ Μαρίναν δοξάσας τοῖς θαύμασι.

Ὠδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Σταθῆράν τὴν γνώμην κεκτημένη, φθερῶν  
Στούς ἄθλους ἐκαρτέρεις, καὶ στέμμασι  
νικητικῶς ἐστέφθης μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον  
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς  
αἰῶνας.

Μυστικὴν Μαρίνα σοι παστάδα, ὁ ψυχῶν  
νυμφίος Θεὸς Λόγος, νυτρίπεσεν ἐν οὐ-  
ρανῶσι, ὃν βλέπουσα κραυγάζεις· Τὸν Κύριον  
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς  
αἰῶνας.

Ἀρεταῖς ποικίλαις κοσμουμένη, ὄρωσῶν  
πλειόνων ἡξιώθη, τὸ ἔσχατον τῶν ὀρε-  
κτῶν, ὄρωσα καὶ βωῶσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,  
καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας ἁπλῆς Ἀθληφόρε, τοῖς πολλοῖς αἰ-  
τία καὶ Μαρτύρων, προσήγαγες δῆμον  
Χριστῷ, συμφῶνας μελωδοῦσα· Τὸν Κύριον  
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς  
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰλασμός ἡμῖν Θεογεννητορ, διὸ σοῦ ἐδέθη·  
Σὺ γὰρ μόνη, ἀπέτισας τὴν ὀφειλὴν, τὸν

πάντων συλλαβούσα, Θεόν τε καὶ Δεσπότην, ἄχραντε Παρθένη, εἰς πάντων σωτηρίαν.

**Δεύτερος.** Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Π**αρθένον ἢ σῶμα καὶ ψυχὴν. Θεῶ διέτωσας, καὶ προβενήνοχας, ὡς προίκα πάντιμον ἐνδόξῃ, τὴν αἰδιμίον σου ἄλλησιν, καὶ εἰς νυμφῶνα νοητῶν, εἰσήθης μέλλουσα· Εὐλογοεῖς, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ρ**ήμασι τυράννου θυσηνοῦς, ὑπηρετούμενοι, πυρός ἐπάξειοι, οἱ ματαιόφρονες ζῶσάν σε, τῆ πυρᾷ Μάρτυς ἐνέβαλον· ἀλλ' οὐκ ἐφλέθης τῷ πυρὶ, τῆς τοῦ Νυμφίου στοργῆς, Θεοφόρε δρασσιζομένη, καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

**Ι**στάσο πρό βήματος Χριστῶν, ἀνακηρύττουσα, Θεὸν ἀθάνατον, καλυπτομένησα φαύλωσιν, καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, πιστοῖς παρέχοντα, τοῖς βῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**φθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, Θεὸν οὐράνιον ἀποκηρύσασα, τὸν οὐρανῶσαντα Πανάγγε, γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, καὶ τῆς Μαρίνης τὴν σεπτήν, μνήμην φαῖδρύναντα· ὧ βῶσμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξέ πυρός δὲ δύναμιν ἐσθεσαν, ἀρετὴν περιζώσαντες, οἱ εὐσεβείας ἐραταί, Παιδες κραυγάζοντες· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὠδὴ 9.** Ἐφρίξε πάσα ἀκοή.

**Μ**αρίνα Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ ἀνωλεθρον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, ἐπιτηδείως ὄντως ἐτρέφουσα· τὴν φεφομένην ἀδελφῶν, ρωμαίων διέθες γάρ, μαρτυρῶν αἵμασι, λαμπομένη τηλαυγῶς καλλιπάρθενε.

**Ε**φλέξε πάσαν ὑλικὴν, καὶ φιλόκοσμον σου Μάρτυς διάνοιαν, ἔρωσ ὁ ἐνθός, καὶ φερότατης Μάρτυρα ἐδείξε, παρθενικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸ πρὶν διαλάμπουσα, Μαρίνα πάνσεμνε· διὸ πάντες σε πιστῶς μακαρίζομεν.

**Α**υσὸν μου νύμφη ἔλεκτη, τῶν παισιμάτων τῶν τὰς σειρὰς τὰς πρεσβείαις σου, ἢ τὸ χειρόγραφον, τῆς ἀμαρτίας Μάρτυς διάρρηξον, παρισταμένη εὐπρεπῶς, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, τῷ πανοικτιέρῳ, καὶ παθῶν μετὰ τὴν ἀγλὴν διασκέδασον.

**Π**ἑπᾶται φράγμα θείων, τοῦ ἀλάφορος· ἰδοὺ γὰρ νεανίεσ, ἐπιλαθόμεναι τῆς γυ-

ναικείας φύσεως ἤλησαν· καὶ κατ' αὐτοῦ περιφανῶς, τὴν νίκην ἀράμεναι, νῦν τῆς προμητορος, ἀνεκτίσαντο σαφῶς τὴν παράπτωσιν.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ριμον ἀρεπόμεαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ἔξυλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ πανάχραντε, ζωῆς τὸ ἔξυλον, Χριστὸν ἐβιάστησας, τὸν τὰς εἰσοδούς τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίζοντα· διὸ σε πανάγγε, Θεοτοκίον εὐτεβῶς καταγγέλλομεν.

**Δεύτερος.** Λίθος ἀχειρότμητος.

**Τ**ῶν Ἀντιοχείων ἡ πόλις, σοῦ τοῖς σπαρογάνοισ καὶ τοῖς ἄλλοις, Μάρτυς ἐγκαυχᾶται· τῶν ἀνω, ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτοκῶν δὲ, μετὰ Δικαίων ἔχει σου, πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφρανόμενον.

**Ι**δόντες σου Μάρτυς Μαρίνα, τοὺς ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνας, Ἀγγελοὶ ἐθαύμασαν ὅπως, ἐν γυναικειᾷ φύσει κατητήχνας, τὸν πρὶν τὴν σὴν προμητορα, ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

**Ω**ς περικαλλῆς ἀλληφόρος, καὶ περιδῆξις παρθένος, στέφος ἀνεπλέω νομίμως, δικαιοσύνης καταπατήσασα, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρτον, καὶ νεκφόρος χροματίσασα.

**Σ**ὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, ἢ ἀδιάφθορον ἀμνάδα, ἢ περιφεράν χρυσαυγούσας, τῷ μαρτυρίῳ ἔχουσα πτέρυγας, καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν, καὶ καταπαύσασαν γεραίρομεν.

**Η**Μαρτύρων ἀλληφόρος, ὡς κρίνον, τὰς τῶν ὡς ῥόδον, τὴν παρθενίαν εὐσομον φέρουσα· καὶ τῷ τερπνῷ Νυμφίῳ σου, θεῖον ὄσφραδιον γεγέννηται.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, εἰς ἀπειράνδρα σου Παρθένη· οὐ τὰς φουκτωρῖαις ἐνθῶς, καταγασθῆσα φῶς ἐχρημάτισεν, ἢ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, Θεοκυθῶρ Μητροπάρθενε.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, εἰς ἀλαξέυτου σου Παρθένη, ἀρογωνιαῖος ἐτήθη, • Χριστὸς συνάψας τὰς διεφθῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκῃ μεγαλύνομεν.

**Ἐξαποστειλάριον.** Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις· **Μ**αρίνα Μάρτυς Κυρίου, ἢ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥύσαι λαὸν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσσαπούσα τὸν Θεόν, ὅπως φύσῳμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὄργης καὶ κινδύνων.

**Θεοτοκίον.**

**Χ**ρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτεγε πόλις, ἤλιστοῦλατε θρόνε, κατέδρα

τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαύμα, πῶς γα-  
 λουχεῖς τὸν Δεσπότην;

**Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ψάλλομεν Στιχ.** προσόμοια δ΄.  
 δευτεροῦντες τὸ α΄.

**Ἦχος δ΄.** Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Π**ολυώδυνα βάσανα, ὑπὸς ἦναι πανένδοξε,  
 ἀνδρικῶ φρονίματι νυτομολήσας· καὶ  
 τῶν Ἑλλήνων σεδάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτου-  
 νας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πα-  
 νεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄφρων  
 θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ  
 τοὺς λαοὺς κατεφάτισας.

**Τ**ὸν ἀρχελάκον δρακόντα, τὸν τὴν Εὐάν γυ-  
 μνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς  
 ἐνδόξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δε-  
 σμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβάς, Χριστὸν  
 δύναμιον ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ  
 κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτε-  
 λούντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

**Ὡς** περ προΐκα πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ  
 προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδόξε, δήμον ἀ-  
 γιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίθει  
 ἐτέλεσας, ἀντήρα καὶ παιῶν, καὶ πρὸς  
 καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεω, ἐν Χριστῷ  
 δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανῶθεν σοι παρ-  
 θενε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.**

**Α**θλητικὴν οὐδέσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέ-  
 σφυγες βυλῆν, Μαρίνα πανσεβάσιμη· καὶ  
 ὡς μὲν ταρβένος φρονίμη, λαμπαδόφορος εἰσ-  
 ἤλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὡς δὲ  
 Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἐλάδες, ἀπελαύνειν  
 πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων· Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς  
 τοὺς ὑμνοῦντάς σε, φυγικῶν ἀληθδόνων ἐλευ-  
 θέρουσον, ταῖς πρὸς Θεόν ἰκασίαις σου.  
 Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Θεοτόκι· σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

**Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν Μεγάλην.**

**Καὶ Ἀπολυτίς.**

**Εἰς τὴν Δειτουργίαν,**

**Τὰ Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας,  
 η΄ γ΄. καὶ ς΄. Ὡδί.**

**Ὁ Ἀπόστολος.**

**Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ εἰθεῖν τὴν πίστιν.**

**Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.**

**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὁ χῆρος  
 πολὺς.**

**Κωνωνικόν·** Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

**Τῆ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.**

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ.**

**Εἰς τὸν ἑσπερινόν.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ  
 προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ΄.**

**Ἦχος δ΄.** Ἐδωκας σημεῖωσιν.

**Ε**νέδυσας Κύριε, τὸν Ἀθλοφόρον σου δύνα-  
 μιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον  
 ἐνίσχυσας, διὰ σέ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνό-  
 μων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίῳ  
 στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησον,  
 ἀμαρτημάτων κατάπεψον, Ἰησοῦ παντοδύ-  
 ναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Σ**ταυρὸν ὀπλισάμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύ-  
 ριε, καὶ σῶ ζήλω πυρούμενος, ἐιδῶλων  
 ἐνεπρίσε, τὰ τεμῆν πάντα, καὶ τὰς παρατά-  
 ξεις, τοῦ ἀρχελάκου καθελῶν, Αἰμιλιανὸς ὁ  
 ἐνδόξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτα, τὴν βασι-  
 λείαν ἀπειλῆρε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ  
 πρεσβευεῖ σωθῆναι ἡμᾶς.

**Ἀ**στέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνε-  
 δεῖξας, Αἰμιλιανόν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην  
 τε ἀρίστον, θαυοχουόντα πᾶσαν, νῦν τὴν οἰ-  
 κουμένην, θαυματουργίας μυστικαῖς, καὶ ἀ-  
 ζείας σκότος ἐλαύνοντα· ὑφ' οὗ φαταγωγῶ-  
 μνοι, θεοπροπῆς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παν-  
 τοδύναμη, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Τ**ὸν ῥυπον ἀπόσμησον, τῆς ταλαιπώρου  
 καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ  
 πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ  
 ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάλεινον ἀγνή, καὶ τοῦ  
 νόου μου στίχον τὸ ἄσφατον· ὅπως τὴν δυνα-  
 στείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, με-  
 γάλυνῳ ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Ν**εκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάνα-  
 γνος Δέσποινα, καὶ νεκρούτα τὸν ὁ-  
 λιον, ὡς Δεσποτὴν κλειούσα, ὕμνει τὸν ἐκ  
 σπλάγγων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μα-  
 κρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθανυμάζουσα ἀνεκραινα-  
 ζε· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς  
 δούλης σου· μὴ βραδύνης φιλήθρωπε, τὸ ἐμὸν  
 καταθύμιον.

**Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,  
 καὶ Ἀπολυτίς.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιγολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀχρεστιχίς.

Αἰμιλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ἀίνεσωμεν σήμερον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἡμῶν, καὶ τούτου τὸν Μάρτυρα, ἀνευρημήσωμεν, ἐνανθήσαντα, νομιμῶς καὶ τῆς νίκης, τὸ στέφος ἀράμενον, σβένει τοῦ Πνεύματος.

Ἰσχύ ἐνδυσάμενος, τοῦ τῆν ἡμῶν ἀγαθότητι, ἀσθένειαν ἐνόησε, Μάρτυς φερρέσαντος, ἀπεγύμνωσας, εἰδώλων ἀσθενείας, τὸ μάταιον φρούραγμα, Θεομακάριστε.

Μονάδα Θεότητος, ἐπιζομένην ταυτότητι, αἰοῖμε φύσεως, γαίρων ἐκήρυξας, καὶ πολυθεον, διέλκυτας ἀπάτην, ἀθλήσας στερέότατα, ἀξιοθαύμαστε. Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ φωτισμός τῆς καρδίας μου, ὑπάρχει Πανάμοις, Χριστὸς ὁ Κύριος ὃν ἐνόησας, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, μιᾷ ὑποστάσει δέ, κατανοούμενον.

Ὡδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἀύχος τοῖς ποσὶ σε ἐγενήθη, καὶ φῶς σοῦ ταῖς τρίβοις ἀληθῶς, ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, δι' οὗ καθυπεσκέλισας, παρανομοῦντων βήματα, μαρτυρικῶς κλειζόμενος.

Ἰθύνας νόος σου τὰς πορείας, πρὸς Θείου Θελήματος σοφῆ, λιμένα γαλήνωτατον, πολυθείας θάλασσαν, κυματομένην πνεύματι, τῆς πονηρίας διέφυγες.

Αἰμιλιανοῦ τοῦς Θείους ἄλλους, τὴν πίστιν καὶ μέχρι τελευτῆς, ἀνδρείαν κατεπλάγησαν, Δυνάμεις αἱ οὐράνιαι, ὅπως σαρκὶ τὸν ἄσρκιν, ταπεινωθεὶς καταβέβηκε.

Θεοτοκίον.

Νόμος τοὺς τῆς φύσεως λαθῆναι, ἐν τῷ ὑπὲρ φύσιν τοκετῷ, Παρθένος μετὰ γέννησιν, Παρθενοῦητορ ἔμεινας· τὸν Πλαστουργὸν γὰρ ἀχραντε, ἀπάσης κτίσεως τέτοκας.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θεῖα δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Καθίσμα, Ἦχος γ΄. Θεῖας πίστεως.

Πυροπολούμενος, τῷ Θεῷ ζήλω, πῦρ ὁμόδουλον, οὐκ ἐπότηθης, ἀλλ' ὑπελήθων ἀ-

πότην Δελήματι, τὴν ἀναφθεῖσαν πυρὰν ἀλοκαύτωσαι, καὶ τῷ Δεσπότη ὡς θύμα προσήνεξαι. Μάρτυς ἐνόησε, Χοιρῶν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θεῖας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμύνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένου φυλάξας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Μητέρα πανάμοιμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ αἰμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενοῦητορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνώδινως ἐκλάμπαντα, μητροπροπέως θρηνηθῆναι ἐκραύγαζεν· Οἰμοί, Τέκνον με· πῶς πάσχεις θείων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ὡδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Θεοῦ σε Θεῖος ἔρω, παραδόξως ἀνέπλεξε· τῶν πικρῶν μαστιγῶν, ὅθεν τὴν πυρὰν ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς Θεοῦ τῶν ἀθέων ἐνεπύρισσας, καὶ φυγὰς παμμάκαρο, τῶν πιστῶν κατεδρόσισας.

Υπερείδες τὰ παρόντα, διὰ μόνα τὰ μένοντά, καὶ τῷ Θεῷ πάθω, ὅλην τὴν φυγὴν σου προσέδωσας· τῆς ἀσεβείας τὸ κράτος ὅθεν ἔλυσας, ἀλλοφῶρε λιμιλιανῆ ἀξιάγαστε.

Μίαν φύσιν μίαν δόξαν, τρισηλίον Θεότητος, εὐσεβῶς δοξάζων, λιμιλιανῆ πρὸς τὸ στάδιον, ὡς στρατιωτῆς γενναῖος εἰσελήλυθας, καὶ τὸν δράκοντα, τὸν ἰσχυρὸν κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀγιάσματος ὅς τόπον, τοῦ ἡμᾶς ἀγιάσαντος, Παναγία Κόρη, μόνην εὐρεθῆσαν δοξάζομεν· δι' οὗ οἱ γῆν κατοικοῦντες οὐρανώδημεν, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς ἠξιώθημεν.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ραῖσι κατέβησας, τῶν ἱερῶν αἱμάτων σε, λιμιλιανῆ πῦρ ἀθείας· ὅθεν θουμάτων πηγὴν ἀνέβλυσας, λιμένας ἀναγέλλουσαν παθῶν, νόσους κατακλύζουσαν, καὶ βυθίζουσαν δαίμονας.

Ταθέντα σε τύπτεισθαι, ὁ δυσσεβῆς προσέταπτεν ὅθεν παραπτόμενος τὴν σάρκα, καὶ ταῖς αἰκίας τραυματίζομενος, τοῦ τραυματισθέντος ἐν Σταυρῷ, πάθος ἐξεκόντισας, Ἀθλητὰ τὸ μακάριον.



**Υ**πάρχων ἀνάπλευς, τῶν ὠρεῶν τῆ Πνεύματος, νόσους ἀνάτους Σερραπέυεις· ἀόρωστατημάτων παύεις τὸν καύσωνα· πνεύματα διαώκεις πονηρά· πάσι τοῖς ἐν Ἑλίφσει, βοηθεῖς ἀζιάσαστε.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ομφαία τραβήντα με, τῆς ἀμαρτίας ἴασαι, τῷ ὁραστικωτάτῳ σου φαρμάκῳ, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κηύσασα, λόγγῃ τὸν τραβήντα δι' ἐμέ, Ἄχραντα καὶ τρώσαντα, τὴν καρδίαν τοῦ ὄφραως.

**Ὠδὴ γ'.** Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

**Ο**ὐκίως καὶ πλήρης Σείας δόξης, τῷ μαρτυρίῳ μακάρι, ἐχορημάτισας καὶ μετ' Ἀγγέλων, τοὺς οὐρανοὺς, κατοικεῖς δεόμενος, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Σ**ώματα Σηπτοῦ σὺ οὐκ ἐφείσω· ἀθανασίαν ὄθεν, διαμένοντα κατακλημνητώσα, Σανατωθεῖς, δια πόθον ἔνδοξε, τοῦ τὰ πάθη Σανατώσαντος.

**Μ**ύρον ἀναβλύζει οἶα ρεῖθρον, ἢ τῶν λειψάνων Σίχη, σοῦ πανόλβιε γενναῖε Μάρτυς· καὶ καταργεῖ, τὰ δυσώδη πάντοτε, τῶν ἀνθρώπων ἀφρόστηματα. **Θεοτοκίον.**

**Ε**ὐα μὲν ἐτρύγησε τοῦ ξύλου, καρπὸν Σανατηφόρον· σὺ δὲ Πάναγνε ζωῆς τὸ ξύλον, καρπογονεῖς, οὐ ἢ γεύσεις ἀπαντας, τοὺς Σανόντας ἀνεζώωσεν.

**Ὁ Εἰσιός.**

**Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταργεῖς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

**Συναξάριον.**

Τῆ ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λιμιλιανῶ.

**Στίχοι.**

Λιμιλιανὸς εἰς πυρὰν βεβλημένος,  
Χριστῷ παραστάς τέρπεται σὺν Ἀγγελοις.

Ὁ γδοατῆ δεκάτῃ φλογὶ Λιμιλιανὸς ἐβλήθη.

**Ο**ὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Δοροσόλε, πόλεως Μισισίας, ὁοῦλος ὑπάρχων Ἑλλήνων τινός, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανῶ τοῦ παραβάτου, καὶ Καπετολίνου Βικαρίου. Σεβόμενος δὲ τὸν Χριστὸν, καὶ τὰ εἰδῶλα μυσαιτόμενος, εὐρῶν ἐπιτήδειον ἡσχίας καιρόν, λαβὼν σφύραν, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδῶλων, καὶ συνέτριψε πάντα τὰ εἰδῶλα, καὶ τὰς θυσίας διασώρτισεν. Ἀγομένων δὲ ἐτέρων δια τοῦτο καὶ

αἰκίζόμενων, ἐαυτὸν ἀπελθὼν προσαγγέλλει, καὶ τύπτεται βουνεύροισ· καὶ εἰς κάμινον πυρός βληθεῖς, καὶ ἀφλεκτός διαμεινας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Θεῆς, καὶ Οὐαλεντίνης.

**Ο**ὗτοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, Αἰγύπτιοι μὲν τῶ γενεῖ· ἐπὶ δὲ τὴν πόλιν Διοκισαίρειαν ἀχθέντες, παρέψαν Φιρμιλιανῶ τῷ Ἀρχοντι, καὶ τοὺς λαίους τῶν ποδῶν καυτῆσαν ἀχοραιοῦνται, καὶ τοὺς δεξιούς ἐξορῦττονται ὀφθαλμούς. Καὶ ἡ μὲν Ἁγία Οὐαλεντίνα καὶ ἡ Θεῆ, ἐπὶ ξύλου ταθεῖσαι, ξέονται ἀφειδῶς καὶ Σανατωθῶνται. Παῦλος δὲ ἀχθεῖς, καὶ βασανισθεῖς πρότερον, εἶτα ἐπευξάμενος πᾶσι μεγάλη τῆ φωνῆ, ὑπὲρ Χριστιανῶν, ὑπὲρ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν, καὶ τοῦ παυθῆναι τὸν διωγμὸν, εἰς οἶκον πάντας ἐκίνησε. Καὶ οὕτως ἐτιμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὠδὴ ζ'.** Οὐκ ἐλάτρευσαν.

**Α**μυπονόμενος, τῆ χάριτι μακάριε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τῆς καμίνου πυρὰν, ὑπῆλθες καὶ ἔφαλλες, Μάρτυς Σεόπνευστε· Ὑπερῶντη, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

**Π**ρακτούμενος, τῷ ἔρωτι μακάριε, τοῦ ἔραστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ πῦρ οὐκ ἔπηξας· ἐν ᾧ ὁμοσιζόμενος, Πνεύματι ἔφαλλες· Ὑπερῶντη, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

**Ο**ραϊότητι, τῶν ἄθλων ἐξωμοίωσαι, τοῖς Ἀσωμάτοις σοφέ, ὠραιοτάτῳ Χριστῷ, μὲν Σαν παριστάμενος, μέλπεις γηθόμενος· Ὑπερῶντη, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

**Θεοτοκίον.**

**Κ**υριῶνυμε, Σεόνυμφε τὸ Καίρῳ σοι, πίττει κραυγάζομεν· καὶ γὰρ ἐκύσας, χαρὰν ἀνεκλάλητον, Χριστὸν τὸν Κύριον, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

**Ὠδὴ η'** Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ.

**Α**ύσας τὰ σεβάσματα τῆς πλάνης, σεσμοῖς ἀντὶ σοῦ τὸν κατεχόμενον, πάνσοφε ἀπέλυσας, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, αὐτοθελῶς ἐχώρησας, βοῶν πανεύρημη· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερφυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ε**ύρεθην ἰδοῦ τοῖς μὴ ζητοῦσι, μὴ ἐπερω-  
τῶσιν ἐπεφάνην δὲ ( ), ἔραζες αἰοῖδιμε·  
συνετε παράνομοι· ὡς γὰρ ἀρίον ἀκακον, τυ-  
θῆναι ἐσπευσας, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγά-  
ζον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ο** μέγας ἡμᾶς πρὸς εὐωχίαν, Αἰμιλιανὸς  
συνεκαλέσατο, προῆεις ὡς ἐδῶσατο,  
τουτοῦ τὰ παλαιόματα· πνευματικῶς τροφή-  
σωμεν, πιστοὶ καὶ μέλψωμεν· Τὸν Κύριον ὑ-  
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας  
τοὺς αἰῶνας.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**ταγόνα μοι ὄμβρισον ἐλέους, πηγὴν τοῦ  
ἐλέους ἡ κηφῆσα, ἡ τῆς ἀμαρτίας μου,  
ἔφρανον ὄμβρέματα, καὶ τῆς ψυχῆς μὲ πρᾶν-  
νον, ἀγρία κύματα, Παρθένη Θεοτόκε Μαρία·  
ἴνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Ὁ Εἰρμός.

▶ **Π**αῖδας εὐαγείεις ἐν τῇ καρμίνῳ, ὁ τόκος  
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν τυ-  
πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-  
νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλονσαν· Τὸν Κύ-  
ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς  
πάντας τοὺς αἰῶνας.

*Ὠδὴ 9'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.*

**Ι**δεῖν ἐπιέμενος τὴν ἀόρητον, Θεοῦ εὐφροσύ-  
νην καὶ τερπνότητα, πάντων τερπνῶν τῶν  
ἐν τῷ βίῳ, ἡδῶς κατεφρόνησας ἐνδοξῶς, καὶ  
χαίρων τὸ μαρτύριον ἠνυσας· ὄθεν σε πόθῳ  
μακαρίζομεν.

**Ω**ς θυμα ὀπτόμενος πνοὶ πανεύφημε, τοῦ  
τυθέντος, ὡσπερ πρόβατον, Δεῖα τραπέ-  
ζῃ προσήνεγθης, ὁμοῦ πνευματικῆ συντηρού-  
μενος, καὶ ὁσῆς ἀληθοῦς ἀξιούμενος· ὄθεν σε  
πάντες μακαρίζομεν.

**Σ**ήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν ἐξέλαμψεν, Ἄ-  
θλοφόρε ὑπὲρ ἡλίον, πᾶσαν εὐφραίνουσα  
καρδίαν, πιστῶν τὰς διανοίας φωτίζουσα, καὶ  
σκότος νοσημάτων διώκουσα· ἦν ἐπαξίως μα-  
καρίζομεν.

**Η** τῶν πρωτοτόκων ἐκλεκτὴ ὀμήγουρι,  
συμπολίτῃν σε εἰτήσατο· Μάρτυρες  
πάντες σὺν αὐτοῖς σε, χορευόντα ὀρῶντες ἀ-  
γαλλοῦνται· μεθ' ὧν τῶν μεμνημένων σου μέ-  
μνησα, Μεγαλομάρτυς μεγαλῶνυμε.

(1) Τὸ Χειρογράφον ἔχει, ἐμπροσθέν μου, ἀσυνόλιτος· ὅπου  
ἀσυνόλιτος ἴσως, ὡς ἄλλοιον σύμμενον τῇ προσηκτικῇ φράσει, ἐξ ἧς  
ἠκολούθησεν τοῖς ὀρθοῦς· Ἐμπροσθὸς ἐγενήθη τοῖς ἐμοῖς  
μὴ ἐπρωτοτόκων· εὐρέθην τοῖς ἐμοῖς μὴ ζητοῦσιν (Πα-  
ρ. 1.).

#### Θεοτοκίον.

**Φ**ωτὶ με καταύρασον τῷ σῶ πανύμνητε, τὸν  
ἐν σκότει πορευόμενον· δίδου μοι χεῖρα  
βοηθείας· τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου ἀπέλασον·  
παθῶν μου τὸ κλυδώνιον κόπασσον, ἀπεγνω-  
σμένων καταφύγιον.

#### Ὁ Εἰρμός.

▶ **Ε**ὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν  
κατάραν εἰσακίσατο· σὺ δὲ Παρθένη  
• Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ  
• κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνευσας· ὄθεν σε  
• πάντες μεγαλῶνυμεν.

*Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁσίου Ἀκολουθία,  
ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπολυτίσις.*

#### Τῆ 16' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

*Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, Ἀδελφῆς τοῦ  
Μεγάλου Βασιλείου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πα-  
τρὸς ἡμῶν Δίου.*

#### Εἰς τὸν Εσπερινόν.

*Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ  
προσόμια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων ἀνά τρία.*

#### Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

*Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.*

**Ε**μψιλοσοφάτα, τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοκί-  
νητον, καὶ ἀθάνατον ἔδειξας· διὸ καὶ ἐ-  
σπουδάσας, αἰγιῆς κληθῶν, τῶν τῆς ἀμαρ-  
τίας, καὶ καθαρὰ ῥύπου παντός, ἀπαλλαγῆ-  
ναι δεσμῶν τοῦ σώματος, μηδένα σπῖλον ἔ-  
χουσα, μηδὲ ῥυτίδα θεοληπτε, ἀλλ' ἀγνή καὶ  
πανάμωμος, τῷ Νυμφίῳ παρίστασθαι.

**Α**φθονον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄ-  
σπιλον, καθαρὸς βίτευσασα, καὶ πλου-  
τιοῦ διέμεινας, τοῦ Χριστοῦ πληροῦσα, τὴν  
νομοθεσίαν, καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν, κατα-  
λιποῦσα καὶ τὰ περιγεία· διὸ σοὶ τὰ οὐράνια,  
καὶ οὐρανὸν ἔχαρισάτο, Ἰησοῦς ὁ φιλάθρω-  
πος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Α**ἴγλη καταλάμπετο, φωσειδεῖ σου τὸ  
πρόσωπον, καὶ θανούσης πανεύφημε,  
Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτὸν παρθένον,  
θεοειδεγᾶτην, ὡς ἐλεήμονα παιδράν, ὡς συμ-  
παθῆ τε καὶ θεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσάγγ-  
γελον, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ  
εὐνρέστῃσας, διὰ βίου λαμπρότητος.

*Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου· Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυτιν.*

**Ω**ς ἀστέρα παρχόμοιον, νοπήδω ανατείλαν-  
τα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας, σε στερεώματι,

ἀνεφημούμεν μακάριε, ταῖς θείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίαις, ἱερῆ θυματοπόρῳ, τῶν Μοναστῶν ἐγκυλλώπισμα.

**Α**ρῶν ὡς περ δευτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστῆματι, θεῖον ἱσρατενυμα, Πάτερ γέγονας· ἢ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσις, ἐκ πέτρας ἐξήγαγες· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῆ σου ἐξήγειρας, θυμαζόμενος, τοῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θείαις, λαμπρυνόμενος εὐκλείαις, Διε θεόφρον πανόλβιε.

**Τ**ὴν τοῦ Πνεύματος ἔλλαψιν, προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκευάσας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἑκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγῶνας, καὶ θυμαμάτων, τὰ παραδόξα ἐν πίστει, Διε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Κ**ατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεονυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων με, τὸν ἀνοξίον, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαίς σου καὶ δάφνησαι, δικαιοσώσας τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ ὄμοιοι, μετανοία, καθαρῆντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν σαρκῶν ταῖς χύσεις.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Η**λιμὰς ἡ κηύσασα, τὸ Ἄνοιον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἔβλον ἰάσασθαι, παντός τοῦ κόσμου Πανάμωμε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφάγεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα· σύ με ἐνδύσον, γυμνωθέντα τῆς παλαιᾶ ἀβρασίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολῆν θείας χάριτος.

**Απολυτικὸν τῆς Ὁσίας.** Ἐν σοὶ Μήτηρ. Τοῦ Ὁσίου· Ἐν σοὶ Πάτερ.

**Καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήγης, ἢ τῶν Ἁγίων οἱ ἐπόμενοι δύο. **Ο' Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.**

Νύμφην ἀγνήν Χριστοῦ σε, Μακρίνα, στέφα. Θεοφάνους.

**Ὤδη α'. Ἦχος δ'.** Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Νυμφίον τὸν ἀγαπῶν, τῆς τῶν ψυχῶν ωριμότητος, Μακρίνα πανένδοξε, ὃν ἐπε-

πόθησας, ὃν ἠγάπησας, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, φωτίσας δυσώπησον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

**Υ**πόρχων ἡ ἀβύσσος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητος, Χριστὸς σου τὴν ἀσπίλον, νύμφην ἐδόξασας, τὴν τῷ ἔρωτι, τῷ σῶ καθήλουμένῳ, Μακρίναν τὴν ἀμωμον, καὶ πανσόδιμον.

**Μ**ακρίνα πανεύφημη, τῆς παρθενίας, τὸ καύχημα, θερμῆς διετήρησας ἀδιαλώβητον, δι' ἀσκήσεως, τῆς σῆς καὶ πολιτείας, τὴν σάρκα τῷ πνεύματι, καθυποτάξασα.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ωσφόρος ἀνέτειλεν, ἐν ταῖς καρδίαις Πανάμωμε, τῶν πίστει τιμῶντων σε, τὴν θεομήτορα, ἢ διηγάσεν, ἡμέρα σελασφόρος, Χριστὸς ὁ ἐκ μήτρας σου, λάμψας θεονυμφε. **Ο' Κανὼν τοῦ Ὁσίου, φέρων Ἀκροστιχίδα.** Δόξης κροτῶ σε τὸν φερώνυμον μάκαρ· ὁ Γωστήρ.

**Ἦχος δ'.** Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

**Δ**ιούλου ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσει, καλλωπιζόμενος, τὸν σὸν σταυρὸν ἀνελαβὸς σοφῆ, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας, τὸ τῆς σαρκὸς σου φρόνημα, Διε νεκρῶσας δι' ἀσκήσεως.

**Ο**ρθρίας πρὸς τὸν τῆς δόξης ἄδυτον, ἠλιὸν Ὅσιε, ὀλορανῆς γεγέννησαι ἀστῆρ, καὶ πιστοῦς κατεφώτισας, τῶν ἀρετῶν μακάριε, καὶ τῶν θυμαμάτων σου λαμπρότησι.

**Σ**ενώσας τὸν λογισμὸν σου πάνσοφε, τῶν ἐν τῷ κόσμῳ τερπνῶν, ὑπερκοσμίου δόξης ἐραστής, ἀληθέστατος γέγονας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, καταπαλαίσας θεία χάριτι.

**Θεοτοκίον.**

**Η**λιον, τοῦ νοητοῦ Πανάμωμε, σκῆνομα γέγονας, ταῖς θείαις λαμπρότησιν ἡμῶς, εἰσεβάς καταγύασαντος, καὶ τὴν ἀγλὴν διαώσαντος, τῆς ἀγνωσίας αἰετάρθενος.

**Ὤδη γ'. Οὐκ ἐν σοφία.**

**Η**γλαϊσμένη, καλλοῆν θεοσδότῳ καὶ χάριτι, καὶ μαρτύρων εὐκλεῶς, καταγομένη τὸ γένος σεμνῆ, τὸν τρόπον ἐξήλωσας, τούτων τὸν ἐνθρον.

**Ν**όμῳ τῷ θείῳ, πειθαρχοῦσα παρθένη κατέλιπες, τὴν τοῦ βίου παραχρῆν, ἢ τοὺς θορυβίους διέφυγες, νηστείας καὶ δεήσεσι, πάθῳ σχολάζουσα.

**Α**γλαϊσμένη, ἀπαλῶν ἐξ οὐχῶν ἐπόθησας, ὀφθαλμοῖς τε μητρικοῖς, τετηρημένην διέμενας, Μακρίνα πανάσφορος, καὶ παναμώμητος.

## Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν σε παρθένον, Παναγία Παρθένε γινώσκωμεν, ὡς τὸν στάχυον τῆς ζωῆς, ἥτιν ἀσπύρας βλαστήσασαν, οἱ οὐ στηρίζομενοι, σὲ μακαρίζομεν.

**Τοῦ Ὁσίου.** Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Τ**αῖς θείαις μαρμαρυγαῖς, καταστραπτόμενος φωστὴρ γέγονας, φωταγωγῶν πιστεῖ σοι, τοὺς προσερχομένους μακάριε.

**Ὁ**δηγήσας πρὸς ζωὴν, τοὺς ἐπομένους σοι καλῶς Ὅσιε· τὰ τῆς σαρκὸς πάθη γὰρ, θεία δύνασται ἀνέρωσας.

**Σ**υνήλθης θεοπρεπῶς, τοὺς οὐρανοῖς· ἐπὶ γῆς βίον γὰρ, Ἀγγελικὸν ἔζησας, Διε θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

**Ε**νώκησεν ἐπὶ σοί, ὁ κατοικῶν τοὺς οὐρανούς· ἄρχαντες ὄν ἐκτενώς αἰτῆσαι, σώσαι τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνουμένων σε.

## Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἴσχυ· Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

## Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

**Ἦχος α΄.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Ἡ** ἄνωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήλθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς χάριτος, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν ἐλπίσας, τῶν ταμάτων τὴν χάριν, ἰατρεύσασα, τὰ ἀρρώστῆματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

**Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ΄.** Τὴν Σοφίαν.

**Τ**ῷ Θεῷ ἀπὸ βρέφους ἀνατελεῖς, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους αἰολουθῶν, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε, χαρισμάτων τετυγχίας, καὶ τῶν δαιμόνων πλήθη, διώξας τῇ χάριτι, εἰς τὸν Κυρίου αἶνον, μονὴν ἀκαθόμησας· ὅθεν παραδόξως, καὶ νεκροῦς ἠξιώθης, ἐγγεῖραι πανεὶφήμι, ἀδιστάκτω δέσσει σα· διὰ τοῦτο βοῶμένη σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

## Θεοτοκίον.

**Π**ειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὀρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων με· καὶ ὡς Σερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην γινώσκων σε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπύρας ἱκετεύς, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀ-

παύφως ὑμνουμένων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενώς, τῶν πταισμάτων ἄφρασιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνουσῖν ἐν πίστει, τὸν ἄχραντον τόκον σου.

## Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Τ**ῆς πλευρᾶς λογχευθείσης σου Πλαστρογέ, τοῦ τὴν μήτραν ἀλόγχευτον τὴν ἐμήν, τηρήσαντος τῷ τόκῳ σου, καὶ λογχεύσαντος τύραννον, ἀναπλάττεις Εὐαν, τὴν θείαν ἀνάπλασιν, πλαστουργηθεῖς τῇ φύσει, Ἀδάμ πρώτου δευτέρως· ὅθεν ἀφυπνώσας, τὸν φυσίζων ὑπνον, ζωὴν πᾶσι δέδωκας· ὡς ἐξ ὑπνου γὰρ ἤγειρας, πάντα Λόγε ὑπνώσει σου· ἐμοῦ δέ τὴν καρδίαν δεινώς, κατελόγχευσας τέκνον τῷ πάθει σου, καὶ τῇ σῇ ἀφυπνώσει, ζωῆς με ἐστέρησας.

**Ὠδὴ δ΄.** Ὁ καλῆμενος ἐν δόξῃ.

**Ν**εκρωθεῖσα νῦν τῷ κόσμῳ, καὶ τοῦ κόσμου τοῖς πράγμασι, τῷ Θεῷ ζῆν μόνα, πόθω θείῳ ἐδικαίωσας, τὸ σὺ Νυμφίῳ τὸ κάλλος ὁμοιωθῆσασα, ἀδιάρητον, καὶ καθαρὸν πανσεβάσμιε.

**Π**ζηλώσασα τὴν Θέκλαν, τὴν σεπτὴν Πρωτομάρτυρα, καὶ τὸν θείον ταύτης, βίον μιμουμένη τῆς πίστεως, ἐξ ἐπιπνοίας ἐν-θίου, ταύτης ἄνωθεν, καὶ τὸ ὄνομα, συμβολικῶς ὑπέδεξάτο.

**Ν**υμφαγωγῶσα παρθένοισι, σὺ Μακρίνα προσηγάγε, τῷ παρθένῳ Λόγῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου ἐκλάμφαντι· τῷ ἀπαθεί γὰρ οἰκείαν καὶ ἀρμόδιον, τὴν ἀπάθειαν, ταύταις σαφῶς ὑπέδεικνες.

## Θεοτοκίον.

**Χ**αρισμάτων θεία ρεῖθρα, καὶ πηγὰς τῶν ἰάσεων, καὶ τοῦ θείου πλούτου, αἱ διανομαι διαδίδονται, ζωαρχικῶς ἐκ παλάμης Θεοῦμπευτε, τοῦ τεχθέντος, ἐκ τῆς σῆς γαστροῦς χαριτώνυμ.

**Τοῦ Ὁσίου.** Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

**Τ**ῆ τοῦ Πνεύματος αὐλῷ λαμπαδοχία, τὸν νοῦν σου φωτίζομενος, σαρκὸς τὴν ἀπάτην, ὄνειρον λελόγισαι, τὴν ἄνω σε μένουσαν, πόλιν θεοφόρος σκοποῦμενος.

**Ὁ** μβροτόκος ὡς νεφέλη τῇ Βυζαντιδί, ἐπιφανείς καθήδουσας, ταύτην ταῖς ἀρθείαις, τῆς διδασκαλίας σου, ψυχῶν φροντιστήσιον, Διε ἀνεγείρας λαμπρότατον.

**Ν**εκρωθεῖς τῆ ἁμαρτίᾳ δι' ἐγκρατείας, νεκροῖς τὸ ζῆν δωδωρήσαι, θεία συμμαχία· ὕδωρ

δὲ ἀνέβλυσας, ἡμῖν κατανύξεις, Δίε τοῖς τε-  
λοῦσι τὴν μνήμη σου.

#### Θεοτολίον.

**Φ**ωτοφόρον σε λυχνίαν τὸ Ζεῖον φέγγος, ἐν  
σῇ γαστρὶ βασιάσασα, ἐγγυμην Παρθέ-  
νε· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, φωτὶ σκ καταύγασου,  
πάντων τὰς φυγὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ῥῆθ' ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

**Ρ**ῦπωθῆναι πάθει, τὸ κάλλος τὸ σεπτόν,  
τῆς ψυχῆς καὶ Θεοειδῆς, οὐκ ἠέσχου  
πάνσοφε, κάλλος τὸ ἄφραστον, τοῦ σεπτου  
Νυμφίου σου, ἐννοοῦσα καλλιπάρθενε.

**Ι**σχυρὰν παράκλησιν, πλουτοῦσα τὸν Χρι-  
στόν, ἀσφαλῆ τε καὶ ἀράργῃ, τῶν παθῶν  
ἐνέκρωσας, τὸ πολυτάραχον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρί-  
ζουσα, καὶ δοξάζουσα τὸν Κύριον.

**Σ**ταθερὰν ἐτήρησας, τὴν γνώμην τῶ Χριστῷ·  
ἐπ' αὐτῷ γὰρ ἀπὸ γαστροῦ, ἐπερρίφης  
ἄμωμε· ἢ καὶ ἀνέθλιας, καὶ ψυχὴν καὶ σώμα-  
σου, ἐκ νεότητος ἀσίσασα. Θεοτολίον.

**Τ**ὸν Χριστὸν ἐγέννησας, τὸν Κτίστην τοῦ  
παντός, τὸν ἡμᾶς πρὸς διαφθοράν, ἐκου-  
σίως ρεύσαντα, ἀναμορφώσαντα, καὶ πρὸς  
δόξαν ἄφραστον, ἀνομοῖτον ἀνυψώσαντα.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ Κυριε μου φῶς.

**Ε**'ν ὄρει ἱερᾶς, πολιτείας ἱστάμενος, τῶν  
βάσεων τῆς καρδίας, ὑπελύσω τὰ πάθη,  
καὶ τῷ Θεῷ ὠμίλησας.

**Ρ**άβδου ὡς Ἀαρῶν, ξενοτρόφῃ βλαστήμα-  
τι, γεγέννησαι Θεοφόρε, ἱερὸν τοῦ Δεσπό-  
του, καὶ Ζεῖον ἱεράτευμα.

**Ω** Ζεῖων δωρεῶν, ἐκ Θεοῦ δωρημένων σοι·  
δικέλλη γὰρ προσευχῶν σου, ὕδωρ ζῶν  
ἐκ λαγόνων, τῆς γῆς Πάτερ ἐξήγαγες.

#### Θεοτολίον.

**Ν**οῦς οὐκ ἀγγελικός, οὐκ ἀνθρώπινος δύνα-  
ται, Πανάμωμε ἐρμηνεύσαι, τῆς φρικτῆς  
σου λογιᾶς, τὸ βάθος τὸ ἀπόρρητον.

Ῥῆθ' ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ο** πόθος, τοῦ Χριστοῦ ἐνακμάζων σαφέ-  
στατα, τῇ διανοίᾳ σου πᾶσαν, ἀρετῆς  
ἰδεῖαν διαφερόντως, ἐμφυτεύει, καὶ εὐσεβείας  
Ζεῖα διδάγματα.

**Υ**μνοῦσα, τὸν Θεὸν ταῖς ἀπαύστοις δεήσε-  
σι, τὴν καρτεράν ἐπεσπάσω, παρ' αὐτοῦ  
παρθένε ἐπικερίαν, καὶ ἐνθέου, παρθενίας τὴν  
γῆριν ἀπειλήφας.

**Σ**τεφάνω, τῶν χαρίτων Χριστὸς ἐστεφάνω-  
σας, ὡς καθάραν σε παρθένον, καὶ χοροῦ  
Ἐγγλιο.

Παρθένων καθηγουμένην, ἢ Σαλάμοις, οὐρα-  
νίους Θεοφρον ἐσκήνωσεν.

#### Θεοτολίον.

**Ε**'νοῦσει, τὰ τὸ πρὶν διεστώτα συνέδραμε·  
δύο γὰρ φύσεις ἀλλήλαις, ἠνωμένες ἔτε-  
ρες ἀπορρήτως, Θεὸν Λόγον, ἀληθῶς σαρκω-  
θέντα Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

**Υ**φωσας, πρὸς Θεὸν τῆς καρδίας τὸν ἔρω-  
τα, καὶ ἐταπεινώσας πάθη, καὶ ὄρουν  
δαϊμόνων κατέβαλες, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀ-  
διάσειστον ἔρεισμα.

**Μ**αστίξας, ἐγκρατείας πληγαῖς Πάτερ Ὁ-  
σιε, γῆν τῶν παθῶν ἐλυτρώσω, τῆς αὐ-  
τῶν δουλείας πλήθος ἀζύγων, καὶ μιγδῶν,  
εὐσεβῆς ἐπομένω σοι εὐδοξῆς.

**Ο**λβίος, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων λαμπρότη-  
σι, γεγεννημένος μετέδης, πρὸς τὴν ἄνω  
πολιν Δίε Θεοφρον, καὶ προσδεύεις, λυτρωθῆ-  
ναι κινδύνων τὴν ποιμνὴν σου.

#### Θεοτολίον.

**Ν**έκρωσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη πανά-  
μωμε, ἢ τὴν ζῶν τῶν ἀπάντων, ἀπορ-  
ρήτῃ λόγῳ κησασα, καὶ τὸν νοῦν μου, τα-  
ρασσόμενον Κόρη εἰσὶνήνευσον.

#### Ὁ Εἰρμὸς.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κυριε,  
• ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-  
• τρου κεκαθαμένη, τῷ δι οἴκτου, ἐκ τῆς  
• πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Α**'γεία ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ  
ἀπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγῃν χειρισά-  
μενος, κραταιῶς δεικοῦσας, τῶν δαιμόνων Δίε  
τὰς φύλαγγας, θαυματοπορῆ Πατῆρ ἡμῶν,  
προσδεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

#### Ὁ Οἶκος.

**Π**ῶς ἐπαινέσω τοὺς σοὺς ἀγῶνας, Ὁσιε  
Πάτερ, ὁ τάλας; τῶν σαρκῶν δὲ πᾶς  
τὸ πέλαιος ἐξερευξομαι; σὺ γὰρ τῷ βίῳ ἐν-  
διαπρέπων, τῶν Ἀγγέλων κατέλαδες τὴν χο-  
ρείαν, πάντα σχεδὸν τὰ πάθη ἐγκρατεῖα νε-  
κρώσας σοφέ· καὶ σάρκα δουλαγωγῆσας, κα-  
δυπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι· εὐχὴν δὲ  
ἔχων ὡς μάχιραν, τὸν τοῦ ἀκότους προστά-  
την κατέβαλες, προσδεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ  
πάντων ἡμῶν.

## Συναξάριον.

Τῆς 10΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρινάς, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

## Στίχοι.

Φρονουσ' ἀδελφὰ τοῖς ἀδελφοῖς Μακρίνα,  
Τούτοις ἀδελφὰ συγκατοιχεῖς καὶ πόλον.

Τῆ δ' ἐνάτῃ δεκάτῃ Μακρίναν Νόες ἔθβεν  
ἄξιον.

**Α**ὕτη, κάλλιε σώματος καὶ τρόποις κοσμημένη χρησθεῖς, ἀναλόγῳ συνεζεύχθη νυμφίῳ. Τῶν δὲ γάμων ἔτι κειμένων ἐν μνήμῃσιν, ἐπεὶ ὁ ταύτην ἀρμοσάμενος, ἐν ἀποθημαῖς τὰ κοινὰ πράττων, γέγονεν ἐξ ἀνθρώπων, ἡ μακαρία Μακρίνα, πολλῶν ἐτέρων ἀγαγέσθαι αὐτὴν βελομένων, τὴν χρεῖαν ἢ τὰ ἐξ αὐτῆς εἴλετο εἶδη, τῶν ἐκ τοῦ γάμου μὴ πειρασθεῖσα τερνῶν. Πάσης οὖν ἐπιμιξίας κασμηκῆς χάρισσασα ἑαυτὴν, συνῆν τῇ μητρὶ, ταῖς τε θείαις ἀρεταῖς σχολάζουσα, καὶ ἐν τάξει δευτέρας μητροῦ, τοὺς μετ' αὐτῆν γεννηθέντας ἐκτρέφουσα (δέκα γὰρ ὄντων τῶν πάντων παίδων, αὐτὴ τούτων τῆς γεννήσεως καθηγεῖτο), ὁσίως δὲ καὶ ἐν ἀσκήσει βιώσασα, ἐν αὐταῖς ταῖς τελευταίαις πνοαῖς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου τοῦ Θαυματουργοῦ.

**Στίχ.** Γεῦθ' τελευτῆς καὶ σὺ, παμμέγαρ Διε,  
Ἐνδοξε κλησιν, ἀλλὰ καὶ πράξιν πλέον.  
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσδοκίαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὠδὴ ζ.** Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

**Μ**όνον ποιοῦσα τὸν Χριστόν, καὶ τελειοτάτης ἀγάπης, ὡς τετραμένη προφανῶς, ἀνεδοξάσθη Δρακοῦμαι ὀπίσω σου, ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.  
**Α**ΰπασαμένη τῶν παθῶν, τὰς πολυτάραχως κινήσεις, τῆς ἀπαθείας τὸν φαίδρον, ἐνεδύσω χιτῶνα κραυγάζουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.  
**Κ**αταβαλοῦσα τὴν ὄφρον, τὴν θηριωδῆς ἐπλημένην, τοῦ ἀρχεσκίου δυσμενοῦς, τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀπέληφας, ἀξιάγαστε ψάλλωσα, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ῆξον παισιμάτων τὰς σειράς, τῆ σῆ μητρικῆ παρήσῃα, τῶν εὐσεβῶς τε καὶ πιστῶς, μελωδούντων τῷ τόκῳ σου Πάναγνε·

Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

**Τοῦ Ὁσίου.** Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Μ**ονὴν Τριάδος, τὴν σὴν καρδίαν ἀπέτελεσας· ἔθβεν Μοναστῶν ἀνήγεραις εὐαγές, Θεοφόρος φρονιτήριον· Εὐλογημένος εἰ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων, καὶ Κύριος.

**Α**ναστομάσας, σου τὴν πηγὴν τῶν Σαυμάτων Πάτερ Ὁσίε, ὕδωρ σωτηρίας ἐδύλασας τοῖς πιστῶς, ἐκτελοῦσί σου τὴν κοίμησιν, Διε Σαιμῆσι, τῶν Μοναστῶν φωστῆρ διὰ γέστατε.

**Κ**ατακομῆσας, ταῖς ἀρεταῖς τὸν βίον σου γέγονας, ὅλος φωταυγῆς, καὶ στῖλος φωτισίης, τῶν φαλλόντων προηγούμενος· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ ναφ' τῆς ὁσῆς σου Κύριε.

**Θεοτοκίον.**

**Α**γιωτέραν, τῶν Χερουδιμ σὲ ἀπειργάσατο, Κόρη, ὁ Θεός, ὁ Ἄγιος ἐμφανῶς, ἀγιάζων τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναικί πανακίωμε Δέσποινα.

**Ὠδὴ η'** Παιδῆς εὐαγέις.

**Γ**εροπροπεῖ σὺν πολιτεία, καὶ βίῳ κεκαθαυμένῳ διαπρέπουσα, ἀστυλον ἀνάθημα, κάλλος τε ἀπόθητον, Θεοσιδὸς ἀγλαΐσμα, ὠφθῆς πανεύφημη· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ν**έκρωσιν παθῶν ἐνδεδυμένη, πρὸς θείαν ἀθανασίαν μεταβεβήκας, ἄριστα διδάσασα, καὶ φιλοσοφώτατα, τὸ τῆς ψυχῆς ἀθάνατον, ἢ αὐτοκίνητον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Α**ἴγλη τριλαμποῦς φωτοχυσίας, τὸν νοῦν λαμπομένη καὶ τὸ πρόσωπον, ὑπνωσας· πανόλβιε, ὕπνον τὸν μακρῖον, μετ' εὐφροσύνης βλέπασα τὸν σοὶ ποθοῦμενον, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ τὴν κβωτὸν τὴν παναγίαν, τὴν ἐπισκιαζομένην Θεῷ Πνεύματι, τὴν τὸν προαιώνιον, Λόγον καὶ αἰδιον, δι' εὐσπλαγγίαν ἀφατον, ἐνανθρωπήσαντα, τεκοῦσαν Θεομήτορ ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Τοῦ Ὁσίου.** Χειρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Ρ**άβδου σου βλαστήματι Θεός, τὴν σὴν κἀτάκαρπον, ψυχὴν ἐθῆλου σοφῆ, καταφυτεύουσαν ἐγκαρπα, λογικὰ φυτὰ θεία ῥοπή, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρωφῆς, τῶν Μοναστῶν τὴν

πλήθιν, τῶν βοώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ο**νοῦς σου ταῖς θείαις καλλοναῖς, καταστραπτόμενος, ἄραϊος πέφυκε· καὶ νῦν τὸ ἔσχατον ἔφθασε, τῶν καλῶν ὡς καθαρῶτατος, Σέσει θεούμενος αἰεὶ, καὶ μέλπων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Τ**α σε φωναῖς χαρμονικῶς, πανηγυρίζοντες, Διε γεραίρωμεν, σῶσον τὴν ποιμνὴν σου πάντοτε, τὴν σὴν μνήμην ἑορτάζουσαν· καὶ καθοδήγει πρὸς Θεοῦ, εἰσόδους ψάλλουσαν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

#### Θεοτοκίον.

**Ω**σθης πλατυτέρα οὐρανῶν, Θεὸν χωρῖσασα, Μαρία πάναγνε· ὃν καθικέτευε ρύσαι με, τῶν παλῶν τῶν συνεχόντων με, κὶ τῆς μελλούσης φοβέρας, δικῆς με ρύσασθαι, τὸν βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

#### Ὁ Εἰρικός.

**Χ**εῖρας ἐπιπετάσας Δανιὴλ, λέοντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξες· πρὸς δὲ δύναμιν ἔδωκας, ἀρετὴν περιώσαμένοι, οἱ εὐσεβεῖς ἔρασαντα, Παιδὲς κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Σ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

**Τ**ὸ ἔλεος ὄντως τοῦ Θεοῦ τὸ πλοῦσιον, μιμουμένη διετέλεσας, τρέφουσα πάντας τοὺς πενίᾳ, καταπεπονημένους πανεύφημη· ἐντεῦθεν ὁ ἐλεῆμων ἐδόξασε, σὲ τὴν φανεῖσαν ἐλεῆμονα.

**Ε**νώπιον ἔστης τοῦ Θεοῦ πανένδοξε· φωτόφορον φῶς γὰρ γέγονας, βίῳ καὶ λόγῳ κοσμουμένη, καὶ ταῖς παντάπαῖς προτερήμασι, καὶ γένους τὴν εὐδοκίαν λαμπρύνουσα, ταῖς ὑπεράταις ἀναβάσει.

**Φ**ανότατον ὤκησας παστῶν καὶ θαλάμων, ὧ Μαχρίνα ἐπουράνιον· ἐνθα παρθένε γενομένη, σὺν τοῖς Ἀρχιερεῦσι συγγονοῖς σε, ὠσώπει παρρησίᾳ τὸν Κύριον, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνουτάς σε. Θεοτοκίον.

**Ω**ραῖος ἐν κάλλει ὁ καρπὸς καὶ ἐκλαμπρος, παρά πάντας τῆς κοιλίας σου· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε, Θεὸν σεσαρκωμένον ἐγέννησας, φανεῖντα εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνουεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄθλος ἀχειρότμητος ὄρους.

**Σ**ὲ τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, Πάτερ ὡς Ἄγγελον φανεῖντα, καὶ πρὸς οὐρανοῦς ἀνα-

πάντα, κεχρυσωμένες ἔχοντα πτέρυγας, περιχαρᾶς γεραίρωμεν, καὶ εὐσεβῶς ἐγκομιάζομεν.

**Η**λιος πολύφωτος ὡσπερ, ἐκ τῆς Ἐώας ἀνατείλας, Διε πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀρετῶν τε καὶ τῶν θαυμάτων σου, περιφανῶς ἐξήπλωσας, φωταγωγῶν κόσμου τὰ πέρατα.

**Φ**έγγος πρὸς ἀνέσπερον Πάτερ, φωτειοδὴς γεγεννημένος, τῇ τῶν ἀρετῶν φωταυγία, μετέβης χαιρῶν καὶ κατεσκήνωσας, ὅπου Ὁσίων πνεύματα, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου δεόμενος. Θεοτοκίον.

**Φ**εῖσαι μου Χριστέ ὅταν ἔλθης, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης, ἔχων ὠσωπούσαν σε Λόγε, τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειπαρόνονον, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν Ὁσίων τὴν ὁμίγυριν.

#### Ὁ Εἰρικός.

**Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήμηθι, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνουμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολυτικῆς.

### Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξας, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσομοία.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Ο** τὸν Θεοβίτην Ἡλίαν, πυρίνῳ ἄρματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίριμον, μεταβήμενος Λόγε, ταῖς τούτου ἱεσείαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θείαν μνήμην καὶ σεβάσιμον. Δίς.

**Ο** ὑ συσσεισμῶ ἄλλ' ἐν αὐρᾷ, λεπτῇ θεβήσας, Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ θεομακαρ, φωτίζουσάν σε πάλαι· ἄρματι δὲ, ἐποχούμενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν διππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος θεόπνευστα. Δίς.

**Τ**οὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας· τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ

μη βρέχειν, ἐπέσχεσθε ζήλω θείῳ, πυροπληθείς· Ἐλισσαίου δὲ ἐπλησας, τῆς μηλοτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆ, Ἡλιοῦ ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, Ἦγος πλ. β. Βυζαντιῶν.

**Δ**εῦτε τῶν Ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, συναθροισθέντες σήμερον, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Θεηγόρων Προφητῶν, ψαλμικῶς ἁσώμεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους δοξάζαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀναβοῶσμεν· Χαίροις ἐπίγειοι ἀγγελοι, καὶ οὐράνιοι ἄνθρωποι, Ἡλία μεγαλαινυμε. Χαίροις ὁ διπλὴν τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμενος, Ἐλισσαῖε πανσεβάσμι. Χαίρετε ἀντιλήπτορες Θερμοὶ, καὶ προστάται καὶ ἰατροὶ, τῶν φυγῶν καὶ τῶν σωματίων τοῦ φιλοχριστοῦ λαοῦ. Ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ περιστάσεως, καὶ παντοίων κινδύνων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας, τὴν νεόλοτον μνήμην ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε· τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόγητον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνος ἐκ Πατρὸς, ἐκλαύφας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς, προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς διὰ δα προσώπων τεμνωμένος, ἀλλ' ἐν διὰ δὲ φύσει ἀσυγγύτως γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἐκέλευε, σεμνὴ παμμακαρίσει, ἐελθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Εἴσοδος. Προκειμενὸν τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνωσμάτα.**

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Ε**γένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν θυναμένων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἐτη ταῦτα ὄρεος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Πορεύου ἐντευθεῖν κατὰ ἀνατολάς, καὶ κῦθηθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται, ἐκ τοῦ χειμάρρου πίσιαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐποίησεν Ἡλιού, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθισεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τῷ πρωῖ, καὶ κρέας τὸ δεῖλιν, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπιεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνη ὁ χεῖ-

μάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθά τῆς Σιδωνίας, καὶ καθίσθη ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναίκα χήρα τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθά, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐδόξασεν Ἡλιού ὅπισω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Ἄδθε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐδόξασεν Ἡλιού ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Ἀθήνη δὴ μοι καὶ ψωμῶν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῆ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δράξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καμψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιῶ αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φάγομεθα, καὶ ἀποθανοῦμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιού πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσον μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὴν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· αὐτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσθάτων· ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσει, ἕως ἡμέρας τὸ θῶναν Κύριον τὸν Θεὸν ὑετόν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ· καὶ ἦσθιεν αὐτός, καὶ αὐτῇ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλιπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήθη κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἡλιοῦ. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρόσθησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρωστία αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἡλιού· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσήλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησαί τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἡλιού πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτόν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτόν ἐπὶ τὸ ὑπερῶον, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτόν ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιού, καὶ εἶπεν· Οἶμοι, Κύριε, ὁ μάρτυς τῆς γῆρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκώκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱόν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησεν τῷ παιδαριῷ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν



Κύριον, και ειπε· Κυριε ο Θεός μου, επιστραφήτω δη ή φυγή του παιδαριου τούτου εις αυτό· Και έγινετο ούτω, και ανέδοξες. Και ήκουσε Κύριος εν φωνή Ηλιου, και επεφάση ή φυγή του παιδαριου προς έγκρατον αυτού, και έξησε. Και έλαβεν Ηλιος τὸ παιδαριον, και κατήγαγεν αυτό από του υπερώου εις τον οικον, και έδωκεν αυτό τῇ μητρί αυτού· και ειπεν Ηλιου· Βλέπε, ζή ο υίός σου. Και ειπεν ή γυνή προς Ηλιου· Ιδου τουτο έγνακα, οτι συ άνθρωπος ει του Θεου, και ρήμα Κυριου εν τῷ στόματι σου αληθινόν.

Βασιλειών γ' το Ανάγνωσμα.

**Κ**εφ. III. 1. **Ε**γένετο ρήμα Κυριου προς Ηλιου τον Θεοσίτην, εν τῷ ενιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων· Πορευήθι, και ὄρηθι τῷ Αχαάβ· και δάσω τον υέτον επί προσώπου τῆς γῆς. Και έγινετο, ως ειδεν Αχαάβ τον Ηλιου, ειπε προς αυτόν· Σὺ εἶ αὐτός ο διαφρέων τον Ισραηλ; Και ειπεν Ηλιου· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τον Ισραηλ, ἀλλ' ή συ, και ο οικος του πατρός σου, εν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κυριον τον Θεον ἡμῶν, και ἐπορευθήτε ὀπίσω του Βαάλ. Και νῦν ἀπόστειλον, και συναθροισον προς με πάντα Ισραηλ εις τὸ ὄρος τὸ Καρμηλιον, και τους προφήτας του Βαάλ, τετρακισίους ἢ πεντήκοντα, και τους προφήτας των ἄλλων τετρακοσίους, ἐσθιοντας τράπεζαν Ισάβελ. Και ἀπέστειλεν Αχαάβ εις πάντα Ισραηλ, και επισυνήγαγε πάντας τους προφήτας εις τὸ ὄρος τὸ Καρμηλιον. Και ειπεν αυτοῖς Ηλιου· Εως ποτε ὑμεῖς χαλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέροις ταῖς ἡγυῖαις ὑμῶν; Εἰ ἔστι Κύριος ο Θεός, πορευέσθε ὀπίσω αυτού· εἰ δὲ Βαάλ αὐτός, πορευέσθε ὀπίσω αυτού. Και ειπεν Ηλιου προς τον λαόν· Εγὼ ὑπολέλειμμα προφήτης του Κυριου μονοτάτος· και οι προφήται του ἄλλους σφάδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας· και ἐκλεξήθησαν ἑαυτοῖς τον ένα, και μελισάτωσαν, και ἐπέθητωσαν ἐπὶ των ζύλων, και πῦρ μὴ ἐπιθήτωσαν. Και ἐγὼ ποιήσω τον βουν τον ἄλλον, και πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Και βοάτε εν ὀνόματι του Θεου ὑμῶν· και ἐγὼ επικαλέσομαι εν τῷ ὀνόματι Κυριου του Θεου μου. Και ἔσται ο Θεός, ὃς ἀν ἀκουσῇ εν πυρί, οὗτος Θεός. Και ἀπεκρίθη πᾶς ο λαός και ειπε· Καλὸν τὸ ρήμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Και ειπεν Ηλιου τοῖς προφήταις τῆς αἰσχύνης· Ἐκλεξάσθε ἑαυτοῖς τον μόσχον τον ένα, και ποιήσατε πρώτοι, και επικαλεῖσθε

εν ὀνόματι Θεου ὑμῶν, και πῦρ μὴ ἐπιθήτε. Και ἔλαβον τον μόσχον, και ἐποίησαν οὕτω, και ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα του Βαάλ εκ πρώτας, εως μεσημβρίας, λέγοντες· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ο Βαάλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· και οὐκ ἦν φωνή, και οὐκ ἦν ἀκρόασις· και διέτρεχον ἐπὶ του θυσιαστηριου, οὐ ἐποίησαν. Και έγινετο μεσημβρία, και ἐμυκτήρισεν αυτούς Ηλιου ο Θεοσίτης, και ειπεν· Ἐπικαλεῖσθε εν φωνῇ μεγάλη, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Και έγινετο, ως ο καιρός ἔστη του ἀναδῆναι την θυσια, και οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ηλιου ο Θεοσίτης προς τους προφήτας των προσοχησμάτων, λέγων· Μετάστητε από του νῦν, και ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμα μου. Και ειπεν Ηλιου προς τον λαόν· Προσαγάγετε προς με· και προσήγαγε προς αυτόν πᾶς ο λαός. Και ἔλαβεν Ηλιου δώδεκα λίθους κατα ἀριθμὸν των δώδεκα φυλῶν του Ισραηλ, ως ἐλάλησε προς αυτόν Κύριος, λέγων· Ισραηλ ἔσται τὸ ὄνομα σου. Και ἀικοδόμησε τους λίθους, και ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυριε τὸ κατεσκευασμένον, και ἐποίησε θαλαά, χωρούσαν δύο μετρητάς σπέρματος κύκλωθεν του θυσιαστηριου. Και ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὃ ἐποίησε· και ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, και ἐπέθηκεν εις τὰς σχίδακας, και ἐτίθεισεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Και ειπεν Ηλιου· Λάβετέ μου τέσσαρας ὕδατος, και ἐπιχετέωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα και ἐπὶ τὰς σχίδακας. Και ειπε· Δευτεροῖσατε, και ἐδευτέρωσαν. Τρισσεύσατε, και ἐτρίσευσαν. Και διεπορευέτο τὸ ὕδωρ κύκλω του θυσιαστηριου, και την θαλαά ἐπλησεν ὕδατος· και ἀνεδόξεν Ηλιου εις τον οὐρανόν, και ειπε· Κυριε, ο Θεός Αβραάμ, και Ισαάκ, και Ιακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον εν πυρί. Και γνώωσαν ο λαός οὗτος, ὅτι συ εἶ μόνος Κύριος, ο Θεός Ισραηλ, και ἐγὼ δούλος σός, και διὰ σέ πεποιήκα ταῦτα πάντα· και συ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν του λαου τούτου ὀπίσω σου. Και ἔψπε πῦρ παρα Κυριου εκ του οὐρανου, και κατέγαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, και τὰς σχίδακας, και τὸ ὕδωρ τὸ εν τῇ θαλαά, και τους λίθους, και τον χοῦν ἐξέλιξε τὸ πῦρ. Και ἔπεσε πᾶς ο λαός ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, και ειπεν· Ἀληθώς Κύριος ο Θεός, αὐτός ἐστιν ο Θεός. Και ειπεν Ηλιου προς τον λαόν· Συλλαβετε τους προφήτας του Βαάλ, μηθδεῖς σωθῆτω ἐξ αὐτῶν. Και συνέλαβον αυτούς,

καὶ καθήγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρον κισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιῷ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ· Φωνή ποδῶν τοῦ ὕετου· ζεῦξον τὸ ἄρμα σου, καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ ὕετός. Καὶ Ἡλιῷ ἀνεβή ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἐκυβεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἔθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνά μέτρον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἤσταντο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ ὕετος συσσεισάσεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο ὑετός μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ εἰς Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, πάντα ὅσα ἐποίησεν Ἡλιῷ, καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιῷ, καὶ εἶπεν· Ἀβριον ὕσσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιῷ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεεῖ, γῆν Γουζά, καὶ ἀφήκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε, καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκευθῆ, καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὕπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φύτον, καὶ ἰδοὺ τις ἦφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιῷ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυβρίτης, καὶ καμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἦφατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη, ἐν τῇ ἰσχυρῇ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, εἰς ὄρους Χαρθὶ· καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτὸν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα, Καὶ εἶπεν Ἡλιῷ· Ζηλώσας ἐζηλώσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ ὕσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σε ἀπέκτειναν ἐν βουφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμα ἐγὼ μονάματος, καὶ ζήτουσι τὴν ψυχὴν με λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν· Πορεύου, καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἄξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμῳ· Δαμασκῷ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαίην υἱὸν Σαφάτ, ἀπὸ σοῦ, ἐκ προφήτην.

Βασιλείων δ' τοῦ Ἀνάγνωσμα.

**Ε**γένετο ἡμέρα, καὶ εὗρισκει Ἡλιῷ, τὸν Ἐλισσαίην υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιῷ ἐπ' αὐτὸν, καὶ

ἐπέροψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαίην τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιῷ, καὶ ἐλκετοῦργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιῷ ἐν συσσεισμῷ, ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιῷ καὶ Ἐλισσαίην ἐν Γαλιλαίᾳ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίην· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίην· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σε, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφοτέροι· καὶ πενήτηκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔσταν ἐξ ἐναντίας μακροθεν· ἀμφοτέροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἶλησεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διερέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔθεν, καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίην· Λίτησόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναι με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίην· Γενήθητω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διςσῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας· Ἐσλήθουνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν, εἰάν ἴδῃς με ἀναλαμβάνοντον ἀπὸ σοῦ, ἔφαι σοι οὕτως· εἰάν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήθη Ἡλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαίην ἔώρα, καὶ αὐτὸς ἔβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἵππευς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαίην τοῦ ἰματίου αὐτοῦ, καὶ διεόρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνέλειτο τὴν μηλωτὴν Ἡλιῷ Ἐλισσαίην τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαίην, καὶ ἔσταν ἐπὶ τοῦ Δείλου τοῦ Ἰορδάνου· Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαίην τὴν μηλωτὴν Ἡλιῷ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διερέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαίην· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλιῷ Ἀπρώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διερέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

**Εἰς τὴν Λίτην, Στιχηρὰ ἰδιόμελα,**

**Ἦχος α΄ Γερμανοῦ.**

**Η**λίας ὁ ζῆλωτής, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀερόβατης ἐδέξετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειρίζομενος. Ὡ δόξης ἀκραφνοῦς, ἧς ἠξίωται ὁ ὑψιπέτης Προφήτης, καὶ Προφητῶν ἐξαιρέτων ἐγκαλώπισμα. Οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος,

καὶ ἄσαρκος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν. Ὅν ἐπαινούντες εἰπόμεν· Ἀντιλαβὸν ἡμῶν σοφῆ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

**Ὁ αὐτός.**

**Δ**αυτικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμῶσμεν, Ἡλίαν τὸν Θεοσβίτην, καὶ ζήλωτὴν τὸν ὑπερλαμπρὸν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσῃ, τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέσφιν ἐχάλκυσεν, καὶ τὴν γῆν τὴν ἐγκαρπον, ἄκαρπον ἐποίησεν. Ὁ τοῦ θανάτου· ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανοῦς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. Ὁ τοῦ θανάτου· ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνέδεδουται, καὶ οὐρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ πληρωτῇ Ἐλισσαίῳ, διπλὴν τὴν χάριν χαρίζομενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθεὶ λιμῷ διαφείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντας κατήσχυεν, καὶ τῆς χάριος τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστῆ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ διαφυλάξον τοὺς Ὀρθοδόξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τροπαια, κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δάρησαι.

**Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.**

**Π**νευματικῶς ἄσμασι, τοὺς Προφῆτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν· Ἡλίας γὰρ ὁ Θεοσβίτης, οὐρανοδόμος γέγονε, καὶ μηλωτῇ Ἐλισσαίῳ, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλὴν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαίδροι τῇ οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν.

**Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.**

**Φ**ωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύο παμφασίς Ἡλίας καὶ Ἐλισσαίῳ. Ὁ μὲν θείῳ λόγῳ, οὐρανοῦς σταμόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖ διηλέγξεν ἄρματα δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοῦς ἀνῆλθεν. Ὁ δὲ, ἀτεκνῶντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλὴν δεξάμενος χάριν, Ἰησοῦν τὰ ρεῖθρα ἐπέξευσε. Καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χοροῦντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.**

**Τ**ὸ ἐξάραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσεισμιῶν εἰς οὐρανοῦς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχεν, Ἡλία Θεοδίτα, τοῦ μη ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἀν κηρύξῃς τὴν τῶν πάντων συντέλειαν. Διὸ πάρεσο διδούς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύσιν.

**Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.**

**Ε**ν πυρίνῳ ἄρματι ἐπίδηριος ἄσθεις, εἰς χάριαν φωτειοῦ μετετέθης, ὦ Θεοδίτα Ἡλίου, αἰσχύνῃς δὲ προφήτας κατήσχυνας. Ὁ

τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Ε**κ παντοίων κινδύνων τοῦς δούλους σε φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἔνθα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,**

**Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.**

**Ο**πὸ συλλήψεως ὡν ἠγιασμένος, ὁ ἐν σάρκι ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας, Χριστοῦ εὐεσσεως θεῖος πρόδρομος, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, τῶν Προφητῶν ἡ κηρῆς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοῦς φιλόφους, πανηγυρίζαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. Οὐ ταῖς πρεσβείαις διαφυλάξον, τὸν λαόν σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνευχλήτου.

**Στίχ. Μὴ ἀπειθεῖς τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρῆσθε.**

**Ο**ὐρανόφρων Ἡλίας ὁ Προφήτης, θεώμενος ἅπαντα ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδωλοῖς, προστετηκῶτα ζήλω πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξήσανε, καὶ οὐρανοῦς λόγῳ ἐκλείσεν εἰπών· Οὐκ ἔσται σταμόν ἐν γῆ, εἰ μὴ ἐμοῦ διὰ στόματος. Αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, καὶ ἀφόνως ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκχάλητον χάρι, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσι.

**Στίχ. Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.**

**Ο**τῶν ἀρρήτων ἐπόπτης μυστηρίων, σὺ τῆν ἀπάτην ἐτέφρωσας, τὴν τῶν εἰδωλῶν, τῇ ἀστραπῇ τῶν θείων ρημάτων σου· σὺ παρανομῶσαντα, ἠλεῖξας ἀνακτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς ἀνομίας, καὶ τὴν θυσίαν εὐχῆ ἐνέπρησας. Καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ λαοῦ σου νῦν, τῶν παθημάτων καὶ θλίψεων ἀνθρώπων, Ἡλίου σὺς πρεσβείαις, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β'.**

**Π**ροφήτα κηρῶς Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης, οὐδέποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκαστῶ ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξάζομενος. Λίτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

**Απολυτικίον.** Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ο** ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτέρος πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἀνῶθεν καταπέμφας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρῖζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτόν, βρούει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**  
καὶ **Απολυσις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

**Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κόθισμα,**

**Ἦχος α΄.** Τὸν τάφου σου Σωτήρ.

**Φ**ωστῆρα παμφαῖ, διφρολάτῃν πυρφόρον, ἢ ἄγγελον σαρκί, ἔζηλον πνεύτου Θείου, δυσσέβειαν τρέποντα, παρανόμους ἐλέγγοντα, κορυφαίων τε, τῶν Προφητῶν σε συμφώνως, καταγγέλλομεν, μάκαρ Θεόπτα Ἠλία· διὸ ἡμᾶς φρούρησον.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Μ**αρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεϊνῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ Ἐλιφειῶν· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προστασία, καὶ σώξεις τοὺς δούλους σου.

**Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κόθισμα,**

**Ἦχος ὁ αὐτός.**

**Θ**εῶν δὲ ἀρετῆς, ἀκραίφνοὺς ὠκειώθης, οὐράνιον ζῶν, ἐπὶ γῆς βιωπέυσας· ζῶν δὲ τῆς χάριτος, κεκτημένος μακάριε, σοῖς φουσημασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μένεις δ' ἀφθαρτος, κρείττων εἰσέτι θανάτου, Ἠλία Θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Μ**ητέρα σε Θεοῦ, ἐπιγάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκου φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτημένα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωτον.

**Μετὰ τὸν Πολυμέλεον, Κόθισμα.** Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Τ**ὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, καὶ Προφητῶν, τὸ καλλώπισμα πάντες ἀμαρτικῶν, πιστοὶ εὐφημῶμεν, τὸν Θεοστίτην Ἠλίαν· μετὰ σαρκὸς γὰρ ἔτι, ὑπάρχων ἀθάνατος, ὡς θνητὸς πιστούται, νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν· ὁ

Σεν παρῴσταν, πρὸς Θεὸν κεκτημένος, παρέχει ἰάματα, καὶ πληροῖ τὰ αἰτήματα, τῶν πιστῶς ἐβδούωντων αὐτῷ· Πρέσβευε, Προφήτα, Χριστῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Ο** ἵς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρους τεκούσαν Θεὸν σαρκί, πάσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμεν σοὶ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

**Οἱ Ἀνασθαμῖαι, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.**  
**Ποσειδέωνος, Ἦχος δ'.**

Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἶωνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελεχισδέκ.

**Στίχ.** Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, κτλ.

**Εὐαγγέλιον, τῆ ε΄ τῆς ιγ΄. Ἐβδομάδος τοῦ Ἀπριλίου.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ἑαυτούς.

**Ο' Ν'.** Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

**Εἶτα. Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.**

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, (ὅρα Δοξαστικὸν τῶν Στίχων).

**Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες.**

**Ο' πρώτος Κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε, ἔνευ τῶν Θεοτοκίων·**

**Αἰνῶ χερσεύων Ἠλιού τὰ θαύματα.**

**Ὡθῆ α΄. Ἦχος β'.** Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

**Α**δελφὲν προσηρημένοι, τῶν Ἠλιού θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμέρφου καὶ σεπτῆς, γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλημένα.

**Ι**λαθὶ Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώσσης, τὸ στενόν τε καὶ δύσσηχον, τῆ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, Πνεύματος διανοίξον, καὶ τρανώσον πρὸς ἕμῃ τῶν θαυμασίων σου.

**Ν**έμεις τὰ ὑπὲρ φύτιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προσταγμάσι, ἐν ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, θενοῦμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

## Θεοτοκίον.

**Μ**όνη ευλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον τῆς ἀργείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθαρὸν ἰλύος με, αἰτούσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

## Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νέμοις μάκαρ μοι θεῖαν, Ἥλιου, χάριν. Ἰωσήφ.  
Ὡδὴ ἄ. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματλητῶν Φαραῶ.

**Ν**ενεκραμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωσας, ὡς τὸν τῆς γῆρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θεῖαις, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδηγήσῃς, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατατροφῶν ἐπίεμενον.

**Ε**ν τῷ σέ τίκτεσθαι ὁ σὸς μεμύνηται, γεννητῶν μεγίθων, ὡς ἀληθῶς θαῦμα πῦρ γὰρ σιτιζόμενον, φλογί τε σπαργουόμενον, σέ τελέεται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ῥύσαι με πρὸς αἰωνίζοντος (\*).

**Μ**εγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν σου νεύσεσι, Ἑβραίων ἐξήλωσας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντοτε· διὸ με ἐνδυναμώσῃς, ζήλου θεοῦ πλησθέντα, τὸ ἐνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος.

## Θεοτοκίον.

**Ο**υπερῦσιος Θεὸς Πανάμωμος, ἐκ σοῦ σαρκῶται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καὶ ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με πάναγε, σώσαι καὶ κλάσεως ῥύσασθαι.

## Ὡδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

**Ω**ς ἄριστος Προφήτα ὁ ἐστίασεν, ὁ κράζει τελῶν σοι τὴν πανθαύσιαν, ὁ μόνος ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

**Χ**άρις τῷ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χάριαν καὶ Προφήτῃ ἀλληλοτύφους, ἀρήτῳ ἐκτελέσαντι προφητεῖα· ὃ πάντες κράζομεν· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

**Ο**κλείσας ὀμβροτόκῃς νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἠερορημένη τῇ Σαραφθία, τὰ λειψάνα τῆς βρώσεως ἀνευδῶτας, φεκάζειν ἔδρασας·

διὸ καὶ ἐκράζεις· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος, πλὴν σου Κύριε.

## Θεοτοκίον.

**Σ**ὺ μόνη πρὸς πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μετὰ τῶν ἁγίων καὶ ὑπὲρ φύσιν· Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάτη κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἡνεγκας, καὶ ἐτωμάτωσας· ὅθεν Θεοτόκον σε, πίστει εὐδοχοῦν.

## Δεύτερος. Οὐρανιας ἀφίδος.

**Π**ερεὶς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσιμενεὶς ἔκτεινας, ἐνόησες Προφήτα τῷ θεῖῳ, ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος· ὅθεν κραυγάζω σοι· τῶν τῆς αἰσχύνης με ἐργῶν, καὶ διαιωίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

**Σ**ὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον πίστες, μάκαρ κακώσεως· προσεπικαυθήντη, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ υπερῖδης με παρακαλοῦντά σε.

**Μ**εγαλύνει Θεὸς σε, ὁ παντοῦργος ἐνδοξός, παλαιὸς Ἰησοῦ, δι' ὀρνέου, τρέφων Προφήτᾳ σε· ὃν ἐκούσῃσπσον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιήσῃ μετόχον.

## Θεοτοκίον.

**Α**ΐδιόθευτε πύλη, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μου Κόρη, ἀνοίξον δέομαι, ἀποκαθαίρουσα, ἀμαρτιῶν μου τὸν ρύπον, ὄμβροισ τοῦ εἰλέους σου, θεοχαοίτωτε.

## Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σορίαν.

**Ω**ς Προφήτης τοῦ ὄντως θεοῦ φωτὸς, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀγαθὸ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ βῆλα πανενδοξέ, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕψους τὰ νάματα· ὅθεν καὶ πυρίνη, ἀνελήφθης Ἡλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςτιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

## Θεοτοκίον.

**Ω**ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπώρος τεκούσαν Θεὸν σαρκί, πάσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος, καὶ ὡς βοέφωσος θηλάζει, τὸν κτιστὴν καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένησ, ἀξίως δοξάζουσι, τὸν πανάγον τόκον σε, ἡ συμφώφωσος βοῶμεν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςτιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σε.

(\*) Τὰ περὶ τῆς πύλης ταύτης σιτιστικῆς καὶ φλογικῆς σπαργουμένης τοῦ Προφήτου Ἰησοῦ, ἔλαβεν ἰσως ὁ Ὑμνωδὸς Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ἐπιπέδου Συναξαρίου εἰς τὸν Προφήτην τούτον· ἀλλ' ἐπιπέδῳ ἢ θεῖα Γραφή, ἢ πάσι· Ἰωσήφ Ἰσραηλῆος ἀρχὴ καὶ διδάσκαλος, οὐδὲν τοιοῦτον ἀσκήσει, ὅθεν διε τούτῳ ἐκέρχασεν ἐκ τῆς σπαργουμένης βιβλίου, ἰσως τοῦ ἐπιγραφόμενον Ἀποκάλυψις τοῦ Προφήτου Ἡ 120, ἢ καὶ ἐκ παρασώσεως τῆς Ἰουδαίας.

**Ῥδὴ δ'.** Εισακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

**Ρ**ίζοτόμος μὲν ὤφθης κακίας σαφῶς, πα-  
νένδοξε Προφήτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος·  
διὸ τιμῶμεν σε.

**Ε**λοιδορεῖτο λόγοις σε χήρα τροφός, τὸν  
θάνατον Προφήτα, τοῦ παιδὸς τῶν ἔγερ-  
σιν ἐπισπεύδουσα.

**Υ**πεσημῆνω δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύ-  
σει τρισαριθμῶ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα  
ζῶντα δωροῦμενος. **Θεοτοκίον.**

**Ω**ς κατάκαρπος ἀμπелος, βότρυν Ἀγνῆ, τῆς  
σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναδύζοντα ἐ-  
κχορήσασας.

**Δεύτερος.** Σὺ μου ἰσχὺς, Κύριε.

**Κ**άμπει τὸν σὸν, ζῆλον Θεός πυρακτούμε-  
νον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφε-  
σθαι, τὸν γυναικῶς, πάλαι ἀπειλῆ, Ἡλίου φυ-  
γάδα, γεγεννημένον Θεσπέσιε· διὸ σε ἱκετεύω,  
τὴν ψυχὴν μου πεινώσας, διαβρέθει ἐνθέως  
χαρίσμασιν.

**Α**μαρτιῶν, νέφη δεινὰ συγκαλύπτει με,  
τρικυμῖαι, βίε με χειμαῖ· σι, ἢ ἐπιπνέ-  
ουσι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονη-  
ρίας τὰ πνεύματα. Προφήτα Σεηγόρε, κυβερ-  
νήτης γενῆ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρθον ἰθύνων με.

**Ρ**ῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχει μοι σώματος,  
τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον,  
ἐδόξασπῶν, μάκαρ Ἡλίου, Κύριον τῆς δόξης·  
καὶ ἀδλαδῶς διατρέχει με, τὰ σκάνδαλα τοῦ  
βίου, κατευόδωσον· σὲ γὰρ, ἀγαθὸν μου προσ-  
τάτην προβάλλουαι.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**ετὰ πασῶν, τῶν οὐρανῶν Δυνάμεων, με-  
τὰ πάντων, Δεσποῖνα πανάμωμε, τῶν  
Προφητῶν, καὶ τῶν Ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀπο-  
στόλων, καὶ τῶν Ὁσίων ἱκέτευε, τυχεῖν με  
σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, καὶ ῥυθιθ-  
ναι μελλούσης κολάσεως.

**Ῥδὴ ε'.** Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

**Ν**όμος πατρῶς σε, ὡς πρεσβευτὴν πανα-  
ληθῆ εἶδεις, τερατουργόν, ἐντρέποντα  
φύσεις, στοιχείων Ἡλίου, καὶ ὅσιον θῦμα,  
φλογίζοντα νόμασιν.

**Η**σχυνας ἀριστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς  
Ἄσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφήτας αἰσχύνης,  
παμμακάρο Ἡλίου, σαφῶς ὑπογράψας, Τριά-  
δος τὴν δύναμιν.

**Α**ὐγὰ τῆς χάριτος, ἱερατευῶν Ἡλίου τέθυ-  
κας, τοὺς ἱερεῖς, τῶν προσοχισμάτων,

ἀθώοις σου χερσὶ, καθὰ περ ποδῆρει, τῷ ζῆλῳ  
κοσμούμενος. **Θεοτοκίον.**

**Σ**οὶ τῇ τεκούσῃ Χριστῶν, τὸν τοῦ παντός  
Δημιουργὸν κράζομεν· Χάιτε ἀγνή·  
Χάιρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· Χάιρε ἢ  
χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

**Δεύτερος.** Ἴνα τί με ἀπάσω.

**Ο**μβροτόκους νεφέλας, εἰργεῖς πυρακτού-  
μενος ζῆλῳ τῆς πίστεως· ἀλλὰ δέομαί  
σου, Ἡλίου ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου, τὴν φλογμῶ  
τακείσας, τῶν ἠδονῶν ψυχῆν μου θείαις,  
ἐπομβρίας ἀρεῶσαι καὶ σώσαι με.

**Ι**ερεῖς ἀδεδεγμένους, τέθυκας ἀθώοις σου  
χερσὶ πανάβιβε, τῶν προσοχισμάτων, ἱε-  
ρεῖς ἐνεργοῦντας τὰ ἀτοπα· ἀλλὰ δέομαί σε,  
πάσης ἀτοπῆς ἀμαρτίας, ἀδλαθῆ με Προφήτα  
συντήρησον.

**Θ**αυμασιότατοι Προφήτα, θείαις ἐπικλή-  
σσει φλέγων τὰ θῦματα, ἐκτελέσας πί-  
στει· διὰ τοῦτο ἀπαύστως σοῦ δέομαι, τῇ  
ἐμῇ καρδίᾳ, τὸν ἱερόν ἀνάψαι πόθον, τὰ ὑλά-  
δα μου πάλιν συμπλέγοντα. **Θεοτοκίον.**

**Ε**πὶ σὲ ὡσπερ ὄμβρος, Λόγος καταβέβηκεν  
ὁ ὑπερόστιος· ὃν δυσώπει Κόρη, ἐπομ-  
βρίζαι μοι νῦν κατανύξως, καθαρὰς σταγό-  
νας, ἀποπλυνοῦσας πάντα ῥύπον, τῶν ἀμέ-  
τρων κακῶν μου πανάμωμε.

**Ῥδὴ ς'.** Ἀβυσσος ἀμαρτημάτων.

**Ι**νώδαμα Θεοσεβείας, καὶ βίου ἀκραφνεσά  
του, φυτογογός ἀγνείας ἐγένου, Ἀγγέλων  
τε μίμημα Θεσπέσιε, Ἡλίου Θεοφόρε.

**Ο**ιστρός σε προφητοκτόνου, γυναιῶν ἐξδει-  
ματώσας, τὸν δεσμεῖν καὶ λύειν λαχόν-  
τα, ὄμβρων ἐπίβλυτον Θεσπέσιε, Ἡλίου φυ-  
γαδεύει.

**Υ**φωσας γουπετήτας, νοός μετάρσιον ὄμ-  
μα, δι' ἱκετηρίας ἱεράς, λύσιν ποιούμε-  
νος καὶ αὐλακας, γῆς ἐμῆθυσας ὄμβρω.

**Θεοτοκίον.**

**Β**άτος σε ἐν τῷ Σιναιῷ, ἀφλέκτως ποσο-  
μιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα,  
τὴν αἰεπάσθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

**Δεύτερος.** Πάσθητί μοι Σωτήρ.

**Π**άσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ σοὶ ἀφρόνας  
ἰπταῖσαντι, καὶ τῆς μενούσης ἐκεῖ, κολά-  
σεως μῆτρῶσαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἡλίου  
τὸν λέγοντα, καὶ τῶν ἄχραντον Μητέρα σου.

**Α**γνείας ὡς φυτογογός, ἀγνόν ψυχῆ με  
συντήρησον· ὡς ζηλωτῆς Ἡλίου, ζῆλου

Ζείου πλήρωσον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς κακίας, τὰς ἐφόδους ἀποκορυσάμηναι.

**Ν**ηστεύεις βρώσει μῆ, ὀδὸν τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων Ζεῖα ῥοπή· διὸ ἵκετεύω σε· Πάσης παραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεοφόρε ἐνδυνάμωσον.

#### Θεοτοκίον.

**Η**ΰλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους Ζεῖας ὑπαινοῖξον, τῇ ταπεινῇ μου ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξουολογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν, Θεοτόκε ἀπολήφομαι.

#### Κοντάκιον, Ἦχος β. Ἀυτόμελον.

**Π**ροφήτα καὶ πρόπτα τῶν μεγαλοφυῶν τοῦ Θεοῦ, Ἥλια μεγαλύνουμε, ὁ τῷ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόροῦτα νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόνηρωπον.

#### Ὁ Όικος.

**Τ**ὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἀμετρον φιλανθρωπίαν, Ζεασάμενος, ὁ Προφήτης Ἥλιας, ἐταράττετο θυμούμενος, καὶ λόγους ἀσπλαγγίας πρὸς τὸν εὐσπλαγγχον ἐκίνησεν, Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοῦς ἀθετήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ τὰ σπλάγγχα τοῦ ἀγαθοῦ οὐδόλιος παρεκίνησε, πρὸς τὸ τιμωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν σθετήσαντας· αἶε γὰρ τὴν μετάνοιαν πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φιλόνηρωπος.

#### Συναξάριον.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εἰς οὐρανούς πυρφόρου Ἀναβάσεως τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοδίτου.

#### Στίχοι.

Ἐπέσχεν ἄμβρον, πῦρ τρίτον φέρων κάτω·  
Σχίζει δε ρεῖθρον Ἥλιας, τρέχων ἄνω.

**Δ**ίφρω ἀνηπάγης περὶ εἰκάδα, Ἥλιας ἱππεύ. ὁ ἦν υἱὸς Σωβαῖν, ἐκ Θεόβης, ἐκ γῆς Ἀράβων, ἐκ φυλῆς Ἀαρῶν, οἰκῶν ἐν Γαλαὰδ· ὅτι ἡ Θεόβη δόμα ἦν τοῖς Ἱερεῦσι δεδομένη. Καὶ ὅτε ἔτεκεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶδε Σωβαῖν ὁ πατήρ αὐτοῦ, ὅτι ἄνδρες λευκοφανεῖς αὐτὸν προσήγορεύον, καὶ ὅτι ἐν πυρὶ αὐτὸν ἐσπαργάνουν, καὶ φλόγα πυρὸς ἐδίδου αὐτῷ φαγεῖν. Καὶ ἔλθων εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπήγγειλε τοῖς Ἱερεῦσι, καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς· Μὴ δειλιάτης, ἄνηρωπε· ἔφαι γὰρ ἡ οἰκῆσις τοῦ παιδίου φῶς, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ ἀπόφασις, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ κατὰ Κύριον, καὶ

ὁ ζῆλος αὐτοῦ εὐάρεστος τῷ Κυρίῳ· καὶ κρινεὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ πυρὶ.

Οὗτος οὖν προσήθευσεν ἔτη εἰκοσιπέντε· προέλαθε δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ, ἔτη ὀκτακόσια ἕξ καὶ δέκα. Οὗτος ἐστὶν Ἥλιας, ὁ πῦρ εἰς οὐρανὸν τρίτον κατενέγκας, καὶ τὸν ὑέτον τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ βαστάσας, καὶ νεκροὺς ἐγείρας, καὶ πενήτην καταφλέξας, καὶ ἐν τῷ Χωρηῷ ὄρει τὸν Θεὸν ἰδὼν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν ἰδεῖν· καὶ τὸν Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ σχίσας, καὶ εἰς οὐρανούς ἐν ἄρματι πυρὸς ἀνάληψθεις, καὶ ἐν τῇ Μεταμορφώσει μετὰ Μωσέως τῷ Χριστῷ παραστάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

#### Ὠδὴ ζ. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ.

**Τ**ὴν παραδόξως Θεόθεν σοι, σχεδιασθεῖσαν δυνάμει ἐνδεδυνῶς, τροφῇ μῆ τεσσαρακονθήμερον, Ἡλιοῦ Ζεσπέσι, τὴν δολιχὴν καταλέλυκας ὀδὸν· διὸ ἐν Χωρηῷ γροφῶν ἐφαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Α**ῦρα προζεῖα ὑπέδειξε, καὶ λεπτοτάτη Κύριον σοὶ Ἡλιοῦ, Θεῷ ζήλουτι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεύμα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδὲ πῦρ ἐκδοιματοῦν· διὸ Ἰησοῦ τῷ πρῶφ ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Θ**εοφανείας ἤξιώσας, καὶ προφητείας ὡσπερ ὁ μέγας Μωσῆς, προφήτας χρίων διὰ Πνεύματος, Ἡλιοῦ Ζεσπέσι καὶ βασιλεῖς· καὶ τῆς δόξης ἐν Θαβῶρ, Χριστοῦ Ζεατῆς γενόμενος βοᾶς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

#### Θεοτοκίον.

**Μ**ήτραν τὴν σπὴν ὁ πανάγαθος, Λόγος οἰκίας ἄχραντε ὑπερφῶς, Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ ζωῆς ἤξιώσε τῆς ἐν Ἐδέμ· διὸ Θεοτόκον σε πάντες πιστοὶ, προσκυνοῦντες ἀναμέλπομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

#### Δευτέρως. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

**Α**ὐτὸν ἀπολλύμενον, κατοικητήρῃσας, ζῆλον τῆς πίστεως, ἐπικλήσει Ζεῖαις, πῦρ κατηγάγου φλογίζον ἐνδοξε, ὅσιον θῆσαι· διὸ ἵκετεύω σε· Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥύσαι καὶ σωσον με.

**Ι**δεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυάσπει Προφήτα, τοῦ παραβλέψαι τὰς ἀμαρτίας με, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης Ζεάσισθαι, ἀκαταγνώστῃ ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

**Ο**δὸν πορευόμενος, τοῦ βίου πλάνας, πολ-  
λάς ὑφίσταται. Ἀγαθὲ μου προστατά,  
κυβέρνησόν με τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων  
γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς ἡδονάς,  
Ἡλίου νεύοντα.

#### Θεοτοκίον.

**Υ**μῶ σε Πάνυμνητε, καὶ μεγαλύνω Θεο-  
χαρίτων, τῆν ἀγνήν σου λοχίαν· βοή-  
θησόν μοι βίου τὰς κύμασι, χειμαζομένῳ,  
καὶ οἴδου κατανυξίν, τῇ ταπεινῇ μου φυγῇ,  
καθαριστικῇ μολυσμῶν.

**Ὤδὴ ἦ.** Ἐφρίξε Παίδων εὐαγῶν.

**Α**ρίστα εὗρεν Ἀγαθὸς, τὴν τοῦ γένους εὐ-  
προσπῆ παναλεθρίαν, Προσητὴν ἐλεγκτῆ,  
μιαίνων μύσους ἀντέλειπιν· ὁ Θεοδίτης δὲ  
ἐκ πυριπυρῶν φοινῶν, τῷ Λωδοτῇ ὕμνον ἀνε-  
μέλπετο· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑ-  
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Υ**εἰ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, καταπλέγον Ἡ-  
λίου ἐπιθεμένου, πενήτηντα δισσοῦς,  
ὡς Θεοῦ ἀρίστῳ Ἐσάροντι· τῷ κρατοῦντι γὰρ  
τῆς αἰεζῶν ζωῆς, Ἐσαιοπέπῳ τὸν ὕμνον ἀνε-  
κραυγάζεις· Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ  
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Θεοτοκίον.

**Μ**ύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ὡς ἀγνεῖας φυ-  
τουργὸν ὁ τῆς Παρθένου, ὑπέρθους βλα-  
στός, ἐν Θαβῶρ τῆς Ζείας σαρκώσεως, τῆς  
Θεότητος τοῦ ἀκατάληπτον ρῶς, ἐν τῇ αὐτοῦ  
σαρκὶ δεκνύς σοι κράζοντι· Τὸν Κύριον ὕ-  
μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας  
τοὺς αἰῶνας.

**Δεύτερος.** Ἐπταπλασίως κάμινον.

**Χ**ωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θεῖς Πνεύματος ἔ-  
γνωμεν· ἀγγεῖλον ἐν γῆ, πῦρ ζήλου Ζείου  
πνεύοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς  
ἐλέγχοντα, χρίοντα προσφῆτας, Ἡλίου καὶ αἰ-  
σχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς. Διὰ  
τοῦτο, βρωμέν σοι· Μελλούσης, ἡμᾶς αἰσχύ-  
νης ῥύσαι.

**Α**ρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς, πυρακτού-  
μενον, ζήλῳ Ἡλίου, τῷ Σεῖκῳ Θεόπνευ-  
στε· διὸ ἱκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῆ με πάντων  
κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουρίζων τὸν  
νοῦν μου, τεθρίπῳ· καὶ πρὸς νύσσαν, οὐρα-  
νίαν με φλάσαι, τὸν πάντων ἐλθούσῃ, Θεὸν  
καὶ Βασιλέα.

**Ρ**ῆματι ζῶντι ἐκλείεις, οὐρανὸν ὑπέζιζοντα·  
ῥηματί σου νῦν, πνευματικῇ διανοίξον,

τάς πύλας μοι δέμαί, τῆς μετανόιας Ἄγιε,  
πέμπων τῇ φυγῇ μου, κατανυξέως ὄμβρους,  
καὶ σῶσον με βρώντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς  
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

#### Τριαδικόν.

**Τ**σοφλεῖ ὁμότιμον, ὁμοούσιον σύνθρονον, σέ-  
βοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα  
δοξάζουσα, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἄγιον, ἄδυτον  
ἀγνήν, ὁμοβασιλεῖον κράτος, καὶ μέλπομεν  
συμφῶνας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦ-  
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

#### Θεοτοκίον.

**Ν**ομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετά-  
νοίαν, ὁ Ἐμμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχθεῖς ἐ-  
πέφανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπασον, ὑπεραγία Δέ-  
σποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοίζαί μοι πύλας,  
καὶ σῶσαι με βρώντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς  
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὤδὴ Σ.** Ἡ τὸν πρό Ἡλίου φωστῆρα.

**Α**τριπτόν ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πο-  
λιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν  
Ἰορδάνειον, ὁ Θεοδίτης περαιωθεῖς, διφοπλά-  
της αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἦνυσσε, ζέην πο-  
ρείαν διὰ Πνεύματος.

**Τ**ῆς Θεοσεβείας τῷ ζήλῳ, ὁ Θεοδίτης πυρ-  
πολούμενος, ἐν πυριμόρφῳ ἄρματι ἐπαί-  
ρεται· μηλωτῇ δὲ ἐπιβαλῶν, ὃν λαβεῖν οὐ  
θεδύνηται, Ἐλισσαίε δισσοῦμενον, καταλιμ-  
πάνει Σεῖα χάριτι.

**Α**ποδεδαίμενος Θεότητος, ὁ Θεοδίτης σὺν  
Μωσῇ καθορᾷ, ἀόφθαλμός οὐκ εἶδε, καὶ  
οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν,  
καρδία οὐ λελόγησται, σεσαρκωμένον Κύριον,  
ἐν τῷ Θαβῶρ τὸν παντοκράτορα.

#### Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναίρετιν ἀπο-  
φάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπα-  
νόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεόν, αἰ-  
τίαν οικειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυ-  
ραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνουμεν.

**Δεύτερος.** Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

**Ι**δὲν ἐν λεπτινότητὶ αὐρᾷ Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυ-  
νάτον ἐκκατήλωσαι, ἀσκητικαῖς, πρότερον  
τὰ σῶμα διαγωγαῖς, καταλεπτύνας ἐνδοξῶ· ὁ-  
θεν δυσωπῶ σε· Σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος  
τοῦ νοῦς μου, λεπτύνας μετανόιας, μαρμαρυ-  
γαῖς Ζείας καταύρασον.

**Ὡ**ς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαβρόχῃς  
δέδωκε πανόλβιε· οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρ-



τημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ξήρα-  
νον, ἄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, ἀ-  
κρούων καθ' ἑκάστην, Προφήτα Θεηγορε, τρυ-  
φῆς χειμάρρου προξενούντάς μοι.

**Σ**κανόλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομῶ-  
νων ἐχθρῶν πάσης ἑλίβεως, σωματικῆς,  
νόσου φυγικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευ-  
χαῖς σε ρύσαι με, ἐνόηξέ Προφήτα ὡς ἀγαθός,  
προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γένειν,  
αἰωνιζούσης καταχρίσεις.

**Η**ρπάρχης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαίε, δυσου-  
μένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, κατα-  
λιπῶν, ἐνόηξέ αἰτήσαντι Ἠλιού· μεθ' οὐ ἀπαύ-  
στας αἰτῆσαι, νίκην ευρωστίαν τῆν ψυχικῇν,  
καὶ ἄφσειν πταισμάτων, προστάτην σε πλου-  
τοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυντον.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ωνάς τῶν οἰκτιῶν σου ὡς ἀγαθῆ, μὴ πα-  
ρίδῃς πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενώς,  
αἰτῆσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ βασιλεῖ  
τὰ τρώπια, καὶ τὴν ευρωστίαν τὴν ψυχικῇν,  
δωρησασθαι Παρθένε, καὶ Δείας βασιλείας,  
τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

**Ἐξαποστειλάριον.**

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

**Φ**ῶς ἐν πυρίῳ τεθειρίπῳ, οὐρανοδρόμιον σε  
δεῖξαν, ἀριματληάτην Ἠλία, οὐ κατηνά-  
λωσεν ὄλας· πῦρ γὰρ ἐν γλώσσῃ πληθῆν, εἰλ-  
κυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ἄμβρους.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ῶς ἡ τεκούσα Παρθένε, δυσώπησον σαῖς  
προσεύχαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ  
οἰκτερῆσαι καὶ σώσαι, τοῦ αἰωνίου με σκό-  
τους, τὸν πεποινότα, τῇ σῆ σεπτῇ ἀντιλήψει.  
**Εἰς τοὺς Αἰῶνας, φάλλομεν Στιχηρὰ προσό-  
μοια γ'. δευτεροῦντας τὸ α'.**

**Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;**

**Ο**τε σὺ Προφήτα Θεπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἁ-  
ρετῆς, καὶ πολιτείας ἀχραιφνοῦς, συνε-  
κράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν  
κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερόθυμιας· καὶ πύ-  
λας, νετὸ ἑλέων ἀπέλειπας· καὶ ἄνωθεν  
πῦρ κατήγαγες· καὶ ἄνυσες κατηνάλωσας.  
Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ζ**ῆλον τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους  
βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς  
αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας Ἰερουζα·  
ἀνθήσας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδωξεν· τροφήν δέ,  
ἀγέωργητον ἐπήρασας· καὶ νάματα Ἰορδάν-

νια, τῇ μιλῶτῃ σου διέτεμες· Ἰκέτευε, τοῦ  
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ο**τε σὺ Προφήτα κατέδειξας, ἐπὶ γῆς ὡς  
ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν  
ἐν σεαυτῷ, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανόν-  
τα, σοὶς ψυφήμασιν ἀνέστησας· θανάτου,  
κρείττων ἐστὶ σὺ διέμεινας· ἄρμα πυρὸς ἐπι-  
βέβηκας, αἰθέριος ἀνυψούμενος· Ἰκέτευε, τοῦ  
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.**

**Τ**ῶν Προφητῶν τοὺς ἀχραιύμονας, καὶ παμ-  
φαιῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὑ-  
μῶνις τιμῆμασιν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλι-  
σαίου· καὶ Χριστῷ ἐκδοσώμεν χαρμονικῶς  
Εὐσπλαγγχε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου,  
ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄφσειν ἁμαρ-  
τιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Δέσποινα πρόσδεξαι.

**Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν,**

**Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου  
ἡ γ'· καὶ ς'. ᾠδῆ.**

**Ὁ Ἀπόστολος.**

**Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.**

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε.

**Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθανύμαζον οἱ ὄχλοι.

**Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε, Δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ**

## Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ  
Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ (\*).**

**Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ  
προσόμοια τῶν Ὁσίων γ'.**

**Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημειώσιν.**

**Ε**ρρημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμοιοῖα μακάριοι,  
τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις  
δεήσεσι, καὶ ταῖς Θεωρίαις, ταῖς φαινοτά-  
ταις, κατεμαρῆναι σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν  
κατελαμπρύναντες, δοχεῖον ἐργασίμωνοι, πνευ-  
ματικῶν διαδόσεων, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Μο-  
ναζόντων ἐρεῖσματα.

(\* Τὸ Κοινωνικόν ἔχει σημῆρον καὶ ἑτέρον Ἀναλαβάνου τοῦ Προ-  
φήτου Ἰεζεκιήλ, τοῦ κατὰ τὸν ΚΓ' τοῦ παλαιῦς ἀνεμνησμένου με-  
τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ. Ὁ ἀπὸ αὐτῶν Κερύων φέρει ταύτην τὴν  
Ἀγαστικὴν Θεῶν Ἰεζεκιήλ Ἰσραὴν ὁμοίαν γεγραμμένην.

**Μ**ωραῖς προσκοίησαι, τὸν σοριστὴν ἀπεμώρνας, τῆς κακίας μακάριε, τελῶν τὰ παραδόξα, ἐνεργῶν σημεῖα, δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτί, τῆς ἀμαρτίας Πάτερ υπάρχοντας· καὶ νοῦν ἀνεπιθλότων, μέσον Ἰουδαίων ἐτήρησας, Συμεῶν τὴν ἀπαθείαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

**Μ**έτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλευς, ὠράτης Θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ πρῶος, ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαροῖ σοι μακάριε, Συμεῶν, ὁ Πατήρ, Υἱὸς, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

*Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Χ**αίροις ἡλιόμορφε, πλίου ἄδυνον ὄχημα, ἢ τὸν ἥλιον λάμπασα, τὸν ἀπερινόητον. Χαίρει νοῦς ἀστράπτων, θείας φρυκταρίαις, ἢ λαμπρῶν τῆς ἀστραπῆς, ἢ διαυγάζουσα γῆς· τὰ πέρατα, ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παγκαλῆς καὶ πανάμωμος, ἢ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστράπτουσα.

*Ἡ Σταυροθεοτοκίον.*

**Σ**ταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφιλταί; Καταπλήττωμαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

*Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.*

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

*καὶ Ἀπολυτίς.*

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρὰν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς·

Μέλπω, Πάτερ, σοῦ τοὺς δρόμους καὶ τοὺς πόνους.

*ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ'.* Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Μ**εθεῖς τῇ πρὸς τὸ Θεῖον Ὅσιε, φῶς ἐχρημάτισας· καὶ πρὸς αὐτὸ χωρήσας Συμεῶν, ἐρετῶν τὸ ἀκρότατον, τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων σου, Πάτερ τὸ πληρῶμα κατείληψας.

**Ε**φέσει τῇ πρὸς Θεὸν πυρούμενος, πάντα κατέλιπες, συνοδοιπόρον Πάτερ εὐρη-

κάς, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν· μεθ' οὗ τὴν τρίβον ἤνυσας, τῆς σωτηρίας ἀγαλλόμενος.

**Π**λουτήσαι τὰ μηδαμῶς κενούμενα, ἐπιποθήσαντες, πλουτοῦν καὶ δόξαν πρόσκαιρον σοροὶ, καὶ τρυφὴν διαρρέουσας, καὶ κοσμικὸν ἀξίωμα, γενναιοφρονῶς ἀπεκρούσασθε.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**ραῖαν καὶ ἐκλεκτὴν καὶ πάνσεμνον, κατανόησας σε, ὁ τοῦ Θεοῦ Πανάμωμος Υἱὸς, σὸς Υἱὸς· ἐχρημάτισεν, υιοθετήσας χάριτι, τοὺς Θεοτοκόν σε γεραίροντας.

*ᾠδὴ γ'.* Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Π**ροθύμια πρὸς νοητὰ, ἐναπεδύσω Συμεῶν σκαμνίματα, τρέπων ἐχθροῦ φαλαγγας, θεῖα συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

**Α**νάλωτος πόδων, ἀναδενχθεὶς, πυρκαϊᾶς ἐφλέξας, ὕλην παθῶν ἀνθρακι, θεῖων προσευχῶν ἀξιάγαστε.

**Τ**αῖς μαστίγαις τῶν εὐχῶν, καὶ ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς Ὅσιε, τὴν τῶν παθῶν Αἰγυπτον, Πάτερ Ἰωάννη ἐμάστιξας.

*Θεοτοκίον.*

**Ρ**ύόμενον τοὺς βροτοὺς, παρακοῆς τοῦ χαλεποῦ πτώματος, τὸν τοῦ παντός αἴτιον, ἀχραντε Πανάμωμε τέτοκος.

*Ὁ Εἰρμός.*

**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου· ἢ Χριστὴ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωσις.

*Κάλεσμα, Ἦχος α'.* Τὸν τάφον σου Σωτήρ, τὴν τρίβον τὴν γεννῆν, πλατυνόμενοι πίθει, διδάδουσας ὁμοῦ, οἱ Πατέρες οἱ θεῖοι, ἀπάσας στενωσάντες, μεθοδείας τοῦ δράκοντος. Τούτους ἅπαντες, εὐσεβοφρονῶς τιμῶμεν, ἐορτάζοντες, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

*Θεοτοκίον.*

**Ε**λπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένη, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύσως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἀνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πιστοῖς καὶ πάθω, αἰεὶ σε δόξαζουσιν.

*Ἡ Σταυροθεοτοκίον.*

**Η** ἄσιλος Ἄμνάς, τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα, κρομάμενον νεκρῶν, ἐπὶ ξύλῳ ὄρασα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, θεῆ ὑπεράγαθῃ;

Ὡδή δ'. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

**Σ**υνωθούμενοι πρὸς τρίβιν δικαιοσύνης, τοῦ Θεοφόρου Νίκωνος, Δείας πρὸς ἐπαυλείς, Ὅσιοι κατήχηθε, σωτήριοι ἔλλαμψιν, τούτου νοουθεσίας πλουτήσαντες.

**Ο**μοτρόπους καὶ τὰ αἴσια συμφρονούντας, ὁ Θεοφόρος Ὅσιοι, ὑμᾶς Θεωρήσας, Δείας εἰσηγήσει, τῷ Δείῳ ἐνδύματι, τῶν τῶν Μοναστηῶν κατεκόσμησε.

**Τ**ὴν καρδίαν σου πυξίον κεκαθαυμένον, ἢ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, χάριν εὐραμένην, Πάτερ κατεγράφατο, τελείαν ἀπάθειαν, πίστιν καὶ ἀγαπὴν ἀνάθειτον.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**καθήμενος ἐν Θρόνῳ τῷ ἐπηρμένῳ, Χερουζικὸν ὡς Θρόνον σε, ἔσχευ ἐν ἀγκάλαις, σοῦ ἀναπαυσάμενος, Μαρία πανύμνητε, ὁ δεδοξασμένος Θεὸς ἡμῶν.

Ὡδή ε'. Σὺ Κυριέ μου φῶς.

**Υ**πέρφωτον ἀγνὴν, Ἰωάννη δεξάμενος, ὡς ἥλιος καθυράθη, τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, μειώσας ἀξιάγαστε.

**Τ**ῷ ἔρωτι Χριστοῦ, περωθέντες οἱ Ὅσιοι, τῶν ἔρωτας τῶν σωματίων, ὡς ἀφρούς Σαλαττίους, ἀπεκρούσαντο.

**Δ**υναμίει Δείκῃ, τὰς φυγὰς δυναμούμενοι, τὴν ἐρημὴν κατοικεῖτε, ἐρημιούντες τὰ πάθη, Πατέρες οὐρανόφρονες.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**οῦς ἐστὶ τῆς φθορᾶς ἡ Παρθένος ἀφθάρως γὰρ, ἐκίνησε Θεὸν Λόγον, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, Παρθένος διαμεινάσα.

Ὡδή ς'. Οὕσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ο**νοῦς σου, ὀλιγῶς πρὸς τὸ Ζεῖον τενωμένος, ταῖς ἀνευδότοις μελέταις, σαρκικῆς στοργῆς κατεφρόνησεν, ἀγαθῶν σοι, προξενῶν Συμεῶν τὴν οἰκείωσιν.

**Μ**ωρίαν, προσποιήσει σοφῶς ὑποκρίνεται, τὸν σοφιστὴν τῆς κακίας, Συμεῶν μαρμαρίων σεσοφισμένας, ἐνεργείας, τοῦ τὰ πάντα σοφίζοντος Πνεύματος.

**Υ**πάρχων, σαρκικῶν φρονημάτων ἀνώτερος, τὸν λογισμὸν οὐκ ἐτραίθη, γυναικῶν ἐν μέσῳ γυμνούμενος ἀπαθείας, Συμεῶν τὴν στολὴν γὰρ ἐνδεδυσαί.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**τόματι, λογισμῷ καὶ καρδίᾳ πανάχραντε, σὲ Θεοτόκον κηρύττω· διὰ σοῦ Θεοῦ γὰρ προσκατηλλάγη, ἀπωσμένος, παραδάσει τὸ πρὶν τοῦ προπάτορος.

Ὁ Εἰρμός.

**Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐν δαιμόνων λύθρῳ κεκαθαυμένη, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

**Κοντάκιον, Ἦχος α'. Κορὸς Ἀγγελικός.**

**Τ**ὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίπει, δοξολογία καθαρά, τῆς Τριάδος δειχθέντες, Συμεῶν Ἰωάννη τε, Θεοφόροι πανευφημοί, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμόν καὶ εἰρήνην, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

**Ὁ Οἶκος.**

**Τ**ῆς Δείας ἀμπελοῦ βλαστήματα ὑπάρχοντες, παιδιῶν ἐδέξασθε σοφίαν τὴν ἐπουράνιον ἢ ἡ συνουκισθέντες, ἀπὸ γῆς ἐχώρισθητε, καὶ πρὸς ὕψος ἐδράματε· ἐξ αὐλῶν τε ἀνθέντων πλέξαντες στέφανον, καὶ ὑμῶν ἐπιθέντες ταῖς ἡγιασμέναις κάραις, πανευφημοί, ὠφθητε κεκοσμημένοι· ὅθεν ἐξελείψασθε τὸ Θεῖον τοῦ δόξῆναι μοι σοφίαν λόγου, ἐπαξίως ὅπως ἀνυμνήσω ὑμῶν τὸν βίον ἐνδοξοί, ὃν ὑπεροδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Πατέρες πανόλβιοι.

**Συναξάριον.**

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

**Στίχοι.**

Ἐμφρων σὺ μωρὸς, ὅς βίον καίζων, Πάτερ, Ὅσιν φρόνιμον λαμβάνεις τέλους ἄχρι.

Ἐρημον εἶλου, ὦ Ἰωάννη μάκαρ, Δι' ἧς ἔρημα εἰργάσω σαρκὸς πάθη.

Ἐυδαέφρων περιφρων Συμεῶν θάνεν εἰκάδι πρώτῃ.

**Ο**ὔτοι ἐκ πόλεως Ἐδέσσης, τῆς κατὰ Συρίαν κειμένης, ὁρμώμενοι, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ Νέου Δείῳ πόθῳ κινούμενοι, παρεγένοντο εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν. Καὶ τὸ ζωοποιὸν Ζύλον προσκυνήσαντες, τῇ Μοῇ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου παραβάλλασιν καὶ τὸ ἅγιον παρὰ Νίκωνος τοῦ ἐν Ἀγίοις σχῆμα λαβόντες, τοῦ Μοναστηρίου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν, ἐξέρχονται. Καὶ τῇ ἐρήμῳ προσβάντες, τεσσαρακοντα ἔτη διεκάρτερσαν, πᾶσαν ἄσκησιν καὶ σκληραγωγίαν ἐν αὐτῇ μετελθόντες. Εκείθεν τε, ὁ μὲν Ἰωάννης ἐν τῇ ἐρήμῳ προσέμεινεν· ὁ δὲ μακάριος Συ-

μεῶν εἰς τὴν ἁγίαν Πόλιν ὑπέστρεψε· καὶ εὐ-  
 χάρμως λαβεῖν τοὺς ἀνθρώπους, μακρὰν τε  
 προσποιούμενος, ἐν τῇ πόλει Ἐλέστη πικρο-  
 γίνετο. Καὶ πολλὰ θανάματα ἐν τῇ προσηπορή-  
 σει ταύτῃ ἐπιδείξασθαι, ἀνεπαύσατο ἐν Κυ-  
 ρίῳ· διεγνώθη δὲ μετὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ,  
 αἰλου ἄλλο τι τῶν θανάτων αὐτοῦ διηγου-  
 μένου.

Εἰ καὶ τὰλλα δὲ τῶν θανάτων αὐτοῦ εἰς  
 μνήμην ἔλθειν οὐ παρεχωρήθη, ἀλλ' οὖν ἀναγ-  
 καίον ρηθῆναι τὸ τελευταῖον. Ἐκέρροντες γὰρ  
 αὐτὸν ἄνδρες δύο ἀνεπιμέλητον, καὶ λουτρῶν  
 καὶ θυμιαμάτων καὶ ψαλμῶν ἀμοισον, ἢ  
 πρὸς τι πολυάνθιον ἐπιφέροντες, ἐγένοντο  
 κατ' οἶκον τινὸς Ἑβραίου παρέρχομενοι· ὅτε  
 τὸ τοῦ Ἁγίου λείψανον ὑπὸ τῶσαυτῆς ἐδοξε  
 ἀποκλινοῦναι καὶ πλάσθαι ἀνθρώπων, μέλιν  
 ἀνοκινούντων, ἢ ἡ δαρυροῦσθαι τε καὶ προ-  
 πέμπεσθαι, ὡς τὸν ποτὲ Ἑβραῖον προκύναν-  
 τα, καὶ ὑπὸ οὗο μόνου τὸν Ὅσιον ἐκφερόμενον  
 πενήτρων ἀνθρώπων ἰδόντα, εἶπεν· Μακάρ-  
 ριος εἶ, Σαλέ, ὅτι μὴ ἔχων ἀνθρώ-  
 πους· φάλλοντάς σε, ἔσχεῖς ἐπουρα-  
 νίαι· Ἀναμίει, ἐν ὕμνοις τιμῶσαι  
 σε· ὅς καὶ κατελθὼν, ἰδίως αὐτὸν χειρὶ πε-  
 ριέστειλε καὶ ἐκήδευσεν. Μεθ' ἡμέρας δὲ, ἔλλων  
 ὁ φίλος αὐτοῦ καὶ συνασκητῆς, εὗρεν ὅτι πρὸς  
 Κύριον ἐξεδήμιση.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτυροῦ  
 Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτακάλῳ. Καὶ τῆς ἀβλή-  
 σεως τῶν Ἁγίων, Θεοφίλου, Ἰούστου, Τροφί-  
 μου, καὶ Ματθαίου. Καὶ ἡ Σύναξις τῆς Ὑπε-  
 ραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίοις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρᾶξαις ὁ Θεὸς, ἐλέη-  
 σον ἡμᾶς.

**Ὡδὴ Ζ.** Ἐν τῇ καμίνᾳ, Ἀβραμιῶσι.

**Κ**ερατιμένος, Σομμιήτως Πάτερ Θεῖα  
 τρογγή, ἄλλους, εἰς τὸ σῶζειν ὅλον πει-  
 χαρῶς, ὡσαντὸν βοῶν ἐξέδακας· Εὐλογημένος  
 εἶ, ἐν τῷ κατὰ τῆς δόξης σου Κύριε.

**Α**π' οὐρανῶν σοι, χορηγημένη Πάτερ δέ-  
 ψη τροσπὴν· ταύτη δὲ ἐκτρέφεις πάντας  
 τοὺς ευπειθῶς, δεχομένους σου τὸ πρόσταγμα,  
 καὶ τὴν χαμαιζήλον, ἀμαρτίαν λιπόντας  
 μακάριε.

**Γ**ηγηλάτησας, τοὺς τῶν Πατέρων ὄρους σοφῆ,  
 λύμην, Ὁριγένους φεύγειν τοῦ δυσθεοῦς,  
 ἐγγησῶ τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος  
 εἶ, ἐν τῷ κατὰ τῆς δόξης σου Κύριε.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένου Θεῖου σκῆνω-  
 μα, γὰρ διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις,  
 Θεοτοκε τῶν κραυγάζοντων· Εὐλογημένη σὺ  
 ἐν γυναικί ἐν ὑπάρχεις πανάμοις.

**Ὡδὴ ἦ.** Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Ο**λόγητας πέφυκας ἀγῆρ, τοὺς ἐν βυρβόρω  
 πύλῳ, χειραγωγῶν πρὸς ζοήν· ποιεῖς  
 γὰρ γυναικί ἀτέμνω, σωροσύνη πολιτεῦσθαι·  
 καὶ ἐκδιώκεις γαλεπὰ, βίων νοσήματα· Εὐλο-  
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Υ**πάρχων ἀεραῖος τὸν νοῦν, ἐν ἀποκρύ-  
 φει σοφῶν θανάτων Ὅσιε, πολλοὺς  
 ἐξώρησας πείξεται, διὰ Κύριον ἐλόμενος,  
 καὶ μυκτηρίζεται βροχῶν, καλίστατῃ φυγῇ·  
 Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Τ**εσσαράκοντα νῆστις ἡμερῶν, ἀνύων οἴαν  
 ἑσσαν, Πνεῦμα τὸ Ἁγίον, εἶχεσ ἀτίξον σε  
 Ὅσιε, οὐρανίαν ἀγαλλίασιν· ἢ γεγηθῆτι Συ-  
 μεῶν, ἐκράξες πνεύματι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ  
 ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ύσμενος ἔλαμψεν ἡμῖν, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος,  
 Πηροῦν ἀχραντῆ· ὃν καθικέτευε πάντο-  
 τε, τοῦ φωτίσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ περι-  
 στάσεως ἡμᾶς, ἀπολυτρώσασθαι ἐκδιώκων·  
 Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ὁ Εἰρηός.**

**Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λέοντων γά-  
 ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύνα-  
 μιν ἐσβασαν, ἀρετὴν περιζώσασμενοι, οἱ εὖσε-  
 βείας ἔρασαι, Πικίδες κραυγάζοντες· Εὐλο-  
 γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὡδὴ Ψ.** Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

**Ο**λη τῇ Τριᾷδι προθυμῶς, ἀνατιθέντες τῇ  
 καρδίᾳ, καὶ τὰς εἰς αὐτῆς μαρμαρυγὰς,  
 ἀγλαοτόκας ὑποδείξασμενοι, φωτισοῖσιν γεγ-  
 νατε, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύετε.

**Π**όθω Σεῖλῳ συνημέμοι, καὶ τῇ ἀτήσσει  
 λαμπρυνθέντες, τὸν ἐλιζόμενων ἀγα-  
 θῶν, ἐν μπουσίᾳ ἦδη γεγονάτε, καὶ μακα-  
 ρίαν εὐρατε, Θεομακάριστοι ἀπόλαυσιν.

**Ο**ὐκ ἐξήρουν μεθοδεῖας, ἀσκητικῶς  
 καταβαλόντες, οἱ τῶν Μονάζοντων φω-  
 στήρες, καλῶν ἰδέαις κατατραπτόμενοι, πρὸς  
 οὐρανὸν ἐχώρησαν, κατατραπῶντες τῆς θεῶ-  
 σεως.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ῶσον με τὸν πάντων τεκοῦσα, καὶ Λυτρω-  
 τὴν καὶ εἰσεργετὴν· ἴσσον τῆς φυγῆς με  
 τὰ νέφη, κυρία πάντων Ἁγία Ἀσποῖνα, καὶ

δυνατὸν ἀπέργασαι, κατὰ παθῶν τῶν πολεμῶντων με.

Ὁ Εἰρηός.

Αἰθὸς ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαζεύτα σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώματα φέροντες ὄνσαι, καὶ σκοπὸν εἶχετε ἓνα, ἐν διαφόροις τοῖς τρόποις, ὦ Συμεῶν, Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφραίνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόκρυφαις.

### ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, ταπεινῶ μνηματι, καὶ τοῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτου, πρώτη προσεκλησασ, Μαρία Θεοφόρε δακρυόουσα. Διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθηρώσα ἔλκλαις, Μαγδαληνῆ καὶ ἐκραιγάζεις· Τί τὸ ὀρώμενον; ἢ ζωὴ πῶς ἔτησκει, καὶ ἡ κτίσις βλέπουσα, κλονεῖται, καὶ φωστῆρες σκοτίζονται; Διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Επιλήθεις συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνείναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἔνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκίρυσας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ανατολίου.

Πρώτη κατιδούσα τὴν Ζεῖαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνῆ, τοῦ πρώτου τῶν

Luglio.

15

ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγχνῶς φύσιν Θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις· Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δευτε κατοπτεύσατε, Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅυδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένῳ ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνεστής Χριστέ.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδὲ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηθῆσα, ἀνεθία μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατον μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονειδίτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανεῖτος τοῖς ἰγνεσιν, ἀκολοθούσα σεμνῆ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμώτατα, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐδὲ θανόντα, τοῦτον κατέλειπε, ἀλλ' ἀπελθούσα, μύρα συν δάκρυσιν, τοῦτω προσήνεγκας, συμπαθῶς πανεύφημα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην τὴν πανεῖρον, πανηγυρίζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Σὺ ὦ Μαρία ὑπέλαμπρε, βλέψαι ποθοῦσα ζῶνι, νεκρωθεῖσαν ἐν μνήματι, νυκτὸς παραγένεσας, καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὰς προέει, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῆ τοῖς τοῦτου, Μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ φυγῆς ἀπάσασα, ἀντὶ κλαυθμοῦ, χαρὰν ἀνεκλάλητον, ἀναλαμβάνεις σεμνῆ.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆσῃ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὴν δοξαζόντα, υπεράγαθον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης, δόξης τύχειν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἁγίων ἔχουσα, τὴν πρὸς αὐτὸν, παρόρσησιν πάντοτε, Θεομακάρισε. Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Βυζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωγεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῆ εὐσπλαγχνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνῆ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταβέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδούσα ἐβόα δακρυόουσα· Τί τὸ ξέμον θέημα; Ὁ νεκρὸς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα

κοίμισα, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύνων τὴν ἐμὴν μεταμφιόσάντι προμήτορα; Ἄλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἄναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, ὄρωσισμαῖ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν· Τοῖς ἀδελφοῖς μου παρευθίσαι, εὐαγγέλιον χαρᾶς ἀναβόησον· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν, ὅπως παράσχω τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς ὀδολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σε γέννησιν. Θεοτόκε πρόσβυε, σῶθ' ἡμᾶς τὰς φυγὰς ἡμῶν.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.** Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

**Α**ῖμα ἢ Ἄμωξ ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ἔϋλου ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεῳδα μητρικῶς, ὀδουρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τοῦτο Σέμα; Ὁ πάσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς Σταντοῦσαι μακρόθυμος, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασι; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάθεσιν.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.** Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Χ**ριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, ἄσμενῃ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Δοῦξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

**Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρών, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·**

Τὴν Μαγδαληνὴν Μαρίαν μέλπω πόθω.

**Θεοφάνους.**

**Ὤδη α΄. Ἦχος πλ. δ΄.** Ὑγρὰν διοδεύσας.

**Τ**αῖς θείαις ἐμπρέπουσα καλλοναῖς, καὶ φωτοχυσίαις, λαμπομένη ταῖς θεικαῖς, τὴν ἀμαυρωθεῖσάν μου καρδίαν, ταῖς σαῖς προσδεδείαις Μαρία καταύγασον.

**Ἡ**γιασέ σε Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς, πνευματῶν τὴν κακίαν, λυτρωσάμενος ἐμφανῶς, ὃ μάλιστα θεῖστα χαρισμάτων, τοῦ παναγίου πεπληρωσαι Πνεύματος.

**Ν**αμάτων πλησθεῖσα ζωοποιῶν, πηγῆς ἐξ ἀφθόου, τοῦ δι' οἶκτον ἐπὶ τῆς γῆς, φανέντος Δεσπότητος ἀμαρτίας, τὰ θολερὰ ἀπεξήρακας ρεύματα.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**ήτερα τοῦ φύσει Δημιουργοῦ, ὑμνοῦμένη σε Κόρη, καταλλάξασαν τῷ Θεῷ, προσκρούσασαν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, Θεογεννητορ πανάμωμω Δέσποινα.

**Ὤδη γ΄.** Οὐρανιας ἀφίδος.

**Α**γαπήσασα πρώτον, τῶν ἀγαθῶν αἰτίον, τὸν τὴν ἡμετέραν εὐσπλαγγως, φύσιν Σώσαντα, κατηκολούθησας, αὐτὰ προθύμως Μαρία, τοῖς αὐτοῦ ὑπέκουσα, θείοις προστάγμασι.

**Γ**ενηθῆναι τὸν τάφον, τοῦ Λυτρωτοῦ ἐφλάσας, πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν, Κόρη Ἀνάστασι· εὐαγγελίστρια, ὅθεν ἐδείχθης βοῶσα· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· χεῖρας κροτήσατε.

**Θεοτοκίον.**

**Δ**ιασάξει με Λόγος, ὁ σαρκωθείς Πανάγνε, σοῦ ἐκ τῶν πανάγων αἱμάτων, πλουτῶν χρηστότητος, λύων ἀπόφασιν, τῆς παλαιᾶς καταδίκης· ὃν ἀπαύστως αἰτησαί, σῶσαι τὴν ποιμνὴν σου.

**Ὁ Εἰρμός.**

• Οὐρανιας ἀφίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ  
• τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στε-  
• ρώσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ  
• ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε  
• φιλόδηρωπε.

**Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.** Τὴν Σοφίαν.

**Τ**ῷ πτωχεύσαντι Λόγῳ ὑπερβολῇ, εὐσπλαγγίας Μαρία Μαγδαληνῇ, σαφῶς ὡς Ματθίτρια, ἀληθῶς διηκόνησας· καθωρῶσα δὲ τοῦτον, Σταυρῷ ἀναρτώμενον, καὶ ἐν τάφῳ τεθέντα, ἐθρήνης δακρύνουσα· Ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν ἐκτελοῦμεν, ἐν πίστει πανήγυριν, Μυροφόρε αἰδίμω, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρόσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταιμάτων ἄφασιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζοντι πόθω, τὴν ἅγιαν μνήμην σου. **Θεοτοκίον.**

**Ὁ**ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀζίως δοξάζουσι, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρόσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

τῶν παισμάτων ἄφεισι δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν αἰξίως, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

### Ἡ Σταυροθετοκίον.

**Ε**ν Σταυρῷ καθορώσα σε Ἰησοῦ, ἡ Παρθέ-  
νος καὶ Μήτηρ σε ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα δα-  
κρύνουσα· Οἶμοι, ἴκενον γλυκύτατον· πᾶς σε  
ἐπὶ ξύλου, ἀδικίως ἀνήρτησαν, τῶν Ἑβραίων  
παῖδες, οἱ ὄντως ἀχάριστοι; Ὅμως ὡς οὐκίρ-  
μων, ταῦτα πάσχεις Υἱέ μου, Θεέ ἀνεξίκακε,  
πολυέλεε Κύριε, τῆ σαρκὶ ὡς ἠυδόκησας, ἵνα  
σου τὸ πλάσμα δεινῆς, ἐκ δουλείας ῥύσῃ τοῦ  
ἀλάστορος. Διὸ ὑμῶ σου τὴν ἄκραν, Λόγε  
συγκατάβασιν.

### Ὡδή δ'. Εἰσακτίκια Κύριε.

**Α**νεύχλητον φέρουσα, κόσμου ματαιότη-  
τος τὴν διάνοιαν, τῷ ἐλθόντι κόσμον ἀ-  
παντα, διασῶσαι πλάνης δικιόνουσας.

**Α**ελουμένη τοῖς δάκρυσιν, τάφον τῆς ζωῆς  
προσβάσασα Ἀγγελον, ἐθέασα καταγ-  
γέλλοντα, τοῦ Χριστοῦ Μαρία τὴν Ἀνάσσειν.  
**Η** καρδία σου ἄνωμος, ἐν τοῖς δικαιοματι-  
Χριστοῦ γέγονε, καὶ αὐτὸν μόνον ἐπό-  
θησας, τὸν αἰαίον κάλλιε ἀξιάγιαστε.

### Θεοτοκίον.

**Ν**υσταγμῷ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας  
Κόρη ὑπέλαδες· τῆ ἀγρυπνῶν ἱκεσία σου,  
διανάστησόν με πρὸς μετανόειαν.

### Ὡδή ε'. Ἴνα τί με ἀπίσω.

**Η** προκίτωρ τὸν ταῦτην, λόγους θελεά-  
σαντα καὶ ἐξοικίσαντα, Παραδείσου  
πάλαι, καθορώσα ποσὶ συμπαθοῦμενον, ἱερῶν  
γυναιῶν, γνάμην ἀνδρῶν κεκτημένων, σὺν  
αὐταῖς αἰωνίως ἀγάλλεται.

**Ν**εκρωθέντι καὶ τάφω, ἐπανακλιθέντι τῷ  
πάσι ζωῆν ἐμπνέοντι, τετραμένη πόθω,  
τῆς γλυκειᾶς αὐτοῦ ἀγαπήσεως, προσκομιζέεις  
μύρα, Μαγδαληνῆ σεμνῆ Μαρία, καὶ δα-  
κρῶν προχέεις ἀρώματα.

**Μ**ετὰ πάθος τὸ Ζεῖο, μετὰ τὴν φρικτὴν  
τοῦ Σωτῆρος Ἀνάστασιν, διαθέεις λό-  
γον, πανταχοῦ τὸν σεπτὸν διαγγέλλουσα, καὶ  
πολλοὺς ζωορῶσα, ἀπατηθέντας ἀγνωσία, ὡς  
τοῦ Λόγου Μαθήτρια ἐνδοξε.

### Θεοτοκίον.

**Α**νορθῷ με πεσόντα, πρὸς τῆς ἀμαρτίας  
πολύπλοκα βάραθρα, ὁ ἐκ σου τεχθῆναι,  
εὐδοκίας δὲ ἄμετρον ἔλεος, Παναγία Κόρη,  
ὄν ἐκδύσασπει πάσης βλάβης, λυτρωθῆναι τοὺς  
πίστει ὑμνοῦντάς σε.

### Ὡδή ς'. Ὡδήθητι μοι Σωτήρ.

**Ρ**ημάτων σου δροσισμῷ, τῆς ἀθυμίας τὸν  
καύσωνα, ἐξήραν τῶν Μαθητῶν, σεμνῆ ὡς  
ἐβόησας· Ὁ Χριστὸς ἐγήγερται· ἡ ζωὴ ἐφά-  
νη· ὁ φαίδρος ἥστραψεν ἥλιος.

**Ι**δοὺ σε ἡ φωναντὴ, Μαρία μνήμη ἐξέλαμψε,  
φωτίζουσα τοὺς πιστῶς, ἐν ταύτῃ ὑμνοῦντάς  
σε, καὶ σκότος διώκουσα, πονηρῶν δαιμόνων,  
ἐπηρείας ἀξιάγιαστε. **Θεοτοκίον.**

**Α**γίασμα νοπτόν, καὶ ἀφανστον ἱλαστή-  
ριον, λυχνία φωτειοδῆς, ἀράνης καὶ γέ-  
φυρα, πρὸς Θεὸν μετάγχεσα, τοὺς ὑμολογοῦν-  
τες, Θεοτόκον σε παναίωμμε. **Ὁ Ἐιρώσε.**

**Π**λάσθητι μοι Σωτήρ· πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνο-  
μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-  
νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ  
ἐπάκουσάν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

### Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

**Ο** ὑπερουσίος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ  
σαρκὸς ἐπιφοιτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ  
Μαθήτριαν προσήκατο, ὅλην σου τὴν ἔφεισιν,  
πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἀ-  
πετέλσας πλείστα· καὶ μεταγᾶσα νῦν ἐν οὐ-  
ρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

### Ὁ Οἶκος.

**Τ**ὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ Χριστὸς, ἀνύστακτόν  
ἰδῶν σου, τῆς πίστεως τὸ ὄμμα, ἀγάπης  
τὲ τὸ φίλτρον, τὸ ἀναπόσπαστον σεμνῆ, πρῶ-  
τῆ ἐμφανίζει ἑαυτὸν σοι, ἀναστάς ἐκ τοῦ μη-  
μεῖν, ὥκιστα ἐλθούσῃ μετὰ μύρων, καὶ προσ-  
ιοῦσῃ σὺν δάκρυσιν τῷ ἀπροσπελάστῳ· καὶ  
αὐτὸς σοι ἀμειβόμενος, τὴν τοῦ Πνεύματος  
Ζεῖαν ἐνέργειαν ἀωρεῖται, καὶ τῆς τὸν  
ἀναρχον Πατέρα ἀνόδῃ ἐμφανίζει σοι βελήν-  
χῃ πέμπει δὲ σε, Ζεῖα εὐαγγέλια τοῖς κατεπτη-  
χόσι Μύταις τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως ἀπαγγελῆσαι.  
Διὸ μεγίστην πρὸς αὐτὸν ἔχουσα παρρησίαν,  
ὑπὲρ τοῦ κόσμον πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

### Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας  
Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγ-  
δαληνῆς.

### Στίχοι.

Ἀφαῖς αὐλοῖς ἀπτεταί σου, Χριστέ μου·  
Μὴ μου, πρὸς ἣν ἐφρησας, ἄπτο, Μαρία.

**Δ**ευτερίῃ Μαρτῆ μύσιν εἰκάδι Μαγδαληνῆ.  
Ἦτη ἐκ τῶν Μαγδάλων ἦν τῶν ὀρίων Συ-  
ρίας· Προσελλοῦσα δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ

ὑπὸ δαιμόνων ἐπτά ἐνοχλουμένη, ἀπηλλαγμένη, τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι· καὶ ἀκολουθήσασα αὐτῷ μέχρι τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ Μυροφόρος γέγονε, καὶ πρώτη τὴν Ἀνάστασιν, ἅμα τῇ ἄλλῃ Μαρίᾳ, τῇ Ὑπεραγίᾳ Θεοτόκῳ, κατείδε, ἡνίκα οὐδὲ Σαββάτων εἶδε τὸν Ἄγγελον· πρώτας δὲ, δύο Ἄγγελους ἐν λευκοῖς καθεζομένους· καὶ πάλιν, αὐτὸν τὸν Κύριον· ὃν καὶ κηπουρὸν λογιζομένη, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ·

**Μή μου ἄ τ ο υ.** Μετὰ γοῦν τὴν Ζείαν καὶ Ἀγίαν Ἀνάληψιν, γενομένη εἰς Ἔρπσον πρὸς τὸν Ἅγιον Ἰωάννην τὸν Θεολόγον καὶ Ἀπόστολον, ἐκεῖ σίσις κεκοίμηται, καὶ ἐτέθη πρὸς τῆ εἰσόδῳ τοῦ σπλαιίου, ἐν ᾧ οἱ Ἅγιοι μακάριοι ἐπτά κεκοίμηται Παῖδες. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ λέπτος τοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενομένου Βασιλέως ἡμῶν, τὸ ταύτης ἀνακομισθὲν λείφανον ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συστάσῃ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Δαζάρου κατετέθη, ἐν ἣ ἔτησίαις καὶ ἡ Συναξίς αὐτῆς τελεῖται, καὶ ἐν τοῖς Κουράταρος πλησίον τοῦ Ταύρου.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὡδὴ Ζ.** Παῖδες Ἑβραίων.

**Ν**όσους ἐδίωξας ποικίλας, συνεργουτά σοι, τὸν Λόγον κεκτημένη· ᾧ παρίστασαι νῦν, βιώσα Μυροφόρε· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Μ**ὴν κατείδες πρὸ τῶν ἄλλων, τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστὸν ἐγγημερόμενον· κηπουρὸν δὲ αὐτὸν, ὑπέλαβας βιώσα· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**στησας ῥύμην τοῦ θανάτου, τὸν ἀθάνατον, Θεὸν ὡς συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα ἀγνή, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

**Ὡδὴ η΄.** Ἑπταπλασίως κάμινον.

**Λ**αμπροφανὴς ὁ βίος σου, ταῖς αὐγαῖς ἀστραπτόμενος, ᾧ Μαγδαληνῇ, τῶν ἐναρέτων πράξεων, τοῦ Ζείου κηρύγματος, τῆς πρὸς τὸ Ζεῖον νεύσεως, καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς πρὸς τὸν Κτίστην ἀγάπης, ᾧ μέλπεις σὺν Ἄγγελοις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Π**ρὸς τῷ Σταυρῷ παρίστασαι, καθορῶσα τὴν ἀδικον, ἐνόηξες σφαγὴν τοῦ ἑαυτὸν κενώσαντος, δι' ἄφατον ἔλεος· καὶ στεναγμοῖς καὶ δάκρυσι, περιαντλουμένη· Τί το ξένον

ἔβόας, Μαρία τοῦτο θάυμα; πῶς νεκροῦται καὶ θνήσκει, ὁ θάνατον νεκρώσας, ζωὴ ὑπάρχων φύσει;

**Θεοτοκίον.**

**Ὡ**ς τοῦ Θεοῦ Μητέρα σε, ὁμοφρόνως δοξάζομεν, καὶ τῶν ποιημάτων, υπερτέραν Πάναγνε· ἐν σοὶ γὰρ κατάρκημα, τὸ ἐξ Ἀδάμ ἠφάνισται· καὶ ἡ ἀπωσθεῖσα, ὠκειώθη ἀνθρώπων, οὐσία μελωδοῦσα· Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκασε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περιωθέντας· τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὡδὴ θ΄.** Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

**Π**ρὸς Ζείαν μετετέλης νῦν χαρμονῆν, Παράδεισον πρὸς πλάτος εὐρυχωρον, πρὸς νοητάς, καὶ ὑπεροσμίους διαμονάς, ὅπου Ὁσίαις τάγματα, ἦχος ἔθθα πέφυκε καθαρὸς, λαμπρὸς ἑορταζόμενος, Μαρία Μυροφόρε· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν.

**Ὁ**ὐδὲν προειμιήσω τῶν ἐπὶ γῆς, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀγαπήσεως· ἀλλὰ αὐτοῦ, μόνου τερωμένη ταῖς καλλοναῖς, καὶ ταῖς ἀμέσως πασεννε, ἐπιπεπομέναις μαρμαρυγαῖς, τοῖς ἴχνησι τοῖς τούτου, ἐβόας ἐπομένη· Σε μεγαλύνω Πολυέλεε.

**Θ**εώσεως τυχοῦσα Θεοποιού, καὶ χειμάζου τρυφῶσα τῆς χάριτος, καὶ ἀμοιβᾶς, πόνων δεχομένη Θεαρχικῶς, καὶ Ἀποστόλων τάγμασι, συναριθμουμένη Μαγδαληνῇ, Μαθήτρια τοῦ Λόγου, τῆς πόθῳ σε τιμῶντας, σαῖς ἰκεσίαις διαφυλάττε.

**Θεοτοκίον.**

**Ὡ**ς Μητὴρ τοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ψυχοφθῶρων παθῶν με διάσωσον· ὡς συμπαθῆς, λύσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς· ὡς ἀγαθὴ ἀγάθηνον, νῦν κεκακωμένην μου τὴν ψυχὴν, δαιμόνων ἐπηρεΐαις, Παθῆνς Θεοτόκε, ἵνα ὑμῶν τε τὴν πανεύσωσον.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς· κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέγονε, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διὸ σε Θεοτόκε, Ἄγγελων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσιν.



Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

**Μ**αρία κυριώνυμε, καὶ τοῦ Χριστοῦ Μητέρα, σὺν ταῖς λοιπαῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθένῳ Μαρίας, καὶ μόνη Θεομήτορι, ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυραθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυροφόρε, τῶν σέ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

### ΤΗ ΚΥ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά (\*).

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Α**θλητικῶν ἐξ αιμάτων, κρατήρα πλήσας πιφοῖς, ἰάσεις ἐπαρθεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκάς ὁ χριστομάρτυς, ἐν ὕψηλῳ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν· Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμούς χαριτῶν δρέψασθε.

**Τ**ῆς ἀθείας τὴν πλάνην, Σεία ἐνστάτει σου, πολυθείας ζῆλῳ, τῆς Τριάδος δυναμει, Φωκά Μάρτυς ἐκτρέψας, ζήρους ἀκμῆν, τοῦ πυρός τε τὴν ἐκκασίαν, καὶ νικητοῦς τῶν βασιάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

**Τ**οῦ ζωοδότου σὺ κηροῦ, Θεοῦ γενομένου, τράνων καθαίρετης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ Σείος ἀλλοφόρος· ὄθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνεσπερον ἔβης μαρμαρυγῆν, τοῦ Θεοῦ Φωκά μακάριε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

**Ε**κ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκά παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινώς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας· διὴ τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων

ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς, ὧφθης διαπούσιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ε**κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φυλάττει, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁς γενναῖον ἐν Μάρτυρον.

**Ὁ**ς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήτετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἄλλα δέομαι· Μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεύσον ἀναστήναι, συναιστῶν τούς προπάτορας.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ σύνθηες Στιχηλογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὐ ἡ Ἀκουστική.

Φωκάς ὁ φωστήρ, πᾶσιν ἐλάμπει χάριν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίσις Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Φ**ωτὸς σε τῆς Σεικῆς κατηύγασαν, ἀκτίνας ἔνδοξες, ὑπερφυοῦς προνοίας ἐξ ἀπῶν, τῶν ὀδῶν μακάριε· διὸ φωστήρ ὑπερλαμπρός, Φωκά ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

**Ὁ**ς φοινῆς ὑψιτενῆς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἔνδοξες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοσητόν· καὶ καρπούς τοὺς τῶν ἄθλων σε, πληθύνας κατεγλύκανας, πάντας μεθέξει τῶν Σαυμάτων σε.

**Κ**αθεῖλες τὰ τῶν ἡμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀσεότητος, τῆ μηχανῆ ἰδρῶν σου σοφέ· καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἀσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

**Α**φ' ὕψους τῆς ἀπονοίας ἐρέψας, νοὺν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων κατὰ Σελῶν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον.

**Γ**εννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος Σαυμάτου βροτοῖς· ὁ γεννηθεὶς δὲ Ἀχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἡχον ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δούς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Σ**υνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἰνεσον, καὶ ἀθείας φωνάς, Μάρτυς τῆ ἐστάσει συνεχίας.

(\*) Τὸ Χαίρομενος ἔχει σημεῖον Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Προπίου, Θεοφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναμνησθέντων κατὰ τὴν ΚΑ'. τοῦ παρόντος. Τὴν δὲ Ἀκολουσίαν τοῦ Ἁγίου Φωκά συνάπτει μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Μαγδαληνῆς (\*): διαφέρει ἕως ἡ ἀνακῆθαι πρὸς τὴν ἐκεί, ὅσον εἰς τὰ Προσόμοια, ὅσον καὶ εἰς τὴν Κανόνα, φέροντα τὸν Ἀκουστικὸν ταύτου· τὰ παρμαγίστη Φωκά τούτους ἄνευ πλείων ἰσασίς.

(\*) Ὁμοίως φέρονται καὶ Ὁρθρία τετυπωμένα κατὰ τὴν 15' καὶ 12'. ἐκατονταετηρίδα.

**Ο** πόθος σε τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς Τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀλλοῦντα ἠρίθηνσε.

**Φ**ωτίσας ταῖς ἀσραπαῖς, τῶν σῶν θαυμαμάτων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισι μάκαρ τῶν λόγων σε.

**Ω**ς χροάμασι φαινοῖς, ἱερῶσυνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱεροουργήσας. **Θεοτοκίον.**

**Ε**ρράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότειχεον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τῇ θεῖα φύσει συμπήλημεν.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Ε**υφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου  
• **Χ**ριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

**Κάθισμα, Ἦχος δ'. Τεχνὴ προκαταβε.**

**Θ**υσίαν ἀνάικμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτῶν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεοληπτε· ὄθεν ἐν ευφροσύνῃ, αὐλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θείαν, καὶ εὐσχημα ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως. **Θεοτοκίον.**

**Η** μόνη κυήσασα, τὸν Παῖτῆρα τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πανάγνε, ρύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ· στήσον με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτῶν ἐκδύσωσπούσα ἀεὶ, ὃν ἐσωμάτωσας.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Υ**φούμενος ὕψασας, τοὺς πεπτακότας ποτέ· ἐμε δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡ φῶς τῶν ὁμμάτων μου. Δέχου Υἱεὶ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέος Σταυρόν, τοὺς Ἡλούς, καὶ τὸν Σπάρρον, τὴν Λόγγην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας γυῖόν ἐβράβευσας.

**Ὤδη δ'. Ἐπαρθεῖνα σε ἰδοῦσα.**

**Σ**υσταλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύτως κραυγάζουσαν· Δέξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Τ**ὴ γεωθεῖς ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτευθῶν ἐνδόξῃ, ἐν σαρκὶ πορείαν, αὐλον δῖπνυσας, Φωκᾶ· ἔβην χάριτι, ἀγγελας ἐν σώματι πέφυκας.

**Η**κένωτος πηγὴ σε τοῦ Παρακλήτε, τῶν νοητῶν ἐπλήρωσε, καὶ θεῖων θαυμάτων, Ἱεράρχα ἐνδόξῃ, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀείρρυντον.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ς παράδοξα καὶ ἀρρήτα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἕνα καὶ παράδοξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠττάται πανάχαρτε.

**Ὤδη ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.**

**Π**ορήσας τὰ ἐχθροῦ, ὡ Φωκᾶ ὄχρωμάματα, δυνάμει τῇ τῶν θαυμάτων, τοὺς ρυθένοντας Κυρίῳ, ὡς σὺλα προσενηνοχας.

**Α**τοξέυματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων· αὐτοὺς δὲ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

**Σ**υνέβλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῇ ἐν-θεῷ δυνάμει, τῆς στερέρας σου ἀβλήσεως.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ανάτω οὐρανόσ, ευφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῇ· ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὐτῇ, ευφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

**Ὤδη ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.**

**Γ**λύος, καὶ βυθοῦ ἀβυσσότητος ἐνδόξῃ, τὴν σὴν ἀνεύλισσας ποιμνὴν· ἦν ἀποκαθάρας, υἱο-θεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

**Ν**έφεσιν, ὁ τιθεῖς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεσοδόρμα πορείᾳ, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφήανειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

**Ε**λθσας, συμπλοκᾶς τῆς τοῦ ψεύδους καὶ ἐθῆσας, ματαιορρήμονας γλώσσας, ταῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τῶν τῆς πίστεως λόγων ἐκλήρουξας.

**Θεοτοκίον.**

**Γ**νώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυητορ τῷ κόσμῳ, αἰεζῶν προξενον ἀσφαρῆσας, δεικνυμένης, ταῖς ἐν πίσει καὶ πόσῃ τιμῶσι σε.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνεσπῶς Κύριε, ἡ  
• **Ε**κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κειθαβαρμένη, τῷ δὲ οἴκῳ, ἐκ τῆς πλευράς σου ρεῖσαντι αἵματι.

**Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.**

**Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.**

**Ω**ς Ἀρχιερεῦς, προσφέρων Πάτερ θυσίας, μαρτυρήσας ἐνόμῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπ' Ἀγγέλων θαρσυνόμενος, καὶ τὸν θάνατον αἰρούμενος, καὶ παρὰν τοῖς βοῶσι σοι· Φωκᾶ, ἐλλέ μετ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

## Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά.

## Στίχοι.

Φῶς Κυρίου, ἐνόηξε Φωκά, φωτίσαν  
Σὴν καρδίαν, ἐδείξε φωτός δοχεῖον.

## Ἔτεροι εἰς τὴν Ἀνακομιδὴν.

Νέον κλωτῶν Ἰσραὴλ αἶρει νέος,  
Φωκά νεκρὸν φέρουσαν, ὡς ἄλλας πλάκας.

Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ Φωκά νεκρὸς ἀμφοκρο-  
μίσθη.

**Ο**ὗτος ἦν ἐπὶ Τραϊανῷ βασιλέως· προση-  
γῆεις δὲ Ἀφρικανῶν τὰ ἐπάσχω, καὶ ἐ-  
ρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ, θεολογῆτέ παρρησία, καὶ  
διδάσκει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἐπιχειρήσας  
δὲ ὁ Ἀφρικανὸς βλασφημεῖσαι εἰς τὸν Χριστὸν,  
καὶ τὸν Μάρτυρα κλωτῶσαι, σεισμοῦ ἐπιγενο-  
μένῃ, ἐξαίφνης καταπεσὼν μετὰ τῶν στρατιω-  
τῶν ἄπνους ἔκειτο· ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὁ Ἅγιος  
ἀνέστησε, δεηθείσης αὐτὸν τῆς αὐτοῦ γυναί-  
κός. Ἀγρεταί δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Τραϊανόν,  
καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, ζέεται κρημασθεὶς,  
καὶ εἰς ἄσβεστον ἐμβαλλεται, καὶ ἐν λουτρῷ  
σφοδρῶς ἐκκάνει καταλεισθεὶς, καὶ εὐξάμε-  
νος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου  
Γεζεκιήλ.

Στίχ. Ἰεζεκιήλ ἐβράϊζε κἀν πόλει,

Ἀδωναὶ, βλέπων σε, φάσκων Κυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων  
Ἀπολλωνίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων Ρα-  
βέννης· καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης· καὶ τῶν ἐν  
Καρϋπόδι ἑπτὰ Μαρτύρων· καὶ Ἀνάμνις  
τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν,  
ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέη-  
σον ἡμᾶς.

Ῥῶδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῃ, Ἀβραμιαῖοι.

**Κ**αθηλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σε πόθῳ  
Μάρτυς σοφῆ, πλήθη, φοβεράν βασάνων  
καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἰλκυσαν, ἐκ  
γενναϊότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ  
σχέσεως.

**Ἄ**ψτον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ  
ἑαυτοῦ, αἷμα, τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσ-  
φοράν, ἀντιδεδωκας καὶ ἐφαλλες· Εὐλογητός  
εἶ ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

**Α**'ποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γε-  
ρον, δεῖοι, τοῦ Χριστοῦ σε Ἄγγελοι Ἀθλη-  
τά, δι' αἴερος μετεκόμεζον, αὐτοῦ προσάγματι,  
ὡς τὸ πρὶν Ἀββακούμ συνιπτάμενον.

## Θεοτοκίον.

**Γ**δον οἱ Νόες, Θεογεννητὸρ ξένα τῷ τόκῳ  
σου· φύσιν, τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ  
χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἀφθαρτον, παλι-  
δρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ῥῶδὴ η. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

**Π**ρὸ ἀπαύστως ἔχων ἐν φυγῇ, τὸ τῆς ἀγά-  
πης Χριστοῦ, Φωκά μακάριε, τὸν δρόμον  
ἀσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν διὰ ἀθλήσεως· δι  
ἧς τυχῶν τοῦ ἐπετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βεάς·  
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.  
**Ε**βροῖ τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σε-  
βάσματα, καὶ σεσηγῆκας, τῆς ματαιό-  
τητος ἀπάσαι, αἱ διπλοαὶ καὶ τὸ ψεῦδος αὐ-  
τῶν, ἠλέγηθη γνώσει ἀληθείᾳ, τῶν Ἀθλοφόρων  
Χριστοῦ, κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐν-  
υπόστατον.

**Γ**σχὺν ἀπροσημάχτην Φωκά, περιζωσάμε-  
νος, Ἅγιον Πνεύματος, ἀκαταγωνιστον ἐν-  
στασιν, καὶ ἀνδρείαν ἀπεριτρεπτον, προπολε-  
μῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμνῆς ἐνδεδείξαι· καὶ  
νικήσας, σὺν τοῖς Ἄγγελοις ὑμνεῖς τὸν τῶν  
ὄλων Θεόν.

**Χ**άριν δεῖαν ἄφθονον Χριστός, σοὶ ἐδωρή-  
σατο, Φωκά αἰδίμει, τοῖς ἐξαιτούσι σε  
ἀπασί, καταλήθως παρεχόμενον, τὰς τῶν  
Θαυμάτων δωρεάς, ἀπαύστως κράξαι·ν Εὐ-  
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

## Θεοτοκίον.

**Ο**'φύσει ἀπρόσιτος παντὶ, Υἱὸς καὶ Λόγος  
Θεοῦ, ἐν σοὶ σπικνώσας Ἀγνή, καὶ ἐνδυ-  
σάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγ-  
χνος, ὤβη ἐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστρά-  
φη ἡμῖν· διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῶν σε ὑμνώ  
καὶ τιμῶ καὶ αἰνῶ.

## Ὁ Εἰσμός.

**Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χά-  
ματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ  
δύναμιν ἐβόεσεν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ  
εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες Εὐ-  
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥῶδὴ θ. Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρους.

**Α**ρμα ὡς πυρίμορρον ἔχων, τὰς φωτοφό-  
ρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγῶνων δι-  
φρεῖαν, πρὸς οὐράνιους ἀνέπτυς Ὅσιε, μονὰς ἐν  
αἰς κατέπαντας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

**Ρ**ύσει τῆς ἐνβίου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῆ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων φυγὰς καθήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἐδειξας, ἐνθῶν ἔργων διαπίστεως.

**Τ**δες τῆν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην Θεωρίαν, ἐν τῆ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθουμένου ἀγνωσθέντου Χριστοῦ· καὶ φθάσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀ-  
θλήσεων.

**Ν**ῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτρίζομενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημούντων αὐτὸν δυσώπησον, τοῦ μετασχέειν τῆς κρείττονος, τοῦτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος. **Θεοδοκίον.**

**Υ**μῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν· σὺ γὰρ φωτισμός τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμῶντων Δέσποινα, καὶ ἀνυμνούντων πάντων δούλων σου. **Ὁ Εἰρμός.**

**Α**ίθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαζεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτίμηθι, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

**Κεκοσμοτελειάριον.** Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῶν πτωχῶν προσπάσις, σὺ ἀνεδείχθης Θεόφρου, Πάτερ, καὶ στήλη ἀρετῶν· διὸ μνημόνευε πάντων, Φωκᾶ, τῶν σὲ ἀνυμνούντων. **Θεοδοκίον.**

**Ὀ** γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἑλιθόμενων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστατίς, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντίλαβου μου καὶ ρύσαι, τῶν αἰώνων βασιάνων.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρίου, καὶ Ἀπόλυσις.**

### Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

**Ἦχος δ'.** Ἐδακας σημειώσωιν.

**Θ**εῖαις ἐπιγνώσεσι, τὴν καθαρὰν σου διάνοιαν, καταυγᾶσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦτά σε, βαθυτάτου σκοτός, ἥλιος ὑπάργων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνα Σεομακάριστε· ἐντεύθειν τὰ σεδάσματα, τῆς

πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερώς ἐξεκόνισας.

**Π**όνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνα ἀπόλαυσιν· ἔθα γενομένη, καθαραίσαμένη, οἶα περ ὑμῆρη ἐλεκτή, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τοῦ μνημότυνον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρουσιν.

**Ὡ**ς περ ὠραίσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιτελλούσα, πορφυρᾶν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαυμένην, Μάρτυς ἐνεδύσῃ· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμέναις Θεαῖς λαμπρότησι, Χριστίνα νῦν παρίστασαι, περιχαρῶς τῆς ζωῆσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένῶσι καὶ Μάρτυσι.

**Δόξα, Ἦχος β'. Ανατολίῳ.**

**Ὡ**ς ἀλάδαστρον μύσου, τὸ αἶμα σου προσε-  
νῆνογας, τῷ σπῆ νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνα Μάρτυς ἀλληγορεῖ ἀτήτητε· ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας, στέφος ἀφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγατε· ὄθεν τὸν θανάτου τοῖς δῆγμασι τῶν ἰσθλῶν ὄρεων, τῷ ῥήματι σου ζῶντα ἠγειρας, τῆ ἐπιλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ οὐραγίην Θαλάμῳ σε καθέξισεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάλητροπος, καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.**

**Δ**ιάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε· ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρόηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

**Ἡ Σαυροθεοδοκίον.** Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

**Π**όνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῆ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, γαυρώσει ἄχραντε, ἔσπενες δακρύουσα, καὶ ὀλοῦζουσα· Οἰμοί, Τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις; πάντα θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς. Ὅσον, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴδωον ἡμῖν τοῦτον ἀτέργασθαι.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.**

**Δόξα, Ἦχος β'. Γεωργίῳ.**

**Τ**ῆ χριστωνύμῳ σου κλήσει, τὴν πράξιν κα-  
τάλληλον ἐδειξας ὡς ἀληθῶς, τῆ παρθενικῆ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στερήροις, ἐπερόστραφας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος,

τῆ οὐρανίᾳ προσηνέχθης τραπέζῃ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορείαις, εἰς αἰῶνας συνηδομένη· μετ' ὧν αἰτῆσαι Χριστίνα φερώ-  
νυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔξυλου σε.

**Χ**αίροις, ἢν εἰώρακε ποτέ, πύλιν κελκισμένην ὁ βλέπων, Θεῶν ἐν Πνεύματι, μόνος ἢν διῶδενσε πάντων ὁ αἴτιος· Χαίρει ἔσχρον ἄκουσμα, παράδοξον θαῦμα· Χαίρει στάμνε πάγχρυσε, τὸ μάννα φέρουσα· Σκέπη, καὶ ἀντιληψίς πάντων, τῶν Χριστιανῶν χαίρει μόνη, κραταῖον προσφύγιον τῶν δούλων σου.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Β**ότρου, τὸν παμπεπερον ἀγνήν, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυφοφόρησας, ξύλῳ ὡς εἰώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἠλάλαξες, καὶ ἐκράξες· Τέκνον, γλυκύος ἐναπόσταζον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα, τῶν παθῶν, εὐεργετή, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγχίαν ἐνδεικνύμενος.

**Απολυτίκιον, Ἦχος δ'.**

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνῆλη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήγου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ σε μέλω τὴν ἐπαίνυμον Κόρη· Ἰωσήφ.

Ὦση ἁ. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγράν διδοεύσας.

**Χ**αίροις ἀθληφόρος πανευκλεής, ἡ Μάρτυς ἐφθείσα, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, Χριστίνα καὶ πᾶσαν ἐλλιπούσα, πατρῶαν πλάνην καὶ ἀσεβείαν.

**Ρ**αγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν, Κόρης ἀθληφόρου, καθορώντες τὸν δυσμενῆ, αἰών τῆ Σωτῆρι δῶμεν πάντες, τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

**Ι**δεῖν τοῦ Νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὄραϊον, ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὄθεν Ζεῖσις ἄβλιος Ἀθληφόρος, περιφανῶς σεαυτὴν καθωραΐσας.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**υελάδες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα, καὶ ὑπόστασιν τῇ ἐκ σου· ὃν ἐπιποθήσασα Χριστίνα, τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Luglio.

46

**Ὦδή γ'.** Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.  
**Τ**είνασα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἐνδοξε, εἰς οὐρανόν, διὰ τῶν κτισμάτων, τὸν σὸν Κτίστην ἐπέγνωκας.

**Ο**ἴλον ἀναφαίρετον, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἔσχηκας, πίστιν σεμνή· ὄθεν τὴν παρτίαν, τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

**Υ**μνον χαριστήριον, τῷ ποιητῇ Χριστῷ ἐμελιπες, ξύλῳ δεινώς, Μάρτυς προσδε-  
Ζεῖσα, καὶ ξεσμούς ὑποφέρουσα.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**τῆσόν μου τὸν τόραχον, τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα· καῖσον ψυχῆς, πᾶσαν ἀ-  
Συμίαν, τὸν Χριστὸν ἡ κησάσα.

**Ὁ Εἰρῶς.**

**Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τὸν προστρεχόντων  
• σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τὸν ἐσκοτι-  
• σμένω, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

**Κάθισμα, Ἦχος ἁ.** Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

**Τ**ὸ αἷμά σου σεμνή, ὡς ἀλάδαστρον μύρου, ἐνήνοχας Χριστῷ, τῷ νυμφίῳ σου πόθῳ· ἀντάμειψιν δὲ ἐθληρας, παθ' αὐτοῦ ἀξιάγα-  
στε, στέφος ἀφθαρτον, καὶ ἰαμάτων τὴν χά-  
ριν, πᾶσαν φάλαγγα, ἀποσοδοῦσα δαιμόνων,  
δυνάμει τοῦ Πνεύματος. **Θεοτοκίον.**

**Ε**λπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀ-  
παύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶ Δυναμίσει,  
δοῦναι ἀφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, καὶ ὁδο-  
ῶσαι, βίου τοῖς πόθῳ καὶ πίστει, αἰεὶ σε δο-  
ξάζουσιν.

**Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

**Ἡ** ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμέ-  
να, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὄρῶσα,  
θρηνηδοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάξουσα·  
Πᾶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου,  
συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεῆ  
ὑπεράγαθῃ;

**Ὦδή δ'.** Εἰσακήκοα Κύριε.

**Ε**νετρώφας ταῖς μαστίξι, Ζεῖσις ἠδομένη  
Μάρτυς χριστῶνυμε, θεωρίας τοῦ Νυμ-  
φίου σου, καὶ αὐτοῦ τὸ κάλλι ἀτενίζουσα.

**Μ**ἡ ἐνέγκω σου, τὸν πόθον σου, τὸν πρὸς τὸν  
Χριστὸν Χριστίνα ὁ δεῖλαιος, σὸς πατὴρ  
καὶ ἀθεώτατος, αἰκισμούς βασάνων ἐπηπέ-  
λει σοι.

**Ε**κλήθησεν ὀπίσω σε, πόθῳ τετραμένη σῆς  
ἀγαπήσεως· νικηφόρον με ἀνάδειξεν, ἐν  
τῷ πάσχῃν Μάρτυς ἀνεκρανγάζες.

## Θεοτοκίον.

**Π**ροφητῶν σε ὁ ἐνδοξός, πάλαι Ἡσαίας  
ράβδον ἀνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν  
Κύριον, Θεοτόκε Μήτηρ ἀειπαύσθηνε.

*Ὠδὴ ε΄.* Ὁρθρίζοντες βοᾶμέν σοι Κύριε.

**Ω**ς ἀγγέλον ἐν σώματι Μάρτυς γεγεννημέ-  
νην, οὐράνιοι Ἄγγελοι, τροφῇ Ἀγγέλων  
σε ἔτρεφον.

**Τ**ὴν πέτραν τῆς ζωῆς οὐκ ἠρόησα, Χριστί-  
να· ἔθεν, πέτρα σε προσδῆσαντες, ἐχθροὶ  
τοῖς ὕδασι ἐρύψαν.

**Η**ρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὡς περ  
τρυγῶν, πτεροῖς Θεοῦ Πνεύματος, καὶ  
πρὸς τὸν Κτίστην κατέπαυσας.

## Θεοτοκίον.

**Ν**εκρὸν τῆ ἀμαρτία γενόμενον, ζῶσόν με,  
ζῶν ἀναμάρτητον, ἀγνή Παρθένε κη-  
σασα.

*Ὠδὴ ς΄.* Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

**Ε**θέληθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία, γλυκυ-  
τάτου ἔραστοῦ Ἀθληφόρε· καὶ εἰς ὄσμην,  
τῶν αὐτοῦ παθημάτων, ἀναδραμοῦσα ἐκρά-  
γαξες· Φλέγομαι, τῷ πῶλῳ σου Παυδοσιλεύ,  
καὶ ἀγάπη τῆ σῆ σφαγιάζομαι.

**Π**ατέρα σε τὸν οὐράνιον Μάρτυς, ὁ γεννή-  
τωρ κατιδὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν, ἐ-  
πεδειξάτο γνῶμην, καὶ πολυτροπῶ κολάσει  
ὑπέβαλε· τοῦς ὄρους γὰρ ὁ δυσσεβῆς, τῆς οἰ-  
κείας ἠγόησε φύσεως.

**Ω**ς κρίνον ταῖς τῶν Μαρτύρων κολάσει,  
ὡς ἡδύπνοον ἐξηγήσας ῥόδον, μυρεφικὴν,  
ἀποστάξασα χάριν, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρ-  
δίας ἐμύρσας, Χριστῶνυμε Μάρτυς σεμνή,  
τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε. *Θεοτοκίον.*

**Ν**οσῶσαντες θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου  
σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προ-  
κατήγγειλαν· Ζεῖω, καταλαμπόμενοι πόρρωθεν  
Πνεύματι, Μήτέρα σε παναληθῆ, τοῦ Δεσπό-  
του τῶν ὄλων γενήσεσθαί. *Ὁ Εἰμός.*

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ  
» ἀπαγγελῶ με τὰς ἑλίψεις· ὅτι κακῶν,  
» ἡ ψυχῇ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῇ με τῷ Ἄδῃ  
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθο-  
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

*Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.* Ὁ ὕψωθεῖς.

**Φ**ωτοειδῆς περιστερὰ ἐγνωρίσθης, ἔχουσα  
πτέρυγας χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος, τῶν  
οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σεμνή· ἔθεν σε  
τὴν ἐνδοξόν, ἑορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίστει προ-

κυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν Στήκην, ἐξ ἧς  
πηγάζει πᾶσι ἀληθῶς, ἴαμα Ζεῖον, ψυχῆς τε  
καὶ σώματος.

## Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας  
Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

## Στίχοι.

Τὴν Χριστινὰ ἦνωσε Χριστῷ νυμφίῳ,  
Νύμφην ἀμωμῶν, αἷμα τοῦ μαρτυρίου.

Εἰκάδι βλήτο τετάρτη Χριστίνα ὀξέσι  
πέλταις.

**Α**ὕτη ἦν ἐκ πόλεως Τύρου, Οὐρβανοῦ τινος  
στρατηλάτου θυγάτηρ. Ὁς ἐν πύργῳ  
ὑψηλῷ ταύτην ἀναγαγὼν, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ  
Θεοῦς, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ ἐξ ἄλλης  
τιμίας κατασκευασθέντας, ὕλης, ἐν αὐτῷ διαι-  
τάσσει αὐτὴν διαρίσασα, καὶ ἑσπῶσι τοῖς εἰ-  
δώλοις προσπρέειν· ἡ δὲ ταῦτα συντρίψασα,  
τοῖς πένησι διαδεδῶκε. Δι' οὖν ταῦτα, πάσαις  
τιμωρίαις ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται, καὶ  
ἐν φυλακῇ τίθεται· ἐνθα ἄσιτος προσμαρτερή-  
σασα, ἀγγελικῆς μεταλαμβάνει τροφῆς· καὶ τὰ  
ἐκ τῶν πληγῶν ἔληκθ' ἀραπέυεται. Εἴτα ἐν  
Σαλασσῇ βάλλεται, καὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίου τὸ  
Ζεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ ὑπὸ Θεοῦ Ἀγ-  
γέλου τῇ χερσὶ ἐκτίθεται. Ἐπειτα γνωσθεῖσα  
ζῆν, εἰς φουρᾶν καταλλεῖται, τοῦ πατρὸς  
αὐτῆς τοῦτο προσταξάντος· ὅς αὐτῇ τῇ νυκτὶ  
ἐκρήγνυται τῆς ζωῆς.

Δίωκος δὲ τινος τὴν ἀοχὴν ἀντ' αὐτοῦ εἰλη-  
φότος, εἰς ἐξετάσειν ἄγει τὴν Μάρτυρα ὁ ἀλιτή-  
ριος. Ἡ δὲ τὸν Χριστὸν κηρῶσασα, σφοδρῶς  
αἰκίζεται· καὶ παράδοξά τελέσασα, ἐξεκλέ-  
σασα πρὸς τὴν πίστιν ἀνδρῶν χιλιάδας τρεῖς.  
Μετὰ δὲ τὸν Δίωνα, Ἰουλιανός τις τὴν ἡγεμο-  
νεῖαν ἐδέξασα, καὶ κχιμῶν πυρὸς ὑποβάλλει  
αὐτὴν· καὶ ἀφλεκτὸν φυλαχθεῖσαν, ἐπετοῖς  
ἰοδόλοις καταδικάζει, καὶ τοὺς μασθοὺς ἐκ-  
τμηθῆναι κελεύει, ἐξ ὧν, ἀντὶ αἵματος, γάλα  
ρῆναι φασί· καὶ τὴν γλώτταν ἐκτμηθῆναι  
κελεύει. Καὶ τελευταῖον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν,  
πέλταις βληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.  
Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις προσεβίαις, ὁ Θεός ἐλέησον  
ἡμᾶς.

*Ὠδὴ ζ΄.* Παιδες Ἐβραίων.

**Υ**μνον τῷ πάντων εὐεργετῇ, τῷ παρλι-  
ζοντι πυρὶ προσομιλοῦσα, ἀνεβόας τῷ

σὴν, ὁρροίζοντι καρδίαν· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Μ**όνυ Θεοῦ τυχεῖν ποθοῦσα, οὐκ ἐφρόντισας μελῶν φλογιζομένων, οὐκ ἠρήσῃς Χριστὸν, παρθένε μελωδοῦσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο**μβροῖς αἱμάτων σου τὰ ρεῖθρα, ἀπεξήρανας τῆς εἰδωλομανίας· ἐπομβροῖξες δὲ νῦν, ἰάσεων πελάγη, Παρθενομάρτυς παύουσα, τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων. **Θεοτοκίον.**

**Ν**όμους Παρθένε ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῆ Ζεῖα σου συλλήψεις, ὑπὲρ φύσιν Θεοῦ, ἐκύησας βοῶσα· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ὤδὴ ἡ.** Ἑπταπλασίως κάμινον.

**Κ**υμαινομένην Θάλασσαν, πειρασμῶν καὶ κολάσεων, Ζεῖα κυβερνήσει, ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄψιν βυθίσασα, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς βυθῶ· ἔθεν Παραδείσου, τοὺς ἀκλύστους λιμένας, κατέλαβες βοῶσα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ο**ψιν δεῖνὸν ἐνέκρωσας, ζωτικὸς ἀγωνίαισι, καὶ τῶν προσευχῶν σου, ἐπωδαῖς ἀνήμερα, Σηρία ἐκοίμισας, καὶ τῆς ἐκ τούτων βλαβῆς ἐκτός, εὐμενας τῷ Κτίστῃ, μελωδοῦσα Χριστίνα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ρ**ῆματι ζῶντι ἡγείρας, τὸν θάνατον τοῖς ὀνημασί, Μάρτυς ἀθληφόρε, ἰσόδωλον ὄφρων· Χριστὸς γὰρ τὸν θάνατον, καταπατήσας Ζεῖα ταρῆ, σοῦ τῶν προσευχῶν, καθυπακούει Χριστίνα· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Η**κραταία βοήθεια, τῶν πιστῶν Ἀειπάρονε, ρῦσαι με τῆς πλάνης, τοῦ δόλιου δράκοντος, δεινὰς πολεμοῦντός με, καὶ ταπεινώσαι σπεύδοντας· σὺ γὰρ ἀπλάνης, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων, ὑπάρχεις ὁδηγία, τῶν βοῶντων ἀπαύστως· Λαὸς ὑπερψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ὁ Εἰμός.**

**Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἔκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισηβέντας· τούτους ἰδὼν, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

**Ὤδὴ ὁ.** Κυρίως Θεοτόκον.

**Γ**οῦν κατηζήτησες, κατηγλαίσμενη, καὶ μαρτυρίῳ στολαῖς ἐξαστραπτουσα, τὸν σὸν Νυμφίον Χριστίνα, Μάρτυς πολυάβλε.

**Ω**ραῖόν σου τὸ κάλλος· ὅπερ ἀγαπήσας, ὁ ὑπὲρ πάντας κάλλιε Χριστός, ἐπούρανίαν θαλάμῳ, σὲ κατηζῶσα.

**Σ**υνήφης Ἀσωμάτων, ἐνόθεε χορειαίς, καὶ Ἀθλητῶν ὀμηγύριε συντέταξαι, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τὸν Πανοικτήριμον.

**Η**λίκ λαμπροτέρα, ὤφθη σα ἡ μνήμη, μαρτυρίας χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Χριστίνα, καταφαιδρύνουσα.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ιλὰγaths Παρθένε, τὴν κεκοσμημένην, ταῖς ἀμαρτίαις ψυχῆν μου ἀγάθυνον, καὶ αἰωνίου φλογός με, ρῦσαι πρεσβείαις σου.

**Ὁ Εἰμός.**

**Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὀμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσώματοις χορειαίς, σὲ μεγαλύνοντες.

**Ἐξαποστειλῆριον.** Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.  
**Ω**ς εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Θεοτότου σε σκευῶς, Χριστίνα χρηματούσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπήραξας γὰρ ὡς ἀληθῶς, τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἰατῆρ τε θαφιλῆς, ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφεισι τοῖς νηπίοις.

**Θεοτοκίον.**

**Γ**εραῖρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἰ τῶαεις· χάραξ γὰρ τὰ ἐπίγεμα, σὺ πεπληρωμένη μόνῃ· διὸ σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογούντες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἀπεκύησας Ἀγνή, ὡς ὄρθρος ἔξακατέylan.

**Εἰς τοὺς Αἶνας, φάλλομεν Στιχηρὰ ἰδίόμελα δ.**  
**Ἦχος δ.** Βυζαντινῶν.

**Δ**οξάζομεν σε Χοιρῆ, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου φιλόνηλοπε· Τύραννον οὐκ ἔπτοήθησαν· τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἴσχυσαν δὲ ὀπίσω σου ελθεῖν· εἰς ὀσμην μύρον σε ἔδοραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Ὁ Αἰμός.**

**Ο**λβον λιποῦσα πατριῶν, Χριστὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν εὐρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐράνιον· καὶ τῆ παντευχία περιπεφραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὄπλῳ τοῦ

Σταυρού κατεπάτησε τὸν τύραννον· ὄθεν ἄγγελοι τοὺς ἀγῶνας, θαυμάζοντες ἔλεγον· Πέπτωκεν ὁ ἐχθρός, ὑπὸ γυναικὸς ἠττηθείς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρτυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύει ἄς Θεός, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

**Ε**'θαυματούργησε Χριστέ, τοῦ Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν ἀγῶνα ἠγωνίσαστο· ὄθεν τὸ ἀσθενές τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη, γενναίως ἀνέστη κατὰ τῶν τυράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης κομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

**Σ**ταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον, Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θύρον, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας ἀνδρείως· τῶν δαιμονίων τὰς πανουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν κεφαλὴν δὲ τιμηθεῖσα, χορευεῖς ἐν Χριστῷ, αἰδωλεῖπτος πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦγος πλ. α'.

**Τ**ῆ παρθενικῆ σου Σελήθεις ὠραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστός, ὡς ἀμώμητον σε νύμφην ἐαυτῷ ἠρώδαστο, συναφεία ἀκηράτω. Ἐν γὰρ τῷ Σελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήττητον ἐδείξεν· ἐγκατεργήσασαν δὲ αἰκίας πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δισσώς σε κατέστησε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασιλίσσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν ὑμνήσασαν, Παρθενομάρτυς Χριστοῦνυμ· τοῖς ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Μ**ακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγητον προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις, ἀσηπτικῶν.

**Α**ύρον, ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τιμὴν, τὸ περιδούλον καὶ ἀχραντὸν αἷμά σου, Χριστέ μου, ὁ πάντας Σέλων, τῆς σωτηρίας τυχεῖν, κατεδέξω δοῦναι, ἀναμάρτητε. Διὸ περ ὀρώσά σε, προσηλωμένον ἡ Μητὴρ σε, ὀδυρμένη, παρσίας κατεξαινετο· Τέκνον, λέγουσα, ὁ ἀμώμος ὁ πανάμωμος, κόσμον ὁ Σέλων ρύσασθαι, τιμῆ σα

Λίματι, ἐξ ὀφθαλμῶν μου πᾶς ἔδυσ, Σῶτερ ὁ αὐτός ἤλιος· ὁ πάσι παρέχων, φωτισμὸν καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στείχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦγος α'. Κυπριανοῦ.

**Μ**ετὰ τῶν ἀνὰ Ταγματῶν συντηρηθῆνης ἐνδόξω, κόσμον λιπούσα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, Χριστίνα πανεύφημη, αἰτούσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Α**'μαρτῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ Ἐλιθεμένην στεναγμῶν μὴ παρορώσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθέने.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

**Ρ**ωμαῖα διήλθεν, ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένης ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἐδίβησε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν εὐπὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ἄς πάλαι Συμεῶν μοι προσήρσεν. Ἀλλὰ ἀναστήθι, καὶ συνδόξασον ἀθανάτατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθετος, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζῆτει Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀλεξμεδρίου.

## Τῆ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρός τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

## ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ.

**Ε**ἴαν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τὸ Σελῆματ' Ἐσπίρας μετὰ τὴν συνήθ' Στιχηλοῖαν τοῦ Μακάριοι' ἄνθρ, φέλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῆς Ἁγίας δ'. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, τὸ α', τοῦ Ἦγου. Ἐισόδοτος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἐναγνώματα τῆς Ἁγίας — Εἰς τὸν Στείχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, καὶ Ἀπόλυσις.

(\*) Τὴ Χειρῶνταρον αὐτὸ ἔτερον ἔχει ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, εἰρη τρεῖς Προσκύματα, (διὰφορα καὶ αὐτὰ πρὸς τὰ ἐναγῶνα) καὶ εἰς τὸν Ἐσπερινὸν δύο Δεστικά, καὶ τὸν ἐναγῶνα Κανόνα. Συνάπτει δὲ μετὰ τοῦ τούτου καὶ ἕτερον Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου γυναικίον Ὀλοκαυθῶδες καὶ Εὐραχίας, τοῦ ἀναπερμένου ἐν τῇ τοῦ Νικηταίου Συναξαριστῇ. Ὅ ἐν εἰς αὐτὰς Κανὸν φερεῖ Ἀνακρητικὰ. Σεμναὶς γυναιξὶ σεμνὸν ἐξέδο μῆλος. Ἰωάννη.



Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριῳδικὸν Κανόνα, ἡ Ἀπὸ τῆς Ἁγίας. Ἐἴτα τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὸ Ψαλτήριον καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα· ἀντὶ δὲ τῶν Θεοκρίτων, τὰ τῆς Ἁγίας. Τὰ Ἐυλογητάρια, ἡ Ὑμνοί, οἱ Ἀναθήμι, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦγου. Ὁ Κανὼν, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἁγίας. Ἀπὸ Ὑψώδης, Κύλισμα τῆς Ἁγίας. Ἀρ' ἔλας, Κωνσταντίνου καὶ Οὐλας τῆς Ὀκτωήγου. Ἄ Καταστάσαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τῶν. Ἐξαποστειλῶν Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἁγίας. Ἐξ ἑσ τοῦ Λύου, Ἀναστάσιμος ὁ καὶ τῆς Ἁγίας ὁ. Δέξαι, τὸ Ἑσθὶνόν. Καὶ νῦν, Ἐπριευσθημένην. Δοξολογία Μεγάλη. Τροπάρην, Σήμερον σωτηρία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαριστοὶ ἀμωτέρων, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, κτλ.

## Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγαμάτων.

**Μ**νήμη τελούντες Δικαίων, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν φαιδρῶν καὶ ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύστως, ᾠδαῖς μυστικαῖς, τὸν οἰκτίριμονα Κύριον, τὸν ἀναδείξαντα τούτους ἐκ τῆν ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς προσευτάς.

**Η** πρῶην ἀγῶνος στείρα, ἡ ἐκδαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σήμερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἐκείθεν, αἰτούσα Χριστῶν, τοῦ δωρηθῆναι παισμάτων τὸν ἴλασμόν, τοῖς ἐν πίστει ἐνυμνοῦσιν αὐτόν.

**Μ**νήμη Δικαίων τελούντες, σὲ ἐνυμνοῦμεν Χριστῆ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκίσεως, πρὸς ἀληκτον καὶ Ζεϊαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπύως ὑπερφωῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρὸς.

Ἔτερα Προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ παραδόξου Ζαύματος.

**Τ**ὸς φωταυγῆς πανήγυρις, ἡ φαιδρὰ ἡμέρα, καὶ κομποχαρμόσυνος, ἡ κοιμησις ἡ σεπτῆ, καὶ ἀξίεπαινος, τῆς Ἄννης τῆς εὐκλεοῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κησάσα, ἡ ἔμφυχος κισωτός, ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρᾶς ἡ πρόξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

**Ὁ** τοῦ παραδόξου Ζαύματος· ἡ ζωῆς τὴν ὀπιγῆν, Ζαυμαστῶς κησάσα, τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὐλογημένην Ἀγνήν, μεθίσταται ἐκ ζωῆς, τῆς ἐπικλήρω πρὸς τὴν ἀτελευτήτων, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεῖς, γῆθεν ἀρβείσα πρὸς τὰ οὐράνια, συν-

ευφραϊνομένη δῆμοις, τῶν Ἀγγέλων σήμερον· ἡς περ νῦν τὴν ἀγίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

**Σ**ήμερον φαιδρὰν πανήγυριν, τῶν πιστῶν χοροῖαι, τῆ σεπτῆ κοιμησίης σου, τελούμεν πανευλαβῶς, ἐν Θεῷ Πνευματι· ἐρέσθηκε γὰρ ἡμῖν, τῶν ἱαμάτων ἀστράπτουσα χάριτας· ἡ φλέγουσα πονηρά, ἐναερίων πνευμάτων συστήματα· καὶ φωταγωγούσα φρένας, τῶν πιστῶς ὑμνούνην σου, ἀξιάγαστε Ἄννα, τὴν σεβάσμιον μετᾶσταϊν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

**Ο**ἱ ἐξ ἀκαρπῶν λαγῶν, ῥάβδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαστήσαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός· τὸ ζευγος τὸ ἀμωμον, ἡ ξυωρίς ἡ ἀγία, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· αὐτοὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανίους σκηνάς, σὺν τῶν αὐτῶν Θυγατρὶ, ὑπεραρχάντω Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσβείαν ποιούμενοι. Οὐς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνούνητες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς Θεοπαίδος καὶ πανάγνης Μαρίας, Προπάτορες Χριστοῦ χρηματίσαντες, προσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν· Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Δ**ίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ <sup>Κεφ. Ε'. 15.</sup>μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασιλείου τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλοῦς ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ θεῖα σκεπάσει αὐτοῦς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Δίψεται πανοπλία, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, δσιότητα· ὅσυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργανον εἰς βομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου, θυμοῦ πλήρεις, ριφήσονται χάλαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀνστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτοῦς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρεφεί τρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· <sup>Κεφ. Ε'. 1.</sup>

ράβητε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κρᾶτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Κεφ. Γ. 4.** **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰσότη. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλη εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπειράσεν αὐτούς, καὶ εὖσεν αὐτούς ἀξίως ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν γυνεωτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκαύτωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Βρισνοὺς ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποθήτως ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Κεφ. Δ. 7.** **Δ**ικαίος, ἐὰν φράση τελευτήσῃ, ἐν ἀνακαύσει εἶται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πύλοχρονίον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μέμετροται. Πολυὰ δὲ ἐστὶ, φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκλήιδωτος. Ευάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μετὰ ἀκατωτῶν, μετετέθη. Ἠρότην, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὀσμ-βασμός ἐπιθυμίας μεταλλεῖ νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ Θεῖος ἐπὶ δεικνῶν τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λατίν. Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

**Τ**ὴν ὑπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας παιδοῦς· τῆς γεννησάσα, σήμερον ἐκ γῆς· μεθίσταται, Ἄννα ἡ παρθεύτρια. Δεῦτε οὖν φιλέσοιτο καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἀψυμάτων ἄληθ ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακραξόμεν· Σά-

φρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσα· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθήλασας· καὶ γὰρ αὐτὴ τεκοῦσα ἀσπίρις τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἤξιωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μετὰ τῆσας πρὸς ἄληκτον καὶ Θεῖαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκίην καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐτῇ προσεύξειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἦχος β΄.

**Δ**εῦτε φιλοπάρονοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἐροτάσωμεν Ἄννης τῆς σεβάσιμον καίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῆς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεοτάϊδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Αὐτρωτῆς, ὁ φωτίζων, καὶ ἀγιαζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

**Τ**ίς ὁ δῆμος τῶν συναχρισθέντων· παραγίνεται ἐν τῷ πανσέπῳ Ναῶ, τῶν Προπατόρων ευλαβῶς, Συγχάρητε, κραυγάζοντες, μερόσῳ γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεφῶσα καὶ ἡμῖν αἰτούσα, τοῦ δοθῆναι ἰλασμόν, τοῖς πιστεῖ τελοῦσι ταύτης τὴν κοίμησιν. Ἦχος δ΄.

**Δ**εῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην παιδοῦς ἐροτάσωμεν, Ἰσακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκεν ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτήρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακραξόμεν· Ζεῦρος ἀγιδέκτον, ζυνοῖς ἅγια καὶ Θεοτίμιτε, τὸν ἐκ τῆς ὀσσοῦς ὑμῶν ἀνατείλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεητήνηαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α΄.

**Ω** μακαρία θυάς, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐδλαστήσατο. Ὅντως μακάριοι εἰ Ἰσακείμ, τοιαύτης παιδοῦς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐδλάτησα. Μακάριοι οἱ μαστοὶ, οἷς ἐθήλασας τὴν γαλακτοτροφῆσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀλγῶν.

**Χ**αίροις ἡ νοστή χειλιῶν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῶν ἡ γνωρίσασα, ἀμέμπας, ἐν σωφροσύνῃ βιωσαμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τῆ

κειμηλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκου τὴν ἀμωμον· Ἄνωσά τιμία, ἡ κνήσασα δάμαλα, τὸν ἐξαιρόντα, ἀμὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπειραν-  
δρον. Ἄνω Προμητορ Κυρίου, τοῦ σέ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ἐν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς φυ-  
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

**Στίχ.** Ἀγαλλιᾶσθε Δίκαιον ἐν Κυρίῳ.

**Χ**αίροις πεποθημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀ-  
γίοτκτος λάμψσει, τοῦ νόμου, δυάς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ Σεῖα χάριτι με-  
θαρούσασα, Χριστόν τὴν τεκούσαν, τὸν ἀρχη-  
γὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν, αὐτοῖς τεκόντες, Ἰωακείμ  
ὁ Σεόληπτος, καὶ ἡ ἔνθεος, Ἄνω ἡ πανσε-  
βάσιμος· λύχνη οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν  
θεοῦ οἱ εὐνηνόντες τὴν χάριν, τὴν  
Θεοτόκου τὴν ἀγχαντοῦ· μετ' ἧς δυσωπεῖτε,  
ταῖς φυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

**Στ.** Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

**Χ**αίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν Σεόδλασον  
τῷ κόσμῳ ἀνήσασα· ἡ νόμου, ἀδιαλεί-  
πτως ἐμμελετώσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν  
υπογράφασα· δεσπὰ τῆς φειρόσεως, ἡ φηγοῦ-  
σα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ Σανάτῳ, τὴν φθορὰν  
ἀνταμείφασα, καὶ πρὸς ἔνθεον, μεταστάσα  
λαμπρότητα. Ἄνω Σεομακάριστε, Προμητορ  
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φαταφόρον λυγγίαν, τὴν  
Θεοτόκου κνήσασα· μετ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς  
φυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.**

**Δ**εῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλῳις ψαλμι-  
κοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνω τὴν Σεόφρονα,  
τὴν τὸ Σεῖον Ὅρος ἀποκνήσασαν ἐκ λαγόνων  
αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητά, καὶ Παραδείσου  
σκηνοῖματα, σήμερον μετασεβηκυῖαν, ἢ πρὸς  
αὐτὴν βοήσωμεν· Μακάρια ἡ κοιλία σε, ἡ βα-  
φάσασα ἀληθάς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἐνδόν ἐν  
κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαρτοῖ σε ὠραῖοι,  
οἱ Σηλάσαντες τὴν Σηλάσασαν Χριστόν, τὴν τρο-  
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτευε τοῦ ῥηθῆ-  
ναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης Σλίψεως, καὶ προσβολῆς  
τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς φυχαῖς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.** Ταχὺ προκατάλαβε.

**Ζ**ωὴν τὴν κνήσασαν, ἐνωφόρησας, ἀγγνὴν  
Θεομήτορα, Σεόφρον Ἄνω· διὸ, πρὸς λῆ-  
ξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραϊνομένων, κατοικία ἐν  
δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσι σε  
πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη ἱλασμόν, αἰ-  
μωμάριστε.

**Καὶ Ἀπολύεις.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

**Ἐτά τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.**

**Ἦχος γ΄.** Τὴν ὠραιότητα.

**Η**εὐκλεστάτος καὶ ἀξιεπίαιος, Ἄνω ἡ  
ἔνθεος, καὶ πανσεβάσιμος, γῆθεν ἀρθεῖ-  
σα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου δικαιωῖζει, εἰς ζωὴν  
ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ  
Θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ  
Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς  
πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

**Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.**

**Μετά τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος α΄.** Τὸν τάρον σου Σατήρ.

**Τ**ὰς νόμους ἐντολάς, Σεαρέστας τηρούσα,  
μητέρας Ἰσραὴλ, υπερήρας ἀπάσας, τὴν  
μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκου κνήσασα, ἀγί-  
ολεκτη, Ἄνω Προμητορ Κυρίου· μεταστάσα  
δὲ, ἐκ γῆς πρὸς Σεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑ-  
πέρεκκισαι.

**Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.**

**Ο΄ Ν.** Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου· Ὑγρὰν  
διοδεύσασαν· καὶ τῆς Ἁγίας. Μετὰ δὲ τὴν  
συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων ἑαλλομεν.

**Καταβάσις.** Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

**Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. Ποίημα Θεοφάνους.**

**Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.** Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

**Π**ταισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν  
ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διάρθρωσιν, αἰτη-  
σαι νῦν μοι σεμνῇ, προσελομένη τὴν σὴν φασ-  
φόρον μνήμην, εὐφημήσασαι σήμερον, Ἄνω πα-  
νειψημς.

**Ζ**ωὴν τὴν κνήσασαν, Σεοπρεπῶς ἀπεκνή-  
σας· διὸ πρὸς αἰζῶν, ζωὴν μεθέστικας,  
ἀπολαβοῦσα χαρᾶς ἀνεκκαλήτου, φωτὸς ἀνε-  
σπέρου τε, Ἄνω Σεόκλητε.

**Η**· χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέ-  
βηεν, ἀσπάρως ἡν ἔτενε, Θυγάτηρ ταύ-  
της ἀγγῆ· καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρ-  
ρησία, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας  
ἡμᾶς.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**·χ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος,  
καὶ πᾶσαν κατήγαγε, Σεοργωσία τὴν  
γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀβείας, Ἄνω  
παναμάμιπτε, καὶ παμμακάριστε.

**Ὠδὴ γ΄.** Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

**Τ**ὴν συλλαβούσαν, τὸν συνέγοντα πάντα  
συνελάβες· καὶ ἐκύσας Χριστόν, τὴν

ὑπὲρ λόγον κηύασαν· διό σου τὴν Κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

**Μ**ετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἐνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα Σεόληπτε.

**Η**λιος ὡς περ, τῆ σελήνῃ, τῇ Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ, δι' ἧς τῆς Θεότητος, ἀγνὴ ἐπέλαμψε.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**έ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομήτορ κερτήμεθα· τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σωζόμεθα· πρὸς σέ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

**Καθήμεν, Ἦχος πλ. δ.** Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Τ**ῆς Μητρός τοῦ Δεσπότη καὶ Ποιητοῦ, Μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλείης, αὐτοῦ τὰ προσταγμάτων, ἀνευδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο Σανούσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετεπέτης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὄθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σε μνήμην, τελούντας ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίσθα, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

**Δόξα, καὶ νῦν. Το αὐτό.**

**Ὤδη δ.** Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

**Τ**ὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελετῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρός ἐχημάτισας· διό νῦν πάσα ἡ κτίσις ἐπορεῖλει σοί, ἐκτελουσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

**Μ**ακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βαστάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἐνδὸν ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες, τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

**Ὡ**ς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κηύασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, Θεουμένην, σεπτὰς μετοχαῖς ἀληθέστατα.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ῆς Παρθένου ἡ κοιλία, Σημωνία ὡς ἄλως, ἀληθῶς εἰδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα· δι' οὗ ἐτρέφεται πάσα κτίσις κρίζουσα· Παντοδύναμη, δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

**Ὤδη ε.** Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται.

**Ὁ**υρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τελευτῶσαν τὸν οὐρανοῦ, Ποιητὴν τὸν σήμε-

ρον, σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἐνόηξες.

**Τ**αῖς αὐλοῖς Τάξεσιν, αὐλῶ τῷ νοῖ, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρομένη λαμψέας, τῆς πλουτοδοτίου· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

**Ἔ**σοσι βλαστήσασαν, ἐκ ῥίζης ἐμφανῶς, εὐδαλῆ χάδον τὴν ἀγνὴν, ἐκβλαστάειν ἐνόηξες, τὴν ἐκδοστήσασαν, ἄλλως τὸ ἀμάραντον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**πὶ σέ καταφεύγον, τὴν μόνην κραταίαν, τῶν πιστῶν σκέπην· ἐπὶ σοί τὴν ἐλπίδα τίθιμι, τῆς σωτηρίας μου Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδης με.

**Ὤδη ς.** Θύσῳ σοι, μετὰ φωνῆς.

**Κ**υρίου, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνην κηλοσημημένοι, ἐπαξίως, ἐν ὠδαῖς εὐσημειώσασαν σήμερον.

**Α**πάντη, ἐγκωμίων ἡ Ἄννα, ὑπέρκειται ἐκείνη· διὰ τοῦτο, ἐν χορῷ τῶν Ἁγίων αὐλιζέται.

**Φ**ωσφόρος, καὶ λαμπρότατος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριῶδεις ἐκπέμπουσα, σάφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοῦν ἀνάπλες.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**ξ Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθη Βασιλισσα, τὸν τοῦ παντός Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παθενοῦσα, μετὰ τόκου, Χερουδίμ ἀνώτερα Πανάμωμε.

**Κωντάκιον, Ἦχος β.** Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Π**ρογόνου Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάζομεν, τὴν τοῦτον πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ φυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δόξασας, ὡς νυδόκησας.

**Ὁ Όικος.**

**Π**ροφητικῶς συνέβημεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μεταστάσιν. Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστάσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς, τὴν πορείαν ποιημένη ἀγάλλεται· καὶ ὡς οὐσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μετὸς Κυρίου, ὅτι ἔσκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ· Ἐγένετο οὖν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δόξασας, ὡς νυδόκησε.

## Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

## Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,  
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.

Πέμπτη ἐξεβίωσε μογοσόκος εἰκάδι Ἄννα.

**Α**ὕτη ἡ Προμήτωρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ σάρκα γενομένη, ἦν ἐκ φυλῆς Λευὶ, θυγάτηρ Μαθῶν τοῦ Ἰερέως καὶ Μαρίας τῆς αὐτοῦ γυναικός· ὅς τις Μαθῶν ὑπῆρχεν ἱερατεύων ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας, ἢ Σαπώρας, ἢ Σαβωρίας βασιλέως Περσῶν, πρὸ τῆς βασιλείας Ἡρώδου τοῦ Ἀντιπάτρου. Οὗτος ὁ Μαθῶν ἔσχε θυγατέρας τρεῖς, Μαρίαν, Σοβῆν, καὶ Ἄνναν. Ἐγγίμω δὲ ἡ πρώτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε Σαλώμην τὴν μαῖαν. Ἐγγίμω δὲ καὶ ἡ δευτέρα, καὶ αὕτη ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἔτεκε τὴν Ἐλισάβετ. Ἐγγίμω δὲ καὶ ἡ τρίτη, ἡ Ἄννα, εἰς τὴν γῆν τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐγέννησε Μαρίαν τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Σαλώμην, καὶ τὴν Ἐλισάβετ, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίαν τὴν Θεοτόκον. Θυγατέρας μὲν ἀδελφῶν τριῶν θηλειῶν, πρωτεῶς ἐγέννησε δὲ πρὸς ἀλλήλας. Αὕτη οὖν ἡ Ἄννα, μετὰ τὸ γεννηθῆαι τὴν παντὸς τοῦ κόσμου σωτηρίαν, καὶ ἀπογαλακτίσαι, ἀναθεῖναι τε ταύτην ἐν τῷ ναφ, ὡς ἁμῶν δῶρον, τῷ παντοκράτῳ Θεῷ, νηστείαις καὶ προσευχαίς, καὶ ταῖς τῶν δεομένων εὐποίαις τὸν ἐπίλοιπον ταύτης χρόνον διατελέσασα, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξέδημησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὕτης Συναξίς ἐν τῷ δευτέρῳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων ρξβ. Πατέρων, τῶν ἐν τῇ Πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, καὶ τὰ Ὁριγέμους δόγματα καθελόντων.

**Στίχ.** Λόγοι Βελιάρ οἱ λόγοι Ὁριγέμους,

Οὓς περ καθέλων προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

**Ε**πὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ, ἦν Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἄνθιμος ὁ αἰρετικός, γεγονώς μὲν πρότερον Τραπεζοῦντος Ἐπίσκοπος, μεταθεθείς ἔπειτα, καὶ προβιβασθείς εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον· ἀλλ' αἰρετικός ὢν, ἐξεβλήθη παρά τε τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ τοῦ Πάπα Ῥώμης Ἀγαπητοῦ· καὶ ἔχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Μηνῶς ὁ ἀγιώτατος, Πρεσβύτερος ὢν τῆς Ἁγίας Ἐκκλη-

σίας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ξενοδόχος τοῦ Σαυιῶν. Ἐπὶ τούτου ἐπαναστάντες Σεβήρος καὶ Πέτρος, ἄνθρωποι πάσαν αἴρεσιν ἐν αὐτοῖς περιφέροντες, συνιστῶντες δὲ καὶ τὰ Ὁριγέμους βλάσφημα δόγματα, ἐλύπουν τοὺς Ὁρθοδόξους. Διὰ τοιούτου καὶ συγκαλεσάμενος ὁ Βασιλεὺς Ἰουστινιανός, ἐν τῷ ἐσδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, Σύνοδον ρξβ. Ἁγίων Πατέρων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἅμα τῷ ἀγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Μηνᾷ, ἀνεθεματίσασιν αὐτοὺς τε, καὶ τοὺς ὁμοφρονῶντας αὐτῶν. ἔκτοτε οὖν ἐφορτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία τὴν τοιαύτην ἀνάμνησιν, δοξάζουσα τὸν Θεόν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὤδη ζ.** Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

**Ω**ς τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς, Ἄννα τὴν μητέρα τεκούσα, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, μετετέλλης πιφῶς ἀνακολλήσουσα· Ὑπερουμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

**Η** τῆς μητρὸς τοῦ Δωρωτοῦ, μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς κοσμουμένη ἀνέδραμες, ἐν αἰνέσει κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

**Π**ρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέσπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε κραυγάζουσα· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἰ.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ραίσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν ἀρετῶν τὸν ὠραῖον, ὑπὲρ υἱοῦς τῶν γηγενῶν, ἀπεκύησας, Λογὸν Πανάμωμον, τὸν τερπναῖς ὠραιότησι, τοὺς αὐτὸν ὑμολογοῦντας κατακοσμοῦντα.

**Ὤδη η.** Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

**Η** μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου, ἡ φείρα τὸ πρῶν, νῦν δὲ προμήτωρ Χριστοῦ, ὡς περ τῆς φειρώσεως, οὕτως τῆς νεκρώσεως, ἐκδυσαμένη ἐνδύμα, ἐν χάρα ζωῶντων βοᾷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ υπερψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Χ**ριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπέτασας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυπεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτεκες, ἦν αὐτὸς διώδουσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, Θεόφρον, ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμώμενος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Α**γίας τὸν βίον ἐτελοῦσα, Ἁγίας Ἀειπαροῦ Ἰννα Μήτηρ γέγονας· ἵτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἁγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡ-

μιν παρέχοντα, Σίθρον αξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Π**ολλοῖς συνεχόμενον κινδύνους, καὶ σάβη τῆς ἀμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀλύμαντον, αὐραῖς ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννήτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὑπάρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὤδῃ Σ.** Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

**Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσακίσατο· σὺ δὲ φειρώσους κατάρας, λύσεισα εὐλογίαν τὴν τέσσασα, ἐλύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἢ συγχορεύεις αξιάγαστε.

**Ε**ὐὰ γὰρ τῆς γαφρὸς σε ἀληθῶς γεγέννηται, γὰρ ἀγία ἀνεφρόνητος, στάχυν βλαστήσασα ἀπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφήν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πασσῶς μεταστήσαντα.

**Ε**δέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ πανεύφημος· εὐλοῦ ζωῆς νυνὶ μετέχεις· Δικαίαν συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ Σείαν Ἀσωμάτων στρατεύμασιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

**Η**μῖν κη σὺ σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίαν χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμον, καὶ ζῶπον παθημάτων ἐξαιρέσα· ἢ ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φυλάττε.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**αρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με, δουλώντα πλημелήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γὰρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων ἀτοκας, θαλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἀμαρτίας Σεία νεύματι.

**Ἐξαποφειράριον.** Τοῖς Μαθηταῖς συνέβηθωμεν.

**Χ**ρωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν Θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὐτὴ γὰρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κησάσα παρ' ἐλιπίδα, ἀγγιγεύς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην Θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίτοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσαν, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

**Εἰς τοὺς Αἴνες, ἰσθῶμεν Στίχους δ'· ἢ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ α'.**

**Ἦχος α'.** Ἐὐὰν οὐρανίων ταγματῶν.

**Μ**νήμην τελούντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν ἀληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς

σὲ τεκνύσης ἀσπῶρας, ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

**Μ**νήμην ἀγίαν τελούντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμείπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτιρῆμονα Κύριον, καὶ μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγνήρω καὶ ἀνυλιθῶν.

**Π**ρὸς τὰς αὐλίας χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνὰς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρὰ ἐορταζόντων ἀγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίζομεν.

**Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.**

**Δ**εῦτε φιλοπαρθενοὶ πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβασιμίαν κοίτην· ἢ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφυῶς τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεοπαῖδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Ἄυτοκωτος, ὁ φαιτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.**

**Εἰς τὴν Δευτερογίαν,**

**Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας, Ὤδῃ γ'· καὶ γ'.**

**Ὁ Ἀπόστολος.**

**Ἀδελφοί, Ἄβρααμ δύο υἱούς ἔσχεν.**

**Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.**

**Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας.**

**Ζήτη Σαβδάτω γ'.**

**Κοινωνικόν· Ἀγαλλιᾶσθε, Δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.**

## ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους· καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παροσκειυῆς.**

### ΕΙΣΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Ἐὶν τύχη ἡ Μνήμη τῆς Ἁγίας Παροσκειυῆς ἐν Κωνσταντίνῃ, καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐρμολάου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἁγίας μύνη μετὰ τῆς Ἀναπαύσιμου Ἀκολουθίας, ὡς ἀδελφῶν καὶ ἐν ἄλλαις Ἁγίων μνήμασι. Ὁρα εἰς τὴν ΙΑ' τοῦ παρόντος.

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους γ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.**

**Προσόμοια τῶν Ἁγίων.**

**Ἦχος πλ. δ'.** Ὡ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

**Μ**άρτυς ἀθλητὰ Ἐρμολας, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπέποθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰπ-

σου παντοκράτορος· και ανιέρου σκοτασμού  
ἔσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις λαοὺς ἐν χάριτι·  
και μεταἔβδηκας, πρὸς τὰ υπερκόσμια, τῶν  
Ἀθλητῶν, αἵματι λουσαμένους, Θεουμακάριστε.

**Μ**άρτυς ἀθλητᾶ Ἐρμούλας, διὰ τὸν φόβον  
ποτῆ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος, φανεροῖς  
γνηθόμενος, κειρουμένον μυσθῆριον, τῷ ἀθλοφό-  
ρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐτεβείας ἢ ἐπιγνώ-  
σεως· ἢ φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότητα,  
διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλομενον.

**Ε**ρμιππὸν σε ἢ Ἐρμούλαον, και Ἐρμοκρά-  
την πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας,  
θαυμαστικῶς ἀθλήσαντας, και τὸν δούλιον κτεί-  
ναντας, και λουσαμένους λουτροῦν μηδέποτε,  
δευτέρους ῥύποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημησω-  
μεν, ἱεράς δοξάζοντες· και τῶν αὐτῶν, μνήμην  
ἐορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

**Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὁμοία (').**

**Ω**τὴν παραδόξου θαύματος· Παρασκευῆ  
ἡ σση, Ἀντωνίνου τὸ φρονήματι, ἀνδρι-  
κῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναλλήσασα· και  
τῶν βραδείων τῆς ἀνω κλήσεως, και τῶν στε-  
φάνων ἀξιοθεῖσα σεμνή, ὑπὲρ τῶν δούλων σου,  
τῶν πιστῶς τιμώντων σε, μυσταῖν ποιου, πάν-  
τοτε πρὸς Κύριον, ἐλεθῆναι ἡμᾶς.

**Μ**άρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημη, ἡ τὸν Δε-  
σπότην Χριστὸν, ὀλοφύχως ποθήσασα,  
τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς κατερώ-  
τατα· και ἔσομένη πλευράς ταῖς καστίειν,  
αἰκίας πάσας διὰ τὸν σου ἐραστήν, καλυπο-  
μένουσα, τῶν στεφάνων ἐτυχες, τῶν παρ' αὐ-  
τοῦ· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, Θεουμακάριστε.

**Ο**σιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐσχίσσει εἰ-  
πεῖν, τὸν σὺν πόνῳ τὰ ἐπάλλα; και τοῦ  
μαρτυρήσῃ σε, τὰ ἀνδρεία τέρατα, ὑπομονῆν  
τε και τὴν ποσότητα, ἣν ἐνεδείξω σεμνῶ ὡς  
ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέ-  
γονας, Παρασκευῆ, νύμφη τοῦ Παντάνακτος,  
σκεῦος τοῦ Πνεύματος. Δόξα. **Ἦχος πλ. β'.**

**Π**αρθενομάρτυς ἀθλητῆρας, Παρασκευῆ πα-  
νένδοξε, τὸς τῆν ἀθλῆσιν τῆν σὺν ἐορτά-  
ζοντας ἀξίως, αἰτησα ὁσθῆναι πειρασμῶν ἢ  
Σλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεσίας σου, και  
τῆς μελλούσης κρίσεως, Μάρτυς παναοιδίμε.

Και νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;  
τίς μὴ ἀνυμνήσει σε, τὸν ἀλοχευτον τόκον;

ὁ γὰρ ἀχρόνας ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς μο-  
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς προήλθεν,  
ἀφράτως σαρκωθεῖς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, ἢ  
φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς  
δυσάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι  
φύσεως, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰ-  
κέτευε, σεμνῆ παμμακάριστε, ἐλεθῆναι τὰς  
ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας,  
Ἦχος δ'.** Ὡς γεννάτου ἐν Μάρτυσιν.

**Π**ολυάδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε,  
ἀνδρικῶ φρονήματι νυτομολήσας· και  
τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας·  
τῷ γὰρ σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἐ-  
κτεινας, τὸν καυζόμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον  
θρόνον θείναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐβράχη,  
ὡσπερ στρουθίου παιζόμενος.

**Στίχ.** Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, και  
προσέσχε μοι.

**Τ**ῆς πλακῶς τὴν βαρύτητα, και πυρὸς τὴν  
κατακταντικὴν, θείκῃ προνοίᾳ Ἀγγελοῦ τά-  
χισται, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε· τὴν δὲ αὐ-  
ραν ἐνδοξον, οἶα παῖλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρ-  
του ἡ ὄρασις· μετ' ὧν ἐκράξες· Σοῦ τὸ ἔλεος  
μέγα, Πανοικτήριμον· ὅθεν σεβῶ γνηθόμενη, σοῦ  
τὸ πανύμνητον ὄνομα.

**Στίχ.** Και ἐστῆσεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας με,  
και κατεῦθνε τὰ διαδήματά μου.

**Κ**αθαρότητα σώματος, και φυγῆς τὴν λαμ-  
πρότητα, κησαμένη πάντοτε, ὄφθης ἄ-  
μωμος· σὺ γὰρ Νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχχος  
εἰδάσας, νηποῦ μύρου σεμνή, Παρασκευῆ  
αοιδίμε· και νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν  
ὄλων λύσιν δοῦναι, ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει,  
ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἦχος πλ. β'.**

**Δ**εῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα, πνευμα-  
τικῆν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, και τὴν  
Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα ἐυφημήσωμεν λέγον-  
τες· Χαίροις, Παρασκευῆ οἶα και Θεοτιμη-  
τε· Χαίροις, ἡ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδέξα-  
μένη· Χαίροις, τῶν Μαρτύρων ἰσοστάσις, και  
τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· μετ' ὧν ἰκέτευε τοῦ  
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νῦν, **Θεοτοκίον.** Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

**Ἀπολυτικῆ.** **Ἦχος δ'.** Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Δόξα. **Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.**

**Τ**ὴν σπουδὴν σου τῆ κλήσει κατ' ἄλληλον,  
ἐργασαμένη φερώνυμε, τὸν ὁμῶνυμόν σε.

(') Ἐστὸν Χριστοῦ γὰρ ἑλλείπει παντάπασι ἡ τῆς Ἀγίας Πα-  
ρθενομάρτυρος Ἀντιόχου.

πίσιν, εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθληφόρε· ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου.  
Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. **Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'**. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τ**ὸν ὑψαιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὑψαίσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτω κατηγγύσαι, ὡς περ ἄνωμος νύμφη· ὄθεν σε ἤξιωσεν, οὐρανόθεν θαλάμῳ, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα αὐτῷ, Παρασκευῇ, τῶν τιμῶντων σε πάνσημε.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**.

**Ο**ὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσασα, ἐκ τοσοῦταν κινδύνου; τίς δὲ διεφυλάξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποφῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν Β'. **Στιχολογ. Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος α'**. Τὸν τάφον σου Σατήρ.

**Ω**ς ἄνωμος αἰνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαντήν ὑψαίσασα· ὄθεν εἰληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἱατρεύουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. **Θεοτοκίον**.

**Μ**ητέρα σε Θεοῦ, ἐπίσῃμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῆς, καὶ μετὰ τόκου φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σπὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προσασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

**Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐπόμενοι δύο.**

**Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς**

Ἦμνοι γεραίρω τοὺς Ἐρμολάου πόνους.

Ἰωσήφ.

**Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'**. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

**Ἦμ**νοι τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην Ἐρμολάου, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

**Μ**εγίστον σοὶ τὸ κλέος, πέφυκεν Ἐρμολάου πανεύφημο· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γὰρ ἀνεδαίχθης, θεράπων θερμοτάτος.

**Ν**ομίμων διανύσας, ἐνόθεε ἀγῶνα κατεπάτησας, ἀνομούτων τὰ θράση, παναοίδιμε Μάρτυς Ἐρμολάου.

**Θεοτοκίον**.

**Ἰ**λέων μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν ἀπέργασαι· πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, φοβερᾶς καταδίκης ἐξαιρούσα.

**Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνω τῶν Θεοτοκίων)**

Ἦμνοι γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην.  
Θεοφάνους.

**Ὡδὴ α' Ἦχος δ'**. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Ἦμ**νοισὶ τὴν φωτοφόρον μνήμην σε, Μάρτυς πανεύφημο, χάριν δοθῆναι αἰτήσαι ἡμῖν, καὶ παισιμάτων τὴν ἀφρασίαν, Παρασκευῇ αοίδιμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον δεήσεις.

**Μ**αρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνεφανας, τὰς τοῦ Ἐγθρου μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλων ταυραροῦ· καὶ τυράννων ἀμότητα, ἀθλητικῶς παλαίσασα, Θεοσεβῆ πίστιν ἐκάρυξας.

**Ν**ομίμας τῆς καρτερίας λύειν σου, Μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς, ἀποπέμων προσκύνει· ἀλλὰ σοφίς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

**Θεοτοκίον**.

**Ὁ** Λόγος ἐκ τῶν ἀρχάντων Δέσποινα, αἰμάτων τίττειται, ἐμφυχωμένην σάρκα εἰληφῶς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δήματι, τῷ θεῷ κράτει ἀνεπλάσατο.

**Ὡδὴ γ'**. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

**Σ**θένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ σοφῆ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν κακίᾳ, τὴν ἰσχὺν καταβεβλήκας.

**Ἦμ**νοῖσι με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ ἄγχι, πάντας γνωστοῦς, λόγῳ σου τῷ θεῷ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

**Ἐ**γὼ διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ σοφῆ πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεῶμων, καὶ νομίμως ἐνήθλησε.

**Θεοτοκίον**.

**Ῥ**ῦσαι με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαίνοντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

**Τῆς Ἁγίας**. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Ἐ**νεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ Θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρόν δεδειγχει, ἐξεικονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραίφνους ψυχῆς ἔλλαμψιν.



**Ρ**ωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνηύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἳ τις ἀδάμιας στέρρότατος.

**Α**γάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἠνεγκας, τὸν σκροπισμὸν τοῦ σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποῖτους πικρῶς αἰκισμοῦς.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**ὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μητὴρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

*Ὁ Εἰρμός.*

**Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου  
**Χ**ριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στέρεά μου.

*Κάθισμα τοῦ Ἀγίου,*

*Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

**Γ**ερώς τὴν ζωὴν σου διατελών, ἱερεὺς ἀνεδείχθης τοῦ Αὐρωτοῦ, φωτίζων τοὺς πιστεῖ σοι, προσδιόνας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ τέλει μάκαρ, ἐνθέως ἀπήστραφας, μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἀγίαν σε μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε Ἐρμούλας. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

*Δόξα. Τῆς Ἀγίας.*

**Ε**κ σπαργάνων μητρῶν σὺ τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ ἐνηρέφθης, τῷ Σωτῆρι τῶν ὀλων· καὶ τυράννων θράση, φερρώς κατεπάτησας· καὶ βασιάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοὺς φεράνους κοσμησας, ἐνόθεως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξίαγαγε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Ω**ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπώρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πάντα μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος Σηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφῶνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.

*Ὤδῃ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.*

**Α**ὶ πορεύει σου Πνεύματι, θεῖω εὐδοκίῳ· ναὶ ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεία πολλοῖς ἄφθασαν.

**Γ**ερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθῆς αἰσῶς ἐρημίτιας, ἀξίαγαγε· Ἐρμούλας· διὰ τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

**Ρ**ωμάλειω φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι ἀντιτάξάμενος, μαρτυρίου γέφος εἰληφας, ἀνδρικόως ἀθλήτας ἱερώτατε.

*Θεοτοκίον.*

**Ω**σπερ θρόνος κυριόμορφος, φέρεις τὸν Δεσποτὴν Θεογαριώτα· ὃν ἴκετενε σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σάλα κινδυνεύοντας.

*Τῆς Ἀγίας. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.*

**Γ**αμάτων ἐντυγοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὀπτασίας ἐνόθεε, τὰς θείας πηγάξεις, χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πιστεῖ γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προστρέχουσι.

**Ρ**υτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδῶλας σχοῦσα, ἀγίασμὸν τε σώματος, ἐπικητσαμένῃ, Ἀγγέλους θεύσασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

**Ω**ς κατάπληκτον σημεῖον φοικητῆς ἡμέρας· τοῦ σωτηρίου πάθους γὰρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κάλυμνον, Στέφανον καὶ Σπόγγον θεύσασαι.

*Θεοτοκίον.*

**Α**πειρογάμως ἐκύησας ὡ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ἄφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσχηγῆτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρε σοι Δέσποινα, πιστεῖ ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

*Ὤδῃ ε΄. Ὁ ἐκ νυκτός ἀγνοίας.*

**Τ**οὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους, πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

**Ο**ὐ τοῦ Χριστοῦ ὀπλίται Ἐρμιπὸς τε, καὶ ὁ θεὸς Ἐρμούλας, ἅμα τῷ Ἐρμοκράτει, ἱερολογίαις δοξάζονται.

**Υ**πὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ ἐναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν Ἀγγέλων, νῦν ἐν οὐρανῶς συναγάλλονται.

*Θεοτοκίον.*

**Σ**ὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ βεβαίαν ἀντίληψιν, κερταμένοι Παρθένε, ρυσθειῆμεν διὰ σοῦ πάσης Ἐλιφωας.

*Τῆς Ἀγίας. Σὺ Κύριε μου φῶς.*

**Η**γῶνισαι σμητῇ, καὶ τὸν τυράννον ἐπειγνας, ῥητρεύσει ταῖς πανσόφους, πρὸ

βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

**Ν**οῦν ἔχουσα στερέρον, ἀπτόητῳ φρονήματι, κατήχησεν τῶν εἰδώλων, τὰ σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς ἀποδείξεισι.

**Π**αστάδος νοητῆς, καὶ νυμφώδους ἤξισαι, χορεύουσα σὺν Παρθένους, ταῖς φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**έ ὄπλον ἀράγαές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεοῦνυφε κερτήμεθα.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέσιν ἐκχεῶ.

**Ε**ρμολάος ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Ἐρμοκράτης τε καὶ Ἐρμιππος ἄμα, μίαν φερῶς, ἐπεδείξαντο γνάμην, ἕνα Θεοῦ ἐπὶ πάντων κηρύξαντες· Σανόντες τε διὰ Χριστὸν, οὐρανίου στεφάνου· ἐδέξαντο.

**Ρ**ανίσι τῶν ἐκλυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς περιφονιάντες χλαῖναν, Θεοπροπέ, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων παρίστασθε, θεόμενοι ὑπὲρ ἡμῶν, μετὰ πασῶν τῶν ἀνω Δυνάμεων.

**Μ**εμῆται τὴν ἐν Πνεύματι Θεῷ, διὰ σοῦ Παντελήμων ὁ μέγας, πίσιν ὀρθήν· καὶ ἀλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυριοῦ σοὶ πρόξενος γέγονεν, Ἐρμολάε· μεθ' οὗ Χριστοῦ, τὸν Θεοῦ ὑπὲρ πάντων ἐκέτευε.

#### Θεοτοκίον.

**Ο**κλύων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, συνταράττει καὶ βυβῶ παραπέμπει, διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κορη. Ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι ὄρεξον, καὶ δίδου μοι πρὸς γαλήνης, μετανοίας λιμένας ὀρμίζεσθαι.

Τῆς Ἁγίας. Οὐσῶ σοι, μετὰ φωνῆς.

**Α**γγέλου, παρουσίας τὴν στένοισ τελεῖσάν σου, μεγίστην πάνσευμε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἦλους ἐνδοξῆς Μάρτυς, ὁ Δεσπότης, ῥοπή Δεῖα θάττον ἤρανισε.

**Ν**εάν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν δοξάζομεν, οἶα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ πολλοὺς φατίζουσαν Δεῖα λόγα, καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔσθον πίστιν ρυθμίζουσαν.

**Ε**ρρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογματῶν ὁ συλλογος, μελισταγῆς τῶν χειλέων, καὶ τὴν γνώσιν πάντων ἐδίδαξες, παρόρησις, Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλαίσμα.

#### Θεοτοκίον.

**Ω**θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ

σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβούσα οὐκ ἔστενοχώρησεν.

#### Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾷσσι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρωμένη, τῷ οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου βεύσαστι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἦγος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τ**ὸν Ναοῦ σου πάνσευμε, ὡς ἱατροῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ πιστοὶ, μεγαλοφῶνας τιμῶμέν σε, Ὀσιομάρτυς, Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

#### Ὁ Οἶκος.

**Η**τοῦ Νυμφίου σε φωνῆ καλέσασα ὡς νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε, Θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεῆς, καὶ μετὰ ἀθλοφῶν καὶ Μαρτύρων τῶν σαπτῶν ἀξίως συνηρίθησε· μεθ' ὧν εὐφραϊνομένη, μείνησο τῶν ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἐορτὴν σου, καὶ συνηλθόντων ἐνδοξοῦ τοῦ Ναοῦ σε· ἐν αὐτῷ γάρ νυνὶ παροξῶτες, ἀπὸ ψυχῆς προσφερομέν σοι τοὺς ὕμνους, Ὀσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

#### Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Γερομαρτύρων Ἐρμολάου, Ἐρμιππε καὶ Ἐρμοκράτους.

#### Στίχοι.

Ἐρμιππος, Ἐρμολάος, ἢ Ἐρμοκράτης, Ἐρμῆν σέβοντας ἤσχυναν παρόρησις.

Ἐρμολέως ἔκτη τε καὶ εἰκάδι δευροτομήθη.

**Ο**ὔτοι ἐκ τοῦ Κλήρου τῆς ἐν Νικαυμῆδειᾳ Ἐκκλησίας ὑπῆρχον Προσβύτεροι, περιλειφθέντες ἐκ τῶν καινῶν Ἁγίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Μαξιμιανοῦ τοῦ τυραννοῦ, κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄματιῳ. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων συνηλθῆναι, καὶ παρὰ τινος τὰ Χριστιανῶν ἐμυθήθη, πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἐρωτώμενος, ἐκεῖνος, μὴ εἰδῶς ψεύσασθαι, Παρὰ Ἐρμολάε, ἔφη, τοῦ Προσβυτέρου. Αὐτίκα πέμπονται οἱ τούτου πρὸς τοῦ Μαξιμιανοῦ ἄξοντες· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν οἱ στρατιῶται ἤγαγον. Ἐρωτηθέντες αὖν οἱ Ἅγιοι, ἢ παρόρησις τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξαντες, ζῖφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

**Στίχ.** Θεῶ παρεσκευάσας ἀγρόν ὡς δόμον, Σαυτὴν ἀγῶσι, σεμνῇ, εἰς κατοικίαν.

**Α**ὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀντωνίνου, ἐκ Κώμης τινός τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, γέννημα Χριστιανῶν γονέων, Ἀγάθωνος καὶ Πολιτείας προσαγορευομένων· οἱ τινες τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου ἀκόπως διατηροῦντες, ἐτύχχανον ἀτεκνοί· ἐφ' ᾧ καὶ προσήνυχοτο τῷ Θεῷ ἀδιαιλείτως δοῦναι αὐτοῖς τέκνον. Ὁ δὲ Δημιουργὸς Θεὸς, ὁ καὶ τὸ Ψέλημα τῶν φοδομένων αὐτῶν ποιῶν, ἐδώρησατο αὐτοῖς τέκνον Σῆλυ, τὴν παροῦσαν Ἁγίαν· ἣν καὶ τεκόντες ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος ἕκτη, ὠνόμασαν αὐτὴν διὰ τοῦτο, ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, Παρασκευῆν. Αὕτη δὲ, ἐκ σπαργάνων μητρικῶν, τῷ Θεῷ ἐαυτὴν ἀναθείσα, ἦν παιδεύομένη καὶ νοθευομένη παρὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς. Ἐκμαλοῦσα δὲ καὶ τὰ ἱερά γραμματα, ἀνεγίνωσκε διηνεκῶς τὰς Σείας Γραφάς, καὶ οὐ διελείπε σχολάζουσα ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ προσευχῇ.

Τελευτησάντων δὲ αὐτῆς τῶν γονέων, πάντα τὰ ὑπόρχοντα αὐτῆς διανείμασα τοῖς πτωχοῖς, αὐτὴ δὲ ἀποκαίσα, καὶ τὸ μοναδικὸν σχῆμα περιβαλομένη, ἐξῆλθε κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων εἰλκυσε πρὸς Θεογνωσίαν· διό τινες Ἰουδαῖοι διεβαλον αὐτὴν πρὸς τὴν Βασιλεῖα Ἀντωνίνου, λέγοντες· Ὅτι γυνὴ τίς, ὀνόματι Παρασκευῆ, κηρύσσει Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τῆς Μαρίας, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν τῷ σταυρῷ προσήλωσαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσεν ἀχθῆναι αὐτὴν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· καὶ ἰδὼν αὐτὴν ἐκθαμβος ἐγένετο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ τῇ ὠραιότητι αὐτῆς. Λέγει οὖν αὐτῇ· Ἐὰν πεισθῆς μοι, καὶ ἑύσης τοῖς Θεοῖς, πολλῶν ὄψεσθαι ἔσθαι κληρονόμοις· εἰ δὲ μὴ, εἰς πολλὰς βασάνους σε παραδώσω. Ἡ δὲ Ἁγία στερρότατ' αὐτῶν λογισμῶν πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· Μὴ μοι γένοιτο ἀρνήσασθαι τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ με· Θεοὶ γὰρ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν μὴ ποιήσαντες, ἀπολέσθωσαν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς τῆ Συμῶν ὑπερζέσας, κελεύει κασιδαν (περικεφαλαίαν) σιδηρᾶν πεπυρακτωμένην ἐπιτεθῆναι τῇ κεφαλῇ τῆς Μάρτυρος· οὐ γενομένης, Σεία ὀρόσῳ ἀβλαβῆς διεφυλάχθη. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θάψματι, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εἶτα κελεύει, λέβητα γαλικοῦν, ἐλαίου μεστόν καὶ πίστεως, ἐκκλυθέντα σφοδρῶς, ἐν τούτῳ βληθῆναι αὐτὴν· οὐ γενομένου, ἡ Ἁγία ἐστῶσα ἐν μέτρῳ ὠρᾶτο τοῦ λέβητος δροσιζομένη. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Βασιλεὺς ἔφη· Ῥάντισόν με ἀπὸ τοῦ λέβητος, ᾧ Παρασκευῆ, ὅπως γυῖο, εἰ ἄρα ἡ πίστις καὶ τὸ ἐλαίον ὑποκατὼν ἔστιν. Ἡ δὲ Ἁγία, πλήττα τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκ τοῦ λέβητος, κατὰ τῆς ὄψεως τοῦ Βασιλέως ἐρόφησε. Καὶ εὐθὺς ἐπρωθήσκει αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, καὶ ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλέησόν με, δούλῃ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ ὁσὸς μοι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ πιστεύσω εἰς τὸν Θεόν, ὃν σὺ κηρύττεις. Καὶ ἀναβλέψας εὐθὺς, ἐπίστευσεν ὁ τε Βασιλεὺς Ἀντωνίνος, καὶ πάντες οἱ ὑπ' αὐτῶν· καὶ εὐαγγελίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἐκίβη ἐξεληθῶσα, ἀπῆλθεν εἰς ἕτερας πόλεις καὶ κώμας, κηρύττουσα τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Εἰσελθούσα δὲ εἰς τινὰ πόλιν, ἐν ἣ εὐασίλευεν Ἀσκληπίδις τις, προσήχθη ἡ Ἁγία ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐπικαλεσαμένη, καὶ τῷ σημείῳ τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐαυτὴν σπραγισαμένη, Χριστιανὴ ἐαυτὴν ὠμολόγησεν εἶναι, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀνεκῆρυξεν. Ἐπὶ τούτῳ ὁ Βασιλεὺς παραχθὴς, ἐπευμένον αὐτὴν πρὸς τὸν ἐξω τῆς πόλεως ἐμφολεύοντα φοβερώτατον δράκοντα, ᾧ ἐκ συνήθειας τοὺς καταθίλους θανάτῳ καταδράμα παρεῖχον. Ἐπὶ δὲ ἡ Ἁγία παρέστη τῷ χώρῳ, ἐν ᾧ ὁ δράκων κατῴκει, ἰδὼν αὐτὴν ὁ δράκων, μέγα ἐδύνησε· καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, καπνὸν ἐξήνεγκε πολύν. Ὡς οὖν ἡ Ἁγία παρέστη πλησίον τοῦ θηροῦ, εἶπε· Θηρίον, ἐφθασεν ἐπὶ σέ ὄργη Θεοῦ καὶ ὀλεθρος. Ἐμφυσήσασα δὲ εἰς αὐτόν, τὸ σπμείον τοῦ τιμίου Σταυροῦ ἐποίησατο κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ, μέγα συρίζας, διεσπάρθη εἰς δύο, καὶ ἄφαντος ἐγένετο. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες, ἐπίστευσαν.

Ἡ δὲ Ἁγία, ἀπελθούσα εἰς ἕτεραν πόλιν, ἐν ἣ εὐασίλευε Βασιλεὺς ἕτερος, ὀνόματι Ταράσιος, ἐκήρυτε τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ· καὶ μαθῶν περὶ αὐτῆς ὁ Βασιλεὺς, παρέστησεν αὐτὴν τῷ βήματι αὐτοῦ. Ἐρωτηθεῖσα οὖν παρ' αὐτοῦ, Χριστιανὴν ἐαυτὴν ὠμολόγησε, καὶ

Θεὸν ἀληθινὸν τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε. Καὶ ἐπὶ τούτῳ λέβητος χαλκοῦ, ελαίᾳ καὶ πίστεως καὶ μολύβδῳ γέμοντος, προτεθέντος, καὶ ὑποκάτω πυρὸς ἀναφλέντος, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ. Ζεῖς δὲ Ἀγγέλου ἐπιστάσια, τοῦ λέβητος ψυχροαλέντος, ἀβλαβῆς ἢ Ἁγία διέμενε. Πολλὰς δὲ καὶ ἑτέρας βασάνους αὐτῆ προσαγαγῶν, τὸ στερεὸν αὐτῆς οὐκ ἐσάλευσσε. Τελευταίου δὲ ζῆφει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀπέτεμεν. Οὐ γενομένου, τὸ πνεῦμα αὐτῆς εἰς τὰς αἰωνίους ἀπέπητη μονάς.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτη· καὶ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, κέραν ἐν Χάλδαις· καὶ τῶν Ἁγίων Ἀππιανῶν καὶ Ἱερουσαλήμ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλεῖσον ἡμᾶς.

**ᾨδὴ ζ.** Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

**Λ**αμπρυνθεὶς τῷ ἀδύτῳ, φωτισμῷ τῆς ἐν Ζέου πίστεως Ὅσιε, πρὸς φῶς Σειρωναςίας, πληθὺν τῶν σωζομένων, μελωδοῦσαν ᾠδήγησας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Α**δελφὰ συμφρονοῦντε, Ἐρμοκράτης ὁ μέγας καὶ Ζεῖος Ἐρμιππος, Ἐρμόλας παμμάκαρ, σὺν σοὶ τὸ μαρτυρίου, πόμα πίνουσι φάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Υ**περβῆς Τριαδος, ἐκκαίόμενοι πόθῳ Μάρτυρες ἐνδοξοὶ, τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ταῖς ῥανίσαι, κατεσβέσατε φάλλοντες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Θεοτοκίον.**

**Π**αναγία Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκοφόρον ἀποκνήσασα, ἐκ πάσης ἀμαρτίας, καὶ ἑλίψεως βοῶντα, τὸν λαόν σου περίσωζε. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

**Τῆς Ἀγίας.** Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἰβραημαῖοι.

**Υ**πὸ Κυρίου, σὺ φρουρημένη πρό βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς τὰς μασχάλας ἐστεγυς καρτερῶς, φλεγόμενη καὶ ὑπέφαλλες. Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς μου βοῶσα καὶ Κύριος.

**Φ**λέξαν μηδὲως, τοὺς παρανόμους καίει μάλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστὸς δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῆ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πυρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδεεῖς Νεανίας χειρὶ κραταιᾷ.

**Η**πειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτρινάμενοι, ὄντως, τὰ δαιμόνια ξόανα

καὶ Ζεοὶ ἀπολέσθωσαν ἐκραυγάζες. Χριστὸς δὲ Κύριος, πλαστοουργός ἐστι πάντων ἐκήρυκτες.

**Θεοτοκίον.**

**Τ**ὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον Ζεῖον σκῆνωμα, χαιρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναικί ὑπέρχουσα Πανάμωμε.

**ᾨδὴ η.** Ἐπταπλασίως κάμινον.

**Ο**ἱ ἱεροὶ Ἐρμόλας, ἱεροῦ φωτιζόμενοι, τῷ δι' εὐσπλαγγίαν, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, τυθέντι ἀναιμακτον, Ζυσίαν προσεννόγηε, καὶ σφαγιασθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκουσίως, εὐπρόσδεκτος Ζυσία, ποσπνήθη κραυγάζων. Λαὸς ὑπερυψυθε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ν**ενεκρωμένους πρόσεισι, ἀπιστία τὸ πρότερον, ὁ Παντελεήμων· καὶ τὸ ζῆν δρεφάμενος, σептὴ παρανέσει σε, ζωποιοῦ προσκλήσει Χριστοῦ, τὸν θανατῶντα, ἀναστήσας πρὸς ὕψος, ἀνήλθε μαρτυρίου, μετὰ σοῦ τὸν Σπηῖον, δοξάζων εἰς αἰῶνας, Ἐρμόλας τρισμάκαρ.

**Ο**ἱ ἱεροὶ Ἐρμόλας, ὁ παμμέγιστος Ἐρμιππος, καὶ ὁ Ἐρμοκράτης, οἱ στεροοὶ ἀδάμαντες, σαρκὸς οὐκ ἐφείσαντο, οὐ ταῖς γλυπτοῖς ἐπέθεσαν. Σύματα δεκτὰ δὲ, ἐαυτοὺς τῷ Δεσπότη, προσήγαγον βοῶντες. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψυθε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ὲ τὸ τεργνὸν παλάτιον, καὶ φαῖδρον ἐνδαιτιαίον, τοῦ Παμβασιλείας, Παναγία Δέσποινα, ὑμνοῦμεν δεόμενοι. Ναοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, καθαρεύσαντας πάσης, κακίας ἐναντίας, καὶ βοῶντας ἀπαύστως. Λαὸς ὑπερυψυθε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Τῆς Ἀγίας.** Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Ο**ὐκ ὄντας Θεοῦ, ἀλλὰ ψευδῆ, δαιμόνων φάσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλσον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπασα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ν**αοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπολλών πέπταξ, καὶ κατηκνόντισται ξόανα, ἐνεργεῖα τοῦ ἀρχαίντου Σταυροῦ· δι' οὐ φραχθεῖσα μυθικῶς, ἐν παρόρησιᾳ πολλῇ, ἀνεβόας. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,

**Κ**αλλοὺς ἢ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἀγνή, τραπείσα ἔφερε, πυρὸς τὴν ἐκκαυσιν κραζούσα. Εἰς ὁσμὴν τοῦ Ζεῖου

μύρου σου, νῦν ἐνάθλοῦσα καρτερῶς, δραμιού-  
μαι ἄλλακτα, σοῦ ὀπίσω, ἐπειλογούσα τὸ Ζεῖον  
σου ὄνομα.

**Θεοτοκίον.**

**Σ**ὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραν-  
τε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-  
τος γέγονας, ἐνοιάσθημα πανάμωμε, μὴ φλογι-  
σθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν  
πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεοῦμηρε.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-  
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ  
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ  
εὐσεβείας ἐρασταί, Παιδὲς κραυγάζοντες·  
εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τον Κύριον.

**Ὠδὴ 5.** Ἐφριξε πάσα αἰοή.

**Γ**στασο ἐναντὶ ἐχθρῶν, τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν  
παναοιδίμε, ὁμολογῆσαντα, ὁμολογίαν ἐπὶ  
Πιλάτου καλὴν· καὶ ἀπαχθεῖς πρὸς τὴν σφα-  
γὴν, τὴν γῆν μὲν ἠρίασας, τῷ Ζεῖῳ αἵματι,  
οὐρανοῦς δὲ τῇ ψυχῇ κατελάμπρυνας.

**Ὡ**φθιτε τριφάτος λαμπάς, Θεῖς Πνεύματος  
πυρὶ αναπτόμενοι, Ἐριμπε ἐνδοξέ, σὺν  
Ἐρμολαίῳ τῷ Ἐρμολάῳ τε, καταφαιδρύνον-  
τες ψυχὰς, πιστῶν Ζεῖα χάριτι, καὶ ἐκδιώκον-  
τες, δυσσεβείας τὴν ἀγλίην παναοιδίμην.

**Σ**τόματι ἀπαυτες λαμπρῶ, γεγηθότε τε φρο-  
νηματι μελψόμεν, τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ,  
τὴν Ζεῖαν δόξαν ὡς περ ἱμάτιον, ἐφολισμένους  
εὐπροσπᾶς, καὶ νῦν τὰ οὐράνια, περιπολούν-  
τας, καὶ θαυμάτων ποταμούς ἀναδύζοντας.

**Η**λιε ἄδυτε Χριστέ, Ἐρμολάου ἱερέας πα-  
ρακλήσει, Παντελεήμονος, καὶ Ἐρμο-  
κράτους καὶ τῶν συνάθλων αὐτοῦ, μὴ ἀποστή-  
σης ἀπ' ἡμῶν, Λόγε τὰ ἐλεήσα· ἀλλὰ συνήθως  
ἡμᾶς, οἰκτειρήσας τῶν κακῶν ἀπολύτρωσαι.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**εῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχνεῖς, καὶ φυλάξας  
τὴν τεκούσάν σε ἄσφορον, μετὰ τὴν κη-  
σιν, ὅταν καθίσας κρίναι τὰ σύμπαντα, τὰς  
ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μιν, ὡς ἀ-  
ναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

**Τῆς Ἁγίας.** Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

**Ρ**ευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς  
τὴν μέλλουσαν ἠλλάξαι, κάλλος τὸ ἀμή-  
χανον ὄρον, τοῦ σοῦ Νυμφῆς ἐπειγομένη τρα-  
νώς· ὅθεν στεφάνων ἐτυχες, τῶν ἀκράτων  
καλλιπάρθενε.

**Η**κουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευῆ  
σοῦ τὰς αἰτήσεις, Ζεῖας οὐρανόθεν καὶ

τὸν ὄρον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ δεινυ-  
σας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμη-  
θεῖσα τὴν ἐρίτιον.

**Ν**ίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευῆ  
Χριστὸν ἐξάιτει, πᾶσι τοῖς τῷ Ζεῖῳ Ναφ  
σου, προσερχομένοις, ἐν θερμότητῃ πίσει, καὶ  
τῶν παιγμάτων ἄφεισι, καὶ τῶν δεινῶν τὴν  
ἀπολύτρωσιν.

**Θεοτοκίον.**

**Ὡ**φθιτε Χερουδιμ ἀνωτέρω, καὶ οὐρανῶν ὑ-  
φθιτε, Παρθένη, ἄχραντε Παρθένη Μαρία, Βου-  
λῆς μεγάλης τεκούσα Ἀγγελου, τὸν τῷ Πατρὶ  
συναναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέιτου  
σου Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐπιμήθη,  
Χριστὸς συνάψας τὰς δεισιτάσας φύσις· διὸ  
ἐπαυχόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνουμεν.

**Ἐκαποστειλάριον.** Ἰναίαις ἀκουσίθητε.

**Ρ**ώσθεῖσα καλλιπάρθενε, Στανρῶ τῷ τοῦ  
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας Σράσος, ἀ-  
θλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ  
ἀπεικίρας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Παρα-  
σκευῆ πανθαύμαστε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπούσα,  
τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

**Θεοτοκίον.**

**Μ**αρία κλιταράτων, χρουσοῦν Συμιατή-  
ριον, τῆς ἀχωρήτα Τριάδος, δοχεῖον γέ-  
γονας ὄντας, ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς  
ἐτήκνησε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιά-  
σαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

**Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια  
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.**

**Ἦχος α'.** Τῶν οὐρανῶν ταγματῶν.

**Ε**ν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροδοτοῦσα  
σεμνῆ, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς φρο-  
νίμους ἐκείναις, ἐκείθεν ἐχομίσω χάριν σοφῆ,  
τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύ-  
ματα μισαρὰ, ἐκ τῶν πίστει προσῆνταν σοὶ.

**Ρ**ήσασα κράτος τυράννων, ἀθιωτάτων σε-  
μνῆ, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθεῖσα  
παρθένη, εὐδόξως ἐποθήσης, οὔτε κρουσμοῦ,  
μουλδοῖναν σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ἔσμοῦς  
τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων  
οὔτε ξίφους σφαγῆν.

**Α**σκήσει πρώην τὸ σῆμα, τήσασα ἐνδοξέ,  
τὸ δεῦτερον ἀθλήσει, στομαθεῖσα τὴν  
φρένα, ταῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς Χρι-  
στοῦ, οὐρανοῦ ἀλευτον φάσγανον, ὡς περ χρου-  
σὸς ἐν χωνεῖα δοκιμασθῆν, ταῖς αἰκίαις καλ-  
λιπάρθενε.

Δόξα. Ἦχος β'.

**Ε**ν Πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν Ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα. Ἀκούσωμεν Παρθενίας ἐγκώμιον Ὡ Παρθενία, ναὸς Θεοῦ Ὡ Παρθενία, Μαρτύρων δόξα Ὡ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμετοχῆ.

Καὶ νῦν. **Θεοτακίον**. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθης, καὶ Ἀπολυσις.**

**Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὰ ἐλλείποντα τῇ Δ. Δεκεμβρίου.**

### Τῆ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Ἦνῆμα τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ταματακοῦ Παντελεήμονος.**

Εἰάν τύχῃ ἡ Ἑσπέρη τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐν Κυριακῇ, ὅρα τὴν τυπικὴν Διάταξιν εἰς τὴν ΙΑ' τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Στιχολογοῦμεν τὴν ἁ. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντας αὐτά.**

**Ἦχος δ'. Ο** ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

**Ο** ἐπαΐως κληθεῖς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλόνητον πᾶσιν ἐρήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπεῖαν ἐπιδεικνύμενος τότε τὴν φερώνυμον κληθὴν ἐπλοῦτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας, ἀντιμασίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀπτήτος, στρατιωτῆς δειχθεῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἦν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ο** ἰαμάτων τὴν χάριν δεδωγμένος, ὅτε τὴν εὐσεβειαν πάντων προσέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος, Θεοσεβείας, καὶ πατριῆν μισήσας δυσσεβειαν τότε σοι τὴν ἐνθεον αἰγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἀβυσσος, ὁ φωτοδότης, τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, Ζεῖα προγνώσει προειδώς σου, Παντελεήμον σοφῆ τὴν λαμπρότητα, ἦν ὑπέδειξας, πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

**Ο** ἐξ αὐτῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν Ζεῖων ἰάσειν αἰετὴν τὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ θαψιλῶς ἀρνούμενος, καὶ διανέμων, τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἐνδοξον σοῦ καὶ πανίερου, καὶ φωτοφόρου πανήγυριν,

πιστῶς θεομισθίως, χάριτι Ζεῖα τούτους καταύγασον, Δουλομῆτῳ κεχρημένος, προσωνημίᾳ σαφῶς, καὶ χρηστότητι, ἦν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

**Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.**

**Ε**ξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοὺς πιστοὺς συγκαλοῦσα, πρὸς εὐαχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγασα, τῶν φιλεόρτων τὰ συστήματα. Ἐπέστη γὰρ τῶν Σαυματουργῶν ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στερρός ἀθλητῆς καὶ προσεβύει ἐκτενωῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτακίον.**

**Τ**ίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόφειτον τόκον; ὁ γὰρ ἀρχόνος ἐκ Πατρὸς ἐλλάμψας Υἱὸς ὁνογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς, προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενομένος ἀνθρώπος δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυᾶσα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γινωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκαιόμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Προσηπτείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Τ**ὰ δὲ λέγει Κύριος Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκούστα ποιήσει υἱὸν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ κατ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐστὶ παρὲς ἐμοῦ ὁ σῶζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ἀνέιδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιῆσα, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

**Δ**ικαίων φυγαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκειν, καὶ ἐλογίσθη κά-

κωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων εὐὰν κολασθῆσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθνασιὰς πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρισμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀνυλάμψουσαι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαθραποῦνται. Κοινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουςιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

**Σφίσις Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.**

**Δ**ίκατοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρά Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασιλεῖον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διαδῆμα τοῦ κἀλλίου ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσεται τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνει δὲ ἀπότομον ὄρηγν', εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστογοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ ἐκλύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου, θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται· χυλάσαι ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγχλύουσιν ἀπότομος· ἀνίστασθαι αὐτοὺς πνεῦμα δυναμείας, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασαὶ περάτων γῆς· ἐνωπίασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κρατησις ἡμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

**Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ ἰδιόμεια,**

**Ἦχος α'. Βυζαντίου.**

**Α**γάνα καλὸν ἠγωνίω, καὶ δρόμον τετέλεικας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παν-

τελεῆμον· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εὐληθῶς τὰ ἄνω βασιλεῖα. Ἄλλα πρέσβευε, ἰατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἦχος β'. Ανατολίου.**

**Α**ναγγύτως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξος· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπικλήσει Χριστοῦ· καὶ τυφλοῖς ἀναδιέπειν δωδάρησαι, ὡς αὐτοῦ Θεράπων γνήσιος. Ἄλλα πρέσβευε ἰατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εἰρήνην σταθῆραν, καὶ τοῖς σέ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

**Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.**

**Α**πέσιω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξος· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίον ἐκαροποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἰατρὸς ἀριστος εὐεργετής, Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξος. Βαίονα δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὖρος κείμενον χαμερπὲς νήπιον, ὑπὸ ἐχιδνῆς δηχθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θῆριον διεσπάρασας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούτων τὸ μνημόσυον.

**Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.**

**Μ**ητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθῶσα τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ ἱερολοῖα φηριχθεὶς διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βαπτισμα ἐτέλεσας Παντελεῆμον, Μάρτυς ἔνδοξος τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσοῦντων Θεραπευτά, καὶ τῶν παθῶν διώκτη. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τούτῳ ἐν πίστει τελούντας, τὴν αἰσιεῖσθαι μνήμην σου.

**Ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.**

**Η**παμφανὲς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχῆι, τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσας ἀποσβούσα, καὶ πάθη Θεραπεύουσα· ἱκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεῆμον τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς φυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Βυζαντίου.**

**Δ**εῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀλλοφρόνον, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδοσάμενον, τὸν φασηρα τῆς οἰκουμενῆς, καὶ αἰεταμῆπ ἀστῆρα τῆς Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἶπαμεν· Παντελεῆμον Μάρτυς ἔνδοξος, γενοῦ ἡμῶν φυγῶν τε καὶ σομάτων σωτηρία, καὶ

σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Μ**ακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρόνος, τὴν πόλιν τὴν ἀσείστον, τὸ τέχος τὸ ἀρρήκτου, τὴν ἀόρατὴν προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.**

**Ἦχος α΄.** Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

**Π**αντελεήμονος μνήμην, τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἄγειν, φιλομάρτυσι χρόνος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλεεί νείκιστον, τῇ συμπαιδείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θεῖαν χάριν ἐκομίσατο.

**Στίχ.** Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνήσει.

**Τ**ὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν, ἐπιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίδασιν εὐρες, μάκαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς, ἐυεργέτης γενόμενος, τῶν καλουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς, Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

**Στίχ.** Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

**Τ**ίς ἀν' ἀξίως τοὺς ἄθλους, ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεήμον Μάρτυς, οὗς ἀνέτιχος γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμαριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος;

**Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Βυζαντίου.**

**Μ**ητρικὴν ἀγαπήσας εὐσεβείαν, τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θεῖα χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις τὸ εὐτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεήμον Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἔχτενας ἰκέτευσ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Τ**ὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξίτητον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.**

**Α**θλοφόρε Ἅγιε, ἡ ἱαματικὴ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφρασι, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.** Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

**Καὶ Ἀπολύεις.**

Εἰς τὸν ὄρθρον.

**Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος α΄.** Τὸν τάφον σου Σπηῖρα.

**Μ**ητρὸς τὸ εὐσεβές, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσέβες, εὐσεβῶς διωρθώσω ὄθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἐνδόξος, Παντελεήμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεγγόντων σοι.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Ε**λπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τὴν λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευσ, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφρασι, ἀμαρτιῶν ἡμῶν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσι.

**Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,**

**Ἦχος δ΄.** Ὁ ἰψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Ω**ς στρατιῶν τοῦ Χριστοῦ ἀκαθάρτου, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναϊότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονῆ, πίστει θοράζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς πανσπίδιμε· τοὺς σεπτοὺς τε ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σπηῖρα Χριστὸν μεγαλυνομεν.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Τ**ῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐνομιῶν τὰς νιφάδας, τίς ἐξεπιεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἄλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ Ἄγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

**Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.**

**Ἦχος ὁ αὐτός.** Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ε**θοράζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνας σε, Παντελεήμον ἀθλήτα, τὸν ζωοδότῃ δοξάζουσα, τὸν σὲ προστατῆν, θερμῶν ἀναδείξαντα.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Τ**ὰς ἀγράντους χειρὰς σου, Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σιέπασσον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλεῆ σου.

**Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.**

**Προκείμενον, Ἦχος δ΄.**

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνήσει.

**Στίχ.** Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου·

Πᾶσα πνοή.



## Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἔϊτα τὸ Πεντηκοστῆριον, Ἦχος β'.

**Ε**λεήμονα Χριστόν, Παντελεῆμον νῦν ἐκδυσώπει, Ζεῖς Ἰατρεῖ, ἀπαλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆσαι με.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, κατὰ Ἀλφάβητον ἀντίστροφον.

## Ποίημα Θεοφάνους.

Ὤδῃ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμιν· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

**Ω**ς ὡραίαν ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιεῖ Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ἤκησε, τὴν ἀμώμητον· ἐν οὐσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας ῥυσθήναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

**Ψ**αλμικῶς Ἄγνη ἐξ ἐξιών, οἶα περ Βασιλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἕστηκας· ὃν ἰκέτευς, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταπόδοσώς Θεοῦνυμφε.

**Χ**ερσῶθεισαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν νετόν τεκνῶσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας. Ἄλλα δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσῶθεισαν, δεῖξον καρποφόρον Θεοῦνυμφε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Παντελεῆμονα τὸν πανάριστον Μάρτυρα μέλιπν. Θεοφάνους.

Ὤδῃ α'. Ἦχος αὐτὸς καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

**Π**ροσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶτον ἡγειρας· νῦν δέ με πανύλδεις, νεκρωθέντα τῆς ἁμαρτίας τῷ δῆγματι, ταῖς σαῖς ἱεσοῖαις, ᾧ Παντελεῆμον ζωοποίησον.

**Α**νατεῖλας οἶα περ ἀστὴρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλογῆ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθάρθης ὡραιότατος.

**Ν**εκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστῷ, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λυτροῦ τοῦ Βαπτίσματος.

τος γέγονας, θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας Σεραπέυων, πάντων ἱατρῶν τὰ νοσήματα.

**Τ**ὴν σοφίαν φίλων σεαυτοῦ, περιποισάμενος, καὶ κοιωνὸν τῆς ζωῆς επαγρόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χαρίτων μεκόσμησαι, Ζεῖας ἀγλαίας, μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

## Θεοτοκίον.

**Ε**υλογίας Πάναγνε σεμνῆ, φύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ κτίσαντος, τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐσφραγίσσας, καὶ φθορᾶς ἠλευθέρωσας· ὄθεν γεγηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ μακαρίζομεν.

## Καταβάσις.

**Χ**οροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκιμος ποσὶ, πόντον Ἐρυσρόν, καὶ ὑγρόν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας οὐσμινεῖς, ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑπεβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελλον ἄσσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

## Ὤδῃ γ'. Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειροῦσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἡ ἑσπερωδῆ ἡ καρδιά μου. Φέρεςαι με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόσεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφαρσίας στολὴν δωροῦμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

**Υ**πέστημον ἐνύησας, Θεὸν Λόγον Δέσπονα· ὃν ἐκτενώς ἰκέτευς, οἰκτιρηθῶσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἰδόνων ἀτιμίας σκυθρωπαίζουσαν.

**Τ**ὰ τραύματα Σεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστικῶ σου φαρμάκῳ περιποίησον.

Τὸ Ἅγιον. Ὁ αὐτός.

**Α**γίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκαρπος, δεχομένη σπόρον πολυτίμον, καὶ τεκνῶσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

**Ε**νέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δῆγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώσασας, θεοπνεύστας ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὄλων παριστάμενος.

**Η**λλοίωσας τὸ ἄθρον, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τούτου κησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

**Μ**πρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἐνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀβείαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἔχέφρων τὸ κρείττον ἐκλεξάμενος.

**Θεοτοκίον.**

**Ο**φρών Ζεῖα νεύματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε· ὃν νῦν δυσώπησον, ρυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καταβασία.**

**Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένους, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δυναμίν· διὰ τοῦτο ἔστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

**Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.**

**Μ**αρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῶ πατρὶ, ἀνείλικυσας πανεύφημε, τοῦ βυβλῆ τῆς ἀγνοίας· καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄλεον φρονήμα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν γαρίν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰάσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωροῦσθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Τ**ὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβούσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνεχόντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐήλησας, τὸν πάντας ἐτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκαλίαις ἐσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσώπησέ με, Παναγία Παρθένε, δυσάθηναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου με. Δεσποῖ Παρθένε ἀγάθῃ, τὴν σὴν βίβησιαν τότε μοι δώρησαι· σέ γὰρ ἔγω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

**Ὤδῃ δ'. Ὁ Εἰρμός.**

• **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ  
• **Α**γγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσης, ὅλον με τὸν ἀνθρώπον·  
• **διὸ κραυγάζω σοι· Δόξας τῇ δυνάμει σου Κυρίε.**

**Σ**ταγίνα μοι, κατανύξεις ὄμβριον Δέσποινα, ἑαίρουσα ἅπαντα, τὸν τῆς καρδίας μου καύσανα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεράς ἐπικλύσεις ἀναστέλουσα.

**Ρ**ομφαία με, ἠδονῆς πληγωθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν ἄχραντε, μὴ ὑπερίδης, ἀλλ' ἰασαι, λόγγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

**Π**λουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχεύσαντα, χάριτος

Ζεῖας ἀξίωσον· ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστατίαν Παναμώμητε.

**Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.**

**Ν**υττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπιδας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γυμνάζων πρὸς ἄθλησιν, ἦν περ καὶ διήνυσας, τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προσορώμενος.

**Α**ινέσων, τῷ Θεῷ τὴν θυσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεδῶματα· ὅλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν Ἀλλοφῶρε κατεπάτησας.

**Τ**ετρωμένως, βακακάνια καὶ φθίνα μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχτην, τούτους ἀντέστησας δύναμιν, Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσασμενος.

**Ο**πρῆσβύτου, Συμεῶν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρῆσβύτου σε ῥήματι, Παντελεῆμον ἐζήγησθε, Ζεῖαν πρὸς ἐπίγνωση, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**εάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνίδα, σέ καὶ Μητέρα Ζεῶμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρα, εἰς ἓν συνήψας ἀφράστως Θεοονύφρυντε.

**Καταβασία.**

**Ε**ισακήκω, τὴν ἔνδοξον οἰκονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κυρίε.

**Ὤδῃ ἑ'. Ὁ Εἰρμός.**

• **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας  
• **Χ**ριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,  
• τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ  
• νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

**Ο**δὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκούσα ἄχραντε ὀδήγησας, ὀδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίαστε καὶ βίραθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημνιζόμενον.

**Ε**νώσας φρονί, ἐμαντὸν ἀγνώμονι Παρθένε ἀγάθῃ, ασώτως ἐβίωσα, χώραν εἰς μακρὰν παλῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπιστρέφου σῶσον, ταῖς σαῖς με παρακλήσεσι.

**Ν**αμάτων τῶν σῶν, ζωηρότων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῷ συγκαϊόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσδολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενώποτο ἄχραντε.

**Τοῦ Ἁγίου. Ὁ φητισμός.**

**Π**εριχαρῶς, τοὺς ἀγῶνας ὑπέσθες τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει Ζεῖα,

και καρτερία σταθερὰ τὰς βασάνους, ὑπομένω, χαίρων ἐκραυγάζεις· Ἐτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

**Α**θλητικῶν, προσιστάμενος μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεία δυναστεία περιεγένοιο, τῆς τῶν ἀβέων δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

**Ν**εανικῆν, σὺ τὴν ἐνστασιν ἔχων καὶ ῥωμαλέον, φυγῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείω μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ Θεοῦ, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

**Α**συμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῆ ἐπουρανίᾳ διδασκαλία, ὁ ἄβλοφορός, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῆ σῆ συνεργείᾳ, Χριστέ δυναμούμενος.

#### Θεοτοκίον.

**Ρ**ῆσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορευεῖς, σὲ προετύπων, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένη Θεοῦ γεννητρίαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, ἀγνῆν οὐ γινώσκωμεν.

#### Καταβασία.

**Ο** τοῦ φωτός διατιμῆζας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα μνήμη σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθύων.

#### Ὠδὴ 5. Ὁ Εἰρικός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυλούμενος,  
• τὴν ἀνεξίτηλον τῆς εὐσπλαγχνίας  
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ  
• Θεός με ἀνάγαγε.

**Μ**ῆ με δείξης δαιμόνων ἐπίχαρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῶ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσβλέψαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱὸν σου δυσώπησον.

**Α**οιγισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀβέσμοις μου πράξειςιν, εἰς ἱλασμὸν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σου· οἰκτιρὸν σώσον με.

**Κ**ατακρίσεις ῥῥοαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκρατίετον ὄντα τοῖς πταισμασιν, ὡς τὸν Κριτὴν κησάσα, καὶ Θεὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον.

#### Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

**Γ**υδαλάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ κορυφουμένην ἀπάτην κατήρησας, θαυ-

ματοουργῶν ἐξαιτία, καὶ τελῶν τὰς ἰσείεις Δεσπόφει.

**Σ**τεφανίτης ἐδείχθη πανάριστος· σὺ διαπυρός γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος, παραδόξως ἀνείλες τοὺς ἀφρονάς.

**Τ**ῶν τυράννων τὸ θράσος κατέβαλες, τὰς δυσפורωτάτας αἰτίας τοῦ σώματος, τῆ τῆς ψυχῆς στερότῃτι, διαβλήσας. Θεόφρον ἐν χάριτι.

#### Θεοτοκίον.

**Ο** κατέχων τὸν γύρον τῆς γῆς ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἀγνή περιέχεται, περιγραφή τοῦ σώματος, ὁ τῆ θεία μορφή ἀπερίγραπτος.

#### Καταβασία.

**Ε**ν τῷ Ἐλιβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

#### Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α.

**Μ**ιμητῆς ὑπάρχων τοῦ ελεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀλλοφροῦ καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σιάνδαλα, ἐκ τῶν βοῶντων ἀπαύστως· Σώσον ἡμᾶς Κύριε.

#### Ὁ Οἶκος.

**Τ**οῦ Ἀναργίρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου τὴν ἀθλήσιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ὡς καὶ γὰρ, τοὺς ἐαυτῶν ναοὺς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν θεραπείαν παρέχει. Σπουδάσωμεν οὖν Ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς, τὸν ρυθόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· Σώσον ἡμᾶς Κύριε.

#### Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικῶ Παντελεήμονος.

#### Στίχοι.

Γαλακτόμικτον Μάρτυς αἶμα σῆς κάρας,  
Δι' ἦν ὕδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέσει.

Φάσγαγον ἐδομάτη λάχεν εἰκάδι Παντελεήμων.

**Ο** ἔτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ὡς πῶλεως Νικομηδείας, πατρός μὲν Εὐστοργίου τινὸς Ἑλλήνος, ὑστερον δὲ Χριστιανῶ

γεγονότος ταῖς τοῦ υἱοῦ νοθευθείας· μητρόθεν δὲ Εὐδουλῆς, ἐκ προγονοῦ τὸν Χριστὸν σεβόμενης. Ἐκπαίδευεται οὖν τὴν ἰατρικὴν ἐπιτήμην παρὰ Εὐφροσύνου, διότι μάλιστα τὴν ἔχοντος, ὅς και ἐδόκει εἰς ἄκρον τῆς τέχνης ἐρκεσθαι, τὴν δὲ κατὰ Χριστὸν ἰατρικὴν τέχνην και πίστιν παρὰ Ἐρμούλου τοῦ Προσβυτέρου μαθάνει· οἱ ἡς παιδα τινά, ὑπὸ ἐχθρῶν πληγνέται, νεκρὸν κείμενον παρὰ τὴν ὁδὸν ἐξανέστησεν, ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν. Βαπτίζεται αὖν παρὰ Ἐρμούλου τοῦ Προσβυτέρου, και χειραγωγεῖται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὁ δὲ τρόπος τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ γέγονεν οὕτω.

Τυφλὸς τις, προσελθὼν πρὸς αὐτόν, ἐτυχε τῆς ἰάσεως παρ' αὐτοῦ. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως· Τίς αὐτῷ τῆς Σαραπεΐας γέγονεν αἴτιος; Ὁ Παντολέων, εἶπε, (τοῦτο γὰρ αὐτῷ πρότερον ὄνομα) ἐπικαλεσάμενος τὸν Χριστόν· εἰς ὃν και αὐτὸς ἔρη πιστεύειν. Ἄλλ' ἐκείνος μὲν εὐθύς τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παντολέων ἤχηλ πρὸς τὸν βασιλέα· καὶ ἐρωτηθεὶς, και μῆτε ὑποσχέσασαι, μῆτε ἀπειθεῖς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστόν πίστεως σαλευθεῖς, τυπταται δεινῶς, και λαμπάσι φλέγεται. Ἐμφανισθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Κύριος, ἐν σχήματι Ἐρμούλου τοῦ Προσβυτέρου, θάρσει παρακαλεῖται. Καὶ ἐν τῷ βράσματι τοῦ μολύβδου, ἔνθα ὁ Ἄγιος ἐβλήθη, και ἐν τῇ Σαλασση εἰς ἡν ἀπερίφη, ἐδόξεν συνεισελθεῖν μετ' αὐτοῦ.

Διαιεῖνας οὖν ἐκ πάντων ἀδελφῶν, Σηρίους ἐκδίδοται· ἐξ ὧν ἀσινῆς διαφυλαχθεὶς, δεσμύεται τροχῷ, καθηλωθέντι μαχαιραῖς, και ἀφένεται ὑπόθεν κατὰ πρῶτους. Εἶτα, δεξάμενος τὴν διὰ ξίφους ἀπόστασιν, ἠύξατο· και φωνῆ ἄνωθεν ἠνέχηλ αὐτῷ, ἀντὶ Παντολέουτος, καλοῦσά αὐτόν Παντελεήμονα. Πληρουμένης δὲ τῆς εὐχῆς, και ἐν τῷ μελλεῖν τὸν αὐχένα τέμνεσθαι, ἐκτείναντος τοῦ δημῆς τὴν χεῖρα, ἀπεστράφη ὁ σιδήρος, και ἐτάκη ὡσεὶ κηρός· και ἐν τοιοῦτῳ θάσματι, ἐπίστευσαν οἱ φρατιῶται τῷ Χριστῷ. Τότε ὁ Ἄγιος Μάρτυς, ἐκείσιν τὸν αὐχένα προτεινας, ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν. Δέγεται δὲ, ἀντὶ αἱμάτων, γάλα ρυῖλαι, και τὸ φυτὸν τῆς ἐλαίας, ἐν ᾧ προσεδέθη, ἀθρόως τελεσφορῆσαι καρπὸν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπωνύμῳ Ἐκκλησίᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

**Στίχ.** Αὐτὴν ἔφευροῦν σαρκικῶν τυφλῶν λύγων, και ψυχικῶν ἤρρισεν αὐτὴν ἐκ ξίφους. Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προδοθείας, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.**

• Ἀντίθεον πρόταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνεορίπισε· Χριστὸς δὲ ἐφίπλωσε, θεοσεβέσι και σὶ, ὁράσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὧν εὐλογημένος και ὑπερένδοξος.

**Π**αύλιος μου και ὕμνησις ἡ σωτηρία, βεβαία ἀντιλήψις, και τίχως ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμουτάς με, δαίμονας πολέμησον αἰεὶ, ἐπιζητοῦντας τοῦ θανατώσαι με.

**Θ**εὸν σωματάσασα παρηνικῶν σου, αἱμάτων ἐθέσασα, Παύλιε τὸ ἀνθρώπινον· διὸ με τίθεις κατὰρροῦμενον, και καταφθειρόμενον ἐχθρῶν, ταῖς μελοθείαις, ρῦσαι προδοθείας σου.

**Η**κάμιμος γεννητὴν προδιετύπου, τὴν σὴν Παναμάμπε· τῆς Παίδας γὰρ οὐκ ἐφίλεσεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἀστεκτον· ὄβην ἰκτεῦται σε, πυρός τοῦ αἰωνίου ρῦσαι τὸν ὀσθλόν σου.

**Τοῦ Ἁγίου.** Εἰκόνας χρυσῆς.

**Ν**ομίμως ἀλλῶν, και νικησας τὸν ἐχθρὸν, λιμὴν πανευδίας, τοῖς ἐν Σαλασση παναοιδίαις, χαιμαζόμενοις γενέσασαι φῶς· δὲ τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, οὐς και μέλπειν ἐδίδαξας· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Μ**ακάριος εἰ, και καλῶς οἱ ἑσται νῦν, μακαριώτατε, ἀπολασόντι τὴν τρισόλιον, και μακαρίαν ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην τοῖς πίστει, τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Α**γίων ψυχῶν, και Δικαίων οἱ χοροὶ, και ἡ Ἰσώματος, τάξις Ἀγγέλων προσεδέξαντο, συγχορευτὴν σε μακάριε· ξίφει γὰρ τμηθεὶς τὸν αὐχένα, μελαδεὶ ἀγαλλόμενος· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**αμφαία τὸ πρὶν, ἡ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἡμᾶς χαρίσασα, νῦν στεφομένη ὑποδέξεται, τοὺς σηματούμεντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προσελθόντι Παναμάμπε, εὐλογημένην ἡ Θεὸν σαρκὶ κησάσα.

**Καταδασία.**

**Α**βραμιῶται ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις

κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογη-  
τός εἶ.

### Ῥῆθ' ἧ. Ὁ Εἰρμός.

- **Κ**όσμιος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
- ἐνεργείας διεμέριξε, τῷ Σείῳ προσάγ-
- ματι, τὴν Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
- δὲ πιστοὺς ὁροσίζουσα, φάλλοντας· Εὐλο-
- γείτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

**Ζ**ήλου τὰ καλά, κακῶν μακρυνόμενῃ, δι-  
ἐμμελείας Ψεῖων πράξεων, ψυχὴ μου  
προσβουύσασα, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ  
πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν,  
ὡς συμπαθὴ καὶ φιλόνηρον.

**Ε**λυσας δεσμοῦ, τῆς παλαι καταδικῆς, Θεο-  
κλυτὸν τὸ ἀνθρώπινον· ὄθεν ἰκετεύω σε,  
διαλύσαι πάντα συνδέσμιον, κακίας τῆς καρ-  
δίας μου, ἄχραντε συνδέσμουσα, Σείῳ φορη-  
μὲ του κτίσαντος.

**Δ**όξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγασμα τεκοῦσα,  
τὴν ἀδόξια σκυνθρωπάζουσα, πταισμά-  
των καρδίαν μου, Θεοτόκε καταραΐδουρον, καὶ  
δόξης με ἀνάδειξον μέτοχον αἰδίου, ὅπως ἐν  
πίστει δόξῶμαι σε.

**Τοῦ Ἁγίου.** Τὸν ἐν καινῷ τοῦ πυρὸς.

**Τ**ὸ πεοιδέξιο τῆς σπῆς, εὐφυΐας ψυχικῆν  
ἀμβλυωπία, τοῦ πατρὸς Θεραπευεῖς, ἀ-  
ποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει καμμάκιο  
προσπέουσαι, καὶ πρὸς τὸν Σιτήρα Χριστὸν  
καθοδηγούσης.

**Υ**πὲρ Χριστοῦ σφραμισθείς, πρὸς αἰώνιον  
ζῶνι διεδικάσθη, καὶ Θεόκλητος ὄφθης,  
προσηγορία Χριστοῦ, τῇ Σείῳ Ψεφρον τιμώ-  
μενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς  
αἰῶνας.

**Ρ**ήτορικῶν ἀποβαλὼν, καὶ δεινῶν τῶν σο-  
φιστῶν ἀδολειχίαν, τῇ Χοιροῦ ἐπικλησεί,  
τῶν ἐπωδῶν παλίων, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώ-  
μενος, τοὺς ὑπερυψούντας Χριστὸν εἰς τοὺς  
αἰῶνας.

### Θεοτοκίον.

**Α**θανασίας διανῆ, ἐπιστάμεθα πηγὴν σε  
Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα τὸν Λόγον, τοῦ  
ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυ-  
τρωμένον, τοὺς ὑπερυψούντας αὐτὸν εἰς τοὺς  
αἰῶνας.

### Καταβασία.

**Ο**ὗ ἐν Βαβυλῶνι Παιδεῖς, τῷ Σείῳ πυρπο-  
λούμενοι ζῆλω, τυράννου καὶ φλογος ἀ-  
πειλῆν, ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυ-  
Luglio.

ρὸς ἐμβλήθητες, ὁροσίζομενοι ἔβαλλον· Εὐλο-  
γείτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

### Ῥῆθ' ἧ. Ὁ Εἰρμός.

- **Α**νάρχῳ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
- ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῶν ἐ-
- πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
- γεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
- Θεοτόκον μεγαλύνουμεν.

**Γ**ενυσαίμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης Σα-  
νατον, ὁ Ἄδάμ ἐκ τοῦ ἔθλου πικρῶς ἐ-  
τρούγησε· ἔθλω δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυ-  
κασμῶν, τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἀχραντε·  
διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

**Β**ασίλισσα πέφυκας, τὸν Βασιλέα Κύριον,  
ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα τὸν διαλύσαντα, Ἄδ-  
δου τὰ βασιλεία Κόρη· ὄν ἐπτεῶς, δυσάπει  
τῆς ἀνω, βασιλείας ἀπαντας, ἀξιώσας τοὺς  
τιμῶντας σε.

**Α**γάθωνο Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν  
μου, ἠδονῶν κακώθεισάν ταις ἐπικλύσε-  
σιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκῆ, καὶ ἀγαθῆ, ὑ-  
πάρχουσα ὅλη· καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγα-  
θὰς ψυχῆς εἰσάγαγε.

**Τοῦ Ἁγίου.** Ὁ αὐτός.

**Μ**ετέστης γηθόμενος, πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἔ-  
σχατον· ἐνθα κατασκηνώσας μακαριώ-  
τατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν, ὄν-  
τως ἡζώθης, συνῶν τῷ Δεσπότησι, εἰς αἰῶνα  
τὸν ἀπέραντον.

**Ε**φύσας ἔτυχε, καὶ πόθου σε πληρώσας,  
συσταζόμενος ἐτι θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ  
ὑπὲρ Χριστοῦ κενώθenti, καὶ δι' αὐτὸν, παμ-  
μάκιο χυθέντι· παρ' οὗ χαίρων εἴληψας, τοὺς  
στεφάνους τῶν ἀγῶνων σου.

**Λ**εόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ  
στόματα, Δανιὴλ ὡς περ παλαι σὺ ἐχα-  
λίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδέσθαι Μαρτύρων, τὴν  
ἀρετὴν, καὶ ἀλόγος φύσις· διὸ σε πανεύφημε,  
συνελθόντες μακαρίζομεν.

**Π**λουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χα-  
ρίζεται, Ἐσχατῶν ἰαμάτων ἡμῶν θαρού-  
μενος· καὶ Παντελεήμονα Ψεσί, σε παρασχῶν,  
παπτὴ Ἐλιδομένη, λιμένα τε εὐδοκίαν, καὶ προσ-  
τάτην καὶ συλλήπτορα. Θεοτοκίον.

**Ω**ς κόκος Πανάμωμε, τὸν ἄμβρον τὸν οὐρά-  
νιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῶν ἐκτέ-  
τοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα, τοῖς ὡς  
Θεὸν, αὐτὸν ἀνιμύουσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνη-  
τον, Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

## Καταβασία.

**Ο** τόκος σε ἀφθόρος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σε προήλθε, σαρκιφόρος, ὃς ἄφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

## Ἐξαποστολιαρίον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**Π**αντελεῆμον πάνσοφε, τὸν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαΐσμα, καὶ τῶν Δείων Μαρτύρων, καὶ χριστανύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρωτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν Ἁγίε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομητόρος, ὑπὲρ πάντων προσεύσων.

Εἰς τοὺς Αἴνας, ἰσθῶμεν Στίχους δ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσοῦσια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Ε**λθεὶς Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεῆμον σαφῶς, ἀνομάστης καταλλήλον, προσλαδῶν τὸ ὄνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπάθης γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας, διπλὴν παρέχων, τοῦτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐνδοξε, καθοδηγῶν, Δείαν καὶ ὑπέρολαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

**Ε**ργὸν προνοίας τῆς ἀγάπης, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονὸς, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωματῶν πάθη γὰρ, θεραπεύειν σεφέστατα, Παντελεῆμον ἐκρίθασκόμοινο, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρός ἑτοίμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεῦσιν ἅπαντας, καὶ ζοφεράς, πλάνης ἐλυτροῦμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

**Κ**ἀλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονὴν, εὐθυβόλους ἀντέθηκας, καὶ φρονῶν εὐπρέπειαν, τῆς σαρκὸς οὐραιότητι καὶ τοῖς ὀράντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίας, λάμπων καὶ θαύμασιν, ἀνέει νεότητος, προσδωτέρων συνέσει, προσεληκρῶς, πιστεῖ τε καὶ χάριτι, καταλαμπούμενος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

**Σ**ήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀβλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ τοῖς ἔμοιασι τοῦτον καταστήσωμεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ ἀνδραγαθῶς ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων τὰς ἀπίστους βασάνους μὴ δειλιάσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξατο τῆς ἀνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγαλλεται. Ἄλλ' ὡς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Παντελεῆμον, ἰατρὸς τῶν νοσοῦντων, καὶ λιμῆν τῶν χειμαζομένων,

μὴ διαλίπης προσεύων, τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ε**κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σε φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ε'. ᾠδὴ.

Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ. Ζήτητῃ ΚΣ'. Ὀκτ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.

Κοινωνιᾶν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

## Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου Νικάνου, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ. Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσοῦσια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

**Ε**ν ἐκλογῇ Θεοκριτῶ προετιμῆθητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν Ἁγίων ὡς ὄντες, σοφίας Δείας πλήρεις καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς χάριτος ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν οἰκεῖτε ἀπαύσας τοὺς οὐρανοὺς, σὺν Ἀγγέλοις εὐφρανούμενοι.

**Φ**ωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύματος χάριτι, ἀποδείχθεντες κόσμῳ, τὸ τῆς γνῶσεως φέγγος, ἠστράφατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀγλύν, τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ μεταστάντες Ἀποστολοὶ πρὸς τὸ φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

**Α**νευφημείσθη Νικάνω ὁ ἱερώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τίμων, καὶ σὺν τοῦτοις τιμάσθω, ὁ Πρόχορος ὁ ἕσιος, οἱ πληρωταί, τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ προσβεύται, πρὸς Θεὸν ἡμῶν Θεοτοκίαιοι. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Θ**εομακάριστε Κορη τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ὡς εὐμένης προστάτις, τῶν πιστῶν Θεοτόκε, προσάγουσα τῷ Κτίστῃ, τὸν ἱλασμόν, ἀνταμείβου τοῖς δούλοις σου, ὡς παντελὴς σωτηρία καὶ ἱλασμός, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκία.

**Ε**ν τῷ Σταυρῷ παρεστάτω, τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου

ἀποσκοπούσα, ἔλθες θρηνοῦσα, Μήτηρ ἀγνή·  
Οἶμοι, Τέκνον γλυκυτάτον· τί ταῦτα πάσχεις  
ἀδικῶν Λόγε Θεοῦ; ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,  
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς  
Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὐ ἢ  
Ἀκουστικῆς·

Μέλω τὰς ἀνάγας τοῦ νοητοῦ Ἡλίου· Ἰωσήφ.  
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μεθέξει τῇ πρὸς τὸ Θεῖον πάνσοφοι, φῶς  
χρηματίσαντες, τοὺς τὴν ὑμῶν φωσφό-  
ρον καὶ σεπτῆν, ἑορτὴν ἑορτάζοντας, παθῶν  
ἀχλὺς ῥύσασθε, καὶ φωτισμοῦ καταξιώ-  
σατε.

Ἐβέλγητε γλυκυτάτῳ ἔρωτι, Χοιστοῦ μα-  
κάριοι, καὶ τὰ τερπνά τοῦ βίβι τοῦ θθαρο-  
τοῦ, εὐσεβάς παρωσάμενοι, αὐτῷ ἠκολουθή-  
σατε, μαθητευθέντες ἀληθέστατα.

Λαμπτήρες Ἀνατολῆς ὀραῖοι, τῆς φω-  
τοδοτίδος, φωταγωγοὶ γεγόνασι ψυχῶν,  
Παρμενάς τε καὶ Πρόχορος, καὶ Τίμων ὁ Σαυ-  
μάσιος, καὶ ὁ Νικάνωρ ὁ Δεόπνευστος.

Θεοτοκίον.

Πορεῖαι αἱ τοῦ Θεοῦ πανάμοι, ἐν σοὶ ἐ-  
γνωσθησαν, γεγεννημένοι ξένῳ τοκετῷ,  
ἀσυγκρίτῳ ἐνώσει τε· ὅθεν ἅς πάντων Δέσποι-  
ναν, τῶν ποιημάτων σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Ὡς ὄντες πνευματικαί, νεφέλαι ὕδωρ ἀλη-  
θοῦς γνώσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς ἐνδοξοί, ἐν  
ἀγιασμῷ ἐσταλάξατε.

Τοῦ Πνεύματος ἐλογηθῆ, ὡς πεπλησμένοι  
τῆς αὐτοῦ χάριτος, διακονεῖν πάνσοφοι,  
χρεῖαι τῶν Ἁγίων ἐτάχθητε.

Αἰνέσωμεν Παρμενᾶν, τὸν εὐλεῆ καὶ τὸν  
σοφὸν Τίμωνα, καὶ τὸν σεπτὸν Πρόχο-  
ρον, καὶ τὸν ὑψηλόφρον Νικάνωρα.

Θεοτοκίον.

Σταλάζοντα· λυκασμόν, καὶ ἀπολύτρωσιν  
κακῶν τέτοκας, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, ἀ-  
χραντε Παρθένε πανάμοι.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου  
Χριστέ κράζεσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,  
καὶ καταφυγή καὶ στερῆμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διάκονοι σεπτοί, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου,  
καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει,  
Νικάνωρ καὶ Πρόχορος, Παρμενᾶ Τίμων ἐνδοξοί·  
ὅθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἑορτά-  
ζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρι-  
ζόντες.

Θεοτοκίον.

Αἰνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη  
τῶν πιγῶν, προστασία καὶ σκέπη, κιν-  
δύων καὶ θλίψεων, καὶ θειῶν περιστάσεων,  
πάντας λυτρῶσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας·  
Κόρη ἔχοντας, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σώσου,  
ταῖς θείαις προεβίαις σου.

Ἡ Σταυροδευτοκίον.

Ὁραῖά σε Χριστέ, ἡ παλάμωμος Μήτηρ,  
νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐθέσᾳ·  
Υἱέ μου συναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-  
ματι, τίς ἡ ἀπατος, οἰκονομία σου αὐτῇ; δι ἧς  
ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν  
δημιουργημα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθένα σε ἰδοῦσα.

Αἰναλάμφαντες τῷ ὕφει τῆς Ἐκκλησίας,  
ὡς περ ἀτερές αὐτοῖ, τὸν τῆς δυσσε-  
βείας, κατασπασμὸν διέλυσαν, καὶ κόσμον ἐφώ-  
τισαν, οἱ τοῦ Εὐεργέτου Ἀπόστολοι.

Υπουργῶν τῷ κατὰ χάριν Εὐαγγελίῳ,  
Νικομηδείας γέγονας, Πρόχορος παμ-  
μάκαρ, ἀριστὸς διδασκαλός, καὶ θεῖος πρω-  
τόθρονος, ποιμὴς τοῦ Χριστοῦ προϊστάμενος.

Γέρας θεῖον ἐκλήρωσας Νικάνωρ μάκαρ,  
σφαγιασθεὶς ὡς πρόβατον, σὺν τοῖς δι-  
σχιλοῖς, εἰς Χριστὸν ἐπίβουσι, καθ' ἣν τε-  
τελείεται, Στέφανος ἡμέραν ἑ πρώτητος.

Θεοτοκίον.

Αἰπειρογάμω ἐκύνθασ Θεὸν Λόγον, σωμα-  
τωθέντα πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον·  
ὅθεν κατὰ χρέος σε, Παρθένον δοξάζομεν, καὶ  
χρῶστικῶς μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Κύριε τοὺς σοὺς, Μαθητὰς ὡς περ σάλ-  
πιγγας, ἀπέστειλας ἐγειροῦσας, ἐκ μη-  
μάτων ἀπάτης, ψυχὰς ὑμνολογούσας σε.

Τὴν ἐγκατὰ μαρτυρίῳ, τὸ μακάριον τέλος,  
πυρὶ καταφλεγόμενος.

Ὁ μέγας Παρμενᾶς, Ἀποστόλων ἐπ' ὄψεσι,  
κεκοῖνται ἐτελέσας, σὺν σπουδῇ θερ-  
μοτάτῃ, τὸ θεῖον διακὸνημα.

## Θεοτοκίον.

**Υ**μνούμεν σε δι ἧς, τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, Πανάμωμε τοῦ θανάτου, καὶ τῆς πρὶν τυραννοῦσης, κακίας τοῦ ἀλάστορος.

ᾠδὴ γ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ν**ικάνωρ, τὴν ζῶντων καταγγέλλων τὴν ἀληκτον, καὶ τὸν φανερὸν καὶ τὰ πάθη, τοῦ δι' εὐσπλαγγχίαν σαρκὶ παθόντος, θανατοῦται, Ἰουδαίων χειρὶν ἀναιρούμενος.

**Ο**μέγας, ἐξαπτόμενος Τίμων τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, προσφαγῆς ἀνόμων πυρὸς ἐν μέσῳ, τελειοῦται, ὀλοκαύτωμα θεῶν γεγόμενος.

**Η**θεῖα, καὶ φωσφόρος καὶ χάριτος ἐμπλεως, ὑμῶν Ἀπόστολοι μνήμη, ἀγιάζει πάντων τὰς διανοίας, τῶν ἐν πίσει, ἐκτελούντων νῦν ταύτην μακάριοι.

## Θεοτοκίον.

**Τ**αξιέσεις, ἀσωμάτων Ἀγγέλων γεραιούσαι, καὶ Ἀποστόλων χορεΐαι, καὶ Μαρτύρων ὄμιλοι Θεοκλήτορ· τὸν γὰρ πάντων, Βασιλέα ἀφράστως ἐκύησας.

## Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ  
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου  
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς  
• σου βένθουσι αἵματι.

## Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

## Στίχοι.

Τετράς Μαθητῶν τοῦ Θεοφθωροῦ Λόγου,  
Τριάδα σεπτήν πάσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀδοῦσθι Μυτῶν ἐνεληλύθης τετράς.

**Ο**ἴοι, διὰ τὸ κηρύσσειν τὸν λόγον τῆς πίστεως, καὶ ὁμολογεῖν τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ καὶ τέλειον Ἄνθρωπον, ἤλλησαν ἐν διαφορίαις τόποις· καὶ πολλὰ παθόντες ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

**Ο**ύτος φρατιώτης ἦν· καὶ προσαχθεὶς Κορνηλίῳ τῷ Ἡγεμόνι Ἀγκύρας, καὶ ἐρωτηθεὶς, παρήρσιά ὁμολόγησε τὸν Χριστόν. Ὄθεν τύπεται ἀπειδίως· καὶ τοὺς ἀφραγάλας τρυπήθει, καὶ σχοινοῖς περιδεθείς, σύρεται ἀπὸ

τῆς πόλεως Ἀγκύρας, εἰς τοῦ Σαγάρωος ποταμοῦ, ἀκολουθοῦντος καὶ ὁράντος τοῦ Ἡγεμόνος· ἔειπε δέ, ἐν γλωσσοκόμῳ βληθείς, ρίπτεται ἐν τῷ ποταμῷ. Κατ' εὐδοκίαν δὲ Θεοῦ, ἐπιστὰς τῆς Ἐπιτοῦ Ἀγγέλου, ἐξήγαγε τὸ γλωσσοκομον ἐπὶ τῆς ἕρπαι, καὶ εὐρέθη ἐν αὐτῷ ὁ Ἄγιος ἀδελθεὶς, ψάλλον· Ὁ κατ' οἰκῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου. Μαθῶν δὲ τοῦτο ὁ Ἡγεμὼν, καὶ αἰσχυρθεὶς, σπασάμενος μάχαιραν, ἀνείλεν ἐαυτόν. Ὁ δὲ Ἄγιος Μάρτυς εὐξάμενος, καὶ μεταλαβὼν τῆς Σείας Δωρεᾶς, διὰ τῆς ἐκπεμφθείσης αὐτῷ οὐρανῶθεν περιστέρως, ταῖς χειρῶν τοῦ ἐπιφανέντος Ἀγγέλου, τὸ πνεῦμα παρέθετο· καὶ κατετέθη τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον ἐν αὐτῇ τῇ πόλει Ἀγκύρᾳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλακίου· καὶ Ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτοκοῦ ἐν τοῖς Διακονίσις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαῖς, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

**Ο**λικατάτη, διανοία Χριστὸν ἀγαπήσαντες, μόνον, τὸν ἐν κάλλει ὄντα ὡς ἀληθῆς, παναοίδιμοι ἀσύγκριτον, κληρὸν εὐληφάτε, τὴν βασιλείαν τὴν ἐπουράνιον.

**Υ**πὸ τοῦ Λόγου, τοῦ ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἀνατειλάντος, λόγῳ, τιμηθέντες ἔργοις τε ἱεροῖς, τῶν πιστῶν σωτήρης ᾤφθητε, τούτους μεταγόντες, πρὸς τὴν ὁμολογίαν θεοληπτοῖ.

**Η**βλησας ξένος, ὁ Νικάνωρ σφεδ' ἀναιρούμενοι, γνώμη, δυσσεβῶν Ἑβραίων, καὶ τῷ Χριστῷ, ὡς ἀρνίον προσαγόμενος· Ευλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

## Θεοτοκίον.

**Λ**όγῳ τὸν Λόγον, τὸν τοῦ Πατρὸς Κόρη τέτοκας, λόγῳ, οὐρανὸν ποιήσαντα καὶ τὴν γῆν, καὶ δοξάζειν τοῦτον Πάναγνε, λόγον παρέρχοντα, τοῖς καθαρῶς αὐτῷ νῦν πιστεύουσιν.

ᾠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

**Γ**λύος ἐρρύσασθε παθῶν, καὶ μακαϊότητος, τοὺς πειβαρχήσαντας, ὑμῶν διδάγμασι πάνσοφοι, καὶ πρὸς ὕψος τούτους γνώσεως, ἀνεβίβασατε Θεῷ, εὐαρεστούντας καλῶς καὶ βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμενεῖτε τὸν Κύριον.

**Ο**θεῖος τιμάσθω Παρμενᾶς, ἐθελῶς ἄσμασιν, ἅμα τῷ Τίμωνι, καὶ ὁ πανευφημος Πρόχορος, καὶ Νικάνωρ ὁ θαυμασιος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πλουτιζαὶ τῶν ἐθνῶν,



τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Υ**μᾶς μετὰ Πέτρον καὶ λοιποὺς, προκρίτους Κύριος, Μαθητᾶς ἐλετο, συνταττομένους μὲν ἐνδοξοί, τοῖς λεχθεῖσιν Ἐβδομήκοντα, ἐκλελεγμένοι δὲ καλῶς, ὡς πλήρεις πίστεως τῶν Ἁγίων, διακονήσαί σαῖς χρεῖαις πανεύφημοι.

**Θεοτοκίον.**

**Ι**δοὺ Θεηγόρων αἱ φωναί, πέρας ἐδέξαντο, ἀποτεκούσης σου, τὸν ὑπερούσιον Κύριον, ὑπ' ἐκείνων τὸν δηλούμενον, εἰς σωτηρίαν τῶν πιστῶν Θεοχαρίτατε, τῶν βωόντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λέοντων χάσματα, ἐν λόκῳ ἔφραξε πυρός δὲ ὄψιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιουσιάζοντες, οἱ εὐσεβείας ἔρας αἱ, Παιδὲς κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὠδὴ 9. Δίβος ἀχειρότμητος ὄρους.**

**Ὡ**ράθητε σκευὴ τοῦ Λόγου, πάσαν χωρήσαντα τὴν αἴγλην, πρόκριτοι σεπτοὶ Διακόνων, Ἁγίων χρεῖαις διακονήσαντες, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ πάνσοφοι, δόξης ἀρήτου ἀπολαύοντες.

**Σ**ήμερον ὁ σύμπασα κτίσις, ὑμῶν τὴν μνήμην εὐορτάζει, Τιμῶν Παρμενᾶ καὶ Νικάνωρ, σὺν τῷ Προχώρῳ τῷ χριστοκίρῳ, ἀξίως μακαρίζουσα, ὑμᾶς Θεοῦ παμμάκαροισι.

**Η**ρθητε πρὸς μέγιστον κλέος, ὡς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου, καὶ σὺν Ἀποστόλων γορείαις, καὶ Ἀσωμάτων ἐπαγαλλόμενοι μεθ' ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε, ἐλεπήθηαι ἡμᾶς ἐνδοξοί.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· Χαῖρε ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, τῶν Ἀποστόλων τὸ σεμνολόγημα, καὶ Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ στεφάνωμα.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Δ**ίβος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένε, ἀιρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρβου, καὶ Ἀπέλυσις.**

## Τῆ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλίνικου καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης.**

**ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ.**

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμεν Στίχους 4. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων.**

**Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.**

**Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου Θαύματος.**

**Μ**άρτυς Θεόφρον Καλλίνικε, ὑπὲρ τὸ ζῆν τὸ θανεῖν, εὐσεβῶς προσέλυμένος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θάνατον, ἀληθῶς ἐξεκόνισας· ἀθανασίας θέν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέρου μακαριότητος, ἔθθα τὰ τάγματα, τῶν Ἀγγέλων πέφυκε, καὶ Ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος, σκηνώσας ἐνδοξῶς.

**Μ**άρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε, πρὸς ἀοράτους ἐχθροῦς, τὸν ἀόρατον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον, κνητημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας μεγάλα τροπαια, τὸν ἐξαλείφειν γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχόμενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἄθλων σου, καταβαλῶν, καὶ τῇ τῶν αἰμάτων σου, καταποντίσας ῥῆ.

**Τ**ὸν τῆς εὐσεβείας πρίμαχον, καὶ καθαιοῖ-την ἐχθροῦ, καὶ Μαρτύρων συνομίλου, καὶ ναόν τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου γενόμενον, τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τῶν ἱματίων τὸ ἀδαπάνητον, ὅπως Ἰσχυρισμα, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, τὸ θαυμαστόν, σήμερον Καλλίνικον, ὑμνοῖς τιμῶμεν.

**Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.**

**Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

**Ὡ**ς παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ ὑμνην ἀφθορον, ὡς τῷ Ἐπιφ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρόν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν φερόως, καὶ πολυπλοκα βάσανα, ὑπομείναςαν, εὐφημοῦμέν σε πιστεῖ Θεοδότη, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγίαν καὶ σωτήριον.

**Ν**υμφεβυσία ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διαπίστεως, ὡς περ προῖκα πάνσεμνε προσ-ενήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν καταφλέξιν,

(\*) Ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Θεοδότης οὐκ ὑπάρχει ἐν τῇ χειρογράφῳ· ἀλλ' αὐτὴ ἐ Συναξαριστῆς τοῦ Νικηδόμου περιέχει τὸ Συναξάριον αὐτῆς κατὰ τὴν σήμερον, ἀλλὰ κατὰ τὴν κβ΄ τοῦ Δεκεμβρίου.

τούς πόνους τὴν ἀθλήσιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς Σάλαμον, εἰσώκισθης τὸν Ξεῖον στεφνήφορος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ τιμῶντων πρεσβεύουσα.

**Ὡς** γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς Ξεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς Εὐας πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημούμεν σε ἔνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότῃ, Ξεωθείσαν καὶ τυχοῦσαν, ἐπιτῆθειον μεθέξως.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοδοκίον.**

**Φ**ωτοφόρον παλάτιον, τοῦ Θεοῦ χαῖρε Δέσποινα καὶ Ἀγγέλων χαῖρε τὸ ἀγαλλίαμα· Χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις, καὶ Εὐας ἡ λύτρωσις. Χαῖρε κλιμαξ νοσητή, τοὺς θνητοὺς ἡ μετάγουσα, πρὸς οὐρανίον, καὶ ἀκήρατον δόξαν· Χαῖρε κράτος, Ὀρθοδόξων Βασιλέων, καὶ ἀρράγες φυλακτῆριον.

**Ἡ Σταυροθεοκίον.**

**Ὡς** εὐράκε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμασμένη, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτεινίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπαλαύσαντας Δεσποτα· ἀλλὰ θεομα· Μὴ με μόνην εἴσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιατῶν τοὺς προπάτορας.

**Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολύσις.**

**ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.**

**Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκταήχου, καὶ τῶν Ἁγίων Κανῶν τοῦ Ἁγίου Καλλινίκου, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς· Ἀθλητὰ Καλλνίκε, τὴν ᾠδὴν δέχου εὐμενῶς.**

**Ὤδῃ α΄. Ψῆχος δ΄.** Ἀρματα Φαραα.

**Α**ρματα νοσητῶ, ἐπίβας ὡς ἀληθῆς, τριστάτας ἐπόντισας, τοῦ νοσητοῦ Λίγυπτιου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλνίκε.

**Θ**εῖαν περιβολῆν, ἐνδυσάμενος σφεδρῆ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ἄρμησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐξορμάδευσας.

**Α**ύσας τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμείεις ἐν τοῖς ἄλλοις σου, καὶ ἀνεύρογυτον τοῦτον, ἐρρίψας εἰς γῆν Καλλνίκε, καὶ τοῖς ποσὶ σου συνέτριψας.

**Θεοτοκίον.**

**Ἦ**ν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, ὡς πύλιν οὐρανίον, καὶ βῆτον ἀκαταφλεκτον, σὲ Παρθενομήτορ ἄχραντε, Θεὸν τελοῦσαν ἐπέγνωμεν.

**Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότῃς, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς· Τὴν πρὸς Θεὸν μοι, Μάρτυς, ἴθνησον τρίβον.**

**Ὤδῃ α΄. Ψῆχος δ΄.** Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

**Τ**ῆς Ξεῖας φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότῃ δυσώπησον, μαρτυρικῆ λαμπρότητι, καὶ παρουσίᾳ διαλάμπουσα.

**Ἦ** Ξεῖω δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ κατασχίνασα, τῶν πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότῃ πανεύσημε, πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαιδρῶνον.

**Ν**ομίμως πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐνδοξε, Μάρτυς ἐχωρήσας, τῶν θεοπνευστῶν λόγων διδασχαις, κοσμουμένη λαμπρότητα, καὶ ταῖς βουλάς ἐμῶραντας, τῶν ἀσεβοῦντων παναοίδιμε.

**Θεοδοκίον.**

**Π**αρθένος τῇ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ αἰκνῆχνης Χριστῶ, τῆς ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σπητῆς, ὑπὲρ νουθ Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἐπουρανίου Ναοῦ γέγονας.

**Ὤδῃ γ΄.** Ὁ στερεῶν βροντῆν.

**Τ**ῆ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραξεν, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν· Εἰς ὁσμὴν δρακοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν τῷ πάθει, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

**Α**ντιβουλεύτος διετηρήθης, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφως· τὴν σὴν γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστῆς, ἐν τοῖς ἡλῖος διατρήσας, τὴν κεφαλὴν συντριβεται, Καλλνίκε τοῖς ἄλλοις σου.

**Κ**ατατεμῶν τῆς πλάνης τὸς ἀνάθνας, μαχαίρα τῇ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας παμμάκαρ, εἰς ἑκατόν τοὺς πόνους, προσάξας τῷ Δεσπότη σου.

**Θεοδοκίον.**

**Α**νερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνῃ Μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νυδῖ σου τὸν πρὸς σοῦ, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλογυῶσα Παρθένος, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

**Τῆς Ἁγίας.** Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Ρ**ημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ δυσσεβῆς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ᾤετο, ἀντικατασχέιν τὴν ἀνδρείαν σου.

**Ο** πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὐτονοῦ, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίνοια.

**Σ**αρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπεσας· ὅθεν δειναῖς μάστιγι, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

*Θεοτοκίον.*

**Θ**υμίαμα προσνής, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἀνθραξι, τῷ νοητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

*Ὁ Εἰρμός.*

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου  
• Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύ-  
• ριε, καὶ κατασπυγὴ καὶ στερῆμα.

*Κόσμου, Πυγος γ. Θείας Πίστεως.*

**Ζ**ῆλον ἔνδοξον, ἐν τῇ ψυχῇ σε, ἔχων ἔνδοξο, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας· καὶ ὁμιλήσας βασιάνους διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίᾳ φρονιματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

*Δόξα. Τῆς Ἁγίας,*

*Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθηκε ἐν τῷ Σταυρῷ.*

**Τ**ὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγογήσαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἤξιωσαν, οὐρανόην Θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν προσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σέ τιμῶντων σεμνὴ παμμακάριστε.

*Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.*

**Τ**ῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπεσώμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἧμῖν σπλαγχνισθεῖσα σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνον ἐλπίδα κεντήμεθα.

*Ἡ Σταυροθεοτοκίον.*

**Η** παναμώμητος Ἀμνὸς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύνησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλεφεν, εἰδία Τρηνοῦδῶς· Ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ἂν ἀπῆλαυσεν, ὁ ἀχάριστος ἄημος; Ἄλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ἦμῶν σου τὸ εὖσπλαγγχον.

*Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.*

**Α**ελοῦμένος ἐν ταῖς ῥοαῖς τῶν σῶν αἱμάτων, παμμακάρο ὄφθης, καθαρώτατος

τῷ πνεύματι, καὶ εἰς λῆξιν ἔφθασας τῶν ἀσμάτων μάρτυς Καλλίνικε.

**Α**ίθος ἐντιμος ἀληθῶς, ἀνδρομήτης τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ καιὸς εἰδῶλων ἔσισσας, καὶ εἰς γῆν κατέβαλες, τῇ ἀκλινεῖ ἐνατάσει τῶν αἰθῶν σου.

**Τ**ὸβόλους τὰς τῶν ἐχθρῶν, Σωπείας ὄντως ἀπάσῃ Μάρτυς· ἐν τοῖς λόγοις δὲ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν ῥανθόμενος, κατὰ τῆς πλάνης ἔστισσας τροπαῖον.

*Θεοτοκίον.*

**Ν**ῦν σε βάτον τὴν ἐν Σινᾷ, προδιαγράφων Μωσῆς ὁ μέγας, ἀκατάφλεκτον εἴρωκα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, ἐν τῇ νηδίῳ φέρουσαν Ἄγραντε.

*Τῆς Ἁγίας. Δι' ἀγάπην Οἰκτιρῶν.*

**Ε**πτερωμένη τῷ ἔρωτι τοῦ Δεσπότη, τῶν ἀλγεινῶν βασάνων, οὐκ ἠθάϊνον θεόφρον, τὸν νοῦν μεταστήσασα, πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον.

**Ο** ἀπατήσας τὴν Εὐάν ἐν Παραδείσῳ, καταπατεῖται κόρης, ὑπὸ πόδας ὠραίους, Θεοδότης Μάρτυρος, ὡς οὐσης θεόφρονος.

**Ν**ενυμφωμένη Νυμφίῳ τῷ ἀθανάτῳ, διὰ σαακὸς θανάτου, πρὸς ζωὴν μετετέθης, αἰώνιας λήξεως, τυχοῦσα πανεύφημη.

*Θεοτοκίον.*

**Μ**εμνημένη τὰ θεῖα τῷ ἐκ Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Κόρης, σαρκωθέντι εἰδοῦς· Σὺ μου εἰ φιλόνηρωπε, ἰσχύς τε καὶ ὕμνησις.

*Ὡδὴ ε'. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.*

**Π**λύ περιέπεσον, ἀνυποστάτῳ Κύριε, καὶ ἐν βυθῷ τῆς ἀμαρτίας τε, καὶ τῇ καταγίδι τῶν θειῶν μου πράξεων, ἐμπαγίεις κραυγῶν σοι· Σὺ γενεοῦ μοι βοηθός.

**Κ**ρηπίσι καθηλούμενος, τοὺς πόδας Μάρτυς ἐφαλλας· Ἐν τῇ δόξῃ τῶν μαρτυρίων σου, πλουσίως κατετέρφθην, ἀθλοθέτα Δέσποτα, ὑπομένων στίγματα, τῇ ἐλπίδι τῶν μισθῶν.

**Ε**λαίῳ σπῆ τὸν ἔλεον (\*), καλῶς ἐμπορευσάμενος, τοῦ μαρτυρίου τὴν λαμπράδα σου, ἐφαιδύροντας παμμακάρο· δι' ἧς ὅλος γέγονας, ἱερεῖον ἁμῶν, ολοκαύτωμα δεκτόν.

*Θεοτοκίον.*

**Τ**ῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ Ἀποστόλων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὑπάρχεις Θεοτόκε, Θεὸν Λόγον φέρου-

(\*) Ἐν τῷ Χειρογράφῳ κείτται· Ἐλέμῃ σου τὸν ἔλεον.

σα, ὑπὲρ λόγον Πάναγνε, τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρός.

*Τῆς Ἁγίας.* Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Ο**νοῦς σου εὐσεβῶς, τῇ ἀγάπῃ τοῦ Κτίσαντος, ἐνούμενος Θεοδότῃ, τῶν τοῦ λόγου ἡδέων, εὐτόνως κατεφρόνησεν.

**Ι**θύνουσα τὸν σὸν, λογισμόν πρὸς τὴν μέλουσαν, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀθυμίας βασάνων, καὶ πόνων οὐκ ἐφρόντισας.

**Μ**ακρότης ἡμερῶν, καὶ τερπνὴ ἀγαλλίασις, δεδωρῆται σοὶ Θεόφρον, ἀντὶ κόπων ἄν εἶδες, καὶ πόνων τῶν κλάσεων.

*Θεοτοκίον.*

**Α**ἰθεῖται δωρεαί, ταῖς παρθένους καὶ μάρτυροῦ, πηγάζουσι ἐκ Παρθένου, τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος, τῆς μονῆς Θεομήτορος.

*Ὠδὴ 4'.* Τῶν πταισμάτων τῇ ζῴῃ.

**Η**τῆς ποιμένης σου μάνδρα ἀνεπίδατος, ἐκ τῶν Σηρίων ἐτηρήθη τῶν αἰρέσεων· τῶν σῶν γὰρ ἄλλων ἐνόησε, κατέχουσα τὴν στερῶν βακτηρίαν, τῶν λύκων ὤφθη δικαίτρια.

**Ν**ὺξ ἦλθῃ τῆς πλάνης τῇ ἀλλήθει σου, καὶ τὸ τῆς πίστεως κάλλος ἐξανάτελλεν, ἐν τῇ ὁμολογίᾳ σου πανένδοξος, τῆς Τριάδος ὀπλιτα, ὡς ἥλιος ἐν τοῖς πέρασιν.

**Ω**ς τῆς πίστεως κερυθῆ ἀκριβεστάτος, τῶ ἀσεβοῦντι ἐξόσας εἰσιμότατα· τί ἀπειλεῖς τῶ ἐχοντι ἀδάμαντος, τὴν ψυχὴν στερότερον, τὰ βέλη γὰρ τῶν ἀείων κοῦφα.

*Θεοτοκίον.*

**Δ**ιαμένεις ἐκ τόκου ἀπειρογάμος, ὡς πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἀνέπαρος· τὸ γὰρ ἐν σοὶ μυστήριον Θεόνυμφε, ὑπὲρ ἔνοιαν πάσαν, καὶ πάντα λόγον γνωρίζεται.

*Τῆς Ἁγίας.* Οὕτως σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ρ**ομφαίαι, αἱ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τέλος ἐξέλιπον· νῦν γὰρ νεανίδες τοῦτου, καὶ παρθένοι κόραι καταπατοῦσαι, τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ Σταυροῦ προδήλως ῥωννύμεναι.

**Τ**ὴν πτώσιν, τῆς προμήτορος Εὐας ἀνάρθρωσαν, αἱ συγατέρες αἱ ταύτης, τοῖς τῆς νίκης ἄλλοις στεφανώθεισαι, καὶ ποικίλα, περιφανῶς ἐγείρασαι τρόπαια.

**Υ**πέστης, τὴν τοῦ πυρός ὀριμύτατα πάνσοφου, τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ πόθῳ, Θεοδότῃ Μάρτυρι πυρπολουμένη, καὶ τὴν φλόγα, τῆς ἀπάτης ἀνδρείως κατέσβεσας. *Θεοτοκίον.*

**Σ**τόματι, θεολόγῳ καὶ γλώσσῃ Θεόφρονι, τὰς τῶν τυράννων Σαπείας, ἀπεκρούσθω

Μάρτυς τὸν ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντα, θεολογούσα τῆς Θεομήτορος.

*Ὁ Εἰρμός.*

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύ-
- θρου κεκαθαρισμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς
- πλευρᾶς σου βρυσάντι αἵματι.

*Κοντάκιον, Ἦχος β'.* Τὰ ἄνω ζητῶν.

**Τ**ὰ ἄνω τερπνά, ἀξίως νῦν κεκληρωσάμενος· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρός Καλλινίκου, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· ὃ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεῦων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

*Συναξάριον.*

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

*Στίχοι.*

Βληθεὶς ὁ Καλλινίκος ἐν τῇ καμίνῳ,  
Τὸ νικηκάλῆς εὖρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκόδι αὐτῷ ἐνάτη φλόξ Καλλινίκου κατέδωκε.

**Ο**ὗτος ἐστὶν τὸ γένος ἐκ Κιλικίας. Ἦν δὲ ἀγαθὸς διαφερόντως, φοιχειώσας ἑαυτὸν τῷ τοῦ Κυρίου φόβῳ, καὶ πολλοῖς διδάσκαλος ἐγένετο σατηρίας· καὶ τοῖς περὶ τὰ εἰδῶλα μεμνησίοι, παρήγειν ἀπέχεσθαι τῶν ματαίων, καὶ τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός ἐπιγνώσας· ὅθεν συλληφθεὶς, ἀγεται πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σακερδῶνα. Ὑποβάλλεται οὖν παρ' αὐτοῦ παντοίαις βασάνοις, καὶ κρηπίσι σιδηραῖς, ὀρθοῦς ἐχούσας ἤλους, ὑποθεθείς, κελεύεται τρέχειν μέγρι τῆς πόλεως Γάγγρας, ἀπεχούσης σταδίας ὀγδοόκτου. Διηπεύσας οὖν τὰ ἐξήκοντα, ἐπειδὴ, τῷ διψῆσι οἱ ἀπαγαγόντες αὐτὸν στρατιῶται συσχεθέντες, οὐκ εἶ πρόσω βαίνειν ἠδύναντο, εὐχόμενος, ἐκ πέτρας ἀνίχμου ἐξίγαγεν ὕδωρ· ὅπερ καὶ νῦν εἰσέτι πηγάζει. Φθάσας δὲ τὴν Γάγγραν, εἰς κάμινον πυρός ἐμβαλλεται, καὶ τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς πλησίον τῆς Ἰουστινιανοῦ Γεφύρας, καὶ πλησίον τοῦ Πετρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότῃς, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

*Στίχ.* Θεῷ δοτὴν τίθῃσι τὴν Θεοδότῃν,

Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

**Α**ὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας, εὐσεβῆς οὖσα, καὶ ἐν ταῖς ἐντολαῖς σχολάζουσα τοῦ

Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς τῇ Θεογονίᾳ ἐκπαίδευσαν, κατὰ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἦν καὶ ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀναστασία. Συμπεβίβησα δὲ παρὰ Λευκαδίου τοῦ ἄρχοντος, (ὃς αὐτὴν πρὸς γάμου κοινωνίαν προσκαλοῦμενος οὐκ ἐπειθεῖ παρεπέμφθη Νικητῶν τῶ ἄρχοντι Βιθυνίας· ὅφ' οὐ, ἀμα τοῖς τρισὶ τέκναις αὐτῆς, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς βληθεῖσα, τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ Μαρτυρείᾳ αὐτῶν, τῶ ὄντι ἐν τῇ κάμνῳ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαοίτῳ· καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμῖν καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἐβδόμου. Καὶ Μνήμη τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Νέου. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

**ᾠδὴ ζ΄.** Πῦρ φλέγον ὁ Ἄγγελος.

**Η** ὄνησ μοι πρόξενα, τὰ τῶν κολάσεων ὑπάρχεισι οὐδὲν οὐ γὰρ πῦρ οὐκ ἀσπίστις, τὸ ἀληθοῦς ἔραστοῦ, ὁ Μάρτυς ἐβόα, χωρίσει σε.

**Ν**ευρούμενος ἐνδοξῆ, τῇ συμμαχίᾳ Χριστοῦ, εἰς γῆν τὸν ἀντίπαλον, ἐκπαλασίας ἐρίφας, καὶ φερωνύμως ἐδείχθη, κατὰ τῶν τυράνων Καλλίνικος.

**Δ**ιάβολο ἡσχυνας, Ἀγγέλους εὐφρανας, τοῖς ἄθλοις σου ἐνδοξῆ, καὶ Χριστῷ ἐκραύγασες· Εὐλογητός εἶ ὁ μόνος, ὑπάρχων Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**λυσας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε ἄχραντε, Εὐας τῆς προμήτορος, τὴν ἀράν· ὑπάρχεις γὰρ, Μήτηρ τοῦ πάντων Δεσπότου, τοῖς πᾶσι χαρὰν πρόξενήσασα.

**Τῆς Ἁγίας.** Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαιοί.

**Γ**μιρομένη, τῆς Βασιλείας Μάρτυς τῶν οὐρανῶν, τρίβον, τὴν στενὴν διδάξουσας ἀλιγῶς, δι' ἀθλήσεως κραυγάζουσα· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ κατὰ τῆς δόξης σου Κύριε.

**Θ**ηριωδίας, τῆς ὠμοτάτης ἀπεδείξατο, ἔργον, Θεοδότῃ Μάρτυς ὁ δυσσεβῆς, κατατέμνων σε ταῖς μαστίξιν· Εὐλογημένος εἶ, ἀναβουῶσαν, Θεέ μου καὶ Κύριε.

**Υ**πομονῆς σου, καὶ καρτερίας τὰ ἐπίχειρα, δόξαν, καὶ τρυφὴν ἀνάλειθον ὁ Χριστός, Θεοδότῃ ἐδωρήσατο, Εὐλογημένος εἶ, ἀναβουῶση, Θεέ μου καὶ Κύριε.

Luglio.

20

**Θεοτοκίον.**

**Ν**ενεκραωμένην, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἡγείρας, μόνη, σὺ ζῶν ἀθάνατον τὸν Χριστόν, Θεοτύμψευτε γεννήσασα. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

**ᾠδὴ η΄.** Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

**Χ**αίροις τὸ ἐντρούφημα, τῶν ἀθλητῶν τῆς ἀληθείας. Χαίροις τὸ καλλίπισμα, τῆς πίστεως καὶ κλέος. Χαίροις ὁ λιμπρότατος, τῶν Μαρτύρων φασφόρος, ὁ τὴν πλάνην σκεδάσας τῇ ἀθλήσει σου, καὶ τὸ πῦρ ἀναλάμψας τῷ κόσμῳ, Καλλίνικε πάνσοφε.

**Ο**τύσαννος ἡσχύνθη, τῇ τῶν ἀγῶνων σου ἐνστάσει ἠτήθησαν ὄμηιοι, τοῖς μάλωφί σου μάκαρ· τοῖς ἡλίσι τῆς πέποιθός σου κατετρώθη ἡ πλάνη· κατεπλέγη δὲ πάντα καὶ ἠφάνισαι, τῶν εἰδώλων τεμενὴ, πυρὶ ἐναχλοῦντός σου.

**Υ**πὲρ τῶν τιμῶντων σε, τῇ πρὸς Θεόν σου παρρησίᾳ, Καλλίνικε γράμμενος, ἰκέταυ ἀπαύστας, τῆς ποιμνῆς σου πρόστηθι, ἐξαιρούμενος ταύτην, τῶν ποικίλων παγίδων τοῦ ἀλάστορος, καὶ στηροῖζων τῇ πίστει· ἐν σοὶ γὰρ αὐχεῖ καὶ κρατύνεται.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**ν πνεύματι Προφῆται, σὲ τὴν Παρθένον προτυποῦσαι, σκηνῆν τε καὶ τράπεζαν, καὶ στάμονον καὶ λυχνίαν, καὶ ὄρος πανάγιον, καὶ νεφέλην καὶ πλάνα, κιβωτόν τε καὶ ῥάβδον, πύλην ἔνθεον· δι' ἧς πᾶσιν ἀνθρώποις, νηοίγη ὁ πάλαι Παράδεισος.

**Τῆς Ἁγίας.** Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

**Ο**ὐδὲν Ἀθληφόρε τῶν δεινῶν, οὐ πῦρ οὐ μάστιγες, οὐδὲ φρεδωσίαις μελῶν, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος ἰσχυρος, διαρρόξαι τὴν συνάφειαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ στοργῆν, δι' ἧς ἐκραύγασες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ν**υμφῶνα τερπνόν καὶ καθαρὸν, ὁ σὸς νυμφίος Χριστός, σοὶ νῦν δεδωρήται, διπλάις ἐλάμπουσαν χάρισι, καθορῶν σε πασεβάσμι· ὃν περ ποθήσασα Θερμῶς, χαιρούσα ἐφαλλες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Τ**ῷ πόθῳ καταλληλον ἰσχύν, ὁ ἔραστής σου Χριστός, σαφῶς ἐπέπνευσε, δι' ἧς τὴν ἀστεχτόν ἡλεγγῆς, ἀβέδνητα πανόλβιε, καὶ τοῖς ποικίλοις πειρασμοῖς, ἔφερες ψάλλουσα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

## Θεοτοκίον.

**Ρ**ήμασιν ἐπίμενοι τοῖς σοῖς, σὲ μακροχρό-  
μεν Θεομακάριστε, μακροχρότης ἐβλεον,  
εὐρηκότας σε ὑπέβαιν, τὴν τὸν μακάριον ἡμῖν,  
Λόγον γεννίσασαν ὡς βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα  
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

## Ὁ Εἰρμός.

**Χ**είρας ἐκπετάσας Ἀννίη, λεόντων χά-  
σματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ ὑ-  
ναμιν ἐσβέσασ, ἀρετὴν περιζωτάμενοι, οἱ εὐ-  
σεβείας ἐρασταί, Παιδὲς κορυφάζοντες· Εὐ-  
λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ 3. Τὸν ἄσπορον τόκον σου.

**Κ**ἀνθη σοι ἀνώθεν, ὁ χιτῶν τῆς πίστεως,  
δι' οὗ ἀπερμήνωσας, τὸν ἐχθρὸν ἐν στα-  
δίῳ, Μάρτυς ἐνόησε.

**Μ**εμηνῶς ὁ τυραννός, ὑπεκλύειν φέτο, Σο-  
πίαις τὸν Μάρτυρα· ἀλλ' αὐτὸς τῇ πί-  
στει, ἐσπερέωτο.

**Ε**ὐθὺς ὀλοκαύτωμα, καὶ δεκτὸν θυμίαμα,  
Καλλίνικε ἐνόησεν, τῷ πυρὶ τῶν ἀγώνων,  
προσηνέχθης Θεῷ.

**Ο**ραῖοι οἱ πόδες σου, ἀθλητὰ Καλλίνικε,  
τοῖς ἥλοις πειρόμενοι, καὶ πρὸς κήρυγμα,  
Σεῖτον πορευόμενοι.

## Θεοτοκίον.

**Σ**κέπην σε κεκτήμεθα, καὶ λιμέν· Πάναγος,  
καὶ ὄπλον καὶ ἀγκυραν, καὶ βεβείαν  
ἐλπίδα, ἐν κινδύνῳ αἰεῖ.

Τῆς Ἀγίας, Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρους.

**Π**λεων γενέσθαι Θεόφρον, τὸν σὸν ἀθάνατον  
Νυμφιον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε πόθῳ,  
δυσώπει Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε, διὰ παντὸς  
ἐκλάμπουσα, ταῖς λαμπρόσσι ταῖς τῆς χά-  
ριτος.

**Β**ήματι παρεστήκας ὄντας, σὺν παρρησίᾳ  
τοῦ Δεσπότη, οἷα εὐσεβῆς τε καὶ Μάρ-  
τυς, δι' ἀμφοτέρων εὐαρεστήσασα, τῷ τὴν  
ἰσχύν σοι πνεύσαντι, καὶ πλουτοδότως στε-  
φανώσαντι.

**Ο**ὕλη εἰ καλὴ Θεοδότῃ, πεποθμημένη τῷ Δε-  
σπότη· ὅλη φωτοφόρος ὑπάρχεις, καὶ  
μῶμος ὄλας, Μάρτυς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· σὺ γάρ  
διπλαῖς ταῖς χάρισι, διαφερόντως κεχαρίτω-  
σαι.

## Θεοτοκίον.

**Ν**ύμφη καὶ γεννήτρια ἄφθης, τοῦ τῶν ἀ-  
πάντων Βασιλέως· σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος  
ἐράνης, ἀγιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως· καὶ  
διὰ σοῦ σώζομενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

## Ὁ Εἰρμός.

**Λ**ίθος ἀχειροτόμητος ὄρους, εἰς ἀλαξέυτου  
σου Παρθένε, ἀροργανιαῖος ἐμνήθη,  
Χριστὸς συνάψας, τὰς διετῶντας φρίσεις· διό  
ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐκπεστειλάριον. Ἐπισκέψατο ἡμᾶς.

**Κ**αὶ Θανοῦσα ζωφρὸν, αἱμάτων μύρον ἐβλυ-  
σας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθή-  
κης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἤξωσαι, Θεοδότῃ  
φρουρούσα, τοὺς πόθῳ ὑμνούντας σε.

## Θεοτοκίον.

**Η**πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπά-  
ρατα, μὴ καταλίπης ἀγαθῆ, ἡμᾶς τοὺς  
κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγγχον Κύριον,  
χειρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ κόσμου ἐφάπλωσον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουσία, ὡς ἀνήθης,  
Καὶ Ἀπολύσις.

## Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἐβδο-  
μηκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος,  
Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρονικοῦ.

## Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν Στιχηρὰ**  
προσόμια τῶν Ἀγίων γ'.

Ψαλμὸς δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

**Α**τραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς τοῦ Πνεύμα-  
τος πάνσοφοι, τὰ τῆς γῆς πληρώματα  
περιήλθετε, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν  
ζῶφον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ βυθοῦ, ὡς  
τοῦ Λόγου Ἀπόστολοι· ὄθεν σήμερον, γεγηθό-  
τες τελοῦμεν τὴν ἀγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν  
μνήμην, ἀγιασμοὶν κοιμίζομενοι.

**Ὡ**ς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρα-  
τα, νετὸν ἐράνατε τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς  
φυγὰς κατηρδύσατε, πιστῶν Δεῖα χάριτι, ἀ-  
ποπνίζαντες θεινά, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέ-  
σαντες, τὰς φυγὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώ-  
πων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀ-  
πόστολοι.

**Σ**υνελθόντες τιμῶμεν, καὶ πιστῶς μαχα-  
ρίσωμεν, Σίλαν τὸν πανάριστον, καὶ Ἀν-  
δρόνικον, Ἐπαινετὸν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ  
πόθῳ τιμῶμεν, σὺν αὐτοῖς Σιλουανόν, τοὺς  
τῆς Πίστεως κήρυκας, τοὺς προχέοντας, πο-  
ταμούς ἱαμάτων, καὶ παντοίων, παθημάτων  
ἐπηρείας, Πνεύματι Θεῷ ἐξαιρόντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Κ**ατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεομήμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου φυγὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαίς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοοῖα, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν θαυρῶν ταῖς χύσεσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Η**' Ἀνάς ἡ κησάσα, τὸ Ἄνοιον τὸ ἄκακον, τὸ τὴν ἀμαρτίαν ἐλθὼν ἰάσασθαι, παντός τοῦ κόσμου πανάχραντε, οἰκείῳ ἐν αἵματι, τὸ σφαγῆν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ζωῶσαν τὰ σύμπαντα, σὺ με ἐνδύσου, γυμνωθέντα ἀπάσης ἀφρασίας, ἐξ ἐρίου τοῦ σου τόκου, περιβολῆν θείας χάριτος.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀποστόλων ὁ παρών, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς·

Πανευκλεεῖς μαθητὰς ὑμῶν τοῦ Λόγου. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α. Ἦχος β. Τῷ τὴν ἄδατον.

**Π**αριστάμενοι, Ἐρῶν τῷ θείῳ πάντοτε, φέγγει λαμπρυνόμενοι, αὐτῷ Ἄγιοι, φωτισμὸν πνευματικὸν, ἀπασιν αἰτήσασθε, ἐκ τοῦ τῶν φῶτων Πατρὸς, καταπεμφθῆναι ἡμῖν, πιστῶς ὑμᾶς γεραίρουσαι.

**Α**ναλάμφαντα, δικαιοσύνης ἡλίου, ἐνδοξοῖ Σεασάμενοι, Κόρης Θεοπαίδος, ἐκολλήθητε αὐτῷ, θείαν κατὰ μέγεθιν, φῶς χρηματίζοντες, καὶ ἀπηλάσατε, ἀπάτης ζῶφον ἅπαντα.

**Ν**όμον ἐνθεον, ἐπὶ τῆς γλώττης φέροντες, πᾶσαν τὴν γῆν διηλθετε, τὴν ἀνομίαν αὐτῆς, ὑπεξείρουσθε σοφοί, Κρήσκη Ἀνδρόνικε, Σίλα καὶ Σίλουαι, καὶ κατασπείραντες, τὴν γῶσιν τὴν σωτήριον.

**Ε**παινέσωμεν, Ἐπαινετὸν τὸν ἐνδοξόν, Καρθαγενεῶν καύχημα, θείον γενόμενον· καὶ τοῦ Λόγου Μαθητὴν, καὶ τῶν ἰαμάτων, πηγὴν καὶ μέγαν κήρυκα, τῶν ὑπὲρ ἔθνοισιν, καὶ πιστεως ἐθραιώμα.

Θεοτοκίον.

**Υ**περῦμνητον, Θεὸν ἀδόξητος τέτοικας, σάρκα ἐκ σοῦ φορέσασα, δι' ἀγαθότητα, ὑπερῦμνητε Ἀγνή· ἔσεν ἐν φωναίς, εὐχαριστή-

ρίοις ὑμολογοῦμένε σε καὶ μακαρίζομεν, ὡς πάλαι προεφήτευσας.

Ὡδὴ γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

**Κ**ηρύξαντες τὴν σάρκασιν τοῦ Δεσπότου, καὶ λύσαντες τὸν σύνδεσμον τῆς κακίας, τοὺς πάλαι δεδεμένους τῇ ἀπιστίᾳ, σοφοὶ ἐλύσατε, μεγαλοκήρυκες, καὶ Θεῷ προσήξατε διὰ πίστεως.

**Λ**αμπτήρες τῆς αὐτοῦ φωτοχυσίας, γενόμενοι τὸ σκότος τῆς ἀσεβείας, ἤλασατε δεικνύοντες ταῖς ἀνθρώποις, τῆς ἐπιγνώσεως, τὸ φῶς πανεύφημοι· διὰ τοῦτο πάντοτε μακαρίζεσθε.

**Εἰς** πᾶσαν ἐξεληλυθε, καθὼς ψάλλει, Δαυὶδ τῶν Ἀποστόλων ὁ θείος φόγγος, διδασκῶν τὰ παθήματα τοῦ Σατῆρος, καὶ τὴν ἀνάστασιν, δι' ἧς ἀνέστημεν, ἐκ μνημάτων ἅπαντες τῆς ματαιότητος.

Θεοτοκίον.

**Ε**ύρων σε τῶν Ἀγγέλων καὶ κληροτέραν, ὑπέδου τὴν γαστέρα σου τὴν ἁγίαν, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον Θεοτόκε· καὶ ὥσθη ἀνθρώπος, ἐκ σοῦ σαρκούμενος, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι γνωρίζομενος.

Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐγθρόμοι, μου· ὑψράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ φάλλειν· Οὐκ ἔστι Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

**Ὡ**ς ἀστέρες μέγιστοι, τὴν οἰκουμένην, εὐσεβείας λάμψαι, φωταγωγοῦντες εὐσεβῶς, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάζεσθε, θαυματοφόροι, Κυριοὶ Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

**Τ**ὰς ἀχράντους χειράς σου, Παρθενομιητορ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί, καὶ τῷ Ἰησοῦ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλεῆ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

**Ε**πὶ βύλλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα τὸν Υἱόν σου Πάναγε, σπλάγγχα μητρῶα γοεράς, σπαρραττομένη ἐκραυγάζας· Οἶμοι, πᾶν ἔδου, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὡδὴ δ'. Ὑμῶν γὰρ ἀκοῇ γάρ Κύριε.

**Ι**σχυί, τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος, διεληθόντες τὴν οἰκουμένην, καθὰ περ ὑπέπτεροι, ἐσώσατε τοὺς ἐν πελάγει δεινῶς, Θεοφόροι κινδυνεύοντας, καὶ γαληνὸν πρὸς ἄβυσσον ὠδηγήσατε.

**Σ**τηρίζω, παρειμένας ἔνδοξε, διανοίας τῷ λόγῳ Σίλα, σὺν Παύλῳ τῷ κήρυκι, πεπόρευσαι εἰς πάντα κόσμον, πολλοῖς πειρασμοῖς περιαντλούμενος, καὶ τὸν Σωτῆρα ἅπασι κηρυττων τρανώς.

**Α**ινεῖσθα, Κρήσκη καὶ Ἀνδρόνικος, καὶ σὺν Σίλα μεγαλυνέσθα, Σιλουανὸς σήμερον, Ἐπαινετός τε ἐπαινεῖσθα Χριστοῦ, τῆς ἀμπέλου χρηματίζοντες βότρυες, γλευκὸς σταζόντες σωτήριον.

#### Θεοτοκίον.

**Θ**αυμάτων, ὑπερέχον πέφυκε, τὸ ἐν σοὶ γενομενον θαῦμα· νομιμῶν γὰρ ἀνεύβην, τῆς φύσεως τὸν νομοδότην Χριστὸν, ἀποτίτεις, τὴν παράδοσιν, τῶν προπατόρων λύοντα Παναμίμη.

#### ᾨδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

**Ἡ**ρῆ τῶν σῶν, Μαλατῶν ὑπεράνω τῶν οὐρανίων, ἡ μεγαλοπρέπεια κηρυττόντων τοῖς ἐπί-γῆς σου, τὴν σεπτὴν παρουσίαν, καὶ τὰ πάθη καὶ τὴν ἀνάστασιν, Λόγε τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε.

**Τ**ὸ διαγῆς, καὶ ὑπέρλαμπρον σκευὸς τοῦ Παρακλήτου, τῶν πεπλανημένων τὴν ὁδηγίαν, Θεσσαλονίκης τὸ περίδοσον εὐχος Ἀποστόλων τὸ ἐγγαλλήμα, τὸν Σιλουανὸν τὸν σοφὸν εὐφημήσαμεν.

**Α**νδρειώεις, φερωνύμης τοῦ Λόγου τῆς συμμαχίας, πάνσοφε Ἀνδρόνικε διαθέεις, ἐπιστηρίζων παρεθείσας καρδίας, ἐπηρεαίεις τοῦ πολεμήτορος, καὶ φωταγωγῶν εἰς Θεοῦ κατανώσῃν.

#### Θεοτοκίον.

**Σ**ὲ ὁ Δαυὶδ, προδιέγραφεν ὄρος τετυρωμένων, ὄρος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὄρος πῖον· ἐν σοὶ γὰρ Κόρη ἐγνωρίσθησαν τούτε, αἱ πορεῖαι σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἡμᾶς ἐπανάξαντος.

#### ᾨδὴ ς΄. Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους.

**Υ**φύμενοι, πρὸς Κύριον καθαροῖς συννεύσει, τοὺς κατανεύσαντας, ἀπωλείας πρὸς τὰ βάραθρα, εἰλκύσατε σοφοί, ὕψος πρὸς οὐράνιον, ὑψηλῆς θεωρίας καὶ πράξεως.

**Μ**ονάδα μεν, οὐσία, χαρακτήριον Τριάδα δὲ, Μεγαλόκριστα, ἐν τοῖς πέρασιν κηρυζάντας, πολὺθεον ἀγλύν, παντελῶς ἐλύσατε, καὶ φωστῆρες ψυχῶν ἀνεδείχθητε.

**Ν**ιρωσῶς σου, Χριστὸς τὸν λογισμὸν, Κρήσκη πάνσοφε, τῆς ἐν Γαλλίᾳ σε, Καρχη-

δόνος Ἀρχιποίμενα, ὡς τούτου μαθητὴν, εὐσεβῶς ἀπέδειξε, πλανωμένοις τὴν τρίβον δεικνύοντα (\*).

#### Θεοτοκίον.

**Ο**ραῖαν σε, κάλλιε ὁ Ποιητὴς εὐράμενος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ ὠραῖος ὑπὲρ ἀπαντας, υἱὸς τῶν γηγενῶν, ὡρῆθι σωματούμενος, Παναγία Παχρόθνε παννύμητε.

#### Ὁ Εἰρμός.

- **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐδόθησε
- **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένος ἄθου δέομαι, ἵνα ὡς Αὐτρατῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσῃς,
- ἀληθείας τε πνευματι θύσω σοι.

#### Συναξάριον.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανῷ, Κρήσκηντος, Ἐπαινετοῦ, καὶ Ἀνδρόνικου.

#### Στίχοι.

Ἐπαινετός Κρήσκη τε καὶ Σιλουανός,  
Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἔβαν ἐκ βίβου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

**Ο**ἱ, καὶ κηρυζάντες ἐν Χαλκηδόνι (ὀρθότρονον Καρχηδόνι) καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον ἀριθῆλως τὸν λόγον τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ κατασπειράντες, καὶ πολλοὺς τῶν ἀθῶν διδάξαντες καὶ βαπτίσαντες, ἐν εἰρήνῃ τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ παρέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουλιτῆς τῆς ἐκ Καισαρείας.

**Α**ὕτη ὠρμητο ἐκ πόλεως Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἦν καὶ ὁ μέγας Βασιλεὺς ἐγκωμίως ἐτίμησε. Τοῖνυν, οἰκῆς αὐτῇ συνστάσης πρὸς τινα πλεονεκτικὸν ἄνδρα καὶ βίαιον, ὃς, τῆς γῆς ταύτης τὸ πλεῖον ἀποτεμῶν, καὶ ἀγρούς, καὶ κώμας, καὶ βοσκήματα, καὶ οἰκέτας, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ βίου κατασκευὴν,

(\* ) Ἐν τοῖς τετυρωμένοις Μηνιαῖς γράφεται οὕτω· « Νιρωσῶς σου Χριστὸς τὸν λογισμὸν, Κρήσκη γράμματι, τῆς ἀγαλλίας σου, Χαλκηδόνος Ἀρχιποίμενα, κτλ. ». Ἡ ἐπιτομὴ ὅμως ἐκ τοῦ Κελεγογράφου διερῆσις· ραικται ἐρθετα· καθὼς περὶ τοῦ Κρησκηντος τούτου γράφει ὁ Παῦλος, λέγει· « Κρήσκη εἰς Γαλιατίαν » ἠπερὶ τὴν ἑσθλασὶν (Β΄ Τιμ. β΄ 10) ὡς ἐρημικὸν ὁ Θεοδόσιος, λέγει, ἐπὶ Γαλιατίαν τῆς Γαλλίας οὐκ ἔστιν ἐπιτομὴ ὁ Ἀπέστολος· Ἐστὶ δὲ ἡ Καρχηδὸν αὕτη εἰς ἡ παλαιὰ τῆς Ἀσιακῆς, ἥτις καὶ Καρθαγίνη ὠνομάζετο, ἀλλ' ἡ καλουμένη Νέα Καρχηδὸν, κτιστὴ κατὰ τὸν αἰῶνα Ἰσπανίας, τὴν πρὸς τὴν κυρίως Γαλλίαν γειτνιαζούσαν.



πρὸς ἑαυτὸν μετέστησε, καταφρονήσας τοῦ δικαίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, συκοφάνταις καὶ ψευδομάρτυσι καὶ δωροδοκίαις τῶν δικαζόντων ἐπεριδόμενος. Ἐπειδὴ οὖν ἡ ἀδικουμένη αὕτη γυνὴ ἤθελε ἀναδιδάσκειν τὴν τυραννίδα τοῦ ἀρπαγῆς, πάροντα αὐτὸς διεβάλλει αὐτὴν ὡς Χριστιανὴν, καὶ, ὡς οὐ δεῖ ταύτην τῶν κοινῶν μετέχειν, ὡς μὴ λατρεύουσαν τοῖς τῶν Βασιλέων θεοῖς. Ἡ δὲ, πρὸς μηδὲν ἰδοῦσα τῶν παρόντων, ἀλλὰ πάντα καταφρονήσασα, Ἐρρέτα, εἶπε, ὁ βίος καὶ ἡ τοῦ τυροῦ δόξα· ἐγὼ γὰρ τὸν ἀπάντων Δημιουργὸν καὶ Κτίστην οὐκ ἀρνήσομαι. Τότε ὁ ἀδικὸς κριτὴς πρὶ ταύτην παρέδωκεν. Ἡ δὲ κάμιμος, περισχυῖσα τῆς Ἁγίας τὸ σῶμα, ἀέροισιν ὀπιστάτο τοῖς προσήκουσι, καὶ πᾶσι τοῖς πιστοῖς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ῥῶδ' Ζ.** Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν.

**Τ**ὰ σκευὴ τὰ χωρήσαντα, πᾶσαν τοῦ Πατρακλήτου τὴν χάριν, καὶ τοὺς δοχεῖα τὴν πλάνης γεγεννημένους, ἀποτελέσαντα δελτικούς Θεοῦ, Σίλαν καὶ Σιλουανόν, ὑμνήσωμεν ἐνθέως. Ἦν ἔστιν ἰκανοῖς ἐπιανεῖν, Ἐπαινετὸν

**Ο** τὸν Θεουμαστόν· συνεμορφῆθη γὰρ Χριστῷ, τὰ δι' αὐτὸν ὑποστάς παθήματα, βασιλείας τε συμμετέσχε τῆς αὐτοῦ, καλῶς ἠγωνισμένος.

**Υ**μνεῖσθε Κρήνης ἄσμασι, θεοῖς ὁ κεκρυμμένας τὰς ὁδοὺς, τὰς τοῦ Χριστοῦ ὑποδείξας, καὶ κατακόνας ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὴν κατάκριτον ἀμαρτίαν, καὶ πολλοὺς ἀκατακρίτους δεῖξας.

**Θεοτοκίον.**

**Λ**υσὸν μου τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τῇ μεσιτείᾳ σε Ἀγγη, καὶ τῇ ἀγάπῃ τελείως, τοῦ ἀγαθοῦ Ἰησοῦ σε πρόσδεσον, μακροθύμων καὶ ἐκάστην ἐξ αὐτοῦ, δι' ἠδονᾶν ἀτόπων.

**Ῥῶδ' η'** Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

**Ο**ὐκ ἔδωκαν ὕπνου ὀφθαλμοῖς, οἱ ἀγρυπνοὶ τοῦ Λόγου ὑπηρεταί, ἕως οὐ ὕπνου βαρέος, πιστοὺς πλάνης ἐλυτρώσαντο, καὶ φωτὸς ἡμέρας νιούς ἐναπέδειξαν.

**Π**ρονομοῖν ἄρμα τοῦ Θεοῦ, ἐκτίσασθε αὐτὸν ἠνιοχοῦντα, πρὸς ἐπεράνιον νύσσαν ὑμᾶς, Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, καὶ τὰ ἄρματα τῆς πλάνης συντριβόντα.

**Ο** πάνσοφος Σίλας ὡς Χριστοῦ, διάκονος ἀξίως ἐπαινεῖσθε, καὶ σὺν αὐτῷ δοξάζετε.

σθε, πιστῶς Κρήνης καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ φωστῆρες, οἱ πάντα τὰ ἔθνη φωτίσαντες.

**Τριαδικόν.**

**Υ**μνήσωμεν τὴν ζωαρχικὴν, Τριάδα χαρακτηρήσει τρισσομένην, γνωρίζομένην δὲ φύσει μιᾷ, καὶ φάλλοντες εἰποῦμεν· Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Τ**ῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ· βληθέντες, Θεὸν ὑμολόγησαν φάλλοντες· Εὐλογοῦτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

**Ῥῶδ' θ'** Ἡ τὸν πρό ἡλίου.

**Π**ατρὸς ψυχῶν τε, σωματῶν τε γεγονότα σωτήριοι, πνευματικοὺς φαρμακοὺς ἐκκαθαίροντες, τοὺς νοσοῦντας καὶ ὑγιεῖς, θεικνύντες ἀμφοτέρωθεν, Θεοφργεῖς Ἀπόστολοι· ὄθεν ἀξίως μακαρίζετε.

**Ο**φῆτε τῇ ζήσει, τοῦ Πνεύματος ἀνάπτοντες ὡς ἄνθρακες, καὶ τὸν κρυμὸν τῆς πλάνης διελύσατε, καὶ καρδίας τὰς πηγνυμένας πίστει κατεθάψατε, καὶ πρὸς τὸ ἔαρ πάνσοφοι, τῆς σωτηρίας ἀδηγήσατε.

**Σ**τησιμῶνα χορείαν, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν δοξάζοντες, Σιλουανόν καὶ Σίλαν καὶ Ἀνδρόνικον, καὶ τὸν μέγαν Ἐπαινετὸν, καὶ Κορήσκον τὸν πάνσοφον, ὡς ἀληθείας κήρυκας, καὶ πρεσβυτάς ἡμῶν ὑπάρχοντας.

**Η** ἀγιοτάτη, καὶ πλήρης χαρισμάτων Θεῆς Πνεύματος, καὶ ἱερά καὶ ὄντως ἀξιεπίαινος, ὑμῶν μνήμη Θεουργικῆς, ἀκτίσι καταναγάζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ὑμνεῖν ὑμᾶς σοφοὶ προτρέπεται.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**εῖσαί μου ὁ μέλλων, ἐν δόξῃ πάλιν ἐρχεσθαί Θεότητος, κρῖναι τὴν οἰκουμένην παντοδύναμη, ἰεσσίας τῆς ἀπειράδωρος Δέστοτα τεκούσης σε· καὶ μὴ εἰς πῦρ ἐκπέμφης με, κατεγνωσμένον ἀμαρτήμασιν.

**Ὁ Εἰρμός.**

**Η** τὸν πρό ἡλίου, φωστῆρα τὸν Θεὸν ἐκανατεῖλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημιῶσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως· σωματώσασσα, εὐλογημένη πάντα γενε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολύσεως.**

## ΤΗ ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Εὐδόκиму·  
καὶ Προεόρτια τῆς Προελεύσεως τοῦ τιμίου  
Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς'.  
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυ-  
ροῦ γ'.

Ἦμος α'. Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Σὺ ἡμᾶς φύσις ἀνθρώπων, νῦν προσεόραζε,  
χαριμονικῶς ἢ σίριτα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ  
τὸ ξύλον, μέλλει προτεθῆναι πᾶσι πιστοῖς, ἰα-  
τρῆτον ἀδάπανον, καὶ νοσημάτων λυτήριον καὶ  
πλῆθον, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατίδωμεν ξένον, πιστοὶ τεράστιον·  
πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ ξύλον, καταπαύει  
φλογώσεις, κοιμίζει ἀλγηδόνας, πάθος παν-  
τὸς, ἀπαλλάττει τοὺς κάμοντας. Προεορτά-  
σωμεν τοίνυν, καὶ τῆ αὐτοῦ, προελεύσει νῦν  
σκιρτήσωμεν.

Ζῶντες ὁμοῦ ἢ θανόντες, προευτρεπίσθητε·  
τῆς γὰρ ζωῆς τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἄδην νε-  
κρώσας, ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῶν νεκρῶν,  
ἐξανάστασις ἔρχεται, πᾶσι τὴν ἄφθονον χάριν  
νῦν παρασχεῖν, τοῖς αἰτούσι μετὰ πίστεως.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐδόκиму γ'. Ὁμοῖα.

Μακαριώτατον τέλος, εὖρες Εὐδόκιμε, εὐ-  
δοκιμήσας θείαις, ἀρεταῖς φερωνύμως·  
καὶ κόσμου ταῖς ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς,  
ἀλλὰ λάμβασ φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡλίου  
ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν, καταργήσας τὰ  
συστήματα.

Ἡ ἐλεῆμων καρδία, καὶ εὐσυμπάθητος, ὁ  
τῆς ἀγάπης, λυχνος, ὄφρα νῦν ὁ προστά-  
της, γυνῶν καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σω-  
φροσύνης τὸ ἀγαλμα, τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου  
ὁ πληρωτής, εὐφημίσθη νῦν Εὐδόκιμε.

Τῆ καθαροῦ καρδία, Θεὸν ἐζήτησας, καὶ  
τὰ τοῦ κόσμου πάντα, ἐδοξολόγησ ἠδέα,  
Εὐδόκιμε θεόφρον· ὄθεν πιπῶς, καὶ τῶν κόπων  
ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐνημίσω παναληθῶς,  
ὡς ἐν τέλει περανέρωται.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦμος β'.

Πάντος Δικαίου μνήμη μετ' ἐγκωμίων γί-  
νεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ σὺ, θεράπων Χρι-  
στοῦ Εὐδόκιμε· ὄπλον γὰρ ἔσχες Σταυρὸν,

καὶ κράτος ἀήτητον, Τριάδος ὁμοουσίου πῖ-  
στιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων, συναναπαύη  
ἀείμησται.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σὺ μὲς σκέπη κραταῖά, ὑπάρχεις ὁ τριμερῆς  
Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῆ δυ-  
νάμει σου, ἵνα πῖπει καὶ πῶθω, προσκυνῶ καὶ  
δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁρατήχου,  
Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦμος πλ. β'.

Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς,  
σπεπλανημένων ὁδηγέ, χριμαζομένων λι-  
μῆν, ἐν πολέμοις νέκος, οἰκουμένης ἀσφάλεια,  
νοσοῦντων ἰατρῆ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέη-  
σον ἡμᾶς.

Ἀπολυτικίον, Ἦμος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐχῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰωνίους μόνις,  
Ἐτρεῖ καὶ μετὰ θάνατον, ἀδολώδητον, τὸ  
σῶμά σου ἅγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνη, καὶ  
σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεῦσα, μὴ μο-  
λύνας τὴν σάρκα· διὸ ἐν παρόρθια Χριστοῦ,  
πρὸς εὖσε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Σάων Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπολύσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς  
Ὁρατήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀ-  
κροστιχίς·

Υμῶ, Μάκαρ, σοῦ τοὺς πανευσεβεῖς τρόπους.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦμος β'. Ἐν βυθῶ κατέστρωσε.

Υψιλὸν τὸν βίον ἐσχικώς, καὶ ταῖς ἀνά-  
βάσεις, ταῖς θεῖαις ὀλολαμπῆς γενέ-  
μενος, φωτισμόν μοι αἴτησαι, εὐφημοῦντι σου,  
τὰ σεπτά προτερήματα, οἷς εὐδοκιμήσας, ἔ-  
τυχες ὧν ἠλπισας Εὐδόκιμε.

Μυριπλόους στέργων διδασκᾶς, καὶ ταῖς ἀ-  
ναπτύξεις, τῶν ἱερῶν Γραφῶν ἐνασχο-  
λούμενος, ἠδονῶν ἐξέλικας, παμμάκαρις, τὸ  
δυσῶδες καὶ ἀτιμον, καὶ εὐδιάδητος, θείαις  
ἀρεταῖς καλλωπιζόμενος.

Νυφαγῶν βλεφάρων ἐκ φυγῆς, μάκαρ ἀ-  
πεδιώξας, ἐπαγορπνῶν καὶ Θεῶ συγγι-  
νόμενος, ταῖς παννύχοις στάσεσι, μὴ καμπτό-  
μενος, ταῖς ἀνάγκαις τῆς φύσεως· ὄθεν πρὸς  
ἡμέραν, ὄντως τὴν ἀνέσπερον κατήνησας.

## Θεοτοκίον.

**Ω**ς παστάδα ἐμφυχον Θεοῦ, καὶ θυμιατήριον, τοῦ νοητοῦ καὶ φωτοφόρου ἀνθρακος, τὴν ἀειμακάριστον, ἀνυμνήσωμεν, Θεοτόκον κραυγάζοντες· Χαίρε ἡ αἰτία, τῆς σωτηριώδους ἀναπλασείας.

**Ὁδὴ γ΄.** Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

**Ρ**ημάτων ζωηρόντων πηγαῖς προσέχων, ἐξέπιες τὸ νάμα τῆς σωτηρίας, ἐμέσας τὴν κατάπιρον ἁμαρτίαν, καὶ φάλλον ἐλεγες, Θεῶ Εὐδόκιμ· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

**Σ**υμπάθειαν ἐκτίσω χριστομιμήτως, διανείμας τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, οὐράνιον τὸν ἔλθον σοι προξενούντα· οὐ περ καὶ ἔτυχες, βωῶν Εὐδόκιμ· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

**Ο**ικειωθείς τῷ Κτίστῃ ἀγάπῃ Σείᾳ, ἐδέξω τὴν οὐράνιον κληρουχίαν· τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς δὲ μάκαρ μετέχεις, Σέσει Θεούμενος, καὶ μέλπων ἐνδοξέ· Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κύριε.

## Θεοτοκίον.

**Υ**πάρχουσα Ἀγγέλων τιμιώτερα, τὸν Κτίστην τῶν Ἀγγέλων τῆ σῆ νουθῷ, ἐβάστασας καὶ τέτοκας Θεομητορ, βροτῶν εἰς λύτρωσιν, τῶν μελῶδούντων σοι· Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλὴν σου Δέσποινα.

## Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυγας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ φάλλειν· Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε.

**Καθίσμα, Ἦχος δ΄.** Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Εὐδοκίμησας ἀγαλαῖς ἐργασίας, ἐδοκίμασθης ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, τοῖς πειρασμοῖς Εὐδόκιμ αἰοῖμι· ὅθεν μετὰ θάνατον, ἀναβύξεις πλουσίως, θαύματα ὡς νάματα, καὶ νοσήματα πανεύς, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἐκδύσωπῶν, ὅπως πταισμάτων συγχώρησιν λάβωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ο** ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος, καὶ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς αὐλιζόμενος, ὡς ἐπὶ θρόνος κάθηται ἀγία αὐτοῦ, Δέσποινα ἐν κόλποις σου, σαρκικῶς· ὁ Θεός γὰρ, ὄντως ἐβάσιλευσεν, ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ συνετῶν νῦν φάλλομεν αὐτῷ· ὃν ἐκδύσωπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

**Ὁδὴ δ΄.** Ἐληλυθας, ἐκ Παρθένου.

**Τ**ὰ δόγματα, τῶν Πατέρων φυλάττων ἀλώβητα, ὀρθόδοξον φρόνημα, σὺ ἐν νεότητος ἐσχῆκας, βίον ἀκηλίδωτον, καὶ εὐσυμπάδουτον γυμῶνιν ἀξιάγωστον.

**Ο**ὐ σύγχευς, κοσμικῆ οὐκ ἀρχῆς ἐπικράτεια, οὐ δόξα ἐπὶ κληρος, σοῦ τὸν πρὸς Κύριον ἔρωτα, ἠμδύλευν Εὐδόκιμ· ἀλλ' εὐδοκίμησας ὄντως Σείαις πράξεσιν.

**Υ**φούμενος, ταῖς ἐνθεις μελέταις ἐκάσποτε, ἐχθρῶν ἐταπείνωσας, καὶ ἱαμάτων ἐνέργειαν, εἰληφας Εὐδόκιμ, κρίσει δικαία τοῦ πάντα διευτύνοντος.

## Θεοτοκίον.

**Π**ανύμνητε, τρατηγίαις τὸν ἀνω ὑμνούμενον, Θεὸν ἀπεκύρωσας, ἀνθρωπῶν ὄντως γενόμενον· ὅν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἐκδύσωπαῦσα μὴ παύση Ἀειπαρθένε.

**Ὁδὴ ε΄.** Ὁ φωτισμός.

**Α**γλη σπῆτῃ, τῆς ἀγνείας Σοφρον λελαμπυόμενος, νόμα τε τῷ ταύτης συμπεπραγμένως, νύκτα τοῦ βίου, ἀπροσκόπως διέβης, Θεωρίας Σείαις πτερούμενος, μάκαρ καὶ πρὸς Σείαν, ζῶν κατεσκήνωσας.

**Ν**ῦν ἐπὶ σοι, θαῦμα μέγα ὁράται καὶ θαμβοῦς πλήρες, πῶς μετὰ κηδείαν ὄντως χρονίαν, διατηρεῖται, ἀδιάλυτον μάκαρ, σοῦ τὸ σῶμα ἐν τάφῳ κείμενον, κρίμασιν οἷς οἶδε, Θεὸς ὁ δοξάζων σε.

**Ε**ὐγε τῆς σῆς, πρὸς Θεὸν παρρησίας· εὐγε τοῦ πόθου, οὐ περ ἐκ καρδίας πρὸς τοῦτον ἔσχες, εὐδοκίμησας φερωνύμως καὶ λάμφας, παραδίδως Σείαις λαμπρότητα, καὶ καταφαιδρῦνας, πιστῶν τὰ συστήματα.

## Θεοτοκίον.

**Υ**πὲρ ἡμῶν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα Παρθενομητορ, πάντοτε δυσώπει τῶν σέ ὑμνούντων, τοῦ λυτρωθῆναι, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων, φυχοσθῶρων· κακῶν καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνιζούσης, φλογός καὶ κολάσεως.

**Ὁδὴ ς΄.** Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

**Σ**ταλαγμοὺς γλυκυτάτους ἐσταλάξαν, Μάκαρ οἱ ἰδρωτῆς σου καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ ἱαμάτων ἐλλαμφιν, εἰς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν αἰνεσιν.

**Ε**ν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἀνεβλάστησας, ἀμπελος πολύφορος ἐνκληματήσασα, καὶ ἀρετῶν τοὺς βότρυας, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ἐθησαύρισας.

**Β**ασιλείαν Θεοῦ ἐπέβησας, καὶ κατὰ πα-  
θῶν βασιλεύσας αἰδίμως, κατ' εὐδοκίαν  
κρείττονα, τῆς χαρᾶς τῶν Δικαίων ἐπετυχῆς.  
**Θεοτοκίον.**

**Ε**κλεκτῇ τῇ Θεῷ ἐχορημάτισται, ὡς ὡσιω-  
τάτῃ χριστῶν εὐφύχουσα. τούτου Παρ-  
θένης γέγονας, καὶ παστὰς καὶ ἰουδαίους καὶ  
τράπεζα.

### Ὁ Εἰρμός.

**Ε**ν ἀβύσσῳ παισιμάτων κελύουμενος,  
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγχίας  
σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβύσσον· Ἐκ-  
φύχας ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

**Κοντάκιον, Ψῆχος γ'. Ἡ Παρθένοι σήμερον.**

**Η**σπετῆ σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισεν  
μνήμη, ἐν τῇ Σείᾳ λάρακι, τῶν ἱερῶν  
σου λειψάνων. Πάντες οὖν οἱ προσόντες καὶ  
προσκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων βλάβην ἀ-  
ποσοβούντες, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυ-  
τρουταὶ τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

### Συναξάριον.

Τῇ ΑΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου  
καὶ Δικαίου Εὐδοκίου.

### Στίχοι.

Τὸν Σείον Εὐδόκιμον, ὃ βίος γέλωσ,  
Τὸ Θεῖον εὐδόκησεν ἐκστήναι βίου.

Δέχεται Εὐδόκιμον πρώτη τάφος ἐν τρια-  
χοστῇ.

**Ο**ὗτος ὁ μακάριος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασι-  
λείας Θεοφίλου τοῦ μισοχριστοῦ· οὐ οἱ  
γεννήτορες, σὺν τῇ τοῦ βίου περιφανείᾳ, (Πα-  
τρίκοι γὰρ ἦσαν) καὶ ὁσθεόδοξοι ἐγνωρίζοντο,  
Βασιλεῖοι καὶ Εὐδόκιοι καλούμενοι, Καππα-  
δόκται τὸ γένος. Διὸ καλῶς ὁ Εὐδόκιμος ὑπὲρ  
αὐτῶν ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, Κανθιδάτος  
ὑπὸ Θεοφίλου τιμᾶται, καὶ στρατοπεδαρχεῖν  
τάσσεται· πρῶτον μὲν κατὰ τὴν τῶν Καπ-  
παδοκῶν, ἔπειτα καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν  
τῶν Ῥωμαίων. Ἦν γὰρ ζυγὸς τις δίκαιος καὶ  
κανὼν, ἰσότητα πᾶσαν φυλαττων, ἐλεημοσύνας  
τε ὅτι πλείστας ἐπέτελλεν καθ' ἐνάστην, καὶ ἐν  
Ἐκκλησίαις καλλιεργῶν τε καὶ καρποφορῶν,  
γῆραις καὶ ὄσφρανοις ἐπαρκῶν, καὶ ἀπλῶς  
πάσης ἀρετῆς ἰδεῶν μετερχόμενος ἦν. Οὕτω  
τοίνυν ὁ μακάριος κατὰ Θεὸν πολιτευόμενος,  
νόσῃ σωματικῇ κατασχεθεῖς, τὸ πνεῦμα αὐ-  
τοῦ τῇ Θεῷ παρέθετο. Οἱ δὲ προσήκοντες, τὴν

αὐτοῦ κέλυσιν ἀποπληροῦντες, μετὰ γε τῶν  
ἐνδουμάτων καὶ ὑποδημάτων τὸ τίμιον αὐτοῦ  
σῶμα θάπτουσι, θαύμασι πολλοῖς ὑπὸ τοῦ  
Θεοῦ δοξασθέν, ἃ νῦν ἀδυνατοῦμεν κατὰ μέ-  
ρος λέγειν. Γέγονε δὲ ἡ τοῦ λειψάνου αὐτοῦ  
μετακομιδὴ πρὸς τὸ Βυζάντιον Ἰουνίου γ', ἡ  
δὲ ἄγια αὐτοῦ κοίμησις Ἰουλίου λά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων  
τοῦ σεβαστιῶν Οἴκου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποί-  
νης ἡμῶν Θεοτόκου, τοῦ ἐν Βλαχερναις, ἐνθα  
ἀπόκειται ἡ Ἁγία Σορός.

Καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυ-  
ροῦ, ἧτοι ἡ Ἐξέλευσις αὐτοῦ ἐκ τοῦ Βασιλι-  
κοῦ Παλατίου εἰς τὴν Πόλιν.

**Στίχ.** Οἶκος προσελθὼν Σταυρὸς τῶν Βασιλέων,  
Οἴκοις ἑορτάς προσενεῖ τοῖς ἐν πόλει.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-  
σον ἡμᾶς.

### Ῥηθ' ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

**Ι**σχυρῶν ὄντων ἡμῶν τοῦ Ἰωσοδότου, σαρκὸς  
κατεκράτησας, ὁσέξωμεν πανόβδιν, καὶ νῦν  
ανεπτεύσας, πρὸς τὰ οὐράνια, μέλπων συν-  
τονώτατα· Ὅ τῶν εὐλογημένων καὶ ὑπεροδοξῶν.

**Τ**ὰ ἅνω βασιλεία, τὴν ἅνω πόλιν, Θεοῦ τὴν  
Παράδεισον, Δικαίων τὴν ἀπόλαυσιν,  
τρυστὴν τὴν ἀνόθευτον, ὄλθον τὸν ἄστυλον,  
φέγγος τὸ ἀνέσπερον εὐρεῖν, κατηξιώθης μά-  
καρ Εὐδόκιμε.

**Ρ**εόντων τῶν ἄστυτων κατανοήσας, φυγῆς  
τὰ κινήματα, Θεὸν πρὸς μόνον ἴθυνας· ἐξ  
οὗ ἐλλαμπόμενος, Σείαις λαμπρότησι, βίου  
τὰ προσκόμματα σοφῆ, ἀνεμποδίστως ὄντως  
παροδράμας.  
**Θεοτοκίον.**

**Ο**ν ἔτεκες Δεσποῖνα αἰεὶ δυσώπει, δου-  
λείας ρυθθῆναι με, παθῶν καὶ κατακρι-  
σεως, καὶ τῆς συνηγορήσεως με, δεινῆς παρω-  
σεως, καὶ τῆς τῶν Ἐλιθόντων με αἰεὶ, ἐπικρα-  
τείας Θεοχαρίτωτε.

### Ῥηθ' η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

**Π**ῦρ ἐνοῶν τὸ φοβερόν, πρὸ τοῦ θρόνου  
τοῦ Θεοῦ μέλλον ἐκχεισθαι, κατανύζει  
καρδίᾳς Σερμοῦς ἐσχέεις κρουνοῦς, θαυρῶν,  
ἐναποτεφροῦντάς σοι, τῶν παθῶν καμίνους,  
Εὐδόκιμε Θεόφρον.

**Ο**λον μετέθηκας σαυτοῦ, πρὸς τὸν Κύριον  
σοφῆ φυγῆς τὸν πόθον, καὶ αὐτῷ ἐκολ-  
λήθης ἀναθεῶν φαλμικῶς· Χριστέ μου, ἰλθὸς  
με λύτρωσαι, τῶν θανατηφόρων παθῶν εἰς  
τούς αἰῶνας.

**Σ**ύνεσιν ἔγων Θεϊκὴν, πληρωτὴς Δεσποτικῶν ὤφθη· λογίων, δεξιᾶς στέργων τρίβους, τὰς εὐανύμους σαφῶς ἐκκλίνας, ὡς ἐννοῦς καὶ φρόνιμος, ὑπερευλογῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Θεοτοκίον.**

**Ο** τοῦ Ἀδάμ Δημιουργός, ἐξ αιμάτων σου ἀργῶν δημιουργεῖται, καὶ γαλακτοτροφεῖται, ὁ διατρέφον πικρὴν Παρθένε, Θεοτόκε ἀπασαν· ὅθεν ὡς Θεοῦ σε δοξάζομεν Μητέρα.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων  
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν  
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν ὑμ-  
• νεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερψυθε  
• εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

**Ὁδὴ Σ'. Ἀναρχοῦ Γεννήτορος.**

**Τ**δεῖν ἐφιέμενος, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἀρετῶν εὐμορφία σαυτὸν ἐκάλλυνας, καὶ λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες, εἰς φωτεινοὺς, νυμφῶνας Ἀγγέλων, συνῶν τῷ Δεσπότη σου, ἀπολαύων τῆς Θεώσεως.

**Ω**ς ὄρθρος ὡς ἥλιος, ἀνέτειλεν ἡ μνήμη σου, τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας καταφωτίζουσα· σὺ γὰρ καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, ὡς ἀληθῶς, υἱὸς ἐγνωρίσθης, Θεόφρον Εὐδόκιμε· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

**Σ**οφία κοσμοῦμενος, καὶ γνώσει λαμπρυνόμενος, ταπεινώσει καρδίας ὑψαίζομενος, ὑφεί πολιτείας ἐμπρέπων, πρὸς νοητὰς, ἐπέβης ἐπαυλεις· μετ' ἂν ἡμῶν μνησθητι, τῶν τιμώντων σε Εὐδόκιμε.

**Η**μέραν ἑόρτιον, καὶ ὠφελείας πρόξενον· τὴν σεπτὴν σου τελούμεν ἐκ γῆς μεταστάσιν· σὺ γὰρ τοῦ Κυρίου Θεράπων, καὶ τῶν αὐτοῦ, ἐντολῶν ἐσγάτης, ὠφθῆς ἀνεπαίσχυντος, ἀξιάγαστε Εὐδόκιμε.

**Θεοτοκίον.**

**Φ**ωτὸς ἐνδιδάιτημα, τοῦ πάντας καταναγασαντος, καὶ σιγῆν καθωράθης Θεοχαρίτῳ· γέφυρα καὶ κλίμαξ πρὸς ὕψος, τοὺς γηγενεῖς, ἀνάγουσα Κόρη· διὸ σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς σε μακαρίζομεν.

**Ὁ Εἰρμός.**

• **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-  
• ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-  
• πέφανε, τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, συναγα-  
• γεῖν, τὰ ἐσχορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,  
• Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

**Ἐξαποστειλῶν τοῦ Ἁγίου.**

**Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.**

**Κ**αὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὠφθῆς, κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν εἰσέτι ὑπάρχεις, πηγὴ δαυμάτων τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πάθη, ψυχῶν ἡμῶν καὶ σωμάτων.

**Τοῦ Σταυροῦ.** Γυναίκες ἀκουτίσθητε.

**Σ**ταυρὸς προεορτάζεται, καὶ κόσμος ἀγιάζεται· τάξεις Ἀγγέλων ὑμνοῦσι, τὸν δι' ἡμῶν καὶ συναγαλλονται, θαύτικῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σωτηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

**Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.**

# ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ



ΚΗΡΥΚΟΤ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑΙΤΗΣ

ΤΗΝ ΜΗΜΟΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΤΗ ΙΕ. ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τῶν Προοιμιῶν, στιχολογοῦμεν τὴν Ἀ. Στασίον τοῦ Μακάριου ἀγίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσχύμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσομοία γ'. δευτέρου τῶν αὐτῶν.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνὸρ εὐφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρό βημάτων σε, ἀπνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτω σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἥς ἐπέβης, ἐν ἀτιμίῳ εἰσέτι, περιβρέθεμενος αἵματι.

Ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἔνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχθων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγει θυόμενον, καὶ ληνοῖς μαρτυρικῶς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανύξῃς οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μηνίμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ ποικιλίας κολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαγε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτυρίον διπλοῦν, Ἰουλίττα δέησυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους Ἀθλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσι, παντοδυναμῶς δωρούμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. Τίς εἰώρακε νήπιον, τριετηθῶντα, τύραννον αἰσχύναντα; Ὡς τοῦ θαύματος Μητέρα ἐβήλαξε, καὶ τιθηνούμενος τῇ γαλουχῇ ἑδῶα· Μὴ πτοῦ μῆτέρ μου, τὰς ἀπειλάς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γὰρ ἐστὶν ἡ ἐλπίς, τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀρχόντας ἐκ Πατρὸς ἐλλάμψας, Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σου τῆς Ἀγνῆς, προήλθεν ἀφράγως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυνάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσει

ἀσυγχύτως γνωρίζομενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σπυγχαίως ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Εἴσοδος·** τὸ Φῶς Ἰλαρόν, καὶ τὸ Προκαίμενον τῆς ἡμέρας, εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ τὰ Ἀναγκάσματα, ὅρα ταῦτα τῆ ΚΗ. τοῦ παρόντος μηνός.

**Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.**  
**Τ**ὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ κύρυκα τῆς πίστεως, σὺν μητρὶ Θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν· οὗτοι γὰρ καρτερώς ἐναθλήσαντες, τὸν ἀσχετικὸν ἐχθρὸν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κατέβαλον. Διὸ στεφάνους ἐλάβον παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ προσβέουσιν αὐτῶ, ἐν παρήθῳ ἀκαταπύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐτῶν ἀθλήσιν.

**Ἦχος β΄. Βυζαντίου.**

**Δ**εῦτε πιστοὶ, τοῖς ἐπαίνοις συνελθόντες, στέψωμεν ὁδοῦ παναγίαν, Τριάδος ἐσβας κατέχυσαν τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τούτους ἀνευφημοῦντες ἀνακράζωμεν, λέγοντες· Χαίροις Ἰουλίττα πάνσεδάσμιε, ἢ τὴν γυναικειαν ἀσθένειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικάς ἀγωνισμένη. Χαίροις Κήρυκε παμμακάριστε, ὁ τριετής τῆ ηλικίας, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλῶν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίστει ἑορταζόντων, τὴν ἱεράν ὑμῶν ἀθλήσιν οὓς ἰκετεύομεν προσβέουεν αἰεὶ τὸν τῶν ὄλων Κύριον, τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ὁ αὐτός. Μαυρολόγος.**

**Ο** ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκῶς πεπολιωμένος φρονήμα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἴτησαι σὺν τῇ μητρὶ σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητῆς.

**Δόξα, Ἦχος δ' αὐτός.**

**Ν**ήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι. Ἀφ' οὗ τὸν ἀναργῶν λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδείλιασας τῶν παρονόμων. Σὺν τῇ μητρὶ σου τὸν Κτίστην ἰκέτευε, ἵνα σώσῃ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Τ**ὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθω· Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φυλάξον με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.**

**Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.**

**Ο** τριετής μὲν τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πολίλιος, ὁ φερωνύμιος κήρυξ, γεγονόσι τοῦ Δεσποτοῦ, μητρῶν ἀποστάτην ἐξ ἀγαλῶν, καὶ θυσία προσφέρεται, ὡς τριετίζουσα δάμαλις σὺν μητρὶ, Ἰουλίττῃ τῇ Θεόφρονι.

**Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.**

**Τ**ῆ ἱερά ξυμωρίδι, Μητρὸς ὁμοῦ καὶ Παιδὸς, τῆ ἀγωνισαμένη, καρτερώς καὶ γενναίως, προσάζωμεν δεήσεις, ὅπως Χριστῷ, ἀδελφεῖπτος προσβέουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τὴν ἱεράν, τούτων μνήμην ἐκτελούντων αἰεὶ.

**Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.**

**Δ**εῦτε φιλέστοι πάντες, ἀνευφημήσωμεν, ἀρρόνοφρονα γνώμην, γυναικειαν ἐν φύσει, στερώς ἀντεχομένην τῆς εἰς Χριστὸν, εὐσεβείας καὶ πίστεως, καὶ καταβάλλουσαν τύραννον δυσσεβῆ, σὺν ἀθῷ τῷ φρονήματι.

**Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.**

**Ο** τριετής τὴν Τριάδα ἐκήρυττε, καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐσῆριζε· Παῦσαι ὦ μητέρα μου, τὸν ὄδυρμόν τῶν δακρῶν· ἄνωθεν ὁ Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν· Δέσποινε πρόσδεξαι.

**Ἀπολυτίκιον.**

**Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

**Η** λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰουλίττα, σὺν τριετὶ ἀμῶν αὐτῆς τῷ Κηρύκῳ, δικαστικῶν πρό βήματος παρέστησας, εὐθαρσῶς κηρύττοντες, τὴν χριστάνυμον κλήσιν, ὅπως μὴ πτοούμενοι, ἀπειλάς τῶν τυράννων. Διὸ στεφθέντες νῦν ἐν οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ παριστάμενοι.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

**Καὶ Ἀπόλυσις.**

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

**Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.**

**Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.**

**Ε**ξέστη ἡ πληθὺς, τῶν αὐλῶν Ἀγγέλων, ὁρῶσα τὴν λαμπράν, ἢ ἐτέλεσας νίκην, ἀπῆλθε Κήρυκε, νηπιάζοντι σώματι· πῶς τῷ δράκοντι, τῷ νοητῷ συνεπλάκυσ, καὶ κατέρραξας, τούτῃ συνθάσας τὴν κάραν, τῆ πέτρα τῆς πίστεως;

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

**Μ**αρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχείον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτακότας εἰς χάρις, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ Ἐλιφωῶν· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταίη προστασία, καὶ σώσεις τοῦ δούλου σου.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ψχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

**Π**ῶς τοὺς ἀγῶνάς σου, Μάρτυς ὑμνήσωμεν; πᾶς τὰς ὁδύνας σου, ἐπαίνους φέβωμεν, οὐς Ἰουλίττα καρτερῶς, ἀνέτηλξεν ὑπὲρ τοῦ Κτίστου; τὸ γὰρ σῶμα εἴσασ, αἰκισμοῖς καταξαινεσθαί, τὴν ψυχὴν δὲ βέλεσαι, συμπαιδείας ἐμπειροσθαί, τὴν Ἑλλάσιν τοῦ υἱοῦ σου ὁρῶσα· μεθ' οὗ σωθῆναι ἡμᾶς ἰκέτευσ.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

**Τ**ὴν ωραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρολαιμρον, τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς, εἶβας σοι Θεοτόκῃ· Ποιῶν σοι ἐγκώμιον, προσανάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ, καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσεταγὴν βοῶ σοι· Χαίρει ἡ κεχαριτωμένη.

Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ψχος πλ. δ'.

Υἱοῦν διουδένσας ὡσεὶ ξηράν.

Καὶ τῶν Ἁγίων δύο, ὧν ὁ παρῶν φέρει Ἀκροστιχίδα·

Κήρυκον ὑμῶν σὺν τῇ τεκούσῃ προφρονῶς.

Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ψχος πλ. δ'. Υἱοῦν διουδένσας.

**Κ**ηρύξαντες Λόγον, τὸν ἐκ Πατρὸς, σαφῶς γεννηθέντα, σαρκωθέντα τε ἐκ μητρὸς, Μάρτυρες τῶν τούτου καλῶν, δια παθῶν καὶ θανάτου γεγόνατε.

**Η** ἔνθεος Μάρτυς ὡς φωταυγής, σελήνη συνουσα, τῇ ἡλίῳ τῇ ἐξ αὐτῆς, τεχθέντι Κυρίῳ· πᾶσαν κτίσιν, ταῖς τῶν θανάτων ἀκτίσι φωτίζουσι.

**Ρ**έονταν ἡλλάξω τὰ μηδὰ μῶς, κινούμενα Μάρτυς, καὶ ἀγκάλιας τὸν σὸν υἱόν, φέρουσα σὺν τούτῳ τῶν ἀνόμων, καὶ διαδόλου τὴν πλάνην ἡμαυρώσας.

**Υ**πάρχουσα γένους περιφανοῦς, διὰ μαρτυρίων, καὶ βασάνων πολυειδῶν, Μάρτυς Ἰουλίττα Βασιλέως, τοῦ ἀθανάτου Συγάτηρ γεγέννησαι. Θεοτοκίον.

**Κ**ατήρηται θάνατος διὰ σοῦ, καὶ Ἄδου τὸ κέντρον, ἠρανόσθη Μήτηρ ἀγάθ'· σὺ

γὰρ τὸν ἀθάνατον Δεσπότην, θανατωθέντα σαρκὶ ἀπεκύνσας.

Ἔτερος Κανὼν κατ' Ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις Γεωργίου.

Ψχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

**Α**ῶλον καὶ λογικὸν τῆς πέφως, μετασχῶν γάλακτος, ἐν νηπιῶνι Μάρτυς τῆ σαρκί, μαρτυρίῳ ἐξέπεις, τέλειον πόμα Κήρυκε, τοὺς νηπιόφρονας ἐχθροὺς καθελών.

**Β**ημάτων τυραννικῶν κατέπτωσας, εὐπαρόρησις, ἀναλαβόνσα θάρσος ἀνδρική, Ἰουλίττα φρονήματι, οἷ οὐ ἐχθρὸν μεγάλων, Μάρτυς κατέρραξας ἀγῶσι σου.

**Γ**υναικίς, μετὰ νηπιῶν τρόπαια, κατ' ἀντιπάλων ἐχθρῶν, γενναιοφρόνας ἤγειραν, Σταυροῦ, πανοπλίᾳ καὶ σθένει Χριστοῦ, ὧν ὑπερλάμπει Κήρυκος, σὺν Ἰουλίττῃ αἱ Θεόφρονες. Θεοτοκίον.

**Γ**νωστῆ σου καὶ προφανῆς ἡ δύναμις, ὥρθη τῆς πέραςι, δι' ἧς κινδύνων σώσεις χαλεπῶν, καὶ πταιμάτων καὶ Ἐλιφωῶν, τοὺς ἐπί σοι ἐπιζήοντας, σαῖς ἰκεσίαις Θεοθύμψευτε.

Καταστάσι· Ἀνοῖξέ το στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

**Ο**υρανίαν Θαλάμην, καὶ φωταυγοῦς λήξεως, διακωνίζουσης τὸ δόξης, κατηξιώσθη, Μάρτυρες ἔνδοξοι, τοῦ διαδόλου τὰ κέντρα, πόνοις τῆς ἀλλήσεως, ἐξαφανίσαντες.

**Ν**εοττὸς ὡς ὠραίος, περιστεράς σώφρονος, ταύτην ἐμιμήσω, τῷ πλάνῳ, ἀντιταττόμενος, ἔνδοξος Κήρυκε, θωπευτικῶς προσελθόντι, καὶ συλητῆι σπεύδοντι, σὲ τὸν ἀήτητον.

**Υ**περοφρανον ὄφιν, εἰς οὐρανοῦς ἔμενον, φῶμα καὶ τὴν γῆν ἐξάλειψεν, κατακαυώμενον, Νήπιον ἄκαλον, τῆ τοῦ Σταυροῦ πανοπλίᾳ, παντελῶς ἠδάψισε, καὶ ἐξηράνισε.

Θεοτοκίον.

**Μ**ὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατριούς σου τὴν πανάμωμον, γαστέρα ὄκησε, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως ὠράθης, καὶ βροτοῦς ἐθέλωσε, ὁ ὑπερούσιος.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

**Δ**εσμεῖται ὁ ἰσχυρὸς, ὑπὸ παιδός· καὶ γυναικὸς σήμερον, καὶ ὡς φρουθίον σαθρόν, ὑπ' αὐτῶν καίξιμος δεικνύεται.

**Ε**ἰσχύσει Χριστός, ὁ νηπιῶν ἐν σαρκὶ Κήρυκε, ἐν ἀτελεῖ σώματι, ἐχθρὸν κατελεῖν τὸν ἀρχεκάκον.



**Ζ**ῶης τῆς ἐν οὐρανοῖς, ἐπιτυχῶν σὺν τῇ μητρὶ Κήρυκε, τῶν ἐπί τῆς τιμῶντων σε, τὴν ζωὴν φυλάττοις ἀπήμονα.

**Θεοτοκίον.**

**Ε**ὐλόγηται διὰ σοῦ, φύσις ἡ πρὶν τῶν γηγενῶν ἐκπτώσις· σὺ γὰρ Ἀγνή τέτοκας, τὸν τὴν εὐλογίαν πηγάσαντα.

**Καταβασία:** Τούς σοὺς ὑμολόγους.

**Κάθισμα, Ψῆχος γ.** Θείας πίστεως.

**Π**άντες Κήρυκον, καὶ Ἰουλίτταν, εἰφημήσωμεν, τοὺς Ἀθλοφόρους· ὡς φωστῆρες γὰρ τῷ κόσμῳ γεγόνασι, τῆς εὐσεβείας τὸν ὄρμον τελείαντες, καὶ τὸν τῆς πίστεως λόγον τηρήσαντες. Ὁσὲν ἔλαβον, στεφάνους, Χριστῷ προσεβύοντες, δωροῦσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα εἶδος.

**Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.**

**Θ**είας φύσεως, σὺ ἐχωρίσθη, σὰρξ γεόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸν ἐνανθρωπήσας μεμύνηκεν, ὁ μετὰ τόκου Παρθένου φυλάσας σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου ἑκτέρα πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτελεῖς ἰκέτους, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ὠδὴ δ.** Εἰσακλῆσα Κύριε.

**Ν**ηπιάζοντι σώματι, καὶ τελειοτάτῳ Μάρτυς φρονήματι, τὸν ἀρχεκακὸν κατέλαβες, τὸν τὴν πονηρίαν κακοεργήσαντα.

**Ω**ς κατάκαρπος ἀμπελοῦ, Μάρτυς Ἰουλίττα βότρου ἐξήθησας, τὸν γενναῖον ὄντως Κήρυκον, μαρτυριοῦ γλεῦκος ἀποστάζοντα.

**Σ**υμπαθῶς ἐνητένιζες, οἶα περ ἀμνάς ἀνοῖα τῷ Μάρτυρι, Ἰουλίττα ἀξιάγαστε, σφαιγιαζομένῳ Μάρτυρι εὐδοῦσε.

**Υ**περβάνον τυράννον, θεῖα ταπεινώσει περιφραττόμενοι, Ἀθλοφόροι κατεβάλατε, καὶ στεφάνους νίκης ἐκομίσασθε.

**Θεοτοκίον.**

**Ν**όμοι φύσεως Πάναγος, ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν κωφορία σου, ἐναλλάττονται· τὸν Πλάστην γὰρ, ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἀπεκύψας.

**Ἄλλος.** Ἐπαρτέντα σε ἰδοῦσα.

**Η** τοῦ θῆλεος ἀσθένεια τῇ δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου λάμβαντος, ἐξάρσθη, καὶ νικῆς, τὰ βραχέια εἰληφῶν, ἐχθρῶν καταρόβασα, τὸν ὑπερσφάνων τὸ φράγμα.

**Θ**εοληκτοῖς σὺν στρατεύμασι τῶν Νηπίων, στρατολογεῖται Κήρυκος, τῶν ἀναιρεθέντων, παλὰ μαιφῶν χειρὶ, Ἡρώδου παρράφρονος, ὑπὲρ τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος.

**Ι**ερεῖον τὸν ἐκ σπλάγγων σου προσηγάμου, βλαστὸν Θεῷ εὐπροσδεκτον, τὴν Ἀδραμιαίαν, ὑπερβάσα πρόβεισι· μετ' οὐ νῦν κατεύθυνον, τὰς ἡμῶν ψυχὰς ὡς Ζυσίαν δεκτὴν.

**Θεοτοκίον.**

**Ω**ς νεφέλη Θεοτόκε φωτεινοτάτη, δικαιοσύνης Ἥλιον, Χριστὸν συλλαβοῦσα, δι' Ἁγίου Πνεύματος, ἀπόρως ἐκλήσας, κόσμον φρονταροῦσα τοῖς Ζαῦμασι.

**Καταβασία:** Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν.

**Ὠδὴ ε.** Ἰνα τί με ἀπάσω.

**Τ**εινομένη Θεόφρον, μαστίει τὸ σῶμά σου δαπανωμένη τε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος· ἐξεδύσω στολήν· ἐνεδύσω δέ, ἣν ὁ ἐκ Παρθένου, Μονογενῆς σάρκα φορέσας, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας· ἐνέδυσεν.

**Ε**γυμνώθης τὸ σῶμα, Μάρτυς πανακίδιμῃ καταφρονήσασα, σαρκικῆς αἰσχύνης, ἡ ἐχθρὸν τὸν τὴν Εὐαν γυμνάσαντα, Ἰουλίττα παλὰ, καρτερικῶς ἀνδρισμένη, αἰωνίαν αἰσχύνην ἐνέδυσας.

**Κ**εφαλὴν ἐκμηθεῖσα, κάραν τὴν τοῦ ὄρεως Μάρτυς συνέλαπας· φρονθεῖσα πλούτα, τὸν οὐράνιον ὄλβον κεκλήρωσαι, μὴ σαλευομένην, παραλαβοῦσα βασιλείαν, μετὰ πάντων Μαρτύρων πανεύφημῃ.

**Θεοτοκίον.**

**Ο** Θεοῦ Θεός Λόγος, σάρκα ἀνέλαβες τοῦ ἔννου καὶ ἐμφυγον, ἐκ σοῦ Παναγία, καὶ δι' οἴκτου ἐγένετο ἄνθρωπος, καὶ ἐθέλωσέ με, τὸν παραβάται ἀποσθέντα· ὃν ἰκέτευσάσαι τὰ σύμπαντα.

**Ἄλλος.** Σὺ Κύριέ μου φῶς.

**Κ**ηρύττεις τὸν Χριστὸν, ὃ φερώνυμῃ Κήρυκε, ἐν γλώσῃ μὲν φελιζούσῃ, ἐναντίον τυράννων, τελείῳ δὲ φρονήματι.

**Α**ίματις περιφάνως, Ἰουλίττα σελήνη φαιδρᾷ, ὡς ἥλιον ἐν ἀγκάλαις, θαλασσοχούντα τὸν κόσμον, τὸν σὸν υἱὸν κατέχουσα.

**Μ**ητέρα Φαλμικῶς, μετὰ τέκνου χοροῖς Ἀθλητῶν, ὁράντες εὐφραννομένην, δι' αὐτῶν ἔξαιτῶμεν, τυχῆν τῆς αἰδίου χαρᾶς.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**οῦν ἐστῆσας φθορᾶς, τὴν πηγὴν τὴν αἰέζων, πηγάσασα Θεοτόκε, εὐσεβείας τοῖς βεῖθροις, ἀρδεύουσαν τὰ σύμπαντα.

**Καταβασία:** Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

**Ὠδὴ ς.** Τὴν δέσπον ἐχέω.

**Υ**πέπευσαν τῶν ἀπείρων βασιάνων, οἱ πανεύφημοι τὸ ἄσφατον ὕδωρ, τῇ τοῦ

Σταυρού, κυβερνήσει και ὄμμα, γαληνοτάτω σαφῶς προσωροίσθησαν, βυθίσαντες τὸν Φαραῶν, τὸν ἀόρατον αἵματος ρεύμασι.

**Σ**χιρᾶ σε Ἰουλιέων ἡ πόλις, θρεψαμένη· και κομπάζει τῇ μνήμῃ, σου τῇ σεπτῇ, ἡ Ταρσός Ἰουλίττα· τοῦ μαρτυρίου ἐν ταύτῃ γὰρ ἦνυσας, τὸ στάδιον σὺν τῷ υἱῷ, και στεφάνῳ τῆς νίκης ἡξίωσαι.

**Η**λόγησας πολυπλόκων βασάνων, και τραγῶν αἰραιότητῃ ἐδείχθης, σὺν νεοτῶ, ἀναπαῖτσα και πάντων, ὑπεραρθεῖσα παγίδων τοῦ ὄφρα, Πανεύφημι, και εἰς μονάς, οὐρανόιους πανσῶρας κατέπαυσας. **Θεοτοκίον.**

**Π**ρορρίζους τῷ τμητικῷ σου θρεπάνῳ, τῆς πρεσβείας ἐναποκόλον Κόρη, τοὺς πονηροῦς, λογισμοῦ τῆς φυγῆς μου, και καρποφόρον ἀνάδειξον δέομαι, ἀπάντων γὰρ τὸν φυτουργόν, τὸν Θεόν και Σωτῆρα ἐκύησας.

**Ἄλλος.** Οὕσω σοι, μετὰ φωνῆς.

**Ν**ήπιον, ὄραθεις ἐν σαρκὶ ὁ προτέλειος, ἐκ στόματος νῦν νηπίου, κατηρητίσω αἶνον ὁμολογίας· σὲ κηρύττειν, ψελλιζούσας γὰρ γλώσσας ἐτρανάσας.

**Ε**νίξει, και βροτῶν και ἀγγέλων διάνοιαν, ἔργον Χριστὲ ὁ εἰργάσω, ὅτι και γυναῖκας μετὰ νηπίων, ἐνίσχυσας, ὑπὲρ σου ἐναθλήσαι στερότιστα.

**Ο**λισθον, ἐπανωρθώσω τὸν τῆς Προμήτορος, ἄλλοις στερόροις Ἰουλίττα, τὴν ἐκείνην πάλαι περύνσαντα, καθελούσα, και τραφῆς μετασχούσα τῆς κρείττονος.

**Θεοτοκίον.**

**Γ**νώτωσαν, οἱ τοῖς κακοῖς ὑμῶν ἐπιχαίροντες, τὴν κραταιάν σου πρεσβείαν, ἡμᾶς ρυομένην τῆς τούτων βλάβης, Θεοτόκε, και ἀναγῆνης ἀφράστου πλησθίτῳσαν.

**Καταβάσια:** Ἐὴν δεῖαν ταύτην και πάντιμον.

**Τὸ Κοντάκιον, τὸν Οἶκον, κ.τ.λ. Ὅρα σελ. 78.**

**ᾨδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.**

**Ρ**ύδοις συντριβῶν σου τὸ σῶμα, ὁ παράνομος Δεόφρον Ἰουλίττα, λογισμοῦ τὸ στερόρον ἐσάλειυσεν οὐδόλας· ῥάβδον και γὰρ δυναμείας, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ κατεῖχες.

**Ο**μβροῖς αἱμάτων ἐκχυθεῖσιν, ἐγκατέσθεσαν τὸ πῦρ τῆς ἀθείας, οἱ Χριστοῦ ἀθληταί, κραυγάζοντες προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Φ**έρουσα Μάρτυς ἐν ἀγκάλαις, ἐν ἐκύησας ἐπέστης τῷ σταδίῳ· και διπλοῦν τὸν

καλόν, ἐτέλεσας ἀγῶνα, ἀναβοῶσα· Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

**Θεοτοκίον.**

**Ρ**ήμασι σοὶ ἀκολουθοῦντες, μακαρίζομεν γενεαὶ πᾶσαι Κόρη, μακαρίου Θεοῦ, Μητέρα σε δειχθεῖσαν, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, μακαρίους ἐτελοῦντα.

**Ἄλλος.** Ἐν τῇ καμίνῳ.

**Π**υρὶ βασάνων, ἐγκαρτεροῦσα, ἐγκαρδίῳ πυρσῶ, φλέγη, ὡς ἀρίον ἀκακὸν τὸν υἱόν, καθορώσα προθύμενον, διπλοῦν μαρτύριον, ὑποστᾶσα διττοῖς ἀγωνίσμασι.

**Ρ**ήμα τυράννου, παρανομοῦντος ἐξεφραυλίσας, Μάρτυς, Νεανία πάλαι ὡς περ οἱ τρεῖς, μετ' ἂν μέλπει ἀγαλλόμενος· Εὐλογημένος εἰ, ἐν τῷ κατ' τῆς δόξης σου Κύριε.

**Σ**ῆμα χαίρεις, τῶν Πρωτοτόκῳ Ἐκκλησίας φαιδρῶς, ἄσμα, τὸ καινὸν προσάγουσα τῷ Θεῷ, σὺν αὐτοῖς κατασκηνώσαντα, παῖδα φερόνυμον, τῆς ἀληθείας ἐνθεον κήρυκα.

**Θεοτοκίον.**

**Π**δοῦ Παρθένος, ἣν Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ἔνδον, ἐν κοιλίᾳ ἔχειν Υἱόν Θεοῦ, και Παρθένος πάλιν ἀφθορος, τεκούσα ἔμεινεν, ἡ φθορᾶς τῶν παλῶν ἡμᾶς σώζουσα.

**Καταβάσια:** Οὐκ ἐλάτρευσας.

**ᾨδὴ η'. Νικηταὶ τυράννου.**

**Ο**ἱ φαῖδροι ἀστέρες, οἱ τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας, ἀπλανῶς πηχθέντες, και τὴν γῆν τοῖς Ζαῦμασι φωταγωγούντες, εὐσεβῶς τιμῶνται, ὑπὸ πάντων σήμερον, τῶν ὑμολογούντων, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ν**έον ὡς περ κλάδον, ρίζα Θεοφύτευτος οὔσα Δεόφρον, τὸν σεπτὸν σου γόνον, φέρουσα ἐμάρανας τῆς ἀσέβειας· τὰ φυτὰ βοῶσα, σὺν αὐτῷ και λέγουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

**Ὡς περ μύσχον νέον, δάμαλις ὑπάρχουσα ὠραιότητῃ, Ἰουλίττα φέρεις, Κήρυκον τὸν ἐνδοξόν θυσιαν ζῶσαν, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου Ἀμνῶ ἀνατειλαντι, και σφαγιασθέντι δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.**

**Θεοτοκίον.**

**Σ**αρκωθείς ὁ Λόγος, ἐκ τῶν παναχράντων σου αἱμάτων Κόρη, τοὺς προνευεκότας, πρὸς τὰ ἀλογώτατα τῆς σαρκὸς πάθη, ἐπιγνώσει δεῖα, εθῆσεν ἄκραντε· Ὅν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χείρας ἐκπέτασας Δανιὴλ.

**Τ**ῆς σώφρονος Ἄνης ζηλωτῶν, λαβοῦσα φρόνημα, ὑπερηκόησας, τῆς ἐπίδοσεως μείζονι, προθυμία δι' ἀθλήσεως, προσαγαροῦσα τῷ Θεῷ δῶρον ἐπάξιον, σῆς κοιλίας, γένου καρπὸν ἱερὸν ἀξιάγαστε.

**Υ**ψος πρὸς οὐράνιον χρυσαῖς, ἀνέπτῃς πτέρυξι, τοῦ μαρτυρίου σεμνή, πρὸς τὰς αὐλούς, δὲ ἐφθασας, ὡς καλὴ περιστέρα καλιάς, ὡς νεοτὸν περικαλλῆ συνευφρανόμενον, τὸν σὸν γόνον, ἠγαλισμένη, καὶ πάντοτε χαίρουσα.

**Φ**έρεις ἐν ἀγκαλαῖς τὸν υἱόν, ὡς θυμὰ εὐοσμιον, ὡς καθαρὰν προσφορὰν, ἐτι σταζόμενον αἵματι, μαρτυρίου, καὶ προσάγεις Θεῷ, Ἰδοὺ κραυγάζουσα ἐγὼ, καὶ ὃν μοι δέδωκας παῖδα Σωτήρ, δέξει ψυχὰς τὰς ἡμῶν, ὡς θυσίαν δεκτὴν.

Θεοτοκίον.

**Θ**λον δεξαμένη ἐν γαστρὶ, τὸ τῆς Θεότητος, πλήρωμα σωματικῶς, Θεὸν κυφορεῖς τέλειον, τὸν αὐτὸν καὶ βροτὸν τέλειον, ἐν δύο φύσει Χριστὸν ἐν ἐκατέρᾳ μορφῇ, ἐνεργοῦντα, καὶ εὐλογοῦντα τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡδὴ Σ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

**Ι**ᾶμα φέρει ἡ σορός, τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων τῇ χάριτι, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ἐπαροδομένη· δεῦτε ἀρύσασθε, καὶ ἀγιασθήτε ψυχὰς, καὶ νόσων καθάρητε, οἱ φιλομάρτυρες, τὸν δοτήρα τῶν καλῶν μεγαλύνοντες.

**Ω**ς ῥόδα ταῖς μαρτυρικαῖς, ἐξηλυθῆσατε κοιλίᾳσι μακάριοι, ὡς κρίνα εὐοσμα, ὡς Παραδείσου θεία βλαστήματα, μυρεψικὴν ὡς ἀληθῶς, στάζοντα τερπνότητι, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς, εὐωδία μυστικῇ κατευφραίνοντα.

**Σ**τίγμασι τοῖς μαρτυρικοῖς, φρωιθῆτε καλλίνικοι Μάρτυρες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις σαφῶς παρίστασθε, νίκης διὰ Θεοῦ τερπνόν, λαμπρῶς περιεκείμενοι, καὶ τοῖς τιμῶσιν ὑμᾶς, ἰλασμόν ἁμαρτιῶν ἔξαιτούμενοι.

**Η** Μάρτυς διὰ περ ἀμνάς, ὡς περ ἄρνα τὸν υἱὸν αὐτῆς φεροῦσα, λύκων ἀνάλωτος, μέσον διήλθε, καὶ εἰς οὐράνιον, μάνδραν ἐσκήνωσεν αἰεῖ. Τούτων παρακλήτσει, Κύριε ὡσων ἡμᾶς, τοὺς αὐτῶν τὴν ἱερὰν μνήμην σέβοντας.

Θεοτοκίον.

**Φ**ώτισον πύλη τοῦ φωτός, τὴν τυφλώττουσαν ψυχὴν με τοῖς πάθεσι, καὶ πονηροῖς

λογισμοῖς, ἀμαυρωθεῖσαν καὶ κινδυνεύουσαν· καὶ ἐξέλω με πειρασμῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων, ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταιώμα.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

**Χ**αίρει τῶν νηπίων ἡ ψάλαγξ, καὶ τῶν μητέρων ἡ χορεία, βλέπουσαι μπτέρα σὺν τέκνῳ, εὐφραينوμένην μετὰ Μαρτύρων φαιδρῶν, τὸν τούτους ἐνισχύσαντα, καὶ στεφανώσαντα γεραίρουσαι.

**Ψ**εύδους ὁ σπορεύς καὶ κακίας, ὁ εὐρετής, ὑπὸ νηπίου, κήρυκος τοῦ τῆς ἀληθείας, καὶ ἀκακίας πλήρης ἐξηλεγκταί, καὶ προφανῶς κατήσχυται, Χριστὸς δὲ κόσμῳ καταγγέλλεται.

**Ω**ς τὸν ἐν πατωσί τοῖς κόλποις, ὄντα Θεὸν Λόγον κηρύξας, κόλποις Ἀβραάμ σὺν τῇ μητρὶ, ἐπαναπαύη Κήρυκε χαίρων αἰεῖ· μετ' ἧς τυχεῖν ἐκέλευε, τοὺς ὑμνητάς σου τῆς ἀλήτου χαρᾶς.

Θεοτοκίον.

**Υ**πὸ τὴν σὴν σκέπη Παρθένη, φρούρει τοὺς δούλους σου καὶ πάσης, ῥύσαι προσβολῆς ὀρωμένης, καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν πρεσβείαις σε, παθῶν καὶ νόσων ἰασιν, παρεχομένη τοῖς αἰτιοῦσί σε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

**Τ**ὴν ἡλικίαν ἀτελής, ἐν φρονήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστότητα, Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μητρὶ τε γαλουχῶ, Ἰερίττῃ ἤρασθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως ἐφέρος, μετὰ πάντων Ἁγίων ἂν πρεσβείαις καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ ἐλέους.

Θεοτοκίον.

**Χ**αῖρε καλιόν τερπνόν· Χαῖρε Ἐρόνε Κυρίου· Χαῖρε σκίπτρον πανθαύμαστον· Χαῖρε κούφη νεφέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον· Χαῖρε Μήτηρ ἀχραντῆ, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· Χαῖρε εὐδία λίμνη, καὶ προστάτις ἀπάντων, Θεοκυπτορ Παρθένη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσόμεν Στίχας δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος· τὸν ὑπερήφανον νοῦν, καὶ ἀρχέκλον δράκοντα, εἰς χροῦν καταβέβληκε, καὶ εἰς κόνιν ἐλέπτυνε, τριετὲς βρέφος μητροφοροῦμενον, δυνάμει θείᾳ, Χριστοῦ ρωννύμενον· καὶ ἐξουθένησεν, ἀνδρικῶ φρονήματι, ὡς ἀδρανές, στρουθίον παιζόμενον, τὸν πολυμήχανον.

**Μ**άρτυς, Ιουλίττα ἔνδοξε, σὺ ταῖς μητράσι λαμπρὸν, εὐσεβείας προσέβλησαι, ἀχραιφνοὺς ὑπόδειγμα· καὶ γὰρ ἔφρες ἥδιστα, τὸν ἐκ λαγόνων σου συναλλοῦντά σοι, ὁρᾶν τῷ αἵματι βαπτιζόμενον, ἐγκατερέησασα, μητρικὰ σπαράγματα, διὰ Χριστόν, ᾧ συμβάσιλεύουσα, ἡμῶν μνημόνευε.

**Μ**άρτυρες Χριστοῦ ἀήττητοι, τὴν καρτερίαν ἡμῶν, κατεπλάγησαν Ἄγγελοι, δαίμονες κατέπτηξαν· καὶ εἰδώλων οἱ πρόμαχοι, Θεομαχοῦντες, ἡμῖν ἀντέστησαν, καὶ ἔλλυζέντες, αἰσχροῦς ἠτήθησαν· ὅθεν ἐγείραντες, εὐσεβείας τρόπαιον, παρὰ Χριστοῦ, νίκης διαδήματι, λαμπρῶς ἐστέφθητε (\*).

(\*) Τὰ ἀντίγραφα τῶν Λιγῶν Προσευχῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὰ Καθίσματα, εὐρίθιστα εἰς χειρόγραφα νεώτερα, καὶ καλῶς ἔχοντα, κατεργασήσαν ἑκατάδα, εὐλαΐᾳ τῇ πρὸς τοὺς Μάρτυρας, διὰ τοὺς βουλευμένους ἐορτάζειν αὐτοὺς.

Δόξα, Ἦχος δ'.

**Α**γγέλου τέppου καὶ εὐφροῖνου Ἰουλιέων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σου ἀνεβλάφησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ιουλίττα ἡ πανεύφημος, καὶ καλλίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς· ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερόνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελιάρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς φεράνεις τῆς νίκης ἀξίως ἐκομίσαστο, κηρύζαντες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἁγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάζοντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

**Ε**ἰς παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φυλάττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαριστοὶ, καὶ ἐκ τοῦ Καθόνος τῶν Ἁγίων ἡ γ' καὶ σ'. Ἐβδη, κ.τ.λ.

Τ Ε Α Ο Σ.



ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ  
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ  
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης



Εὐξείνος Λέσχη  
Ποντίων Νάουσας  
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

112

θεολογία



ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ  
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ  
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης



ΕΘΕΙΝΟΣ ΔΕΟΧΗ  
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΥΟΟΑΙ  
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΤΕ





*Handwritten signature*

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΔΕΟΧΑ  
ΠΟΛΙΤΩΝ ΝΑΥΠΟΛΕΩΣ  
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΗΡΑ